

**ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE
LIBRARY**

ACCESSION No.

CALL No.

**SRI VENKATESWARA UNIVERSITY
TIRUPATI**

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Published under the Authority of
the Government of His Highness
the Maharaja Gaekwad of Baroda.

3772

MIRAT-I-AHMADI

PERSIAN TEXT

Part II

Volume XXXIV.

Benoytosh Bhattacharyya, M.A., Ph.D.,
General Editor.

IN THE PRESS

Mirat-i-Ahmadi Persian Text, Part I.

(Gaekwad's Oriental Series, Volume XXXIII.)

Mirat-i-Ahmadi Part III, i.e., the Khatima or Geographical and Descriptive Supplement Persian Text.

(Gaekwad's Oriental Series.)

Translation of the Mirat-i-Ahmadi by Charles Norman Seddon, I.C.S. (retired), sometime Revenue Minister, Baroda State, and Prof. Syed Nawab Ali, M.A.

(Gaekwad's Oriental Series.)

PUBLISHED BY THE BARODA GOVERNMENT

Gazetteer of the Baroda State. By Rao Bahadur Govindbhai H. Desai, B.A., LL.B., Naeb Dewan, Baroda State, and the late Principal A. B. Clarke, B.A. With map. 2 volumes, 1923, each Rs. 15.

Census of the Baroda State, 1921. By Satyavrata Mukerjea, B.A., Subah, Baroda Division, formerly Superintendent of Census Operations, Baroda State.

In three parts 1921-22—

		Rs.	As.	P.
Part I Report	16	8 0
„ II Imperial Tables	9	0 0
„ III State Tables	4	8 0

MIRAT-I-AHMADI

A PERSIAN HISTORY OF GUJRAT

BY

ALI MUHAMMAD KHAN

EDITED BY

SYED NAWAB ALI, M A ,

*Professor, Baroda College Fellow, University of Bombay Author of
Tarikh-i Sohaḡ, Tazkirat-ul-Mustafa, etc*

Part II

(1127 to 1174 A H)

WITH FOREWORD BY

JADUNATH SARKAR, C I E ,

*Honorary Member, Royal Asiatic Society, Vice Chancellor, Calcutta
University*

Central Library,
Baroda.

1927

Printed by P Knight at the Baptist Mission Press, Calcutta,
and Published on behalf of the Government of H H the
Maharaja Gaekwad of Baroda by Newton Mohun Dutt,
Curator of Libraries, Baroda Raj, at the
Central Library, Baroda

Price, Rs. 12.

FOREWORD

Of all the provinces of India, Gujrat is the richest in the number and variety of its historical records. Its geographical position has made it the gateway of India to the western world from the earliest known antiquity, and given it an extremely diversified population drawn from many countries and races, though now completely naturalised by centuries of domicile in India. The chief occupations of its people have been trade and manufacture in a degree unequalled by the other parts of India,—which has made its cities pre-eminent in wealth and culture. These causes have made its people intelligent and enterprising beyond the natives of the other provinces of India. The inscriptions still extant in Gujrat go back to the dawn of our recorded history, and form a specially large and diversified source of information for the first twelve Christian centuries. The old Jaina manuscripts make a very useful contribution to our mediæval history.

So, too, for the Muhammadan period, Gujrat has written and bequeathed to us more histories than any other province. Besides the Arabic history edited by Sir E. D. Ross in the Indian Texts Series and Wali's Persian account edited by the same scholar in the Bibliotheca Indica Series,—which have been made available to us in comparatively recent times,—two other histories of the province have been long known and used. These are the *Murāt-i-Sikandarī* and the *Murāt-i-Āhmadī*. The former is accessible to English readers in Sir E. C. Bayley's translation, as a supplement to Elliot and Dowson. But it stops with the fall of the independent local dynasty (*circa* 1580).

For the history of Gujrat as a province of the Mughal empire, the *Murāt-i-Āhmadī* is our fullest and most valuable authority. Its author, Mirzā Muhammad Hasan, afterwards surnamed Ali Muhammad Khān, came of a family of Persian emigrants. He was born in 1700 A. D. at Burhanpur, where his father was a civil officer attached to Aurangzib's Deccan army, and the boy accompanied his father to Gujrat in 1708, when the latter was appointed news-writer of Ahmadabad. Ali Muhammad himself rose to be *duwān* of the province in 1746 (1159 A. H.) and held that office till the extinction of Mughal rule in Gujrat by the Maratha annexation about 1755,—thus gaining the mournful distinction of being “the last of the imperial *duwāns*”

Alī Muhammad Khan was a man of unusual intelligence, activity, and power of struggling against adversity. On assuming office, he found the provincial administration in a state of utter disorganization,—the natural result of the great anarchy born of the dissolution of the Mughal Empire under incessant civil wars and Maratha attacks. As he writes, “When in 1137 A.H. Shujaet Khan, the deputy of Mubārẓ Khan, (the provincial governor), was slain by Hamīd Khan, the latter made haste to appropriate the crownlands and arrears of revenue (*pār-bāqī*) and took away the volumes of official records for many years past, and thus the *diwān* of the *subah* remained with nothing to do. After him the other *nāzims* seized the country in the same way, and did not leave it in the hands of the *diwāns*. Now only the name is left to the *diwān* of Gujrat, and the mere shadow of his power. The revenue officers,—starving through long arrears of salary, were dispersed. When it came to the author’s turn to receive the name of the *diwān* of the *subah*, he searched for the records and found them existing in name only (1161 A.H.) By hard and unceasing exertion, he collected information from the various cities and *parganahs*, aided by Mithalal Kayeth, the hereditary *subah-navis* of the province. But in a year and a half the latter, too, died.”

But nothing could damp our author’s ardour and love of order and methodical work. With the materials still surviving, he, in 1170 A.H., set himself to write a history of Gujrat from 1000 to 1760 A.D. The pre-Mughal portion of the work is necessarily very concise and derivative. But from the reign of Akbar onwards, his book is unique among the Persian histories of India inasmuch as the author has incorporated in it the full texts of a very large number of official letters and orders of the Imperial Government, e.g., *farmāns*, *parwānahs*, and *dastur-ul-amls*. Thus the best raw materials of social and administrative history have been preserved by him for us. This is specially the case with Aurangzib’s strenuously active reign of half a century. For the half century following the death of Aurangzib (in 1707), the *Mvat* gives the fullest history of the civil wars among the Mughal generals, the Maratha incursions, and the natural calamities and popular disorders which attended the fall of the Mughal empire in that province. In fact we have no such complete, graphic, and systematic account of that decline and fall in any of our provinces. Herein lies the second great merit of the book.

The narrative history is supplemented by a second volume giving a very detailed topographical description of the province, the lives of its saints, an account of the official classes, their salaries and duties, and

the administrative system in general. In short, the *Mirat-i Ahmadī* is the only work of the class after Abul Fazl's justly famous *Ain-i-Akbarī*, as a source of accurate information of diverse kinds relating to the Mughal empire.

Dr James Bird translated about one-third of the first volume of the *Mirat-i Ahmadī*, down to the death of Akbar, in his *History of Goozerat* (old Oriental Translation Fund, 1834). Professor Nawab Ali and Mr C N Seddon, I C S, have recently given us a free rendering of the Khatima. But the most important portion of the work, *viz*, the history of Gujrat in the 17th and 18th centuries, has remained unutilised except for the brief English summary given in the *Bombay Gazetteer*, Vol I, Part I (from the MS translation made by Col. Watson before his death in 1889) and also in William Irvine's *Later Mughals*, Vol II.

The Persian text has been published in lithograph (1306 A H) by the Fath-ul-Karim Press, Bombay. This edition contains only the first volume down to 1714 A D (or about one half of it) together with the second volume. It is the despair and rage of serious students of Indian history. The text as printed here is hopelessly corrupt, with frequent lacunæ, the scribe has omitted or distorted beyond recognition every difficult word occurring in the book. For example, there are gaps on pp 268, 291 (first line), and 347 (middle portion, confused).

Prof Nawab Ali has earned the gratitude of the scholarly world by printing at the Baptist Mission Press—so well-known among Orientalists for its excellent work,—the text of the *Mirat-i-Ahmadī* from the death of Aurangzib (1707) to the end. He had the signal good fortune of securing the author's autograph manuscript with his last corrections, as the basis of his text.

The Oriental Public Library of Patna has an old, clearly written, and carefully corrected MS of the work (with marginal glosses), the colophon of which adds that the transcription was completed on 25th Shaban 1199 (3 July, 1785), after the author's death, though the Englishman who purchased it at Ahmadabad in 1818 writes on the fly-leaf that he acquired it from the author! The colophon of the first volume states that *Daftar* (volume) one was completed on 10th Safar 1175 (10 Sep, 1761). The transcription was finished by Jāhil, son of Tahir Muhammad Khan, Muhammad Ismail, on 7th Rabi ul-awwal 1204 (25 Nov 1789).

The Government of H H the Gaekwad of Baroda deserves our cordial thanks for its enlightened generosity in bearing the cost of publishing this book in the Gaekwad's Oriental Series. We trust that the good work thus begun would be completed by printing a corrected text of the remainder of this masterly history, for which Professor Nawab Ali's trained ability as editor is available.

JADUNATH SARKAR, C I E ,

Honorary Member, Royal Asiatic Society

Vice-Chancellor, Calcutta University

صواب	خطا	سطر	صفحہ
ر گرما	گرمہ	۲	۴۱۹
چندس	چندس	۳	۴۲۱
مررا	مرار	۹	۵۱۳
نعر	نعر	۱۰	۵۵۷
محصلی	محصلی	۲۳	۵۸۸

تصحیح بعضی از اغلاطیکه هنگام چاپ شدن کتاب
رو داده التماس از قارئین کرام آنکه ما بقی
سهو کتابت و غیره را به سلیقه مستقیمه
درست نموده بدامن عفو بیوشند

صواب	خطا	سطر	صفحه
نستی	بنی	۶	۴
و او اسدعا	و اسدعا	۱	۱۱
بی اعدالها	بی اُعدالها	۱۸	۵۰
نموده	نمود	۱۱	۱۳
فرساده	فرساده	۲۴	۱۵
رصدس	رصدان	۲۴	۱۶
فرستادن	فرساده	۱۸	۱۹
وامینی	نامینی	۷	۲۳
آناد	آنا	۱۷	۳۵
سعاعت	شاعب	۱۷	۴۰
مذارالمهام	مدارالمهام	۱۱	۴۷
کنمان	کنان	۲۱	۵۶
سرصد	سرصد	۶	۷۷
سلک	کلک	۱۲	۹۹
معتدا	منقدا	۲۴	۱۱۴
مازواران	ماواران	۱	۱۹۵
ندسنور	نسور	۱۹	۲۰۹
طلید	طند	۱۴	۲۴
اسمانه	منانه	۷	۸۹
نگنه	نکده	۹	۳

نعم حان - ۳۱۸ - ۳۵۲ -

والد علی محمد حان ۲ - ۶ - ۴۹ (خطاب) - ۵۴ - ۸ - ۸۳ - ۸۸ - ۹۱ - ۹۴ - ۱۰۵ -

۱۳ - ۱۳۲ - (مسفر حج) - ۱۴۳ - ۲۳۰ - ۲۹۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ (وفات) -

وسواس راؤ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۶ (قتل)

۵

شول سوار - ۱۵۹ -

ی

عقوب علیخان - ۵۸۷ - ۶۳ -

۲۸ (جنگ با بهمداری) - ۲۹ - ۲۲ - ۲۳۱ تا ۲۳۶ (جنگ و داخله احمدآباد)
 ۲۴۲ - ۲۴۷ - ۲۵۴ - ۲۵۶ - (اصلاح مسکنه) - ۲۶۵ - ۲۷۳ (خطاب نعم الدوله) -
 ۲۷۶ - ۲۷۷ (وفات) -

مصدق حان (ملقب به صومس حان) - ۲۷۹ - ۲۸۵ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۰۴ - ۳۱۰ -
 ۳۱۴ - ۳۱۸ (صوفه دار و خانه جنگي) - ۳۵۳ - ۳۶۶ - ۴۰۱ - ۴۲۴ - ۴۳۹ - ۴۴۱ -
 ۴۴۹ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۴ - ۴۷۳ - ۴۷۹ (داخله احمدآباد) - ۴۸۲ - ۴۸۰ تا ۴۸۸
 (معصور شدن در احمدآباد و جنگ با مرهته) - ۵۴۷ - ۵۵۸ - ۵۷۴ (روانه بونه) -
 ۵۸۲ - ۶۰۶ - ۶۰۷ تا ۶۱۰ -
 ملا محمد علي - ۱ - ۳ - ۱۰۹ - ۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۵ (فيد) - ۱۶۹ (مسموم شدن)
 (عمده النجار) -

مهر علي حان - ۱۶ - ۲۱ - ۲۲ (دنواں) - ۳۲ - ۳۷ - ۳۹ - ۵۱ -
 مير مرصی - ۳ - ۱۸ - ۲ (انلجي انراں) -
 مہماچی - ۱۶۷ - ۱۶۸ (فتح برونه) -
 محمد شاه - ۲۸ تا ۳ (حلوس و سکه رن) - ۲۵۵ - ۳۷ (وفات) -
 مستفید حان قاصی - ۲۱۳ تا ۲۱۸ - ۲۴۴ -
 ملہار مولکر - ۳۳۸ - ۵۶۹ - ۵۸۶ - ۵۹۰ - ۵۹۹ -
 معنول عالم - ۳۴ - ۳۲۰ - ۳۲۱ -
 منہا لعل - ۴۰۸ -
 محمد لعل - ۴۶۴ - ۴۶۷ - ۴۷۱ -
 مظفر حان گاردی - ۵۵۰ - ۵۶۷ -
 منارالملک (سر بلند حان) - ۴۹ - ۵۴ (صوفه دار) - ۷۹ - ۸۳ - ۸۷ - ۸۸ - ۹۲ - ۹۰ -
 ۹۹ - ۱۰۲ - ۱۰۵ - ۱۰۷ - ۱۱۰ تا ۱۱۲ (حملہ به کعبه بھج) - ۱۱۳ - ۱۱۷ - ۱۱۸ -
 (معرولی) - ۱۲ تا ۱۲۸ (جنگ با مہاراجہ) - ۱۲۹ (صلح) - ۱۳۱ (کوچ) - ۱۴۱ -

ن

ناہر حان - ۳ - ۱۲ (سراولی) - ۲۱ - ۲۳ - ۲۶ - ۲۹ (دنواں) - ۳۳ - ۳۹ -
 نورالدین (سنج) - ۱۹ - ۱۸ رحمی شدن) - ۲۷۷ -
 نادر سالہ - ۲۵۲ - ۲۵۳ (سکه رن) - ۲۵۵ -
 نظام الملک اول (آصف حالہ) - ۳۲ - ۲۷ (وزارت) - ۴۷ - ۵۴ (آصف حالہ) - ۱۳۵ -
 (جنگ با مرهته) - ۳۵۷ - ۳۷۵ (وفات) -
 نظام الملک صلات جنگ - ۵۶۹ - ۵۸۵ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۰۴ -
 سجد الدولہ - ۵۶۹ - ۵۷۱ - ۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۶۰۰ - ۶۰۲ -

ف

فرح سیر - ۲۱ - ۲۲ -
فدا الدین حلی - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۷۸ - ۲۸۰ - ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۲۹۳ - ۲۹۵ -
۲۹۶ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۷ - ۳۵۳ -
محرالدوله - ۳۲۲ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۲ - ۳۵۴ -

ق

قطب الملک - ۲۱ - ۲۸ - ۳۴ - ۳۶ - (قند) -

ک

کاکم بیگ - ۲ - ۱۰ (کشتہ سدن) -
کننہاچی - ۵۳ - ۵۸ - ۷۲ - ۹۰ - ۹۶ - ۹۷ - ۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۹۱ -
کھدیدی - ۵۳ - ۶۴ - ۷۸ - ۹۰ - ۱۰۲ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۹۱ -
کپور چندر - ۲۶ - ۳۴ (قندل) -
کولیاں - ۱۷۹ - ۲۴۴ - ۲۴۷ (جنگ نا داماحی) - ۲۴۹ - ۲۶۶ - ۲۷۶ - ۵۰۰ -
کانوچی ناگیر - ۲۱۲ -
کہاندی راو - ۳۰۱ - ۳۳۲ - ۳۳۸ - ۳۶۸ - ۵۶۰ - ۵۸۲ -
کونپنی انگلیس - ۵۶۶ -
کسنامتینای کننہاچی - ۹۷ - ۹۹ -

گ

گاؤ - ۱۴۰ (مہانت گاؤکشی) ۱۴۶ (اسمعالم سرگین چہت ارتداد)
گلیس آبا - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ (نائب صوفہ) - ۶۰۶ -

ل

لہب (مسٹر) - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۸۸ - ۳۸۹ (حمانت مید اچہیں) - ۳۹۱ (خود کسی)

م

محمد اسمعیل - ۱۰۵ - ۳۲۶ - ۳۳۳ -
مومی حلی - ۳ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۷ (دیوان) - ۹۸ (فوب) -
مومی حلی (بحم الدولہ) - ۱۲۹ (منصدی کہنات) - ۱۴۵ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۸۳ -
۱۸۵ (جنگ نا مرفتہ) - ۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - (صوفہ داری) - ۱۹۸ - ۲۰۶ -

- شعاعت حان (معصوم علی) - ۳۸ - ۴ - ۵۰ - ۵۴ تا ۵۷ - ۵۸ تا ۶۲ (جنگ دا
مرہٹہ و قتل شدن)
شاهجہاں بادشاہ ثانی - ۵۷۳ - ۵۸۷ -
شاہ نور - ۵۱۸ تا ۵۲۴ (حسن و لعل) -
شعاع الدولہ - ۵۱۸ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۸۹ - ۵۹۲ (تحریک صلح) - ۵۹۵ - ۵۹۸ - ۶۰ -
۶۰۲ - ۵ - ۶ -
شہنار روہیلہ - ۳۷۷ - ۳۸۰ -

ص

- معدر حان بانی - ۲ - ۱۴ تا ۱۷ (خانہ جنگی) - ۴۸ - ۶۲ - ۷۳ - ۸۰ (فوت) -
صلابت محمد حان - ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴۰ - ۵۸ - ۸۳ - ۸۶ - ۱ - ۱۰۶ - ۱۱۶ - معدر حان
(محمد انور) - ۱۰۷ - ۱۱۹ -
معدر محمد حان - ۳۴۰ - ۳۵۶ - ۳۶۲ - ۳۹۱ - ۵۲۹ (وفات) -
معدر جنگ - ۳۷۲ - ۳۷۳ -

ط

- طالب علیعلی - ۱۴۵ (دیوانی) - ۲۷۲ - ۳۱۹ -

ع

- عبد العزیز حان - ۱ - ۲ - ۱۲ (نائب) - ۲۰ - ۳۷ - ۴۷ -
عنایت اللہ حان - ۱ - ۱۱ - ۳۱ - ۳۸ -
عقیل حان - ۱ - ۲ - ۶ - ۸ - ۲۰ - ۱۱۲ -
عالم بناء - ۶ - ۸ (بناء حصار سورٹ) -
عبد اللہ (شریف مکہ) - ۱۹ -
عالم علی حان - ۳۲ - ۳۳ -
عالمگرنانی - ۴۳۵ (جلوس) - ۵۷۲ (قتل) -
عبد العنی (برادر مومن حان) - ۱ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۳۴ (فوت) -
علی محمد حان اول - تحت ردیف و او (والد) -
علی محمد حان ثانی - تحت ردیف رای مہملہ (رام) -

غ

- عربی حان - ۳ - ۱۸ - ۲۰ -
عوٹ الاعظم - ۳۱ -

رستم علیخان بهادر - ۱۱ - ۱۴۱ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۳ - ۶۸ تا ۷۶ (جنگ با حامد خان و قتل شدن) (رضا ولی) -
 رگهندبه داس - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۶ (راحه) -
 رگبو ناتھه راو - ۳ - ۴ (محاصره بلده) - ۱۴۵ (فتح احمدآباد) ۱۴۱۸ ۱۴۳۴ ۱۴۵۸ - ۱۴۶۱۴ (قتل) -
 رنکوچی - ۱۸۵ تا ۱۸۸ - ۱۹۱ - ۲۲۱ - ۲۴۴ - ۲۵۱ - ۲۷۴ - ۲۸۲ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۲۹۳ -
 ۲۹۸ (فرار) - ۳۰۱ - ۳۱۳ (گروہی قلعه نقلاذ) ۳۱۷ - ۳۳۶ - ۳۳۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵ (فتح نورسد) ۳۶۹ (دستگیر شدن) -

ز

روزآورد خان - ۱۰۸ - ۱۷۵ - ۲۳۹ - ۲۵۶ -

س

سند علی (واعظ) - ۵۳ - ۶۹ - ۱۳۸ - ۱۷۵ - ۱۷۷ (قتل) -
 سند اچس - ۳۵۸ - ۳۵۶ - ۳۶ - ۳۶۴ - ۳۸۲ - ۳۹ - ۵۵۱ تا ۵۵۳ (جنگ) ۵۶۲ (هنگامه دربار گپتی) -
 سداشبو بهاؤ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۰ - ۵۹۰ (جنگ) - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۹ (شکست نابی نت)
 سرپیت راو - ۱۴۲۳ (محاصره کهنائت) - ۱۴۲۷ - ۱۴۲۹ - ۱۴۳۱ (احداث نیکانه) -
 سورج مل حاکم - ۱۴۳۳ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۵ - ۶۱۲ -
 سندھورام - ۱۴۶۸ - ۱۴۷۵ - ۱۴۸۳ - ۱۴۸۴ - ۱۴۹۴ - ۱۴۹۸ - ۵۰۰ (جنگ) ۵۳ (گروہاری -
 سداشیو رامچندر - ۱۴۸۰ - ۱۴۸۴ - ۵۳۲ (داخله احمدآباد) - ۵۳۳ (احداث بدعت چند) -
 ۵۴۶ ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۹ - ۵۶۱ (روانه پور) - ۵۷۹ - ۶۰۱ -
 سلیم حمیدار - ۵۴۱ تا ۵۴۳ -
 سیاحی گائیکوار - ۵۴۷ - ۵۴۶ - ۵۷۵ - ۵۷۸ - ۵۸۰ -
 سنکوچی - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۲ -

ش

شکر الله بنگ - ۶ - ۱۷ - ۱۴۱ -
 شبر خان بانی - ۱۶۷ (نائب موحدار بروده) - ۱۶۸ - ۱۹۸ - ۲۴۶ - ۲۴۷ (تصرف حوناگده)
 ۲۸۶ - ۲۹ - ۲۹۹ - ۳۱۱ - ۳۳۰ - ۳۳۵ - ۳۳۷ - ۵۴۷ - وفات -
 شیع الاسلام خان - ۲ - ۲۴ - ۲۷ - ۱۹۰ -
 شلا عالم شاهراده - ۵۶۹ - ۵۸۹ - ۵۹۰ (حلوس اول) - ۶۰۴ -

چندوترة - ۱۸ (معط) -
چندنام - ۳۲۲ (ننگنه) -

ح

حندر فلي حان - ۱ - ۲ - ۴ - ۵ - ۸ - ۱۳ (نائب) - ۱۴ تا ۷ (حانہ جنگي نا معدر
حان) - ۲۰ - ۲۲ - ۳۸ (خطاب معر الدوله) - ۴۳ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ (ديوانه) -
حامد حان - ۴۸ - ۵۰ - ۵۵ - ۵۹ - ۶۲ - ۶۳ (داخله احمدآباد) - ۶۹ تا ۷۲ (جنگ نا
رستم عليکال) - ۷۷ - ۷۸ - ۸۵ -
حسن علي حان - ۱۲ - ۲۱ - ۲۴ - ۲۸ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ (قتل) امير الامرا -
حندر حان - ۳۶ (قاتل امير الامرا) -

خ

خلد مکل - ۴ - ۱۳ (جمعه نارار) - ۵۷۷ -
خبر الله (فاصي) - ۲ - ۵ (نارار بر سر ماده گاؤ) ۳۱ (عرل) -
خوارح مسقط - ۲۴ -
خوشحال چندر - ۱۵۸ - ۱۷ - ۱۷۱ - ۳۷۵ (فوب) -

د

داساحي گائکوار - ۱۵۷ - ۱۶۷ - ۱۸۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۲۱۹ - ۲۴۹ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۹۴ -
۳۳۸ - ۳۹۸ (حصه بالمناصفه) - ۴ - ۳ - ۴۲ (نرون بهگوا وشعائر مخصوص او) -
۵ - ۵۲۷ (صلح بوساطت) - ۵۳۲ (داخله احمدآباد) - ۵۳۴ - ۵۴۵ - ۵۴۷ (روانه
بونه) - ۵۸۷ - ۵۹۹ (فرار از نايي نت) - ۶ - ۹ -
ديوجي ناگپور - ۲۴۵ - ۲۴۶ -

و

واهم (مصنف) - ۷ - ۸ (استداد مرض و صحت) - ۱۳ (روانه دهلي) - ۸ - ۹۷ - ۱۱۶ -
(خطاب) - ۱۶۳ - ۲۱۰ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۹ - ۲۶۷ - ۲۹۰ -
۲۹۴ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۱۶ - ۳۲۶ - ۳۳۳ (رحيمي شدن) ۳۴ تا ۳۵۱ (ديوان
و سرخ نيکبهرهي هندو نيچئ) - ۳۹۳ - ۳۹۵ - (خطاب بهادر) ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۶ -
۴۱۷ (منعاهد شدن) ۴۱۹ - ۴۲۳ - ۴۳۱ - ۴۳۶ - ۴۴۱ - ۴۴۹ - ۴۶۶ - ۴۹۸ -
ربيع الدرجات - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۵ -
ربيع الدوله - ۶۵ - ۶۶ - ۲۸ -

نالاحی باحی راو بسوا - ۳۷۵ - ۳۹۱ - ۵۱۹ - ۵۵ - ۵۷ - ۵۷۵ - ۵۸۰ - ۵۹۳ - ۶۰۱ -
 ۶۱۱ (وفات) -
 بولس - ۲۴۴۳ تا ۲۴۴۸ -
 برج لعل - ۵۳۷ (قتل) -
 بوحر (ستر) - ۵۵۴ -
 باحی راو - ۱۳۳ - ۱۳۴ (محاصره یرود) -
 بخت سنگه - ۴۱ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۵۸ - ۳۷۴ - ۳۷۶ -

پ

بهاد حال - ۱۹۱ تا ۱۹۳ -
 دلاحي - ۲۷ - ۵۲ - ۶۸ تا ۷۲ - ۹ - ۹۵ - ۹۶ تا ۹۸ - ۱۳۴ - ۱۴۳ (قتل) -

ت

تبع بنگ حال - ۴ - ۱۰۹ - ۱۵۱ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۶۹ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۳۳۹ -
 (رحلت) -
 تربک راو سندانتي - ۷۸ - ۷۹ -

ج

جوانبرد حال اول - ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴ - ۷۱ - ۸۳ - ۸۶ - ۱ -
 جوانبرد حال دوم کمال الدس - ۱۷ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۷۲ تا
 ۱۷۵ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۷۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۰۶ - ۳۱۰ -
 ۳۱۱ (داخله احمدآباد) - ۳۱۵ - ۳۱۸ (مصالحت با مرهته) - ۳۲۲ (نائب) - ۳۲۷ -
 ۳۳۲ - ۳۳۵ - ۳۵۴ (جنگ مرهته) - ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۷۹ - ۳۸۱ - ۳۹۱ - ۳۹۵ - ۳۹۸ -
 ۴۰۲ - ۴۱۱ (تعلیه احمدآباد) - ۴۱۳ (صلحنامه) - ۴۷۶ - ۵۱۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳ -
 ۶۷ -
 جملاحي - ۱۰۱ -
 جنکوحی سندهنه - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۹ - ۵۹۹ -
 حربه - ۱۹ - ۲۳ (معافی) -

چ

چوتنه - ۹۳ - ۹۵ - ۲ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۹۲ -
 چلنی (نافر حايي) - ۱۸ (سکة) -

چندوترا - ۱۸ (معط) -

چنداس - ۳۲۲ (ننگنه) -

ح

حندر فلي حان - ۱ - ۲ - ۴ - ۵ - ۸ - ۱ - ۱۳ (نائب) - ۱۴ تا ۷ (حانہ جنگي نا معدر

حان) - ۲۰ - ۲۲ - ۳۸ (حطاب معر الدوله) - ۴۳ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ (ديوانه) -

حامد حان - ۴۸ - ۵۰ - ۵۵ - ۵۹ - ۶۲ - ۶۳ (داخله احمدآباد) - ۶۹ تا ۷۲ (جنگ نا

رستم عليکال) - ۷۷ - ۷۸ - ۸۵ -

حسن علي حان - ۱۲ - ۲۱ - ۲۴ - ۲۸ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ (قتل) امير الامرا -

حندر حان - ۳۶ (قاتل امير الامرا) -

خ

خلد مكال ۴ - ۱۳ (جمعة نارار) - ۵۷۷ -

خبر الله (فاصي) - ۲ - ۵ (نارار برسر ماده گاؤ) ۳۱ (عرل) -

خوارح مسقط - ۲۴ -

خوشحال چندر - ۱۵۸ - ۱۷ - ۱۷۱ - ۳۷۵ (فوب) -

د

داماحي گائیکوار - ۱۵۷ - ۱۶۷ - ۱۸۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۲۱۹ - ۲۴۶ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ -

۳۳۸ - ۳۹۸ (حصه باليدامعه) - ۴ - ۳ - ۴۲ (نروق بهگوا وشعائر معصوص او) -

۵۹ - ۵۲۷ (صلح بوساطت) - ۵۳۲ (داخله احمدآباد) - ۵۳۴ - ۵۳۶ - ۵۴۷ (روانه

مونه) - ۵۸۷ - ۵۹۹ (فرار از ناني ست) - ۶۹ -

دبوحی ناگپير - ۲۴۵ - ۲۴۶ -

و

رافم (مصنف) - ۷ - ۸ (استداد مرضي وصحت) - ۱۳ (روانه دهلي) - ۸ - ۹۷ - ۱۱۶

(حطاب) - ۱۶۳ - ۲۱۰ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۹ - ۲۶۷ - ۲۹۰ -

۲۹۴ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۱۶ - ۳۲۶ - ۳۳۳ (رحمي شدن) ۳۴ تا ۳۵۱ (ديوان

و سرخ نيکبکراهي هندو بجهت) - ۳۹۳ - ۳۹۵ (حطاب بهادر) - ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۶ -

۴۱۷ (منعاهد شدن) ۴۱۹ - ۴۲۳ - ۴۳۱ - ۴۳۶ - ۴۴۱ - ۴۴۹ - ۴۶۶ - ۴۹۸ -

رفع الدرخاب - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۵ -

رفع الدوله - ۶۵ - ۶۶ - ۲۸ -

نالاحی باحی راو بسوا - ۳۷۵ - ۳۹۱ - ۵۱۹ - ۵۵ - ۵۷ - ۵۷۵ - ۵۸۰ - ۵۹۳ - ۶۰۱ -
 ۶۱۱ (وفات) -
 بولس - ۲۴۴۳ تا ۲۴۴۸ -
 برج لعل - ۵۳۷ (قتل) -
 بوحر (ستر) - ۵۵۴ -
 باحی راو - ۱۳۳ - ۱۳۴ (محاصره یرود) -
 بخت سنگه - ۴۱ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۵۸ - ۳۷۴ - ۳۷۶ -

پ

بهاد حال - ۱۹۱ تا ۱۹۳ -
 دلاحي - ۲۷ - ۵۲ - ۶۸ تا ۷۲ - ۹ - ۹۵ - ۹۶ تا ۹۸ - ۱۳۴ - ۱۴۳ (قتل) -

ت

تبع بنگ حال - ۴ - ۱۰۹ - ۱۵۱ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۶۹ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۳۳۹ -
 (رحلت) -
 تربک راو سندانتي - ۷۸ - ۷۹ -

ج

جوانبرد حال اول - ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴ - ۷۱ - ۸۳ - ۸۶ - ۱ -
 جوانبرد حال دوم کمال الدس - ۱۷ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۷۲ تا
 ۱۷۵ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۷۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۰۶ - ۳۱۰ -
 ۳۱۱ (داخله احمدآباد) - ۳۱۵ - ۳۱۸ (مصالحت با مرهته) - ۳۲۲ (نائب) - ۳۲۷ -
 ۳۳۲ - ۳۳۵ - ۳۵۴ (جنگ مرهته) - ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۷۹ - ۳۸۱ - ۳۹۱ - ۳۹۵ - ۳۹۸ -
 ۴۰۲ - ۴۱۱ (تعلیه احمدآباد) - ۴۱۳ (صلحنامه) - ۴۷۶ - ۵۱۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳ -
 ۶۷ -
 جملاحي - ۱۰۱ -
 جنکوحی سندهنه - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۹ - ۵۹۹ -
 حربه - ۱۹ - ۲۳ (معافی) -

چ

چوتنه - ۹۳ - ۹۵ - ۲ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۹۲ -
 چلنی (نافر حاني) - ۱۸ (سکة) -

ماخفی نماند

که خون عهد نموده و بر خود لایم و متعتم شمرده که در نگارشِ احوالات از رعایب و عداوتِ خویش و ننگانه ییرهیر داشته آنچه نفس الامر و بیان واقع ناسد درج سار و چنانچه در صدر این اوراق اشاره بدان رفته التماس از ناظرانِ انصاف بین و سدیدگانِ حق گرین آنکه چون اَلْحَقُّ مَرَّگَیْتَه اند اگر احیاناً بر معولّه که موجبِ مرارت یا کدورت بوده ناسد و موقوف یابند بر لال عمو از خاطرِ دریا مقاطر رائل سارند -

دل ر نورِ عمو روشن می شود و ر سیمس سینه گلشن می شود
دوست دارد عمو را پروردگار آنچه ایرد دوست دارد دوست دار
و بالله التوفیق دهم شهر صفر المظفر حتم الله بالخیر و الطفر سال هزار و صد
و هفتاد و بیست و هکری علی صاحبها الف الف تکیات حتم این دفتر اتقان
افتاد ۱۲

نالاحی باحی راو بسوا - ۳۷۵ - ۳۹۱ - ۵۱۹ - ۵۵ - ۵۷ - ۵۷۵ - ۵۸۰ - ۵۹۳ - ۶۰۱ -
 ۶۱۱ (وفات) -
 بولس - ۲۴۴۳ تا ۲۴۴۸ -
 برج لعل - ۵۳۷ (قتل) -
 بوحر (ستر) - ۵۵۴ -
 باحی راو - ۱۳۳ - ۱۳۴ (محاصره یرود) -
 بخت سنگه - ۴۱ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۵۸ - ۳۷۴ - ۳۷۶ -

پ

بهاد حال - ۱۹۱ تا ۱۹۳ -
 دلاحي - ۲۷ - ۵۲ - ۶۸ تا ۷۲ - ۹ - ۹۵ - ۹۶ تا ۹۸ - ۱۳۴ - ۱۴۳ (قتل) -

ت

تبع بنگ حال - ۴ - ۱۰۹ - ۱۵۱ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۶۹ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۳۳۹ -
 (رحلت) -
 تربک راو سندانتي - ۷۸ - ۷۹ -

ج

جوانبرد حال اول - ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴ - ۷۱ - ۸۳ - ۸۶ - ۱ -
 جوانبرد حال دوم کمال الدس - ۱۷ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۷۲ تا
 ۱۷۵ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۷۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۰۶ - ۳۱۰ -
 ۳۱۱ (داخله احمدآباد) - ۳۱۵ - ۳۱۸ (مصالحت با مرهته) - ۳۲۲ (نائب) - ۳۲۷ -
 ۳۳۲ - ۳۳۵ - ۳۵۴ (جنگ مرهته) - ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۷۹ - ۳۸۱ - ۳۹۱ - ۳۹۵ - ۳۹۸ -
 ۴۰۲ - ۴۱۱ (تعلیه احمدآباد) - ۴۱۳ (صلحنامه) - ۴۷۶ - ۵۱۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳ -
 ۶۷ -
 جملاحي - ۱۰۱ -
 جنکوحی سندهنه - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۹ - ۵۹۹ -
 حربه - ۱۹ - ۲۳ (معافی) -

چ

چوتنه - ۹۳ - ۹۵ - ۲ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۹۲ -
 چلنی (نافر حايي) - ۱۸ (سکة) -

گوند رفته شب را رزایدده بمقتضای وف نلده آمد اتعافاً او احر همان روز سردار
 محمد خان بموجب قرار داد در راج پور رسیده روز دیگر بنای ملاقات افتاد که
 هنگام نیم شبی بنابر دریافت خبر راسب یا دروغ که آنحضری گدیس را با او نوع
 دیگر مرکور خاطر اسب از مخاطره عذر متوهم سده همان شب راه ناله
 سندور بیس کرد و هر نحی رام که نه تشخیص و تحصیل پیسکس حصه گایکوار
 در صلح سورتبه اشتعال داشت چون فراع یاب برگسته نه دولفه آمد و بعد از
 چند روز مرد داماحی گایکوار عازم برده گردید و بر مک مکند نائب داماحی راو
 که از نلده نه برده رفته بود بیس و بهم برگسته آمد و همدری سال از آنجا که
 کاتب ارادت لم یرلی رفم دوام بر صفت حسس هنج یک از انام و انعام مرموم
 نه ساخته و حناط ارل بنای حلد بر اندام دی حیاتی ددوخته و وجود کدام
 موصودی با عرصه شهود بهاد که هادم اللذات مصر هستیس را مبدم نساحب
 نائندگی اند و حلود سر مد محتص داب حدارود مهار حدار که همدشه نوده
 و حواهد بود کل من علیها فان و یعنی رحمه ربک دوالکلال و الاکرام - * بیب *

هرکه آمد بکها اهل ویا حواهد بود

آنکه پاینده و نامی اسب حدار حواهد بود

هر صاحب روحی را سرت ناگوار احل نوشیدنی و طریق مسلوک عدم یمودی
 و رشته حیات بمعراض ممان بریدنی و رحب هستی بملک بیستی نرسدنی
 اسب چون (۱) پنگن عمر نالاحی راو پیسوا لریر شده بود پس از معاونت از
 صونه مالوا نه پوده رسده بهلو بر سدر ناتوایی گراسته صاحب فرانش گش
 و روز برور مرض روحانی و جسمانی در تراید و تصاعف در آمده کار از علاج
 و تدایوی گرشب نورد هم شهر دیمعدہ الکرام بخل تومند حنات از صرصر داد
 حرانی از پادر آمد و بکر حسرت از ملک و مال با خود چبری نبرد - * بیب *

حه خوش ناعی اسب ناع رندگانی گرایمس سودی از داد حرادی

(۱) پنگن با کاف فارسی برورن سندان طاس مس نه سوزاخ کوده باشد که آنرا درمیان

آب استاده گزارد و ساعات سنانه روزی را از آن معلوم کند ۱۲ - برهیل *

گفت و سدد امر مصالحه و رفع مناسه در میان آورد و معرر خان پسر نیکدام خان با بهگوان ملاقات کرده بر دخیل کار داستی مکاسدار مرهته و خاطر دسان بغایابی وجه متعده سال گزشته مومی خان انعصال یافت و تهیل راو و بهگوان بعضه پتلاد برگسته آمدند و معرر خان نه بهروح رف و بساط منارعب برجیده سد مومی خان که از امداد افواج ناساهی همعویس مسوس و از دلدھی و اعانب داماحی مایوس سد سپاهی را که فراهم آورده بود از سعید و سیاه بر طرف ساخته سرانجام وجه مساهره سال نگرقتی بیوره خانه شماری و مصادره نموده انراء دمه کرد هستم سهر دیقعهده آپاحی گدیس دناار ملاقات داماحی راو روانه بوده گسب و زوری چند نوف گزیده مرلعب نموده مومع کهییره رسید سرسرام که سردار محمد خان را دران حا آورده بود ملاقی صاحب و فرار یافت که نلده آمده مکاسدار را بر نیمه حصه همراه نبرد و خود بسب و دوم داخل نلده گردید گویند راو ولد داماحی گایکوار روانه بوده گسب و تهیل راو و بهگوان از مقامات پتلاد کوچ نموده نه محمود اناد دوارده کروهی نلده رسیده شب بیسب و سسم ماه دیقعهده از انکا ایلغار نموده بیحرانه فریب یک پهر روز بر آمده قصه الینه معموله پرگنه تهامه را بقصد دستگیر ساختن عیدا نام فصاتی که از چندی مدار کار آن پرگنه شده رسیده محاصره کرد عیدا از ماحرا و مافی الصمیر او واقع گشته حمعی از فصاتیان را نگرقتی سر راه و ممانعب فرستاده از راه بخته کاری نه عحر و التماس گفت و سعید معاملت در پدس نموده یاندره هزار روییه را متعهد سده پسر را بر عمال می سپرد چون زیاده طلعی سد عهده بر آئی بداشت م رمیعدارانه نگار برده ناعتبار ظاهر تصرع و انکسار بیش از بیش وهان وهون و کم و زیاده مسعول داشته کولیل اطراف و حوانب فرب و حوار را بمعاونت حواند و آنها احانب کرده مانند حسرات الارض سرار سوزاها بر آورده رو نراه آوردند تا آنکه آفتاب از سمب الراس رائل گسب رسیدد عیدا وزق را بر گردانیده بحدگ در پدوس و حمعی از طرفین کشته و حسته گشتند و روز ناخر رسید بهگوان از اندیشه شبحون مدمردان عطف عدان نموده بقصه نموده که نعامله چهار کروه.

حصه مرهته فایم نماید همداران اوقات حذر ورود داماحی راو گایکوار که نا معدودی از گوالیار صلاح و صوابدید مله‌ار هولکر که نا یکدیگر دم ار وفاق مردند حب برداحب احتلال احوال و تدارک سرانجام اسباب حسمب و حلال عره شهر شوال در بروده رسد دکهنیان را تقویب دیگر پندا شد و ار پرگنات و فصات حصه او و سونگدهه گروه گروه ار سوار و پداده نانائان و نارگیران اسپان خانگی و افعال متعینه هرحا و هر مکان و کهاندیراو برادر و ساحی سرس متعاب یکدیگر بدان ملاقات آمدند و در اندک فرصتی جمعیت حوی اسباب طاهری بردن فراهم آمد مومس خان ار استماع آمدن داماحی راو حو ار مکون صمیرس که ار اندای تعلب و تصرف پیشوا نالاحی راو درس صونه تعایب کاره و بنا جاری که عهده نرائی در حود نمیدید زمانه ساری نموده حو دل می خورد و اف بود تصور آنکه منادا مراعات طاهری را منظور داشته نکومک فوج آبا گنیس بردار و اراده لانی را عائو گرداند معتمدی را نا نامه و برخی تکائف فرستاده استمراج و استساره امری که پیس بهاد خاطرش بود نمود و او نه منقصای وب و صلاح کار حونس ناین معنی راصی و همداسنان نه گست نهیل راو و بهگوان که نا فوج مومس حال رد و حود داشتند نه حسب اتفاق زوری ناره قتال و حلال افروخته شد و جمعی ار پیادگان عرب و روهیل که پدش قدمی نموده بودند تعابوی دکهنان در آمده چندی کسته و حسته شدند و دیگران ار معرکه بدرون حسته برآمدند و موضع تا را پور متعلقه کهندایب نتاحب در آورده برگسند داماحی راو بدان رفح ندانی گویند راو یسر حود را نا فوجی که رحص کرده بود و او شامل نهیل راو سده نار دیگر برتا را پور سواری کرد جمعی ار پنادگان سندهی که نکراسب نبوت و کاه و دانه نامی مانده ار کهندایب تعبی شده بودند مدافعه پیس آمدند دکهنان روز آورده در آمده آس دادند و آن حماعه را امان داده در ساختند و همانکا منزل گریده در و دیوار حانها را کده کاه و دانه یاک رفتند درین انا فرستاده مومس خان ار بروده آمده نکرارس پاسخ داماحی برداحب موجب اسردگی خاطر گردید

میتواند رف و در صورتی که فوج ناساهی برسد و گزرها و معدرها مسدود شود
احتیاجی نای نخواهد بود از آنجا که هنوز آب و خورد نان نای و رف
آن برسیده بود آبای گدیس این معنی سر بارده ناستعداد نایرة افروزی
ندور حرف برداخته بدیکی پتلاد اردو را فرود آورده فوج را معرکه آرائی و تاحب
دیپات چوراسی کهندایب مامور صاحب دربی اندا دهم شهر ره صا از
دوستکات دارالخلاف بوصح بنوب که احمد ساه اندالی روانه دارالسلطنت
لاهور معرم وطن مالوف لوائی معاودت برافراسب و سجاج الدوله نصوصه متعلقه
حوس رف دکهندل که در اندیسه مال کار دو دله بودند اطمندان فل حاصل
نموده بر چهار گروهی بدر پیش آمدند مومن خان نواحود برگستی افواج
ساهی حلی در عرم خود راه داده فوج را معانله و آراستن معرکه قتال
و حدال مرستاد و نه دفعات میمانی رد و خوردی واقع می شد آبای گدیس
را که از ممر افواج خار جلس از سینه بیرون رف بنابر سر انکام احراحاب
و طلب داشتی حواں مرد خان نای نه معاوب ناراده انتراج بدر تمامی
فوج را سرکردگی ننهیل راو و دهگوان گراشته حریده ناسعدردی نه نلده آمد
و راگهو سکرنای را برد حواں مرد خان نای رخصت کرد که وضع احراحات
سپاه او مستخص و معین نموده بر نگار و حمعی از سوار ویناده متعین نلده را
روانه صاحب که نانهیل راو و دهگوان ملحق گردند و چندی در انتظار حواں
حواں مرد خان متوقف گشت پس از آمد و سد رسل و رسائل چون موافق
می کرد راگهو شکرنی بدل مقصود برگسته آمد از آنجا که سردار محمد
خان ناره سدور را نقسمی که مذکور شد متصرف و فایض بود فوج کسی
نمودن و بر او ستافتی حکم افتاد حرج الحکم بنابر رف ننامی و بدعشی
تدبیری اندیسده سرسرام را که ناسیر خان پدر سردار محمد خان اناعی
حد روانه موافق و مرافق مربوط مصبوط داشته اسب و دربی ایام از
چند گاه معطل در نلده افامب داسب واسطه ساخته نوشته کفالت نمهر
حماعداران سپرد که او را مستمال ساخته نه آورده ملافی سازد و بدستور پس

سورب رسیده بودند تا جمعی از سوار و پیاده نظرف برگشته دهند رفه تعیین فرمود که مواضع چند را بتاح در آوردند ناطق و صامب آنها را به تدخوات سپاه داد حوامرد خان در حواف بمقتضای وف که هرگاه تا حمد آناک برسند میبرسم پوش و بیکنام خان به نگاهداشت سپاه اشتعال و زریده معرر خان پسر خود را بیرون فرود آورد و این معنی در اطراف و اکناف صونه شایع گشته در هر فاصله و برگنه حلال کلی در بدو بسب مرهته افکند و متمردان از هر گوشه و کنار سر بفساد برداشتند فلی و اضطراب در سکنه نلده که هطور مرار صدمه بحسب از مدان سان بدر درفته افتاد و کدسوار و نائب نظام متوالی و متواتر رویداد و حال را نوشته مصحوب مسرعان سریع السیر صمیمه و رد ف و افعه ناره سطور صاحب چون در برگنه حموسر حصه تکنام خان معرر بود درین انام مکاسدار آنها بدفع الوف میگردانند معرر خان را تا فوجی که فراهم آورده بود یعنی کرد مومن خان بفرعایب جانب او را که دم از اتعال میبود صرعی داشته تا فوج خود بموضع دهوان که تا حموسر و رب اسب عدوان کومک اگر احتیاج سود وف و مقدمه آن حا افعال یام معرر خان مومن خان بنوس و محفل کدکاش تسخیر نلده آراسته می شد که حدر معاودت آیاحی گندس سرع تمام و رسدن فردیکی معلوم گسب لهدا عیان عریب بصوف بدر کهندایب معطوف ساخته آمد و آیاحی گیسب بفرعافله هف هسب کروهی مدرل گردیده بدانرا استفسار و انکشاف نام هنگامه آرائی یعدنی فرسناد مومن خان به بسب گرمی فریده و فباس که تا حال افواح ساهی بمستعر الکلافه رسیده و امور و فردا بصونه مالوا که میرسد نلی استقامت مرهته درین دیار مترلرل می گردد پاسخ داد که اگر بهگوان تا معدودی در بیرون بدر نباید تا المسامیه آنها نفس الامر اسب گفته سود و او بر حصص آیاحی گندس آمد و مومن خان بدر بر آمده ملافی گسب و بحکمه احکام را نموده گفت که چون فیمایی مواد سود و اتحاد مصدوط و مربوط اسب اگر بیس از رسدن افواح درین صونه ندکهن ستاند و نلده را سپارد بصواف افرب اسب که بکان و مال مصون و محروس

پیرفته بود پندبی را بعودداری و حعط و حراسب ملعه آنکا تعین نمود چون اطراف و اکناف آن مکان اکثر کولنان که حارس راه مسافری و مترددین اند و امع سده مداحل پرگنه بمکارج مستعطل کفاف نمی کرد و نائب موحرداری که مستاجر بود با لیل مردمی مقام داسب کولنان و رمیدداران آنکا فایم سدن دکهبیان را نظر بر مال کار و عاده آنها مناسب حال ندانسته حمعی بود سردار محمد خان که از لونا واره نه پتی ناحوان مرد خان و رادهی پوز بیس عمه اس می بود رفته ترعیب و تحریص بر انتراج بازه سنور نموده همراه آوردد و با سکنه آنکا که بیر از تسلط و تحکم مرهته نکان ربکیده بودند ساخته کمر بر احراج و جنگ بسته در آمدند و ناندک رد و حورد که معدودی از طرفی کسته و حسته گشتند دکهبیان امان طلب سده بر آمدند و سردار محمد خان ببا مردی و معارب کولیان باز دیگر متکم گردید از آنکا که در بلده موحی که نواد نه کومک پرداحب نمود کیعیب را کیسوزاو نائب نظام نه آبا گندس که در صلح سرورته نگرتنی بیسکس حصه بیسوا استعال داشب دوست دربی ولا حمر رسید که نمومی خان متصدی بندر کهنبایب حسب الحکم در ماده تنظیم و تفسیق صونه و رود یافته اراده بلده دارد معصل این محمل آنکه در هنگامی که افواج شاهیه بسرکردگی شاه ولی خان و سکااع الدوله و نجیب الدوله بصوب اکثر آباد تعین سده بودند حناکجه مذکور سد در باب احراج و استیصال دکهبیان از صونه احمد آباد حسب الحکم مهر سکااع الدوله مرفوم بهم سهررحب المرحب که بنام مومی خان صادر شده بود رسد و او بدریاف عدل و عارت مرهته و متوجه شدن افواج بتصور آنکه عنقریب بصونه مالوا میرسد شروع بهراهم آوردن سپاه نموده فریب هزار سوار و چهار پندهرار پیاده از عرب و روهنله و هندی نوکر صاحب ازانجا که احکام بنابر امداد و اعانت و شریک کار گسن بنام حوان مرد خان نانی و بیکنام خان موحدار بهروچ بدر رسده بود در آنها فرساده در انتظار حواب باصواب و اجتماع سناه نه تهیه اسباب نمود پرداحب و محمد لعل روهنله و سلم حماعدار را که حسب الطلب از بندر

سورب رسیده بودند نا جمعی از سوار و پیاده نظرب برگشته دهند رفه تعیین فرمود که مواضع چند را نتاحب در آوردند ناطق و صامب آنها را نه تعخواه سپاه داد حوامرد خان در حواف بمقتضای وف که هرگاه نا حمد آباد برسند میرسم نوش و بیکدام خان نه نگاهداشت سپاه اشتعال وزریده معرر خان پسر خود را بیرون فرود آورد و این معنی در اطراف و اکناف صوبه شابع گسته در هر فصد و برگنه حلل کلی در بدو بسب مرهته افگند و متمردان از هر گوشه و کنار سر بفساد برداشتند فلی و اصطراف در سکنه بلده که هنوز مرارب صدمه بحسب از مدان سان بدر درفته افتاد و کدسوارو نائب نظامب متوالی و متواتر رویداد و حال را نوشته مصحوب مسرعان سریع السیر صمیمه و رد ف و افعه ناره سدنور صاحب چون در برگنه حموسر حصه بیکدام خان معور بود درس انام مکاسدار آنها بدفع الوف میگردانند معرر خان را نا فوحی که فراهم آورده بود بعضی کرد مومن خان بیز رعایب حاب او را که دم از اتعاف میبرد صرعی داشته نا فوج خود بموضع دهوان که نا حموسر و رب اسب عدوان کومک اگر احتفاح سود وف و مقدمه آن حا انفصال یامب معرر خان مومن خان بنوب و محفل کنگاش تسخیر بلده آراسته می شد که حدر معاودت آیاحی گندس نسوب تمام و رسدن فردیکی معلوم گسب لهدا علان عریص بصوب بدر کهدایب معطوب ساخته آمد و آیاحی گیسب بیز بفاصله هعب هعب کروهی منزل گردیده بابر استفسار و انکشاف ناعب ههگامه آرائی یبدنی فرسناد مومن خان نه بسب گرمی فریبه و فیاس که نا حال افواح ساهی بمستمر الکلافه رسیده و امور و فردا بصوبه مالوا که میرسد نای استقامب مرهته درس دیار مترلرل می گردن پاسخ داد که اگر بهگوان نا معدودی در بیرون بدر نباید نالمسابه آنها بحس الامر اسب گفته سود و او بر حصب آیاحی گندس آمد و مومن خان حدر بر آمده ملافی گسب و بحکمه احکام را نموده گفت که چون فیمانیی مواد سودب و اتحاد مصدوب و مربوط اسب اگر بیس از رسدن افواح درس صوبه ندهی ستاند و بلده را سپارد بصواب افرب اسب که بکان و مال مصون و محروس

و فلماں را گرفته آداب ناساهانه نجا آورده سادیانه دیاران بمعمل برگسب
 حلب و مالای مروارید و سرپنج و حنعه مرصع و یک رنجیر فیل و یک
 سراسب تواص یعوب علی حاکم نموده بخیمه خویش فرود آورده و بلوارم
 صیاف و استمال پرداخده نامیدواری ترفیات ناحود رفیق و همداستان
 صاحب حور خاطر آصف حاکم نغانرا موریکه واقع شده از حضرت پدر قدرت
 مظم نمی گشت خیال تبدیل سلطنت ناحود بسب از انجا که در مکاربه
 و مکارله عهد احمد ساه بهادر نادرشاه در نواح دارالکلاف نا ورپر اممالک
 صدر جنگ که محملی ازان نادر تعزیری در محمل خویش ایدان یافته صدر
 جنگ خوانی محمول الحال را بدست آورده اطلاق اسم بی مسمی سلطنت
 بر او کرده بود پس از در نور دیده سدن بساط عدل و عدال که صدر جنگ
 دصونه اودهه ستاف و سورحمل حالت که شریک او بود بمسکن خود رخصت
 گسب آن حوا را همراه آورده دین پرور بدیده محمد کام نکس بی حصر
 حلد مکل فرار داده نگاهداسب درینولا که وزارت آصف حاکم را نواب ریت
 محمل و میرزا حوا نکب ولیعهد و سحاک الدوله و نکب الدوله و حمنع
 اعیان و ارکان سلطنت کاره بودند و در دارالکلاف جمعیت نو نگاهداسب
 سده و اکثر سادات نازیه فراهم آمده مور چال فایم نمودند و نکب الدوله نا موج
 خویش برده پاندره گروهی افامب داسب و احبار مختلف از اردوی گیهای
 بوی حضرت پدر قدرت ساه عالم که در مملکت ننگاله نه تنظیم و نکسب صوبت
 سرفیه منوچه بود و مکرر نا فاطم ننگاله و نائب صونه عظیم آباد عرف یتنه و جماعه
 انگلیس که درین اوان در ننگاله علنه بهمرساییده و سرب سوریس و فساد داشب
 و راهبای آن صلح معازک آراسته شده و مکاربات روی میداد آصف حاکم این
 معنی را از مساعدت و وف انداخته نه صلاح و صوابدید سورحمل صورت مرام را
 در مرآت خیال چلی معایده نمود که قلعه مستقر الکلاف اکثر آباد را بدست
 آورده دین پرور را نه سلطنت بر دارند و بر نکب احلاس داده لسكر
 ددارالکلاف باید کسند تا از ممکن عیب چه ظهور آید برین اراده سورحمل

الله فاصحه حوادده فريب دو پهر داخل حمه سد و سكاك الدوله رخصت گرفته
 بصون متعلقه نكوحهاى طولانى راهى گشت ساه در ناع سالامار در مقام كرده
 نرسه كروهى پانى پى رسيد دران منزل ناساهواده مررا حواى رخصت را كه
 حبه مسايست آمده بود پنج رنكير فيل و پنج سر اسب و دو لك روپيه را
 عله كه در فلعه مدارك دحتره بود داد و حلب روم و فلمدان وزارت حواله
 يعقوب علي خان كرد كه نوزير الممالك آصف حاه نسال رجه پيسكس را كه مرار
 يافته گرفته نرساند اورا و راحه دلير سنگه و كيل آصف حاه را نه همراهى ناساهواده
 رخصت فرمود كه ندارالخلافت رسيدند و زاياف شاهى متوجه بيس گرديد
 نالكمله نواف ريب محل والدۀ ماحده حصر قدر قدرت يعقوب علي خان
 و راحه دلير سنگه را متوقف ساخته گفت كه وزارت آصف حاه كه نكندين امر نا
 نايست مريب گسته مارا قبول بيس اگر در مطلوب اسب رجه پيسكس را
 نمرساند و كسان راحه دلير سنگه را كه نديس آوير وزارت آصفكاه نر مكالات
 دارالخلافته يعين كرده بود نندخل ساخته فريب نديكهار سوار و پنده نگاهداس
 فرموده نكفط و حراس و مورجال ندى شهر فام نمود درين بين نوشده
 ساه ولى خان رسد كه يعقوب علي خان را رود نرد آصف حاه رخصت
 فرماند لهدا نافتصاى روم بيس و هفتم شهر سعان اورا روانه ساحب
 آصف حاه كه از درياف حمر استقلال امر وزارت و روانگى ساه از نهرت گذه
 ناتفاق سور حمل حات نر آمده در متنها رسده دو صدد فراهم آوردن سپاه و انتظار
 روم فلمدان بود از استماع رسدن يعقوب علي خان نا عطايا در نرديكى سور حمل
 و مهارحه ناگرمل را ناستعمال نرستاد و حمه نفاصله كه ناصطلاح فرمان نارى
 مى گوييد نرنا نمود و نه گنگانهر و كيل و مدار كار ملهار راو هولكر مرهته كه نموح
 طلب نردس آمده بود پيعام كرد كه اگر موكل او ممد و معاون ناسد عطايا گرفته
 سود ناسخ داد كه نايد گوب ليكن نكهنان را نا حال از صدمه نكسب هوس
 و حواس نر حانماده كه نالعمل نوانند نامرى نرداحب هر گاه استقلال سود
 حاصراند الكاصل آصف حاه در فرمان نارى رفته حلب را نوشند و روم

مصمم اسب پس از گعب و شعیب بسیار که معصل آن طولی دارد التماس بحیب الدوله منظور شد از انجا که مهارچه ناگرمیل پیوسته به فمص و وسط مهمات ملکی و معاملات مالی و بیانی وزارت و دیوانی حاکمه و قی مامور بود درین هرج و مرج نا بیسکاران و اهل دعاتر نه همراهی وزیر المالك آصف حاکم در مسکن سور حمل کدازه ناسب بحیب الدوله رقم استمال از ساه حاصل نموده تا فرستکات خویش فرستاده او را طلعداس و ملازمین فایر ساخته خلعت و اسب و بدل مرحمت شد بحیب الدوله در تعیین نائب بیسکس سخن در میان آورد و فراریافت که ساه ولی خان اشرف الورا تا فوج ساهی و شجاع الدوله و بحیب الدوله بمستقر الکلاوب شتافته بدان امر پیام وزرد ساه در دار الکلاوب اقامت داشته ناسد عرق سهر سعدان اسرف الورا پس حنمه را متصل فلعه کهنه برپا نمود و سوم رخصت یافته داخل گسب و شجاع الدوله و بحیب الدوله اراں روی درپای حمن متوجه اکثر آباد سده نه سورج یوز رسیدند از انجا که بیستر بل اکثر سپاه همراهی ساه نوکر عارت بودند فراهم آمده عرض کردند که از تعیین فرمودن فوج بمستقر الکلاوبه چندنی را اراده اقامت در این ملک و گرفتن بیسکسات منظور اسب ما را احارب عارت تا مشاهره مرحمت سود والا نه موطی میرویم حور نوکران علوفه حوار چندانی نبودند از استماع این معنی شاه بدادر مشاور و حانقی ساه ولی خان را که هدور کوچ نکرده بود طلعداشته تمام زور خلوت نمود آخر الامر فراریافت که ساه بدر عارم وطن سود و حیمه را متصل ناع سالامار بیرون فرستاد اکثر سرداران افاعده و عارب گران همان زور عکلب نموده نه بانی پب منزل گزیدند هر چند بحیب الدوله ناوجود نعهد منلعی التماس توقف نمود برپرا نه کرد درین صمی راحه دادر سنگه پیسکار آصف حاکم که نه همراهی مهارچه ناگرمیل آمده بود فابو یافته در باب استعراز استقلال منصب حلیل العدر و زرات نعام موکل خود بدریعه شاه ولی خان نه نقیل هکده لک روپیه از نقد و حواهر استدعا نمود پس از گعب و شعیب ساه منظور فرموده سیرد هم ماع مذکور دو گهری زور بر آمده برمرار بعضی اهل

نواح دارالفتح اوجس افنادۀ بود از قهر در (۱) ناعیان شدد و چه از حالت فرادان
 برای العیس دید زور روشنی در جسم جهان ندس ماعد سب (۲) دیکور تدرة و تار
 گسب - * منطومه *

روان کرد از جسمها زود حوس ر خون گسب روی رمیس لاله گوس
 ر دل رفب صفرو ر سر رفب هوش بر آمد ر حانس معان و حروش
 و از رسیدن ملهار راو و داماحی راو گایکوار و نار و شدکرو دانا و هاتکا نگوالدار که در
 فص مرهته بود و نه همه حبب مرب دۀ هزار سوار بتدریج بود سان فراهم آمده
 بودند و اف گردید سداشدو رامحدر را نا پفع سس هزار سوار بدان صوب رخص
 فرمود که بر آمدگان معرکه را کومکی ناشد و از فرط عم و الم که هر لحظ سان مار
 دم رده بر حود بیبکد و آۀ سور ناک بر قتل پسرو فقدان بهاژ از دل پر درد کسید
 پهلو بر ستر ناتوانی بهاد و رفته رفته از عقل و شعور ننگانه گسب کار پردازان بموجب
 دوشته رگهاتۀ راو برادرش که بدادر حرم و احتیاط در دكس بنام داشب تر داسنه
 رجب مفری نمودد و مسروحاً سوانکاف صدر در دكس شایع و واضح گسب حانۀ
 دماند که سیوی بلند ده گسب و کاسانۀ بود که ناله و معان بر نکاسب - * ندب

عم سوحب درون یگان یگان را مام کده شد جهان جهان را
 الحاصل بحب الدولۀ در حداف شاهی التماس نمود که از تأییدات پردانی
 و افعال عدومال ساهدساهی فتحی که ازان داستانها راندد نمخصه ظهور پیوسب
 اکون صلاح دین و دولت دران اسب که نه همیں حلدی و گرمی رایب طعر
 آیب مستقر الخلاف اکثر آباد افرشته سود تا نقیۀ السیف دکهدان که در
 گوالیار ادد و حمائۀ که در صوبحاف و برگداف فانس اند نالمرۀ خارج گردید نا کنار
 دریای برده ملک از لوب و کدورت و حود نا بود آنها پاک و مصفا گردد و از سور
 حمل حات و رمیدداران دیگر خاطر حواء پیسکس گرفته آید پاسم یافب که
 مدب یک سال و چنبری مدعصی گسته که از وطن بر آمده ام ارادۀ آن صوب

(۱) ناعیان حبب ناعی که حنرموک رسانده را گویند ۱۲ *

(۲) دیکور شب بسار ناریک را گویند ۱۲ *

خواهد بود که تا اسب پراو بحال یافته ناسد الکامل اسیرانی که در دسب
افاعده بود جمع کثیر از آنها بدانرا و امتناع اکل لحم نه قتل در آمدند و بسیاری از
خوف خان نگار برده و اسبند حون کاکل بر سر سعار کفره هدد اسب از پدکه بمطدغه
دنگاه از دین گسته نگردند کدند آحر الامر نه سعاع سعاع الدوله سواى
دسوان و صندان که بدل نمودید در آمدند از سر قتل دیگران گراسته حواله فرمود
و او هر کدامین را یک روبده حرج راه داده بیرون کرد بی سائده گفتار از روزی
که مرهغه پا نعره و حود گراسته بدین قسم نلده و رسوائی گرفتار نه گسته ناسد چه
صادغه سال همدسه حنگ در فرار و ههای و هوی بوده گاهی ننگ صغ
و بویخانه و اردر بازار منادرف نکرده بودند چون از عادت خویش عود نمودند
ندلتی و مسکنی گرفتار آمدند که هنج جسمی معیناد القصة بحیب الدوله فتکدا
مها بمهر حود دنام مادهو سنگه رمیددار حی نگر و سورحمل حات مستملر و فوج
واقع دوسب که در قتل و عارب فراریان کوتاهی نه کدند و یعقوب علی حال که
مموح حکم شاهى منادر محافظ دارالخلافه بدستور پیس مرخص گسته بود
رسیده معادی امن و امان نگوس جهانیان رساید و ساه مطر لوا پس از مقامات
چند تا عظیم فراوان که نقل و تحویل آن تا سعی تمام میسر می گسب عیان
فتح و نصرت بصوف دارالخلافه معطوف ساخته در عرصه شش روز چهل گروه
طی مساف فرموده برور منارک بدکسده اول روز - * بیب

طغر از یمین نصرنس اریسار فلک یاور و احتر و تحک یار

داخل قلعه منارک سد شعاع الدوله و بحیب الدوله واعیان ساه فرلناس
و افاعده فراخور حال ددر و پدکس گزافیدند و از دنگاه ساهی در (۱) نقرحبر
موعده یک ماه تا نامه محب آمیر مستمل برنوید فتح و طغر و جهب متوجه
شاس ان صوب درد حصرت قدر مدرب ساه عالم رخص شدند چون خبر از
سواس راو و کسته شدن دیگران و نه عزت رفتن دکهنان نالاحی راو پدسوا که در

(۱) چپر بفتح اول و نای و رای مهمله ساکن لعت ترکی کسی را گویند که از طرف

مادشاهان احکام را بر امپال برد سلاطین و امران رسانند ۱۲ *

در آمد لاش و سواس راو که نا فیل بدسب آمده بود سجاج الدوله نا حارء ساه امر سوختن نمود شمشیر بهادر برادر (۱) عَلَّاتَنی نالاحی راو که رحمی بر آمد بدشواری خود را نه بهرب گدشه مسکن حات رسایید و بعد حناب سپرد ار حیات و ممات سداشو بهاء و حدکوحی سدهنده معفی نه گسب اولنای آنها نا حالت تکویر این ماحرا که هست ماة اریب فصیه منعصی گسته بر هرچند زور حبر راهی بی اصل که در فلاں مکان در (۲) رَیِ حوگیل دشل میدهد و چهب نمود مرد ناطهار شادمانی دل حوشی می نماید چون ار فراریان معرکه فریب سه هراو سوار تمام سب ار سایه خویش هراسان رانده زور دیگر نه دارالکلاف رسیدند او ناسل آنها دسب تطاول بر آنها دراز ساخته چندی ار اسب و یران گرفتند نار و سکر که در فلعء مدارک بود بر سرگرسب واقع گسته نا همراهیای خویش فرا بر فراز گریده نا حمعیب همراهی رو بصوب مستقر الکلاف اکثر آباد بهاد در دن طریق نا ملهار هولکر و داماحی راو گایکوار که نا حمعی بر آمده بودند پیوست اراکها که خوف تعاف استیلا یافته بود تدور دریای چنمل نموده گوالنار که ا اکثر آباد نه فاصله چهل کروزه است عدان نار کشیده در انتظار فراهم آمدن گریهنگل و رسیدن احبار متوقف گستند حمعی که ار (۳) دسب یاچگی و هول حال راه نکات گم کرده نه فصات و فریاد دوز و فواج رسیدند دهامین بعضی را کسه و برخی را ار لئاس طاهری عاری ساحه نگمان انتلاع اسرمی و حواهر نمک آب حوزایده ار بعضی که بر آمده گرفته کشتند و آنچه را وا گراستند ار بعدا فوب لایموب نکوردن انمار و اوراق اسعار جنگلی و در یوره گری افتان و حیران چندی نه گوالنار و بسیاری نه اطراف منتشر گشته راه دکهن پس کردند آنچه در معرکه بر سر سان پیامد اصعاف مصاعف آن بر حماغه بر آمدگان گرسب شاید کم کسی

(۱) عَلَّات ناول مفتوح و لام مشدد زبان معروفه که ار یک شوهر ناشد ۱۲ *

(۲) رَیِ ناول مکسور نشدند نانی حاصه و صورت و آرایس ۱۲ *

(۳) دسب ناچه کنانه ار اصطراب و شتاب است چنانچه در محاورات منعار فی مصطلح

سبحان الله احدی را بطریق علمه و تسلط و کثرت دکه‌بیان که مملکت همدوستان در حم چوگان سان مانند گونی علطان و دیر بحب سان بدرجۀ علیا ارتعاع یافته بود گمان نمود که بیک طرقة العین هدأء مدنورا گردید آری آری هرکمالی را روانی مفرور است نه دل شعر عجب و عروژ که بکردات کدریائی را بسرد در سری معرسان ریسۀ دوایدۀ نار و ز گسب - * مبطومه *

تکمر مکی ریدهار ای پسر که زوری ر دستس در آئی دسر

تکمر عرازل را حوار کرد بردان لعب گرفتار کرد

بالحمله عاریان بددل و سیران رنجیر گسل نه قتل و عارب نعل کسودۀ ار اسب و شتر پرار نار و نقد و حفس گله گله و قطار قطار گرفتند و از سمسرو بندوق و حرابر مانند هیرم بستارها بستند و چه گوشوارهای مروارید و حلقه‌ها و گلوند مرصع و طلا ازان معرکه برداشتند و از کمر نمودگان دستریختی همیادهای برار اشرفی و رویه کسودند مرید هفتصد رنجیر قتل و بیس و پندکهرار اسب و نه همی شمار از گاو و ستر نا احوال و انقال در سوکار حاصه شاه و سکاع الدوله و بحیب الدوله سوای آنکه عارتگران بردند نه صط در آمد که می حیب المحموع حدد کرور رویه را مال و مالک بوده و جمع کثیر و حم عفر که تقریباً سمار و اندازۀ شان نه بیس هزار کیس میرسید از اعالی و ادائی صعد و کثیر اسر گستند از آنکا که صابطه دکه‌بیان اسب که رس و بختۀ شان در سحر و حصر همراهه منداری و رنهای شان سواری اسب را وریدۀ اند تکمیلأ داورده هزار رس و صیع و سریف بدل رفیب گرفتار آمدند گویند هفتصد رس پالکی دسی بودند والعده علی الراوی براهمه بر آند که مرید نه همی گل رمنی کرکهد اسب که چندین هزار سال پیس ارس تا هجده روز پاندوان و کوزوان معرکه قتل آراسته بودند و هزاران هزار مردم و حاندار کسته افاد ساید ازان هنگام درین حر و رمال با نعره طهور نهاد دزان سرزمین چرخ پذیر بکاطر دداسته ناسد القصة ساء مراسم سکر و سپاس ایردی نعا آورده سکاع الدوله را که مصدر ترددات نمایان شده مورد فراوان تحسین و آفرینها ساخته مطهر و منصور سادیانه فتح و شادمانی نواخته دکیمة گاه حویس

شان از هم گسخت و خون هزاران بر زمین ریخت و هر طرف از کسده پُسته
 دیدار گشت اکثر اردو ناراریان و گنده و پندیان از خوف جان در پناه حندق در
 آمدند و سپاه از معرکه عدان تاب ندهد هر گروهی راهی در پیس گرو و هر
 عرصه حادثه مغری حسب و بر عالمی روشن گردید - * تب *

که در جنگ ضروری از احتراست ده از گنج و سناری لاسر است
 عاریان اسلام و بهادران نادر و نام همه خانه تعاف پرداخته مرد و مرکب می
 انداختند بستری از هول جان و رها شدن ازان وادی خطر ناک از ساز و لاس
 عاری گشته و نازگی را گراسته از گونش گوشواره و از دسب حلقه‌های طلا و از
 گلو گلو بند را کنده و نریده دسبی در پیس و دستی در عقب ستر عورت نموده
 رو بصرای ناکامی بهادد - * تب *

چنان دم ناک و هراسان گردید که رنار را از گرانی گسخت
 از تعزیر بعضی تعاف نوموح انحامید که تا دوا د کروهی اطراف و حوال آن
 معرکه دراز لاس گشته که طعمه کلاب و کرگس سد افتاد - * منظومه *

بدان سراسر همه کشته بود
 همه دشت از کستان پشته بود
 ر نس کشته افتاد در کوه و دسب
 فلک گفت نس نس که از حد گرسب
 دلبران چو فارج رهیجا شدند
 تزارح ننگاه اعدا شدند
 ر دسمر کسی نص کو یزداسب
 همین سر بدر برد و سامان گراشت
 دسب اندر آمد سبی باد پا
 ر خون حمله را دسب و پا در حد
 نه بدن آمد از هر طرف بدل مسب
 چو مستی که افتد عسب را دسب

دُرانی توسی خلادت و مرکب شهاب بکولان در آوردند - * مبطومه *

بر آمد رهبر دو سده بون کوس رمیں آهلی سد هوا آندوس
 بلرید کوه و بکندد دشب عریو از بهم آسمان در گرسب
 ر سوزیدن دالغ کربالی در افتاد تب لوره در دست و نالی
 تو گوئی که باد فنام و رید رمیں بازه سید آسمان بر درید
 حامیان نصه اسلام بعم وانی و صب راسع جهاد می سبیل الله دانسته و گسته
 شدن را عروج بمعارج درحاف سهادت پیدداشته الله الله گویان حمله زر گسته
 بکنک کوه یزان در بدوسندد و رلرله در رمیں افگندد - * مبطومه *

حو رعد حروسان در آمد بکوس از ایوان کنوان گزشته حروس
 چو شیران جنگی در آویختند ر تنها همه حوی حوس ریختند
 دهاده بر آمد ر هر دو سپاه تو گفتی بر آمدک حورسید و ماه
 چکاچاک برحاسب از هر دو روی ر حوس شد همه ررمگه همکو حوی
 آراس برمی که حورسید و ماه بدیدسب هرگر چدیس ررمگاه
 حودیکه حمعیب سه حد اسلامان می شد چون فتح و طعرداد الهی اسب
 مصداق کریمه کم می فئة فلیلة علیة فئة کدیرة ناد الله بمنصه ظهور رسید مرهته
 بیر داد مردی و مردانگی داده کوسسهای نمایان بظهور رساییده نزدیک بود که
 جسم رحمی نه موج ساه رسد که ناگاه شجاع الدولة باتعان حکیب الدولة برکمرگاه
 آنها رده در آمد - * صب *

در افگند حود را دران کارزار حوسبری که گور افگند در شکار
 و اکثر سرداران عمده و سران سپاه را بر خاک هلاک افگند دریں رد و حورود
 بسواس راوپسر نالهی راو که فیل سوار بود برحم گولغ تغدگ فالب تهی
 صاحب بهاؤ آگاه گسته مصطرف الحال از فیل فرود آمده اسب سواره نا
 حنکوچی سدهنده بنابر حشر گیری دران معرکه در آمد ظهور این معنی سنگ
 تعرفه دران گروه افناد و تورک موج برهم حورود و بر حرأب مغافل افروود که بسار
 سیر ژپال و بدر دمل نکلغ گوسعدد در افواج مخالف در آمدند و سلک حمعیب

شان از هم گسخت و چون هزاران بر زمین ریخت و هر طرف از کسسه پُسته
 دیدار گشت اکثر اردو ناراریان و گنده و پندیان از خوف جان در پناه حندق در
 آمدند و سپاه از معرکه عدان تاب شده هر گروهی راهی در پیس گرو و هر
 عرصه حادثه مغری حسب و بر عالمی روشن گردید - * تب *

که در جنگ ضروری از احتراست ده از گنج و سناری لاسر است
 عاریان اسلام و بهادران نادگ و نام همه حانه تعاف پرداخته مرد و مرکب می
 انداختند بستری از هول جان و رهاشدن ازان وادی خطر ناک از سار و لاس
 عاری گشته و نارگی را گراسته از گوش گوسواره و از دس حلقه‌های طلا و از
 گلو گلوید را کدده و نریده دسبی در پیس و دستی در عب ستر عورت نموده
 رو بصحرای ناکامی بهادد - * تب *

چنان دم ناک و هراسان گریخت که ربار را از گرانی گسخت
 از تعزیر بعضی بغاف توضوح احاطید که تا دوا رده گروهی اطراف و حواب آن
 معرکه دراز لاس گشته که طعمه کلاب و کرگس سد افتاد - * منظومه *

بدان سراسر همه کشته بود
 همه دشت از کستان پشته بود
 و دس کشته افتاد در کوه و دس
 فلک گفت دس دس که از حد گرس
 دلبران چو فارج رهیجا شدند
 تزارح نگاه اعدا شدند
 و دسمر کسی نص کو یزداس
 همین سر بدر برد و سامان گراشت
 دس اندر آمد سی باد پا
 و چون حمله را دس و پا در حد
 نه دد آمد از هر طرف فعل مس
 چو مستی که افتد عس را دس

دُرانی توسی خلادت و مرکب شهاب بکولان در آوردند - * مبطومه *

بر آمد رهرو سده بون کوس رمیں آهلی سد هوا آندوس
 بلرید کوه و بکندد دشب عریو از بهم آسمان در گرسب
 ر سوزیدن دالغ کربالی در افتاد تب لوره در دست و نالی
 تو گوئی که باد فنام و رید رمیں بازه سید آسمان بر درید
 حامیان نصه اسلام بعم وانی و صب راسع جهاد می سبیل الله دانسته و کسته
 شدن را عروج بمعارج درحاف سهادت پیدداشته الله الله گویان حمله زر گسته
 بکنک کوه یزان در بدوسندد و رلرله در رمیں افگندد - * مبطومه *

حو رعد حروسان در آمد بکوس از ایوان کنوان گزشته حروس
 چو شیران جنگی در آویختند ر تنها همه حوی حو ریختند
 دهاده بر آمد ر هر دو سپاه تو گفتی بر آمد بک حورسید و ماه
 چکاچاک برحاسب از هر دو روی ر حو شد همه ررمگه همکو حوی
 آراس برمی که حورسید و ماه بدیدسب هرگر چدیس ررمگاه
 ناوحدیکه جمعیت سه حد اسلامان می شد چون فتح و طعرداد الهی اسب
 مصداق کریمه کم می فئة فلیلة علیة فئة کدیرة نادان الله بمنصه ظهور رسید مرهته
 بیر داد مردی و مردانگی داده کوسسهای نمایان بظهور رساییده نزدیک بود که
 جسم رحمی نه موج ساه رسد که ناگاه شجاع الدولة باتعان حکیب الدولة برکمرگاه
 آنها رده در آمد - * صب *

در افگند حو را دران کارزار حوسبری که گور افگند در شکار
 و اکثر سرداران عمده و سران سپاه را بر حاک هلاک افگند در پی رد و حورود
 بسواس راوپسر نالهی راو که فیل سوار بود برحم گولغ تغدگ فالب تهی
 صاحب بهاؤ آگاه گسته مصطرف الحال از فیل فرود آمده اسب سواره نا
 حنکوچی سدهنده بنابر حنر گیری دران معرکه در آمد ظهور این معنی سنگ
 تعرفه دران گروه افناد و تورک موج برهم حورود و بر حرأب مغافل افروود که بسار
 سیر ژیل و بدر دمل بکله گوسعدد در افواج مخالف در آمدند و سلک جمعیت

درد ساه از مقامات سهالکه که نه فاصله بود چون تمامی لشکر از سوار و پیاده و توپخانه عده گشته پیوسب کوچ نموده متعاقب دو کرده بر لب آب دریای چمن حیمه رد و حدودی کدنده سوپا خانه را حصد چون دکهندان طرق و سواران را بدست ساختند در لشکر اسلام گرانوی روز نمود که می روزینه یک و نیم آوار آورد و روزه می شد درین صمی حذر رسید که دیکاره نا کاروان پر از عله برای مرهته از طرف بهادر گنده می برد شاه فوج تعین فرمود که سر راه آنها رسیده پس از رد و حوزد و کستن و حسس جمعی از طرفین فریب دیسب هزار گاو کسیده آوردند و یسر بحسب الدوله بیز از صلح سهارپور نا فوج سنگس عله بسیار رسانند و ان مع العسر یسرا هریدا گسب دورد هم سهر ربح الذانی جنگ عظم بمنال آمد فوج ساه غالب گردید دیسب و پلحم دکهنیاں بمنابر تدارک نه هئیب نمودار شده بحنگ در پیوسته تا یک بهر از سب گورسته از هر دو سو کشش و کوشش نه عمل آمد که سوای رحمی پنج هزار و سه صد و هفتاد و چهار لاش مسلم و کافر از معرکه برداستند و خدمه نماد که ششون مقتول و دانه مکروح بر بحسب زوری چند دکهندان را هوس میدان از سر بدر رمب از ادعا که توپخانه سرکار نادرشاهی و نائب کلج پور از توپ و حرائر و بان ریاده از اداره و شمار دیسب مرهته افتاده بدور لشکر رنجه بدست نصب کرده بود لشکر اسلام را حرأت ریختن می شد و مخالف را رعب شمسدر حامیان اسلام در دل حا گرفته بود لهذا نادداحتی توپ و بان و گاه بگاه بطریق فراولی معرکه آراسته می شد و کسانى را که احل مسمی رسیده بود کسته می گسب درین بین شاه را آگهی آمد که بموجب نوشته بهار از دار الخلافه بارو سبکر دو هزار سوار دو نگاهداشت نا جمعی از مرهته سسر کردگی حمنا حی پلدد حبب بدو سبب و اسدناک طرق رسد عله آن زوی دریای حمی تعین ساخته و در سرای لعل خان دو گروهی عازم الدی نگر امام گرفته اند و گویند پندب مکسدار چکله اثارا و محاللات آن صلح ناده هزار سوار قدیم و حدید تکند نموده در نواح منرتبه رسیده اراده دارد که مانع رسیدن عله که از تعلقه بحیب الدوله می رسد شود لهذا

نموده پانی پت را یسب سر داده نفاصله شش هعب کروه نه مقابل فرود آمد و ار روی حرم و احباط حدق عریض عمیق بدور لشکر حفر فرمود و توپ خانه را رنجور بند حیده مستعد زرم و یکار گسب بسب و سوم شهر ربيع الاول خوانان زرم طلب و مداران نا نام و حسب طرفین نه هئیب اجتماع حولانی نموده نرسم فراولی تلاش آغاز نهادند و ابتدا نحدگ و فتال نموده معدودی ار حادین کسته و حسته گسته حدا گردیدند سجاج الدوله ار و حامب عافب و سوء حاتمب اندیسیده نمار اصلاح داب الین سلسله حضان امر مصالحه گردید و ملهار هولکر را واسطه این معنی ساخته هر چند مکرر تکرار و تذکار مدعا پرداخت سداشیو ۴۰۰ که نظر بر استعداد طاهری و سرانجام سرورزی رحیق ناده نرور پیموده و ار کدورت جمعیب و اسباب حشمب و سوک دود نکوت در کاج دماغس پیچیده احدی را در عالم کور و فساد که یازای مخالفب و معارصب او تواند کرد گمان نمی نرد و عامل اران که -

حداثیکه نالا و پسب آورید نرندسب هر دست بسب آورید
نتحصیب ار فتل و عارت کعب پور بسط استکبارس دو الا گشته سر پر سوزس می حارید -

باسباب دفا چنان عره سد که حوسید در پیس او دزه سد
اظهار امر مصالحه را ار صعب حالب طرف ثانی پنداشته مستانه نچوانی که راه سلوک مسلوک شود نه پرداخت -

ای طفل دهر تو که ر پستان حرص و آر
زوری دو شیر دولب و افعال نر مکی
در عهد عمر عره مسو ار کمال حویس
پند آوز ار رمان نررگان نر مکی

فوحی را نان طرف درانی حمی نعن فرمود که نه اسداد طرق رسدن داده و کاه و مصالح سرب و ناروب که ار محالات متعلقه نجیب الدوله نه لشکر شاه میرسد و فوحی دسر راه دار الخلافه فرستاد حده ار حدونات را نگرارد که نطوب مخالف

دکهندان ریاده از حد و حصر مایند مور و ملح هموم آورده بودند و در حب آن جمع عفر این جماعه سر دمه فلل عدد الصمد حان صوفه در جنگ ممدان دیدده ناراده تحصص متوجه قلعه کنج یوز گسب که تا رسیدن کرمک و فوج شاه از پس حدار مدافعه پردازد دکهندان برلرل و تکلکل در مقابل دنده حلور بر ریختند و فرصت نسد که در نرویی مخالف سده سود پس از کس و کوشش که از جانبی جمعی بر خاک هلاک افتادند عدد الصمد حان و قطب حان و نکاب حان نا پسران و هعهه نفر دیگر از عمله و فعله ردهه نه گتر آمدند نکاب حان دل گرفتاری را نه بسدیده خود را خود صایع ساح و عدد الصمد حان و قطب حان بموجب اشارت سداشور نه فعل رسیدند و صام و ناطق لسكر و کنج نوره تعارف در آمد قرب بیست رنکر فعل و سه هزار اسب سوای آنچه عارت گران دکهن بودند نصط در آمد از پسران نکاب حان و عمله و فعله نه صوب و ستم و سکینه سراج دوائی و حرانی گرفته نصرف در آورد از انکا که قلعه کنج یوز را نکب الدوله نایب مستحکم بنا نموده نرح و ناره را در نهایی عتانب و رصان بر آورده از بعد و حنس مسکون بود مسموع گسب که قرب یک کرور ریده را می شد نا توپ خانه و مصالحه جنگی و اسباب قلعه داری بدست مرهته افتاد و نکب الدوله که همراهی شاه آنطرف دریای حمی معادل دار الکلاف در قرب کنج بود نمکرد اسماع این خبرندان صوب کوچ نمود و ساه در منوجه آن صلح گردیده زور اول نسد و پنج کروره طی فرمود و نه سرعت هرچه تمام تر چهاردهم شهر صدر مالدن نایب و کنگره که دسان پانف یاف نا وجودیکه نه سهولت نمی توان گرسب بر آف رده عبور دریای حمی نمود - هنگام گرازه سدن جمع کنر عربی نکر فنا گستند چنانکه قرب صد و نجاه لاس و چاربايان نسیار بر گرر راج گهات و افعه دار الکلاف بر آوردند و نه همین نهج بر گررهایی دیگر افتاد نالکمله شاه نس از عفره سدن قصه سوئی دب را پس سر گراسته در سهالکه هعب کروهی بر کنار دریای حمی نعرم معانله دائره عرموده مورحال فایم کرد سداشو نهاؤ از اسماع عبور شاه از مقامات کنج یوز کوچ

حویس مرموم گردیده و پس از رسیدن خبر وحسب امر وقوع فتنه نا مرمومه
 عالمکدر، پادشاه، مراسم ماتم و سوگواری برداشته حسب انتظام مهام جهان و جهانداران
 که ادائع و دائع الهی اند بر تخت موزونی حلوس اول فرموده چتر ساهی سر
 سر رده علم سلطنت بر افراخته بودند دواب رندب محل والدۀ ماحده آن حصرب
 امره العیون ناصره دین و دولت مررا حوان بکب حلف ارجمند آن حصرب که
 در دار الخلاف امام داشتند بمقتضای وف و افتضای حال که از فضا
 و قدر بسان سریر سلیمان که حدی بلوب وجود نابود عفریب مَلُوب گشته بود
 احتدر سلطنت هدد بکف افتدار مرهنته رفته بدابر استعزاز فرمان فرمائی آن
 حصرب دینبری اندیسده سیع الدین خان را که در حضور بود سرداشدو بهار
 فرستادند و او نه تعهد دادن مدعی عاجل و آحل فرار سلطنت بر حصرب ساه
 عالم و بیانب و ولعهدی ساهراده، مررا حوان بکب گراشته دوستکاب باز داشتی
 ساهکبان و احرای خطه ر سکه بام نامی آن حصرب بر بازو شدگر حاصل ساخته
 آورد حدانکه او بموجب دوسته روز جمعه سلم شهر صغر المطعر حتم الله نالخصر
 و الطعر سال هزار و صد و هفتاد و چهار ولیعهد را بر کرسی احلاس داده آداب
 ساهانه را بکا آورد و تخت و حتر که بدست و اعتبار او بود در سواری حاضر
 نموده با فوج مرهنته در رکاب همراه گشته بمسجد جامع آورد و خطه بام و القاب
 همایون حصرب ساه عالم خوانده و حوه اسرمی و روده را باسم مبارک نور آگس
 ساخته نه سکه رسایید سدا سدا از انداز راه ملهار هولکر و حکموی سدهده را
 با فوج گران بطریق منقلا تعین فرمود و خود نا لوازمۀ توپخانه و اردو بازار روانه سد
 عدد الصمد خان بدریاف ایی حتر بصوب کبج نور که حائی ناستحکام و تعلق
 نه بکبب الدوله داس و بکانب خان برادرش با جمعیب و لوازمۀ توپ
 خانه در انکا بود شتاف ملهار و حکموی پاسنه کوب رسدند بکانبکان بدر
 نبون بر آمده نا عدد الصمد خان پیوس و عرکه حدال و قتال آراسته گردید
 و طرفین بکبگ در پیوستند ملهار هولکر از کعبه روداد سدا سدا را آگاه
 صاحب و او ناگهانی نا یلغار رسد و آتس حرب التهاب برپوش از انکا که

دکه‌بیاں مخدر نمود و او تدبیری نگار برده از آن طرف آب شروع نافتندن نوپ و نان و هائی هوی گرازه سدن بکوس در آمده دکه‌بیاں را مشغول بمدافعه کرد و از طرفین توپخانه رعد کردار بعرض در آمده دود نارو و سحاب وار بروی دریا بیکیده گوله مانند بگرگ آتشی ناردن گرفت درین فرصت سورحمل نا وزیر اران وادی هولداک کدازه گرفته بلب گدده را مامین خود صاحب شجاع الدوله او را نه تعداد مستمال ساحه خلعب و رقم شاه حاصل نموده فرستاد و وزیر نه بهرب گدده نا متعلقان خود پیوس سداستو بهاؤ از اطلاع این معنی که تدبیرس خلاف تقدیر حلوه گر گردید بعد حرانی بصره خلعب و فعل حبب سورحمل فرستاده نوشت که از ما حدائی گیرند و نه ساه که مخالف ما و شما است پیوستی مناسب نمود اکنون چنین اتفاق افتاد ناسدان طُرُق و شوارع پر دارد که حنّه از حدونات عله بلسکر غیر نتواند رسید سورحمل که زوری حنّ در بلب گدده افامب نمود بموجب اشاره شجاع الدوله بر مسکن خویش معاودت کرده از امداد اعان طرفین تقاعد وزرید درین صم حمر رسید که سس هرار افاعنه نوم کهپر حسب الطلب ساه نه سر همد رسده و عدد الصمد خان فوحدار سر همد و مطب خان که بریل کردال از سانی معاملات داشتند نا یلعار از گزر کودده عبور دریای حمن نموده بپای پ رسیدند پئیبل سکهدیو همراهی سداشیو بهاؤ که نا ببع شس هرار سوار دکه‌بی بمکافط گررهائی آن صوب تعین بود تاف معاومب در خود ندیده حقیقت حال را نه سداشیو نوشت و او چون از ممر گررهائی دیگر که عُمُ آب بیشتر بود خاطر از عبور مخالف جمع ساخته نارو بشکر نامی را نا جمعیب سه چهار هرار در فلعّه مدارک گراسته دار الخلاف را که لیس می الدار عبیره دیار صادق می آمد که وصیع و شریف از سانی خودها را ازین وزطه برکناره کسیده رفته بودند سپرد و از توپ خانه ناسداهی توپهای ازدها پیکر و مصالح سرب و ناروت و نان وافر گرفته ناستعداد تمام سوم سپهر رفیع الاول ندان صوب راهی گشت از انجا که حصرب قدر قدرت کیوان رفیع شاه عالم که بصوب عظیم آباد بغلر عدم مواضع وزیر الممالک تشریف داشتند چنانچه در محل

دو مهر بیار گزراونده آداب نکا آورد و رخصت شد و حضرت ناندرون محل متوجه سدید اراں بعد جمیع مکانات و باع حیات نکس و یتسکاهها را ملاحظه نمود و بعضی حکمران کار نکات را کسود نکس طلا مرصع ناب آبار سریف که نامی مائده بود بر گروب و بندوبست قلعه را به مستکفطان خود سپرده نکمه گاه بر گسب وزیر الممالک و حاکم پیغام فرستادند که مدعا دیدن قلعه بود بعمل امد مکلف قلعه ناساهی به اختیار من است کسان خود را بر دارند از انکا که نظر بر مکس و بروب و کنز جمعی که از گردس فلکی و تعدیرات لم پرتی علیه بر ممالک دکهن و همدستان دس بهم داده راع عرو و استنار در کاح دماغس آسیانه بسته اراده بی فائده دوع دیگر در کانن صمیر مکمر گسته بود مهمل چند در حوات گفته منظور به کرد -

* نپ *

ر بیداسی در دماغس فتاد هوائی که داد آخرس سر داد

و سعف دیوان خاص که پوسس (۱) تکته نقره داشت کدده مرید ده لک روپیة را نقره به صرانکانه فرستاده نسکه رساید و بصرف در آورد حماعه مرهنة چون ملکد گرسنه سهر را حانته حالی پنداشته در سرای امرایان و اعیان در آمده آنچه یافتند بردند و نکمان دفیده اکثر امکنه را کدند و چوب و تکته را نکای هیرم بصرف رساییدند -

* نپ *

چو نکت بد کسی را پیش آید کسد کاری که کردن را نساید

ارین معنی وزیر الممالک و سورحمل حاکم که همه چه نا ده دوازده هزار سوار بودند پیچ و ناب حوردد از انکا که فوجی از آن سرکار ناساهی سوای وزیر الممالک که آتیم تعویب سور حمل داسب دیگری نبود سداسیو اراده برداستن اینها و صرف نمودن مَطْلَع کرده مرید پانزده هزار سوار دکهنی را معزز فرمود که بطریق محاصره بدور دائره او پردازد ملهار او ارین معنی وافع گسته چون منع نمی توانست کرد سورج مل را آگاه صاحب و او طریق مکصلی اندیسیده و حادته معرفی حسنه سکاح الدولة را چون رانطه ساقی مربوط داست از مامی الصمیر

(۱) تکته بصم اول و نانی و فتح کاف نا هارده صفحه و تکته را گویند ۱۲ *

راو بسر و سمسیر بهادر برادر نالاحی راو و داماحی گایکوار و دیگر سرداران
دکهنی مادد سور و ملج که از اندازۀ سمار و حساب ندرون ار پوده منوده
هندوستان سده بود رسد و سجاج الدواہ حسب طلب ساه آمده و ملحق گردید
وزیر الممالک رزود سداسو بهاو را از مساعدت و وف و یازری تخت پنداسنه آمده
او را دید و بعد گرفتگی عهد و بدمال موکد نایمان سورحمل حات را طلبدده ملافی
ساحب و گنگاسها درمندان آمد رانها بران فرار گرفت که خون زودنار حمی طعنایی
دارد و یکایک احوال بایانی بیست عذره سدن شاه از محاللات اسب دارالکلاوب
را بدسب آورده گررها و معبرها را مصبوط ناید ساحب و از همه حاکستنها را قرون
دموده مردم کاری حاکسایم ناید کرد و ایلغار دموده و چون یعقوب علیکلیان
حمینعی که عهده برآئی از محافظت شهر تواند نمود نداسب بالضروره فلعہ
مدارک را استحکام داده متخصص گسب کسان وزیر الممالک و سورحمل حات
باتفاق دکهنیان هر چهار طرف بر فرار حادنهایی گرد و پدس امیرایان سورحمل بسته
نافکندن بوپ و تغنگ برداحتند یعقوب علیکلیان در بقدر وسع طامب در صدد
مدافعه درآمده حددی کوسید ساه اندالی در ازان طرف دریایی حدس رسید
مقابل فلعہ و سهر بهاد معسکر آراسب از انجا که دریا در کمال طعنایی و کسندها
در دسب دکهنیان و گررها و معبرها مسدود هر چند حارہ حوئی دموده فائیده
مترتب نگسب لهذا بر لب آب بودها فص دموده نافکندن گوله در دایرہ مرهقه
بر داحب یعقوب علی خان که نامند کومک قوی دل بود مایوس گسب
و آدوفه و مصالحه جنگی کمی بریوت تن بمصالحه در داده نگرفتن عهد موع
ندریعه وزیر الممالک و سورحمل برآمد و در فلعہ بددوبسب سورحمل عمل آمد
سداسو بهاو را که از راه عرور و بقدار بعضی حیالات دور از کار در سرو صور امیر
محاللات مد نظر بود بشار دیدن فلعہ مدارک و محل حلوس ناساه اراده نموده
بددوبسب کسان حات را از فلعہ برداسته مردم خود نعین فرمود و ناسواس راو
داماحی گایکوار و حددی دیگر از معمدان همراهیان نه فلعہ در آمد و حصر
سیاهکشان بالتماس او برآمده بر تخت حلوس فرمودند ملازم نموده

و استنصال حاکم افراسیاب و نادر دینکی حی نگه رسیده تهاکائی که ازان حاکم در تاب کده و عیبه بود ندراسیاب و گف و سدید ندکس نا سور حمل نمائ آمد درین صحن ملهبار هولکر نا فوج مرهته دران نواح رسیده ازانکا که مانس هر دو فوج فاصله حدائی نبود و رع و هراس فوج شاه از مقدمه حنکوحی در دل مرهته نفس سته ود ملهبار راو کوچ نموده ندر دینکی مستقر الخلاف از دریای چمن عذره سده سدوه حلی حوس از قتل و عارب و حرابی ملک تعلقه حکیم الدوله که از را منسار و مالی طلب ساه مدانسیب در آمده دسب بطاول آن ناحیه دراز ساخته سکندره را که مکان معمر بود تاحته عذیم راید الحصر دسب آورده حرابیهای آن صلیع در نظر داسیاب که شاه واقع گسته ناستصلاح حکیم الدوله نیم سی کوچ فرموده در یکسانه زور هفتاد کروه مساف طی نموده ندر الخلاف رسد و از دریای چمن گزشته حود را رسانید و ناملهبار اندک رد و حوریدی واقع گسب و او چون حریف فوج ساه نمی توانسیب سد نه عکب عاجله و سرعت سربه وسیع عریم آن صوب نموده از آب چمن گزازه گردید ازانکا که لسكر ساه دناور کوب راه و مادیگی کوچهای طولانی دو زور مقام داسیاب که ناگهانی دریای چمن زو نه طعنائی آورد مانع عبور گسب هر چند دناور بهم رسانیدن کشتهای و سنن پل سعی شد دسب بهم دداد درین صحن حنکوحی سندهیه و وزیر الممالک و سور حمل حاکم ملهبار هولکر پیوستند زوری چند وزیر الممالک ناستصواب ملهبار و صوادید حاکم بواسط حکیم الدوله بعضی گف و سدید استعمار سلطنت و وزارت حویس و فراز صلیع دکیمیاں نمائ آورد چون صوب نگرفت حدائی گردیده ممرک اصلی بهرت پور نرگس درین سن سداسو پندت عرف بهاؤ عم رانده نالاحی راو که رتی و فتی مهمات و سب و کساد معاملات مالی و ملکی بند افتدار و منصب احتدار او معوط و مربوط بود از استماع و افعاب صدر نعرم کومک و امداد و اراده جنگ و (۱) احترام ناساه نا توبخانه عظیم و لسكر حسنم و سواس

و حورود داشت و همردف کلک بدایع سلک گسته چون ینوستن ده سرهند محقق گردید بمقتضای وفت نا حکب الدوله صلح گونه نمیان آورده گرگ آستنی نمود و نه عرم انسداد طرق و مقادله شاه باتعلق افواج مرهغه کوچ کرده بر گرهایی دریای حمن افامب گروپ و سخاع الدوله بصونه اوده متعلقه حویش بر گسب حکب الدوله که نا شاه مربوط نا حمعیب همراهی و علی بیگ حان ملزمه سخاع الدوله که ناسه هزار سوار بود از راه نالاعدان عریم بطرف لسکر ساه معطوف ساخته بهم شهر حمادی الاولی سال هزار و صد و هفتاد و سه ملحق گسته حورن از گرز و معبر رافع بود جنگ کدان ناموح شاه اراں رود ناز گرسب وزیر الممالک صلاح و فلاح حال درصف آرائی و معرکه برداری قتال و حدال آنکا نه دیده متوجه دارالخلاف شاه جهان آباد و بستن مورچال سده آمدود فوج ساه در متعاف ایلغار دموده رسد دکهندان که بیرون پست شهر افتاده بودند تا یک سده روز نه جنگ بوپ و بعدگ پرداخته آخر الامر که گاز جنگ نه صعوبت انکامد و دباحی درادر حی آیا سدهیه عم حنکوحی که عمدت فوج دکس بود کسته افتاد و حنکوحی رحمی گسته تولرل نارکان استعاف دیگران در آمد فرار بر فرار احتار نمودند و حسم و حیم نه عارت و نراح فوج شاه وفت بالضرورة نای بدات وزیر الممالک که نه پست گرمی مرهغه بود از معائیده این حالت پر ملالت در نه لعرض در آمد بقیة السیف دکندیان فراری بطرف دیواری و وزیر نه بهر روز مسکی سور حمل حاف که از ساق بدار احیاط متعلقان و اسناد خود را در آنکا فرستاده بود حناجه سنو دکریافته آمد و بی ممانع در شهر دارالخلاف بدو پست احمد ساه گردید و دست عارتگران افاعده بر مساکن مساکین و بیوف اعالی وادانی کساده گسب تا در سده روز نه قتل و عارت پرداحتد جمعی که نامی بودند درین حادنه پانمال گردیدند ساه چندی در دارالخلاف متوف گسته یعوف علی حان دامی را نا جمعی بصونه داری دارالخلاف و محافظ فلعه مدارک معبر ساخته بصوات دیدد حکیب الدوله رایب عریم بصوف مستقر الخلاف اکر آباد و گرفت پدسکسات رمیدداران

مجملی از و رود موکب شاهنشاه احمد شاه ابدالی و
 شرح سوانحاتیکه در دارالخلافت رویداده و رسیدن
 سداشیو پندت عرف به او عم زاده پیشوا بالاجی
 را و با فوج گران و وقوع جنگ میدان با افغان
 و به غارت رفتن فوج دکنیان به حکم ملک
 منان و صدور حسب الحکم بمهرشجاع
 الدوله در باب صوبه بمومن خان
 و رسیدن داماجی را و گایکوار در
 بروده و انتقال پیشوا بالاجی
 را و از مملکت هستی
 بدارالملک نیستی و
 رویدادی که تا آخر
 سال هزار و صد و
 هفتاد و چهار به
 عرصه ظهور
 آمده

سابقاً در ضمن تعجب نسبی مر را سنگی معاطب نه ساه جهان رسیدن
 شاهنشاه احمد ساه ابدالی بدارالسلطنت ناراده انتقام و متوجه سدن وزیر
 الممالک باعاب و امداد حاکموی مرهته که از چند ماه نا حسب الدوله رد

از سناة نو نگاهداشت نموده ارادةٔ دودوست برگذات متعلقهٔ خویش از بلدةٔ
 نیش برآمده و بصوب را دهی پور ستانہ از امکندهٔ چند تا انکهار مضاف کہ
 بہ عنوان صیانت چتری گروہ از انجا کہ محمد طغر بانی عمہ ارادةٔ محمد
 مہتاب خان واد سیر خان نا یکدیگر مخالف داشتند و محمد طغر از حوالہ
 گدھے بیرون برآمده ارادةٔ هنگامہ آرائی داس محمد مہتاب بدر نگاهداشت
 فوج نموده بیرون برآمده بود حوالہ مرد خان بہ رفع کدورت آنها و دادن
 التمام بدان صلح عارم گردید و در بین طریق از ہرحا و ہر مکل بعنوان عناص
 چتری گرفته راہی گسب محمد طغر و محمد مہتاب مدعاہ یکدیگر رسیدہ
 ملاوی گستند حوالہ مرد خان بدلائل عقلی و نقلی ہر دو را از محاصم
 و مخالف نارداستہ التمام بخشید و باتفاق ہر دو لکسر تسکین رخصت
 برگذات سرکار سورژہ نموده تا نزدیکی لولیانہ و دھدوہ رسید چہارم سہر حمادی
 الدانی آپاحی گدیس باطم صونہ داخل بلدة گستہ اعدان و رئیسان فرقتہ بواہیر
 و ہمدون رفتہ ملاوی سدند و مہتاب مرجوعہ برداختہ تہارچی را کہ دس ازین
 راماحی بعلب خطوط راحہ لکھب نہ مدد در آورده بود بموجب سفارش سناہی
 گانکوار خلاص ساحب و بدر حنر رسید کہ حوالہ مرد خان از نزدیکی دھدوہ از
 محمد مہتاب جدا شدہ براۃ پاتری بکانہ معمولتہ بدر مکام بلدةٔ پٹی ستانہ
 و سسم آن ماہ داخل سد دوار دھم سناہی گانکوار نہ عرم بروده برآمده روانہ سد
 و ہرناحی گماستہ گانکوار کہ نہ تسکین و بحصل حصۃٔ صلح سورژہ معرسہ
 بود از دولہ راہی گردند آپاحی گدیس و بہ یک ہفتہ در بلدة استعماہ
 گریدہ محالاب کہترہ پارچہ و سایر و نکاس را دالمقطع نہ بدندان دکہنی و برگدہ
 کہوکہ را نا بدر براہد علی باحر دادہ کدسوراو دمی را نہ بدان بلدة نص
 نموده بصوب برگدہ کری و بدر گام و گروہن بیسکس برآمد و در صلح کری
 کہاندیپراو ملاوی سدہ بصوب سورژہ رفت

که سلطان حسنی و محمد جهان به علت حده نازه سنبور گهفتار آمده بودند حدانکه سعی دگر یافته هر چند نصرت و سلی پرداختند انکه مد نظر بود نه عمل در ندمد لهذا سفتوحی مسلسل و معلول همراه گرفته گرد عدد الله رسیدی حماعدار عرف واسطه امر حیر شده به تعهد سه هزار زرینه از فید بر آورد راماحی دایب نظامت تهاوز حی نام رنار دار وکیل راحه لکهنه و منددار کهچ بسدب گرفی خطوط مرسله او دستگیر نموده فید صاحب و سب عره شهر ربیع الدانی سیاحی گایکوار به عزم بروده راهی گسب آباحی گندس از موضع او دمنگنه معموله چوراسی کهندایب رسیده نامیددار آنکا برد و حورود برداخته یارده هزار روپیه بدسکس گرف و چون کولیاں موضع دهوان طریق وادی نمرد و عصلان بنموده چندی پدس ازیں مواسی برگنه حموسر را آورده بودند بر سر آنها فوج کسی نموده آن حار را تاحب و چندی از کولیاں کشته و حسته سدد و ازانکا کوچ کرده به بردیکی ندر کهندایب وارد گسب و ناموسی حان متصدی آن حاطر ح مصالحه و اظهار اخلاصمدنی نموده ملاقات کرد و نیمه حصه ناب مرهغه آنکا را بطریق نامقطع به هستاند و چهار هزار روپیه بعهده او نمود و یک رنجیر فیل تواصع موسی حان را گرفته کسان حور را از ندر کهندایب برداسب و بصوب برگنه تهاوسره حهب پرستش معدستگ آنها در موضع داکور معموله آن حاراهی گسب و ازانکا بصوب نازه سنبور شتلف سیاحی گایکوار که به بروده روانه شده بود یاردهم شهر حمادی الاولی بنلده آمد و کهاندبراو گانکوار از بریاد بنابر بددوست و تادیب کولیاں برگنه بهیل که سابق به سوحی پدس آمده بودند متوجه گسب و از متمدان صلح ساحل رود واترک صامی گرفته موضع لوهار را تاحب و چندی از رئیسان کولیاں آن نواح را دستگیر نمود و بصوب برگنه بیکنپور و بنلگر متعلقه حوان مرد حان نعزم ایدر راهی گسب و اکثر از مواضعاب بیلگر و بری کنکاور بطریق صیاف جنبی گرف و کلای راحه شیو سنگه که ایدر را در تصرف دارد رجوع آورده بموجب قرار هر ساله حاطر نسان نمودد و او نعزم بددر بسب برگنه کوی عطف عدل نموده رسد - حوان مرد حان نانی که جمعی

مرفه سپاه روانه قلعه بهدر آورده و در سنتوحی فرو گرفته تقاضای مواحب در پس کردد و کار حسود و درستی را از حد گزایدند سنتوحی از حیره سری آن گروه هردم خون مار بر خود می پنچید و گاهی سرح و گاهی رزد میگردید *

* نیب *

همچنان شد ر عصه رنگ رنگ

شد تراروی طامس بی سنگ

چون در حالت عزل پیسرف کار نمود از مرکب بحوب و بندار فرود آمده طریق ملاطعت و ملایمیت پس گرفت -

* ننب *

نه نرنگ این پنجره خیال

که نادان بهد نام آن ملک و مال

و مستی ناده دول و حاة از سر بدر ساحب -

* ننب *

ناده پر خوردن و هسیار نشستن سهل اسب

گر بدولت رسی و مسب نگریدی مردی

تاکمله ناپوناراین را طلبداشته محالاب نلده را سرد و واسطه رفع تقاضای سپاه نموده فصل داد ناپوناراین راگهو شکر را کوتوال ساخته کسل خود را در محالاب نلده نصب فرمود و سنتوحی در تهیه روانگی در آمد و پادشاه شهر ربیع الاول باتفاق ناپونارائن که بنابر استتعال آبا گنیس می شتوب از نلده بر آمده بر قلاب کانتوریه بیرون دروازه رایبور داخل حیمه گسب و حنر رسید که آباهی در نواح برده رسیده ناپوناراین راماهی نامی را بحای حویس نه حفظ و حراس نلده نصب نموده و سناهی گایکوار هرنا رام را حبب احد پیسکس حصه خود نه صلح سوزنه مقرر کرده حلع داد و او باتفاق سو کرام بیرون بر آمده بنابر امری برای ملاقات آبا گنیس ستاب هعدهم سنتوحی و ناپونا راین کوچ نموده پس راهی گستند و در نواح پتلاد که آبا گنیس عدور دریای مهندری نموده رسید بود ملافی شدند و سنتوحی نعم یوده روانه گسب ارادکا

حبر اندیس از حاندین بمیان آمده از جنگ باز داشتند و نه قطع و فصل ما نه
المرأع پرداختند *

مقرر ساختن پیشوا بالاجی و او نیابت صوبه احمدآباد را به گنیس آبا از تغیر سداشیو رامچندر

از آنجا که بنابر امور چند معاملت استعراز صوبه نه سداشیو رامچندر صورت
نگرفت بيسوا نالاجی و او نظم و نسق صوبه احمدآباد را از تعذر او نه گنیس آبا که
از چندینی نه مکاسداری پرگنه حموسر و مقبول آباد فیم داس و در پونه بود
از ابتدای مرک سر که نکسات دکهیدیان شروع فصل می شماردد از اتعافات درین
سال مطابق هجدهم سهر سوال موافق سال هزار و صد و هفتاد و سه بود معوض
و مقرر داس و از بنابر انقضای ایام پسکال پر اشکال نه تکصیص دران سرزمین
بعل و حرکت با احوال و افعال دشوار بل متعذر و فراهم آوردن فوج متوقف
گشته چه مداخله نه با پونا راین نائب حویس که در حموسر بود توسط
و او بیست و دوم شهر صفر المظفر مرادف سال هزار و صد و هفتاد و چهار در بلده
آمده سدیوچی را دید و اسناد و دستنکات را ظاهر ساحب و گفت و شنید
مداحل مکالات و مخارج مرسومات سیاه ایام آغاز سال بمیان آمد لهدا چندینی
در دادن دخل مکالات بلده ایستادگی واقع سد و در پرگنه حویلی دخیل کار
گشت فریب یکماه بدین کسمکش بسر آمد درین بین سیاحی گایکوار که در بریاد
بود چون فی الحکمله مراجش نکال آمد ناحمدآباد رسیده در خانه که یسب
خانه سلیم خود ساخته فرود آمد با پونا راین نه عزم بدرنسب پرگنه حویلی
و محمودآباد تا پتلاد بیرون بر آمد روز دیگر -

* تب *

عروس آفتاب خوب دیدار

ازین بیلگی نتو نمود دیدار

را یارن و بچه ناعل و ربکتر بحال تنای نا خود آورده به سندوحی سرد که نغانر
استراد سی هزار روپنه که مسروط سندن ناره سندور داده نعداب سککجه و سلاق
برندان گرفتار اند - * تب *

از مکافات عمل عاقل مسر

گفتم از گندم نروید خو ر خو

فاعتبروا یا اولی الانصار که کرد که نیاف نفرا رام که پس از معاودت سناهی
گایکوار به تحصیل بیشکس نامی محالات رفته بود انعراج حاصل نموده نادرهم
سهر دبعده الکرام برگسته آمد خون هنگام نرول ناران رسید نسبت به سالهای
نس به امراط نازل گسب و در اواخر ایام که اکثر علالت حریمی پیس رس از
حدس ناحری که بعضی حا حوشه نستند و حسکنده فابل حصاد و حساد سد
و نارس بی رف آمد از سر نو حیوان در حوشه سر و رسه گردید و اکبری نا
بود و نا چتر سد و در سال هزار و صد و هفتاد و چهار از بوسته سداسو رامکندر
وامح گسب که معاملت صونه نا او صورت نه نسب و امور نظامت نه گندس
آبا مکسدار برگند حموسر و معقول آباد معرف شد از دریاف اس معنی ناگرنام
نویسنده گجراتی که نانی امور حنرو سر بود و مدلی نذین صعه نسب آورده
از و حامب عاقب اندیسنده نا حدنی از معاونان و همکاران حوس گرینجه
نه موضع دهوره مسکی کولیل رف ازانکا که از ابتدای حکومت نسوا نس
هزار روییه در ماهه نه صعه مصارف سناه معدنه نلده بر دمه حصه گایکوار معین
گسته چندانکه در محل حویس سنی ذکر یافته ترمک مکند نائب داماحی
چون سربک و سهیم هر رطب و یانس اسب ناطهار اییکه در امور احد و حر
و انواف نعداب نقرار حصه بالمعاصره عاید او نسد در گفب و شعیده این معنی
دو سه ماهه را نرسانده بود و ایستادگی داشت از طرفین کار بنا حوسی انکامنده
صیح چهارم شهر صغر مدحونه نعی مورحال و آراستی معرفه حدگ و حدال
گردید - سندوحی فوحی را نسر کردگی نهگوان نر حانده او نرستاد و حدگ توب
و نعدگ در گروم و معدودی از طریق کسته و حسته گستند اواخر روز مصلحان

ولا دُخداي اَن اَدعت برداخه سر دهريوه يك روپنه و چهار آنه مهر سدا تا ار حدوده
 كوناوالى رخصت سوهر كودن حاصل گورد و نر هرگاه يكي اراپها نادر كدخدائي
 ار بلده نه قصداً تا مرياب كه حال نامدد نرود چهار روپنه ندرانه ناظم و دارووه
 كهتره نارجه و موددار گون ددهد و اگر حال هب كدخدا سدن ار نديوان داخل
 بلده سود ده آنه بعنوان قديم نار حبل ندرانه داده رخصت در آمدن مي ياند
 اراپها كه سندرودي نه قداح اَن قسم معدمات مي رسد و نكده قطع و فصل
 معاملات نميتوانست برداخه نكده كمند حوصله اس نر مدارج علنا كوتاهي
 داس نرانا و نر انا حذف و بدل احد و حر كه در حكومت نديوان نديوده نه عمل
 آمد - * تب *

نه دم نكده كه سلطان ستم روا دارد

ر ندد اسكريانس هزار مرع نه ستم

كهانديراو كه هب نديوانس كولان برگه بهيل ستافته بود چون بيوف
 هنگامه نر ااسده تا وجوديكه نديوانس كولان لوهانه جنگ نديان آمد نديوسر
 سد و نظم و نسق انهار نديوانس كرد لهدا موف نر وف داشته نه نر ااد
 معاود نمود كولان سقاوت نديان خبره شده سنده حلي خود را پس كرده
 و قطع طريق و كستن و هستي مسافرين و مترديين و نديان مواسي مرياب
 و حوالى بلده هنگامه آرا شدد - كهانديراو ار استماع ناحوسي طمع سناحي راو
 نرادر راده اس ناآمدان آمد و روزي چند متوقف گسته او را تا خود نديان
 نر والذ سندرودي ناندريه اش روانه مسكن حويس گرديد سندرودي كه نديان
 مساييحت تا دو كروهي رفته بود هنگام معاودت در نديان نرديكي عيدگاه اسدس
 نوسني نموده نر حلوبى آغار نديان و در چاهي كه دران نرديكي بود افتاد اتفاقاً
 يابهائيس در وسط نديوار چاه ندد شد سندرودي را كه همور رسته حباب نكسته
 بود حلو در دست نر دهده حاه رسد كه ملازمي نسر وفدن در آمده دستگيري
 نموده نر آورد و اس نه نك چاه فرو رفته هلاك گرديد بهگوان پس ار انعراف
 نديوانس ناره سديور هكدهم سوال المكرم بلده در آمد و سلطان و محمد جهان

ترعیب و تکریص آمدن نمودند و از جوان مرد خان و سردار محمد خان در پاسخ
تکسین و آفرین روانه شد چون تدبیر خلاف تدبیر بود نوشته حاب بدست کسان
کالو ولد بهگوان افتاد پس از وفوف بر مصامین نا خود اندیسد که - * لب *

۱۰ فتنه امروز محکم نگذر

که فردا بلسد تدارک بریز

و سلطان و جهان را نه بهانه طلب داشته نا تنوع و لطف دستگیر صاحب و زن
و بچه اس اسیر نموده ناطق و صامت آنها را نه صط در آورد و بکسسه پوستکاب
را نا رویداد بود بدرس نه احمد آباد فرستاد و حواف رف که آنها را مسلسل
و معلول در حدس سدید بمکافط تمام باز دارد و پس از ایام معدود بهگوان
نموجب اشاره سداشنو رامکندر که بنابر بددوسب و تشخیص برگشت پتلاد که
ملتوی بود روانه سد و معاملات آنها را در مقامات حد فیصل داده نه ناره
سمنور شتاف و مواضع چند کنار دریای مهندری را بتاح در آورد همدران اوان
والده سفتوحی نائب نظام از وطن نا سر راگهوکة بدره او بود و برادر راده
سفتوحی می سد بنابر ملاقات آمد چون ایام بستن ربار که بهندی حلوئی گویند
برادر راده اس رسیده بود و این معنی را برهمان در کمال سرور و سادی نه عمل
می آورد سر انعام حس و سر روزی چند پرداخت و برهمینوی یکی از همدران
گجراتی که در امور حبر و شر در مراحل تصرف بهمرسانیده و راتق وفاق مهام
احد و حر و احداث بدعات گشته بود بعنوان ددرانه مبارکدای این طوبی معلعی
بر بوقه سپاه و گروه اصناف صرافان و تکارب بستگان و اهل حرفه فون متفرقه سهری
تعریفی نموده محصلان گماسته نه معرض ایصال رسانند که بس الکهور نه حلوئی
بدوره استهاریاف و بدعات چند دیگر نه سوم طمعی آن شعی حادث گردید
ازان حمله در ایام کتکدائی قوم همدون که لکی گویند و در بعضی از آنها مانند
قوم مزارج که کندی نامند و جماعه دیگر که سوهر کردن زن بیوه رواج دارد
ناصطلاح آنها دهریوه خوانند و در مدیم الایام کونوال چبری از آنها میگرفت و در
انواف ممدوعه بود و در عهد حصرت حلد مکان جمیع این انواف منع گسب درین

روپیه مقطعی قرار داده بعمل معتبر گرفت در پی چون از ساق در مراحل
ماده سودا علیه داس در پی و لا رونه طعیانی آورده از حاد اعتدال منصرف
گسب و نحرکات و سکنا غیر مانوس منحر گردید کار پردازان بنابر اصلاح در ماه
سعدی بنده در آوردند و هر نا رام نا موج بصوف نامی محالات نا مشخصه پیش
رانه سد یس ارن بصوف در آمدن ناره سیمور نمک حرامی سلطان حدسی
و محمد جهان - * مصراع *

مولی اسب مصطفی را لاجرمی عند

سمب گراس یافته از انکا که دنیا دار مکافات اسب در اندک فرصتی و کمتر
مدتی آن تنه کاران بد زورگار و بد دستان ناهنجار به حرای کردار خودها رسیدند
و به سامب کفران نعم گرفتار گشتند - * شب *

بد منکبی و نیک طمع میداری خرد نه بود سرای بد کرداری

سرح این گفتار بطریق احصار آن که بعد از سردن فلعه ناره سیمور آنها اگرچه
نوکر و درانکا سکنا داشتند در کمال مدلب و حواری مطعون و ملعون آسنا
و ننگه در لباس عاز و حصار اوفاب می گزاریدند و حسدداشتی که از مرهته
داشتند چون عرض شان بر آمده بود معایبه می سد از افعال نا پسندیده
و اعمال نکوهیده خود بعد حرانی بصره نادم و نسیمان و ندر واهی که مشروط
سپرد فلعه بود پاره بایمان گفت و شدند این امر به عنوان حق السعی متصرف
سدد و واهی به حرح ارباب حل و عهد رف و مدر فلیل که عاید آنها گسب
حسر الدنیا و الآخرة گردیدند خون روی نار گسب بود آرا ده خودها به داشتند
که نه کدام آبرو پیش او توان رف و نکدام چسم روی او توان دید - * ییب *

مرده بودن بربر سنگ اندر نه که رنده بربر سنگ اندر

لهدا در صدد چاره خوئی و آوردن آب رفته نگوینگو در آمدند و چمدی ار
مستحقطان دروب را به مواعد دل پریر نا خود یار و همدستان ساختند و بدین
دسب آبرو حوان مرد حان و سردار محمد حل را که نه نئی ستانه بود عذر
تقصیرات گرسنه و حدیاب ماصنه در یس کرده نوسند و سردار محمد حار

* دنب *

عهد کردم که سر از عهد نه پیچم هرگز سرت کردم که سرت تو سوار نه کم
 خون در بعضی امور حذرال متعهد و متکفل بود لهدا نه مدتی آمده حذرال
 را دید و نه همه جهات خاطرش را مطمئن صاحب و فیل و سواران همراهی را
 از راه حسکی روانه نموده از حذرال رخصت شد و او بنابر حرم و احتیاط از راه
 یگانگ و انکاد و گف - * بیب *

دست وفا در کمر عهد کی تا نه سوی عهد سخن عهد کی

و بر کوف کستی بیست و چهارم شهر حمادی الاولی وارد ندر سورب گشته باندظار
 رسیدن فیل و سواران در ناح چلبی واقع رنگی ندر تومف ورزید پس از حدسی
 که فیل رسد از راه براری لوای عریض ندر کهنایب برافراست چون بهروج
 سر راه واقع سد بیک نام جان موحداز آنکا تلوارم صناد و توابعات پرداخت
 و نه کوچهای متواتر روز پندسند نورد هم ماه حمادی الثانی نه کهنایب رسید
 و ترمک مکنند نایب داماحی گایکوار که از نبر سبوگرام نه بیاب نلده مقرر
 شده بود سوم شهر رحب المرحب نه نلده در آمده و از امور متعلقه خویش سر
 گرم گردید کهندیراو گایکوار که در صلح کری و محالاب دیگر حصه گایکوار بنابر
 تشخیص و تحصیل پیام داشت معاودت نموده نه موضع سرکجه سه گروهی نلده
 رسیده بدولعه شتاف و از آنکا نده کادم معموله بهیل که کولان سر نه فساد برداشته
 بودند راهی گشت و همدران اوان خبر رسد که بنابر بعضی امور هماین
 صلابت جنگ سردار دکش و بیسوا نالاحی راو بدفعات جنگ صعب بمنان آمده
 و جمع کندر و حم عقبر از طرفین کسته و حسته گسندد نانی الحال امر مصالحه
 نه قسمی که یسوا راضی گشت بمنان آمد و این معنی از زوی نوسند سداستو
 رامجددر نه سندوحی نائب نظامت سب ساندردهم شهر رحب المرحب بوصوح
 بنوسب جهب اعلان و اظهار سرور امر نه نواح نوب و سلک توپا حانه
 فرمود سنلحی گایکوار که نه صلح سورتبه برای احد ینسکس حصه خود شتافه
 بود در تعلقه کولوار در آمده فصقه تالاحه را محاصره نمود و در سددار آنکا لک

معاودت نمودن مومن خان از پونه

فعل ازیں روانه شدن مومن خان مصدق دندر کهندایب کستی سوار نعرم ملاقات پیسوا نالاحی راو نه پونه مرموم فلم بدایع روم گردیده چون بعد ورود مندئی بواسطه حیدرال و کلای خود را فرستاده گف و سدد نموده اطمینان قلب حاصل صاحب چهاردهم شهر محرم الحرام روانه گشت و چهارم شهر صفر المطهر بر دو گروهی پونه رسید پاندر و رنگ و گویال هری و جمعی نا سارو پیسوا ناستعدال ستافته آوردند و سداسیو بی عم پیسوا تا سر دروازو سدد نموده بر حور و نه همراهی حویس برد نالاحی راو آورده و او بمعافه برداخته نه اعرار در بهلوی حویس نسانده ناحتلاط گرم حوسی و احوال پرسى حوس دل صاحب و نه مکانی که جهت برایش نعمی کرده بود رحصب مرمود و هزار روپیة نقد بعنوان صیاف فرستاد پس از حدی پیسوا نالاحی راو نرگهاتپه راو و سدو بی عم و سمسیر بهادر برادر و سواس راو سرس بطریق بار دید آمد مومن خان نه شرایط استعدال برداح و فریب یکپاس که نه گف و سدد بعضی امور گرس چند طافه بارخه گران بها و حف حلقه طلا مرموع و ربحر طلا و دو سراسی ناد رفتار نابراق فقره تواص ندشوا نمود و پارچه و حلقه های طلا و یک راس اسب نرگهاتپه راو و سرخ ایضا نه سدو نا و سمسیر بهادر و سواس راو و نه حمیع همراهیل فراخور رتبه و مدرک دستار و دو پته و تار نتری و سال داده رحصب نمود ازیں سلوک پسندیده دکهدیل سی راصی و مداح گشتند و برهم او آفریدها خواندند -

فریدون فرح فرشته دود نه مسک و معدن سرشته دود

ر داد و دهش یافه بر تری تو داد و دهس کن فریدون تری

الحاصل فریب دو ماه که در پونه متوقف بود احارت طلب گشت پیسوا هنگام وداع نتواص بارخه بسیددی و یک ربحر فیل و نه همراهیان دستار و دوینه بضائطه دکن برداح و عهد مندان میان آمد مومندان در جمع مراتب را برپوش -

سال از عمر مبارک اسب بر آورده بر تعجب موروثی سلطنت احلاس داده به
 ساهجهان ناساۀ عاری موسوم ساختند ر مدادی امن و امن تمام نامی آن
 حصرت بر آوردند و هنگام سب حاکمان و لطف الله حال را که در قلعه نظر
 بند بودند تسمه کسده روانۀ عدم نمودند - * قطعه *

گردون در آفتاب سلامت گرا نساند کاحر حوصح اولس آخر فنا نکرد
 حنط روزگار نالای هنج کس یدراهنی بدوحت که آخر فناکرد
 زور دیگر جمعه بهم بود ناساۀ را سوار ساخته بمسعد جامع برده خطه تمام
 آنحضرت خوانده برگستند و رویداد صدر از نوشته وکیل دربار جهان مدار بیست
 و چهارم آن ماه به مدوی درگاه آسمان حاه رسد و ستوحی را ملافی گسته
 احارب نواحب بوب ناسراۀ علل و خواندان خطه و احرای سکه بالعالی همانون
 نمهر خود نوشته داد *

بقیه سوانحات سال هزار و صد و هفتاد و سه بعد روانگی سداشیو رامچندر

ساحی گایکوار که از سال گرسنه نس از انصراف تسعیم و تحصیل نسکس
 حصۀ خود از صلح سورته معاودت نموده در بلده افامب ناسب درین ولا دوم
 سپهر حمادی النانی که موسم حصاد و حصاد علالت رسد بیرون بر آمد و هر بارام ک
 داماحی گایکوار از فرد خود به پیشکاری او رحصت کرده بود ملحق گسب و پنجم
 کرج نموده بدولت ستام بهگوان که چندگاه ینش ازین بهب احد پیسکس
 حصۀ متعلقه پیسوا بصلح سورته رفته بود بقرار سال گرسنه نسکس و تحصیل
 نموده برگسب اراکح که مقدمه گرفتن ناره سیدور ندریغۀ سداشیو رامچندر
 نالاحی راو ظاهر سد مورد نسکس و آفرین گسته حلع و ربحر فیل که از لونا
 واره آورده بود ناسد ناره سیدور برای بهگوان داد ستوحی ناستماع و زود بهگوان
 نموضع سیلوره معمولت دوله هعب کروهی بلده نموحت نوشته سداشیو رامچندر
 فیل را همراه گرفته رف و فیل را بدو داده به همراهی حویس به بلده در آورد *

ما منی را بنظر در آورده بر آمدند و نه ملک رمیدداری و صوغه اوده و بنارس
و فلاح سوز حمل حاف رفته استغامب گرفتند بعضی که لاچار بودند و معالیک
چند و سایر الناس بی سر و پا استغامب ورزیدند مسموع سد که در آن مقام خطوط
ساخته اندالی نا حضرت ظل سبحانی که مرهفته گرفتار کرده بود نوریز رسید از آنکه
آندیسه داشت از مضامین آن استنباط نمود لهذا مهدی علی حان و نالاسکان
داروغه دیوانخانه خود را نا جمعی از بی ناگل بنحضور فرستاد که کار نادره
را حانخان را بسازد -

* تب *

زمانه حواله نوازی کند نه تند ازدها مورناری کند

آنها خون بلای ناگهانی و فصلی معمر آسمانی رسیده از ربانی وزیر عرص
رساییدند که خود بدولت متوجه لاسکر شوند منظور نه شد که مراج اقدس کسل
دارد خون میل خاطر همایون را نصحت درویشان گوشه سپین میدادستند
تعزیم ملاقات درویشی که در کوتله فیروز شاه راعه سهر کهنه اسب هدگامیکه *

* تب *

حکمر زر برکشد از سوی حاور آفتاب

ساحب روشی ربع مسکون را سراسر آفتاب

روز پنجمینده هشتم شهر ربیع الدانی سال هزار و صد و هفتاد و سه آنحضرت را
سوار ساخته بردند و در آنجا نالاسکان رحم نکرده بر پهلورد و بی ناکی دیگرار
عقب سمسیری انداخته از یاد آورده -

* تب *

همانجا بر طاووسی بندداحب جهان از فرکاوسی پرداحب

* طعه *

رنی نا حفاظ اسب دبیای دون که هرگز از و سوهری بر نخورد

که بر پایت تخت او پا نهاد که از دسب او بیع بر سر بخورد

آخر همان روز مهدی علی حان و طهر الله حل بموجب اشاره وزیر در ملعه
مبارک آمده از سلاطین زادهای والا تنار حضرت اقدس اشرف مرزا سنگی انی
مکی السنه بن محمد کام بخش انی حضرت حلد مکان را که بیست و پنج

تأمد و رف سغرا گرسب و ایام نازان بدر مقصی گودید بحیب الدوله عمور دریا نموده بمقابل حنکوحی معسکر آراسب و جنگ توپ و تفنگ ار طریق جاری گشت مزید سه مائه بدین موال ناکام رسید سکاع الدوله ولد انوالمنصور خان صعدر جنگ نادیشته اینکه تا حال بلی مرهته آنطرف دریای گنگ رسیدده و محاللات صونه لکهدژ متعلقه حویس که متصل نه تعلقه بحیب الدوله اسب نکومک او آمده مداخلی و واسطه امر مصالحه طرفین سد درین ضمن احمد شاه اندالی با تهمور شاه بنابر تدارک مافات عمور دریای اتک نموده عازم لاهور گسب صاحبان نندل و دکهندان و (۱) ندره اویده نگ خان و صدیق بیگ خان که که ناساره وزیر الممالک با مرهته متعی بودند تاب مقاومت در حوذهای دیدده نه حنکوحی پیوستند و کسان شاه اندالی در بلدۀ لاهور و پرگانات پنجاب تاسم همد عمل و بندوبست خود نمودند ازانجا که بنابر محال طلبی حنکوحی امر مصالحه صورت نه سب شکاع الدوله بیر عمور دریای گنگ کرده نه بحیب الدوله بیوسب و ناساهراده شاه عالم را که در نواح اله آنان متوقف بود ترعیب و تحریر آمدن نمود حنکوحی نه دریایم اتقان شکاع الدوله چون درین مدب عهده بر آ با بحیب الدوله نتوانسب سد نه وزیر الممالک نوشت که با حصر طل سدکائی رود برسد هرچند که وزیر بنابر توجه رایات عالیات مره بعد احرار عرض نمود بنابر کسلمندی مزاج اقدس درجه بریرائی مافات چون ار طرف شاه اندالی خاطرس با جمع بود بحیال آنکه صدادا حصرت اقدس در باطن ند و پیوسته باشند و سکاع الدوله و بحیب الدوله و ناساهراده بیر اتقان نموده ار هر دو جانب هنگامه آرا شوند ار و حامی عافب اندیسده متعلقان را با احمال و اتقال ار دارالخلافت بر آورده در فلاح سور حمل حاف برستاد که در کعب حمامب او مصون و محفوظ ناسند و خود داخل حیمه شده نه فرح آنان سس کوهی نعم کومک حنکوحی روانه سد ار مساعده ای معنی وصیع و سریف برجان و مال و ناموس حوذهای هراسنده و ار سوء خاتم اندیسده هرکس

(۱) ندره لغت ترکی بمعنی داماد بزرگ است *

و جمعی آمده ملازم نادرشاه را در سدد مرید یکماه در آنجا اقامت گرفته متوجه
عظیم آباد گسب رگه پشته را و چون موسم برگسب ناطان رسیده بود نائیل
و گماشتهای خود را در محال و پرگنات دار الخلاف و صوبه لاهور بموجب
قرار بر نصف حصه تعین نموده راهی گردید وزیر الممالک افتداری اختیار
نیس از پیش بهمرسائیده از عزل و نصب خدمت حضوری و مملکت
و حکم زانی تکف کفایت خویش گرفته بدروس فلعه و دیوان خاص
نکسان معتمد خود سرد یادساع بمقتضای وفای و مدارا در بیس نموده
بهرحه مرصع وزیر بوده تابع گسب و ندانعه وحه قوب و بعضی احواح که
میسرستاد فایع سده نحر نام سلطنت چیزی بداست و بدایر مصلحت طاهری
عرض وزیر معرون ناحاب میفرمود چنانکه حاکمان حالوی خود با لطف الله
حان دیوانس (۱) را در یتشخانه میر آتش طلبانیده نظر بند ساحب و نه مراعدال
حاضر حواء ناموز مرحومه استعال ورزید -

کینه بهر سینه که نهاده رحب دل سودس از بی آزار سحاب
بیدد او چرب زانی کند بر گرد قصد نهانی کند

و در سال هزار و صد و هفتاد دو که حنکوحی سندهیه ولدحی آپارا پیشوا نالاحی
راو بتحصیل نصف حصه هندوستان و عمل و دخل نمودن محاللات دیگر با فوج
تعین ساخت و او داری الخلاف رسیده بصوب لاهور روانه شد و صوبه را بتصرف در
آورده در پرگنات پنجاب تا دریای خلاب که نه آنگ استهار دارد عمل مرهته نه
عمل آمد چندی حنکوحی دران سمب بوده صاحبنا پتیل نامی را ناموح دران
صوبه گراسته چون هنگام برسکال در آمد معاودت نموده در سواد دار الخلاف
رسیده باستصواب وزیر الممالک نکهده موکتیسر که بر لب رود خانه گنگ و سی
و پنج کروه از دار الخلاف مسامب دارد وفای چون آن خانه تعلقه بحیب الدوله
ملصق اسب سوال و جواب نصف محصول محاللات متعلقه او نمود و چندی

(۱) نائشخانه لغت ترکی بمعنی حای پامانی در خانه ملوک را گویند که پندسخانه

و بحسب الدوله خاطر گرانی داشت تا رگه‌بانه را و بقرار بالمعاصمه در محالاف دارالخلافت و ممالک محروسه بسط رفاه و بر آوردن بحسب الدوله تا حدود متعق ساحتیه نامر محاصره پرداخت بحسب الدوله در صدد مدافعه در آمده مریب یکماه جنگ توپ و تفنگ بمیل آمد آحاد الامر بحسب الدوله بحال مله‌ار هولکر بر آمده نه سهارنور امکنه متعلقه حویس آن طرف دریای گنگ و آب آصف حاه نظام الملک نزار الخلافت در آمده ملازم نموده امر و راز را گرو و باستقلال تمام مدار کار و راتق و فائق مهمات سلطنت گسب حاصل پای آمد و آب را کسده در حافه حویس متقاعد گردید نادرشاهرا ده ساه عالم که متعلقه خود شتافته بود درس فوسف فوجی را بهم رسانده مصدر تردادات می شد آصفکاه بود نادرشاهرا ده در بدو و بهم رساندن استقلال صلاح حال خود دیدده فرامی طلب حضور و شقه دستخط خاص مکرر حاصل نموده فرستاد و مدعی که تا مرهته تعهد کرده بود از اموال نادرشاهی و تذخوره بر محالاف سرانجام داده بسبب لاهور رخصت کرد - رگه‌بانه را و بدان صوب متوجه گشته باتفاق ادبه نگ خان و بددهای نادرشاهی را از لاهور بر آورده عمل و دخل بالمعاصمه نمود نادرشاهرا ده شاه عالم بخاطر مدافعه و رسیدن سعهها لاجار رسیده در بیرون دارالخلافت ورود آمد و نه تکلیف و بر حوا و حوا داخل گردیده حندی استقامت گردید چون آصفکاه را اطمینان خاطر نبود ناگاه فوجی را تعیین نمود که نادرشاهرا ده را بدست آرند تا خودیکه اکثر مردم از خوف و ریز حدائی گردیده بودند تا جمعی که داس متوجه مدافعه گردیده یک سانه روز جنگ تیر و تفنگ پرداخته جنگ کمان تا سواران معدود خود را از آن مهلکه بر آورد و برد نپهل سکه‌دیو که تا سه چهار هزار سوار رگه‌بانه را و بخاطر وصول بغایای وجه مقرر گراشته رفته بود ستاف و ریز الممالک فوجی را فرستاد و جنگ بمیل آمد - اما بدسرف شد نادرشاهرا ده شاه عالم دیگر توقف خود را در آنجا مناسب ندانسته عور دریای گنگ نموده در تعلقه بحسب الدوله و ناره در آمد بحسب الدوله باستقلال آمده سماتجام بعضی ضروریات پرداخت و جندی از سادات ناره

ترمک مکند دایمی را معزز صاحب و از جانب او مہی یب راو کہ در قصہ
بر یاد بود ۛ بلدہ آمدہ دحیل کار گسب *

سلطنت حضرت شاہجہان بادشاہ و نظام سدا شیو وامچندر نائب بالاجی راو و دیوانی فدوی در گاہ آسمان جاہ

ساعتاً در صم و فائے سال ہرار و صد و ہفتادم بتعریبی آمدن احمد ساء
اندالی بدار الخلاف ساهکھان آباد و وصل نمودن نا سلسلہ علنہ تہمور نہ
مکملی روم ردۂ کلک بنان گستہ بعد رویدار مصالحہ و ملاقات شاہ نا حضرت ظل
سبکانی از راہ حنر اندیسی امروزات را بدستور سانی نامرد حاکمان و صبر
نکسی بحیب الدولہ پائی رئی را معزز صاحب و ناساھرادہ ساء عالم را
تکویر و وحداری حکمہ مادی حصار نمودہ مرحص گردانند و ناساھرادہ مررا
ہدایب بخش و مررا ناا را ہمراہ گرفتہ نارادۂ دحل کار ساختن در صوبہ لکھنؤ
و بنارس نا اصعکاح نظام الملک کہ از وزارت موموف داشتہ بود راہی گسب
بعد چندی بعارضہ دت هوا و سورب گرما نظام الملک را در رکاب ناساھرادہا
بمعامل شجاع الدولہ ناظم صوبہ لکھنؤ و بنارس گراستہ معاودت بدار الخلاف
نمود و بار دیگر نا حضرت امدس ملاقات کردہ تحدید عہد و میثاق فرمود و تہمور
ساء و پسر خود را در دارالسلطنت لاهور تا سرھند و صوبہ کانل و ملتان و تہنہ
و بہکر کہ در فرار صلح تعلق نہ شاہ اندالی گرفتہ بود نہ سلطنت نص و صاحب
خطبہ و سکہ گردانیدہ نہ مددھار سنام نظام الملک دو سہ ماہ در انصوب بودہ
چون پیشرو ب دید نا شجاع الدولہ مصالحہ بمیان آوردہ عازم دار الخلاف
گردید درین صم انواع مرھنہ را کہ ہنگام حنر آمد آمد ساء اندالی طلبداشتہ
بود رگھناتہ راو برادر نالاحی راو و ملہار ہولکر و غیرہ رسدہ ملحق گسندد آنہا را
ہمراہ گرفتہ در سواد دار الخلاف آمد از انکا کہ نا حاکمان جانبی حویس

و اخلاص - کار فرمای سیف و قلم - مدبر امور عالم - مدوۀ حوادثی بلند مکان -
 عمدۀ امرای عظم الشان - وزیر صائب تدبیر - ممالک مدار امپروس صمیم عالی
 مقدار - لایم الاحتصاص و الاعزاز - واحب الاحترام و الامتیار - رکن السلطنة نادرشاه
 سلیمان افتدار - ناز وفادار وزیر الممالک عمدۀ الملک مدار المہام آصف حاکم نظام
 الملک بہادر فتح جنگ سپہ سالار - مسرر اسپیں سر بعد گرفتہ فرمان والا سر
 سلک توپ حاکم نمودہ خلعت نہ محسوس علی خان پسر ہادی علی خان
 نائب رساندن فرمان و جندی از عملہ و فعلہ ملکہ را شال دادہ مکان حوس
 سرگست و روانہ دو لک روپیہ تقاضا امار را برد سید معین الدین خان منصوبی
 فرستاد چون سدد متصدیگری ہمار عدم سرانجام وجہ احرار احاطہ حضور کروی رسدہ
 بود نالعل کہ بدین آن از سید معین الدین خان نتوانست سد موقوف بروم
 دیگر گراسپ پس از چندی مستر پرلیس نامی از تعیر مسرر اسپیں سر از ہفتی
 کنتان و فعلہ دار معرر شدہ آمد و او روم کہادہ او دراز داماحی گایگوار کہ در
 فصہ بریاد امام داسپ حوس ہنگام فصل و ارتفاع غلاب رسید نگاہداسپ
 سوار و پادہ نمودہ ہمار تشخیص و تحصیل مال واحب و صامنی متمدان
 برگدات نعلہ خود بر آمد از انجا کہ دراز ایام در بازار سناحی گانکوار و جند
 حای دیگر حماران دکان حمر فروشی علی روس الاشہاد وا نمودہ بودند سنتوحی
 نائب بطامب سہ ہر آہا را دستگیر ساحتہ ہمار عبرت دیگران بدهی توپ
 بستہ براند و از روی نوشتہ سداشیو رامچندر از پونہ بوصوح پیوس کہ یکی از
 کاردیان حماعہ مطہر خان کاردی کہ در سرکار پدسوا نوکر بود حمہر بر پہلوی
 سدونا پسر عم بیسوا کہ مدار المہام و راتق و فاتق مہمات اسب اداختہ بود
 حوس معدر نبود کارگر بنامد و گرفتار گشت و در معرض ناز پرس ازین حرکت
 در آوردہ عدد الاستفسار طاہر سد کہ ناعوالی مطہر خان بودہ او را طلبداستہ ہر دو
 را نہ قتل رساند و بعد برادری او را عارت نمود - سنتوحی توپ سادمانی
 نواحہ امر نہ سلک توپکافہ فرمود و بصاطہ دکہی سکر محسوس کرد و نہایت
 حصہ بلدہ گانکوار کہ نہ سیوکرام تعلق داشت درین ولا داماحی گایگوار از تعیر او

نموده فرمان والا شهن در باب تقرر فلعه داری از بعیر احمد خان و داروغگی از ما
 ناساهی تا بروائه تحکوة در یک رویه سالانه سولی داخلی حضور دستور، یاقوب
 خان دندا را حظوری داروغه معرول ندام متصدی چون حیدرال مدعی و کندان
 بدرسورت تابع لیگیری اند ندام کوپینی انگلس که باصطلاح آن حماة کوپینی
 سرکار را گویند و سند مصدیگری ندام سید معین الدین خان حاصل ساخته
 فرستاد مستراسپین سرکپتان باصطلاح ناساهی در فصای ینس فلعه خدمه نصب
 نموده پسران معین الدین خان و فاضی و ارباب تحریر و تکار و اعدان را جمع
 فرموده برسم استعمال در حیمه آمده آداب دستور معمول معرری رو بدرگاه والا
 نجا آورده فرمان را گرفت و بدر مصمون آرا نگوس حاضران رسانند *

نقل فرمان والا شان

آنکه خلاصه الاماثل و الامران کوپینی انگریز بعنای ناساهی امدواز
 بده داد که درین زمان پیروزی نسل و اوان میمنت افتران فصل و گرم
 خسروانه او را بمرحمت خدمت فلعه داری بدر مبارک سورت از تعیرحافظ
 احمد خان سرمایه معاحرب و مناهات تحسیدیم ناید که شکر و سپاس عنای
 معدس معلی نجا آورده در محاطت فلعه و تورک احسام و موجود داشتن
 دحیره موافق صانطه مستمرة و حد و جهد فراوان نه کمال هوشیاری و حدرداری
 بتقدیم رساد درین امور از حضور ساطع الدور تاکید موعود داند تحریری التاریخ
 یاردهم محرم الحرام سنه ششم حلوس والا برساله سیادت و فکانت مرتب -
 امارت و ایالت مدرک - دافلی مدارج دین و دولت - سلسلی مراتب
 ملک و ملت - فرارنده نواهی شوکت و حشم - طرارنده نساط اُنّه و عظم -
 اعتصاد خلافت و فرمان روائی - اعتماد سلطنت و کشور کسائی - طعریزای
 معرک جهاستانی - عیش آرای محافل کامرانی - دقیقه یاب سرایر ناساهی -
 رمز شناس مراددانی و آگاهی - جوهر مرآت حقیق و وفا - فروع شمع یک
 رنگی و صفا - همدل کسائی مجلس خاص - محرم حلول سرای صدق *

صلح سورتبه روانه شد از آنجا که از ایام ماضیه و روزگار حالیه نته که منصوب
 بر کشور معدود همد در سارنگپور بوده و بدار رویداد هنگامه محاصره سداسر
 رامچندر که حرانی بعد آنادی آنکارو نمود چنانچه در محل حویس سنی
 ذکر یافته برهمدان متوسل او آن ب را در بلده آورده در جابهایی خود داشتند
 درین ولا ستوخی از حقیقت واقف گشته باعتقاد حویس امر حوری اندیسیده
 خانه را در اندرون حصار متصل بدروازه سارنگ پور انبیاع نموده به تعمیر شکست
 و ریختن پرداخته آن صورت را در آنجا نصف نمود و یک لک و بیست و دهمزار
 حراج در عرض یک مایه در آنجا به عنوان بدر افروخت و در اکثر اوقات سدانه
 روزی خود بدار پرستس رفته تا درگاه متوقف می شد عده ای اصنام گروه گروه
 و حون حون برستس می آیند و هیچ وقتی آن ب خانه حالی از وندی
 نیست سابقا در صمی سوانکاب هنگامه بددر سورب روانه شدن عمده التکار
 ملا محرال دین به معنی نا عاب مستر لام انگلیس و بودن او در آنجا سم
 گزارش پریرفته درین ایام که امر قلعه داری نه کپتان انگلیس و علنه او که
 معنی الدین خان متصدی را حرأ از تکاب امری نماد او را حب الوطن من
 الایمان گردان گیر گسب و ناحار حیدرال نامتعلقان رجوع نه مسقط راس
 آورده در مایه ربع الاول نه بددر سورب در آمد *

ورود فرمان والا شان در باب تفویض قلعه داری بنام کونینی انگلیس و سند متصدیگری بنام سید معین الدین خان و سوانکات دیگر

حون سوانکاب بددر سورب از در آمدن سید معین الدین حان و تصرف
 آوردن کپتان قلعه را بعرض امدس رسید هادی علی حان که از قدم نامر
 وکالت قلعه دار و متصدی آن حا می بداحب بدریعه وزیر الممالک کار ساری

نسب چوں بهکوان را سبیل وصول بقایا نظر بیامد نه بهدید و تنهه سلطان
پرداحب او خون از مخالفت و اراده سردار محمد خان نا حذر بود نه هیچ
مسم صورت رهائی خود را در مرآف حدال بدید و از صعوبت حسن و صرف
و ستم بگان آمده نا بهکوان سارش نموده فرار سپردن ناره سیغور مسروط نآنکه سی
هزار روییه نقد در وجه مصارف سه بددی ندهد و 'رعا' دسب برداشته تمسکات
را مسترد سازد بهکوان سقنوحی را طاهر ساحب و او این معنی را فور عظیم
و فتوح حسین سمرده ظهور حسن خدمت و کار طلبی برد ینسوا اندیسیده
عهد و پیمان را مؤکد بایمان ساختند و بشارت مشب این امر بهکوان دیسب و دوم
سهر محترم الحرام سلطان را همراه گرفته بر آمد و در نزدیکی ناره سیغور رسید
سردار محمد حال که درس عرصه حمعی را نوکر و برحی از کولیان را نه عدوان
کومک فراهم آورده نه اراده احراج محمد حال رد و حورود داسب از رسیدن
بهکوان تاف معاومب در خود بدید دست کسیده نه لونا واره ستاف - * بیب *

اگر از مکرر توفیق عطائی برسد

سعی سوفی نکند جهد نه حائی برسد

و کسان بهکوان بی ممانعت و بلا مسعت نسب و هفتم آن ماة داخل سده
نتصرف در آوردند و بموجب فرار وجه موعوده و تمسک را و انس و سلطان را
حلعت داده خلاص ساحب و نا چندی از پیندگان او را و محمد جهان را نوکر
گرفته تعینات همانجا نمود و آنکه از توپ و حراب و سرب و نارود نا اسنایی که
که در قلعه بود بصط در آورده بشارت بدو بسب و تسکنص فریاد و صامعی
کولیان بر آمد و در نر نور معاملات چند ورزید درین بی سر سرام که برای آوردن
فل و اسب و مانعی نقد نه لونا واره رفته نایک رنجیر فیل و هفت سراسب
و نقد رسد و برعمال دیب سنگه رمنعداد آنجا را رهایده روانه ساحب بهکوان
نس از انعراج بدو بسب کالو بسر خود را نا جمعیت دو صد سوار و همان قدر
پنداده بمکافط ناره سندور گراسنه معاودت نموده نموصع کهنره بیوسب و فل
را نا اسنان برد سندوحی نا محمد آباد فرستاد و نه اساره او حب احد پیسکس.

پخته دوز فصد کسده و فلعکه مستحکمی برپسته دنا دهاده و ار متمدان عارت گرد دور و نواح صامن معتبر بدسب اورده و فوحداری یرگنه نر پور نه صمیمه آن در مشروط تنخواه داشب بس ار ارتحال او سمر حان سربس تعلق بربروب حدانکه در صدر امن اوزان بر محل خود اندراج یافته چون او اکثر اوفاف در کهوکه و حونه گدده افامت داشب نائلمان مستقل درانکا گراشده بود در وفب در آمدن رگهناپه راو و نتصرف در اوزدن صوبه سردار محمد حان سربس درانکا بود سر سرام که رته وفق مهمات ندو تعلق داشب درد رگهناپه راو آمده مساعی حمیله نجا آورده نوشته عدم مزاحمت ناره سیدور و بیر پور نقرار نالمناصعه نا مکاسدار او حاصل کرده نه دارومدار سربمی بود و سردار محمد حان که در عدعوان سغاف سرد و گرم روزگار ددده و حلو و مر آن نکشده نه اعوامی سلطان نام حدسی سر سرام را که صعب موافق نکود بر آمد و سلطان نکود سری مدارکار گسب بس ار در گورستن شدر حان افتدار و احتیار حدسی بیس ار پدس اردناد یربروب ده سال گورسته که سداسورامعبدرد ندان صوب بوح کسی دمود سی هزار روبیه ناطهار تصرف وحه نالمنا صعه معور ساحب و سلطان را یرعمال گرفته آورد چنانکه عدل اریس سمب گرازش یافته فریب ده دواره هزار منکمله آن بتدریج معرص ایصال در آمد معاندان سلطان مدان را ارو حالی دیده و فانو را حسب المدعای حویس یافته سردار محمد حان را که او نر از تسلط و تعلب او گران خاطر بود و کم سنگ واقع شده ره رن گشتند -

* نیب *

مردم بی سنگ نخود کم بود سنگ گران گوهر مردم بود

ار و حامب عافب ندندیسیده عکاب نموده در سرانکام نتمه وحه مقرره ر خلاصی سلطان متعاعد گسب هر چند او نه محمد حان نام که او نر علام و نه دنام سلطان مستقل بود نوسب نمانر محالعب سردار محمد حان که تمبر نیک و ند می کرد پیسرب نمسد سردار محمد حان او را بهچد و ناعب این امر دده توهمی نموده آورده گسته بیرون بر آمد که ار خود فوب و قدرتی بهم رسانده محمد حان را احراج نماند روزی چند در افتر سونده نه تدنر امن کار

هر سال در احمدآباد ندیسی امر استعمال دارند و در بندر سورت که در حکومت
 صدر محمد خان و علی نواز خان بندت آنجا حرأب اربکاف این کار علی رؤس
 الاشهاد و معرکه آرائی نداسب در بی سال که سید اچهن نا عاب و امداد
 ندسوا نالاحی راو تمکن یاف بحاطرس حطور نمود که بدستور احمدآباد ندان
 عمل فیام نماید ازانکا که ایام معدود آن ب را در مکانکه بریب و زیب
 ارایس آراسته گراشته پرستس می نماید اتعافا در صحن حلو حانه مکان
 سکوب او مسعد معبری واقع شده بود آنکا را نداسب دیده این معرکه
 در آنکا برپا نمود و عدد احسانم هر روز حو و گروه گروه به پرستس رفته حکوم
 می آوردند حو در بندر از مرقه عرب و عجم و رومی و روهیل و حنوس و حماعه
 کثیر از مسلمین چه از ساکین و چه از وادین می ناشد از پرستس صم در
 ب الصمد واقع گسته حمیب اسلام و عیر دیدداری دامن گرسد به عنوان
 حکوم عام از حاص و عام فاصی را سر گروه ساخته رونه حانه او به اراده سکستی
 صم نهادد دکهیدیا به ممانع و مدافع که بیش آمدد جنگ در گروم
 ر چندی از طریق کشته و حسته شدد نالاحره اهل سلام علیه نموده ب را از
 مسعد بر آورده بر خاک مدلب انداختند و حانه را عارب بردند یددت
 مکاسدار آورده حاطر گسته دناز تدارک و تلافی این امر مدعواسب بیرون ستافته
 هنگامه آرا شود سید اچهن واقع شده به عذر حواهی پیس آمد که در بلوای عام
 و مقدمه دین و کدرت اهل اسلام مرا یاری آن نمود که توانم منع کرد و بدلا سازی
 و دلبری مستمال ساخته نگاه داسب *

در آمدن باره سینور بتصرف موهته

معفی نماد که پرگنه ناره سندور که از بلده بمساب سی و بلج گروه واقع
 اسب در عهد حصوب حلد مدول صلاب محمد خان نانی موحذاری آنکا را
 به عنوان وطن داری و حو سر راه دارالخلافة اسب و در قرب حوار کولیان مطاع
 الطریق ساکن اند محاطب طرق و شوارع را به عهده حویس گرفته حصار ی

فرب رسید حسب الطلب یندشوا نایب روف تا محاسبه کرشته و معاملت
 آیدده درسب نماید طفل عود فرو کوخته نه سرعت بر گسب و بیسب و هفتم
 سهر رمضان بلده در آمده در تهیه روانگی سر گرم گردید و سه رنکیر فیل و احمال
 و انقال ریادتی را ناحمعی از گروه سپاه پیش روانه ساخته حریده حب مرتب
 ساختن کاعد متوقف گشت درین بین ناتا مدار کار که بدابر عارضه جسمانی آمده
 بود رجب هستی در سب سداشیو رامکند زوری چند نه ماتم و سوگواری
 برداخته هشتم شهر سوال المکرم نعم پونه در آمده در تالاف کنتوریه بیرون درواز
 رایبور فرود آمد و بعد از سه مقام سنتوحی را بدستور سانی نه دیانب بلده
 و بهکوان را ناحمعی سپاه تعینات و سر فوج ساخته روانه مقصد گردید - نابا
 رمیعدار هلود و یرعمالا امکنه دیگر که سپرد بهکوان بودند نابا که انراء دمه خود
 نمود خلاص سده روف و بدابر ایصال وجه دمه دیب سنگه رمیعدار لونا واره
 و استخلاص یرعمال آنکا که رد و بدل در میاب آمد فرار یاب که یک رنکیر فیل
 و هعب سر اسب و پاره افسه و مابعی بعد را ادا سار لهدا بهکوان سرسرام را
 که سانی از طرف شیر حال نه فوج داری ناره سدور پیام داشب و بدابر فرب
 و حوار نادیب سنگه معرفتی دارد حب آوردن نقد و حدس بدان صوف
 رحصب فرمود *

رویداد هنگامه بندر سورت فیما بین اهل اسلام و مکسدار مرهته

از حمله سواندکاتی که در سهر محرم الحرام سال هزار و صد و هفتاد و سه
 روی داده هنگامه آرائی اهل اسلام اسب در بندر سورت تا مکسدار مرهته تعصیل
 این احمال بر سبدل احتصار آنکه در ماه بهادون بحساب هدد بددتان دکهنی
 صورت گندس معبود خودها را از گل ساخته زوری حدد نه برستس پیام می
 وزرند و برور معدن بر فیل یا پالکی هر یک فراحور حال بتورک تمام و تحمل
 و احترام سوار ساخته در دریا می انداردند حدانکه از اندای حکومت دکهنیل

غایب ناپها جان و مال را در معرض خطر دیده دست بسته رجوع آورد سداشیو رامچندر که خود دیر دران معرکه بود مردم را از عارف نارداسته دستگیران تعیین نموده از راه همره گرفته برآمد و در مکان مناسب حیمه رده معسکر آراسب از انکا که بید امدال مرهفته در اوج اسب باسپهل ترین و جوی هلود تاحا، گسب والا به آندچان مکانی نمود که با این موج سکسته شود بالحملة گسب و شدند پیسکس و مصادره در دس کرده پس از رد و بدل یک لک و بیسب هزار روپیة که واصل سار انصصال یاف و تا انرا دمه معدده وحه او را بطریق یرعمال نار داسته کوچ نمود رمیعداران اطراف و حوانب از رویداد هلود عتوب گرفته از نزدیک و دور رجوع آورده بلا درد سر نادای پیسکس پرداختند سنتودی برادر سداشیو رامچندر که نه دناد بلده می پرداخت نموج دوسته برادرش دنگله چوبی دو منزله دعاشی که سری پ راو برای پیسوا مرتب کرده بود حمل عرانبها نموده با اسباب و مردم ریادتی روانه پونده ساحب و سینچی گایکوار که دناگر گرتی پیسکس امکنده متعلقه حصه خود نه صلح سورته ستافته بود نه تشعصص ر تحصیل پرداخت بعضی حارا بتاحب در آورد و موضع کودله را محاصره کرد هفتاد و بیسب هزار دریبه مصادره گرفته معاودت نموده بیسب و دوم سهر سعمال المعظم داخل بلده گشته در خانه سلیم که در تصرف دامالحی یدرش اسب فرود آمد و کهاندنراو برادر دامالحی که در براد امامب داسب وحبب بندوبسب و صامبی عدم تمرود کولیان برگذات متعلق حصه حویس بطرف بهیل برآمده بود همه حا پیسکس گنران و بندوبسب کنان بقصد ایدر براه پرگنده نیکا پور در آمد و مواضع چند را بتاحب آورد حوان مرد خان از پش بر حناح استعمال که آنکا در تعلق داسب رسنده تا سرحد تعلقه حویس همراهی گریده رحصب گسب کهاندنرا و از صلح ایدروا پرداخته براه پرگنده کری معاودت نموده بدولعه پیوسب و معاملات چند ورزیده به دریان ستامب سداشیو رامچندر که در نواح حونه گدده رسید معتمد مهانب از روی حرم و احتیاط بمکافطت نرج و ناره پرداخته از انکا که سه سال متوالی از امر حکومت صونه منقصی گسته بود و موسم نازان.

حسمانی رخصت احمدآباد نموده بر هلود نعلقه نایب رمیددار کوچ کرده بر موضع درانکدره که بماصله ده کروزه واقع و متناوب حصار و قلعیست مکان استهار دارد دایره صاحب و بتعین مورچال پرداخت - نایب از اطلاع این معنی کسان خود را با کومکین که از اطراف و حواص رسیدند بودند و مصالح جنگی بدانجا فرستاده خود ناحمی در هلود اقامت گرفت بعضی از هم چسمل و معاندان او از راه کینه و عداوت که سیوه ایست بس مذموم - * رباعی *

ای خلق جهان نیک دگر کینه درید گویا که مرگ حویستی بی خرید
همچون دو سنگ گرسنه از بهر شکم از روی حسد بیکدگر می نگرند

به سداسو رام چندر معروف بهگوان که به هراولی و رتی و فی مهمات بیسکس می پرداخت و همراهی داشتند دمددم احدا و چگونگی جمعیت او را مدرسانند نه به نمویی آنهاست چهارم سعدان المعظم بی حدانه بر هلود تاح بود و کسان رمیددار سپر ممانعت بر سر کسیده در پس حداء که چندان استحکام بداس به انداختن توپ و تفنگ پس آمدند سداسو رامچندر حماغه عرب و سندهی را بیس انداخته پورس نموده خود را بپای حدار حصار رسانید و بیلداران را نکند و سگافتی دیوار مامور صاحب و از طرف دیگر فیاض را به سکستن دروازه دواوید باوحدیکه گولت توپ و تفنگ مانند نگرگ آتشین می دارد جمعی که احل شان رسیده بود برحاک هلاک افتادند عند الله ربیدی و سلمان و ناحردان حماعداران ناچمدی رجمی شدند در اندک فرصتی دروازه شکست و رجه دیوار افتاد تمامی سناه حمله آورده در اندرون در آمدند و او ناسان و احامره اردو نتاراج آن معموره که مانند سهری آباد شده بود و اکثر تحارب پیسگن از ستم حکام بی مروت از احمدآباد و فصاف به ستوه آمده پناه بدانجا رده بودند بسبب تطاول کشاده گسب و داکاین راسته ناراز و مساکین مساکین سر راه بیستری به عارب رف و از باطن و صامت بدسبب هرکه در آمد گرفته بر آمد نایب رمیددار در فلعهجه مکان بودنش معصور شد و فوج از هر چهار طرف مرکروار آنها را در میان گرفت از مشاهده این حالت و انجامیدن کاربدان

حسکی بدادر عدم موافقت دکمیل و بعد مسافت حرکت را مناسب نمی داند اراده دارد که نراه کستی نه مدئی رسیده نه پونه ستاند جندرال حسب حواهس او و نوشته مستراسکین راصی ناین معنی گسب و کپتان بندر سورب ناشاره جندرال کستی چند بطریق بدرمه نه کهدنایب مستاند مومس حان بعضی ضروریات و مخصوصات را در کسیتهای اران خود که مرتب و مستعد داشته بود در آورد و سواران و ستران نار بردار نا یاساول نراه حسکی راهی کرد که در مدئی آمده ملحق گردید و محمد زمان حان ولد فداءالدین را نائب و گلاب رای پدسکار در کهدنایب بحالی خود نصف فرموده چهارم سهر سعنان المعظم نادان کستی عزم را برافراحت و لجام سکان مرکب اراده را بدان صوب معطوف داشته وارد بندر سورب گسب مستراسکین سرکیتان آنجا بیرون در ناع حویس فرود آورده مهمان صاحب و کفیع جندرال بوسب و نس از رسیدن حواب رخصت داد مومس حان نه مدئی پیوسب جندرال نه اعرار و احترام پرداخته مقدمس را گرمی داشت و در مکل مناسب فرود آورده مهمان بربر گسب مومس حان ناتفاق جندرال حقیق رسدن خود را دنالاحی راو نوشته مصحوب معتمدان روانه پونه کرد *

کوچ نمودن سدایشو رامچندر نایب نظامت از
 لیمیری و به تاخت در آوردن هلود و گوشتار
 گشتن بابها زمیندار آنجا و مراجعت
 نمودن به بلده و روانه شدن
 به صوب پونه

مدل ازین رسیدن سداسیورام جندر نه لیمیری و نستین مورجال و امروحتی
 نائیر و فتال و حدال رمرد و کلک ندایع سلک گسته بعد رموع جنگ تورپ
 تنگ چند روره رجه معرره پیسکس را گرفته تاتا مدارکار خود را ناعار عارضه

را که داستن آنها مداسب بداسب مدهدم فرمود و نه ترمدم سکسب و ریحسب
 سانس ولاحو پرداحب و مکن حدرا که پیس زوی فلعه بود بیر برداسته میدان
 ساحب و امرحکومت و فلعه داری نصواندید مستر انس سرکبتال تعلق گروم
 و رتق و فتق مهمات نه یدافتدار او در آمد ارمار بسئی را رحصب فرمود و فوج
 مرهته که ار راء حسکی رسده بود حون چنداں ار ناطی مکنر نبود یس ار
 انعرار این فیل و فال ناسداد طرق آمد و رم هنگامه آرا سدد نانی الکال
 که نموحب دوسته کبتان که چندرال نه دعسا دوسب دسب برداسته رفتند
 و فارسکان را نه بیاب سید معن الدین خان که برای نام متصدی او ناسد معور
 فرمود و بعدر کفاف دعواں حرج تعس ساخته فارسکان را در جمع امو مختار
 ساحب سدد معین الدین خان چون حازه مکنر ادعال ددد خلعب بیاب
 و یک رنکرفیل نا و داد *

روانه شدن مومن خان متصدی بندر کهنبایب نزد پیشوا بالاجی راو به راه منبئی

ساعا رسیدن حسن یا ساول و حواسنس پیسوا نالاهی را و دناں آوردن
 مومن خان حسب الاستدعالی او سمب گراس نافته درین ولا نموحب ناکید
 سراول در ناع نکنده فعل مکان نموده در حرک و تقاعد نا خود می اندیسید
 و نه هیچ قسم ار مرهته اطمینان فلب حاصل نمیگسب چندی نه لیب و لعل
 امور و فردا گزرانده رایس بران فراز گروم که حون چندرال انگلیس را دناں
 قرب و حوار و بدسب آوردن فلعه بندر سورب روابط مودت و اتحاد نا پیشوا مدوط
 و مربوط شده در منبئی که از بونه سس مدول اسب متوقف گسته نوساطب
 او خاطر خود را جمع ساخته ملاقات نماید -
 * ییب *

توان مرمم تدبیر نک و رای صواب حراحب دل صد یاره را دوا کردن
 لهذا مستر اسکمن کبتان بندر کهنبایب را که دران بردنکی نه بندر سورب رفته بود
 برد خود طلبدداسته سلسله حناں مرکور خاطر نا چندرال شده نوشب که ار راه

الشمس و انس من الامس واضح و لائح گسب - احمد خان فوجی را نا توپ چند و لوازم مدافع رنگی بندر که سر راه در آمد کستی واقع است مرستاده مورچال بندی نمود بیست و ششم سهر حمادی الثانی کلاہ پوشان عرابها را نادان کسده رونه فلهه بهادد توپی چند از فرار بروج در کستیها انداختند کارگر بنامد و گویند که از راه ساختگی بدون گوله بوده بالحملة کشتیها بکار رسیده کلاہ پوشان در نایکه از آن آنها بود درول نموده یورش بر مورچال رنگی بندر بردند و از عرابها توپها بر آنها بستند نازک رد و خورد پای استقامت مورچالیل از حای روم و حمعی کسته و حسته گشتند رنگی بندر دسب کپتان در آمد سید معین الدین خان نظر بر جانب داری پدسوا نه مقتضای روم نکومک احمد خان برداحب و بدله هل حواء الاحسا الا الاحسان از او نه عمل در پیامد چهارم سهر رحب المرحب کلاہ پوشان دمدمهها بسته توپهای و نمازه که تیرشان پادزه منی و بیست منی بود محادی فلهه سب و نه انداختن گولف حد آشوب در محصوران افکند هر گوله مانند نای آسمانی که بر سقف عمارت بود آمدنی نا خاک راه برابر ساختی و هر تیری که سان صاعقه بر سطح زمین دسستی تا آب فرو رفتی چنانچه از صدمه یک گوله نیمه شاه برج بدان عظم فلهه را تا کمرگاه مہدم ساحب و چانک دستی بکار بده فرصت سرخاریدن و مہلب دم کسیدن نداده دود از کاج دماغ سان بر آوردند اگرچه از فرار فلهه توپ میرسید اما بنابر سارس کاری نمیکرد و در عرصه یکسدانه روز فریاد الامان بر آمد روز سوم سید معین الدین خان پیام مصالحه داده فوج خود را نه استعداد مرستاد و کپتان فارسکارا همراه گرفته از دوازه مکئی داخل بندر گسب و حانه احمد خان را که خود درانجا بود هاله وار (۱) قل نمود و حمعی که دسب ممانع در پیس آوردند کسته و حسته گشتند و فلهه را حالی ساخته نه کسان خود سپرده بدمهای علامب انگلیس را پهلوی بیرهای ساهی نصب نمود مستر کلاس را فلهه دار کرد و برای ملاحظه نمودن فلهه روم بعضی عمارات

(۱) قل بعدن معاصره *

سر خطی بنام سید معنی الدین خان و سید عبد الله سعادۀ شمس سید عید
روسی و حلّی و اعیان مستمل در ایفکه در بندر ظلم و تعدی و بی نسبی از حد
تجاوز کرده تکار نظامیید خاطر نامر تگارت نمی تواند پرداخت و مکرون
صمیر چندرال آن سب که در ملک شاهلی امن و امان فاشد و تراحدی حذف
و مدل دود کسان احمد خان قلعه دار که بيموحب دو نفر وانسته ما را کسته اند
قاتل را حواله نماید والله آماده یرحاش ناسد و گرنه چهارات را بر موسم سفری
سدس و متعلقان سید اچمی را که در مدعی اند احارت بر آمدن نکواهم داد
چون حمر پیوستی ازمار بندر نسئی در دریا و رسیدن موج دکهنی از حسکی
نکندرال رسید عرانی حمد مسکون از مردم سرکاری و لوارمۀ توپ خانه
و فندارهای گران تر فرستاد که قلعه را از احمد خان مستخلص سارد و بر ناره
بمسته لنگر انداختند ویب دو ماه چندی درین گفت و شنید سپری گسب
اراکا که تعدیر آسمانی نا تندبر آنها مواقع داسب - * ایات *

گر شود درات عالم پنج پنج ناصای ایزدی هیچچند هیچ
چون فصایرون کند از حرح سر عافان گردید حمله کور و کر

به مضمون آنکه ادا اراد الله شفاً مهیاً اسمانه احمد خان که پیوسته به شرف شراب
ازعوانی و بنمودن حام ریحانی سب و زور مسب لایعقل می بود و حافظ
مسعود خان پدرس نظر نکال او از انتدای بدسب آوردن قلعه لال نام
حسبی را که معتمد بود حارس قلعه ساخته و پس از پذیرود کردن او عالم فانی
را احمد خان در نکال داشته بود بنابر امری از و ریکیدۀ عائنه تهدید حدس
و قتل و هتک و حرمت او در عالم آب مدغف و نه مسف زبان صدق دل
او را می سب - * یب *

زبان سیار سر برناد داد اسب زبان سر را عدوی خانه ران اسب
لال از آروچی حویس هراسان تکم عفاق در مررع می کاش مستراسپین
سرکپیتان ازین معنی واف گسته از مساعبد وف و یاوری نکب یداسنه
نه دادن مدلعی او را نا حود یلر ساحب اراکا که اراده کلاۀ پوسان اطهر می

پیس ده چند افروید از انجا که در همین هنگامه آرائی نا سید معین الدین خان و برادران او اموال لکوک کلاه پوشان در لای نموح اشارت حاط مسعود خان نهاد فنا رفته چنانکه در محل خویش سنی دگر پرنونه حدشیان که پیوسته ندمستی نموده پا از اندازت گلیم فرا ترک نهاده نه ایدنا و اصرار مردم خصوصاً بنابر عداوت ناتوانان انگلیس می پرداختند چنانکه چندگاه پیس اریس در دفر پاریسی ملازم او را کشته بودند در پی ولا که نا متصدی بحویکه مرموم سد انفاق رویداد بلکه خود را سهیم و سربیک امر حکومت او ساخته بر درون حصار شهر ینده مستحقطان هر دو فایم گستند مستر اسپین سر کنتان از مآل کار اندیشیده دسب از تکار و معاملات کسند و نه مستر نوح حیدرال سردار خود را که در مدئی اسب از رویداد محتر ساحب حیدرال احتلال احوال بندر سورت و تعلق و تسلط محسوس را نه پسندیده حوس رعب سلطنت بر حانماده و بنابر حرف و حوار مدئی از بونه که بمساف سس زوره راه اسب و علته پیسوا را دیده از دیر نار راه سلوک مسلوک و روابط محکم مربوط می داسب در ناب احراج احمد خان و انتراع قلعه ارو استمراج مشروط نه شرط چند حاصل نموده نه اسپین سر کپتان بندر سورت نوسب که بر آمده نه کستی ها در آید و بر ناره در دریا لنگر امام انداخته مترصد رسدن مصالحه حدگی و کومک ناسد و نظر بر متاف و رصاب قلعه و عافد اندیسی از روی حرم و احتیاط پیسوا را دوسته از مار بندر سئی و فوجی را از راه حدگی طلب داسب اسپین سر نموح اشارت حیدرال اسباب خود را حمل کستیها نموده بر آمد سید معین الدین خان و احمد خان از بر آمدن کپتان دفعه و رسیدن از مار سئی و فارسکان که تا حال در انجا بود مضطرب گشته بعضی از تکار و پیسگارا مرستاده ناستمال و استفسار این حرکت برداحب و او که در انتظار رسیدن اساره حیدرال بود بمقتضای وف از راه ساحتگی گعب که مرا اطمینان خاطر بیسب لهدا کدازه کسیده ام و تابع امر حیدرال ندانکه از حواهد نوشب عمل حواهم آورد درین ضمن فوج مرهته نراه حدگی بیرون رسد اریس معنی فلو و اضطراب عظم عاید حال سکنه شد اسپین .

نایابی نان گردید سید کمال الدین فاضی را که رشتهٔ وراثت سنی نا علی دوار
خان و اتفاق داشت بازادهٔ دیکو موزحال دروازهٔ موسازی را بردارد و رسد عله
اران اطراف آورده آنی نزدی کار آرد تا جمعی رو بدان صوب بکاد و بر مخالفان
پورزش نمود مصارا گولت تغدگ بر سعهٔ او رسیده تسلیم گسب - * بیب *

تغدگی را گره از سنده و اسد ستم سد مرگ شد برو بلا شد
همراهیان مرار را بر فرار اختیار کردند علی دوار خان مصطربانه ده مسورت صلاح
اندیشان طلهبی پیام مصالحه درمیان آورد و روز جمعه بنجم آن ماه دینار را
حالی نموده بحاکم خود که در محلهٔ سوداگران خریده بود روف و اچین بدادر
رسیدن ساعت مختار در سرا متوقف گشته یاردهم داخل مکان متصدی نشین
شده ده تمسب امور مرجوعه و بددوسب پرداخت و کومکیان بهروچ را حلاله
و اسب داده رخصت نمود *

رفتن قلعهٔ آهنی اساس بندر سورت بتصرف انگلیس و مسلط گشتن او در امر حکومت و مقرر ساختن فارس خان به نیابت سید معین الدین خان و معطل شدن احمد خان قلعه دار

از حملهٔ سوانحات این سال رفتن قلعهٔ آهنی اساس بندر مبارک سورت
بتصرف کپتان انگلیس اسب شرح این معال بر سیل احوال آن که چون
احمد خان ولد حافظ مسعود خان حدشی قلعه دار بدور استمراج و استصلاح
و مسورت و اتفاق تحار و اعیان ده تخصیص کپتان انگلیس از راه خود رانی
و خود سری بحاکم داری سید معین الدین خان پرداخت و او ده پسب
- گرمی قلعه دار بحکومت متمکی گسب حماهٔ حدوس را تسلط و عروز دس از

و او ظهور انی لطیفه عینی را از مساعدت و وفایوری بحسب پنداشته و درین
 وقت که فریب بانصد کس از سوار و پنداده فرستاده نک نام حان بعنوان کومک
 رسیده بودند حوین چهار هزار کس از سانس و لاقی فراهم آورده بود بدستم شهر ربیع
 الاول بقصد راندن آمدن متصرف گسب و مسعود نامی حسبی را که از جانب
 علی نوار حان در انجا بود دستگیر صاحب و دسب نه عارب کشوده رفاهی
 و استقلال دسب آورد علی نوار حان باوجودیکه فریب هسب نه هزار کس
 داسب بمخاطره دفاع قلعه دار و بیوفائی دیگرانرا که استنباط نمود حرأت مدافعه
 نتوانست نمود ناظره با احمد حان فارغ ناب وفاق سد پاسکی دیاف و سید
 حعیط الدین حان پسر سید اچمن را از دریکه قلعه ناندرون گروم و سب عره
 شهر ربیع الثانی فریب نصف شب سید اچمن ناشاره قلعه دار کستی سوار در
 آمده در سرای حقیق حان فرود آمد و طعریاف حان نا جمعی که نا او ساخته
 بودند آمده ملحق گشتند هنگام صبح که روز دوسده و عره بود کسان سد اچمن
 باتفاق مردم احمد حان رو بدرار حاکم دشین حمله وز گشته معرکه جنگ تبر
 و تلنگ آراستند و فریب سیصد کس از طرفین کشته و حسته شدند و مورچال
 مقابل یکدیگر بسته گردید و دروب حصار شهر پناه مستحفظان سید اچمن
 نه شراک مردم قلعه دار فایم گشته اموات دحول و حروح را مسدود ساختند
 و از فرار قلعه توپهای ازدها بیکر آتس فسانی بدرار آغار بهادد امان الله حان
 حانه سامان علی نوار حان بیر حدائی گردیده رفب از مساهده کفاره گیری
 کار پردازان حلال در استقلال سیاه افتاد از و حامب عافب اندیشده نه تقاضای
 مرسومات پیس آمدند چون رفب گنجایس نداشت بموجب اظهار هر کس
 داده مقوص گروم و بدلاسا و دلجوئی هریک پرداخته نه مورچال فرستاد از انجا
 که اطعام لازم بود و راه رسیدن عله مسدود امان الله حانه سامان از راه دفاع آند
 دحبره گرفته بود در مکانی داشت که دسب دمی توانست رسید - * دیب *

از دشمن دوسب رو بهرهیر چون هیرم حسک را افس بیر

در سه پهر بیش و کم گزراوند در آخر کار سفایاں بیر گریختند بی انی علاوه

فایلی نان گردید سید کمال الدین فاضی را که رشته فریب سیدی نا علی دوار
خان و اتفاق داشت ناراده بدکو موزحال دروازه فوساری را بردارد و رسد عله
اران اطراف آورده آبی نرزی کار آرد ناعمی رو ندان صوب بهاد و نر مخالفان
یورزش نمود مضارا گولف تعدک نر سعه او رسیده تسلیم گسب - * بیب *

تعدکی را گره ار سعه وا سد ستم سد مرگ شد نر بلا شد
همراهیان فراو را نر فرار اختیار کردند علی دوار حال مضطربانه نه مسورت صلاح
اندیشان طاهبی پیام مصالحه درمیان آورد و روز جمعه بدجم آن ماه دربار را
حالی نموده نکانه خود که در محله سوداگران خریده بود روب و اچمن نادر
رسیدن ساعت مختار در سرا متوقف گشته یاردهم داخل مکان متصدی نشین
شده نه تمسب امور مرجوعه و بددوبس برداحب و کومکیان بهروچ را حلاع
و اسب داده رخصت نمود *

رفتن قلعه آهني اساس بندر سورت بتصرف انگلیس و مسلط گشتن او در امر حکومت و مقرر ساختن فارس خان به نیابت سید معین الدین خان و معطل شدن احمد خان قلعه دار

ار حمله سوانکات این سال رفتن قلعه آهنی اساس بندر مبارک سورت
بتصرف کپتان انگلیس اسب شرح این معال نر سیدل احمال آن که چون
احمد خان ولد حافظ مسعود خان حدشی قلعه دار بدون استمراج و استصلاح
و مسورت و اتفاق تکار و اعیان نه تخصیص کپتان انگلیس ار راه خود رانی
و خود سری نکات داری سید معین الدین خان برداحب و او نه پسب
گرمی قلعه دار بحکومت متمکی گسب حمانه حدوس را تسلط و عروز ندس ار

آمدن سید معین الدین خان عرف سید اچهن از پونه باراده بندر سورت و بدست آوردن آنجا باستظهار احمد خان قلعه دار و بیدخل گشتن علی نواز خان

سائفاً در ضمن سوانحکات سال هزار و صد و سی و دو کیفیت برآمدن
سید معین الدین خان عرف سید اچهن از بندر سورت و شتافتن برد بالهی راو
پیسوا و در آمدن صدر محمد خان سمب گزارش یافته درین ولا که حذر اتکال
صدر محمد خان و تمکن یافتن علی نواز خان که استماع نمود بدریعه مظهر خان
گاردی بندر برکشیدن انتقام و مستقل نامر حکومت بندر برد پیسوا مستندعی
گسب و گف - * دب *

می ناله ر بیگانه ندانم که دلم را

هر عم که رسید اسب هم از خویش رسید اسب

از انکا که مدتی همراهی گردیده و نه تصدیقات اوقات گزراپیده بود پیسوا
احاب نمود و اندیشید که اگر او ناسد در معنی دسب نشادند او خواهد بود
دعایان بوسه حات مراجع و اعاد نام تکار و اعدان سکند بندر سورت و در
ناب امداد و کومک نه داماحی گایکوار دوشب و جمعی از همراهیان مظهر خان
گاردی همراه دانه رحص فرمود و او نطی مراحل و قطع مدارل نه سوهن گدشه
رسید چون از ممر احراحات و ضروریات کار نه تعسر انکامید بحسب اتفاق که نیر
نکتس رو نه اوج افعال آورده نه سهم السعادة پیوسته بود رودند حد که نامطلاح
این دیار انگریز گویند نقدی صرافل بندر را نه حکسته بنیاد اورنگ آناد می
بردند سرروم او وارد و دو چار گشتند این معنی را فتوحات عینی و امداد
لاریبی بعداسته تصرف نمود و کوچ کرده بر دوازه کروهی بندر سورت آمده در
صدد و فراهم آوردن سپاه اشتعال ورزید و از نیک نام خان فوجدار بهروچ استمداد
نمود گروه سپاه پیسه از اطراف و حوالب وسیله روزگار انگاسته فراهم آمدند سند

سپرد سدا شیورامچندر سردار محمد خان را رخصت کرده ده صوف پرگنه موراسه روانه گردد و موضع والاسه معموله پرگنه ایدر که از فاصله دیگر تعلقه حوان مرد خان هفت کروزه واقع است در بین راه بعد از حالت و فراخور مکان تشخیص و تحصیل کنان رسید و از انجا موضع اکلور معموله نیکا دور تعلقه حوان مرد خان معسکر آراسه روزآور حال که در نسلنگر و از انجا فریب بود آمده ملحق گشت همدران اوان رنچپور داس و سیو کرام که درد راحه لکھپ نه کهم شتافته بودند معاودت نموده نه نلده رسدند و رنچپور داس درد سدا شیورامچندر روانه سد و بحکم شهر حمادی الاولی که او نراة سمندر در سواد پالن پور رسید محمد دپادر فوحدار انجا در پست دیوار حصار که درین اوقات عمارت نموده و برج و ناره بسته در آمده بکنگ در پیوسه حوان مرد خان حسب الطلب بهم آن ماه با جمعیت فریب هزار کس از سوار و پیاده آمده شریک کار گردید و فریب یک ماه که کار مدارع بطول انکامید و درین مدت فریاد اطراف و حوادث نه تاحب و تاراج در آمد سی و پنج هزار رویه سوامی عارت دیهات که آن یر مناعی می شد نه و ساطب حوان مرد خان انفصال یاب و یرمال سپرد بهم سهر حمادی الثانی کوچ نمود و از منزل اوبه اوناوه حوان مرد خان را با برادرش رخصت فرموده بصوف لیمری متعلقه چهالوار راهی گس و در بین راه از سوحا رمیددار موضع کهتوسن ده هزار رویه گرفته کوچ نکوچ نه لمری پیوسته نه تعین مورجال و امروختن نایره قتال استعال وزید همدران اوان سنتوخی برادر سدا شیورامچندر نائب نلده دیوار حصار متصل درواره رایگهر مسرف ساحل رود سائر که در وقت سری پ راو نافر طعیانی با دولانها مهدم گسته بود سنگ از مسعد سیدی سیر بیرون درواره سارنگپور طلب داشته شروع نه ترمیم نمود چندیکه از انجا که سنگ کسی کرد حوان تعد مساف داشت از مسعدیکه نزدیک درواره حاکمها است سنگ آورده ناسدکام تمام دیوار را از سنگ حارا و شرفات مرتب ساحل چون از مالکان دولانها کسی نماده و در ورده استطاع بیس افتاده ماند *

برافروختند زوری چند که ندیسی مغوال برآمد سعی سدا سوارامکندر بود ناهیا مرتب ساخته امرنگداستی فرمود و خود در پست گرمی سپاه ایستاد جمعی که بپا مردی همب بالا برآمدند یاسدان نا حذر گشتند و جنگ توپ و تفنگ در گرفت در پی بین صبح طالع گسب و جهان را روس صاحب خون بدشرف کار نمود معدودی رحمی برگشتند سردار محمد خان بدون انفصال حارة دیدد سلطان را نا مقدم آنکا بیرون فرستاده سی هزار روبیه را متعهد گسب و سلطان ر مقدم بطریق برعمال ماند از آنکا که مومی خان حقیقت برآمدن خود و آمدن سدا سیوارامکندر و گزشتی بیست هزار روبیه نوع دیگر مددراج ساخته مصکوب مسرعی نا برحی تکایف و سبب توقف را بوسته بود بیسوا فرستاده بود در ماده استرداد آن وجه آوردن مومی خان حسین نام ناساول و چند نفر حواسنس نا پوششکات رسید مومی خان او را بدس سدا سوارامکندر که در ناره سینور معامات داسب فرستاد او ناطهار اینکه ناب بغاوت حصه گرفته ام بیمرحب بدسب حواف داده یاساول را رخصت کرد و خود بر دیب سدگ رمیددار لونواره که از مدب ممد اتفاق رفتن ناطمان بدان صوف دسده روانه گسب رمیددار در بسب حدار آنکا پناه گرفته نه جنگ توپ و تفنگ آسانی حرب را نگردهس در آورد سدا سوارامکندر گوسمالی او را بیس نهاد همب ساخته نه دستی و بیس بدین موجهال امر فرمود و سردار محمد خان را نا حمعیت همراهی طلب داسب که آمده سربک کار گردد و او نه کفالب عدد الله رییدی و حماعه عرب داسد سوار و پباده آمده ملحق گسب چون سده روز چند که نه رن و حورده سپری گردید سدا سیوارامکندر کوهکده را که دزان دواخی بود بدطر در آورده چون بدانر اندوهی جنگل و تراثم اشکار بالا بر آمدن صعوبت تمام و کمال اشکال داسب امر نه بدیدن نموده نه سعی تمام توپ پله رس که سرکوب مکان بدون دیب سنکه تواند سد نص کرد و ناداحس گوئد چند که در آنکا کارگر افتاد دود حیوت و بددار از کاح دماع بی معوس برآمد نالصوره دسب دوسل دداسن عدد و ددامب رده رجوع آورده پنجاه هزار روبیه را تعهد نموده برعمال .

حیات معرات از بی توفیقی ناطمان مسدود گشته رجوعی بصدور نماند و او را حر نام خدمت حاصلی و مدفعتی عاید نیست نالحمله سدا سیورامکندر کوچ نموده بموضع کهنه دمانر انفصال مستخص آنکا نام محمد دوران که در حصه داماحی اسب سه مقام وزیده بصوف بعدر کهنایب ستاف و در سواد بعدر دایره کرد مومن خان که نعم روانگی پونه بیرون بر آمده بود داخل حصار گشته بمحافظت نروح و نازه پرداخت و کار پردازان را برای گفت و شنود بواسطه داماحی بیرون فرستاد و در مقامات آنکا از حربه گده حفر رسید که شهر حار نانی موحداز نیست و بنحکم شهر محرم الکرام داخل طنبعی جهان فانی را پذیرود نموده نعالم نافی ستاف -

* بی *

هر آنکه راد دناچار نایدش نوشید ر حام دهر می کل می علمها فل

و ارباب حل و عقد محمد مهتاب پسرش را فایم مقام او ساختند حوس سدا سیورامکندر بنسب روز مقامات نمود خاطر نسان نیست هزار روپیه وجه تعارف حصه که مومن خان متصرف گشته بموجب اظهار گماشته خود گرفته بر موضع کته پونه و از آنکا بموضع ارمیته معموله چو اسی کهنایب که رمنددار آنکا در ادای نسکس ناطم صونه ایستادگی داسب مقام نمود و درین نی دوستکات یدشوا مدعی بر طلب داماحی نمرد تاکید رسید حلی عذر و چاره حر ستافتن نماند انفصال بنسکس اودمیته نموده از دریای مهندری عفره گسب و سیلخی بسرس را حبس بحصیل بنسکس حصه خود نه صلح سورته رحص فرموده نبونه راهی گردید سدا شدو رامکندر بعضه نازه سیدور محال وطنی داری سیر حان نانی که از نند سال سردار محمد حان پسرش در آنکا امامت دارد و در ایام رویداد هنگامه احمد آباد نیمه حصه بدسوارا متصرف شده و در افوام دیستائی پرگنه نر پور دمانر گوتی مصادره نابعاق دیب سنگه رمنددار لونا واره مستعانی آمده بودند رفب سردار محمد حان که در عنوان شتاب سلطان حدشی مدار کار او را نه مخالفت وهدمون گشته سر ممانع در یش حصار بر سر کسید و دسب مدافع از فرار فصیل در بدس کرد از طرفی ننگ توپ و نعلک نایره قتال و آتس حدال

نعم بفسکس برول نمود چون از چندگاه بیش ازین مومن حان از راه عافیت اندیسی و مسلوک ساختن طریق ارتباط و تشدید منائی انکاد و گذارس بعضی احوالات و درحواسب مسئولات ارادهٔ پیام گراری خود را بپا مردی خویش بعمل آنکه -

* بهب *

هز برانیکه آن سمران شکار اند

پسای خود پیام خود گزارد

معتمدی را برد پیسوا فرستادهٔ حواهس آمدن را پیونده مستدعی گسب و پوسته عدم مراحمب کهندایب و دادن دستکاف رهگذر بنام سداسیور رامچندر و داماحی گایکوار مصحوب حواسیس ازانکا رسید مومن حان در استعداد سرانکام روانگی در آمده نوشته حاف موسومه برد سداسیور رامچندر فرستادهٔ درحواسب دستکاف نمود و او پاسخ بوسب که چون عامل آنکا در بعضی معاملات حسانی تفاوت ظاهر می نماید وجه تفاوت را خاطر دسان او نمودهٔ راهی سود لهدا چندی توقف واقع سد و سداسیور رامچندر بنابر دانستی داماحی دفعهٔ ثانی بوسب و نه سرانکام توپ خانه و لوازم سفر در فردگاه مقامات وزرید ازانکا که راحهٔ لکھپ رمدندار کهپچ را بیوسته خیال منصرداری و خطاب راحگی در سر بود بنابر انصرام امن معنی و کلا بدربار جهان مدار در عهد حضرت فردوس آرام گاه فرستاد و مکرر بار سال اسپان کچپی که شهرهٔ آفاق و گاوای گجراتی و تنسوفات نا عرصه داشت بدرگاه گیتی پناه و ارکان دولت پرداخته نه منص و خطاب مررا راحه لکھپ سرافراز گردیده حواهس صاحب صونگی نهته که از کچ فریب اسب پیوسته مکرون صمیرش بود درین ولا معتمدی برد سداسیور رامچندر و داماحی فرستادهٔ بعهد سرانکام خرچ فوج استمداد نمود لهدا رنچپور داس از جانب سداسیور و سیوکرام از طرف داماحی مقرر شدند که دنانکا شناخته تسدید منادی فرار مدار درسب نمایند و همدربین سال بیک نام حان عامل و موحدار بهروچ ناصافهٔ منص و خطاب نهاد و عطای علم و نقارهٔ سرفراز گردید *

معاودت نموده در حوالی حونه گدهه آمد و نه حسب اتفاق سیاحی گایکوار از
 ارض صلح کولوار و کاتندوار تسخیر حصه خود کنان بپیر آنجا پیوست شیر خار
 نانی چند سر اسب نه صعه مواضع سداسو رام چند و سیاحی گایکوار ارسال
 داسب و از طرف بپیر سداسو ممشی تا بعضی بنام مداخلت نایب در حونه
 گدهه و یارحه بصاطه دهش روز چون بنابر امور چند که در معاودت نمود
 نلده لازم داسب بر گسته هشتم شهر شوال المکرم ناحمدآباد آمده نه تمسیر
 مهمات مرجوعه امور نظام اشغال ورزید و راهد علی و منبر حکم ادر
 ملافی گشته گذارس جمعیت بر آمدن و رهائی یافتن نمودند و او استمال
 و دل خوئی و حلاج داده رخصت فرمود پادشاه سیاحی گایکوار بپیر معاودت
 کرده آمد از آنجا که سداسو دلال محمد ساهم و محمد رضا را تا رسیدن سداسو
 رامکندر متوقف ساخته و حقیقت را بوسته بود سداسو رامکندر راهد علی را
 بپیر رخصت فرمود که اتفاق سداسو دلال و محمد هاسم در انتراع بدر که بنایب
 سعی نمایند راهد علی نه یتلاد رفته چندی نه تطبیع فرفه سپاه که بنایب
 بردارح جمعیت حدائی گزیده بر آمدند و بعضی وسله زوری انگشته از
 حقیقت کار مومس خان را آگاه ساخته و حقیقت را که رسیده بود متصرف شدند
 چون یکماه بدین مهوال بسر آمد مومس خان که از اراده آنها واقف گشته نه
 حرم و هوسناری حذر دار می بود پیسرف کار بنظر بیامد و صورت مراد در آئینه
 مقصود حلوه گر نمی گسب راهد علی یاردهم شهر دی الحکة نلده آمد
 و محمد هاسم نا برادر و متعلقان نمیان گام که نارمل زمیندار آنجا از ساسو
 احلاصمندی داسب رب همدران اوان حسب الاساره بدسوا سنفهورام و پیسرس
 را که در بروده بود نه بونه کردند و بوسته حاب متضمن طلب داماحی گایکوا
 رسد چون سداسو رامکندر بنابر بعضی امور رفتی او را صلاح کار نمی داسب
 در ناب بودن ناحمدآباد نه نالاحی راو بوش مطبور نه گسب و حنکاحی
 نامی سراولی بردن او رسد بالضرورة داماحی بسب و سسم دی الحکة
 متصل عندگاه داخل حیمه گسب و بتاریخ سلح سداسو رامکندر در نالاف کاندنه

ایسان و من از دل و حال هرگاه رفاقت گزیده نام ز رحه مالک است بقدر
 موجود نسبت است و شتر که حاضر است مصافحه ندارد مومن خان ازین
 بنام رشیدگی ظاهر نمود درین بین یکی از همراهیان بنفوس مقدمه را نوع
 دیگر دریافته بران عربی فهماند و او فوراً خود را بخانه محمد رشید بیگ رساند
 و او مروت نه کار نروده شریک آبرو شد حمایه معینه نادر ساهی و حرائر چیل که
 مأمور شده بودند از در در آمده هاله وار گردا گرد سلیم فرو گرفتند و راه نکات
 بر رویش دستند و تا سرده شده روز بدین حال همان جا ماند خون مکلفی
 و مفاسی بیاف نسبت و سس هزار روپیه را نگف و سدد تمام متعهد گسند
 بر آمد و بهر قسم از مروح پندیه رنای و اداب الدیب و گرفتن فرص خاطر
 دشمن کرد - * بیب *

نوی وفا نسبت درین خاکدان معر وفا نسبت درین استخوان
 و سرحدیب نبوی صلی الله و آله و سلم من اعان طالماً بعد سلط الله علیه طاهر
 گسب خون در وفات حکومت حواص مرد خان منلعی بعنوان مصافحه نه سب
 محمود باحر داده بود درین ولا که ضرور داشت از و در حواص نمود نه عمل
 نه تمامد و تاحر بموضع دهوان کناره گرو - * بیب *

نکوئی ناندان کردن حلال است
 که بد کردن نکای نیک مردان

معاودت نمودن سداشیو رامچندر از ضلع سورتیه
 و داخل گشتن در بلده و بر آمدن داماجی
 گایک وار حسب الطلب پیشوا بالاجی
 راو و باقی سوانحات آن سال

سداسو رامچندر که نه سمب جهالا وار و سورتیه سداشته بود بدسکس گنران
 نابور بندر که در افصای اولکه سورتیه در ساحل دریای سوز واقع است رسیده

نامر کوتوالی نلده مامور بود مومن خان رساییده بر لوح صمدش مرتسم ساخته بودند و از موقوفه رفد داشته مراعات طاهری از الطاف و اشفاق نه تصعنه قلب می یرد احب و از اتکاد قلبی صمیم تصور نموده در معدومات تعاضلی سیاه در ادجه کفایب بود سعی حمیله بها آورده و از بقیه مرسومات حویس همراهیانس گزشته نامند بهود بسته بود از انکا که محمد هاسم دیوسته در حلا و ملا - * بیب *

روز و شب هم معاسر و همدم شام تا صبح مومن ر محرم و در کنگاش رتی وقتی مهماب رفیق سنانه زوری مومن خان بوده از انکه در ناز و سلیم بدر رسیده و او اندیسده و موقوف بر رفد داشته آگهی داشت در پی ر لا که خود نه سلام بر آمد و پرده از داری دریده سد از راه دوستی دو کلمه ۵۰ سلیم دوسته از سرکار نا حذر صاحب و ترعیب بر آمدن و نه حرم و هوسیاری بودن نمود و او از ساده اوحی مرید اتکاد و حلوص ععدب تصور کرده بخدسه دوسته را بدسب مومن خان داد - * دب *

سی نه کام دل دسمان بود آنکس که بسود سکن درستان بیک اندیس و او سوگند یاد کرده گفت که محمد هاشم را ازین دوستی حر سگ تفرقه انداحتی و بددل ساختن حمعی که از خان و دل رفیق اند عرصی و مدعائی بدسب در صحن دوستی سما دسمی نا من اندیسده خاطر خود را نه همه حباب مطمئن دارد و چون نوکر نبود گفت علام حسین متدانی خود را نا حمعی عرب ندارد که نوکر می تمام اهل عرض را دسب آویزی بهمرسید و گاو بحرمش بسته طاهر ساختند که منادا از حای دیگر نوای مخالف نگوسس برسد مثل دیگران بدر رود لهذا سشم شهر شوال المکرام که سلیم نا دبح سس کس خانگی بنابر تفتیح مسافره آمد مومن خان گفت بعضی مرانب که نالمسافه گفتن معاسب ندارد گلاب زای پدسکار که میگوید ناید کرد و خود بر خاسته ناندزون ستاف گلاب زای طاهر نمود که درین رفد فلیل رز مطلوب اسب بعدوان فرص حسنه می خواهد از در جواب گفت که هرچه هست از آن

سمب رفته ناسد و بدس تمهد كوچه علطي نسان داده راه پئلاو پيس گروم پس
 از ساعتی كه مومس حان از رفتن آنها آگاه شد بلا فاصله بتعام سوار گردید و دو
 سه كروهی دوايد برسيد بالصوره برگسب و محمد هاسم برتهه ييوسته مريب
 يکپاس و بيم از سب گريشته نه پئلاو وارن گسب و سداسو لال بمل
 مناسب فرود آورده صياص فرستاد زور دنگريوسته مومس حان بعام هر دو برادران
 برود ياف كه نا وجود تكدید عهد و بيمال موكد نه ايمان ازين حركت سدكا كه
 موحب بدنامی طرفس اسب مناسب دداسب اگر اراده رفتی ر حدائی
 گريدن منظور بود ككا مانع بودم نالعلل اگر آمده ملاقات نموده بكووسی
 ر حرمی رخصت شود تا روع مطمن مردم گردد و زبان سخن چديان بسته شود
 حوب اسب در حواب در حواس طلب همراهيان كه مدعی مدسود بوستند
 كار رسل و رسائل بدستى و حسوب طرفين انكامنده كوتاه گسب سابعاً مادن
 سلم حماعدار عرب از همراهی جوان مرد حان و بر آمدن از بلده و اقامت
 گرفتن در دولعه و آوردن مومس حان نا خود ناحمدانك در مواضع شتى رومرد
 كلك بدايص سلک گسته چون او از مديم در معلية مشوروما يافته ر صحت آنها
 اتر كرده از دل و حان نا خود عزم را مصمم داشب كه از مومس حان تا نقيه
 العمر حدائی نگريدند بظربان در مقدمه گرفتن اشرفياها از دكهنل چنانچه سنى
 دكر ياف و در يكدو امر ديگر خود را مطعون مردم و مرهغه را دشمن صاحب -

* بيب *

نه هيچ يار مده خاطر و نه هنج ديار كه برو بخر مراح سب ر آدمى سيار
 نا وجود يكه اكثر حماعداران عرب و گكراتى بلده آمده برد سداسيو رامحدر
 و داماحى گايكووار بوكر سدبد و او را ياراي برگسب سد و نه صواب ديد نا
 آرموده كاري حدد كه بدان امور اربكاف نمود آواره از حائل و برباك دادن
 اندوخته آسكارونهان گريد -

روى دل از دو طائعه بر تافتن بكووسب از دوستان دشمن و از دسملل دروسب
 لزانكا كه ارباب حدد و حسد رذازى او را كه در ده ساله حكومت جوان مردحان

نامر کوتوالی نلدۀ مامور بود مومن خان رسانیدۀ در لوح صمدش مرتسم ساخته بودند و او موقوف در وقت داستۀ مراعات طاهری از الطاف و اشتاق به تصعید قلب می یرد احب و او اتکاد قلبی صمیم تصور نموده در معدومات تعاضلی سیاه در آنچه کفایت بود سعی حمیلۀ بها آورده و از بقیۀ مرسومات خویش همراهیانس گزشتۀ نامند بهود دستۀ بود از آنکا که محمد هاسم دیوستۀ در حلا و ملا - * بیب *

روز و شب هم معاصر و همدم شام تا صبح مونس ر محرم و در کنگاش رتی وقتی مهماب رفیق سنانۀ زوری مومن خان دودۀ از آنکا در نازۀ سلیم بدر رسیده و او اندیسندۀ و موقوف بر وقت داستۀ آگاهی داشت در پس رلا که خود به سلام بر آمد و پرده از داری دریدۀ سد از راه دوستی دو کلمه سلام دوستۀ از سرکار نا حذر صاحب و ترعیت بر آمدن و نه حرم و هوسپاری بودن نمود و او از سادۀ اوحی مرید اتکاد و حلوص عمدت تصور کردۀ بدستۀ دوستۀ را بدست مومن خان داد - * دب *

سی به کام دل دسمان بود آنکس که دستود سخن درستان بیک اندیس و او سوگند یاد کردۀ گفت که محمد هاشم را ازین دوستی حر سنگ تعرفه انداحتی و بددل ساختن حمعی که از خان و دل رفیق اند عرصی و مدعائی بدست در صحن دوستی سما دسمی نا من اندیسندۀ خاطر خود را به همه حباب مطمئن دارد و چون نوکر نبود گفت عالم حسین متدلی خود را نا حمعی عرف ندارد که نوکر می تمام اهل عرص را دست آویزی بهمرسید و گاو بحرمدش بدستۀ طاهر ساختند که منادا از جای دیگر نوای مخالف نگوسس برسد مثل دیگران بدر رود لهذا سشم شهر شوال المکرام که سلیم نا بدخ سس کس خانگی بدار تفتیح مسافره آمد مومن خان گفت بعضی مراد که بالمسافه گفتن معاسد ندارد گلاب زای پدسکار که میگوید باید کرد و خود بر حاستۀ ناندزون ستاف گلاب زای طاهر نمود که درین وقت فلیل زر مطلوب است بعنوان فرض حسنه می خواهد او در جواب گفت که هرچه هست از آن

چه رفیع آن هر گز خواسته باشد کفیل در میان داده شود پاسخ نوشت که
 چون پیوسته در کهنه‌بافت علل و مریض بودم اکنون بر آمدن اتقان شده حدی
 نه تبدیل آب و هوا در احمدآباد اقامت ورزیده می‌رسم تا لعل بعضی ضروریات
 از خانه طلب داشته اجازت آوردن بدهد مومن خان نظر بر تالیف قلوب
 رحمت داد و راهد علی زوری چند در پتلاد متوقف بوده عازم بلده گسب
 و سداسیو لال نار بردار و قریب نامی نا جمعی از سوار و پیاده بدرقه همراه کرده
 احمدآباد رساند و نار و پدیت نائب بلده را دیده اقامت گرفت محمد هاسم
 نکسی که او نیز از جهات چند متوحس خاطر و اندیشناک می بود و طریق
 معطلی می یاب چون نا راهد علی احلاص داسب بواسطه او راه بر آمد
 را نا سداسو لال مسلوک ساخته در انتهای قریب و دسب آوردن فانی و علاج
 و افعه فعل از وقوع در آمد - * تب *

علاج و افعه فعل از وقوع نباید کرد در ربع سود ندارد چو رفیع کار از دسب
 مسموم گسب و العهده علی الراوی که تدبیری اندیشنده سی چهل کس نا
 گیر را در ظاهر بنابر طلب مرسومات متقاضی کرد و بدین دسب آویز احوال
 و انتقال راندی در معرض بیع در آورده بعد نمود و نا محمد صادق که رشته قراب
 داسب و نا او می بود طرح جنگ زرگری و ناحوسی ساختگی انداح
 و او حدائی گریده مکان دیگر فرود آمد آنچه قابل بر آوردن بود باو سپرده سدکار
 گردید محمد صادق که اظهار رشیدیگی داسب از مومن خان رحمت گرفته
 بر آمد محمد هاشم تمارض نموده خانه دسب گسب و نار گران و جماعه سپاه
 بی کار و نا کار که بعنوان عیادت می آمدند محمد رضا برادرش مهمان پریز
 گسته بدین وسیله بدور خود مجمع را گرم می داشت مومن خان بیر بدیدن
 آمد و دریافت ما فی الصبر نمود از راه پخته کاری در صدد دل خوئی و صفای
 طویب در آمده بنابر رفیع مطه بدوستی رسنه گسسته را ساعی گردید - * تب *
 چون رسنه گسب می توان دسب لیکن بمکان گره نماد
 و نه را نمود یگانگی و افراط محبت و اعتدال همانکجا کمر کساده مهمان گردید

آردن گوشه عایب و مامنی افتادند و بین الخوف و الرجا روزی را نه شب رشتی را بروز می‌رساندند پس از روزی چند راهد علی که عمدهٔ تکار آنجا و انا عی حد متوطی و نامر تکارب اشتعال داسب و اکثر اوقات بحم خان و مومن خان عدداً کاحب مدلی بعنوان فرص حسنه گرفته مدحمله محصول بصاع بازگانی او محسوف نموده میدادند و بدین صیغه مدلی طلبداسب دریدولا از بعضی محسوفان مومن خان دسب نکال خود امری را که مکنون صمبر اوسب راسب یا دروع شیدده بر آنروز برسان و لوران گشت و در تدبیر جستجوی طریق نکات قدم اندیسه نهاد -

* شب *

حو حصم قصد تو کرد از برای دفع ضرر نكد و جهد نکوش از نه عقل مشهوری و ناحیر سگالان نه کنگاس محفل آرسته فرار داد که چون اکثر اوقات نامتعلقان نه تعرح ناع آمد و رف دارد بر آمده ناید رف و گماسنها را نه دسب آویز امری اول بیرون کرد و میر بحم الدینی که او دیر استنباط انحراف مزاج مومن خان در نارهٔ خویش دریافته بود رفیو اینطریق گسب و روزی را معین ساخته نا متعلقان و پنج سراسب که از خود داشت رفعلی شدانه روزی را سوار ساخته بیرون بر آمد و دناسر معلظه در ناع درنگی نموده رو نه یثلال نهاد و مسارع را از نادصا استعاره کرده راهی گسب و سداسیو نلال فوحدار آنجا را از رسیدن خویش اعلام نمود و او جمعی را بعنوان استعمال فرستاده معرر و محترم در آورد -

* شب *

بیک تدبیر نیکو آن توان کرد که نتوان با سناة نکران کرد از آنجا که بر آمدن دفعی و ددان صورت اتعاق سده بعضی ضروریات و سرانجام حیمه و (۱) تحبیر نا برلی مزاحوز حال فرستاد و کیفییب رسیدن او را نه نار و بدد نائب نلده نوش مومن خان که از رفتن راهد علی نا خبر گردید طوماری بحط خویش مستملر استمالب و موکد نایمان معلظه و عهد و پیمان موطده نگاشته مدد رح صاحب که اگر از گفتهٔ عرص گوئی متوهم شده بر آمده اند

(۱) تحبیر لعه ترکی بمعنی فتاب است *

را نالمقطع و گروهی را رویه هشت آنه و چهار آنه ندادن بعد لعل و اسب و گاو
و شتر و اسباط نمدی انصاف داده فصوص گوسف و مردم رساله سدپورام را
حواف سد که ازو طلب خود بگیرند اکثری بنابر توقف تا انصاف فرستاد سده
هر کدام راهی پیس گرفته رفتند و عدد الله ربیدی نابعصی حماعه دازان عرب
و سواران گجراتی بنده آمده اراکاک که برج لعل پندکار در ابتدای تعلق
بربرفتی حصه صوبه سرکار بیسوا بموجب اشاره موهی حان نه دونه شتافته و عامل
او را آورده و در هنگامیکه رگبانه را و احمدآباد را از حوان مرد حان انتراع
نموده نتصرف در آورد واسطه گف و شدند معاملت بنذر کهنایب و اصلاح
داف الدس کوسنده و از چندی بمساهده اوضاع و اطوار زمانه ناهدکار دسب از
پیشکاری کسده ناستدعای رحصب عسل دریای گنگ که کاسی گویند و از
معادن مسهوره معتدله هندو داسب و مآدو نمی گسب و پس از رویدان مقدمه
احمدآباد بنابر عدم موافقت صحبت ناسدپورام نه کهنایب فرستادند چنانچه
در محل خویش سنی ذکر یافته چون از جمیع امور نازع و معطل بود از کهنایت
ناحمدآباد آمده مکرر جهت ترخیص التماس نمود نه امور و فردا گراست تا آنکه
جهت تسهیل مدانی امر مصالحه مامور گسب و وجه نفایا را گرفته نه کهنایب
آمد چون وصا در ناره اس نفع دیگر نامضا پیوسته بود معاندان فرصت یافته فریب
یکپاس و بیم از شب گریسته که نعان اس میفرست در بین راه جمعی را که گماشته
بودند بر او ریخته پاره پاره ساختند و قتل را مومن حان نعب دادند -

حون چکان است فلک تبع سنم می ترسم که بے آخر ندر حانه قاتل ندر

بر آمدن زاهد علی تاجرو میر نجم الدین و محمد

هاشم بخششی از بنذر کهنایت و بدام مصادر

افتادن سلیم جماعدار

از سروج سابعه برج لعل توهمی نعال اکثری عارض گسب و هر مردی
برحان و مال خود حائف و وحشتناک گردید و در اندیشه چاره خوبی ندر

نومیدنی گسسته دستند جمعی از عرب و روهیله هنگامه نموده بدرواره بینه آمدند چون بیسرف کار بظفر در بنامد برگستند مومس حان از آنچه می اندیشید چیزیکه معروضه ظهور دیامد مطمئن خاطر گردید یاباحی هر پاله و نانو راو یک روز معام داشته بلده آمدند و عند الله رسیدی و حماعداران عرب برداری خودها آورده انواع تحول و خروج را بنسبه محافظت برج و ناره برداخته توپها را بمقابل دستند مومس حان سلمان حماعدار عرب را بنابر مصلحت وقت هنگام رفتن آگاه ساخته و سربیک کنگاس نموده بود طلب داسب و او ناندیسه ربغسی که در احمداناد دراف کفالت هری کسنداس سر گروه انرپسم فروشان بمیان آمده و مدلی را از بر طرفان متعهده سده توهمی بحاطر آورده پیامد کنکاحات دو روزی توقف ورزیده نانچه از اسب و شتر نقد و حدس که همگر در محیلگ او نمی گوسب بدسب آورده بود فافع شده از و حامب عامب اندیسده بصوف ایدر ستامب و گعب و سعید سنا درمیان آمد محمد لعل را که گروه روهیله داستند و از روی حساب هسناد هوار روپیبه طلب آنها بر آمد بیعام فرستاد که بر نصف آن که چهل هوار روپیبه ناسد انفصال می تواند شد و چون اراده نالکرم دارم که تا بعید زندگانی حدائی نه گیریم ما بعرف خود را فروخته بسب هوار روپیبه را بشل می نمایم تدبیر بیسب دیگر اگم شود رهائی میگردد مومس حان بدسب آویر تدبیر این کار او را برد خود طلعداشب و او از روی حرم و احتیاط مررا محمد رمان ساهراده را درمیان کعبیل گرفته ناسه چهار سوار آمد و دو روز در گعب و ششود این معامله بسر آورد مررا محمد رمان امری را که منادا حبل در آنرو سود دریافته محمد لعل را مکتبر ساحب و او هنگام شب بر آمده نه موضع دهوان مسکن کولیان حان خود سلامب بیرون برد همدران اوان برج لعل وحه نافی را گرفته نا عامل حصه پیشوارسید و عامل را در پتلاد معوق داشته نایس را همراه گرفته نه کهنایب آمد و در محاللات بددر دحلل کار ساحب مومس حان بموجب قرار بیمه طلب عند الله رسیدی و حماعداران عرب را داد و نا دیگران که در نروان و اندرون بودند طرح گعب و سعید انداخته بعضی را بیمه و برخی

نمود و مدخلی که نزدیک از سوار و پیاده که از فقدان کاه و داده تاب استقامت
 بیآورده در پورحاف و مریات و فصاف امام گرفتند یا نماسکی حویس شتافته
 و برخی از بیادگان برد داماهی نوکر شده در اسنادن طری و سوار سربک
 دکهیل بودند هر روز گروه گروه و هرسب فرقه فرقه از گوسه و کنار نامیدواری
 گرفتن مرسوم نامی ماده رسیده پیوستند و تا رسیدن به کهدایب فوجی آراسته
 از سوار و پیاده گردش فراهم آمد مومن حان متعلقان و اسنان را بدرن حصار
 بدر فرستاده خود در باغ محمد ناصر تاجر فرود آمد و با پایکی هر پاله و نابو را
 متعینان داماهی گایک وار را اسب و حلال تواص نمود و از اجتماع طلب
 کاران آنکه بحکم کرد فریب پندج لک روپیه بایسب داد قدرت عهده برائی را
 در خود نمی یابد در بحر اندیشه فرو رفت و سر برافروزی تفکر نهاد - * بیب *
 سر هر نفس که از جسم خود پنهان است حر در آئینه تدبیر نگردن روشن
 و توسل به بحر خود بردن اس از تامل و تفکر طریقی بر او واضح ولایع گشت که خود
 را در پیاه حصار گرفته به تعتیج معاملات سناه یدارد اما بمحاطره آنکه مبادا سیاه
 یا متعنه کهدایب که آنها بیر طلب کار اند همدانستان گشته در را کشاندند
 و دیگران را در آرد فاحش عظیم و فتنه حسم متصور اسب لهدا نایاهی هریاله
 و نابو را بر مای الصمر حویس آگاه ساخته استدعا نمود یک روز بعد از در
 آمدن در اندرون توقف ورزد که خود را مستعد سازم تا از خوف جانب داری
 شما سپاه بوعدیگر نتواند اندیشید و آنها بدانریاس خاطر احلب نمودند مومن
 حان عند الله رندی و جماعتاران عرف را چون ماه نماه بقرار بفسب زوره مساهره
 یافته طلب حمدانی داشتند بقرار اینکه بعیه را تمام و کمال بدهد بسرب رفاه
 گریبی تا انفصال متعی و همدانستان ساخته هگامیکه پیکر نور بخش روز در
 تازهای رلف معنر پنهان گشت لغاس شب روی بر خود راسب کرده بیخبرانه
 با محمد هاسم بحسی و محمد رضا ازان جمع بر آمده از دروازه کواره بحصار در
 آمد نامدانی که طفل حورسند از مسیمه مسرق در فطاف امی افتاد و سپاه که جسم
 از نوم غلب کسودند روز خود را مانند بحب حقه یافتند فرس ناس و همدن

ولا بروز سنده که نموده تعلی داده اند معرر نمود چنانکه هر دو روز دیوارس می آید و این بدعب دیگر احداث گسب و در سکه کجک را که مومن حال بر طرف ساخته بود حازی صاحب و بیرمهای پس چنوترة کوتوالی نار دیگر رنگ بهکوة که مخصوص حوگیل اسب رنگین فرمود سداسیو رامحدر پس از تعین عمال و مکاسداران هر مکال و هر مکال سوم ماة کوچ نمود و سیاحی راو حلف داماحی گایکوار بصوب کبر معج و بهیل حبب سسعیص نالواح و پیسکس رمیعدران و عامنی کولیان رحصب یاف و سندهورام را نا پسرس ناسارۃ داماحی (۱) نکاو در پا انداختند همدران اوفاب داماحی نادر عهدی که داشب متوجه عسل دریای بردا گردید و سندهورام را نا پسرس همراه برده در بروده نه مستعظان سپرده نار داشب و پس از فراع عسل در اندک مدتی و کمتر فرصتی بلده در آمد و سیاحی را حبب احد پیسکس صلح سورتهه متعلقه حصه حوش بعین فرمود و ارادهۃ انار حیر حازی و یادگاری نکاطر آورده حوص کاریر متهلی ر حاهی در فصای یسب حادهۃ سلم که خود می بود و سنگ از مسعد متهدمه سدنی سپیر آورده نکار برد حسب نابی آن مسعد هویدا گسب که سنگهاس نار دیگر بمصرف حدرات مدراب در آمد و یاره در ترمیم حصار روف چون آب چاه شور بر آمد از ممر دولاب و منتههای رافعه دروارهۃ حانجهال که درایام پسین سد مطعر عرف سد مستو برودنار سابر ساخته آب آورده بود و سلم دولاب معطل و سکسته را مرمب نموده نخانۃ حویس آب کسی میکرد راهی ازان کساده دران حوص رسانید که اکبر تسده کامان انام و انعام ازان متهل شیرین سادکام و ریای می سوند *

رسیدن مومنخان به بندر کهنبایین و انجام کار سپاه

و کشته شدن برج لعل پیشکار

مومن خان نا جماعۃ که تا انجام کار مانده و صعوبت محاصره را کسده رعامت ورزیده بودند از احمدآناد بر آمد و هر مرحله که بصوب بندر کهنبایین

(۱) نکاو در ریل ترکی ژولانه را گویند که در هندی نتری می نامند *

و اسب نواصع بموده دستوری داد و با دامالحی که او دیر از مکان سانی حیمه و نده را متصل مرار ساه بهکین قدس سره در ساحل رود سائر آورده بود رسم و داع بجا آورده فریب دو پاس از شب رفته بیست و دوم نه خدمت حویس که در گذر مومع نادیه داسب رسیده همانوقت کوچ نموده رفد دامالحی سناهی گایکوار پسر خود را در لسكر گراشته در خانه سلم داخل گردید چون رام را با او ساعه و معرفتی نموده در حوردر درین میان سینههای صرافان و تحارب پیشگان مسلم و همد که در مدینه احضار دیگری گرفتار بودند آمدند هر یک را ناستمال و دل خوئی پرداخته دستار و دو پته نسلطه دکهن داده حورسدن صاحب زور دیگر همه آنها با سداسو رامجندر که از ناع ساهی کوچ نموده در فصای ریک رود سائر پایل دیوار حصار بهدر فعل نموده بود ملافی گستند استمال و رعایب پارچه یافده شادمان بر آمدند نسب و چهارم رام ناتعلو محمد رکن الحق حان فاضی و عرب الدین محمد حان نخسی و وفائع نگار و حاجی نور الله که عمله و فعله ناساهی برین اسخاص اربعه منحصر ماده سداسیو رامجندر را ملاقات نمود ازانجا که درین مدت در نرون از حقیقت حال هرکس از تقریر مردم واقف شده و رویه سلام روی رام را سلیده نه دل گرمی تمام بر حوردر و سلوک پسندیده نموده رخصت فرمود عرف شهر رحب المرحب نعم گرفتن پیشکس رمیدداران حالآوار و او لکه سوزنه متصل آندا نالاف آن طرف آب سارمتی داخل حمه گسب و نا رو مددت برادر پادشاه را نه فیانت ملده معرر کرد و حب عدم مراحمم حاگیر و احرای وجه معرره رام و فاضی و نخسی و وفائع نگار و حاجی نور الله بدستوریکه رگهاتیه را فرار داده مدعن کرد و علام حسین حان را از امر فصا که تکویری مومس حان بود نار داشته دستور سانی نه محمد رکن الحق حان بحال و مسلم داشب ازانجا که از قدیم الايام بر دروازه قلعه ازک که بهدر گویدد نغار خانه ناساهی و نسلطه سرکار والا نواحب می شد و پدوسته طلب و تعضواه عمله و فعله آنجا معده دیوان صوبه و بر حراغه عامره بود و بعد تصرف ناظمان با اختیار آنها رفته چون روز یکسده پنج بود نواحب معمول اسب درس

داخل بلده گسب اراک که حاکم سلیم سر راه راجع اسب برای بودن خود مقرر کرده بود و روف امر فرموده نقله دهد در آمد و بر دروف و بروج دور حصار داسدال گماسب و ساعتی چند درنگ ورزیده بحکم شتاب و اواخر روز سداسد و امجد در از دروازه حاجیور سم رود سابر در بهدر آمد و بانورا و نامی را نیکووالی بلده مامور ساخته نکساد انواب شهر امر فرمود و هنگام شب ده حمله گاه روف روز دیگر که حمهورا نام از خاص و عام رو نکادها و مساکی حویس آوردند از مساعده خانه حراینها که نادر ادای وجه بنوره افرنا و هم فومال بدرون ستافنگل اناب الیب را فروخته و چوب و تخته را شکسته و اندوخته های بهانی بر آورده بودند چون کسه رباب حالی و مانند کف مجلس بی حد دیدند اشک حویس بدور چشم شان گسب و طرات نسان مطرات نازیدن گروف و ازان حماعه کسایکه در عاصه عامه در گشته بودند و از بعضی عقب نماده که حراعی افرورد دیگران که نه یب الاصل در آمدند بیاد رفتگان از سر فوماتم برپا نمودند و حمعی که رنکور و نالان رسیدند از آنها که فیر پیمان عمر سال لدریز گسب رحب هستی نه عالم نیستی بر بستند عرض عقب سبونی برحاسب و عریب حالتی بر صعد و کنبر گرسب و مرض یوفان نگر فتراان بلد بدر سران کرد و هر روز گروهی رفتگان سانی بیوستند و این حالت فویب سه ماه بطول انعامید که از سبخانه و تعالی فصل خود را شامل حال نامی ماندگان صاحب نالکمله چون انواب حصار معروج گسب عله بسیاری زیاده از حوصله و اندازه نه شهر در آوردند و جسم گرسه چسبان علا رنگان سدر گردانید و سداسیو دامودر بمعرد استماع فتح انواب کسان خود را فرستاده سه رفیع و فل او که از فاعه کسی نزدیک بهلاک رسیده بودند فرد خود طلنداسب و دو زرر دیگر توقع ورزیده بمسکی خود روانه گردید و داماحی مردم نو نگاهداسب را از سیاه تاسدند بر طرف ساخته نساط حصوم و معارعب در حید سداسد و امجد در از فرودگاه قدیم کوچ نموده نزدیک ناع ساهی فرود آمد و آخر روز حوان مرد خان را همراه گرفته در بهدر آمد و ساعتی چند نموده بحکیمه روف حوان مرد خان که رحص یثن در حواس داسب حلاع

یوسف مرهته در را بر رویش بسته مانع آمدند بالضرورة چون روزگار رفتگان
 عدم بر سرکار خود نهاده رجعت مهری نموده نگاه آمد و طاهر سد که سواران
 را محمد لعل و کدک حات ار راه اتکاد بدو ادن و اطلاع مومس حان تمهیدی
 اندیشیده فرستاده بودند که شاید بدین وسیله رهایی دهند درس صم سنوگرام
 فائز داماحی ناهمراهاناس رسیده روی (۱) دلی نمود و اوتار گیراس را که ناطهار
 حلاوت آمده ممانع و متارعب شدند منع فرمود و سنوگرام را درد خود
 حواد و او فرود آمده دسب یکدیگر را گرفته نا سر مهترش انوپ رام راه خانه
 رستم علی حال مکان بودن خود بدس کرد و تمامی اسنان را از دسب نار گیران
 گرفته په کسان خود سبرد و فائل او نا سر کتر در خانه یکی متواری گسب
 مومس حان برج لعل را بموجب فرار داد درد داماحی گایکوار رخص کرده
 روانه بدس شد و درین راه جهانمو و کسری سنگه راکه نا سندهورام در معدما
 احد و حرّ و خانه بر اندازی سر بر راه کار و مادن خودها را در بلده که (۲) رجه
 رده رباها بودند صلاح حال ندیده بر آمدند دید گرفته نه کسان خود حواله فرمود
 و آن روز در موضع بهالی سس گروهی بلده منزل گردید *

داخل شدن سداشیو رامچندن و داماجی گایکوار در بلده و بندوبست نمودن و روانه شدن سداشیو بصوب اولکه سورته جهت اخذ پیشکش و سوانحات دیگر

حون حتر بر آمدن مومس حان و گرفتاری سندهورام داماحی گایکوار طاهر
 سد بنابر بندوبست و بعضی مستحقان فریب یک ناس از روز بر آمده همدهم
 سهر حمادی الدانی مطابق سال هزار و صد و هفتاد و یک از دروازه حاملپور

(۱) روی دل نمودن کنانه از مردمی و کرمی و احسان کردن ناسد ۱۲ *

(۲) رجه رده ربا کنانه از مطعون حلائق است *

مساحت و او نیز درین چند روزه بحالۀ حویس که متصل به دروازۀ سارنگپور است تا نارگیران حاجی تفاعد داس دکهبدان به مخاطرۀ اینکه مدادا در پردۀ ظلمانی سب بیرون بدرزد تمام سب فوج فوج مستعد و آماده گشته حلقه را در دور بلده بپاس داشتند سدهورام برهمنوی حیر اندیشان متعلقان و پسر کهتر را ناحمی کولنل از دروازۀ بیرون کرد که نامی رساندد هرحدت عدم سعی گام زدند طریق بدر از هر طرف بروی خود چون بک که سته دیدند برگستند - * بیب *

روز دیگر که شیروری جنگ نکام سپهر کرد آهنگ

فرقۀ سنا از سوار و پیاده عرب و زهیله در بهدر فراهم آمدند حمی که اسپان را از راه فرانس یا اتحاد نلسکر حواس مرد حان فرستاده بودند حون طلب داشتند هنگام آوردن در بین راه دکهبدان گرفتند و هرکرا یافتند عارت نمودند نالحمله دستری سواران که مراکب شان دور دس بود و می توانست رسد مستعد به پیاده روی گشتند مومسکان متعلقان و نار بردار روانه ساخته خود نابعان پاناحی هرناله و نابورازو سوار شد و متصل بخانۀ سلیم حماعدار که بر سر راه بود نانتظاری او که تا فائل همراهی گریده ساعتی توقف ورزید درین سن سو کرام نائب داماحی که در ریگ رودنار سار رسیدۀ بود بلا توقف از دریختۀ ناح آن طرف در بهدر در آمد و ناره اسناب و کسانیکه در صدق بر آمدن بودند عارت نمود و دروب قلعه را بعد ساخته به مستعظان سرد مومن حان سلم و محمد لعل و ککا حات و حماعداران عرب و زهیله و سدهی و سایر سواران را همراه گرفته از دروازۀ حمال پور بر آمد و مریتهها فایم گشتند و برخی از احامره رحالۀ دکهبدی نگرش شهر بر آمده بکمرگیری اکثر حادها که مالکان بیرون رفته بودند پرداختند و حوب و بخته آنچه دو چار گسب بردند - سدهورام چون ردد دهل دریده بحالۀ خود از نارگیران در ملی درحاج چه کم دستسته سری معکارید که ناگاه دو سوار است تاران در رسیدۀ گفتند که مومن حان در بهرام پور انتظار او را دارد بسرعب ناید شتاف - سدهورام از استماع این نوید که مستعد بود بهل سواروی رانده را بس ادداخته راهی گسب چون نزدیک دروازۀ حمال پور

مسئله و مندر سده ناسد معمرانه یورش نمودن ناعب عهد سکدی اسب او
چون ازین معنی اطلاع نداشت ناعب ممانع شتر سواران فرساده ناستمال
برج لعل پرداخته گفت - * بیب *

مرا چو ناتوکه مقصود آشتی افتاد چه عم اگر همه عالم نه جنگ بر حیرد
اما بیس از رسیدن ممانعان حوس پیسروپ کار نمود خودها منع پریر گشته برگشته
بودند همدراں اوان از بندر سوت حدر رسید که صدر محمد خان متصدی آنجا
که (۱) تنگل عمرس لبریر گشته بود در گرداب بیستی ته بشیں گردید و علی دوار
خان دامادس که نامریای می پرداخت نه متصدیگری منمکی گسب *

بر آمدن مومن خان از احمد آباد و روانه شدن
بصوب بندر کهنبایت و در آمدن دکهنیان

و گرفتار ساختن سنبهو رام

حوس مقدمه صلح معروف و کعالب داماحی راو گایکوار صوب نسب
حبب سپردن ولعه کالی نارحود رعه نخط و مهر مومن خان که محمد نور
تهانه دار ایستادگی داشت میر نجم الدین ولد سید عقیل خان تعیین شد که نه
صعاب کسان سداسو رام حدر شتافته تسلیم نماید تهانه دار بعد گرفتن خاطر
حمعی خود و متعینه بر آمد و عکاله ده هزار روبه ناعب مصارف سر انعام رسد
و تتمه را داماحی گایکوار نه عهدی خویش گرفت که برج لعل پس از روانگی
مومن خان متعاب گرفته بود و حدر معول عرانه و گاوی و ستر نار بردار نا کهندوخی
سندر کعاطب ولعه بهدر و یاناحی هرپاله و نادر راو ناهمراهیان برسانیدن و ندرفه
مومن خان تا بندر کهنبایت فرستادهای داماحی از درواره حمال بور ناعاق برج
لعل سام شب هعدهم سهر حمادی الثانی نلده در آمده مومن خان را دیده
در ولعه بهدر فرود آمدند مومن خان نار بردار و سوارهی ها را تعسیم کرده امر
نه نار ندی و پسیم راه نمود از انجا که سنبهو رام را درین معامله سزیک کنکاس

(۱) تنگل حام نه سوزاخ گویند که حبب اداره ساعت سارند ۱۲ *

حضور نموده دوازدهم شهر جمادی الثانی فرستاد و سه چهار روز که او در گعب و شعیب آمد و رف نمود فرار گرفت که لک روپیه نقد منگمله آن سی و پنج هزار روپیه بابت اشرفیهای سلیم که وصح شود بدهد و در کهنایب دستور سالی بیمه حصه سرکار پيسوا متعلق باشد و کپوکه را دسب بردارد و ستمورام را نما واکرارد و خود نا متعلقان و همراهیان و اسباب بفراع نال بر آید و حمیع امور نه کفالت داماحی گایکوار مسجل گسب - برج لعل مومس خان را آگاه صاحب چون کار از دسب رفته و تیر تدبیر از سصب حسته بود حر سر رضا حدایدن و نه سلام بر آمدن چاره دداسب بنابر استدعای سلیم که هرگاه اشرفیهای معروف از در حساب منگسور سده خط پاکی که نا او آیدده تقاضا دناشد در حواسب نمود و بوسه آوردند -

روز دیگر که چرخ شعنده نا کرد صندوق حیلہ را سر نار

برج لعل حبب سرانجام نار بردارد و سوارچی رتبه و بهل شتاف در پی نی شداسیو دامچندر بتصور آنکه در پی رف که مردم چندانی نمادده و مورچالها حالی و هر کسی در فکر حر و نار خود اسب فوص را از دسب نباید داد و او مردم را نه پورس مستعد ساخته حد صرف توپ پيس انداخته از طرف مورچال خوان مرد خان یک حلو درآیدده نزدیک دروازه شاه پور رسید مستحقطان آن صوب که اکون بنابر حفظ خان و مال خودها فایم بودند از فرار برج و ناره دسب نه مدافعه کسودند چون بیرونیان پيس مدعی نموده فریب پیوسته چیره دستی می نمودند مومس خان را آگاه ساخته گفتند -

دستسته یکی عربده آسوب دگر حاسب

نا رفته یکی فتنه نلافی دگر آمد

و او فوراً نا حاصران رسیده مردم را تنگ تخریص نموده از دریچه دروازه بیرون فرستاد و از طرفین در مددان نه جنگ بر و تغلک و کوته یران پیوستند و چندی نا که در آخر کار ده بورد وادی عدم نایسب سد رفتند و حمعی حسته گشتند برج لعل که برد داماحی بود از پی ملحرا و اف گسته گعب که هرگاه فرار صلح

بیرق امن برپا کرد صلاهی عام و نوید امان نعلاردگان حصار در داد اندر یک از مخاطره
تعرض دکهبیان حرأت نمی کردند مطمئن خاطر گسته از هر طرف که طریق بر آمد
یافتند برون شتافته و در یابی بیرق فرار گرفته هر کسی نه سمتی کناره کشید - مومن
حان از مشاهده اینحالت از و حامی عافیت اندپسید - * نب *

رور سپاهس امیددی نهاد نه تدبیر و عمل اعتمیدی نهاد

بالصورة بنادر حرم و احتیاط که پای شخص عمده در میان ناسد نه داماحی گایکوار
سلسله حدان امر مصالحه و مارع ناب آشتی گسب حواب رسد که تقسیمی که
شاه نور معر کند نه دریغ او که از درد پیسوا آمده صلح نماید که حوبی دران اسب
و من در میان آمده بجمع جهاب خاطر جمع می نمایم خون او یک دو منزل رفته بود
فاصلان روانه نمود اما ندو رسیدند و رور رور مردم از فعدان نان تنگ آمده کنار
عافیت بسته ددر رفتند مومن حان هر چند بنظر تامل نگریسته دد * نب *

یاران که بوده اند دادم کجا شدند

آیا چه حال اسب که از ما جدا شدند

دکهبیان که بر جمع کار و ماهد اهل حصار آگاه گشتند از حار طرف مورحالها
را پس دو اندوه عرصه را نه عاب تنگ ساحند داماحی گایکوار بنظر روابط
سابقه بحم الدوله چون برگستن شاه نور دیر کشید لاحار خود متکفل امر مصالحه
شده گف و شدند را ناسدایشو رامعندر درمندان آورد و بمعالجه تمام راضی
ساحب معتمدپرا که بعقل و کیاس آراسته ناسد برای تسکین مدایی این کار
طلب فرمود از آنجا که نرخ لعل پیسکار را که بهره از خود داشت و در مکالمه
و معاوره میتوانست بد احب - * منظومه *

فرستاده باید که دانا بود نه گفتی دلبر و توانا بود

از هر چه پرسد گوید حواب نوعیکه باشد طریق صواب

سجنهای خویش اشکارا کند بدان سان که مجلس بغاصا کند

نساکس که از یک حدیب درس هم رد جهانی و حللی نگسب

یکی دیگر از گفته دل پسند میان دو صد طرح یاری فکند

مومس حان آمدند و طاهر ساختند که هردی حیاتی را از موت لایموت که لازماً بشریب اسب حاره و اندیسه بیست - * بیست *

تکوز شکم دهمدم تافتی مصیبت بود روز با یافتن
اگر کم و بیست عله که کولان می آورد با سپاهیان بداند حلب مدفع در تاریکی
سب گرفته ینهانی میفرشدد و آمدنی معصر بردو سه زوره اسب و دنگرار
ازان معصوم و بالعرض و التقدير اگر بهم رسد شخص و احد را روزی یکروپنه می
ناید مرسومات را گنجایش بیست اگر تدبیری تواند سد یابی استعاضه فایه
می ناسد لهدا مستعظان دروب سه گانه آمدنی رسد را طلبدادش و التراء
دوسایید که هر کم و بیست را در بهدر نکند بیارد و ازینجا تقسیم شود یکدفعه
که آوردند چون حوان یعما بدست هر که افتاد گروپ تدبیر دیگر اندیسید که
تمامی عله را در سرکار حریده می بفریک آثار مدداده باشند و محمد لعل را
معرف فرمود که حانهای مردم را تعصص نموده حدس عله از هر جا و هر چه ناسد
صط نمایند از خانه چند که حدس شالی بر آمد نساه دادند درین بین حقائق
و معارف آگاه شاه نور که با عزیزالدین محمد حان بخشی و فائز نگار رشته فرانس
داسب بوسب که در یکدو روز روانه بندر سورت ام اگر تواند آمد رسم وداع
به عمل آید و او بر حصص مومن حان روم و یک سب مانده بر گشت و پندام
آورد که الحال هم چیزی برفته اگر خواهش ناسد اعلام نمایند چون حوانی
دروپ کوچ کرده راهی گردید *

قرار یافتن امر مصالحه بواسطت داماجی گایک وار

و سوانکاتی که دران بین روی داده

چون تدابیر و حه موت سپاه نتوانست سد کار بغافه کسی و صعوبت انکامید
و سنگ نفرو در جمعیت سان افتاد از هر جماعه جمعی و از هر مرفه گروهی
بخوسی و ناحوشی از فرار فصول بدستگیری ریسمان که از دروب مانع بودند رو به
دشمن آورده رفتند سدانشو رامکندر بصوادید دانسمندان مدبر در سرس نور

محمد هاشم بخشی که درایام بودن بهروج نا بهگوان معرفی و ساعهٔ بهم رسانیده بود گفت و شدند مصالحهٔ میان آمد و فرار یافت که او کفالت عند الله ربیدی حماعدار عرف که حفاظت دهلی دروازهٔ بد و تعلق دارد آمدهٔ نالمسافهٔ ناطهار مدعا و عهد و پیمان مصالحه در بیس کند سب دو ار دهم حامدی الاولی بدادکا وارد گسب و نا مومس حان و محمد هاشم و سندهورام و محمد لعل بر نام دروازهٔ ملافی شد و ذکر صالح درمغان آورد چون سندهورام نمی خواست که این امر بواسطهٔ محمد هاشم سرانجام یابد درین مکالمه کار رانه درسب گوئی مدکر ساختهٔ صعب را معص نمود و هر یک بمنارل خویش رفتند محمد هاشم خاطر نشان نمود که چون سندهورام از راه عنادی که دارد بر همون کارها سب او را شریک و سهم مصلحت دانستن ندشه بر پای عزم خود ردن اسب نه قسمی که صلاح و فلاح کار خود دران ناسد نه عمل ناید آورد و شب دیگر بهگوان را طلب داسب و او و مومندگان بهمان مکان رفته ناسمالت و عاطف لب کسودند و فرار گروم که فردا شب تاتا بددت مدار الهام سداشیو رامچندر ناع ساهی نباید و بهگوان بطریق کروگان برد مومس حان ناسد محمد هاشم برد او شنافته گفت و شنید نماید و درسب آیندهٔ بموجب فرار بعمل آمد و او احرش که محمد هاشم از برد تاتا مزاحمت نمود هر یک نمکان خود رفت سندهورام که بر حقیقت بر خورد دوش سر حساب گسب چون اکثر کارها را نه سر خودی میکرد بی ادن و اطلاع نراسه ینعام امر مصالحهٔ بیرون فرستادهٔ اتو نام بددتی را طلبد اسب و روزانه بیرون دروازهٔ سارنگ پور در حرانٔ مسعد سندی بسرن دکان علحهٔ چیدهٔ نا او بر خورد و در روز متوالی او آمد و رفت نمودهٔ سرهارا حب ساخته کالای مدعا را در معرض عرض در آورد سداشیو رامچندر نعان او را و فاق بخش خود تصور نمودهٔ از راه یخته کاری بدر تعامل رد * بیه *

حو در اسکر دشمن افتد خلاف حرا تنع ناید کسید از علاف

و تعدد و مدعن بلیع در انسداد طرق و سوارع در آمد و بر آمد نمود از مساهدٔ این حالت حماعه داران سپاه از حرو تا کل متفق اللعط والمعنی گسته برد

از آنجا که حقائق معارف آگاه امر حذر مدبتر داشت و دوستکات پندسوا نمود
تاکید و در حصول رصامندی او رسیده بود اظهار آرزوگی نمود سداشود رامکندر
نتوانست سر بچند و نه قسمی که او ناپندسوا اقرار کرده بود طوعاً و کرها قبول
نمود و شاه دور بعد دو روز بدل حوسی تمام روز نه سهر آورد و از دروازه حمال پور
که سلمان حماعه دار متعینه آنجا بیا مردی خود حش حش حش ساخته بود در
آمد چون همدور وقتس در سیده و تقدیر بدوع دیگر پیوسته بود در عین او بعضی
از عرص گویان پیش زن -

هر کرا عادت دمیم بود بی اراد او و شود ظاهر

ندش بر سنگ میرد عرق گرچه بروی نمی سود فادر

نه دلائل لا طائل آمد و رف و بعد و ناعی شدن او را معلل نعرص ساخته
مراح مومن حان را از حاده صواب منحرف ساختند و در ضمن اراده سان آن
بود که امر مصالحه بواسط آنها تعلق گردد و پای عمر در میان نباشد درین لاو
که او آمد بدر تعادل ر ده یک شدانه روز ملاقات نکرد روز دیگر -

* بیب *

چو از دمیهای سرد صبح تمام نکدم طسب مهر افتاد از نام

حقائق و معارف آگاه رنجیده مصحوب رسد نگ بدعام نمود که هرگاه آمدن
مرا کاره ناسد رحص شود - مومن حان آمده سر گرس بیرون را شنید
و همان ترانه و ادعای سانس را نگوشتس کسد و شاه دور مرحص گسته رف چون
حضر صورت نه بستن صلح شائع گسب حیوانات دفعه و حود علقا بهم رسانید و
کسایکه -

* بیب *

حالی ر عقل و دانش و عاری ر مهم تیر

حر حنطه و شعیر ندانسته هیج چیر

که درین چند روزه فروخته بودند نام و پشیمان گشتند و فلق و اضطراب در حلق
دیدید آمد باوجود این همه مراتب ساه نور از بیرون گفته فرستاد که چون امر حیر
و ثواب مد نظر است دوسه روز دیگر متوقف حواهم بود - اگر اصری نباشد ندانکه
گفته ام حاضر چون او را بعد دیگر بقلم داده بودند عمل در بیامد و معروف

که (۱) دَسَب دَسَب اوسب که بردستان رمان ار ساعد موی او (۲) دَسَب در آستین و از مدار عتس دست نشسته نشسته اند اگر ساحت و پردخته من که محص لله فی الله ای همه راه دور دراز را بریده و تصدیعاف بر خود گوازا ساخته آمده ام خون ار بدشوا درین باب نوشته حات بعدی بلیع آورده ام شاید صورت مصالحه روی نماید و رفع هنگامه و حفظ جان و ناموس مردم گردد چون مومن جان را بر (۳) صرافت دید گفب بیرون رفته ار صدق و کذب این گفب و شدید و افع گشته حواب می آرم - صبح روز دیگر که اراده بیرون شتافتن داشب چون رافم را سافقه و معرفتی نا او بود و رنجهور داس یر ار آشعایان قدیم رفته ددن کرد ار نقیر و طمبر ماحرا و صعب دو شینه مطلع گردید و ار مفعوای کلام مفهوم گسب و برمری گفب که سایب محصب و سعی من رایگان شود دیگر احتیاز نا حدا سب ارادکا که ار مدتی اتعاق حمام ندده بود نگرما نه ستافب انفاوا تصرف هوا عارض شد ناظروره دو روز دیگر متوقف بود ناری ندین وسیله سه چهار روزی صورت عله نمودار و گرسنه چسمان فرص نائی را میدیدند پنجم مایه که شاه نور بیرون شتاف و ناطهار گفته مومن جان برداح حواب یافب که اریس مرار داد اطلاعی دیسب و موعی ار صدق ددار و اگر کسی گفته ناشد ار پیس خود گفته آرا چه اعتماد علی ای حال تنگی محصوران که ار فعدان نان فعان نآسمان رسیده و طافب شان طاق و کارد ناستخوان پیوسته و عریب را رعیف (۴) علثی میسر سیب مسافده نموده اند چندان کاری نمادده درین باب گفب و شعیب و آمد و رفب کردن راجه صاحب روزی چند درنگ نماید که حکومه بلده بخودی خود معنوح میگردد دیگر -

* بیب *

ر اسباب جنگم چه کم دیده که در صورت صلح پچیده

(۱) دَسَب دست اوست کنانه ارسط و علنه و رادقی ناشد ۱۲ برهان *

(۲) دَسَب در آستین کردن کنانه ار نار داشن و منع کردن است ۱۲ *

(۳) صرافت در کاری استاف *

(۴) علث بان حو و گندم آمیخته را گویند *

سی بی گفته را سود حال هدف سی مال گردد نباحو تلف
 حسانی که ناحود بر انداحتی چنان بیست باری علط ناحتی
 صلاح و فلاح تو ناسد دران که اکنون کنی صلح نا دکنهان
 بد اندیس تو حواء که حواء مه نا و آشتی صد ره ار جنگ نه
 شد آن نعیبه را رشته کوتاه دسب سخندان رگفتار لب را نه دسب
 مومس حال حمیع مراتب را شنیده یاسم داد که فعل ارین بدفعات استدعای
 مصالحه مستعمل بر وا گراسد بعدر کهنایب و کهنکه بلا شرک که در تصرف
 دارم سوای آن مکن دیگر و سه لک روپیه بعد مکرر رسید احاب نه کرده ام اکنون
 نماند ناس خاطر سرفی اگر فریات چند از برگذ یقلاذ که در قرب حوار بعدر
 کهنایب و امع اسب بران افراشد میتوان صلح نمود - حقائق و معارف اگاه در
 بحر تحقیر فرو روف که او بچندین انرام و سماح که مدب عظیم بر خود گرفته
 پیشوا را بران پله آورده و نادماً سداشیو رامکندر که تحویر آمدن ندده و سلسله
 حدانی امر مصالحه را نمی کرد و احوال محصوران که برای العین مشاهده
 می سود چگونه خواهد بود ناردیگر لب نه نضائح و دلائل عقلی و نقلی
 کسوده گف - * بیب *

برده بودی و دادت آمده بود چون تو کج ناحتی کسی چه کند
 می نایب ندان فرار صلح نمود اکنون کار از دسب رفته و آب از سر گشته که
 نجات قدم دشوار اسب اگر عهده برآئی تواند شد گوئیم و شغویم ارین چه بهتر
 که مستقل باشند اما خود عور نماید که درین مدت یک سال و نیم از حضور
 کدام تدارک نه عمل آمد که آینده ندان امید توان داسب اولی و اسب آن
 اسب که اندکی حرد دوربین را کار فرمائید و ساعتی سر نعیب اندیسه فرو برد
 که حالب سپاه از ممر تنگی محاصره و صیو معاش نه کجا اندکامیده خود را در
 معرض هلاکت انداحتی و حان و ناموس بر ناحتن را کدام دلیل اسب مگر
 آیة فلا تلقوا بایدیکم الی التهلكة بخوانده همان مثل مسب و درش می ماند
 و درین عصر ار علنه بیسوا در مملکت احدی را آندکه از شما بظهور آمده یا را بیست

نه بیک و ند روزگار آشنا
 حردمند و اهسته و تیر هوش
 جهان آرما مرد دیرینه گعب
 که بر عقل و دانس بهد کار حویس
 همین حواهم ار کرد کار جهان
 در حسده تنعب عدو سور ناد
 سخن سوار گعب من سر مپیچ
 کنون غالب اسب اختر دکهدیان
 نمادده فرازی نه تعب و سریر
 چو از گردش آسمان بلند
 بران مملک رار ناید گریسب
 بهر مدتی گردش روزگار
 نهالهی آن پیسوا در دهس
 خو گردون کند گردنی را بلند
 نهالش بدان گونه شد سر بلند
 جهانس کر و صلح و جنگ آرمود
 حصومب نا و بیسب اصلا صلاح
 شاید چنین آتس افروختن
 نشود آتش برفس افروخته
 طریق حصومت سی نا حوش است
 حدر کن ر پیکار کمتر کسی
 نکن رحم بر مردم ریر دسب
 وگر ساعد و یکه ات آهن اسب
 سر حصم گرسکد مسب تو

سی دیده شادی و رنج و عدا
 نه حلوب سخن گو نمکلس حموس
 که بیرو ریختی کسی را سب حفت
 نه باز گوارد ر انداره دسب
 که ناشی سر افزار در همگان
 درفس سنان ار تو پیروز ناد
 باین ماحرا بیش ازین در مپیچ
 که ساه و وزیر اند معلوف شأن
 نمادد افتداری نمیر و وزیر
 نمادد ار سلاطین هدد ارحمند
 که میادرس را نداند کیسب
 بطرر دگر حواهد امور کار
 کنون یار گشب اسب چرخ کس
 نگردن فراران در آرد کمند
 که از آسمان پایه بر تر مگند
 رخس ریان دند و از صلح سود
 ندیده کسی ار برعاش فلاح
 بیکدانه خو حرمی سوختن
 سی حامادها شود سوخته
 حه نا حوش حصومت همه آتس است
 که از فطره سیلاف دیدم سی
 که دسب بر دسب نو بیر هسب
 ورا بیر ناری روئین تن اسب
 شود بیر آرده انگسب تو

رحصص شده گنج چون نظر بر حصول ثواب می سبیل الله که در سفر حجاز
مدم نهاده ام کو صد کبزه پستربک اگر تدر تدر بهدف مراد پیوودد * مصرع *

چه حوس بود که بر آید بیک کرشمه دو کار

و مسارب را از برق و ناک استعارة نموده روزانه نهاده عرف شهر حمامی الاول در
بیرون رسید - سداسیو رامجدر چندی از معتمدان را باستعمال فرستاده در بردگی
حیمه حویس حاداد و نرلی در حوز بزرگان فرستاد حقائق و معارف آگاه که
در بین طریق از تنگی محاصره و پریشان حالی حصاریان آگاه شده بود همان
سب تا سداسیو رامجدر ملا می شده سرزسته کلافه سخنی را بمدعا رسانید یاسم
سید که اکنون کار محصوران نه صعوبت انکامیده درایام معدود فارغ اسب
احتیاج دمصالحه ندارد شاه نور بمالعه تمام رحصص در آمدن بلده برای اطلاع
بر احوال و مساهده مآل کار گرفته روز دیگر نه درواز کالو پور آمده حبر رسیدن
خود را نه مومن حان اعلام نمود او رسید بیک را که دران اوقات حسب الطلب
از بدر کهندایب آمده بود باستعمال فرستاده درآورد و ایشان و رنجهور داس را
در مکن رشید بیک فرود آورده او را مهماندار صاحب مومن حان حیر مقدم
گفته پیغام نمود که بالفعل از کوب راه استراح فرمائید هنگام شب نه ملاقات
میروسم - ازانکا که حقائق و معارف آگاه علی رؤس الاشهاد بنابر تمشب امر
مصالحه از پونه رسیده و بکلدی یکشب در بیرون مانده بلده در آمد جمهور
انام از خاص و عام لشکری و شهری امیدوار گسته نالحرم والیقین دانستند که البته
صلح صورت خواهد گرفت عله را که تا سپاهیان آناری بیک و نیم رویه رسانیده بودند
در معرض بیع درآورده دفعه چهار آثار و پنج آثار در راسته و بازار آوردند و مصداق
ان مع العسر یسرا هویدا گشت نالحمله مومن حان تا سندهورام و محمد لعل که
آمد ساه روز را که مرد معمرو گرگ نازان دیده و سرد و گرم روزگار چسبیده بود
ملاقات کرد و بمضمون این منظومه دید و شنید -

چه بیبری حرد مند فرانه گرفته رهز حرمی دانده
حهان دیده و دانس آموخته سفر کرده و صعب اندوخته

آناد زاهی سودد اولی اسب که درینصمن انکاح بعضی مطالب ما که حالی از نواب بیست بحسن تدبیر و رای صائب شما صورت ندید و آن این سب که درین حر و رمان افواج پیسوا نالاهی راو در تمام ممالک محروسه همدوستان دسب تطاول دراز ساخته نه تاحب و تاراج می پردازد معاداً ناعوالی معویل برهم در عرض گوعمار کدورتی و گرد وحستی فمانی ارتفاع یاند خون پونه از حاکسته بغداد فریب اسب رفته بدو عکده مناسب باشد روانط انکاح و مواد مودت را از حادین مستحکم و مصبوط سارند که آیدده حلال پریر نداشت حعائی و معارف آگاه انگسب قبول بر دیده نهاده رو نراه آورد و بعد طی مراحل و قطع منازل وارد بونه گسب و پیشوا نالاهی راو مَقَدِّم ایسان را گرمی داشته بمراعات طاهری و باطنی پرداخت همدران اوان که حدر هنگامه آرائی جنگ و جدال و آراسته شدن معرکه حرب و قتال احمدآناد رسیده بود شنید بطر نرائلی حسنی و حمید دین اسلام سلسله حیدان رفع منافسه و بمنان آوردن امر مصالحه گردید و نوشته بمهر پندشوا و خطی از طرف خود نه مومن خان مندی بر اینکه از گریسته نباید گفت اکنون که نایب را بر خود مسلم دادسته احمدآناد را تسلیم نمایند که آیدده روانط محسب و مودت منوط و مربوط ناست مصحوب در نعر حاسوس رسید مومن خان در پاسخ استدعای بعضی مراتب که در انکا منظور نگسب پوش و امر محاصره و نراج از مدت یکسال تکاور کرد و موسم روانگی چهارات فریب رسید شاه نور را که نه نعدر سورت نایب آمد چون از نوسب و حواد و نوسه نه بیعام کشود کار احمدآناد شد بار دیگر بطر نرفاه حلی الله و حفظ خان و آنروی مومندخان در مقدمه مصالحه در حواس داشت اربیسوا بمخاله انکاح تمام گفت و شنید نموده فرار داد که نعدر که نایب و کهوکه ناک شرکب غیر و یک لک روپنه در عوض احراحت سه مدتی نعد و یکر تکیر فیل از جمله اقبالی که گرفته نموسی خان مسلم ناست و درین ماده نوشتجات مهر و دستخط ندسوا بنام سدانشیو رام چندر حاصل فرموده ناده نعر حاسوس و رنجپور داس که در اصل گجراتی و از مدتی در سر کار پیسوا نوکرو مرد همیده کار آرموده بود

و آنی ندارد هر چند گوله ر ددد حر آهن سرد کوفتن بمری نداد و حلی در عزم
استقامت محمد نور تپانه دار بیفکند *

رسیدن حسن قلی خان ملقب به شاه نور از نزد پیشوا بالاجی را و جهت رفع هنگامه و تمشیت امر مصالحه

حقائق و معارف آگاه ساه نور که در بیسگاه خلایق و جهانانی دار ناب
معقل مدس مسائل و از بندهای بوسداس درگاه والا و بکطاف حس ملیکان
بهادر مقتدر و در عهد حصرت فردوس آرام گاه نایلچی گری درد ساهسناه نادر ساه
مامور گسته و بگراش پیام و رسانیدن تسوفات پرداخته آمده بود و نا
وریر الممالک ابوالمنصور خان صعدر حدگ و امرايان عظام و نهر دل عزیز معمر
و مکرم چون نردای ررن او اعتماد کلی بود تقیق و اصلاح اکثر امور بد و مقوص
می گشت یس از ارتکال صعدر حدگ جندی نمراعات حقوق سابعه نا حلف
ارشدش سکاح الدوله در صونه اوده امام داشت ازانکا که اوصاع زمانه را
معتل و مهمات سلطنت را مهمل و معطل که روز نور نه تحلیل رفته مصمحل
دید و ایام کمرس که اردل العمر را دریاب پیر خود حصروار هادی طریق
هدایب گشته بکاده عافب بکبری رهمون گردید برادر رادها را که نمر رندی
برداشته بود عوارضات دینوی از اسب و فیل و بعد و حدس ما یعریف خود را
بآنها همه نموده بکشد و پشت پا بر سر دیبای دنی رده در لباس فقر در آمده
ملقب ده ساه نور گشت و بنابر تحصیل مثنوات احروری و استعمار حدایب
روی بنار نه درگاه معبودی بهاده کمر عزم ادراک حج بیب الله الکرام راد الله
سرفا و تعظما برشته اخلاص بر میان خان چسب بسته بوداع شکاح الدوله روم
چون او مانع امر حنر نمی توانست سد گف هر گاه نه بکدر سورب چه
رکوب چهار ناید شتاف در عالم اتحاد دپریده اگر ار راه حخته دیبای او رنگ

از طرف داری و معاویہ طرفین ناانتظار انکامیدن کار منعقد بود اکثرین بدرنامہ
احبار افتادن تزلزل بارکل استفام حصاریان نظر برحسن احلاص سجان سنگه
هرازی را با جمعیب سایسته از سوار و پیاده فرسناد داماحی گایکوار او را بر طرف
طرف عددگاه و نالاف کانگریه و هربا رام را با همراهیان و تعیناتان بو نگاهداسب
بر سر شوارع بهرام یوز و مرار ساه بیکیس مدس سره نعین فرمود و از هر چهار طرف
هاله و از بلده را احاطه رو نمود - سلمان جماعه دار عرب متعبدہ دروازہ حامل پوز
و محمد لعل روهیلہ که با همراهیانس از دروازہ منور تا دروازہ بند بعدہ شان
معرز بود خون دیوار حائهای بهرام پوز و مدن پوز و نوا ناس مسکن بعضی از
مساکن که در حاماده و نزدیک بحصار بود از راه احتیاط هنگام شام کسان خودها
را فرستاده آتش داده صاحب حائها را کتاف ساختند و زور دیگر سلمان و همراهیان
محمد لعل جمعی از بلنداران را ناگدندن حدور درر محبوفه گماسنه نعمر معانله
هربا رام پس رف و از طرفین حدگ تیر و تعنگ در میان آمد و معدودی کسته
و حسته گستند اما کاری پس نرف چون کار محاصره بدرجہ کمال پیوسب
شمسیر بیگ مصداتی دهولعه که چند سراسب داشته بود و با هربا رام معرفتی
داشت با او التکا رده اسب هارا نبرون فرستاد و فریب سی چهل سراسب
محمد هاشم بخشی که از راه عافد اندیشی برای روز نیک و بد ملل دحدرہ
کاه و داده داشت با تمام رسید و داده در حرمس و پرگاهی در متن نماد لچار
اسبان را با نار گبران هنگام تاریکی سب حهب رسانندن کهغایب بر آورد فضا را
مرهقه و افع گشته تعاف نمود و آنها مانعد نبات العس پراگنده شدند بعضی
به کهتدایت و برخی به قلعچہ کالی رو آوردند درین هنگامه اسبی سکندری خورد
و سوار از پستش جدا گشت کسته و اسب بدست مرهقه افتاد - سداسیور امجددر
که از ممر تهاده موصح بلاد خاطر را وا پرداخته بود درین ولا اراده بدست آوردن
قلعچہ کالی بخاطرش حطور نمود و سه دفعه موج را با چند صرب توپ و حرائر
فرستاد اراسکا که آن قلعچہ از بنای اعظم حان که در عهد سلطنت حسرت فردوس
آشیانی شاه جهان نادرشاه بنای آن آهلی اساس نهاده و در نزدیکی پناهی

اندازای سرگرم گسب و گونه در قلعه می رسید و تارور بر حده شدن بساط
 مبارک نه همین صافه بدان سعل استعمال داشت و داماهی بر در ناع عاری
 الدین حسین بویها نصب کرده بنور حرب را می افروخت و هر روز جماعت
 دو نگاه داشت را حاکم تعیین میفرمود و گولیان اطراف و حواصیل را بدر
 گرسن و عفو حرائم گرسنه مستمال ساخته روز مره معمر کرده بحفاظت طرق
 ساعل مردم خویش گماشت - برادر بلو که اسب و خلعت یافته و از در آمدن
 بنده حری شده بود کمر برداشتی مور حال آنطرف را بس و جمعی از عرب
 و سندهی را همراه گرفته بر آمد - دکهنیان نیز از معادل در آمدند و جنگ
 برو تعنگ در گرفت گولیان داد مردی و مردانگی داده نا هنگام سام آسانی
 حرب را نگرند داشتند و جمعی از طرفین کسته و حسته گستند در بین رد
 و حور برادر بلورا بدوق بران رسد و او عذر لنگی بهم رسانید چون پرده
 ظلمانی بس فرو بسته گردید بس از جنگ باز داشته گولیان همراهان
 که از ممر کمی آدونه و معدان عله گرفتار آمدند هر چند اراده نمودند که در تاریکی
 بس نه هتیک مجموع بیرون ستافته اگر تواند باز دیگر عله آرند اتعاق نه شد
 بالصورة تدریج مانو کرده بدر رفتند و برادر بلو که رحمی بود نا معدودی ماده
 نه معالجه مسعول گسب همدران اوان جمعی دیگر از گولیان که عرق طمع بلکه
 رگ جان بحرب آمده نا عله رونده آوردند از آنجا که مستحقطان طرق بنابر تسبیح
 و توبیخ نه حرم و هوسپاری می پرداختند آنها را که نزدیک بمورچال حواصیل
 مرد حال رسیده متوجه وقت مانو بودند که کمین بنسنگان سوار ع آگاه گسته سر
 راه گرفته چند پرا گسته و حسنه سندهای عله را گرفتند و روز دیگر گلهای گولیان
 نا بنده برد سداستوار امجد دوستاد حواصیل جنوبی بنده از دوا ناس تا مزار
 حصر شاه بهیکهن و دس سره بر ساحل آب سارمندی که امر محاصره تعلق
 بداماهی لایکوار داشت و کسی معمر ندیده شد با اکثر راه آمد و رف سوار و بنده
 بدر کهنهات و عله مسلوک بود درین ولا که سدر سنگه ولد اندد سنگه متوفی که
 برگشته ایدر در تصرف دارد و نصعه آنجا بحصه داماهی متعلق اسب و نا حال

نکات آنها بوده هر چند که تن تنها مانده و متعلقان را بیرون فرستادند زوری
 شخص واحد را گرده نانی منسرمی شد - * منظومه *

فسرد آنچنان محط پای نجات که نایاب شد نان حو آف حیات
 دو صد منزل از دیگ شد آتش دور فراموس شد نام نان نرندور
 انعاماً در چپین وقتی برادر نلو کولی را که سمنورام نا او معرفتی داشت
 دو کس معتمد را فرستاده ناعهای سمر نموده طلب داشت و او فریب هعب
 صد کولی فراهم آورده نا قدری عله دو ساعت از روز مانده نر مورچال آن طرف
 رود نار سائر رده چندی از طرفی کسته و حسته سده نلده در آمد مومس خان
 حلعب و اسب ندو داد نه استمال برد احب از انجا که فریب سه هزار کس
 از سوار و نداده مرفه سپاه و از متوطنان ندده سر گروه نواهند و رئیسان هندو که نعلب
 سر نراهی ندوره و کفالت حماعه را که رحصب گرفته بیرون کرده بودند و نسداری
 که نلنر حط آبرو و ناموس از فصائح و منائج ندرن نفاعه کسی مردن را نر خود گوارا
 ساحته مانده این ودر فلیل عله که آنرا هم عرب و روهله ناسب ناسب نرندد
 چه می شد کار حلو الله ندهای صعوب انکامید و از هر خانه صدای واونلا
 نر آمد مسود اوزان یک سر اسب که لا ند بود داشت زوری دو روپیه را یلخ
 کاه خشک و تر که از حرابهایی دور حصار و کنار آنکو می آوردند نه سعی
 و تلاش موفوره نهم رسانیده ممداد که در دو ساعت از شدت نایره حوج نرعب
 نمام که در سایر ایام رجا نونمکود میخورند و هر روزی حبل رنده را عله
 ناوحدیکه اکثر خدمت ریادتی را نموص سید پور سه گروهی ندده محال جاگر
 فرستاده نصدیع تمام که از نام تا سام منسرمی شد ندان حسک قعاعب می
 گسب و یک نفریس خدمت و چار وادار که ضرور بود نهریک زوری یک رنده
 که ممداد نان سکوة عدم کفالت بسته می سد نالکمله برادر نلو که نرد و حورن علی
 رؤس الاسهاد در روز روس ندده رف سداشیو را محدد و داماحی نه مستحفظان
 طرق آنطرف تسدع و تو بیخ از انکه تصور شود کردند و فریب نصف النهار خود
 دو صرب توپ نله رس ناورنگ پور آورده نر فلعغه نهدر بسته تا هدیام شام نگوله

نماید اگر نگاهداشتن با جماعه منظور باشد وجه فمب را نوشته بدهد والا همین تصحیح بر طریقی باشد و حواهی بخواهی موقوفات اسب و حوان داده بیشتری که طریقی نکات یافتند بدر رفتند و برخی تمسک گرفته ماندند و جمعی نه سارس کولیان که دران اوان فریب هفتصد نفر سر ناری و چهل راس گاو جنگ کنان عله آورده بودند اسبها را بر آوردند و حودها دیرا ر هر جماعه و گروهی و انو افته بیرون بر آمدند برح عله نه سه آنا و دو آنا پیوس که پنهانی نقالان چاسته حور از ناسپاهیلان حریده مدعروحتند نتلاش میسر می آمد و کار انسان و حیوان نه نهایی تعمراکامید و حالتی بر خلق طاری گسب که هیچ جسمی مدیداد و تا کجا از عهدۀ تقریر و تحریر توان بر آمد - * لب *

تو فرض کن که چو سوسن همه زبان گرم

کجا ر عهدۀ تقریر آن شوم آزاد

بعضی را که نه راه بیرون شدن خود نه طریقی فرستادن اسب گمان داسند ترحم نکال بی زبان کرده یکه کردند که شب و روز در حرانها نگاپو نموده اگر یرگاهی در چار می شد منجزیدند و گاو و گاو میشان اهل بلد را نه اندیشه عاصب که بوب فوت ناآنها خواهد اکامید از بیرون بردن منع شده و اگر احياناً نه سعارش و شعاعب کسی رخصت حاصل می گسب همین که با از دروازه بیرون می نهاد جماعۀ عرب و روهیله مستحفظان دروب و بروج از نا در آورده تکه تکه می بردند سفای چند که گاوران و حاموسان آب کسی داشتند چون عهدۀ بر آئی نبود بعیم اعلی که گاوی نه پدکاه روپنه فروخته سد و فضايل بی مروت گوش آب را نا گوش منتۀ اسب و گاوی که از بی موتی بکراگاه عدم می شتاب مخلوط ساحته فروختند و کار مردمی که نه پای رفتن بیرون و نه روی تحصیل عله داشتند بخوردن نان تخم کل شانه و دیگر و که نوعی از بدورات صحرائی اسب و آن بدر از فمب گندم بخاور کرده بود اکامند که در ایام معدود تمام شد بوکران قدیمی استعفا داده وداع و علام گردن از رعبب کسیده بیرون رفتند و بوکر داماحی گایکوار شده کمر بر محاصره نلده بستند و حو

ربیع الدانی تمامی سپاه باقی مانده که هنوز جمعیت خوبی بود بیرون شتافته بر دایره سداسیو رامحدر ریعب ازانکا که منلها سپاه طلب را نالا کرده و رشته امید مادن را گسخته دیده بودند چندان تلاشی نکردند و چیرگاهی حد که بر مورحال در ایام نازان انداخته بودند آتس داده برگشتند سفهورام دیگر هوس بیرون بر آمدن را از سر بدر ساحب چون در سکنه نلده حال ادایی بیوزة نماد - * منظومه *

نه مدعم نه ربعب و نه کیس ماند نه صد پاره حرمه بدریش ماند
گرفتند از حانها هرچه بود ریزردی هلی حرح کبود
موس حان لچار گسته مرار محمد رمان شاهزاده را که نه امر بناب بدر
کهندایب می پرداح و سلوک پسندیده نارعا و برایا کرده مرهمی بر
حراحب ستم دیدگان و ملهوفان آنکا نهاده بود دوشب که بهر عنوان که تواند
منلعی درین وب سرانجام داده بعروستند و او که دامی خود را از لوٹ این
معنی آلوده نمیکواسپ پاسخ نوسب که از من این امر متمسی نمی تواند
سد بدیگری ناید فرمود لهدا مومن حان بناب آنکا را نه محمد رمان حان
مقرر کرد و او بموجب اشاره جمعی را در عذاب شکنجه انداخته چیری گروپ
چون زور برور امر محاصره تنگی بریرف و دانه و خود عنقا و کاه حکم رعفران
بهم رسایید حماعداران نا همدیگر همداستن شده بموممنخان طاهر ساختند
و گعدند - * قطعه *

حقای گندد گردون نه عایتی برسید
کران فرار تر اندر صمیر نایه نمادند
در آفتاب حوادث چنان نسوح جهان
که کوه را بمثل دستگاه سایه نمادند

از مدتی بدادر دیرطللی و گرانی دانگ اسپان مرموف و مخلطه شان از حو حالی
مانده اما بدون علف چارپایان را چاره بیسب ماکب که سقط شود موجب
دریسائی سناه اسب بصحیحه موجودات که هنوز برپا ایستاده اند ملاحظه

و فب بیروم فانو کرده می آوردند تا سپاهیان متعینند دروازه ساپور والدگ آنطرف که نشتری آمدنی رسد ازان سو بود هنگام سحری که می آوردند سقبق نموده برخی را بر آورده در همان تاریکی سب حریده بهانی ندسب بعالن ند سگال نه برج اعلی فروخته رها اندوختند و آن بی مروتان برخی دیگر بران افروده در گوسه و کنار می فروختند که بحسب قسم کسی را میسر می آمد ازانجا که درین مدت محاصره دحیرهها صرف در آمده و اندازها حالی گسب * بیب *

دحیره پریوب یکسرفتور ر اندازها تانه سوزاج مور

و مردم نه حدال اینکه هرگاه در عرض یک سال رسد ندسب نه همین بهم خواهد آمد از و حامب عاصب عادل گستند حماعه که تصدیعات و دنگ حرمب بیرون را شمدده نکم و بیس در گوسه خانه افتاده بودند از سوزج این سابعه یکدار طامب سان طاق و عدان صبر و استقامت از دسب رها کرده لچار اراده نبرون نمودند که درین ننگلی حاده رعب حوین را گمان نمی بردند * نت

هر کرا دیدار نان نوی هوس مرص حور بر آسمان دیدنی و نس

و حه مستورات صاحب عصمب از جانوادهای سرف و نکاب که از راویه کاشانه بای سان نه دهلیز خانه برسیده و نحر رح مهر حاوری و جهره ماه انوری نظر نه طلعب نا محرم و صورت ننگنه بیفکنده بودند حادر بر سر و جسم حیا در نس اشک بران از راه درنجه دروازه را یگهر از آب رود نار سائر افتان و حنران درمیان ریگ تعسیده بانتظار حصول احارب متعینه مورحال عاری الدین حسین متوفع بودند چون در مقابل سو کرام که بر حال بعضی اطلاع داسب دستوری در آمدن میداد اما بنابر نکسس و حستکوی مال محصولی بی حفاظی عمل می آمد و از بیرایه یا بعدی که بر می آمد نه عصف می گرفتند و هر روز نه همدن حال علا ردگان عدیب عراث را همین آس در کاسه انتظار بود و گاهی که ادن نمی یافتند از صلاح تا رواج نوان ریگ گرسنه بر کنار آب افتاده هنگام شام یا نام روز دیگر که ملاون می گستند می رفتند سدسپهورام از حداسدن افواج نا طراف بحیال اینکه ساید درین وف دسب بر دی تواند نمود او احرشب یدنم سهر

مہتر بجای پدر اسب عمر دوبارہ فرادر را بدداستہ از فرط محبت و اتحادی کہ دران دو برادر معاینہ گسب درین حر و زمان از حملہ نوادر اسب کہ گویا یک خان و دو فالب *

دو سرخون فلم لنگ از خان یکی زبان سان دو تاؤ سخن سان یکی

و کار از عاشقی و معسومی گزشتہ و از کمال یگانگ نہ ہاسم رضا علم اند حلعب گران بہا ترتیب دادہ ہوشاندد و ہمارتعلقہ بخشی سابر و توپ حانہ ہمدان و حاؤسان ہر سو دریدہ حماعداران را آگاہ ساختہ مؤذگانی رسانیددد گروہ سپاہ فرغہ معرفہ و حماعہ حکماعہ آمدہ ہمدہر حال و ہدرب نہ صنعتہ ہدر چون نقد و خود عنعا داسب موص نوشتہ گزراہدد و نہ حمد و سباس الہی رطب اللسان و عدب الدیل گشتہ لب نہ تہدب و مبارکداد کسوددد - نالکملہ پس از برگستن محمد رضا اراں معرکہ رفتن حمعی کہ حریف مساہدہ نمود حری گسنہ بی مہانا ہدر حلووی نمودہ بیس آمددد و نا عند العصور و سرمسب و دیگران کہ ہای استفام ہسودہ بوددد نہ حدگ کوتہ یراق در آمددد فصارا گولہ ہعدومی ہر آئندہ راموی عند العصور رسیدہ استخوانس را شکسب و او از گام ردن ہدد نار مادہ ہر آمد درین بین گولہ توپ و حرائر پی در پی از ہسب و فرار ہمدیکی گسب طرفس ہسب محاصم را کوتاہ ساختہ برگستدد و دکہلیان نہ چرب ہسنئی حویس عرہ سدہ بیس از بیس اہتمام درکار ورزیددد ہس از چندی عند العصور کہ صد سوار را حماعدار و صاحب حرأت ہود در گزشتہ دروارہ رایگہر حاب دریا را کہ ہمار آمدنی رسد و ہرداشتن آب معتوج ہود حسب چین گسب سداسیو رامکندر حوان مرد خان را باتعاو سداسو دامودر برگرز موصع نا دیح آن طرف رود سابر تعین ہرمودہ تا اورنگ یور اسداد طرق آمد و سد را نہ عہدہ او گراشب و ہگوان نامی را ہناع ساہی معزز کرد کہ شب و روز فایم مادہ نہ حفظ و حراسب سوارع آن سمب یرداد ہریک ہمکان مقررہ شتافنہ حددہا ہرحادہا کدہ از حار و حا شاگ انداستہ ہدد ساختدد و در حرانہای پورحات آن طرف مورحالہا ہستہ ہسستدد و آمدنی کاہ و دانہ موصوف گسب و کم و ہسنی کہ کولدان عدار بیسہ ہمار منافع خود کہ

وقوع جنگ میدان با فوج پاپاجی هریاله و زخمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عبد الغفور جماعدار و وهیله

* منطومه *

دگر روز چون خسرو حاروری بر آمد برین طاق نبلو هری
رمانه در روسی نار کرد جهان ناری دیگر آغار کرد

محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی نا همراهیان و محمد اعل و عدد العفور
و سرمسب وهیله فوج را آراسته و حرایر ادداران بر کنار آب رود نار سارمستی
نشانیده نعره ناحتن و برداشتن پاپاجی هریاله که سنگ راه رسد شده بود از آب
گرسب مخالف که از ممر حرم و هوسناری آماده و مستعد بود باستعمال آمده
سر راه گرفت و سنگ تیر و تفنگ در پیوسب و نمگراسب که از میدان زیگ
پای نالای پشتی آن صوب گرازد و آنها بدر از بیم گولف توپ بروح حصار و تیر حرائر
حرأت بیس قدمی نمی یافتند و تا یکپاس و نیم از روز در آمده معرکه آراسته
سد و چندی از طرفین معرجه گسندد درین رد و حوزد گولف بندوب بر سر
محمد رضا رسیده پوسب مال حراسیده رف و اسبش بدراران حده حوزد
بالصورة عطف عدان نموده رونه دریکه ناع بهدر آورد همراهیان و جمعی از بی
دلان حدان را همراهی برادر بخشی وسیله طهور حسن خدمت ندسب افتاد
و ازان معرکه هولناک بدر زدند محمد هاشم که بر برج گرز مهرکی متصرف در
دربا بود مومن حان نشسته ده تفرح هنگامه گیر و دار می یرد احب بر آمدن
برادر را مشاهده نموده سرا سدمه الهی حتر گردان گویان بر حاسب و آمده
کیعیب و کمیب حراحب را دریاف نموده بسب و نادر اصابت عین الکمال
سپید در محرم سوحب مومن حل بدر رسیده ده دل حوئی و احوال نرسی
مرهم حوش دلی بهاد از انکا که چندان رحمی نبود در اندک فرصتی ر کمتر
مدتی ادمال پر پر و زوری برای غسل صعب محض گردید چون برادر

تعیین فرمودن داماجی گایکوار پایاجی هرپاله
 را بنابر انسداد طرق به موضع کُو چرب
 و فرستادن سداشیو رام چندر جوان مرد
 خان باتفاق سداشیو دامودر به گذر موضع
 بادیم و بهگوان را در باغ شاهي
 و تنگی پذیرفتن امر محاصره بلده

اراسکا که کار سناة درون حصار ده نعر اسکا آمد و سنگ تعرفه دران جمع
 افتاد چار ناحار برطری گرفته از مصائق محاصره به تدریج تا درون بهادد داماحی
 گایکوار که مذکر شتب سملهم اشتعال داسب ظهور این معنی را اسکا کاب دعا
 بهداسنه صافی عام نوکری در داد چون کار سواران نبوده بیادگان درون آمدگان را
 نوکر ساحب و هر بی سروبیای سپاهی و نا سپاهی را وسله زوری بدسب آمد و در
 روز ۱۰ روپس کشوده گشت و حال یُسُر بعد عُسُر بهم رسد چون در ابتدا فریب
 ده هزار کس از سوار و پیاده تا مومن خان مراهم آمده و نه اسدقرار صوبه بی
 محاسبه رد و خورد می برداشتند دکهدیل نه محاطره این که اگر فوجی را از
 حود جدا سازند و بر مَعْتَری یا گری تعیین نمایند مبادا من حیث المجموع
 ریخته چشم رحمی رسانند اکنون که پراگندگی در حمیع سان افتاد و آثار دل
 کدگی هویدا گشت در تدبیر انسداد طرق اطراف و حوالب دیگر متوجه شده
 داماحی گایکوار پایاجی هرپاله و سدوگرام را که نه دیاب حصه او در بلده بوده تا
 همراهان و بعدایان فوجی آراسته به موضع کوحرب سمب عربی بلده که بقاصله
 حوی آب سارمندی واقع سب تعیین فرمود و او روز بهدسندنه چهارم شهر ربیع الاول
 برپسب فریه ورد آمد حماءه که از جانب محمد لعل روهیله در اسکا بودند بر
 امده ده بلده بدوستند و رسیدن رسد حوالب و علیق سایر بقولات که در اسکا کس
 ر کار می شود موقوف گشت *

وقوع جنگ میدان با فوج پاپاجی هریپاله و زخمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عبد الغفور جماعتدار و وهیله

* منطومه *

دگر روز چون خسرو حارری بر آمد برین طاق نبلو هری
رمانه در روسی نار کرد جهان ناری دیگر آغار کرد
محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی نا همراهیان و محمد اجل و عدد العفور
و سرمسب وهیله روح را آراسته و حرایر ادداران بر کنار آب رود نار سارمستی
نشانیده نعیم ناحتن و برداشتن پاپاجی هریپاله که سنگ راه رسد شده بود از آب
گوسب مخالف که از ممر حرم و هوسناری آماده و مستعد بود باستعمال آمده
سر راه گرفت و سنگ تیر و تفنگ در پیوس و نمگراس که از میدان زیگ
پای نالای پشته آن صوب گرازد و آنها بدر از بیم گولف توپ بروح حصار و تیر حرائر
حرأت بیس قدمی نمی یافتند و تا یکپاس و نیم از روز در آمده معرکه آراسته
سد و چندی از طرفین معروح گسندد درین رد و حوزد گولف بندوب بر سر
محمد رضا رسیده پوس مال حراسیده رف و اسبش بدراران حده حوزد
بالصورة عطف عدان نموده رونه دریکه ناع بهدر آورد همراهیان و جمعی از بی
دلان حدان را همراهی برادر بخشی وسیله طهور حسن خدمت ندسب افتاد
و ازان معرکه هولناک بدر زدند محمد هاشم که بر برج گرر مهرکی متصرف در
دیرا برد مومن حان نشسته ده تفرح هنگامه گیر و دار می یرد احب در آمدن
برادر را مشاهده نموده سرا سده الهی حمر گردان گویان بر حاسب و آمده
کیعیب و کمیب حراحب را دریاف نموده سب و نادر اصابت عین الکمال
سپید در محرم سوحب مومن حل بدر رسیده ده دل حوئی و احوال نرسی
مرهم حوش دلی بهاد از انکا که چندان رحمی نبود در اندک فرصتی ر کمتر
مدتی ادمال پر پر و زوری برای غسل صحت معمار گردید چون برادر

اما چون در آوردن عله که فائده عظم بود آمد و شد داشته نب و شرا می نمودند -
* قطعه *

هر که در اصل بد گهر افتاد هیچ نیکی ازو مدار امید
را آن که هرگز نکند دیوان صاحب از کلاع سله نار سفید
همدران ایام محمد یاسنی ولد محمد اعظم حمادار روهله که ساق نرد سری
ب راو نوکر بود و پس از در آمدن موسی خان که حمع مرفه عرب و روهله نوکر
سدد او ندر در سلک ملازمان معسک و نا ندرس نه حفاط دربار اسلوریه
ماهوز گسب از انجا که حد در صعب مرهته گزرانیده نابعصی اتحادی
بهم رسانیده بود و آنها در بدرون چون فضاء دربار او نا مصا رسیده بود یکی از
احلاصمدان مصحوف گجراندانی که آمد و رف داشتند بدو بیعام سارس
فرسناد و او که در اول شداد سرد و گرم روزگار نجشیده و نشیب و فرار زمانه دیدده
بی اطلاع و استصواب ندر و مسرور آرموده کاری نه فرار داد نوکری نبش فرار
و انعام بعد عاجل و آحل تعهد نمود و عکالنا صد اسرمی نا نوشده فرار
در رسد -
* نب *

اگر دانه حله ناسد کسی را ندام آورد مرع ریزک نسی را
و او را نا بحربه کاری در صد نهند و تدنر در آمده و رفیق ساختن حمعی
هر روز مجمع صاف آراسته و هر کسی را نه بدل بعدی و حنسی مرهون احسان
و ممدون امدان می صاحب زوری چند که ندان امر فنام ورزید فلک ناتوان
نبین را عبرت دامگیر شد و رگ حسد بحربک آمد و سنبهو رام را از ربانی
حو اسنسی که در لشکر مرهته داشب آگاه صاحب محمد لعل که گروه روهله
بد و متعلق بود در صدن تحفیعاف و استکشاف در آمد چون معرون نه صدن
یاف ناتفاق حماعه روهله او را در خانه حوس نار داشته از مصرف اشرفیا
استفسار نمود طاهر شد که نه صرف صیاف و نواص یاران نانی در آمده مگر
یک دو اشرفی را که بیگی از مارواریان داده بود معلوم گسب و او بیر آری کرده
گفت که نه عنوان فرص حسنه در راه احلاص و اتحاد گرفته ام و از امر دیگر

رأس و عجز و یاز کسود که نه اعتماد قسم و عهد و پیمان بوده ام و تکرار
این مصمون

در فاعله خدمت و آیس وفا سدار بکوئی و دانی چومنی

یرداحب فائده نه بکسند و نه محصلان سداد و علاط معدنه نا در ساهی سپرده
سد و کارش نه صرف و سکنجه انعامد آنچه مردم طاهر کرده بودند و گمانی
ناو داسند نه عمل در بیامد رنگاندن و رنده رها کردن را صلاح بیامد نه رحر تمام
سنگ تر سنده اس نهاده هلاک ساختند -

سرب انگلیس معوی ز دهر که بر آمیخته اس شهد ترهر
نو تصور کنی که آن غسل اسب وان غسل بیست شرب احل اسب
حون این خبر باحمد آباد رسد مومن حل طاهر نمود که حون خیال محال
تصرف کهنایب در سر داشت بی استرسی می کشته شد و مصداق سرای ندکی
ندی نه ظهور پدوسب همداران اوان سداشو بلال مکسدار پتلاد که در نرون
بود و بی الحمله معرفتی و سناحتی نا برج لعل پیسکار معرول که از چندی وارد
بلده سده و معطل بود داشت بیعام فرستاد که اگر در بیرون نزدیک ناع ساهی
بیاید دو کلمه که متضمن خبریب طریقی و صلاح حال جمهور باشد گفته شود
برج لعل مومن حال را آگاه ساخته احارب حاصل نموده جمعی از عرب و روهیله
را همراه گرفته شتاب و نا او ملامی گسب و آنچه او گفت و شنید کرد آمده
طاهر صاحب حون هنوز چندی در حرانی نامی بود منظور نه گش هری
کوتوال سر گروه کولیان موضع و بهوره که او صاع و اطوار مآل کار را مختل و پراگنده
و کیسه را چون کاسه رباب تهی یاف و در رسیدن روز مره کولیان همراهی که شب
و روز در جنگ و جدل اهتمام داشتند حلیی واقع شد قطع امید نموده نه طاهر
داری امر ضروری را دسب آویز ساخته احارت چند روز حاصل کرده رب که دیگر
نداید و کولاندس در ندو بیوستند -

گوهر پاک نباید که شود فانی میص

ورنه هر سنگ و گلی لؤلؤ و مرجان نه شود

مبلغها طلب سپاه بالا روف هر کس نه فکر انکا کار و سر نه سلامت بدن که تا حال نه امید پائنداری صونه و فرار مصالحه گزرايیده بودند افتادند و نه حسب و حوی طریق مخلص که از تنگنای محاصره و معدن گاه و داده خود و چاربانان را با در می آمدند و هر روز حماعه داران فوج و حماعه و حماعه سر نصبحه و موجودات آمده بر طرفی میگرفتند چون همدور طریق بیرون شتافتی در شب مسلوک بود هنگام فرصت نه مسکن و مارای خود روند و حماعه داران بهای بعدی گرفتن طلب اقامت و زردند و بعضی نه لکاح و سماحت مرسومات را گرفتند و دیگران معروف و روف گراشتند و روز در سپاهی لکسر کمی و فتور مرئی شدن گرفت همداران اوان از بدر کهنایب حدر رسد که پنی مقدم موصع سو معموله پرگنه پلاد که در ابتدا نه همراهی سداشیو رام چندر نه حدال ایکنه در اندک فرصت کار بمصالحه خواهد انکامید نظر بر واسطه کاری هنگامه بدر کهنایب شاید نامر مباحی کاری مامور شود و گوی بیک نامی نباید آمده چون از عزم مومن حان که اراده مصالحه ندارد و بر کار خود پای استقامت مسرده و بحصار داری مصر گسته ازانکا که از مدیم ناکم الدوله و او مربوط بود درین روف ظهور حسن خدمتی بخاطر گزرايیده مومن حان را در اراده خویش آگاه ساخته نه کهنایب شتاب و ازانکا فوج را همراه گرفته و ریب هزار کس از خود نگاهداشت نموده در پرگنه پلاد سر نه شورش و فساد در داشت و نا مرهته یک روز کرده تهاکات آنها را میرد و تشخیص و تحصیل نموده طلب سپاه می داد و نه دانست خود حسن خدمت نه ظهور منرساند و امیدوار نتایج نیک بود و نه اعتماد قول و ایمان معظه که نا مومن حان داشت متعلقانرا در کهنایب گراشته بدان امر تمام می وزرد بعضی از کوتاه خردان بانوان بنی اهل عرص و ارباب حسد که آنتی اسب برای حسد تمهد بر انداختن او بسته متهم ناحدند که او درین معامله اگرچه بحسب ظاهر برای شما اسب اما در ضمن مبلغا اندوخته و از ساق هم زر دار اسب درین اوان که فضا گردان گیرش گشت نه کهنایت آمد مررا محمدرمان شاهزاده که بیانت انکا بدر متعلق بود گرفته در رندان کرد هر چند او

اسب و مومن خان بغلر و هلمونی عافیت اندیسال و ^(۱) ریدان خاک ندر کولیان
 ساه محمد نام حماعدار را فریب تا قصد کس از سوار و پیاده عرب و هندی
 و کولیان آنکا را بفرار دادن روز مره بطریق تهانه و ددیی بهیج در فلچک کالی در
 گروهی بنده محمد نور را تا جمعی از سوار پیاده تا دو صرف توپچه و مصالح
 سرب و باروت نه اتفاق کولیل آنکا داشته از فایم بودن این دو مکان کولیان
 و رسد آوردن گانی که از اطراف و حواصیل بنده می آوردند سهولت داشت که
 اول در موضع ولاد فراهم آمده بوقت فتنه در فلچک کالی جمع گشته او احراستها
 نه تدریج پوشیده از چشم اعدا میسر میساییدند و محاطه مرهته در نزدیکی بنده بود
 سداشیو رامچندر و داماحی گانکوار دو سه دفعه فوج بر موضع ولاد تعین فرمودند
 هر چند بکنگ و حدال حد و جهد نمودند جمعی کشته و حسته بر گسب
 می نمودند چون مدت محاصره بطول انکامید و با وجود انقضای ایام نازان
 حلی و بر لری در ارکان عزم دکهندان نماد و از ممر رسیدن وجه معرزه کار نه
 عسرت انکامید معدمان و کولیان آنکا از و حاصیل عافیت و مآل کار خودها
 اندیسده بنادر رفع مصار آیدده تا داماحی گانکوار ساخته نه شرط در گرسب افعال
 دکوهده و حرائم گرسبه خاطر را جمع نموده فوج دکهندان را طلب داستند شاه
 محمد تا همراهیان چار تا چار خود را در معرض هلاک دیده نه مدافع
 پرداخت و روز را نه سب رسانند معدمان و کولیل که تا دکندیان سب یکی
 شده بودند حق صحبت را مرعی داشته در برده ظلماتی سب قاریک بنسب
 و چهارم محر الحرام بنده رسانیدند و تهانه مرهته فایم گسب و طریق رسیدن رسد
 اران طرف که اسهل ترین طریق بود مسدود گردید چون مدت یکسال کامل نه
 جنگ و قتال بی حاصل سپری شد و حالتی در رعایا و برابا نماد تا وجودیکه
 منلعه نه صیغه پیوره و مصادره و آوردن اثاب الیب عمر و ورید در هر ماهی بقدر
 بیسب روزه عرف و روهیله نه حوسوی و تا حوشی می گرفتند و ده روزه و گاهی
 پنج روزه نه سواران و دیگران نعسیم می یافت نه علب نوکری بیسب فراری

(۱) ریدان خاک ندر کنده از نازیک نسل و دمنق بطران *

حان تمهید رفع مناسه اندیشید که معاملت صوبه را نه فرار نالمناصعه نا او در
 سب نماید و کار پردازان وریر الممالک را بریں تدبیر متعی و همدستان ساخته
 چون بداند تمسب این امر و کار ساری منلعی می ناسب نه مومن حان
 دوشب و او حبس سر انکام سندهورام را گفت او صرافان و تحارف پدشگان و سر
 گروهان را فراهم آورده حدرا مسرا فراحور احوال و دسب رس هرکس سفته‌ها
 که نا صلاح هدد همدوی گویند بیست هزار روپیه را نویسانیده آورد و روانه شد هرگاه
 معاملت را برگه‌نامه را و ظاهر ساختند او انا و امتناع نمود و وامی از هددویات که
 بدین عنوان گرفته فرستاده بود وصول در نماید در سال هزار و صد و هفتاد و یک
 که در رسیدن روز مره معرزه کولان که یکسر حسر کرده ماندد مگس گرد شیرینی
 فراهم آمده بودند زوری چند توقف زوداد و آنها در نه دریاف حال بلده
 که بر شکایتش کار نه دشواری انکامنده در حلوا حلاوتی نمادده جمع کنیدی
 بدرون رفتند و باز دیگر نه سلسله حدنایی عذر نقصرات و تعهد تدارک مافات برد
 سداسو رام حددر رجوع آورده فرار نمودند که دیوار حصار را بقدر در آمد و بر آمد
 سوار سگافته بدهدد و جمعی از شمعان که بدر آمدن کمر همب بسته باشند
 اران راه در آمده بلده را مسخر سارند و در تدبیر هنگام مانو یافته در شب دوم
 محرم الحرام ما بس درواره سازنگ پوز و درواره کالو پوز که باسدان آنها را عادل
 یافتند فرصت را عذمت سمرده ناندازه دو سوار که یلهوی یکدیگر تواند گرشب
 بقا را مرتب نموده جماعه را که برای این مهم تعیین شد و در پسب حرانه
 مسعد سندی بسر پناه گرفته منتظر بودند آگاه ساختند و آنها در معام و آهنگ
 دو رنگ تردد خاطر داشتند چون مشیب ایردی بدان متعلق نمود مسدحفظان
 بروج حدیین رحه نا حذر گشته نه انداختن بدرون و حرائر پردازانند که دریں
 بین شعضه حسر و طارم چهارم نموداری نمود بدرویان فسخ عریض کرده برگسند
 سندهورام ازین ماحرا رافع گشته حمل بر سارنش بعضی از متعبدان آن سمب
 نموده تعدیل ساحب و نه حسب چس کردن رحه امر فرمود اراکا که د
 موصع ولد معولثه پرگنه حویلی شس گروهی بلده که نا موصع و بهوره فریب

می سد نه حدس و مواخذه گرفتار می گسب چون اربن عهده میگیرستند ازانکه که درد دکهیدن گجراتان نتخصص اسلامان نه حدعه متهم و بدنام سده بودند آنها را از بردیکی لسكر خود رانده حا می دادند نالصروره از حلمان آواره ازانکه رانده و ازانکه ماده میل سارج و حرابهایی بی سعب ر حدار در یدانه نئی گاه نکال تده در حمانه نا مكرمان نسان مكرمان بی پرده و حفاظ اقامت گرفتند و چه مصدتها و آفتهای حان و مال و ناموس که بر سر سان نهادند -

چنان ویرانه نس حروف ناک اسب

حه آفتها که در این آب و خاک اسب

در هنگام محاصره بحم الدوله که کار مردم بدین حالت پیوسته بود بعضی پورحاب آباد و اکثر عمارات برجا و ماروانان فصیح و رسوائی برسر بر آمد گان ناین حد می رساندند و همنی که کسی بیرون شناب از معادل احدی متعرض حال نمود و نه مزاج نال در حانها می آسودند اکنون که از عمرانات نامی و نسانی نمادده و تمامی حاونه علی عروسها گسته در عین نرودب هوا و سدهای نار فار حر فرس ارضی و لحاف سماوی که دست رس نمود بر بستر نا کامی می نمودند علاوه حمیع تصدیعات نه مرض لب ویران بدل سابع گرفتار آمده هر روز گروه گروه از مسلم و همدود دکور واداش صعدرو کبیر ناب اقامت حرا نه هسنی دیارده نه سهرستان بیستی انتقال می نمودند و طرجه اندکه نرول این نلنغ عظمی و طامغ کدری تعلق ناهل ان دیار بوده درین عارضه عامه اکثر از خانوادهای دی حیاتی نرای نام نافی نه مائد -

پدیدوب بنیاد مردم حلل کساده شده دستگاه احل

گویند که از بیرون بر آمد گان نلنی نه سلامت که بعضی مریص بعد رفع هنگامه نه بپ الاصل رجوع نمودند چندی را که وقف رسیده بود نه بیس روان ملک عدم ملحق گشتند ازانکه که دران ایام رگهدهته راو برادر بیسوا نالاحی راو نه اتقان ملهار راو نا فوج گران در نواح دار الخلاص اقامت داشب وکیل مومن

گایکوار کمر بسته بر آوردند - نه حسب اتفاق پاسداری از دوم ععلب بیدار گشته دیدند داشت که رنجور یا بدش و شده حبس بستن بر حسب کولیان کدازه گرفته تر چند انداخته بدر رفتند بالکمله حور آمدنی علّاب بدتر محاطه دکهندان مدحصر بر سر باری کولیان گشته روز بروز درج رو نگرانی آورده به مدح آثار و شنس آثار پندوس پای استقامت عوام الناس از حالی رفیع بالضرورة نه هئیک مجموع دست از حاله ان کسیده آوارگی گردیدند و بر دروازه رایپور که اسهل ترین طرق بدر رو بدطر در آمد فراهم گشتند حاجی مدارک جماعتار عرف که بحفاظت آنها مامور بود از او دیدن حالت عزا و مساکس و جمعی از عکابر چرخه زن که حرحه بر سر و صغیری در بر از عدان نان بدور شکم از دانه حور تعسیده و نسان رعب خشک دست و پهلوی بهم حسپیده و دیدن و رفیق شده مانند دوک دراز و باریک گشته حنران و سرگردان سر رشته وحه معاش گم کرده و چاره موب لایموب کلاه و از درهم پکیده دالان حوعدان گویان بازاده بدور شتافتن حاضر آمدند امر بدوات و کار خیبری اندیسیده بعد حصول اجازه بیرون کرد چون طریق بر آمد را دیگران دیدند و شدند هر روز دسته دسته از هر صدقی و هر گروهی از مسلم و هندو زن و مرد عذبی و فقر و کسانیکه از خوف گرفت و گیر در گوشه و کنار متواری و در نیم و هراس زوری دست میسر سایدند نه تعدیل لباس در روزه حسته دالان در آمده رو نه بیرون نهادند سندهوا رام بدتر احتیاط و بموجب اظهار سر گروهان و ریس سعیدان سر تراکار بدوره هر قوم و هر صنف حدبنا از خود و جمعی را از آنها بر دروازه تعین فرمود که مبادا بیرون روندگان تعدی و حدسی می نرده باشند یا از ان جماعه که بدوره می دهند برود از نام نا شام حاضر بوده نه تحسس و تعحص بدراحتة را گزارند حاسوسان حدا شناس متعدده آنها که حستجو می نمودند از بد بعضی بیوه زبان که از خود یا ودیعب دیگری تعدی یا پدایه بر می آمد صط می شدند و آن بی آرمان بی غیرت دست نا درستی تا بعضو بهانی رساییده نهیک ست و و حرم بدکردند و اگر از حمله بدوره دهندگان یا متواریان احل بد گرفته که دو چار

نادر شاه را دهانی عای ندان و مکان بودن امرا یان نامدار بود سگ نسدند بکاهی گنپائی
 ظهور آمد و مسکن راع و نوم گردید که دعر اعدال آشیانه نسدند و حورن ایام سادی
 هندو که لگی گویند در آمد حه حسدبهای عروسی که بدواحتی نقاره و دمیدن
 دعر بکا ندازدند و عریب بر آنکه هبی کوتوال که ندش آهنگی سدبهورام
 کرده خود را شریک و سهیم او بدداشته اکثر اوقات سواره دسر راسته و بازار نرمی
 آمد محکسمانه و مری بحدود بهاده ناستمالب رعایا و برایا تدسم کنان لب می کسود
 و میگفت که اکنون از هدج ممری بخاطر راه داده و از جمع جهاب جمع داشته نه
 کسب و پیسه مسعود ناسدد که احدی متعرض احوال سما ندسب * ندب *

چو از سر و س حای گردن بهی نگرد گنا حای سر و سهی

الحاصل مرغه مراد کولیل نفس در شس آورده که بچندین و حوه انتفاع عاید
 شل می گشت گرفتن دور مره منافع عله و کاه و ربع و سراه امتعه و اعمسه
 که حریده دندبهاف مرف و حوار می فروختند و دردی اسب و شتر لشکر مرهغه
 که سدبا بر آورده نه پناه دیوار حصار رسانده می بردند و نه کساده پیسانی
 دستارهای پنه دار طلا بر سر و تندبهای مشرور و کمخاف در پا و نه پدرايه گوس
 و گردن و حلقه طلا خود را آراسته آنچه در محله دانا بزرگ شان نگرفته بود
 نگرد کوحه و محکاب نه سر و گسب بر آمدند کونکو محله بمحله حانه بخانه
 بدطر تامل و تعمق نگریسته سدانگاه بصر گنری می پرداختند و شام نسام دامی
 دامی از زر نقد دور مره کیسه می اندوختند * قطعه *

کس جوان را دهد حرمنها بزرگ کاهی براستان ندهد

مگسارا دهد شکر و وسد نه همایان حر استخوان نه دهد

اما دفعات کارنامههای دسب ندسه از دردی اسب و ستر دکهمان و رسانید
 رسد نه حصاریان نا وجود بعید و سب گسب مرهغه نه عرصه ظهور آوردند چندانچه
 سنی جمعی از سواران رساله سدبهورام نا خود برده زورافه در کمین داشته
 اسب و یا نوی چند که حادث احادب دبابر بردن کاه بر آمده بود گرفته شب
 دیگر بدله آوردد و شنی فیلانی را همراه گرفته نه دردی فلی از آن داماحی

کوتوال سرگروه کولیان موضع دهبوره ناسندهورام در محل خویش ناطقه طوطی
 حاتم دوربان بدان گویا گشته ازانکه که دزان مریه مرفه کولیان در گروه شکنجا دارند
 حاتم را کوتوالان نامند و گروهی را یکدان و بدادر همحسبی نایکدیگر مخالف
 و گاهی موافق خون کوتوالان بموافقت سندهورام بحسب تعدیر در بلده در آمده
 صلحها را بعد و حدس نه عارف گرفته مایه دار شدند، و نائعه و لحقه ورن و بچه
 در احمدآباد رحل امام انداختند و هر روز از گرفتاری روز مره نقد و دردی
 اسب و شتر اسکر مرهته و اندفاع فروح عله و انتاع متاع اهل بلده پکیان
 و کولیان اکثر مرئی دور و نواح را عرق حقد و حسد بحرب و رگ طمع نه حدس
 در آمد و سودن کف فسوس و تعان از خورد و خواب انداختند تدبیری در لباس
 مکر و تدویر که موجب سکون بیقراری و برداستن ارض نمذ کلاهی اندیسده
 ناسدانشورامحدر سلسله حدان دادن صامی عدم ترمذ و عصل و افگندن حله
 در گوش اطاعت و فرمان آمده و بقرار روز مره اسداد طرق رسد را تعهد نمودند
 و حدی حب انداختی معاطه از پستاره کاه و عله گرفته آوردند و حس
 خدمت را نمودار ساختند ازانکه که سگ زرد برادر سعال اسب * منظومه *

درة درة گاندیری ارض و سما اسب

حدس خود را همگون کاه و کهرنا اسب

دوربان مر دوریلن را طالب اند

داربان مر ناریلن را حاد اند

منافعی که در رساندن رسد و امور دیگر که بدرجه ده راسی رنج رسیده ناکوتوالیان
 دسب یکی شده باوجود مخالف درین مواد موافقت گردیدند و نه آوردن عله و بدر
 بردن اسب و شتر و گا و حر اسکر مرهته نه تدارک مافات بیس از کوتوالیان
 در آمدند تا آنکه نکتہ سان بر روی کار افتاد و چندی نابرکه گرفتار دکهیلان گشته
 نه یاسا رسیدند و دیگران کناره گرفتند خون لدب این کار در بیم ددان پکیل
 حاجتگرف ناسندهورام همدانستان شده ناهل و عبال نائاق کوبوالیان در بهدر
 سکود گرفته بدان امر اشتعال وز زدند سندان الله حائیکه محل برول

و شامیاً نه چه استعدال و تعدیم آداب بیرون دروازۀ ایدریه که دهلی دروازۀ
 اشتهار یافته نص فرمود و فریب نصف الدھاری بیسب و شمس سهر
 دیکنه الحرام بخانۀ رام که بسب عارضۀ جسمانی حندی متقاعد بود آمد
 و رسیدن عطیات و شقۀ خاص و ارادۀ استعدال طاهر صاحب و گفت * مصرع *

نا شد که ازین خط سدوم نوی مراد

و مسود اوزان را بعد سده پیش فرستاد و خود همانجا متوقف گشته سواری
 و سپاه را طلب داشته او احرار از خانۀ رام نامکمل و آراستگی هری او مائی
 را با خود گرفته آمد و آداب بصاطۀ معمول رو بدرگاه والا دعا آورده شقه را که
 بقلم فرنگی مرسوم بود خوانده نه سمع حاضران رسانند *

نقل شقه مزین بخط انور

آنکه مدوی نا اعتقاد مومس جان مورد مراحم والا بوده دادند که عودا شب
 آن مدوی فرودم اعتماد الدوله خانخانان بهادر از نظر اقدس گزراید و سوح
 بددگی آن مدوی ربانی بعرض رسانند بددگی آن مدعوش خاطر گردید ناید
 که در تقدیم کار نادشاهی مستعد بوده شرط حلال نمکی دعا آرد دیگرار بوسته
 فرودم خانخانان بهادر معلوم خواهد شد توحه والا بحال خود روز افروز دادند
 و خانخانان بیدر حواف استمال تمام و فرمایش چند سر اسب کتبی
 بموجب حکم اقدس نوشته بود دستار بسته فوق مبارک را برنارک افتخار داشته
 و شقه را طرۀ وار بران حا دادۀ سادیانه نواران داخل بهدر شد و هری پدید را
 بحصص فرمود اما رسیدن عطیات و ورود شقۀ خاص فائدۀ بحال مومس جان
 نه بخشید و رحمة در میان عرم دکهدیان بیعگند درین محل لختی از بدرنگی
 گردش ملک دور پرور سقله نوار و دور پسب و طوتان حیلۀ سار که برو می مرام
 کولیان شقاوت نشان دیو حصل و عولیان ره رن وادی صهال میگردید و شطری
 از بحب برگستگی و نگون طالعی و پرپسای حالی اهل بلد که بمصدق می
 حیدها حدل من مسد گرفتار و نه کشمکس تنخواه داران در آزار آنچه برای العی
 مشاهده افتاد ادکی از بسیار سمب گراس می یابد چگونگی اتعاق هری

نمود اَلْعَوْدُ اَحْمَدُ بر حوائده برگسندد از آنجا که دهمدم شتر سواران در دیک
رسا شدند بود نایبها نه سداشیو رام چندر که منتظر و طالب و سال مطلوب حکومت
بود و نه تکرار و تذکار این مضمون گویا - * بیب *

گوش بر آوار دارم مرزده آن لب کجا اسب

دیده بر راه اسب یارب دولت دیدار کو

رسا شدند اظهار سرور و شادمانی نمود و در لسكر سهرت یاف که نلده مفتوح
گسب احامره و او نانش عارف گوار فرط نشاط كمثل العمار پاندد و اسار گسسته
نه حسست و حیرد در آمددد و شهنی و بهیو بر داسته گوی سبقت و مسارعت اریکدیگر
رنوده رو نه سهر آورددد که در بن طریق ار بر گشتگان بر سر گرش و اف سده فرین
یاس و حرمان معاودت نموددد و زوری چند در افسوس و دامت و نرین کولیان
رحمه انداز گزاندده بر آمد کار را بدو دیگر چاره حو گسستد و هری او مائی نام
پندتی که سابقه و تعارفی نا شاه عدد الرراق داسب بدریعه ایسان نا بعضی پیام
آشتی و رفع منافسه و گف و شدید التیام و امر مصالحه ناحارت مومن حان
آمده ملامی گسب و نه چرب ربانی و سدرین کلامی سه شعانده روز متوقف بود
که درین بن در پاس عرصداشتی که مومن حان در تهدیب استعزاز سلطنت
نداد اقدس و صلح نا ساه اندالی نه نایب سرور خلافت مصیر و عرصه
نوریر الممالک امام الملك حاکمان ارسال داشته و نوشته بود که فریب یکسال
اسب که نه رد و خورد نکهبیان در حفظ و حراست ملک نادشاهی ار حان
و مال می کوشد از پیسگاه مجدد و اعتلا دستار سنته فرو مبارک و شقه دستخط
افدس و خلعت چهار پارچه حبب بسرس حوائه وکیل سد و او مصعوف چهار
نفر فاضدان بنابر مخاطر طر و سوار ع دستار را در مطهره چرمین و خلعت را
در حرفه خلعتی دوخته از حشم اعدار پوشده اتعافاً در روزیکه هری او مائی بی
دل معصود بیرون می ستوف رسد - مومن حان او را برای نمودن عطیات
والا تحمل نگاهداشته گف - * ند *

ناس تا قلعه نه ندی و در و سار سرا

ناس نا شهر نه ندی و در و عرص سناه

و شامیاً نه چېب استعدال و تعدیم آداب بیرون دروارۀ ایدریه که دهلی درواره
 اشتهار یافته نص فرمود و فریب نصف الدھاری بیسب و شمس سهر
 دیکنده الحرام بخانۀ رام که بسب عارضۀ جسمانی حندی متقاعد بود آمد
 و رسیدن عطیات و شقۀ خاص و ارادۀ استعدال طاهر صاحب و گفت * مصرع *

نا شد که ازین خط سدوم نوی مراد

و مسود اوزان را بعد سده پیش فرستاد و خود همانجا متوقف گشته سواری
 و سپاه را طلب داشته او احرار و از خانۀ رام نامکمل و آراستگی هری او مائی
 را نا خود گرفته آمد و آداب بصاطۀ معمول رو بدرگاه والا دعا آورده شقه را که
 بقلم فرنگی مرسوم بود خوانده نه سمع حاضران رسانند *

نقل شقه مزین بخط انور

آنکه مدوی نا اعتقاد مومس جان مورد مراحم والا بوده داند که عوداشب
 آن مدوی فریدم اعتماد الدوله خانخانان بهادر از نظر اقدس گزراید و سوح
 بددگی آن مدوی ربانی بعرض رسانند بددگی آن مدعوش خاطر گردید ناید
 که در تقدیم کار ناشاهی مستعد بوده شرط حلال نمکی دعا آرد دیگرار بوسته
 فریدم خانخانان بهادر معلوم خواهد شد توحه والا بحال خود روز افروز داد
 و خانخانان بیدر حواف استمال تمام و فرمایش چند سر اسب کتبی
 بموجب حکم اقدس نوشته بود دستار بسته فوق مبارک را برنارک افتخار داشته
 و سقه را طره وار بران حا داده سادیانه نواران داخل بهدر شد و هری پندب را
 بحصص فرمود اما رسیدن عطیات و وزود شقۀ خاص فائده بحال مومس جان
 نه بخشید و رحمة در میان عرم دکهدیان بیعگند درین محل لختی از بدرنگی
 گردش ملک دورن پرور سقله نوار و دور پسب و طوتان حیلۀ سار که برو می مرام
 کولیان شقاوت نشان دیو حصل و عولیان ره رن وادی صهال میگردید و شطری
 از کعب برگستگی و نگون طالعی و پرپسای حالی اهل بلد که بمصدق می
 حیدها حدل من مسد گرفتار و نه کشمکس تنخواه داران در آزار آنچه برای العی
 مشاهده افتاد اددکی از بسیار سمب گراس می یابد چگونگی اتعاق هری

نمود اَلْعَوْدُ اَحْمَدُ بر حوائده برگسندد از آنجا که دهمدم شتر سواران در دیک
رسا شدند بود نایبها نه سداشیو رام چندر که منتظر و طالب و سال مطلوب حکومت
بود و نه تکرار و تذکار این مضمون گویا - * بیب *

گوش بر آوار دارم مرزده آن لب کجا اسب

دیده بر راه اسب یارب دولت دیدار کو

رسا شدند اظهار سرور و شادمانی نمود و در لسكر سهرت یاف که نلده مفتوح
گسب احامره و او نانش عارف گوار فرط نشاط كمثل العمار پاندد و اسار گسسته
نه حسست و حیرد در آمددد و شهنی و بهیو بر داسته گوی سبقت و مسارعت اریکدیگر
رنوده رو نه سهر آورددد که در بن طریق ار بر گشتگان بر سر گرش و اف سده فرین
یاس و حرمان معاودت نموددد و زوری چند در افسوس و دامت و نرین کولیان
رحمه انداز گزاندده بر آمد کار را بدو دیگر چاره حو گسستد و هری او مائی نام
پندتی که سابقه و تعارفی نا شاه عدد الرراق داسب بدریعه ایسان نا بعضی پیام
آشتی و رفع منافسه و گف و شدید التیام و امر مصالحه ناهارت مومن حان
آمده ملامی گسب و نه چرب ربائی و سدرین کلامی سه شانه روز متوقف بود
که درین بن در پاس عرصداشتی که مومن حان در تهدیب استعزاز سلطنت
نداد اقدس و صلح نا ساه اندالی نه نایب سرور خلافت مصیر و عرصه
نوریر الممالک امام الملك حاکمان ارسال داشته و نوشته بود که فریب یکسال
اسب که نه رد و خورد نکهبیان در حفظ و حراسه ملک نادشاهی ار حان
و مال می کوشد از پیسگاه مجدد و اعتلا دستار سنته فرو مبارک و شقه دستخط
افدس و خلعت چهار بازه حبب بسرس حوائه وکیل سد و او مصعوف چهار
نفر فاضدان بنابر مخاطر طر و سوار ع دستار را در مطهره چرمین و خلعت را
در حرفه خلعتی دوخته از حشم اعدار پوشده اتعافاً در روزیکه هری او مائی بی
دل معصود بیرون می ستوف رسد - مومن حان او را برای نمودن عطیات
والا تحمل نگاهداشته گف - * ند *

ناس تا قلعه نه ندی و در و ناز مورا

ناس نا شهر نه ندی و در و عرص سناه

ر صدق ندارد چون بر مومس حق دهنی دگهندن بیبایغ و صوح افگند از انکا که مسحد سیدی سدر و مسحد معمره افضلکان دندانی از ورزای سلاطین کجراپی که از حدار حصار بمصاف یلغ بدوق رافع اسب و سب و زور از بون مورچال و قابل دین نا خطر نگرانی داسب فدیسه اینکه منادا نار دیگر از جماعه آمده فام سودد اکئون که مندان حلی اسب امر نه انهدام نمود - سبکان الله این مسحدین همان مسحدادد که مازواریان در وف مسحدیه نعم الدوله صد حرانی آنها ادیسیده بودند او نظر ۵۰ خانج خدا و انار بزرگان سلف که الکال کسی را معدر و گنجیس ایلی چندین امر حبری میسر نسب نه تکصیص مسحد سیدی سیر که ممتاز و مطبوع و در استحکام متین و رصین بود مبر انوالعاسم و دیگران را تعین ساحه مورچال خود را فایم نمود که از آن آب سالم ماند و حرانی آنها که بردس سرس معدر سده بود نه ظهور پیوس حون مسحد از سنگ حارا عمزب سده ناوحدیکه سنگ تراسل و عمله و فعله کار میکردند چندان کاری پیس نمی رف بدندر دیگر کار برده نا حوب و هیرم انداسته اسب مسحد ردد که سبک اسکده مکوساں نمودار گسب و از فرط حدب ناری احرای سنگی سوخته گردید که ناندک اساره از هم می ریخت -

* ند *

۵- ی نکور و سدر سسور و آنس اندر حربه ن

ساکس نیکانه ناس و مردم آرازی مکس

دگندیان را دین مدب از تقریر بدون بر اهدگان و آیند و روند مدار کاری و صاحب اختیار ی سدهورام طاهر سد و دانستند که در جمیع امور مختار و نا اقتدار اسب و نادی و ناعب این هنگامه و معرکه گیر اسب مکرز پیام ملاطعت ملایم و رفعات مستمل بر دعوت مصادف و معادد و مواعید دلبریر دادن منلعی از بعد و قرار داد نوکری و تجویر حاگیر موکد نعهد و پیمان و موطنه نه کفالت و ایمان رسید و او احاب نکرده ناسج داد که نا مومس حال عهدی دسته ام که که از آن دگرزم و مسمی یاد کرده ام که از رو گردان نسوم هر چند بر سرم آید نسند اسب و ندان حور سهدام -

دسب مردم بودند و سوختنی را سوختند درین صمی مومی خان نامخصوصا
 رسند و برای العین مساهده نموده در تعیص پانجاودن لسكر در آمد از انجا
 كه قطرات مطرات كم كم و زبده زبده متوسخ بود از راه دور بینی نوروز برچی برآمده
 نظر بر حمام و معام انداحب هر چند نگرنگه را از ناوك دورن كساد بدان
 معكوب بودن هره مهر حاوری در حجاب عمامی ر ترشخ و بدكندن دود
 حبری مرئی نه گسب و سهام نظر بدان حانه پیوسب حوسامد گویان نه مطنه
 آیدكه گفتار بی فروع سان راسب برآمده و برنافته نی اصل رنگ صدمی گرونه
 سادان و فرحان لب نه بهندب كسادد و بریس دكهنین می حدیددد *

نعمتخان عالی

شگفتگی ر نسیم نه حده مدحش شد
 گرسب بار ازان هم نه واه واه رسند
 نه صحتی سده مسعول هریکی طوری
 كه كعب نشسته سان رود خون نگاه رسند
 یکی نه نك كه فال می اسب آمده راسب
 تمام سد عم دل حالب رفاه رسند
 یکی نك كه حواف می اسب گشته درسب
 گرسب نكسب و ایام عرو حاه رسید

نارنگر حبری آوردند كه از تقریر مدحش صحتی العول واضح گشت كه مرهته تا،
 معام تیر ناران ناورده نه و نار را بسته امور نه محمود آباد رفته یا مدود نا
 آنكه فریب نصف النهار حنكر گزار روز پوده عمامی را بهرم شگفته هره حاوری
 نمود و ظاهر سد كه هور حمام برجا و هریك معام حویس برجا اسب سندهو رام
 بدان حری گیری قدم پس نهاده تا نردیکی مورچال فریب نه اردو رسند كه آدها
 دسب مدافعه كسوده نرسندان سغرا گولگ توپ و نك احوال نرسی دوسینه
 نایكدیگر تا فریب عصر نمودند و نه نعت پیوسب كه اطهار حوشامد گویان فروعی

صدی نداشت چون بر مومس حسن دهنی دکنیان بیبرایه و صوح افگند از انکا که مسعد سیدی سسر و مسعد معمره افضلان دندانی از ورزای سلاطین کجراویه که از حصار حصانه یلته بدوق واقع است و سب و زور از بودن مورچال و قابل دران نا خطر نگرانی داشتند بدیسه اینکه منادا باز دیگران جماعه آمده فام شود اکسون که ممدان حالی است امر نه انهدام نمود - سسکان الله این مسعدین همان مسحداد که مازاریان در وقت محاصره نعم الدوله ضد حرانی آنها ادیسیده بودند او نظر ۵۰ خانه خدا و انار بزرگان سلف که انکال کسی را معدر و گنجایش مالی چندین امر حبری میسر نیست نه تکصیص مسعد سیدی سسر که ممتاز و مطبوع و در استحکام متین و رصین بود مبر انوالعاسم و دیگران را تعین ساحه مورچال خود را فایم نمود که اراں آف سالم ماند و حرانی آنها که بردست سسر معدر شده بود نه ظهور پدوس حون مسحد از سنگ حارا عترب سده ناوحدیکه سنگ تراسان و عمله و فعله کار میکردند چندان کاری پیس نمی رفت بدینر دیگر کار برده نا حوب و هیرم انداسته اس مسعد ردد که سال انسدده محکوسان نمودار گسب و از فرط حدت ناری احرای سنگی سوخته گردید که ناندک اساره از هم می ریخت -

* دد *

۵- نکور و سسر سسر و آنس اندر حربه ن

ساکس نیکانه ناس و مردم آزاری مکی

دکنیان را دران مدد از تقریر بدین بر اهدگان و آیدد و روند مدار کاری و صاحب احتیاری سدهورام طاهر سد و دانستند که در جمیع امور مختار و نا اقتدار است و نانی و ناعب این هنگامه و معرکه گیر اوس مکرز پیام ملاطعت ملایم و رفعت مستمل بر دعوت مصادف و محادد و مواعید دلبریر دادن منلعی از نقد و قرار داد نوکری و تجویر حاگیر موکد نعهد و پیمان و موطنه نه کفالت و ایمان رسید و او احاب نکرده ناسج داد که نا مومس حال عهدی دسته ام که که اراں د: نکرزم و مسمی یاد کرده ام که ازو رو گردان نسوم هر چند بر سرم بد نسند است و بدان حور سمدام -

نموده فرستاد و چون حلقهٔ جسم را بر در دوحته منتظر نشست - سلیم بعد را
به قسمی که از بیرون آمد مومس حان رساندد و دوستجات را نمود - * ندب *

نوروز و رز نباید رَد احکام فصا کردن

نمی ریدد کسی را در فصا چون و چرا کردن

چون منادکنان با جمعی وعدهٔ مدعایی گستند - * مصرع *

امروز بدان رِعهٔ وفا نباید کرد

سلم بنابر رفع بدنامی تدبیری بر انگشخته آنها را به مومس حان گیراننده در حسن
انداحب اما این راز سر بسته و بدبیر اندیسیده پوشیده نمادد و فریدس در اندرون
و بیرون اظهار می السمس وانی می الامس روس گردید و در عوض این کار سه
هزار رومنه خدمتانه سلیم عاید گسب مومس حان اسرفههه را به تحسوة سپاه
داده زوری چند از ممر احراجات آنها خاطر را برداحب - چون فریب هسب
ماه نرسن معرکه آرائی و جنگ سنان زوری نسر آمد و موسم ناران در رسید
حوسامد گویان نعتان و طلاق قسم یاد کرده و نایکدگر گرو بسته فالتاهی نه کسوده
و جوانهای ندیده حبری نسیدده را دیده و سندهه انگسته دکل حوسامد گوئی
آراسته تعبیر و نریر پرداختند و نه مرحرفان نهوده و هدیانات پیرسان گوشه
نسدان رزان و حنه پوسان سالوس و خوگیان منمرع و سنانسان خاکستر آلود
هرره گرد منروس عدر مانوس نمسک حسنه آبرا ساراب عدی و تائندات لاری
پندداسته بر نگارنگ نریر پندداسته بر طاق بلند گراسنه ناطهار آن طوطی ناطعه گویا
ساختند که اکنون کار چند زوره ناعسب و نالحریم و النعس مرهته در نرسکال
بر اشکال نمی تواند مالد و پانی استعامب شان در گل ولای خواهد لعربد و از
افرنای فلان شخص ندنی نام و نسان ناسنده بهمان محکله احمد آباد که نرد حوان
مردحان بوکراسب از راه فرانس و حممد دین اسلام نعام نموده که همیکنه
لسکر سحانی نموداری کرد مرهته راه فرار وطن بدس میگیرد و فلان عرب که نا فلان
دوستی و اخلاص دارد و در بیرون اسب نه تصدیق این قول گواهی نوشته
احتمال کذب ندارد اکثر از ساده لوحان گفتار واهی سان را نراسنی و رموعی

در ادکا بودند دسب بداسب همدراں اواں ساة اندالی از فدهار نا فوج گران که - همدوستن فوج کسی نموده بود نه دارالخلافت رسد و هر روز نانواع مختلف حدیثی موحس محتر بر احلال ارضاع سلطنت مدرسد - مومن حی معضای وف بدیعة بحب الدولة که فرد شاه تقری داسب حقیق حال را دوسب و اسامداد حواس چون مقدمه آنکا نه صلح انکامده بود حوای برسد ناکمله دکهدان که ینسرب کار بدسب آمدن حصار بکنگ ر حدل رزم و ینکار حی از اسکال و غایب دسوار بود تدبیر حده و سارس نایکی از حصاران بطاظر اوردده محفل کنگاس آراستد که نه تطمع رز بعد ر موعده تدبیر امیدواری ساید کاری بر آید * بیب *

کاری چو بکدل بر بیاید حوس حوس در حیلہ بر کساید

بعضی از گهرانیان که در بیرون بودند و معرفتی و خصوصیتی نا سلیم حماعدار حرف داستد ناصر دیس آمد و مملون ساختن سلم بواسطه هر نا رام یا دس گراسته پیامهای سارس آوردند و از شرط نمککاری را مرغی داشته نی کم و کاسب مومن حال را برین ماحرا آگاه ساخته و بموجب اشاره اس او بیر در مقابل دام تدبیر گسترد و بحرف رانی و آهسته گوئی صد را رام خود صاحب و منلعی را حبب تمسیت این کار در حواس کرد کار از پیامهای رانی مدانکیان گریسته بدسب آورده بودی انکامید فرار یاه که بکاه هوار روبده بعد و قرار داد نوکری دایمی نا ناصد کس نمهر سدا سیورام چندر موکد نایمان ر موطد نکال معتران اگر برسد این مهم سر انکام یاند - * بیب *

مرن در وادی مکر و حئل گام که در دام نلا افتی سر انکام

ا. انکا که از اممداد مدد محاصره نه تنگ آمده و مدلعهای خطیر احراحاب سناه صرف میسد - سداسورامحدر راضی گسب و این دروع مصلحت آمر را ووعی بداسب و عکالته دو هوار اشرفی را بدسب میانکیان تدبیرج برسم علی الکسب و دسب لاف مکمله وحه معلومه العدد و نامی را بعد حصول مدعا و فتح الباب موف و مشکل ساخته نا طومار فرار داد نوکری نموانین محتوم

منصب که از اصل و اضافه چهار هزاره داف دو هزار سوار ناسد نه تمهید دوسته مومس حان در مقدمه حموسر که چندقاه نفس از سنج سادک احمد آباد رکمل ساعی سده از پیسگاه خلایق و جهاندانی حاصل کرده مضبوط نیمه والہ روانہ ساختہ بود او در نبرون در لسكر سداسو رامکندر رسیده دناہر ظہور حسن خدمت پندہانی دادند و مومس حان از وزود حسب الحکم و رسیدن عطای نارگاہ والا کہ معاً انعام سد کوس سارہ رده نعال نک گروہ و حبہ اعلان و اسنہار و استعادل دوم سہر سوال المکرم نبرون دروارہ حانیور در نایل دیوار حصار سامندہ ایستادہ کرد و نہ استعادل سوار گستہ آداب صابطہ معینہ و فابن مستمرہ رو بدرگاہ فلک استماعہ نکا آورده پوشد و مومس حسب الحکم والا را سمع اعلی و ادبی رساند *

نقل حسب الحکم والا بمہر وزیر الممالک

آنکہ شہام و عوالی پناہ سال و معالی دستگاہ مومس حان بہادر مورد مہارم والا ناسد درن والا عوصداس مع یارده مہر دیار بدرگاہ والا و عوصی مع ہعب مہر بدر رسید و عوصداس و دیار بطر افدس گرش از نارگاہ والا نربان وحی نرحمان آفرین حکم سد و یرلع ہمایون صادر گردید کہ بخاطر جمع ر نہ استعلال تمام از بندوسب صوبہ فرار واقع پرداختہ در تعددہ معسدان نکوسد و رعایا را از حسن سلوک خود راضی دارد انساہ اللہ تعالی عدایات نارگاہ والا موافق صابطہ حوالہ و کمل منگرد و موافق حکم والا احوالات آنکا را نوسا ناسد درین باب تاکد داند بدرہم سہر ربع الدانی سال سوم حلوس معلی فلمی سد مومس حان حسب الحکم را بر سر ستہ سواری قتل سادیانہ نواراں داخل ہدر گردید و این واقعہ در نبرون سمع سداسو رامکندر رسد ر طاہر گسب کہ گوینداس کھاندی نیمہ والہ کہ از دار الکلاوب وارد سده فابو کردہ عطای رسانیدہ لہذا گرفتہ عدد نمود و میخواست کہ نہ سرای کردار رساند و بر دہی توپا ستہ بہراند لکن سغاعب جمعی از نکارب یبشگان معندر کہ تدریج از بلدہ بر آمدہ

توپ و بندوق از یسب حداد اگده' نمودند در آن ایام که دفعهٔ چهارم بنوره معمر گسب عایا و برایش نه سوره آمده اناب العتب را در معرض بیع در آوردند و بنوب آنهاکنکه بیرون بدر رفته بودند افواه را امنا و محله داناں محصلان تحصیل و معکوهدهاں را همراه گرفته کسوده نقد و حبس آنها را بدر نه فروش رسانیدند کویض مستبری نقد این کالا گسبه نه نیمه بها خریداری نموده هرسب یستارها سسبه بنرون در ویناب عصب اعلیٰ معبروحتند حتی دفاتر هندی که از سالهای دراز و آنا را احداث سن بود نرون فروخته سد و حساب و کتاب و داد و ستد تمامی بنداق و در آب سسبه کردند و زن و مرد باوجود دادن ته بساط در بسب تنخواه داناں کربنار آمدند -

سکسته حم معلس بی درم یکی سد نه گنجینهٔ محترم

سراها همه بی نلاس و حصر گدا کدخدا گسب و نا نو اسیر

و مکر از بیرون بیام مصاحبه آمد چون همور رفتس برسید، بود ابری نه بحسد و کم حران بردنک بین حمل بر صغ طرف نانی نموده وسیلهٔ حوشامد گوئی که آن حوشامد گو تاره روزگار بسب آمده هر روز حر واهی از بس حدود اختراع نموده و سخی تاره تراسیده که مرهته عاخر آمده ، فلاں سخص حر آورده که امروز یا فردا بر حاسه می رود -

تا چند سخص براسی و رنده ربی تا کی نه هدف تدر براگسده ربی

گریک سخی از علم حموسی خوانی بسیار نه این گعب و شلو حده ربی

از انکا که از حایهائیکه حدادندانس بنرون رفته بودند کسان سدهو رام کسوده از نهن و آشکارا آوردند منلعها را طروب مسی و ربکی بر آمد مس را گداخته سکه رد و بخرچ سپاه داد و ربی را سکسب چون یکصرف توپ فرار دمدمهٔ کالو یور ناکاره سده بود عوص آن نا یکصرف توپ فنداره که هوائی نامند ربیک توپ کلان در اول تتر سکسب و فنداره بغار عدم و فوف توپکی معطل ماند درین وف حسب الحکم اودس نه مهر وزیر الممالک در ناسخ عرصاداس مومس حان مصحوب فادان رسید انفاقاً خلعب فاحره و سر بیج مرصع و علم و فغاره و اصافه

ساحب جماعهٔ روهيله را با محمد لعل روهيله و مازواريان را با گنگا حات ر عرب را با نار گيران و مردم منعمه با خود گرفته از دروازهٔ زای پور محمد لعل و از دروازهٔ دريا نور گنگا حات و جماعهٔ عرب را از دروازهٔ کابو نور که با دروازهٔ ساريگ نور فريب بود خود ازان دروازهٔ برآمده بر مور حال ديون ستاوب ر بوپ بدان سرج آن طرف را مامور صاحب که از توي اندازی نگارند که معال سر بالا کند و دمی آسودگی بخود تواند کسند بدی تمهند علی رعم یکدیگر حمله کردند و جنگ سخت از نصف شب در گرفت چنانکه مورچال پيس رو را گرفته بسکر آنها رسیدند از آنجا که دکهيان از روی حرم و احتياط چنين زوری فريب دایرهٔ خود مورچالی استوار از دیوار بسته بودند کار جنگ بد آنجا انجامد و تمام لسکر بر پيس حدار رسده به مدافعهٔ استعمال ورزید با سپیدهٔ صبح از افي مسروفي نمایان گشت و در دوسب و دسم فوق طهر سدن گرفت - * ييب *

تبع کسند اختر عالم فرور لسکر سب کرده هريم ز رور

دکهيان قدم حرأ و خلادت پيس نهاده فوج فوج از سوار و پیاده حمله آورده به رد و حور پيوستند - * منظومه *

گروه زرم حوی و فتنه انگیز همه بر کینه و بی ناک خون ریز

به کنن خواهی من را تدگ بسته دل چون سنگ را بر جنگ بسته

داد مردی و مردانگی میدادند چون گولف نوب از فرار نوب که سر کوب بود و بر مخالف می رسد فرصت نرکتاری و مندان داری نمی یافتند و بر پيس گرمی آن پای بیرون برآمدگان در حرابهایی نوبت برجا بود که ترلری در استعفاء نشان راه دمی نوب و از وقتی که سهار صبح از دسم افي يروز کرده با عراب ظلم سب نال نکسود نایرهٔ افروزی حرف کوسس به عمل آمد و دوس رد و حور فريب دو صد کس از سوار و پیاده جماعهٔ سنی کسند و حسنه گستند و از جانب احانب در جمعی کنیر هلاک و محروم شدند که پیده دار ساه ناحتری مانع و حایل گسته طرفی را از هنگامهٔ آرائی نار داس که با چندی هوس معانله و معانله بخاطر احدی حطور نکرد و محافظت مورچال و انگند

حور ۵ تاج دوکری بیس فر در هر ماه منلعهای می نایسب بار دیگر بنوره ریاد
 ا نسدب سالی معور گسب - ن وجود گرفتگی بنوره متعده و مصادرات تنوعه
 کعب می سد و غلوه آن روز مره کولیل که سام به سام نایسب داد و آن حماعه
 اطراف و حواری انبار طمع ا مساهده نسدب آمدن بعد و حدس هم کاران
 مومع دنور و حاشنه حوزی ایام محاصره بجم الدوله که حاشنه حور به از مصادرات
 حور اسب جمع کنیدی فراهم آمده بودند -
 * شب *

نوامی نسدب این مور نوم بد و ننگ کردند یکسر هکوم
 در هر ماه بنوره و گرفتگی مصادرات و بیس از بیس اهتمام به عمل می آمد و در
 ننگ مدسی ر کمتر فرصتی منلعهای خطیر طلب سپاه نالاروب و کار مصادرات
 از عمرو وید و نکر و خالد گرسب چشم مروت نوشده سد و تمیز آشنا و بیگانه
 ه اند حقوق احوت به حقوق نسدب یاف و ترس از خدا و خوف روز حرا نسدب
 مدسدب گردید که سرح و تفصیل آن موحط اطراف سخی و طول کلام و ناعب
 ملال اسب در مستحفظان دروب مدعی بلع سد که احدی را ندون احازب
 و سد آویر مهربی بیرون نه گرا نسدب حور از اظهار بعضی طاهر گشت که در
 حده جوان مرد حال چند صرف توپکه دوگای و حرائر مانده نفی بیگ حال
 در اعه حدسی مامور گسب که بر آرد چون حکرات خانه را کسودند سپرده صرف
 توپکه و هستاد حرائر و مدوق که بر آمد بر آورده بر سر کار گراسب و ما نفی
 ادب الدب را صط نمود و بگمان دهنده حائی حد نه کندن آمد و خبری
 برنامد دزی مدت که سب و روز از طریق ننگ نوپ و تعنگ سر گرم بودند
 و دفعات هنگام سدهای تاریک ماه که در ماهی یک دفعه و دو دفعه سدهو رام
 ناله می سده بر مورچال نبرویان ربخته ننگ تنو و ننگ پرداخت و جمعی
 از خاندن کسته و حسته می گسب اما فائده مترتب می سد تا آنکه در ماه
 سدن المعظم شب چهارم -
 * شب *

چو حور سد تابنده نموده پس هوا شد سده و رمین شد درسد
 تدبیر دیگر در بیس کرد و تمام سده را از سوار و پیاده گروه گروه و مرفه نعرفه

و اساس دیواری از مرودگاه تا مورچان بنا نهادند و نه نستی و چال دیگر در
 نزدیک دایره که حریف نا آگاه رسیده بود اندر یست گرمی و عوایب و حریف
 بدس استعمال و زبیده در اندک فرصتی و کمتر مدتی که سب و زور جودش بدش
 و مردوران فعله گئی کرده مرتب ساختند در سعادت سندی استبر که نکت
 شهر بود و سدود ساخته و دروازه حب اسکم خود را نگاهداستند و چند مرتب
 نوپا المهرس نصب نموده نادانان گونه بر دروازه سازند و روح و قصد مع
 دایره حرف را افروختند و حبوبندد نامی که بد مصلحت آورده بود چون عوی
 نه بسبب و فبالحمله با حال نکوفتن مضاربات استبر امشب و ویدی
 مرهته تکصدل پرگنه حویلی و آمدنی محال سابر نلده طریقی علی انکس
 نه حرج سپاه می رسید و هفوز و رسمیات سان چندان بالا برفته بود و مددبری
 کسادکار و بدس آمدن پرگنات و نکرست اکون که نگنه حویلی است که
 و بصرف نیرون رف و بنابر اسناد دروب و برپا سدن هنگامه و حاصل محال
 نلده موقوف گسب و هنگام کار در آمد - سندهورام که مدارالمهم جمع امروز بود
 هرچند درین باب اندیسید نکر احیای بدت نبوده واحد و حر حارقه دستس بیامد
 اهدا و رفب لک روپیه را بیوره بر تحاروت پدسگان و صرافان مسلم و هندو قرار داده
 نه تمکوات سپاه داد و بازار سامعان از حدای بی حتر و خانه بر انداران ندادا گر
 که از چندی کساد داسب رواج گروپ و ساحتها را در معرض بیع در آورده
 نفروس مبرسانید درین رفب علام حسن حان ولد حواجه عند الکمد حان
 فرص یافته استدعالی منصب فصالی نلده سرائکام دو هزار روپیه نمود ارن
 حاکم در مطلوب بود مومی حان پریرف و او از زوی حرم و احتیاط که حللی
 درین کار سود نه کفالت محمد هاسم نکسی و محمد نعل روهله سکلی
 نویسانیده بیست و سسم شهر صدر از بغیر محمد زکی الحق حان فاضی سد
 و در عزل و نصب این کار مدلی را بعضان محمد زکی الحق حان گردید و در
 آخر کار بد و نداد -

* شب *

چو فاضی نویسد نکر ف سکل دستار ندادا نگرند حکل

کشدند و سند و رسم حقه مسکنی انا و اجداد و مسقط راس خود را که در سارنگ
 بود در حقیقی مکتوبی در بلده سکونت گرفته بدست خویش آتش
 داد کم و بیس آندی که در آن نوزده بود . طرف سد نالکمله سده پورام معاودت
 نموده آمد مچندی از این رسدگان که پدر حرا به حادثهای مردم گراسه
 بلا کسی حلد روی گریده بودند در آب 'ندارها' که باصطلاح گنجراف تانکه گویند
 اگرچه عمرات حراف سده و 'آدها' نرجا و به آب بودند از نالندی و تاریکی
 سب کرداف 'احد افتاده هلاک گستند رز دیگر که کرب دوم دکمیل برای
 سنی مورچال در آن حراف در آمدند 'از عرق سد گل بحرفنا و افتاد گل سیاه
 چال بلای دوسه نبال حال شدند -

* بیب *

ای مدعی که منگری سر کسار آب

ما که عوفه ایم چه دانی چه حال اسب

الخاص سداسیو راه کندر چه نستی مورخال و استحکام دادن نهاده گاه مدعی
 نمود متوجه تمسک مهمه مالی رملکی سده عمال و موجدانان در پیرنگان
 رخصت فرمود سداسیو نلال نامی از همراهان را کزوره کهنه نارچه سار
 و - 'مال برگنه حویلی ساخته گفت که وجه بقای مالو حفات فصل حریف را
 بمعرض بحصل در آرد و داماهی پدر در حصه خود ناندان تعین فرمود از انجا
 که نا حال حواس مرد حال و روز آرد حال نرادرش نواف سداسیو دامودر بود
 و او چارنا حار هزار و پان صد رویه ۵۰ صنعت مدد خرج از برگنه پتلاد و از
 هرجا که دست بهم میداد میبوسانید و بدست چه مبلغ حظیر بحرج در آمده
 اکنون که ملک ناختار دیگری اسب او عذر آورد لهذا نا سداسیو رامچندر گفت
 و سعد این معنی درمیان آمد و او نظر بر جمعیت همراهین که چندانی
 نبود از آن وجه کاسته بعدر همراهیان مقرر ساخته نگاهداشت -

* تب *

از زیادت طلبی کار تو آید نربان سود گر خواهی از اندازه زیاده مطلب
 حماقت مرهفته که راه در آمد و بر آمد طرف ثانی را برای العین مساهده کرده
 بودند از چوب و نخل و دستارهای رفوم رجه ندی نموده کندن سلام کوچک

در دانه پوسیده از جسم اعتبار در آمده حای گرفتند و در همان شب چوب و تخته که روزانه معد و آماده کرده بودند در پهلوی مسند و محلی حصار مستحکم ساخته مورچال بستند و در دیگر که ملک سعده از حمله شب در برابر دست و تیر از تازی روز را نصف فرموده عرصه و رگاز را روس صاحب مورچال مدعی دکهیلان بر حصاریان منکشف گشت

هر راز که در برده شب دمهال است حوس روز سود بر همه روس کرد چون کار از بله توپ گزشته بود طمع بافگدن بدو و حرائر از نه د' سام معرکه را گرم داشتند سداگاه طلایه سواران شب گشت بغازه نوابان در اندرون حصار از دو طرف نگرند شهر بر آمدند و مستحقطان برج و ناره مساعل افروخته صدای هوسدار ناس و صدای ننداز ناس را بر کره انیر رساندند - موسی حان تمام لسكر را امر ده كمر بندی نموده در دروازه سارنگپور آمد و فریب یكناس از شب گرسنه كه ظلمتس سناه بر گشت -

شبی حوس زوی رنگی در سناهی رسیده رنگ شب تا پست متهی

سعدیه رام را با سپاه بدرون فرستاد كه مورچال بند رسیده بردارد مردم را كه اول كار بود بی مكانا خود را رسانیده ناندك رد و حورید معادل را كه همدور حی استوار نه ساخته و از راه و معبر واقع بدود پای استعمال از حای رفب حمعی از طرفی گشته و حسته سده رونه مرود گاه خود بر گشتند و از ری اضطراب بعضی از اسلحه و امتعه ضروری آنها افتاده ماند كه بدست سپهیان در آمد و خوب و تخنه مورچال را كشیده آوردند حمعی از بدلان كه بحسب ظاهر بدون بر آمده تاریکی شب را روشنی بخت دانسته در گوشه و كناری متعاهد بودند از مساعده رویداد حری گشته ریاده از بیس مدمان نه های وهوی و حسب و خیر در آمده رفتند چون در بیس مانعی ر حایلی نمود تا دانه دکهیلان رسیده چند دفعه ساف زدند و فریب نصف شب معاودت نموده در بیس راه سعف بعضی عمارات سارنگ پور كه معالنگ چند می گزرایدند و از خوف نه شهر آمده بودند با مسعدیهك سعفس چونس بود و فایده و پناه مخالف دانسته آتس

کشدند و سند و رسم حقه مسکنی انا و اجداد و مسقط راس خود را که در سارنگ
 بود در حقیقی مکتوبی در بلده سکونت گرفته بدست خویش آتش
 داد کم و بیس آندی که در آن نوزده بود . طرف سد نالکمله سده پورام معاودت
 نموده آمد مچندی از این رسدگان که پدر حرا به حادثهای مردم گراسه
 بلا کسی حلد روی گریده بودند در آب 'ندارها' که باصطلاح گنجراف تانکه گویند
 اگرچه عمرات حراف سده و 'آدها' نرجا و به آب بودند از نالندی و تاریکی
 سب کرداف 'احد افتاده هلاک گستند رز دیگر که کرب دوم دکمیل برای
 سنی مورچال در آن حراف در آمدند 'از عرق سد گل بحرفنا و افتاد گل سیاه
 چال بلای دوسمه نبال حال شدند -

* بیب *

ای مدعی که منگری سر کسار آب

ما که عوفه ایم چه دانی چه حال اسب

الخاص سداسیو راه بخندر حبب سستی مورخال و استحکام دادن نهاده گاه مدعی
 نمود متوجه تمسک مهمه مالی رملکی سده عمال و موجدانان در پیرگناب
 رخصت فرمود سداسیو نلال نامی از همراهان را کزوره کهنه نازچه سار
 و - 'مال برگنه حویلی ساخته گفت که وجه بقای مالو حفات فصل حریف را
 بمعرض بحصل در آرد و داماهی پدر در حصه خود ناندان تعین فرمود از انجا
 که نا حال حواس مرد حال و روز آرد حال نرادرش نواف سداسیو دامودر بود
 و او چارنا حار هزار و پان صد رویه ۵۰ صنعت مدد خرج از برگنه پتلاد و از
 هرجا که دست بهم معداد میسرانید و بدس حبب مبلغ حظیر بحرج در آمده
 اکنون که ملک ناخستار دیگری اسب او عذر آورد لهذا نا سداسیو رامچندر گفت
 و سعد این معنی درمیان آمد و او نظر بر جمعیت همراهس که چندانی
 نبود از آن وجه کاسته بعدر همراهیان مقرر ساخته نگاهداشت -

* تب *

از ریادت طلبی کار تو آید نربان سود گر خواهی از اندازه ریاده مطلب
 حمانه مرهفته که راه در آمد و بر آمد طرف ثانی را برای العین مساهده کرده
 بودند از چوب و نخله و دستارهای رفوم رجه ندی نموده کندن سلام کوچک

فوج مزاحور این کار پرداخته زوئرا بهادند ر قطع مراحل و طی منازل بسرعت
 سرحد صوبه پیوستند و موسم حن را آگهی آمد تا خود انقطاع رسند امید
 کومک و مساعده از بیسگاه بنابه ری هم ر خسارت ترتری د فواید بیش
 امامت و تحلیلی در ارکان یابداری و استقامت راه داده دروب حصار سپهر نگاه
 را حسب حن ساخته نه مردم کاری سپرد و مستحقان در برج و ناره گماشت
 و توپها را حاکم و سمب نمود و (۱) کفر حوین دستگی در سرفات نصب کرد
 و قلعه ناره نی پور مکان فوجدار دسند کرد را که در رمب محاصره رگه‌نامه راو
 دکه‌ندان حرات و ریزان ساخته بودند و سری ب ر و ز سر دو عمارتس را محکم
 دسب ساخته بود بمطافه اینکه مخالف آنجا را پناه گاه خود نه سازد مبنده
 صاحب و جنگ را مدحصر در حصار سپهر نامه گراشته سر مانع تر سر
 کشنده و علم مدافع تر افراخته زرم طلب دسب - سدا سیو رامچندر
 و داماحی گایکوار در دیبای مهندری رسده سلسله حندان امر مصالح و رفع
 حصوم گسته نامه مستملر وعد و عید و تحریف و تهدید از مخالف پیسوا
 که درس عسرو زمان در تمام ممالک هندوستان دسب تسلطس در آورده
 و احدی را ناب معادمت او نمادده بهتر این سب و حیدریب درین اسب که
 دسب از مزاحمت و منارعت نار داسنه مصی مامصی و کرده را نا کرده
 انگاسنه تسلط مخالف را بر چنده نه کهنایب که از سابق در تصرف او سب
 برود -

* منظومه *

مدگی برفته میفر و رگین	حرای منا و در بدین سر زمین
ترا ملکی آسوده بی داع و ریح	مکی ناسناسی دران مال و گنج
مسوزان نحدود کامی انام را	فلم در کس اندیشه حمام را
همان نه که بر صلح رای آوری	طریقی مروت نجا آوری
نخواهم ازین حمام صلح بین	بی بیرا گردد نا هنگ کنی

(۱) کفیر بقم اول نورین حندر سنگی را گویند که بر کنگره قلعه بهند نا چون علم
 بردک آند بر سر اورند و نکسر اول هم آمده و بهندی منواله گویند ترهان *

رسیدن خبر و دیداد احمد آباد به پونه و بر آشتن
 پیشوا بالاجی را و تعیین فرمودن سدا شیورام
 چندر به امر نظامت و انتزاع بلده از
 مومن خان و پیوستن او باتفاق
 داماجی گایکوار با فوج جرار
 و بستن مورچال و آراسته
 شدن معرکه جنگ
 و قتال

حون مره بعد اولی و کره بعد احری هنگامه آرازی مومن خان از گرفتن
 بدر کهوکه و ناحب حموس و مراب پیرگده پتلاد و کستن راگهو نائب صوبه
 و در آمدن خود نر بلده و بر افراختن علم محالعب و استعداد مدافع نه
 سمع پیسوا نالاحی را و رسید نظر بر امداد و تسلط حویستن که احدی را نارنگاف
 ایستدنی امری و حراب ایی قسم کاری گمل نمی برد و از مرط عصه و عص
 آسفته رنگ نرنگ گسب و در صدد انتعام در آمد -
 * منظومه *

حیدر دار شد پندشوا آن رمان که سد رخنه در کار امن و امان
 نه پیچید نر خود حون تحیده مار زبان کرد شمسیر ره رآب دار
 نه سرور و شعب دست رد نر دهل صلا رد ره رسو نه کنی معل

و سدا شیورام چندر را که از حمله نردیکان و مخصوصان نرتنه مرتب احص
 و بمفره مکعب و نروب از دیگران ممتاز و در بایه اعتدال و اعتماد در هم چشمان
 رحال داسب نه دناپ و رتی و قتی مهماف مالی و ملکی صوبه احمد آباد
 نام رد صاحب و داماحی گایکوار شریک دار نیمه صوبه را نا کهادنی را و نرادرس
 معاودت رخصت فرمود آنها طاق عرم را بدین یساق چسب سسته نه استعداد

رسیده بود عیان سنگ نگ اسعاص را بحانب بتلاد معطوف داشته رفتند
 حورن جمعیت متعینند بدر کهنایب مدافعت آدم کافی بود سندهو رام حاط
 ازین وادی جمع ساخته سوار یهای رانده و سرب و دوات آنکه به نسب گویند
 و محمد رسید بیگ را در اندکا گراسته و دهولعه عسک شهر رنج الاول نه بلده
 رسید مومس حان که نه رهمونی محمد هاسم عرف آندا و حاندا فصدتل کبری
 موحی نا دو صوب رندورک حبیب اندراج فصدت کبری از هر نارام نه سر کدهگی
 آدها تعیین ساخته بود در اندکا جنگی نموده سکسب حورن و رندورک و دهه
 نغارت داده نا دهل سکسته و عقی ماسکسه برگستند از اندکا که کیعیب اندراج
 بدر کپوکه از نسب دکهندان مومس حان نه شرح و نسط و تصور نوشته بود
 و کدل اس معنی را بدریعت و ریر الممالک ظهور حس خدمت و کار طلای موکل
 را نعرض اقدس رسانیده خلعت فاحرة نا شمسیر فصد نه نسان از بیسگاه فصل
 و عطا حاصل ساخته سه ماه قبل از وقوع معدمت احمدآباد ارسال داشته بود
 بحسب اتفاق نه کهنایب رسیده درین ولا نه همراهی سندهو رام آوردند مومس
 حان و رود عطیات نارگاه والا در چنین وقتی نغال نیک گزیده نماند نمود حاص و عام
 و اظهار استقلال نفاع ساهی فرستاده و باستعمال سوار گسب و بصاططه معینه و قانون
 مستمره نه تقدیم آداب رو بدرگاه معلی برداخته یوسند و سادیانه دواران داخل
 گردید پس از چنددی که در گرفتن احمدآباد معروضه رام از نظر اسرف گرسب
 و مرنن نخط حاص گسب که آفرس حوب کردند و این حنر در دارالخلافت
 استنهار یاف و کلای دربار حهاں مدار از مساهده اوصاع و اطوار از رخ کار درام
 نموده نه مومس حان نوشتند که درین حور رماں توقع مساعده از حرانه و تعیین
 کومک از حضور نباید داس و تسلط و علقت دکهندان نکائی رسیده و نعددی
 انکامنده که ارکان دولت را یازای محالعب و برهم رس نا آنها نماده آنکه از
 حورن تواند کرد مختار ادد اگر پیسروپ کار و استعزاز از رسیدن احکام والا و عطیات
 تواند سد میتوان حاصل صاحب - سری پ راو که ناستماع علم محالعب
 برافراحتی مومس حان و کشته سدن راگهو نه عرم این صوب راهی گسته بود
 نه سوهن گده رسیده ترکماهی حالات و افعات بلده اطلاع یافته برگسب *

و امول سرکار والا که بدر در انجا بوده و اکثراً سوای خوف و بخت نا کاره بر نیامد
مکریک صدوقه معقل از حکم حراجه مهر دیوانیان پدیس مایده و زام در
در ابتدای تعلق پیرفتن دیوانی مهر دیوان رده بود بر آمد و از روی سر رشته
دفتر همن صدوقه معقل محتوم دب اسب چیری مندرج بدسب آدر
دا خود بود چون ساعت داخل گستن فلع ازک بر دیک رسد پانزدهم شهر
صفر المظفر از حویلی مهر علی حال ناره دین پوز انتغال نموده زور دوسده
دور دهم نا تحمل و آراستگی فوج فیل سوار سادپانه دیوان در آمد و سادات عظام
و مسایح کرام چار نا چار آمده لب به تهیبت کسادد و گفتند * دب *

به فال حیر رسیدی بدین حاکسته معام
خوش آمدی و علیک السلام والا کرام

و سرگروهان مسلم و همدو تجارت پیشگل و عرافان از عافیت کار حائف و هراسان
بدر حال و مزاحور رتبه اسرمی و روپیّه بدر و مدارک ناد دادند موسی حال
هریک را استمال و دل خوئی برداخته رخصت فرمود و برزای و تدبیر خود
آفرینها گفته و از مساهده مکانی که بدان حال از انجا بر آمده بود سادما ندیا
مود و شاهد معصود را در کنار دیده گفت - * بیب *

دامی چون تو نگاری رکف آسان ددهم

که بکوانه سیار بدسب آمده

و متوجه سرانجام مهم مالی و ملکی گسب و اهتمام نام در حفظ و حراست
روح و ناره و استحکام آن بیس از پیس فرمود محمد رسید بیگ و سندهورام
که نه کهنایب رسیدد جمعیت آنجا را که دو هزار کس از سوار و پیاده موجود
بود نا خود گرفته به مقابله و مدافعه جوان مرد حان و دکهنیان که دب
بناح رتاراج و ریات متعلقه کهنایب در از ساخته بودند شتاب و دوسه
دفعه دیمایی جنگ واقع شد از انجا که دکهنیان معلوب و همه در معارک کناره
گیری می نمودد همراهیان جوان مرد حان بود و حور می برداختند حمایه
از طرفین کسه و حسته می شدند صوفه ندیده و بدر حذر بر آمدن فوج از پونه

دسب رسد خبری نه تحصیل در آورد شاه عددا اوراق جمعی از پندتان را که در حواری او و سندھو رام در آمده بودند سعادت نموده بر حسب بدرون کرد چون خبر در آمدن مومی حان نه بلده و بر آمدن دکهنیل ناظران اکتاف صونه بدرونک و در رسد مرقه سنا را زوری پیدا سدا، قصد قرب و بعد تا یالی نور و حونه گده و بندر سورت تا مار وار هر روز گروہ گروہ و فوج فوج تازه نتارہ و دسته دسته از سوار و بنادہ گجراتی و عرب و زرهیلہ و سندهی اکثری از راه طمع استماع نوکری نفس فراز دسب از نوکی دیگران کسیده و دم گاوی که دسب سان بود رها کرده نال چنی گمان نموده از گردہ حسک رو گردانیده رسدند -

* بیب *

گردش هر نوم و هم کسوری دادک زمان جمع سد نسکری

حواس مرد حان و دکهنیلان از اجتماع سپاہ گران اندیسده ناح و نا راج مرپای برگشتہ حوراسی را بنظر در آورده رفتند مومی حان برنی تدبیر و اوف سد محمد رشید بیگ و سندھو رام و محمد لعل را نا هزار سوار حرازه که کهنایب رحصب فرمود و گفت که هنگام مراجعت فامو دیده متعلقان را د' احد نفر شتر و حاملان سرناری سرب و هاروت آنچه تواند همراه بیارد و خدمت بخشی گری را از تعذر رسید بیگ نه محمد هاسم مقرر ساحب و نه فلعبه موضع کالی و ولاد تہانہ داران فرستاد از انجا که جمعی از پندتان دکهنی که نه صیغہ تکارف نسکی در احمد آباد بوده نه سودا و معامله داد و ستد و خرید و فروش استعمال داشتند و بیرون بدر رده بودند نه سعایب بعضی طاهر گسب که در درد بعضی از مسروع و کمخاب فروشان بعد و حدس از انها مانده ندین صعه محصلان تعیین کرده چهار هزار رویہ گروہ و متصدیان ناساھی محال کھترہ نارجه را نه دستور سانی و معمول قدیم دخیل کار فرمود و تقی بیگ حان را داروغہ توپ حانه حدسی معرر نموده حبب سرانجام توپ و مصالح سرب و ناروب مدعی بلیع کرد و آنچه از سرب و ناروت و نان که دکهنان دحدرہ داشتند بدانر ملاحظہ آن که در سرای اعظم حان بود خود آمده دید و حکرات حرایس

مختلف سنو ذکر یافته و نامی احوال از سنو کلام آینده توضیح می یبودند
 نالکمله چون سدهوزام از رفعت رفیع خاطر جمع صاحب تعیین خدمات
 و تعلقات متوجه گسته محمد لعل زو هیله را بفروداری کرد بعین فرمود و مکالم
 نکاس را بد و سپرد و مکالمات دیگر را سولی کتھرہ پارچہ کہ موسی حان نہ مدر
 نعم الدین ولد سید عقیل حان معزز کرده بود نہ متوسلان و معسولان حویس
 تحویر کرد اراکا کہ هنگام ارتفاع غلاب و حصاد و حساد مرزوعات رسدہ بالفعل
 کہ برگشتہ حویلی در فضا در آمدہ کار سنجیس و چسبہ تکمیل بالواح را جاری
 صاحب موسی حان حقیق حال از احراج دکھیل و در آمدن خود در بلدہ
 را نہ شرح و بسط نہ حیات اقدس اعلیٰ عرصہ داس و بوش - * منطومه *
 کہ آتس در دسمی در انگیکیم ناعمال شہ خون او زیکیم
 نیک رحم کردیم کارس تنہا سردیم حاس نہ فتراک شاہ

حواس مرد حان کہ بر سر راه بیرمگام نہ انتطاری سداسو دامودر و فوج دکھیلان
 دسستہ بود آنها نہ پس گرمی و دلدهی او موسی دل شدہ آمدہ پیوستند
 چون جسم شان را از صدمہ بحسب رسیدہ دید و از خود جمعیت چندان
 نداش حرات امر دیگر تمام پس از مشاورہ و گدگشہا رای ها بران قرار
 گرفت کہ در نواحی بلدہ تا رسیدن کومک از پیسوا امام باید داشت تا
 طرف نانی دسب تطاول نہ برگشت دور سب دراز نتواند صاحب و از
 فریات برگشتہ حویلی وامکنہ دیگر بعدر معدور و تقاضای وقت تکمیل نمودہ
 بصرف نسکر در آرند و بدین دسب آویر برای مدد خرچ ہمراہیان خود
 و روزاوز حان ہزار و پانصد روپیہ روز مرہ معین کرد و کیفیہ آمدن و تدبیر
 یکہ اندیسیدہ بود نا شرح و بسط بدانہ انبات حق و طہور حسن خدمت
 نہ نالاحی راو نوسب و از دکھیلان نویسایندہ مسرعان سریع السیر راہی کرد
 و کوچ نمودہ بموضع ساند شس کروہی بلدہ آمد ہر نا رام اراکجا حدائی گردیدہ
 نہ کری دم حواس مرد حان باتقان دکھیلان موضع جیتلپور ہفت کروہی
 بلدہ کہ فلحکہ دارن پناہی نظر آوردہ آمد و مقامات چند ورید و از ہر جا کہ

ستود و نه استمالک و دادن حلاع دل شاد و حوس دل ساحب و او احرزور ده
 سواری فیل نا تحمل و حسمب و حمعیب سوار و بیاده مدیم و حدید سنان
 ملاحظه سکسب و ریعب حداد حصار از دیواراه حانوز نبرون بر آمده دوز سهر
 بطر تامل و تعمق نکریسته نعط اکدر اسکار و انهدام حدطان بیوف مدهدمه انادی
 سانس که در حوار و گرد و بیس بود و حفر حددن امر فرمود و معماران چانک
 دسب و ندایان شتاف کار حهب تعممر و رحدنه ندنی بعین نمود که نکوبیدی
 استادی دسب و فرار را برابر سارد و سب و زور چون ^(۱) ساعول خاطر را نه تعمیر
 آن متعلق ساخته نانجام رساندد ازانکا که برج لعل ییسکار برتق و فلق امور
 نظام و گعب و سدید بعضی مهام مرجوعه در آمد سددهورام که خود متوقع این
 کار بود اندازی ^(۲) ادناع را گوارا نه ساخته اظهار نکندگی نموده گفت - * مصرع *

ما رنج نرم و دیگری گنج

مومس حال بمقتضای وصف نه دلبری پرداخته انصرام حمیع مهام مالی و ملکی
 نه عهده و انهدام او گراشته نائب دار مختار و مدارکار صاحب و برج لعل را
 بناس خاطر نه کهنایب رخص فرمود محفی نماد که سددهورام از قوم
 برهمن ناگرنسلنگره اسب در ابتدا در مرز مرفه سپاه و نوکالت میر انوالعاسم که
 نانکم الدوله بود نوکری می نمود ازانکا که پیر نکتنس زونه سهم السعادت داس
 درجه بدرجه در انام حکومت حوال مرد حان در رفاه شهناز روهیله بیس آمد
 کرد و پس از کسته شدن او حون نا حوهر داتی آراسته و بدساء شکاع پیراسنه
 بود بقوحداری کرد معزز گسب و روشناس که ومه گوید و در هنگام محاصره
 رگهندانه زاو نه ظهور بردداد نمایان علم سد و نام و آواره بهم رساندد و پس ازان
 سر خود ناصد دو صد سوار نوکری می نمود حدانچه سمع ازان در مختل

(۱) ساعول رنسمایه ناشد که بر سر س مدگی ندند و بنایان از دیوار آویخته کعبی

و راسنی دیوار در نایند ۱۲ *

(۲) ادناع دورن را گویند که در نکاح یک مرد ناشد و هر یکی از اشال مرد دیگر را

ادناع ناشد - برهان ۱۲ *

* شب *

کار خویش کامل نمایی کر بعمل ریان کنی و کسی را ریان ندارد سود
 صدیقی قول نموده آنچه از راه طایب و زیرکی ناوحد عفووان خوانی که بزرگی
 بعمل است نه سال نا خود اندیسیده بود گفت که تا موضع کهوره معموله
 چوراسی که در شش کهوهی دروغه واقعست سرحد کهنایب است و تعلق نما
 دارد رفتی را مصیقه بیست و نا رسیدن اندکا حدریکه معرون بصدق باشد خواهد
 رسید و بدان موجب عمل خواهد آمد و مررا محمد رمان شاهزاده ایران دیار را
 که از چندی در زمان او بود نه دعای معرر ساخته نا حمانه که اسپان شان
 نایلغار بودند رسید سوار گشته رانپ عریب در افراس و فریب نه صبح کاد
 نموضع کهوره بیوس و رویداد احمدآنا شان سعیده صبح صادق و صبح و روس
 گردید بر رای صائب خود آفرین بر خوانده گلگون عوم را گرم رفتار صاحب
 و بدولقه رسید فتح محمد یر مار و مصانیان اندکا و سلیم حماعدار عرب که در اندکا
 انامب داس برسم استعمال بر آمده ملاهی گسند و ساعتی چند بدان
 استراح مک نموده بعضی از مصانیان را نامدواری نوکری و سلیم را
 ناوحد عدر عارضه جسمانی تکلیف همراهی نموده رو براه آورد و یک ناس و دم
 از روز بر آمد روز یکشنبه بیست و دوم نهاره نی بور بیرون نلده برول کرد -
 و نا انتظار رسیدن ساعت مختار انکم سلس حب در آمدن فلعه ازک چون
 زوری چند در میان بود نمانه مهر علی حال بودن را معرر کرده داخل نلده
 گس حاجی هارک حماعدار عرب که در روز در آمدن رسید بیگ اندک
 حراحتی برداشته بود فلان را عمارتی بسته در نزدیکی میدان سه دروازه رسد
 و مومن حال را سوار میل ساخته رسانید روز دیگر که ساعت مختار سعدو رام
 بود نا محمد رسید بیگ و محمد لعل و گنگا حات و هری کوتوال سر گروه کولیان
 نا سرس آمده مومن جان را دید و لب نه بهییب کساده گفت - * بیب *

المعة الله که اگر ربح کسیدیم دیدیم ترا و تونه معصود رسیدیم

مومن حال در فراخور رتبه و مغرب هریکی را مورد تحسین و آفرین گردانیده

آگاه شدن مومن خان از رویداد و رسیدن باحمدآباد بطریق ایلغار و سوانحاتی که تا رسیدن سداشیورام چند روی داده

محمد رسید بیک محمد داخل گردن دروازه سلوریه و دندون بدن
بلده چون و ب نگارن احوال را گنجایس داداس عقاله سواری بکه ناری
حوس اسپه را از همراهان انتحاب نموده رساندن مرده فتح الداد بود مومن
خان رخص نمود و او از همانجا عدل عرمد مصوب بدر کهنایب معطوف
ساخته روز دراه آورد و چون دسم سحری نایب هج گل و خار نگسته و دمی
مانند روس فلکی قرار نگرفته همه حاضران نال جعدان و دل سدان
تمام آفرور نترکتاری نسام رسانده به آسودگی بپرداح و در دمه سب آس
آن طاق وارد گشت و مومن خان را که در عالم رویا برای مسافده چن
زوری در حواف بود بدار ساخته بوی بدست آوردن شاهد مقصود رسانیده
گفت *

صبح طغر از مسوق افعال برآمد اصحاب عرص را سب سودا بسر آمد
از استماع این خبر فرح ابر بلا خوف و درنگ ارجا حسنه آهنگ روانگی
نموده بدین مصمون ران کساد -

امروز بیک دساف رسان ما است

عهدی است ایکنه حال بهرار آرو حوس است

و امر نه کمر بدی نموده مستعد سواری گردید بعضی از اصحاب حریف و ارباب
نصیر سرد و گرم روزگار دیده و حل و مرانام چسبیده حرد مدد بحریه کار دانسمند
کرده کار از راه حیر اندیسی و طریق دور بدی ظاهر ساختند که خبر واحد که
احتمال صدق و کذب بیرون عجب را کار فرمودن خلاف عقل و برانگی است
و مدسری که در آمده در وقتی بر آمده که پا نه اندرون دروازه گراسته بود از انکار
کار که بکجا منتهی شد و چگونه انکار آمد آگهی و اطلاعی ندارد -

مضای ایام ماضیه اصحیه مآده گاری را مردان ساخته آرایس دکان نمود و جمعی از سندهاں نتخانۀ نوآندانی کهن سنه کروزۀ کثرتۀ پارچه برگز کهرکی را منهدم ساختند و بیداد صدر را که از واعف عمده نلده بود رام عرصداشب نموده مصروف فامدان سریع انسر روانۀ نارگاہ فلک استاده نمود که در عرض دوارده یوم از نظر ایستادگان پایتخت سیرر اعلی گرسب - نااحمله دکهنیاں از رود نار سانر حوس ناد بر آب گرسنه افتان و حیران سداسیو دامودر و دهدد و هری نا دیگران بصوب بیرم گام که حصارى دارد و سیوکرام نائب داماحی گایکوار بدولعه و هرنارام نه کری جدا سده رفتند و جمعی از بدندان و کار برداران تعلقه دار محال کثرتۀ نارچه و سیر و دارالصرف و نکاس که در بدرون قلعه ارک در شهر حابهای احمد و محمود را بصرف کرده نسسه بودند از بدول دلاى ناگهانى و مضای آسمانى که که حودها را نتوانسند جمع کرد و عوارضات طاهری سان نه تاراج رفب نا در گوس و بیعی بیرون حسته نصی نه ساه عدد الران و چندیکه از سانق نا سندبو رام نعارمی داشتند رنهار حواء گسند محمد رمل خان ولد فداه الدین خان که نا جمعی از بددر کهنیای بر آمده بموضع دهبوره بیوسته بود از حعیف کار واعف گسته نه نلده آمد رشید بیگ ناستصواف سندبو رام صلاى عام داده نه نگاهداسب سواز و بیناده متوجه گسب و سباهی و ناسباهی را فرمی نماد هر بی سرو یاجی سبر و شمسیری از حود یا نه عاریۀ گرفته نوکر سد و حکماءاران مرفق عرب و گروه روهیله که نا مرهته بودند اسمالاب داده نوید نوکری رساند و بدستور سانق نه حفاظت بدروف و حراسب برج و نارۀ بعض فرمود اتعافاً حوان مرد خان که دموجب طلب دکهنیاں از پش بر آمده می آمد مابین موضع ماسه و پندها یور سوج سابعۀ نلده را سند و بموضع پندها یور آمده نا هرنارام که در کلول بود روز دیگر ملامی گشب و در بدبیر کار گعب و سدید نمیان آورد و مسرعی بود سداسیو دامودر روانه ساخته ناتعلی هرنارام رو بدان صوب بهاد و روز آور خان نرادرس را برای آوردن سداسو دامودر حصص فرموده در انتظاری بر سر راه بیرم گام نسب *

بنایان در آمده دسب تطاول دراز ساخته هرچه بدسب هر که آمد نا حیمه
و اسناد فرمایشی رگه‌ها ته راو و نقد و حدس نعلارت کردند - * بیب *

نامدادان که صنع ستم اندود ار در گنج فعل زر نکسود

و جهان را ار شعاع نقد زریں زور منور صاحب عند الله ربیری ار بدر رفتی دکمیدیں
آگاه گسته دسب ار جنگ نار کسود و درازا ۱۰۰ بدر بر زری نو آمدگان کسوده
گشت و رشد بنگ نا همراهان در آمد و شعور حدسی را نه کوتوالی چمنوره
فرستاده و او مصلادی ناسم مومن حال بر آورد - * بیب *

مصلادی خو در گوسه‌اراه کرد کسان را ازان کار آگاه کرد

و فریب یکپاس از زور بر آمده که کولان حفا بیسه دکاکس صرافان و بر ازان
حانهایی مردم را بصرف تفر سگفته ار نقد و حدس پستانها بسته بودند و حسارت
کلی عائد حال رعایای ستم دیده و کم نصیدان ستاره سوخته رسید دسب کسودند
از انکا که بلده سواد اعظم واقع شده اکثر ناشدگان محکلات دور دسب صنعی
که سرار حواف برداشدند احوال را دگر گون یافتند نه اظهار دیگران ار ماحراری
دوشدند واقع گسته گفتند - * بیب *

بیک لحظه بیک لمحہ بنگ دم دگر گون می سود احوال عالم

و عازتگران کولان امتعه و افسه معرفت را بمسکن خودها رساییده آمدند و بعضی
ار صرافان و تکارب بیسگان این معامله هراسیده زویوس گسته بهنگام فرص
گریخته بیرون رفتند محمد لعل زوهله متعلفان خود را ار چاه رندان بر آوده
بر قرار بدل عمارتی دار سوار ساخته بکاه فرستاد و سد هتی و بهائی چند اوهائی
آمد حمعی ار حماة عرب و زوهله رسدھی و چندین ار احاصره و او ناس
مسلم شهری دین گویان ار گاوان محل که همدکار توانی اندیسیده معلّم نه
علم و فف ساخته سر داده بودند پی رده بی زبان حد را ار پا در آوردند و پارچه
نارچه مسمم کرده کردند حوان مرد فصان که ار مدتی بدانر منع دکمیدیں بکون
گاردستی بدالوده بودند درر عید پنداشته ار دماء مسعوکه نگاری سب و بکانب
فریان گاه سلاح خانه و مدبج حوامل گسب و علی رعم روزگار گشته نه بیب

و مدائن را بر عذر اعتذار حای دیده تاراسته نازار مسعود جامع و خانه و لندیس
رسیدند حمایه کلاه بوسن و در حفظ خود که نه سردان بدوق چند از سب نام
سب کسودد سمپوراه بیس آمده منع نموده گفت که تا سما کسی را کاری
نفس ازین حرکت بیکه سب نار دارند حوس مانعی دیگر در پدیس نبود نه
عمارت کاریز مه‌ل دروازه بهدر در آمده فام گستند و بکک بدوق و حرائر
را افگندن در پرداختند و از آن طرف عدد الله زبیری و صالح حماعدار عرب از فرار
نام دروازه بهار خانه نه مدافع حای گرفتند چون هور صبح حور روس رسده
بود سمپوراه و محمد لعل نگر کوچه و مکتب گرد و پدش اسب تاران بر
آمده خانه بکانه سناه نه روزگار و آبهائی که برای حیین روزی مدلی سس
حور کرده بودند رسده از مزده در آمدن خودها نا حور کردند و برفام دعوت
فرمودد جمعی نایید واری نوکری احاب کرده حوس - * بیب *

بر افرحاب وانب سپهدار سرق سه عرب در بکر حوس گسته عرق

فراهم آمدند دکهمین را که اعتماد بر نوکراں خود نمود و سهری و لسکری را
مکالف و موافق طرف نایی دانسته ناوحدیکه فریب دو هزار کس از سوار
و پیاده بود از سایه حویس هم‌اسیده سب از پاکم ساختند - * معطومه *

تا حور گردون گردده حال قتاد اختر دکهمیل در زوال

در نام و در فته آمد درون بر آمد فعل از درون و درون

و حازه بکر در رفتن بیافتند و مصطربانه نه سراسمگی آنچه درانوف توانستند
برداشتنه راه در پیچه ناح طرف رود سانبتمی راه بر آمد گردیدند و نه ستاف ردگی
که بر یکدیگر سعب می حستند هکوم واقع شد درین صمن کسان رسید بیگ
برهمونی بعضی سهریان از جانب مرار ساه و حیه الدین مدس سره که دیوار
حصار سهر پیاده بکدار فلعه ارک پیوسته اسب از نالای فصیل چون نلای آسمانی
رسیدند و نا فگدن بدوق چندی را معروح ساختند دکهمیان از هول حان
مادد دیو از لا حول گیران سه رنجیر فیل سداسیو دامودر که از در پیچه بر آمدن
دسوار بود و نایی اسب و شتر و گاو و حور نا نار گراشته بدر رفتند و نالا رسیدگان

* شب *

رئانگ دهل فتنه بیدار گسب بر آسودگان کار دسوار گسب
 و بر فرار فصیل رو نه دروازه اسلوریه آوردند و مستحقطان روح و ناره سر راه می
 دکارا سه معد ریح گفته نگوسه و کدورها حریده بدر رفتند و بی ممانعت انداز
 دهل ریان و طاسه بواران نه دروازه پیوستند - حلم زو هیله متعینه دروازه عز فرار را
 احیای کرده بمدافعه پایس گراش و سر خود را در کنار دید * شب *
 پس آنکه نه دروازه تاحتند ر دروازه نان هم سر انداختند
 و فعل را نه صرف بر سخته فتح العاب ساختند - محمد رسد نگ و سدمورام
 و محمد لعل و گنگا حات که نه سواران مبرصد و منتظر چشم را حوس حلقه بر در
 داشتند حلوریر نه درون در آمدند *

گستند ربحس و نکسود در در آمد نه دروازه روح دگر
 گوشب از سر ناره طوفان مهر فرورخت دریای عارب نه سهر
 نالا بر آمدگان و بدرون در آمدگان نشان دو بدل دمان مجمع الکهرین نلا سده
 موح ریان طوفان برآسته و بازار انداختند و کوانل عارب گر دسب بعارف دکاکین
 و بیوت سر راه کسادند - * شب *

بعارف شدانده کولی همه چو گرگان دریده سوی رمه
 و عوا و فریاد عارب ردگان بلند سد از استماع این صدا و ندای وحس و سدوح
 سانه هوس ربای دل گسل حماء که بعنوان کومکیان مستحقطان روح و ناره و طلایه
 سب گشتی معین بودند معلوف واهمه و هراس گسته بی آنکه از کتب و کم
 مخالف آگاه شوند و از چند و چون واقف گردند و تحقیق صدق و کذب نمایند
 و نه حقیقت کار وارسند از هر حا و مکانی که بودند (۱) دم را علم ساختند
 دکهبیان رونه قلعه ارک آوردند و گجراندل کوچه و محله خودها هستند واحدی
 را توفیق سر راه گرفتن بر حریف رفیق نه گسب و آنها پیس زوی خود را کساده

(۱) دم را علم ساحس مراد از گریختن است چه وحوش هنگام گریزدم را علم می

و مدائن را بر عذر اعتذار حای دیده تاراسته نازار مسعود جامع و خانه و لندیس
رسیدند حمایه کلاه بوسن و در حفظ خود که نه سردان بدوق چند از سب نام
سب کسودد سمپوراه بیس آمده منع نموده گفت که تا سما کسی را کاری
نفس ازین حرکت بیکه سب نار دارند حوس مانعی دیگر در پدیس نبود نه
عمارت کاریز مه نل دروازه بهدر در آمده فام گستند و بکک بدوق و حرائر
را افگندن دن پرداختند و ازان طرف عدد الله زبیری و صالح حماعدار عرب از فرار
نام دروازه بهار خانه نه مدافع حای گرفتند چون هبور صبح حوف روس رسده
بود سمپوراه و محمد لعل نگر کوچه و مکتب گرد و پندش اسب تاران بر
آمده خانه بکانه سناه نه روزگار و آبهائی که برای حیین روزی مدلی سس
حور کرده بودند رسده از مزده در آمدن خودها نا حبر کردند و برفام دعوت
فرمودد جمعی ناء ید واری نوکری احاب کرده حوس - * یب *

بر افرحاب وانب سپهدار سرق سه عرب در بکر حوس گسته عرق

فراهم آمدند دکهمیل را که اعتماد بر نوکراں خود نبود و سهری و لسکری را
مکالف و موافق طرف نانی دانسته ناوحدیکه فریب دو هزار کس از سوار
و پیاده بود از سایه حویس هم اسیده سب از پاکم ساختند - * معطومه *

تا آخر گردون گردده حال قتاد اختر دکهمیل در زوال

و نام و ر در فته آمد درون بر آمد فعل از درون و برون

و حازه بکر در رفتن بیافتند و مصطربانه نه سراسمگی آنچه درانوف توانستند
برداشتنه راه در پیچه ناح طرف رود سارمتمی راه بر آمد گردیدند و نه ستاف ردگی
که بر یکدیگر سعب می حستند هکوم واقع شد درین صمن کسان رسید بیگ
برهمونی بعضی سهریان از جانب مرار ساه و حیه الدین مدس سره که دیوار
حصار سهر پیاده بکدار فلعه ارک پیوسته اسب از نالای فصیل چون نلای آسمانی
رسیدند و نا فگندن بدوق چندی را معزوح ساختند دکهمیان از هول حان
مانند دیو از لا حول گیران سه رنجیر فیل سداسیو دامودر که از در پیچه بر آمدن
دسوار بود و نافی اسب و شتر و گاو و حیر نا نار گراشته بدر رفتند و نالا رسیدگان

* شب *

رئیس دهل فتنه بیدار گسب بر آسودگان کار دسوار گسب
و بر قرار فصیل رو نه دروازه اسلوریه آوردند و مستحقان روح و ناره سر راه می
دکارا سه بعد ریح گفته نگوسه و کنارها حریده بدر رفتند و بی ممانعت انداز
دهل رنای و طاسه نواران نه دروازه پیوستند - حلم زو هیله متعیده دروازه عز قرار را
احیاء کرده مدافعه پایس گراش و سرحد را در کنار دید * شب *

پس آنکه نه دروازه تاختند در دروازه نان هم سر انداختند
و فعل را نه صرف بر سخته فتح الغاب ساختند - محمد رسد بنگ و سدی رام
و محمد لعل و گنگا حات که نه سواران مدرسد و منتظر جسم را حوس حلقه بر در
داشتند حلوزیر نه درون در آمدند *

گسستند ربکسر و نکسود در در آمد نه دروازه روح دیگر
گوش از سر ناره طوفان مهر فرود بخت دریای عارب نه شهر
بالا بر آمدگان و درون در آمدگان نشان دو بدل دمل مجمع الکبرین بلا سده
موج رنای طوفان تراسته و نزار انداختند و کوانای عارب گر دسب نعار دکانین
و بیوت سر راه کسادند -

نعار شنانده کولی همه چو گرگل درنده سوی ربه
و عوا و فریاد عارب رنای بلند سد از استماع این صدا و ندای وحش و سدوح
ساخته هوس رنای دل گسل حماء که بعنوان کومکیان مستحقان روح و ناره و طلایه
سب گشتی معین بودند معلوف و اهمه و هراس گسته بی آنکه از کذب و کم
مخالف آگاه شوند و از چند و چون واقف گردند و تحقیق صدق و کذب نمایند
و نه حقیقت کار و از سد از هر جا و مکانی که بودند (۱) دم را علم ساختند
دکھیان رونه فلعه ارک آوردند و گجراندل کوچه و محله خودها هستند واحدی
را توفیق سر راه گرفتن بر حریف رفیق نه گسب و آنها پیس روی خود را کساده

(۱) دم را علم ساحس مراد از گرگس است چه وحش هنگام گزیردم را علم می

سر ستهداز حصوری را گویند و محل اعتماد او بود تحویر نموده دستار و درپشته داد و رانم را طلب داشته در آن مجمع مخاطب ساخته ناطهار نصب دهد و هری پرداخته گفت که ندانم فضا آسمانی نه امصافته بود شدیدی سد اکسوس نه اسدما' ب رء' و رء' ناید کوسد رانم بیر نه صاطط دکنان دستار و دونته نه دهد و هری داد و او نه تمسب مهام استعال وزرید * * مدطوم * *

مثل آدمی بس نادان مثل مورچه اسب در مدد آن یکی کسته زیریای دراف وان دگر دانه می برد نه شتاب از آنکه او کم طرف واقع شده بود و کمد حوصله اس از مدارح علنا کوتاهی می نمود در در زوزه حکومت نه تعیر سلوک و دمعاشی خود را متعبر صاحب که طماع دکهیمان هم متعبر گستند تا دیگران چه رسد و راگهو مقتول در مدت ده ماه نایب بخوس حلقی و حسن سلوک نوعی سر برد که نه دیکوئی ناد می نمایند و او سراوار ستایس بوده * * یب * *

مردن کس نه بیک فرحامی بهتر از رسیدگی ددنامی نالحمله سدهو رام که از بلده بر آمد عدد الله نار گدر سنگیر نموده برساندن مستقل مدم سعی نه بهندان بهاد و مومن جان را از ماحوا واقف صاحب و او موحی را ترتیب داده نه ناسلیقی معتمد زمان جان ولد فداء الدس حل و برج لعل تعین کرد که باتفاق سدهو رام ناصرام مهم پردازد و آنها تا فصد دولقه آمده ناسر طبعانی رو دیار سائر حرأت پیس قدمی نکرده رجعب مهبری نمودند از استماع این خبر وحست اثر دکهیمان را دل از حای رمب و نه صواب دید حیر اندیسان جوان مرد حل را نه معاوب خوانده دوستند و در حفاظ و حراس حصار متوجه شده دروب را مردم کاری سپردند و سیو کرام نائب داملحی گایکوار نا همراهیان حویس و جمعی از بو نگهداشت سپاه بی روزگار گجرات متصل دورا سارنگ پور بود آمد و (۱) الگ آن صلح را حیدر گسب * * یب * *

حروس حرسهای روئیس زبان برون برن حواب از سر پاستان

(۱) الگ نعم اول برون بلند بمعنی نده و دیوار است ۱۲ برهان *

رسانیدند و سدا شیو دامودر از حانۀ سلم اندال نموده در بهدر زوب و دکهنیان برحانۀ سدهورام و محمد لعل و گنگا حات رفته اسب و ستر که همور بنور نه برده بودند با اناب العنب آنها کسندۀ آوردند و قدم سعی و تلاش در بدسب آوردن عیال سان بهادۀ رن و برادر رن محمد لعل را که یافتمد در حسن رسانیدند و دیگران را که هجند دستر حسند کمتر یافتمد و حانۀ ملک گلاف را چون حار از بیخ کدند و حها مهته که بنابر اوفات گراری که واسطه گف و سمد سدهورام بود و کالنداس پسر رن در برادری او نوکری می نمود ستریک و انبار این کار تصور کرده مایعروس را آورده در صدد انهدام حانۀ اس بودند او حور خود را ارس بهم بری ممداس سدا سدهورام را کفعل و نادهر گرفته حاضر آمد و برای ابراء دمه مسنور قسم گردید منظور دداسته مدلی نه صدعۀ مصادره در حواس نمودند عهده نرائی را در حور بدیده سم فالتی نه کار برده هلاک گسب اراحا که دستر حمعیب نگاهداسب گکرات از فرقه عرب و زهیله نوکر بود بر آنها بد مطعه سدد *

* بیب *

چو ار مومی یکی بیدانسی کرد نه که را مغرب مبد نه مه را

چون لاجار بودند و بدون داستی آنها حازه نمود بر بعضی که احتمال شارس و دغان گمان کردند از خود جدا ساختند بهادر زوهیله را نه فلجۀ کالی و ناودان عرب را تعیناب نازۀ بیی پور نمودند هر نا رام نائب موحرداری کری و نائب موحدار بدم گانم از استماع هنگامه متعاف یکدیگر نا حمعیب موحودی حودها نه نلده رسیدند و هر نا در میدان بیس عمارت کاریر حیمه رده مرید آمد و دلب نام نویسنده که در یک وقتی نوکال سدهورام می برداح بدسب آورده حنرا مسراً بصرب و شککحه دو هزار روپیۀ خود را گرفت روز چهارم این سرگرسب سدا شیو دامودر سرفوح که مرید دیرینه گرم و سرد روزگار چسبیده بود اعیان یندقتان و کار پردازان مهمات و معاملات براهم آورده بنابر تعین نائب صونه محفل کفکاس آراسب و دهدهوری را که از دسب عدد الله نار گیر اندک حراحتی رسیده بود و سانی نه حضور سربوب راو نه بناب پهر نویس که نه اصطلاح آنها

سر ستهداز حصوری را گویند و محل اعتماد او بود تحویر نموده دستار و درپشته داد و رانم را طلب داشته در آن مجمع مخاطب ساخته باطهار نصب دهد و هری پرداخته گفت که ندانم فضا آسمانی نه امصافته بود شدیدی سد اکسوس نه اسدما^۱ ب رء^۲ و رء^۳ ناید کوسد رانم بیر نه صاطط^۴ دکندان دستار و دونته نه دهد و هری داد و او نه تمسب مهام استعال وزیرد * * مدطوم * *

مثل آدمی بس نادان مثل مورچه اسب در مدان
آن یکی کسته زیریای دراف وان دگر دانه می برد نه شتاب
ازانجا که او کم طرف واقع شده بود و کمد حوصله اس از مدارح علنا کوتاهی می نمود در در زوزه حکومت نه تعیر سلوک و ندمعاشی خود را متعبر صاحب که طماع دکهمیان هم متعبر گستند تا دیگران چه رسد و راگهو مقتول در مدت ده ماه نایب بخوس حلفی و حسن سلوک نوعی سر برد که نه دیکوئی ناد می نمایند و او سراوار ستایس بوده * * یب * *

مردن کس نه بیک فرحامی بهتر از رسیدگی ددنامی
بالحمله سدهو رام که از بلده تر آمد عدد الله نار گدر سنگیر نموده برساندن مستقل
مدم سعی نه بهندان بهاد و مومن جان را از ماحوا واقف صاحب و او موحی را ترتیب داده نه ناسلیقی معتمد زمان جان ولد فداء الدس حل و برج لعل تعیین کرد که باتفاق سدهو رام بانصرام مهم پردازد و آنها تا فصد^۵ دولقه آمده بنابر طبعانی رو دیار سائر حرأت پیس قدمی نکرده رجعت مهربی نمودند از استماع این خبر وحست اثر دکهمیان را دل از حای رمب و نه صواب دید حیر اندیسان جوان مرد حل را نه معاوب خوانده دوستند و در حفاظ و حراس حصار متوجه شده دیوب را مردم کاری سپردند و سیو کرام نائب داملحی گایکوار نا همراهیان خویش و جمعی از بونگهداشب سپاه بی روزگار گجرات متصل دورا^۶ سارنگ پور فرود آمد و (۱) الک آن صلح را حیدر از گسب * * یب * *

حروس حرسهای روئیس زبان برون برن حواف از سر پاستان

(۱) الگ نعم اول برون بلند بمعنی نده و دیوار است ۱۲ برهان *

چون نه سامب و نال و مکافات اعمال هغور گرفتار بودند ه طهر ان عدائی لسید
نه کفران احسان شدند و مسیب ایرادی ندان تعلق گرفت که چندی نه انواع
عقوبت مواجده و مصادره و امسام تهمب و افترا نه نوایب و مصائب گرفتار
گردید تا بدر عافیت کسی دادد که نه مصیبتی گرفتار آید و شخصی را سرگمارد تا
دماز از روزگارشان بر آرد مومی حال را ندین امر مامور صاحب و رعیت گرفتن
بلده در دلس اذاحب و اسانش را مهیا و آماده کرده اعوان و انصار تعیین فرمود
و تدبیر تسخیرش را القا نمود چنانچه شمع اراں سخی ذکر ناب الحاصل چون
محمد هاشم قصباتی کری را نه هنگامه آرائی اساره رفته بود و ایام ناران منقصی
گشت او نه اتفاق سادات متوطن موضع بدداس معموله یرگنه کری سر نه شورش
و عساد برداشب و معرکه هنگامه آرائی آراسب هر نا دلم نائب فوجداری آنجا
متوجه تنبیه و تا دیب آنها گشته دو هوار روپنه پیسگی موسم علی الکساف نا
قرار داد نوکری دو صد سوار برد سمنهورام فرستاده طلب داشب و او که در
اندیس و تدبیر امر دیگر که نا مومن خان قرار داشب می بود رسیدن نقد را
(۱) دست لاف اراده خویش پنداشته گفت * مصرع *

هرچه از عیب رسد بی عیب اسب

و نه بال بیک گرفته نه سرانجام روانگی در آمد و خود قرار داد که ندین دست
آویر از بلده بر آمده چون نا کولیان موضع دهنوره اتفاق اسب فراهم آورده
فوجی از بدر کهنایب طلبد داشته مکنون صمیرس را ظاهر سارد و شخص مدعا را
در کاج مرام دشارد ناحارت راگهو نائب صوبه اسداب صرویات را بیرون فرستاد خود
نا لعل محمد روهیل و گنگحات که هر سه نه اتفاق بودند دلمر و داع نا معدودی
هنگام روال یاردهم شهر دیحکه الحرام برد راگهو رمب و در حیثی که رخص
می شد محمد لعل که رده پوس و برحکی در دست بپا حاشته لب نه
سفارش ملک گلاب کساد و خلاصی و رهائی اوزا در حواس نمود پاسخ شنید

(۱) دست لاف بفتح اول و لام بیرون شعر ناف سودای اولی که اسنادان حرب
و اصاف کنند و آنرا منمن و مبارک دانند ۱۲ - برهان *

کشته شدن راگهو نائب صوبه بر دست محمد لعل روهيله و باقي سوانحکات آن سال

چون از ابتدای حکومت یسوا نالاحی راو دریں دیار کافه رعایا و عامه درایا از گرفتاری دار و گنریوره و مصادره و ارسته نه فواج نال نه کسب و بیسه نه کسادہ پسنای که بدادر حدب قلوب و تالیف صائرمهوب احدی نه گمان ررداری یا امر دیگر متعصر و مانع احوال و مستب خاطر عائب و حاضر و معور ایدا و اصراز و کسی را ناکسی سروکار نمود - * بیب *

بهشت آنکا که آزاری نه ناسد کسی را ناکسی کاری ناسد نه امید تدارک خسارتهای گزشته و حدر نقصانهای ماصیه که از بی مروتان حفا پیسه کسده بودند هریک بقدر حال و توسعه و نقص و وام در حرف و تکارب افروده اشتعال ورزیدند و کسانیکه از را دید بیدادی حکام حلالی وطن گریده رفته بودند بمکر اصلی و مسقط راس رجوع کردند چه مسهور اسب که ملک نا کفر و انصاف جمع می تواند سد و نا اسلام و ظلم نه - نالکمله یک گونه رونقی و بهلی در بلده پدید آمد از آنکا که گردش فلک کچ رفتار و احتلال اوضاع روزگار در هر شهر و دیار اقالیم سعه رو داده و نلیه حرانی عامی در عالم افتاده و هر فردی از افراد نه حال خود در ماده مستریایی که در ایام سالعه از اقصی بلاد هندوستان و روم و شام و عرب و فرنگ بجهت انتیاع انواع امشنه و اسام امتعه گجراتی که در آفاق طاق و نا نام و نشان اسب می آمدند و مدلهای خطیر را بیع و سرامی شد رو نه کمی فاحش نهاده و نصاب سان چون کالای بد بریش حد اودان ماده از کسادی بازار و فقدان خریدار در هر راسته و بازار دکان بدکل اب نه شکوه و سکایب کسوده نه تدارک و تکرار آن پرداختند و از سکر مدعم حقیقی که از گرفتاری مصادر و داس بیوره و راهبیده و در عهد امن و املی در حاملان سادده عاقل و داهل گستند *

در همه حال سکر باید کرد که مدادا ازین نتر گردند

نموده تا خود متقی و همدستان صاحب - راگهو نائب عونه از استماع اراده
مومن خان که - * بیب *

هردم ازین در خبری می رسید تازه تر از تازه تری می رسید
حمعیت عنجه خاطرش چون گل پریشانی و مسوش گردید و تویم حصار که
هذور نالکل ایام نازان منقصی نگسته بود صورتی نمی بست علاوه آشسته
گدھاس شد - نالصروره راگهو سنگر کوتوال را مامور فرمود که نه نصب شهتیر از
تخته رحمة بعدی نماید و از هرحا و حانه آناد و حراب ناسب^(۱) و نالار^(۲) و در
و تخته نه حبر و علف گرفته سهر را تخته بند نمود * * بیب *

مژه کی سدّ ره گریه بی رنهار اسب مانع سیل ککا حار سر دیوار اسب
و افعال دروب را که از سالهای دراز از بسب و کشود کهنگی دریافت و تحلیل در
اصلاح و اوصاف و خودش بهم رسیده بود از سر نو استوار و صبوط ساخته رد -

* بیب *

فصا چون نه در بند آرد شکسب چه سود آنکه تا فعل رومیش بسب
همدراں اوان غلام حسین خان ولد عدد الحمید خان دیوان پیسی که از چندی
در بندر سورت سکونت داشت و از احمد آناد گسب فصا را نه حسب اتفاق
ملک کلاب نامی سپاه پیسته که ناده دیسب سوار بگوئی میگزاید و در رمه
و در رمه متروندان رف و فانو که تا مومن خان بسب یکی شده بودند
در آمده بعلب نگاه داشتی عورت کاه بورس که ورته اش بود راگهو استعانه
بودند در معرض نار پرس در آمد و مورد عتاب و خطاف شد چون انکار نمود
نه محصلان سپرد که عورت را حاضر سار هر چند مردم لب نه سفاعت و صامی
و استخلاص کسودند سودی نداد *

(۱) است تا قای فرست برون چاست چوب بزرگی را نمود که سقف خانه ددان

نوشد ۱۲ *

(۲) نالار بر ویں تالار شاه ندر را کوید و آن چوب بزرگی هست که بر دو سر بر بالای

دیوار عمارت داند و سر چوبهای دیگر را بر بالای آن گزارد و تخته و پرشش دیگر را بالای

آن نگستراند ۱۲ *

* قطعه *

مدار بعد خود از هیچ کس دریغ و نگو اگرچه از طرف مستمع بود تقصیر
 سحاب قطره باران و کوه را نه گریه اگرچه در دل حارا می کشد تاثیر
 از آنجا که مسیب الله غالب آمد مومن حان میرسمس الدین نامی که از مدیم
 در رفاه او بود و سالی نامریکسی گری می پرداخت در ناطی نا او تمهیدنی
 بسته متقاضی مرسومات صاحب و در ظاهر بکنگ زرگری کار را نه حسود
 سایید و او اظهار بکیدگی برای نمود و معلظه کرده از آنجا برآمد و باحمد آناد
 در آمد و نه دریای اوضاع و احوال بلده و تحدید عهد و پیمان که نا سندپورام
 و محمد لعل و گنگاحات که منکفل و متعهد الصرام این امر شده بر دمه خودها
 گرفته و چند هزار روییه حب حرج مردم همراهیان آنها واصل گشته پیس حور
 نموده بودند پرداخت و نه دعوت دیگران اشتعال داشت که از آمدن دس راگهو
 نا حمر گسب چون ناو رسیده که از رفقای مدیم مومن حان اسب توهمی
 بمکاترس گدسب طلبداشته رسید که معصود این آمدن حسب و مطلوب
 و مدعایب درین بلده کیسب او بکیدگی خود را دسب آویز بهانه صاحب
 ناو نموده از شهر بیرون فرستاد و سید هئی نام فصاتی پتلاد که از حاب مومن
 حان در بلده آمده در پردۀ حفا باتفاق بهائی چند نامی صراف بیسه سرانجام
 حرج کم و بیش نموده داعی سبای بی روزگار بود نه سعادت بعضی گرفتار آمده
 محسوس گسب - رین العاندین فاسی قصه کری که بنابر عدم موافق هریا رام
 موحدار آنجا در تیه سرگردانی آواره دشب نا کامی میگردد دریای عرم مومن
 حان نموده از آنجا که گفته اند دشمن دشمن دوست این کس اسب آمده بدو
 پیوس و نه صوابید و معروف او هددویات وجه حرج برسم علی الحساف نه
 محمد هاشم عرف آنها و حاندار عرف حانمو برادرش فصاتیان قصه کری روانه
 سد که مردم را فراهم آورده نران صلح هنگامه آرا سود و گوش بر آواره بوده
 هنگام کار رسیده ملحق گردید و آنها بدان امر پرداختند سندپورام کولیان موصع
 و نهوزا که بعاصله ده کوهی بلده رابع اسب نه فرستادن رسل و رسائل بطمع

و عیالس را گرفته تا یک سو شدن مقدمه نکائی که خواهد بود و اوشن نالاب را احتدار نموده با متعلقان ندهولقه رعب مومن جان که پیوسته در تدبیر و اقدیسه ندسب آوردن شاهد مقصود میگردانید و در عسج دگر مطلوب سب را بروز میروسانید بعضی از مردم بیدار معر آگاه دل دور اندیس عاصب بین از در حیرخواهی و مصالح بینی در نصیحت را نه معب رناب سفته نه گوش پُرهوشن کسیدند و گفتند *

در همه کار مسورت باید کار بی مسورت نکو ناید
هرچند که با نائب صوبه ناعتدار طاهر جمعیتی و موتی بیسب آما بطر بر اعتدار پیسوا نالاحی راو که درین روزگار بدرجه کمال پیوسته و کوکب اندالس نه مفتیای علورسده بالعرض و التقدیر که احمد آباد نه اندک همتی و کمتر فرصتی مفتوح گشت او چگوبه دسب بردار خواهد بود مبادا *

حون بهال شتاب ندسانی بر دهد میوه پسیمانی
ارابکا که کلک تقدیر نوع دیگر حازی گسته و فصای آسمانی نامر دیگر نه امصا رسده بود اثری نه نکسید *

آبکا که صفا حیمه تقدیرند کس نتواند که لاف تدبیرند
او که فریفته و شیعه عروس ملک بود نصیحت نصیحتان مسعی و یاران موافق سودمند نه گسب *

نصیحت همه عالم جو ناد در نفس اسب
نه پیس مردم عاسی جو آب در عربال

امر موهومی را که با خود خیال بسته و اندیشه تقدیری را وموعی پنداسته بود لب نه پلسج کساد که آبکا ار راه اتکاد و محصب و مواد احلاص و مودت در معرض بیان آمد راسب اسب چون رگنهایتیه راو با موج سفگیں در مدت دو ماه نخرچ لکوک از حوان مرد خان ملک را اقتراح نموده و درین محبت از جمع و حرح صوبه پیسوا واقف گشته و نفع و نقصان را دریافته برای کدالم منععب هیچ عاملی باز دیگر لکوک را بصرف خواهد آورد و کار بمصالحه خواهد انکامید

درمید نمودند بمصومین بپیر معطله ماند بیوب آنا و احدات و اصنام حواس مرد جان که
 بسبب عدم حذر گیری و سکنای جماعت مرهته که درین صدمه بعضی حرات
 گسب چوب و عمله‌اش را آنها بردند و فراریکه در فرار نامه درج نا رگه‌ناتپه را
 در سبب نموده بود رایل گردید اکون حمیع خاهاهی اورا که حندی به صورت حرانه
 مانده جماعت مرهته دشته و حوب و تخته را بحالی هیرم بمصرف می رسانند
 و می فرورشد بالکمله مومن حلی متصدی بندر کهنایب را که افتراع حکومت
 از سبب دکهنیال مدبتر بود از استماع رحله پریبی حصار بلده استواری دیوار
 عزم و کشاد اندیشه خود تصور نموده نا رار داران و مشیران شب و روز محفل
 کنگاس و دبیر کار می آراسب

* مصرع *

بهاں کی ماند آن زاری کرو سارند محفلها

ورفته رفته و گفته گفته این مقال در فیل و فال در آمده زبان رد حاصل و عام
 گشت و از حذر واحد تجاوز کرده نه حد توازن انکامید و این هوا از پس پرده
 مقام نه مقام از هر گوسه رنگی و از هر شعبه آوارا نگوس راگهو نائب صوبه رسید
 و او تدارک و تدبیر ساز رفع آهنگ مخالف قانون فکرت راست کرد و سر نه
 دایره اندیشه در آورد و بدرگاه صدا و مسانگرت حصار سیر معزز نمود درین بین سلیم
 حمادار عرف که از برد دھوماحی بر طرف شده بلده آمده چندی توقف ورزید
 بنابر امری که نه دھولقه رفته بود آمد و در بیرون دروازه حمال پور رسیده احارف
 در آمدن بحالته خویش که در ایام حکومت حوان مرد جان نا در برج سنگی
 مریقع ساخته و متعلقاس در انجا بودند در حواس نمود چون از بندر کهنایب
 احوار متوحشن می رسید راگهو از راه حرم و احتیاط بودن اورا درین وقت در
 بلده مناسب ندانسته پاسم داد که او چندی در بیرونات سر برد سندورام و محممد
 نعل و گدگحات ناتفاق شاه عدد الرراق که جماعت دکهنیال اعتقادی نا و دارند نه
 شعاع سلیم برد راگهو رفتند و او پاس خاطرها را مرعی داشته گشت که در
 حاله او که متصل بدروازه حمال پور اسب نباشد و در بلده بحالی دیگر اقامت
 گیرد اگر حواش بودن مکن خود معذور اسب نروح را میده سازد والا اهل

نزول باران شدید و شکست و ریخت بهم رسانیدن جدار حصار شهر پناه احمد آباد و آشکارا شدن اراده موذن خان در گرفتن بلده و اخراج دکهنیان

همدیر سال نه حسب بعد از ایرود متعال بدادر اطماعی حرارت و برودت حدت
آتس سوران محله دهسکی پندجان که چندی ترین امروخته شده بود در هنگام
برول نازان نه سیرانی مزارع و ستان و موسم چمن آرائی ریاض دل افروز جهانی
و جهانیان بسبب سالهای بیسسی از حد اعتدال تجاوز کرده و از سر انداره
و معدار در گشته و تعریطس بدرجه افراط پیوسف فواید ندان اکثر آبیه را لیرا دیده
از حا ترا کنند و پای استقامت جدور را لعرا دیده نه سر در آورد و شکست
و ریختی در احاطه حصار شهر پناه جانبجا بهم رسید و در سنی که شدس شدید
بود و از هیبت و صلابتس آسمان می لرزید -

سنه کوه از سنل برق می سد چاک چاک
از صدای رعد می لرزید بر حود حرم خاک
دلواسته در وجود فصور عالییه رصنه انداحب و پای سکون و استعوار اسطوانات
استوار رایل ساحب ر جمعی از اجل رسیده گادر ده گوئیستی فرو برد و برچی
را بریر سقف و حیطان نمورگ حود بسایید و بدادر بسته سدن فر حور واقع دروازه
را نکهر که نهیدی کهر ناله گویدد و فاصل آب بلده ارانکا نه رود سائر می ریزد
بروح مسیده چند که در هنگام رفاه اعیان و مشرفان حبب آب کسی نصرف
مملعهای حظیر دولات و مملعههای متعدده ساخته نه جانبهای حویش برده بودند
سیلی از درون بلده بپا بوس سال رسید و آنها نه ناس ادب از حا ترا حاسته
نه فروتنی در افنادد و از مساهده سطوب و ممر تند حوئیش ادیشیده راه
بر آمدنش کشودد چون از مالکان و موسسان کسی نمادده ورژنه را استطاعت

ر کمیی رفب دسسه سب رنده داری دمود ازانکا که پلساندان فرار برج و نازه
مادد انکم آراییل نام مبروره تمام جسم گسته نه پایان می نگریستند متروندان را
تفاق سر بالا دمود نه سد *

حوصح در برگردون کسید حلع دور جهان کساد ررح پرده سب دیکور
سب نشیدان انصرام این مهم را در شب آیدده گراسته نعرم اسبراحب رو
نه حیمه گاه بهاده ترستر مدام ععودد سیاحی ولد داماحی تیکوار که در بروده
استقامت داسب از اراده و رسیدن مومی حال واقف گسته ناحمیع موحودنی
مسارع نموده قریب یکناس و نیم از روز برآمده بی حیرانه که احدی را
گمان نمی رفب ناگهان تاران *

در آمد ندان وادی فتنه حیر نآهنگ جنگ و نعد ستیر

حمعی از لشکریان که از روی حرم و احتیاط ندون دائره حا داشتند از مساهده
سیدن حریف بی آنکه دستحیص کم و کیف حمیع نمایند معلول سده برهم
خوردد و اکثر بیدلان را عدل استقامت و احتیاز از دسب رفب و نه صوف
کهنایب حلو گرداییده تا در آمدن آنکا باز نه کسیدد طرف دانی از دریامب
با لعرس آدها مدم حرأت پیش بهاده حمعی یکه تاران نار گیر دلیرانه نارگی
بر انگیخته در اردو نارار در آمده ننگ کوته یران بود و خورد پرداختد مومی
حال که سرنالیق بهاده را مد بود از سور و عوعلی داروگیر و نده و دستان افاده
نموده از ملحرا واقف گسته نا گروهی که حاضر بودند چانک دستی نگار نده
سرة مخالف گروپ -

رفب ضرورت چو فمادد گیر دسب نگیرد سرشمسیرتیر

دوین بین حمعی دیگر ندو پیروسته نه مدافعه پرداختد و چندی از احل گرفتگان
که بپای خود نگورستان در آمده بودند نرحاک هلاک افکیده اسب ویران
گرفتد سیاحی گایکوار که در مدد ناحتن در آمد از رسیدن گوانه بوپ که فتیله مدد
بود سفق نوانسب کرد ازانکا که ناشر دمه ولیل رسیده بود عدل تاف سده
نار گشت و مومن حال مسح عرم خود نموده نعه را نار کرده نه کهنایب رفب *

دستنی حرارت از خانه نلداس جهانگیره سواى آنچه مردم برده و در نه دسته‌هاى
 کلوج و سنگ که نقل و حرکت نتوانستند سد مریب هزار و پینه را میم و پینه
 آهنی بر آمد همداران اوان حمی از نار کیزان سدا شیو داسودر که بر اسپان
 خانگی او نوکر و بنابر آوردن گاه آن طرف رود سار منی بر دو گروهی رفته بودند
 کولیان چوالیه مانو کرده ریختند و حدد سر اسب خوف کار آمدنی را نه بردستی
 کسده بردند و بعضی از آنها نوان را از خود کسوده سپرده سر نه سلامت که
 دهلوان رده حوس اسب بی اسب و یراق در نلده نه و نان آمدند * بیب *
 نه هر حای مرکب توان تاحتی که حاها سپر ناید انداحتی
 چون فساد کولیان بیستر بود راگهو نائک صونه سندو رام و محمد لعل و گنگا حات
 را که هر سه باتعلق یکدیگر نوکری می نمودند ناصد و پنجاه سوار نگاهداشته
 تعینات ناه و موحداز کرد صاحب و حددیکه آنها نه گسب بیرونا و آوردن
 مواشی مریب کولیان ترکنازی و دودگی کردند چون خرچ سل ریاده از دخل
 بود و کفایتی نداسب بر طرف کرد *

شتافتن مومن خان متصدی بندر کهنبایت به عزم تسخیر قلچہ بورد و برگشتن

بی نیل مقصود

مومن خان متصدی بندر کهنبایت را می الحمله مدرب و مکعب طاهری
 و ناطقی بهم رسید اراده نداس آوردن ملکه نور سد معموله پتلان را که رفکوچی
 اسلحس نهاده و از بندر کهنبایت نه فاصله ده کره واقع اسب پیش نهاد هم
 ساخته رایب عریب بر افراشب و نا حیمه و ندد و چند صرب توپ بر آمده
 ندانجا پیوس و نه یک جانب معسکر آراسته نتعین مور چال و قسمب مراحل
 برداح و نحدگ توپ و تفنگ اشتغال ورزید تا آنکه شعی مقصد صعود بمعراج
 مرام بردمانی چند ترتیب داده در پای حصار ددور و کنار در انتظار موص

احل نکر و گاهی عمل بهاده چنانچه تہی دست و پا در عالم وجود گراسته بودند
رفتند * * ییب *

ہر کہ آمد عمارت دو صاحب رتب و منزل ندیگری پرداخت
و رہ نامی مانده نال سب محتاج و پریسان و آن عمارت حالی و مکتف
ناہی (۱) چون کسکول گدایش بی چیز و نسان کلف بی نوایان و حسب حیر
ندار صائب و مثالب شسک و ریختی کہ ندان راه بیابانہ بود مانند چعد
و نوم ویرانہ دوران کاسانہ سر می بودند از نا بکونی یکی از سکف ستارہ سوخته
آنجا کہ آتس را کستہ و اگر را گراستہ در حالی را فعل رده بر آمده بود آن
حدودہ افروخته گسب و ناگہانی التهاب یاف و از وریدن ناد حادثہ ربانہ کشید
و آف ہمسایہ نہ ہم سایہ رسید کہ ہر شعلہ اس در تعسیر دار اللہ الموفدۃ نا ربانہ
ہموان و دایرہ اش در تقریر علیہم نلو مؤصدۃ نا مالک دور ح ہم بیان ہر اگرس
حشک و تر را لا تقی و لا تدیر میگفت و از ہر شرس کالعصر کانہ حمالۃ صفر
آسکار منکسب *

آتسی را کہ سوحب حلفی از ان حر نہ کشتن علاج نتوان کرد
از انجا کہ مرع نگاہ را یرو نال سوخته می گسب و طائر اندیسہ بمعص خیال
کفاب می سد * * لمولعہ *

چہ ان آتسی شد بر افروخته کہ مرع نگاہ اندران سوخته
ہر چند ندان اطعای آن ناف یاری تدبیر سعی و کوشش نہ عمل آوردند چون
ارادۃ اللہ نبود سودی نداد و تمامی محله کہ چندین خانہ متعددہ مسکونہ
و غیر مسکونہ بود سوخته مانند کورۃ احر پران پدید آمدہ خاکستر گسب و عالیہا
ساعہ نموداری نمود *

ہر آتس کہ دست قصا بر فروحب ہمہ فکر و تدبیر ما را بسوحب
و ندان مرموص از پا در آمده بر روی یکدیگر علطید و تا زوری چند از شدت حدت
در گرد و پیش متلعسی نفس سرد بخود نمی توانست کسید پس از فرو

دستش حرارت از خانه نلداس جهانگیره سوای آنچه مردم دیده و در نه دسته‌های کلوج و سنگ که نقل و حرکت نتوانستند سد مریب هزار و پویه را میم و پندخته آهلی بر آمد همدران اوان حمی از نار کیزان سدا شیو دامودر که بر اسپان حالگی او نوکر و بنابر آوردن گاه آن طرف رود سائر منی بر دو گروهی رفته بودند کولیان چوالیه مانو کرده ریختند و حدد سراسر اسب خوف کار آمدنی را نه بردستی کسده بردند و بعضی از آنها برای او از خود کسوده سپرده سر نه سلام که بهلوان رنده حوس اسب بی اسب و یراق در دلدۀ نه و نان آمدند * بیب * نه شر حامی مرکب توان تاحتی که حاها سپر ناید اداحتی

چون فساد کولیان بیستر بود راگهو نائب صونه سندو رام و محمد لعل و گنگا حات را که هر سه ناتقان یکدیگر نوکری می نمودند با صد و پنجاه سوار نگاهداشته تعینات ناه و موحدار کرد صاحب و حددیکه آنها نه گسب بیروناف و آوردن مواشی مریب کولیان ترکنازی و دودنگی کردند چون خرچ سل زیاده از دخل بود و کفایتی نداس بر طرف کرد *

شتافتن مومن خان متصدی بندر کهنبایت به عزم
تسخیر قلچۀ بورس و برگشتن

بی نیل مقصود

مومن خان متصدی بندر کهنبایت را می الحمله مدر و مکمل طاهری
لی هم رسید اراده دسب آوردن فلکۀ نور سد معمولۀ پتلاد را که رفکوچی
اسلحس نهاده و از بندر کهنبایت نه فاصله ده کروزه واقع اسب پیش نهاد هم
ساخته رایب عریب بر افراشب و نا حیمه و بند و چند صرب توپ بر آمده
ندانجا پیوست و نه یک جانب معسکر آراسته نتعین مور چال و قسم مراحل
برواح و بکنگ توپ و تفنگ اشتعال ورزید تا آنکه شنی بقصد صعود بمعراج
مرام بردنای چند ترتیب داده در پای حدار حصار بدور و کدو در انتظار مرص

بیس آمده بعمل می سپردند تا موضع اندک موکری رفته معاودت نمود و وجه متسکمه بموجب اقساط و میعد نه معرض ایصال رسایید ازانکا که از چندنی اکثر تعارض پندشکل بدر سوزت و کهنایب امتعه واقسمه نازرگانی را در قصه حموسر نراه کستی آورده نه سودا و معامله می پرداختند و کفایب تامی از برای آنها در احراحت عُسور که درانکا از مدیم معمول بیس و نه صیغه را هداری بطریق مقاطع چندی معرر اسب داشب و حدوث این معنی موجب کمی فاحش حاصل بدر کهنایب سده بود و هم از مدتی رداری نانا رتی صراف نکارت پیشه که درانکا سکفا گرفته و نای و ناعب این امر بود در نظر آورده ترین وصف که گندش آبا فوحدار حموسر که از حمله متکفلان هنگامه آرائی بگوب زار بود نه پوده ستافته و آن حا از وجود جمعیتی که بممانعب پردازد حالی بود طالم حالیه سردار گولیان موضع دهوان را نه طمع ناحب و عارت نا خود متعق ساحب و ان گره شقارت پژوه که پیوسته حواهل و حویلی چنین امرد بشارت عارت را شنیده انگسب قبول بردیده منب بهادند - * بیب *

شعیددد عارت چونر ناز پیر همه سینه کردند آماح ندر

مومی حال نا فوج آراسته از سوار و پنداده گولیان را که از طریق و معرر واقف بودند پیش انداخته راهی گسب و حوس قضای آسمانی رسیده خانه نا نارتی را که مطمح نظرش بود و او بمعرد استماع رسیدن فوج نا جمعی از دکهنیال که درانکا بودند فرار نموده بدر رفته ها له وار فعل نمود و اناث النیب را بتصرف در آورد و در پنج روزه توقف نهد و حلس آنچه توانست باز بردار از کهنایب طلب داشته روانه کرد و مرقه سپاه و گولیان دسب عارت بمساکس و بیوبات آنکا کشادند مال معب و دل بیرحم را پرسندن دداسب و دسب آرمز ددرفه عرابهای حلس معرته نه دفعات نه مکال خود رساییدند و دسب اکثر سپاه پدیرایه طلا و نقره رنل انتاد که متمول سددن درین دین محممد شاسم نا محممد رضا برادرش که درمیان کاتم اقامت داسب و ازانکا قریب بود خبر درعی را که شنیده بودند حیر سگالی نگار نرده آمده طاهر ساحمد که فوج مرهته داراده این طرف در او کلیسر

برآئی در حدود نمی دید و مددان را حالی از حلال اعیان و موحداز یاب و از
نائب بلده و موح سداسیو دامودر که به همراهی بهگودب راو آمده بود حرا ب
حلا دت شانرا آرموده و دیده - * مصراع *

سفیده کی بود مانند دیده

درین وقت فرصت یافته تدبیر رفع تقاضای سده را جاوه خو گسب و ندان
امتنان موح را نتاحب موضع نیچم متعلقه امیری دستاده باطی و صامب آدکا
آورده به تحکوه داد و از همج همتی و سمنی صدائی و ندائی نگوسس برسید
حرا آتش بیستر گردید و اراده دسب آوردن بندر گهوه که از قدم ایام ارمده
سالعه تعلق بندر کهندیاب و نائب متصدی درانکا می ناسد و از چندی ندان
امراط و تعریط سیر خان بانی متصرف و درین ایام در بحب کسان پیسوا در آمده
بود نا خود تصمم داده شتاب و آن حا را دسب آورده ابراهیم علی خان را
ناسد دعر عرب به بیاب گراشته معاودت نمود و درین راه از هر حا که رسد
چیزی به طریق پیشکش گرفته به کهندیاب آمد و محمد زمان خان والد
وداء الدین خان و برج لعل پیسکار را نا تمامی موح از سوار و پیاده به سمب
کولوار و کاآبیوار رجص فرمود آنها ندان صوب رفته دسب به تاحب و تراج
کشادند بالصورة رسیداران رجوع آورده به قدر حالت و قدرت پیسکس قبول نموده
حفاظ و حراس فریات متعلقه خودها کردند و فریب دو مای که موح ندان امر
منام ورزیده رجح طلب سانی ولاحق سپاه ادا گسب و حسب الطلب موسی خان
به کهندیاب آمد چون موحی آراسته و تقاضای سان ساط گسته مدطر در آمد از
موحداز پتلاد که مستاحری بود و حدان جمعیتی دداسب حسانی نگرفته خود
بیرون بر آمد و دیهات چند که موح و حوار و تقریاب چوراسی پیوسته بود نتاحب
آورد مقدمان و رعایای مواصعاب دیگر از مساهده انی حال پند گرفته حور از
موحداز پتلاد تدارکی به عمل در نماند رجوع آورده به تشخص مالوحتاب
برداخته برعمال سپرده خان و مال خودها را مصون و معبروس داشتند موسی
خان رو به تقریاب دور دسب دهاک و همه حانی جنگ و نراج از حور و هراس

گسب و یکی را از طرف خود حسب ایصال آن برآمدنی معالای و میعادنی
به قرار گرفته بود گراشته ناهمدآباد آمد و بهگوب راو فائلمان را در بعدر نصب
نموده بموضع با پاک ستای و مرفه سپاه متعالی طلب و مرسومات خود سدید
چون عهده برائی نداسب به سارش بعضی خود را در پناه ملعجه کسید و در
بروی غیرنسته گفب و شنید انفصال سپاه درپیش کرد بعضی را بدادن کم
و بیش نقد و کار حر راضی ساخته مدس الوصول گروم سمنهورام و محمد لعل
و عدد الله ربیری حماعه دار عرب با وجود تضعیف مدلی که از آنها برآمد
تدخواه بر نکوحی و رجه متعده مقرر نوشته داد و خود را احلاص ساخته به پونه
رم تدخواه داران بعد انفصالی میعاد با نکوحی تقاضا درپیش نمود و از
کهنایب دامی درسیده به سختی و درشتی کار را رسانیده گرفتند و نکوحی
هرچند بدادر ایصال رز به مومن جان بیشتر دوش کمتر پاسب آمد و به لب
و لعل امروز و فردا پرداخت تالی الحال بهکاریداس نام نویسنده بوکر خود را
در طاهره استمال و عدد خواهی رسیدن در و وعدۀ رسانیدن در اندک فرصتی
و در صص حسب دریاب کمب جمعیت اوضاع و احوال ملده که حیالات دیگر
در سرداسب فرستاد و آن گنده مدلی خو فروش به چاپلوسی و سالوسی وعدۀ
بی مروعی پرداخته هیرم تری مروحته رم *

شتافتن مومن خان به گمبوگه و به تصرف درآوردن

آنجا و تعیین ساختن فوج بسرکردگی محمد

زمان خان به صوب سورهته و آمدن خود

بتاخت مواضعات پتلاد و رفتن به

جمو سرو غارت نمودن آن جا

ازان حا که مومن حل درس هدگامه آرائی به نگهداسب سپاه ریاده

از اندازه نظر برحط آبرو و مکمل پرداخته مدلی طلب آنها بالا رم و عهده

نه سری پاپ راو بغیر فرستادن کومک دوست و او تکوچی نامی مدار کار سداسیو دامودر را نا چهار صد سوار و حمعی از سواران گجراتی متعینند ناره را بدین کار مامور صاحب و حسب الطلب بهگوند راو سندهو رام و محمد لعل نا حمعیت شایسته نه قرار داد توکری رفته ملحق گسندد بهگوند راو که بحسب ظاهر فوجی آماده دند نه سواد ندر کهدایب آمده سر نه شورش و فساد برداشت و دست تطاول دراز ساخته پرگفت چوراسی را در دست صط نمود و نه تسکیص و تحصیل محصلان گماشت مومن حان ندر فوجی را از بدیم وحدید که بدریاف اراده از معد و آماده داس نه مدافعه و مقابله تعین فرموده بیماپی بدفعات جنگ توپ و تفنگ میان آمد گاهی ازین طرف و ازان سو علفه رو می نمود درین من نوشته طلب رگهاتپه راو نه سری یب راو نه رسید و او بیستم شهر صغرا گهو نام از همراهیان خود را نه بیاب نداده مقرر ساخته رانه شد * یب * درختی که شد کدده از حلی حوش نه بید در انجا دگر پای حوش و همدان ازان واقعه ناگرنر احوی فاسم علی که از چندی از ندر کهدایب نا متعلقان نه احمدآناد آمده بود چهارم دهم شهر صدر ارداد و داع دیگر ندر داعهای سائق سوحت -

فرزاد ر دست ملک بی نیاد هرگر گره دستت کس ۱۰ نه کساد

هرجا که دلی دید که داعی دارد صد داع دگر نرسر آن داع بهاد

دستگاه پس از روانگی سری پاپ راو تا مدت دو ماه دگر بهگوند راو نه رد و خورد دست بانی رد و مدلی طلب سپاه بالا رف و بدسرو کار بدطریش در بیامد از طریس تن بمصالحه در داده مدلی کاری سندهو رام و محمد لعل که مره بعد احوی آمد و رف و گف و شعیب نمودند فرار یاف که آنچه از محصول برعه و محلات دیگر از حصه ههته درین ایام هنگامه نه تصرف مومن حان در آمده ناسد مسترد ساز و ده هزار دونه نالمنقطع بدین صعه تعین یاف و فائز قنار و حدال اطفا در رف چون نالعمل زر دند و خودی نداسد تکوچی مدار کار سداسیو دامودر نظر بر روج مدافعه وحه مقرر را کفیل و متعهد

کروهی بهروچ رسید حدر علنه حامد بیگ و معطل گستن بولی را شهیدده رحمت
 بهیری نموده برگسب حامد بیگ ما یعرف و اندوخته های عدد الله بیگ را
 که در دود بولی و توانعانش بود نصط در آورده او را بطریق نظرند نگاهداشت
 و باستقلال و استنداد تمام بی ممانعت و شرک عذر در امر حکومت مستقل
 گسب و بوگلی در بازار جهان مدار مهم ساری نموده منصب و خطاب بیگ نام
 حل بهادر و سد درگاهی موحرداری بهروچ بنام خود حاصل نمود و مکوه بیگ
 ۱۰ که مصدر حرأت شده بود جمعی را برو گماسب که بهانه نموده بیرون برده
 به قتل آوردند و تنس را در رود بردا عرق کردند و العهده علی الراوی همدران
 اوان عربهای حلس انریم که از بندر سورت باحمدآباد می آمد و گذر بهروچ را
 گراسته راهی گستند گرفته نگاهداشت و مورد تقصیر ساخته منلعی بصده
 مصادره گریب *

هنگامه آرائی بهگونت راو مکاس دار بندر کهنبایت با مومن خان و روانه شدن سری پت راو حسب الطلب رگمناته راو

سابقا رهائی یافتن بهگوب راو مکا سدار بندر کهنبایت رم رده کلک بدایح
 سلک گشته چندیکه او در فلچة مومع ناپاد معموله چوراسی کهنبایت افامب
 گریده نائان خود را در محالات تعین ساخته بقرار بالمصافه حاصلات را میگروپ
 چرن سدرراحی و دیگران که کفیل و متعهد حرکت بیجا و هنگامه آرائی او شده
 بودند روانه یونه گستند در سال هزار و صد و شص و نه نگهوب راو را عرق
 حمیب بحرکت در آمد و دسب عیرت گریبان گیر گسب در صدد تدارک
 صاف و آوردن آب رفته آنروی ریخته نحو در آمده نه نگاهداشت حماعداران
 عرب و روهیله پیداح همدران اوان سداشیو دامورد با حمیب هزار سوار
 و پناده با سه رنجیر فیل که سر موحی احمدآباد از یونه تعین شده بود بنلده رسید
 در حانهای حوان مرد حل و اناه و احداث و افرایی او فرود آمد بهگوب راو

که دستور علام علی بیگ نه دیاب حسن علی برقی ر فتی مهتاب پوردارد
و گفب و سعید درمنان آورد حامد بیگ را که مهر قسم ی‌ی خود قایم کرد
مدبتر بود بربرفته صلح نمود - * مصرع *

رمانه نا تونده سازد تو نا رمانه سار

و فادر بخش و عدایب بخش و جمعی از مدسولن خود را از بندر سورب
طلب داشته چنددی برقی و مدارا نه کی دارو مبرر رمانه ساری کرده مستقل سد
و در صد در آوردن کسایکه نا خود مخالف می دانست در آمده نه تدریج
بر طرف ساخت - و اعوان و انصار موافق جمع کرد - محمد هاسم را که سر
و سرگروه اهل خلاف تصور کرد در رخصت فرمود و او نا برادر ر متعلقان
نه میان گام تعلقه رمل رمیدار کولی که نا او یک گونه ربط احلاص بهم رسانده بود و از
بهروج معاصله دوارده کروه رافع اسب رفته امامت گردید بولی از مشاهده این امور
بر مال کار خویش اندیشه مدد گردیده در تدبیر علاج رافعه فعل از وقوع درآمد و نا
خود در انهدام مصر و خود حامد بیگ حیل اندوزی محکم صاحب - * ند *

سروارث ملک تا برتنی اسب تن ملک را فتنه پیرا من اسب

مکبو بیگ نامی از افرنای عدد الله بیگ که از چنددی در کعبه معظمه و مدینه
طیبه راد الله شرفها و تعظیمها معارز آن مقام متبرکه بود و درین ایام معاود
کرده آمده او را نامیدواری و تطمیع امریاب نا خود هم داستان صاحب - اتفاقا
روزی پسر حامد بیگ هنگامه هولی ناری آراسته بود بعلب ریختن رنگ بر او از
حادر آمده نه رحم شمشیر او را معزوح کرد و حامد بیگ که بیر از اطوار و اقوال
بولن بر قصدش آگاهی داسب ارا نا که اعوان و انصار موافق گرد و پیش خود
فراهم دید اراده کوتاه ساختی دسب بولی که سر خود سرپس می خارید نمود و کار
نه مبارع و مورچال و جنگ انعامید بولی محمد هاسم را که در میان گام بود
از وقوع واقعه آگاه ساخته نوشت که جمعی از کولیلن را بطریق معاودت نا خود گرفته
رود برسد و او ظهور این لطیفه عیبی را اوح بیر بعب و افعال و حصیص کوکب
بعب و روال دانسته بر حناح استعجال کولیلن را همراه گرفته رو راده آورد و

ساحب سید محمد عید روسی درین باب نه نائب خود نوشت و او جماعة عرب را که در انجا نوکر بودند طلب داشته سر حقه راز سر بسته باز کرد چون مدلعی طلب آنها بالا رفته بود بسط ادای آن ارشاد فرشتد سمعنا و اطعنا گفته بالراس و العین فرمان پریر گشتند -

* نیت *

همت درویش چو همة شود حواحه ر اسرار دل آگه شود

حامد بیگ این مژده را سعیده کرت دوم تن آنها نهان از چشم اعتبار هنگام شب تار نادرون حصار بهروچ رسیده دخیل وار در حاققه عید روسی شش و طرف دانی با حذر گشته حر و داریش بحرب آمد موحی را نه گرو و گیرس تعین ساحب عربان ظاهر بنادر پاس حرم حاققه نه مباحث برخواستند و او نه پس گرمی اعراف پای مردی و مردانگی سرود جماعة دیگر که از ساقی با او موافق سده بودند پیوستند و آتش حدگ تیر و تعیگ در گرو و تا سه سعاد روز امروخته گسب و چندی از طریق کشته و حسته شدند حامد بیگ علیه نموده خود را تا مکن حاکم نسین رسانید درین صحن مصلحان حیراندیس نه میانی کاری و رفع فتنه و فساد و عدم سعی بیس نهاده نه صلح و صفا بیس آمدند و آب یاری گفتار آنداز اطلعی نایره نمودند و نه ادله نازعه و نراهنی فاطمه مدلل و مهرش ساخته گفتند که حامد بیگ ندرت عدد الله بیگ اسب و از یک سلسله درس حر و زمان که مرهته همه حا مسلط گشته مگر این پسته که فصل حق شامل اسب نتوانست تصرف نمود مصون و محروس مانده مکناد حکومت خود سالی که همدور بوی شیراز دهاس بی آید بطرکم دیده و بعلی حانکی را که حرانی متصور اسب اگر نوع دیگر اندیس تا چه از پس پرده عیب در عالم شهود ظهور کند حامد بیگ که صاحب داعیه و حرأت و بالارث و الاستحقاق شایان این کار اسب اگر مستقل و موافق باشد مصایفه ندارد اگرچه کسادیکه عقل سس کامل بود بصدیق این قول نموده مستحسن سمردند اما بولی ناعوالی حر و نافع سر فرود نمی آورد تا آنکه تیر تعگ نامحکا محمل سرا رسیدن گرو و از اتعلق مردم بدان طرف هراسیده نه اکراه تن مصالحه در داد و فرار یاف

و علام علی سر افتخار بر افتراحتہ مراجعت نموده نه خودی ساحل پیوس و امر بنای بدو تعویض یافت و مصداق فصل الله المکاهدین علی القاعدین بحکوة ظهور پیوس و محمد هاسم مرحص گسته نا متعلقان از بهروج بر آمد حوس روی نار گسب بندر سور صوری نداس نه که بنایب آمده فرد موس حان متصدی آنکا نا برادرش نوکر گردید و چندیکه گرسب بنابر امری دولر آنها را طلب داشت حامد بیگ که ے بدل معصود نه سور رسید نظر بر متاد و رصان حصار بهروج که نه جنگ و تراج دسب آوردن امکان نبود طرح سارس نا بهگوان متوسل حماة مرهته که از حدی متعلقان خود را در کعب حمایب و پناه آن مکان داس و نا بعضی از فصائیل انداخته نه تدبیل هتک و لاس در برده حفا که کسی او را نساقد در آمده متواری گردید و در تدبیر هم رسانیدن اعوان و انصار و خروج اشتعال ورزید و این راز سرسته بهفته وال فال برملا افتاد و پرده از رخ کار برداشته شد بولی بی نمکاس برد و جمعی را نه کوفتی و بستن او تعیین فرمود حامد بیگ که هنوز افتداری و نمکی دسب هم نداده بود احتراز را لازم دانسته بخانه بهگوان رف و او واسطه شده بیرون کرد و باز دیگر بدان صورت نه سوزت بر گسب و پیوسته در اندیشه و خیال روزگار میگزرازید تا آنکه رفته رفته هنگام وریدن نسیم عطر سمیم انتسام از هار مرادات در آمد و سگوفه گل نختس سگفته حندان گردید *

نکب گر حندان بود سندان دندان نسکد

نکب گر گریان بود نالوده دندان نسکد

و پیر حرد عصای تدبیری بدستس داده حصر از هادی طریعی که بمنزل مطلوب رساند و پی مقام معصود برد رهمون گسب و ندر حافاة سید محمد عید روسی رسانید سد عدد الله صاحب سعادۃ آنکا را که نایب ایسان حاسینی مرار سید احمد عدد روسی که در بهروج آسوده اند مراب فرینه بود و مرقه عرب مرید و معتقد این خاندان اند ناطهار ما می الصمیر و مرکور خاطر برداخته عقدۃ دل خود را کسوده استدعای مدد نمود و بسط انحاج مدعا ندی بر خود لازم و متکتم

و (۱) دَآم مرهته خطرِک دید مَافِجَه (۲) عریب را براهِ نکاری نه شدآوری
در آورد و نا لوارمه توپا حانه و مصالح جنگی کستی حد ترتیب داده ناد نان قصد
نصوب بهرِچ بر افراسب و از اراده اس بولی رافع گشته کنگاس مدافعه نمایان
آورد و اندیشه هانراں فرار گرفت که سر مقابل در روز چمد مسجون از مردم کای
و آلات و ادوات حربی بحرک در آمده متوجه سود تا از مکمن عیبی ناد شرط
کستی کدام نک را بر ساحل نکاب رساند و رورق هستی کدام احل گرفته در
گرداب نلای بیستی فرو بستند و نام محمد هاشم که نائب و مدار کار بود فرعه
نحدائی افکنده تکلیف شد و او نه معلمی حرد دورین از روی حرم و احتیاط
و امور حد دادیسه فریده و میاس که گفته اند * یب *

ندریا در مفاع نی سما اس اگر خواهی سلام بر کسار اس
عذر پیش آورده اگر تقاعد انداح چون وف کار بود بالضرورة علام علی بیگ
نامی را که او بیز از افرنای سلسله بیگ عام حان و کوک نکتنس بدرجه ارتفع
رسده بدین کار تحویر نمود و او توکل علی الله سم الله مکرپها و مرسها
حوادثه سوار گسب و اعلام پردها را کسود و ناد مراد طعرد در وریدن آمد درین
صمن عراهای طرف نانی نمودار سد و از طریق مراکب حسنی را نه حوالن در
آوردند و ستوران ناد پیمای خطمی نماوی یکدیگر تاحتند نائره آتس جنگ توپ
و تفنگ بر سطح آب بر افروخت و از دود ناروت اتری از روی دریا برحاسب
تگرگ اتسین ناریدن آغار نموده نا و حیات جمعی را در لکۀ ممات عرق ساحب
و موجۀ طوفان فنا هوش از نقیة السیف سواران آبی می برد ازانکا که هر امر
در گرو وف خویش است حامد بیگ پیسروپ کار ندیده عدان سکن را معطوف
ساخته از چهار موجۀ حوادث بر آمد و نراهی که آمده بود برگسب * یب *
حدا کستی آنکا که خواهد برد اگر ناحدا حامه برتن در

(۱) دَآم برورن رام بعض ده که آن و حوش عبر دریده است ۱۲ برهال -

(۲) مَافِجَه برورن ناعجه سر علمی را گویند که بصورت ماه ساخته باشد یعنی کرد

حدانچه سخن ذکر یافته نا حیر طلب حان کمال ارتباط بهم رسانیده محل اعتماد و مناط اعتبار سد چون او خود مرد عیاش و مدام نه پیمودن حام مدام از دسب سامان گل نام سدم اندام کام مرهم را چاشنی عسرت می چشاید و کعبیران معدنه خوش العدن و نعمة سزایان عزت گردین و ایمان در کمال حسن و جمال و مه طلعتان باعج و دلال *

بهان در گیسوان شان لیلۃ القدر عیان از نور او شان مطلع العکبر
مراهم آورده بیوسته روح را روحی و دل را فرحتی می بکشند و تمنعی از حدس
گل رحسار گلر حان در می داسب و حظی از کامرانی مهوشان می اندوخت *

* نیب *

کسار علسی و معسوق آباد : نادام دو معرفی یاد می داد
مشعول و مشعوف بوده رقی و فقی مهمات مالی و ملکی نه ید اقتدار و قصه
احتیاز او سیده نایب مناب کرده بود - حسن علی سرحدود سال خود را
ندامس انداخته سغارش نموده در گرش بولن نامی مدحوله عند الله بیگ
که نکلی ما ددر حدر طلب حان می شد متکفل مهم و متعهد حفظ مکان
و مقام گسته سرانجام مهم ساری نه وکلای دربار حمال مدار بولی حصول منصب
و خطای نیک عالم حان حبب حسن علی ناسد فوجداری بهرچ از دفتر
حاصله سریعه نمهر دیوان اعلی نوشته طلب داسب و محمد هاشم نه امر نبات
و نسب و کساد معاملات نه صلاح و صواب دید بولی نه تمشیب امور مرجوعه
می پرداخت حامد بیگ که بنابر عدم موافقت نا حدر طلب حان بر آمده
در بندر سورت سر می برد در گرشتن عم را مساعدت وف و فوت بحب خود
داشته معسوبان و متوسلان را که در وانی سرگردانی هم فرین حرمان و حرانی
مادد بناف العس متعرق و پراگنده بودند پورین مثال نه گرد خویش
مراهم آورده و حمعی را نوکر ساحب و حدنی را نه عنوان کومک از صدر محمد
حان متصدی بندر سورت نا خود گرفته چون طُرق براری را بنابر مخاطره (۱) دَد

(۱) دَد بفتح اول و سکون ثانی سب را گویند که حانوزان دریده باشد *

و (۱) دَآم مرهته خطرِک دید مَافِجَه (۲) عریب را براهِ نکاری نه شدآوری
 در آورد و نا لوازمه توپا حانه و مصالح جنگی کستی حد ترتیب داده ناد نان قصد
 بصوب بهرِچ بر افراسب و از اراده اس بولی رافع گشته کنگاس مدافعه نمایان
 آورد و اندیشه هانراں فرار گرفت که سر مقابل در روز چمد مسجون از مردم کای
 و آلات و ادوات حربی بحرک در آمده متوجه سود تا از مکمن عیبی ناد شرط
 کستی کدام نک را بر ساحل نکاب رساند و رورق هستی کدام احل گرفته در
 گرداب نلای بیستی فرو بستند و نام محمد هاشم که نائب و مدار کار بود فرعه
 نحدائی افکنده تکلیف شد و او نه معلمی حرد دورین از روی حرم و احتیاط
 و امور حد دادیست فریه و میاس که گفته اند * یب *

دریا در مفاع نی سما اس اگر خواهی سلام بر کسار اس
 عدد بیش آورده اگر تقاعد انداح چون وف کار بود بالضرورة علام علی بیگ
 نامی را که او بیز از افرنای سلسله بیگ عام حان و کوک نکتنس بدرجه ارتفع
 رسده بدین کار تحویر نمود و او توکل علی الله اسم الله مکرها و مرسها
 حواده سوار گسب و اعلام پردها را کسود و ناد مراد طعرد در وریدن آمد درین
 صمن عراهای طرف نانی نمودار سد و از طریقین مراکب حسنی را نه حوالن در
 آوردند و ستوران ناد پیمای خطمی نماوی یکدیگر تاحتند نائز آتس جنگ توپ
 و تفنگ بر سطح آب بر افروخت و از دود ناروت انری از روی دریا برحاسب
 تگرگ اتسین ناریدن آغار نموده نا و حیات جمعی را در لکۀ ممات عرق ساحب
 و موجۀ طوفان فنا هوش از نقیة السیف سواران آبی می برد ازانکا که هر امر
 در گرو وف خویش است حامد بیگ پیسروپ کار دیدۀ عدان سکن را معطوف
 ساخته از چهار موجۀ حوادث بر آمد و نراهی که آمده بود برگسب * یب *

حدا کستی آنکا که خواهد برد اگر نا خدا حامه برتن در

(۱) دَآم برورن رام بعض ده که آن و حوش عبر دریده است ۱۲ برهال -

(۲) مَافِجَه برورن مَافِجَه سر علمی را گویند که بصورت ماه ساخته باشد یعنی کرد

و گدیس آبا موحدار حموسر و مقبول آناد و موحداران دهبونی و دهنده و نه
 تاکید اکید و مدعی شدید دوست که ناتعلی یکدیگر بر بندر که نمایان موج کسی نموده
 باستیلاص محسوسا کمر جهد و احتیاج چسب بنددند بدنامان سنکراچی -
 سندهورام - و محمد لعل روهیل و جماعه داران دیگر را نوکر نموده باحمیص مدیم
 و حدید رو نه که نمایان بهاد و موحداران اطراف و حواص که ندینی بسای تعین
 گشته بودند آمده بدو پیوستند و فریب نه دوا رده هزار سوار و پیاده را تاختند کرده
 دناکارسید و مورچال فایم ساخته کندن نق و نستی دمدمه آغار نمود و از طرفین
 آنس حدگ توپ و تعلق در گرفته هر روز حرمس هستنی چندنی نه سوحب
 میروم و فریب سه مایه متوالی ندینی و تیره سیری گسب درین بین مصلحن
 عارح ناف صلح شدند چون هجور وقتش نه رسیده بود سودمند بیامد - * بیب *
 تا در برسد وعده هر کار که هسب سودی دهد یاری هر بار که هسب
 سنکراچی نه سرب پی راو نائب صوبه مره بعد احرری جهب کومک نوسب
 و او دو دفعه نه فرستادن سرب و نازوت گرانیده از تعین سوار و پیاده تعاد داسب
 و نه دفع الوف از سروامی نمود چون آمد و سد سعراء از حد اعتدال تکار کرد
 نه اندیشه ای که نانی الحال دنامی عاید حالس نه گردد فوجی از سوار و پیاده
 عرب و هندی و مارله نا دو صرب توپ نا دهندو هری بیسکار خود ندینی کار تعین
 کرده رافم را بطر بر آنکه نا مومندخان راهی دارد اگر مصالحه فرایاند نانی و ناعب
 تواند سد تکلیف نموده موج را همراه کرد و بهم شهر حمادی النابی رحصب
 فرمود چون نه سنکراچی ملحق گسب اتفاقاً در همان زور امر مصالحه نه سلسله
 حمدانی نانا رتی صراف تجارت بیسه ساکن حموسر که نه همراهی گدیس آیا
 موج دار آنکا آمده بود و بینی مقدم امین پرگنه پتلان صورت گرفته و فرار یافته که
 بهگوب راو آینده مرتکب حرکت دنا و مصدر امر فساد نه شود - و نه کفالب
 سنکراچی و دیگران این معنی مُسَعَّل گردید - موسی خان زور دوم محسوسان را
 بر آورده بهگوب راو را پارچه پوشیدنی و پالکی او را که آورده بود داده بیرون
 فرستاد و مقرر شد که میمانین ملاقات واقع سود - زور سوم در فصلی سوان معموره
 بندر سنکراچی نا سرداران شتاب و موسی خان دیر آمده یکدیگر را دیدند و نه

حلقه انگستری فرا گروپ و او را در گران حواف عقب بی خبری مانند نحت
 حفته بر نام حانه عبوده یاف * * ندب *

گرفتند در حواف خرگوش شان بدر روف ناگه ر سر رهوش سان
 بهگوب راو و گنگادره فائ و نتمل دیوسند گکراتی نوکر او که نه صدغه
 وکالب می پرداحب و دران روزها که از اراده ناطله اش آگهی داشت از کم
 حوصلگی و دون فطرتی سنگس (۱) کم بود پا از انداز خود بیرون دهاده سراً
 و جهراً ران یاده گوئی و هرره درائی کساده نه طبر (۲) حکایتی منگعب
 و نه (۳) عمر (۴) لغری می جاسب و نه (۵) لمر معمائی حل می نمود و نه همر
 چیستانی می پرسید و نه رمرگاهی شرح اشارات خوانده شتاب کنان وعده
 نوعید می داد و نه طعن سدان ران چنان حاصران را می زبکاید دستگیر نمود -

* بیب *

حراحتی که نه تیج ران رسد نه دلی نه هیچ مرهم راحب نکو نخواهد سد
 و انات العیب را نه عارت داد و در مکان حاکم نسین آورده محسوس ساحب
 و چاهی که برای دیگری می کدد فضا او را افگند * * بیب *

پراز مهر و کین اسب چرخ کهن گهب سرکشند گه بر آرد ر من
 موس حان محصول چهارات و مالوحهاب پرگنه را بلا شرکب غیر مصص نموده
 حمعی از سوار و پیاده نو نگاهداشت کرد و برج و ناره را استحکام داده دسب
 سلیم حماعدار عرف این ماحرا را سئیده عدان عربم پیبده نه دولقه آمد و نا
 دهوماحی که از طرف داماحی گایکوار نرملع سوزته تعین شده بود نوکر شده
 روف چون برین سانبه نالاحی راو مطلع گشت نه سیکراحی موحدار بیروم گام

(۱) سنگ بفتح اول بزوز رنگ معروف و بمعنی نمکس و وفار و اعتبار هم گفته اند *

(۲) طبر حوسی کردن و حدس و بنار حرامدن ۱۲ *

(۳) عمر ناول مفتوح بعشتم اشارت کردن ۱۲ *

(۴) لغر ناول مصبوب سخن پوشده معنی ۱۲ *

(۵) لمر ناول مفتوح ثانی رده عیب کردن و بعشتم اشارت کردن *

داسته بیرون بر آمده او را آورد و یک مدول پالکی و یک سراسب نران دقوة
و پارچه پوشیدنی داده بکنان بودند که در اکثرپور مقرر بود رخصت کرد *
* منظومه *

همی تا بر آید نه تدبیر کار مدارای دشمنی نه از کار راز
چو نتوان عدوا نه موف سکسب نه نعم نباید در فتنه نسب

ناوجود این معنی او از راه غرور جوانی که شعله از حنون اسب در وادی
عوایب و نادانی افتاده در تدبیر کاریکه اندیشیده و عرمی که نران کمر بسته بود
در آمده بنگهداسب و فراهم آوردن مردم اشتعال ورزید و در انتهاز فرصت و فادو
شبی را برور و زوری را نه شب می رسانید - سلیم حماعه دار عرف را که از جوان
مرد حان حدائی گریده در بلدة امامب داسب منلعی پیستگی فرستاده تا دو
صد نفر عرف عائله نوکر ساخته طلب دانش و از استعداد خود نموده در چند
کروهی کهنایب رسیده از آمدن خویش ددو اطلاع داده مترصد جواب بسبب
او ناسخ نوشت که در فلان روز که برای هنگامه آزائی احتیاج کرده بود برور موعود
و وف موعود خود را نرساند چون مشتب ابردی در خلاف رای ناصواتش بود
آن مرفومه نه گتر مومن حان در آمد و بر سر مکدون آگاه گردید اگرچه از سانس
بر ازاده بی فائده اس مطلع بود بدسب آوردن دسب آویز حجاب سنده از روح
عذر برداشته شد و نا مشتران و کار برداران محفل کنگاش آراسته گفت که ناوجود
ملاطعب و ملائیم بهگونب راو را *

نکر کین من دیستس پیسته ندارد نکر قصد اندیسته
نرم ازان پیس دستس ر بند کرو در گریبانم آید گردد

کاریکه نه عقل راسب بیاید اندک دیوانگی را شاید بالصورة علاج و امعه بدل از موقع
بخطا آورده فریب نه هنگامیکه حجاب شب گون از روح کذاب عداو روزگار ناهمکار
برداشتنه می شد و در نیک بوفتیکه صبح صادق القول بر حیلله اندوری مکر مکار
زمانه نانکار گواهی می داد مومن حان! نا حمیعب موحودنی خود پیس
دستی نموده سرورف بهگونب راو رسید و مکان سکعاس را چون نگین در

حدر اددیس را درمضان آورده نه تعقیف کم و بیس وجه طلب گرفته برآمدند
و سیرحان از سر آنها رهایی یافته در کار خود مستقل گشت و در سال هزار
و سب و هشت خدمت کورزائی محال کتیر پارچه نه مرزندی طاهر محمد
خان معرر سد و نه دستور داروغگی مَهر اوزا بر داخلای جاری صاحب *

دستگیر نمودن مومن خان متصدی بندر کهنبایت
بهگونت راو نائب پیشوا بالاجی راو و تعیین
شدن سنکراجی و دیگران جهت استخلاص
او و فرستادن سری پت راو راقم را جهت
رفع مناقشه و رهایی یافتن بهگونت راو

چون سری پت راو حاکمه سمن ذکر یافته و سم گزارش پرپشته از بندر
کهنبایت مراجعت نمود اگرچه پیستر از وقوع این معنی مومن خان متصدی
آنجا ندانست بعضی امور روح لعل پیسکار خود را در پیشوا نالاجی راو معرر کرده
بود درین ولا شکایت بی اعتدالی سری پت راو بران افروخته رخصت
و نمود او ندانستاتنه ملائی گشت بهگونت راو که مکاس حصه مرهنت بندر
بدو تعلق داشت و در توبه بود نظریه طاهر بیمنی کمی مداخل و افرونی مخارج
مومن خان داشته و از کیف و کم حمیع مراتب که نه رای العین معاینه کرده
وامع بود از راه نا تحریر کاری انتزاع و نه تصرف آوردن آن حارا نا سهل
و حتی در حلا و ملا ذهن بسین پیشوا می نمود و الصرام این مَهم را بر دوش
خود گرفته رخصتی حاصل ساخته رو نه صوف کهنبایت آورد و روح لعل که دران
حا بود بر ملحق و قصد او وامع گسته مومن خان را آگاه صاحب * * ییب *

دور دیگر کر اسرنا مودمی پر حدر اسب آدمی از آدمی

چون بهگونت راو وارد کهنبایت گشت مومن خان طریق سلوک را مسلوک

سختی و درشتی متعاضی می گشتند چون جمع کثیر فراهم آمده بودند و بالا
حصار در محاصره و تصرف داشتند دفع و احراج آنها نمی توانست پرداخت
لهدا بدینری نا خود اندیشید که گفته اند - * نیت *

به سمشن از یکی تا صد توان کسب

برائی لسنری را نسکی نسب

چون هنگام تسخیر و تکمیل و موج کسی رسیده بود بیرون آمده جماعتشان
عرف را با همراهان بوعده آن که آنچه در معرض تسخیر در آید بلا شرکت تیر
در طلب آنها تمنخواه نماید همراه گروه و شرمه و لیل از آنها برنالا حصار ماده
نامیدواری مراقب گردیدند و نه فاصله فریب سی کوه از حومه گدیده رفته بدین
معاطه مکانی را نام برده مار تاحب بدن بر سر آن دومیل آورد از انجا که
بیشتری عرف پیاده می باشند عند الله و دیگران را نه محافظ اردو گراشته
سواران حوش اسبه را انتخاب و رنده نموده شنی ایلغار کرده تادرون سهر پیاده
حومه گدیده حلو بازی را نه کشید و نه بر پش سرنگریست و دروف را مسدود
ساخته نه مردم کاری سرور دوم که اعراف ازین تدبیر واقف گشتند سواران
پاشنه کوبان و همه حاکمان را رسیده از راهیکه گمان و مظنه بدان حا نمی رسد
شده بپای نالای حصار آمدند و حمله خود را آگاه کرده بدستیاری رستم نالا
بر آمدند و بتدریج پناذگان بیر بیوستند و نائیره جنگ را افروخته آتش در نهاد
تعلک انداخته شعله افروز ساختند از انجا که از موقع این واقعه ناگهانی
آگهی نداشتند که برای روز نیک و بد ذخیره داشته باشند زوری چند که بر
آمد آدومه بعدر لیل بود بصرف در آمد و کار سان نه تعسر انکامید تمهیدی
سته پیغام مصالحه در میان آوردند و جنگ موقوف گشت از راه حدیب
تعلل در گفت و شنود نموده جمعی نه پایان آمده دلاکین و حادثاتی عرف
و حوار دروازه را عزت کرده آنچه بدست شان آمد از حدس ماکول و مایحتاج
نشری را در حد دروازه را برداشته تا واقف شدن و سر حساب گشتن در رده سپر
ممانعت را بر سر کشیدند و چندی دیگر که بدان امر پیام نمودند مصلحتان

را به مهر دسی بنام دیواییان ممالکِ محروسه مرسوم ساخته سپرد و کلامی دربار
 چنین مدار فرمود چنانکه یروانه نامرد مدوی درگاه بیز و زود نمود *

نقل پروانه

آنکه رفعت و عوالی یفاها مراتب مدویب و دولت خواهی و کار طلبی
 آن عوالی پناه از سائق مرتسم خاطر است و مکرر به عرض رسیده بود اعتماد تمام
 بر دولت خواهی و مدویب بهم رسید همه جهت فصل الهی حالا نادره
 صاحب دایعه زوئی امروز تحت سلطنت شده و وزارت بها تعلق یافته و
 حلوه امروزی مقصد دولت خواهان صادق و حیر اندیشان موافق است همه
 جهت خاطر جمع داشته مستعد مدویب و دولت خواهی نه کار نادره
 ناید بود آن ساء الله تعالی دل حواء زو حواء نمود و ما را متوجه دانسته نه
 ترسیل عرائض و تحریر احوال ناید پرداخته زام پنجم شهر رمضان که پروانه
 زود فرمود سری پ را و آگاه ساخته بنابر اعلان و احداث جمهور انام رخصت
 نواح بوقت شادمانی داد و جهت خواندن خطبه طینه نالغاف همایون چون
 بردای آن شسم و زور جمعه بود قرار داد که سری پ را و خود در صحن مسجد
 جامع حاضر شود که خطیب نه انشاء خطبه بر منبر صعود نماید چنانکه زور
 موعود سری پ را و آمده خطیب را بعد انصراف از خطبه متخلع صاحب
 و فرد احارت و مضمون سکه که رسیده بود نه کار پرداختان محال داراالصرف نمهر
 خود نوشته داد که چهره اشرفی و رویه بدین مضمون سکه مدارک عالمگیر نادره
 عاری بر امروزی پس از چندینی که مهر وزارت مرتب گشت پروانه موافق صابطه
 در باب استعلا دیوانی و خدمات دیگر بنام مدویب درگاه رسید همدران سال شیر
 حن بانی که حومه گده را نه تصرف داشت و عند الله زبیری و چندینی
 حماداران موقه عرب را نوکر ساخته حطاط و حراس بالاحصار را که بر قرار ملک
 حبل رافع است سپرده بود و بتدریج که مرسوم و مشاهره آنها منلعی بالا رف
 و دسترس ادای آن بیک دفعه داشت آن حماعه پا از انداره گلیم فراترک نهاده
 در تقدیم نوکری و فرمان پریری چنانکه نایب نمی پرداختند و بیوسته نه

* رباعی *

گل صبح دمی بخود بر آسفت و بر ریخت
 ناداد صدا حکایتی گف و بر ریخت
 بد عهدی دهسرس که گل در ده در
 سر برد و علقه کرد و سگفت و بر ریخت

سلطنت حضرت ابوالعدل عزیز الدین محمد عالمگیر بادشاه غازی ابن ابوالفتح جهاندار شاه بادشاه بن حضرت خلد منزل

در روز مبارک یکشنبه دهم شهر شعبان العظم سال هزار و صد و سصد
 و هفت و هفت در شب ده نصف النهار از رنگ سلطنت و جهانداری و سرپر حاکم
 مصیر کشور ستانی در جلوس میمند مانوس حضرت پدر قدرت گدوان رفیع
 ملک جهان مالک داف عزیز الدوله ابن ابوالفتح جهاندار شاه ناسا بن خلد
 منزل بهادر شاه زیب و زیب یاف - * منظره *

فریدون حسمتی حمسید حاهی سکندر شوکتی دازا یداهی
 ر عدلش خون رخ جوان مه رس یک جامع گشته آب و آس
 حکم مقدس معلی لمعان ظهور و نه سرف صدور پیوس که می بعد لقب
 اشرف همایون را ابو العدل عالمگیر ناسا غازی بر مدسیر دواست مدب مندمیوده
 اسعد و معداً سدن جلوس مبارک از عهده شهر صدر اعتبار نموده محسوب
 و مرفوم نمایند امر الامراء عماد الملک که نانی مدانی سرپر آرائی آن حضرت
 شده مخاطب بحکاظ حدس آصف حاکم نظام الملک بهادر فتح جنگ سپه سالار
 و نه و الارتنه منصوب حلیل القدر وزارت اعظم و مرحمت خلعت خاصه و چاروب
 و سرپیچ و حیعه و فلمدان مرصع دیوانی اعلی سرورار گردید چون هجور مهر وزارت
 مرتب نه شده بود عکالته پروانجات سرپر آرائی حضرت و تعویص وزارت خویش

و ناعب حرکت الیقه عالیہ اورا می انگاشب تمپید سسته و تدبیر اندیسیده
عاقبت محمود خان را که در جمیع امور حیر و شرمشیر و مدبر بود بحکایت
امدس رخصت کرد و او باریاب محفل مدس گشته از طریق محاروب
و محاروب نوعی اراده باطله مرهنة را نه عرض همایون رسانید و دمدمه ساز کرد
که خاطر دریا مقاطر و صمیر انور وحشتناک گردید - * تب *

حاضر آلوده ر صدق اسب دور هیوم تر دود برآرد نه دور

* منظومه *

مده راه صاحب عرض پیش خویش که آمیخت نایکدگر نوس و بیس
نصورت دهد نوش و یاری کند معنی رند بیس و حواری کند
و در نیمه شب حریده نا حائکانان نه طریق ایلعار گلگون عرم بر انگیکته متوجه
دارالخلافت گشتند امیر الامرا که تدبیرش را موافق تقدیر یافد صلح آن شب
نا افواج عارت گرد که پیدان ناردوبی معلی رسید و بی ادنان مرهنة پلاس ادب و حرمت
نداشته عارت نمودند و اهل نه و معسکرا چون حروف تهکی پراگنده و منتشر
ساختند و نه همان حلدی و چانکی پاشنه کوب عدان توسن تیر رفتار را نه تعاف
رها کرده گرم و گیرا نه دارالخلافت پیوس و افواج مرهنة را در گرد و نواح
فرو آورده بندوبست خود را در فلعه مدارک نموده در آمد و بملازم امدس
رسید چون بر مرآت صمیر مدیر پرتوایصاح داشب که ناعب این همه آسوب
را سنی و مقصودی نه حر امورازب نه دارد ندانر اطعانی نایره متنه و مساک دربابی
مرحمت نه خوش آمده نه عطای خلعت آن رتبه اعلی مفتخر ساختند
ارادکا که کلک تقدیر بر امر دیگر حاری گسته بود فرو نشین نه گشت و جمعی ا
بی ناگان حماعه بدحشاییان همراهیان را مرستاده آن حصرت را آورده معتکف
ساحب و ابن واقعه در روز یکشده دهم شهر شعبان المعظم روی نمود و روز دوم
ناعب محمود خان چشم مروت از آب بی آرمی شسته نکشیدن میل
دیده نور العین خلافت را از ارزنگ مشاهده معرول گردانید فاعتدروایا اولی
الانصار -

متقاعد گشتن احمد شاه بهادر بادشاه از امر سلطنت مجازی بیاری امیرالامراء عماد الملک

حون منصب حلیل القدر وزارت اعظم نامام الملک خان حانان حلف
میرالدین خان حالوی امیرالامراء عماد الملک معوض گسب امیرالامراء که
حدود متوقع این امر بود برحاطرس گرانی آورد حصرت اقدس دریاب
ما فی الصمیر فرموده مکرر نه حضور خاص نا یکدیگر آشتی را موکد نایمان فرمودند
اراسکا که سوز ح مل حات در مرافع معدر جنگ آمده مصدر سورس و فساد
عارف گربعضی عمراناب سواد دار الخلافته بوده جنگهای نمایان کرده چون
رگهاتنه راو برادر پیشوا نالاحی راو نا اندوهی و کثرت دکهندان حسب الطلب
امیرالامراء رسد استیصال ندیان حات و ملع و مع فلاح او را پیوس نهاد هم ساخته
نالوارمغ توپ حانه و ادوات و آلات حربی و فوج جنگی رگهاتنه راو را همعنان
گرفته بر سر او لسكر كسند و ولعغ كمير كه نه حصاب و رصاب سرآمد امكغ
دیگر بود محاصره نموده نه جنگ توپ و تعنگ دایره افروز فتال و حدال گسب
افواج مرهغه دسب تطاول نه تاح و تاراج فریات و معموره متعلقه حات كسوده
انبری و علامتی نامی نمی گراش - حانسان بنابر امور مصالح ملکی ظهور
این سانكه را خلاف رای اندیسید که بیگانه را در مملکت در آوردن و ار گذر
و معذراف ساحتن و ناستعاب و استنصار او علنه کردن صعب و دم اسعدادی
و ناتوانائی خود ظاهر نمودن اسب نه عرض اقدس رسانید* و ار پیشگاه خلافت
مکرر طعراي عرا نه دستخط خاص در بار داستی دسب ارضی کار بسوف صدور
پیوسب اد عان نه سد نالضرورة نه صواب دید خان حانان رایاب عالیات ه عرم
رجع نراع برافراشته سد که ساید ندی و سبله و حسب نه العب مددل گردد
و مسدب ایردی بنوع دیگر تعلق بربروب فصا مقدمه لسكررا كسید و قدر بر سافه
سائق گردیده نه سکندره و كول حلالی رسانند امیرالامراء که فریب اراسکا بود
آگاه گسته چون نا حالوی حویس بدر حسنتی درجعت سینه مضمرب داسب

سرس ار تی حدا س'حب و مصداق - * مصرع *

زبان سر سحر می دهد نریناد

عناذق آمد هم در پس سال فایم علی حاس که از همراهی حواس مرد حان تخلف
وزرنده در هنگام آمد و زوب و گف و سعید امر مصالحه از رگه‌بانه را و بازده
هزار روپیه سالانه به سرط بیست سوار تا بعیان تعینات بلده شده بود شب
دوازدهم شهر رجب المرجب نازل موعودی رجب زندگانی از جهان فانی
به عالم جاودانی برد - * تب *

حون دانه دل به مرزع هستی که بسته اسب

کاحر بربگ حوسه به در هم سکسته اسب

حون مرد عیاس خوش ناش بود احراحاب زیاده و معارج افرون از مداخل
داشت و مدعی بعارضه حفظ آبرو بعد ارتکال نعم الدوله در عزل و نصب صوبه
به صرف درآورد و در سرانجام کارهای حوان مرد حان فاصل مانده گمان زر داری
که مردم به او داستند و صرف المدل شده بود عسر عسیر آن بریامد * بیب *

بر احوال آن شخص ناید گریست که دخلش بود نوده حرج بیست
و تنک عالم حان موجدار به‌وچ که از چندی به عارضه حسمانی مبتلا بود -
هر چند اطباء خادق به معالجه کوسیدند سود مدد ندادند چون بیمانه عمرس
لب زیر شد در گرداف عمراف الموت افتاده ته نسین گردید - * منظومه *

طیدن را مگر اینی نکته حق ندست که در ده شیشه داروی احل بیست

اگر خود علم حالینوس حوانی چو مرگ آید به حالینوس مانی

و حیر طلب حال برادرش فتم معام گسب حامد بیگ برادر زاده اس را که در
امر حکومت مدافع دانش بیرون نمود و او را مدسوران خویش در بندرسورت
رفته استعاضه گرفت و در انتهاز فرصت و فایو ششست - خدمت داروعلی
مکال کتبه یازجه نوردی ربیع محمد حان بعلی پریور و سند درگاهی رسد
ازانکه که از اندای دخل مرهقه متصدیل بی دخل و معکسر بر مهر رفته
حاف واحلای ادای معصول و فیلل در ماهه که دالمقطع معرر سده و احرای مهر
ناحتیار خود داسته بود اهدا مهر او را جاری نمود *

مردوسی آرام گاه تعویض یافت حسب الحکم اسرِف اعلیٰ نه مهر خان خاندان
در باب استعمال امور دیوانی و خدمات دیگر اسرِف و زرد افکند *

نقل حسب الحکم اعلیٰ

آن که رفعت و عوالی پناه کفایت دستگاه علی محمد خان بهادر مورد
مراحم والا باشند چون خدمت دیوانی صونیه احمدآباد و غیره دستور سانی نان
رفعت و عوالی پناه نکال و برقرار است باید که بخاطر جمع و استعمال تمام
دیانت و راستی پرداخته دقیقه از دفاعی حرم و هوشناری مهمل و نا مرغی نه
گزارند و نسخه دیوانی و طوا مدر دیگر سر رشته کاعد مواضع صابطه و معمول فصل
معصل نه فاعده معدنه و صابطه معرزه تنار ساخته نه دفتر معلی می رساننده ناسند
دری باب تا کند داند چون معدنه نه بی دخل بودن متصدیان ناساهی از
ابتدای عمل مرهته در محال کتیره پارچه و سایر نارکان درگاه فلک نارگاه رسد
دو قطعه حسب الحکم اقدس در باب دخل کار ساحن متصدیان بنام مدوی
درگاه و نامرد نکاز و نارزگان مسلم و همدوم مستمل بر تهدید و وعید عصب
سلطانی در رجوع بودن نه صابطه متعنه و معمول مدیم و رساندن لوازمه بیر
و رود یافت از اینجا که تسلط سلطنت بر حاکمانده و ادعای احکام والا بر طرف
سده و مرهته غالب و آنها را پروای احرای حکم اقدس نمود در اظهار آن که
اندی سوای اهانت و دل امثلک حاکمه سودی نه داشت موقوف داشته
دعول آن را نه مهر خود نه دفتر دیوانی سپرد - همدران اوای سری با زاو
نکخانه بهرم چارلسور ممدسوف نه مهادیو که در برج رافعه دهد متصل گزر
کهرکی ساحل رود سادمتی از سالهای در از نکاک انداشته بودند نه رهمونی
برهمان و عده اوبان کدده و از مسعد سنگها آورده تعمیر نمود و انگلی را بهم
رسانده نصب کرد و (۱) و نیکیان پرستس آغاز نهادند و در همان روز ها کیسوراو عامل
و موج دار پرگنه پر اتیح را نه علی دشنام حاد چاره فصدانی اندک نه یک صرب

می رسانند و باین درین موافق سب ناس می شوند سریب را و نه مطنّه
اینگه ازان جماعة که بدین وسیله در پوزخات می مانند هنگام شب فابو کرده
بلده در آمده بسرفه و بعب ری می بردارند لهذا بیست و هفت نفر آنها که
در پوزة نولایس وارد شده بودند جمعی را فرستاده به قتل در آورد چون بی بدرمه
نیش رب کار نمود آنها تا موضع ثنوة و چهار گروهی رسانده از همانجا معاود
می نمودند سنبوخی سر فوج متعینه بلده که چندگاه پس ازیں بانعای سبکراخی
موجودار بمره گاه بصوب صلح سوزنه شتافته بود تا بکنت عرب دوازده رفته بپرستش معد
آنها را کرده بقدر حاجت از همه حاجت پیشکش گرفته مراجعت نمود و نا سبکراخی
به سواد بلده آمد حورن عصیان و طعیان فساد کولان معاود نسان از سربحد اعتدال
گرفته بود سریب راو آنها را بصوب صلح رود میسوة و برگنّه بهیل رحصب فرمود
که بدو بیست نمایند و صامنی عدم تهرود متمردان نگذرد نام بردها بدان سمب
شتافته چندیکه بدان امر پیام داسند دکبیل عهده برآئی از کولان نتوانسد
کرد و آنکه باید از موه بفعل نتواند آمد بلکه نتواند بالعکس بکسید و
موجب از دیار و فتنه و حنرة سری آن فتنه صالنه گردید و معاود کرده سبکراخی
بصوب بیرم گام و سنبوخی بوطن خود ستایب و نه عوض او دهد و دقتتری
سرفوج متعینه احمدآناد معز شده آمد همدران سال که از چندی بدین امری
وزیر الممالک صدر جنگ بی مرمی و لحاتر حضرت اقدس از حضور بر آمده
و سوزج مل حات را بمعاون حویش طلب داشته در سواد دارالکلاف
مصدر شوس گردید و اکثر امیرای عظام بدو پیوستند و امیر الامرا عماد الملک
معاونه بر آمده چند ماه بصرف آرائی و معرکه پرداری که بسر آمد امیر الامراء
گهنا به راو را تا فوج گران مبلغی را بطریق حق الاعانه متعهد شد بستماد
(۱) استمکاد طلب داشت و صدر جنگ دسب از معاونه بار داشته بصونه
از دهه متعلقه حوس و سوزج مل نا مکنت خود راهی گسب و امر حلیل القدر
وزارت اعظم به امام الملک حاجانان حلف فرادین حال دستور معظم حضرت

سری‌ب راو تدبیه و تادیب آن گروه شغارت پڑوه را پیس بهاد همب ساخته را
 گهوشنکر کوتوال را نا جمعی از سوار و پیاده نو نگاهداشت و حماعه ماوله تجدید
 نموده بر موصع اوهار یوز معموله بپدل کف فریغ محفیری از مسکن کولیان اسب
 تعیین فرمود که آن حازا نه تاحب در آورده نه قتل و سر آنها بردارد کولیان بی
 ندیان نه مسگرد آگهی رسیدن فوج مکن را حالی گراشته در بیشه و رموم راز
 و (۱) گروه قرب و حوار خریداریه کمین نمودند حماعه عرب گر ماوله حلولای بی
 دود و انگین بی مکنس انگاشته آنچه یافتند گرفته بر آمدند که از چهار طرف
 کولیان کمین را کساده هکوم آورده بکک تیر و تفنگ نه مسایع رسیدند
 و چندی را بر خاک هلاک انداختند و نگداستند که پای استعامب سان فایم
 گردد لاجار رو نه گیر بهادند کولیان سگ صعب نه دنبال افتاده همه حا تعاقب
 کنان جمعی را حسته تا موصع ولاد رسانیدند و این صورت نامردی حماعه
 ماوله صاله که این منظومه مناس حال حسران مآل آنها اسب روی داد *

* منظومه *

حوسگ حبعه حوارند و گنده دهن همه یاوه گو همکوار و رع
 بود هرچه حیدده از آب و خاک حوردد و ندازند ران هنج ناک
 نهان زیر موندن چون دام و دد لئس حسد رسته هم از حسد
 چو در پیس گیردد راه گیرر بخدند بر توس تیر حور
 حو حر حازح آوار و کونه قدم چو افعی و ازهم سراسر سکم
 نالصوره راگهو شنکر ناعنه السیف در لئاس عار و حسار هنگام شام نگسته آمد
 و ظهور این سانکه کمال ند نعی و چدره دستی کولیان گسب و نس از پیس
 نه سرفه و قطع طریق دلیر سددد ارادکا که درین دیار در چندن وقتی بی ندرفه
 آنها که شوارع مخوف و طرق ماعوف (۲) اسب و سرده سلامب بردن دشوار
 جمعی از آنها ندیس صعه ۱۰ اسناد نکارت ننگان و عرابه غلاب فریاد نا نوره آمده

(۱) گروه بهدیدی کوثر ۱۲ -

(۲) ماعوف آب ده ۱۲ -

می رسانند و بغیر بدن موافق سب ناس می شوند سریب را و نه مطعنه
اینگه از آن جماعه که بدن وسیله در پوزحاف می مانند هنگام شب فابو کرده
بلده در آمده سرفه و نف ری می بردارد لهذا بیسب و هعب دفر آنها که
در پوزه نولایس وارد شده بودند حمعی را فرستاده به قتل در آورد چون بی بدرفه
نفس رف کار نمود آنها تا موضع ثنوه و چهار گروهی رسانده از همانجا معاود
می نمودند سنبوحی سر فوج متعینه بلده که چندگاه پس ازین بانعاف سنبکراحی
فوحدار بره گاه بصوب صلح سوزنه شتافته بود تا بکنت عرف دواکارفته پرستس معد
آنها را کرده بقدر حالب از همه حا پیسکش گرفته مراجعب نمود و نا سنبکراحی
به سواد بلده آمد حورن عصیان و طعیان فساد کولان شعابو نسان از سرحد اعتدال
گرفته بود سریب راو آنها را بصوب صلح رود میسوه و برگنه بهیل رحصب فرمود
که بدو بسب نمایند و صامنی عدم تمرد متمردان نگذرد نام بردها بدان سمب
شتافته چندیکه بدان امر پیام داسندد که بهیل عهده بر آئی از کولان نتوانسد
کرد و آنکه باید از موه بفعل نتواند آمد بلکه نتکه بالعکس نکسید و
موجب از دیار و فتنه و حنره سری آن فتنه صاله گردید و معاود کرده سنبکراحی
بصوب بیرم گام و سنبوحی بوطن خود ستاف و نه عوض او دهد و دقتتری
سرفوج متعینه احمدآناد معز شده آمد همدران سال که از چندی دناز امری
وزیر الممالک صعدر جنگ بی مرمی و لحاتر حصرت امدس از حضور بر آمده
و سوزج مل حات را بمعابو حویش طلب داسنه در سواد دارالکلاف
مصدر شوس گردید و اکثر امرایان عظام بدو پیوستند و امیر الامرا عماد الملک
معاقله بر آمده چند ماه بصرف آرائی و معرکه پرداری که سر آمد امیر الامراء
گهنا به راو را تا فوج گران مبلغی را بطریق حق الاعانه متعهد شد باستمداد
(۱) استمداد طلب داشت و صعدر جنگ دسب از معاقله بار داسنه بصونه
از دهه متعلقه حوس و سوزج مل تا مکنه خود راهی گسب و امر حلیل القدر
وزارت اعظم به امام الملک حاکمانان حلف فمرالدین حان دستور معظم حصرت

رد و بدل سوای آنچه رگه‌ها تپه راو در سال گزشته گرفته بود هفت هزار روپیه نه
 صیغه کاه و دانه را افزوده در حواصیل کرد و رافع ایستادگی داشت که عظم الله
 طاهر کرده لب کساد که آن وجه هر ساله بر پرگنه معمر و مستمر است بفرمان
 سکوت ورزید و برای خاطر نشان گنگدهر را تا خود بود مومس جان آورد و او بر
 برگنه تنخواه نوشته داد سوم شهر مذکور سری داب راو نه احمد آباد راهی
 گسب و رافع نه سدب ایام عاسورا توقف ورزید که ناگاه روز هشتم عصب نه صورت
 رحمت نازل گسب و بلند عامی از آسمان فرود آمد یعنی نارس بی هنگام نه
 سدب تمام شروع گردید *

کسوده در حویس را آسمان نه سوی زمین کرد سلی روان
 که یک سعه اش رود بدلات بود دران فطوره اس موج و سیلاب بود
 زمین و زمان گسب پیر و لوله بدقتاد در سس حب رانله
 ملک داسب دیرینه درد بهان بیکبار حالی نمود آنکس
 دورور و دوشابی تکاشی گریسب که ترکس نمود اسب امد ریسب
 نه از گریه یک لمحہ جسمی کسود برون کرد گویا ر دل هرحه بود
 و در روز ناسوعا و سب عاسورا نادهای بند که یاد از صرصر عاد و نمود می داد
 در ویدن در آمده ممد و معاون آن نازله سد و مصداق کریمه و بعدا انواب السماء
 نماء متهم نه ظهور آمد طووس لوح را آسکار ساحب و دران سب تار فار که ناشب
 یلدا نه دراری همسر و از دیخور سه فام بر و ناسب روز رستخیر سدب احتسب
 داسب بل هی اکثر من احتها بوده که فردی از افراد انسان و حیوان بی زبان
 را رساندن سمع زندگانی نه صبح جان بری ازین بلند گمان نمود اکثر انبیاء عمارات
 را مہی حاویہ علی عروسها لازم آمد و ترلزل در بنیاس افتاد و سکانش را حر
 حریدن نه بهانخانه عدم و گو بیستی چرہ نماد و اسکار کہس سال تفرممد بلند
 بالا که سر خود سری نگند احصر می سودد از نیم و بن مانند حس گلس کدده
 سده تن مدلب و خاکساری و نکر فروتنی و شرمساری بر خاک راه دہاند
 فریب نه وال یوم عاسورا او سدخان تعالی فصل خود را شامل حال ساخته بر

پس و بدم، روز برآمده تلور حزب گرم ماند و چندی از طریق کشته و حسته گردیدند و ازانجا که بیرویان سب روی نموده حسته و کوفته بودند دست از مبارزه نر داشته در پناه عمارت اکثر روز و مکان بودن گماشته مرهته به صورتیات نسبی و استراحت مسعول گشتند او آخر روز رانم به اسارت مومن حان رفته به سری ب راو دوست که امروز فرار بر آمدن خود داسب بنابر موقع هنگامه معروف گسب در جواب رانم را برد خود طلبید و رفته او را دید و او چندی و تقریری اندیشده به سخنان او اندود ظاهر ساحب که دوست رکنانته را و وزود یافته که مومن حان بدر کهنایب را تسلیم نماید در عوض مکان دیگر برایش تحویل کرده خواهد شد فردا متعبد او را همراهه ندارد که نالمسافه ناو بیر گفته سود و همدرا سب محادی دزواره تخته بدی نموده مور حال سب دیگر که *

فروز دوزان بکاروب مهر عمار شب از کار گاه سپهر از طریق نهرستان شغراء گونه توب و تیر تعنگ ریان گبری یکدیگر پداحتند آخر روز که سعله نایره افروزی سان فرو سسب و تردد آمد و شد پیام بران موقوف گسب رانم عظم الله را بموجب اشاره گنگادهر نائب بهگوب راو حصه دار آنجا که او خود به پونه ستافته بود از طرف مومن حان همراهه برد و سری ب راو تکرار و تذکار بر نافته ما سعو نا او نمود چون مومن حان واضح شد انا و امتناع ورزیده سر نار رد و برج لعل پیسکار از یتلاد و سوارایکه برای بدرقه بهگوان رفته بودند متعاف یکدیگر رسیدند و یک هفته ایام معدودات جنگ طرفین که بهانه از پا در آمدن نخل حیات بعضی احل رسدگان معدود به سر آمد - سری ب راو چون پیسروب کار دیدید ناستصواب و رهمربی گنگادهر بر فریات برگنه چوراسی که هنگام ارتعاع غلاب و حصاد حیوانات رسیده بود تشخیص و تحصیل مالوحدات را در پس نموده محصلان گماشت و برگنه را به صبط در آورد عرفه شهر محرالکرام سال هزار و صد شصت و هفت بموجب ایامی سری ب راو رانم عظم الله و برج لعل را همراهه برد و گعب و شنید رفع منارعب درمیل آورد و پس از

شود رسیده مدافعان بردارد سری پ راو هنگامی که سب سنا چرده مادد
تیره در و نان و نان نمودار گس *

سبی گفتی یکی در نای زرف اسب

ر یک جانب محیط نقطه کل

نه صد بعدر که مدافع را پیش کرده رو دراه آورد و در تاریکی سب که
تشخیص و تمیز حاده راه و پیراه شخص ناصر را معطل ساخته بود دلیل گمراه در
بردیکی بعدر راه را گم کرد و در وادی گمراهی و ملالت افتاد در ساعت
از شب مادده بیست و ششم شهر دیحکته و تیکه سیاه پرس شب رو عیار پیسه
بعراهم آوردن بعد انهم آستنی نالا شکسته نه بهادکانه عدا می رساند رسید
و دیوار معبدمه را که راه در آمد تعین یافته فصارا در همان روزها تعمیر شده مانع
دخول گسب خون روح و ناره متصل دروازه کواره سرن رویه را از مستحقان
حالی و مانع حانه مجلسان (۱) ناهی یافتند جماعت ماوله بدسب یازوی کمد
برقرار بر آمدند و سواران *

دران وقت رایب بر افراختند و دروازه های حذر تاختند
سه چهار کسی بر نام دروازه بودند آگاه گشته بدو چند سر دادند آنها که بدردیک
سرفاف رسیده و بعضی در راه و نیمه راه در کار نالا بر آمدن بودند نادیده اینکه ساید
باسنادان زیاد باشند از معبدمه در آمدن بحصار احمد آباد که چشم و دل شان
ترسیده بود درنگ ورزیده هر چند سری پ راو بر پسا سر رسیده نصر چوب
سنا و اکتاف شان را نرم ساخته بیشتر گفت کمتر شنیدند موس حال که مستعد
معد بود نه مجبور شنیدن آوار بدوون نلا توقف حلد و چسپان نا جماعت حاصران
حدود را رسایید *

دویدند بر ناره جنگ آوران بهم از پی کار کیش یاوران
و بر سر دیوار رسیدگان را رده رده نهایی انداح و آتس جنگ توپ و تفنگ
را امرواح رافم که در اینجا بود آمده صورت حال را معاینه نمود و فریب یک

(۱) ناهی حانه حالی را گویند ۱۲ *

گوسه و کنار درون و بیرون سر برد و چون شخص دیورده (۱) کو نکو و مکتله دمکتله گسده برکماهی حالات واقع سده برگشت و بدست آوردن آن حارا نا سهل ترین وجهی و آسان ترطوقی در بطر سری پ راو بکلوه در آورده ترعیب و تحریص نمود و انصرام این مهم را نه عهده و اهتمام حویس و جماعه ماوله گرفت سری پ راو در تدبیر آن در آمده بدانرا انداختن معلظه دست اویر بهانه می حسب که اگر طرف ثانی بر قصدش مطلع نگردد و ععلب ورزد شاید که شاهد مقصود در کنارش آید و دست تمنا بر گردن حملیل گردد اتعافاً یک منزل رتبه دو مغرله که احتراج نموده و بتکلف نقاشی و پوسس زردوری پرداخته برای رگه پاته راو مرتب ساخته بود روانه کرد و حمیع حونی از سوار و پیاده عرب و سندی ده عنوان بدرقه تعیین نموده پیس رحصب فرمود و خود نا جماعه ماوله که فریب ناصد شش صد نفر بردار و سواران و مکتده چند نو نگاهداشت نا طهار رسانیدن رتبه تا پتلاد بر آمد و نه سرعت تمام بدانکا پیوس مزارا مومن خان برج لعل پیسکار را برای انجام بعضی مطالب برد پیشوا نالاحی راو که مرسته ده و او در پتلاد رسده بود از آمدن سری پ راو واقع سده ملاهی گسب راو راه فراسب و کیاست از گعب و سید دریا ف که بدرقه رتبه بهانه و اراده اس چیسب از روی حرم و احتیاط همل ساعت مومن خان را آگاه ساخته یوسب که از مکان خود نا خبر باشد و فریب دو پاسی از شب فرستاده او نه کهنمای رسید از آنکا که بدانرا کمی مداخل و افرونی مکارح حمعیب قلیل بقدر حالت داشت و جمعی را زوری چند پیس اریس حهب بدرقه بهگونان نوکو پیسوا بصوب دهددوقه فرستاده بود در صدد حفظ و حراسب در آمده آقا محمد حسین را که در آنکا سکوب داسب از راه احلاص و ارتباط عدیم نا همراهیانش نه معاون طلبید و محمد رشید بیگ حماعدار معلیه نادر شافی را که بر طرف بود بیر خوانده بر حمیع حال واقع صاحب و کمربندی نموده در مکان حاکم دسینی گوش بر آوار دسبب که هرگاه از طرفی صدائی بلند

اشتعال داسب بنادر امری در معرض نارپرس در آمد و منلعی نصیعه حریمه
 واصل ساخته در آحرکار خود را برحم حمدهر از گروم و گیرورگار خلاص کرد
 و محمد هادی خان حُسر مداء الدین خان نازل طبعی در گرش و محمد
 رکن الحق برادر راده فاضی نظام الدین خان از بیسگاه خلاص و جهاندای به
 مدصب فصای بلده سرامراری یافته آمد و رام که کار حیر از دواج فرزدی دفع
 محمد خان در بس داشت و طرف نالی در بندر کهنایب از سی پی راو
 احارت گرفته سوم سهرودی الحکة الکرام روانه گسب و هجدهم که ساعت
 سعید این امر بود کدحدا کرد و بنادر بعضی رسمیات متعارفی زوری چند توقف
 داسب *

شتافتن سرپی پت راو بعزم گرفتن بندر کهنایب و معاودت نمودن

حوس بنادر سد پسکال که دران سال نامراط نازل گسته ترلزل در فواعد نبیل
 عمارات اکثر معموره حاب افگنده بود شکسب و ریختی بخدار حصار بندر
 کهنایب در بعضی حاراه یاب و نه سد مرف عهد انصائی انام نازان ترهیم
 و تعمیر آن بسده سوی پی راو از تقریر صادری و واردین اریس حوالی و اف سد
 در چنین وقتی ظهور حسن خدمتی را بخاطر آورده تدبیر انتواع آنکا را نا خود
 می اندیسید سرور هر راو نامی وکیل و سرگروه حماعه بیادگان ما وله دکهنی را
 بر مکمون صمبر آگاه نموده سر حقه رار سر بسته را کشوده محرم صاحب و در کتمل
 آن کوشنده گف که اول بدو عیکه کسی او را بسداسد و معروف احدی نه گردد
 و پی ناراده نبرد نه کهنایب رفته از شکسب و ریخت و کم سپاه مطاع
 سده راه در آمد و بر آمد را بطر تامل و تعمق نگریسته بیاید اگر عهد بر آئی
 تواند شد نه تمسپ این کار بطان عرم را استوار بسته نبرد و او صورت بی سپوت
 را نه شکل و سمایل خوگان سناح چهل نورد و هامون یما آراسته حمار وار در
 خاکستر تلدس علطنده رو نه راه آورد و زوری چند بدان هیئت مُصَحک در هر

دماوند و قهانه بندگی و ضامعی کولدن ار مدان برحاسنه بيم و هراس را رائل
 صاحب در ايام حکومت سابق نرس پيوسته آن گروه شعاوب يئوزه نه هئنگ
 اجتماع ميدان را بروفي مراد حالي ار اعمار ديده بي مراحم و دهش
 در بلده در آءه كوچه بندگی دموده دسب تطاول و تصرف درار ساختند و نه
 صر تفر درو دگل را شگفته مساعل امروخته نه بدن کالا و اسير مي برداخته
 و مكر 'تعلو' ناعسس هم چهره شده از طرفي كشته و حسته گستند لهذا
 سري پ زو دستور و ضابطه فلاح دكهن دو حرس كلاني در فالب تدبير ريخته
 نه كسكندان (۱) و محافظان بروح و النك كه حفاظ و حراس مخصص بران
 شده سرب كه هرس ار سام تا نام بونه بدونه ار دو جانب حصار دو نفر ار برحي
 نه برحي حرس فواران بنابر ائمه و ايعاظ پاسدان انتقال دموده دسب بدسب
 مي سبرده داشند و ار عسقي نا فلي حرس را نه فعان در آورده بر فصل دور شهر
 بده گسب نمايد ناوحد اين معنی شبي جندگی ار كولدل سرفوف حرس
 نوار برقرار حصار حاضر آمده يكي را كسته و ديگري را حسته ژنگ را كر
 ساختند و در ريند و بدعات مفضل صدر نه تدريس و دعاب نواحدان گسب چون
 دروازه حما'نور نا دو برح حنئي (۲) نه صدمات گوله و توپ و آتس گرفتن نف
 حرات گسبه ار بعتج و تعليق معطل ماده بود نه تعمير آن پرداخته در اندك
 فرصتي و فليل مدتي نا دو برح ار سنگ حارا و تحته هاي ضخيم استوار ار
 آهن استحكام داده مرتب صاحب و در نرون دروازه را ي پوز كه در ايام ماصه
 و زورگار سالعه پوزه بوده آن ويرانه را آنك كرده تمام رگهدياته پوز موسوم دموده
 سرفوحي سرفوحي را بائفاق سكراحي موحدار بيرم گانم بنابر گرفتن بدسكس صلح
 سوزبه رحص فرمود همداران اوان صادق علي خان ار ممرنگاري ار بودن
 احمد آنك نراري حسته روانه بندر سورت گسب و دهرم چيد نامي كه نه
 پيسكاري مومس حال متصدي بندر كهدياي معرفر سده بود چنديكه بدان امر

(۱) كَشَك لعه تركي بمعنی ناساني *

(۲) حَنَس نهلو نه نهلو *

ساری در راسته و ناراز بهمرسیده و از بیرونات مستبری آمده نه کساده یدسانی حریده و علامت ادای حاصل تراورده می بود و هرگونه دیهی از دیهات گولیان ممدرد و مطاع الطربعان معسد چغیدنی برمدار دارد از انجا که مدل از اصابت عس الکمال و موقع احتلال در ارکان معموری و زو آوردن آنادی ناندکطاط و زوال ایندینار اطراف و حوالت بلده پورحات نمثاله سهری دیگر نه دوزش بود و درهریکی از انجاها بعدر ضرور و کار جمعی از پیاده و سوار نه حفظ و حراسه معین و منصوب و در دندهای سب و کشاد رصیی و مصبوط که مانع دحول و حروح بیگانه و دبدان فرو مایه و گولیان شعوات پیدسه تواند شد داشت و بدانترتهانه ندی و صامی عدم تمرد و تمردان که یازای با از انداره گلیم فرا تر نهاده و حرأت و حسارت سرفه و قطع طریق را نداشتند و اگر احياناً در یکی از پورحات برسدل بدرب و سار مصدر شورش و فساد می گستند فوحداران کرد ناره بین یوز و حاحی پوز و ضرور یوز که بهر کدامین حفاظت پوز چمد نعلی داشت نه کومک رسیده فاسر و مدل می پرداختند و روانه گسب محافظت طرق اشغال می نمودند بداه عظم و وفایه حسم بلده بود اکنون که نه مرور ایام ناره حوادث و مصی شهر و سینی و ورود معن و قس که سمب گزارش یافته و سق ذکر بر نرفته پورحات دیران بی چراغ نه از حداز هستی و از سقف علامتی و از بیوت ادبی و نه از حدادندس حبری که لیس می الدار عیره دیار صادق آمده هماغ مددوراً و حرانه گسته بلکه حد و حدود منارل و مساکن از حواطر تنگانس محو و نسیاً معسیاً سده و کسانیکه ازین سرای دژم رو نه بها تخانه عدم نهاده اند بران حال حسب و کلوح ممددمه و ضروری یکدیگر علطیده مخدور دور انجا مضمون این معال نه سمع اهل کمال و اصکات حرمت و ارباب حیوت مدرساند

* مصرع *

آنکوندا نهاد مرا در جهان کجا است

و نام و نشان اکثر پورحات از صمائر محو و رائل سده نشان جنگل که روانه و شعل و چکاشه و حشرات الارض حا گرفته و انواع گیاه و اشجار صحرایی روئیده چعد و نوم آشنانه بسته سواهی چار دیوار حصار سهر پناه پناهی و مانعی و حائل

دماوند و قهانه بندگی و صامعی کولدن ار مدان نرحاسنه بيم و هراس را رائل
 صاحب در ايام حکومت سابق نریں پیوسته آن گروه شعاب و یزوة نه هئنب
 اجتماع میدان را بروی مراد حالی ار اعمار دیده بی مراحم و دهش
 در نلده در آءهه کوچه بندگی دموده دسب تطاول و تصرف درار ساختند و نه
 صرب تفر درو دگل را شکفته مسائل امروخته نه نردن کالا و اسپرمی برداخته
 و مکرر 'تعلو' ناعسس هم چهره شده از طرفین کشته و حسته گستند لهدا
 سری پ و اودستور و صائطه فلاح دکن دو حرس کلانی در فالب تدنریخته
 نه کسکندان (۱) و محافظان بروح و الک که حفاظ و حراسه معصمر بران
 شده سبرد که هرسب ار سام تا نام نونه ندونه ار دو حالب حصار دو نعر ار برحی
 نه برحی حرس فواران بنابر ائناه و ایعاط پاسدانان ائفعال دموده دسب ندسب
 می سبرده داشند و ار عسی نا فلی حرس را نه فعان در آورده نرفصل دور سهر
 بده گسب نماید ناوحد این معنی شئی جندی ار کولدن سسرو ف حرس
 نوار نرفرار حذار حصار حاضر آمده یکی را کسته و دیگری را حسته ژنگ را کر
 ساختند و بدر رفند و بدعات معصله صدر نه تدزیع و دعاب نواحدا گسب چون
 دروازاه حمایون نا دو برح حنئی (۲) نه صدمات گوله و توپ و آتس گرفتن نفب
 حرات گسبه ار بعتیج و تعلیق معطل ماده بود نه تعمیر آن پرداخته در اندک
 فرصتی و فلدل مدتی نا دو برح ار سنگ حارا و تحته های صخیم استوار ار
 آهن استحکام داده مرتب صاحب و در نرون دروازاه رای بور که در ايام ماصه
 و روزگار سالعه پوزه بوده آن ویرانه را آنک کرده تمام رگهباته پوز موسوم دموده
 سنوخی سرفوح را بائفاق سنکراخی موحدا بیرم گانم بنابر گرفتن ندسکس صلح
 سوزبه رحص فرمود همدران اوان صادق علی خان ار ممرنکاری ار بودن
 احمد آنک نراری حسته روانه بندر سورت گسب و دهرم چند نامی که نه
 پیسکاری موسی حال متصدی بندر کهدایب معمر سده بود چندیکه ندان امر

(۱) کشک لعه ترکی بمعنی ناسانی *

(۲) حنئی نهلو نه نهلو *

* قطعه *

گرما آن چنان می سد نفس گرم
 که آب از تاف آن خون سمع می سوح
 ر نند گرم نمداری که تفیدیر
 نه دندان دورخی دیگر بر او روح

دنانر آسایس انام و انعام در ظل سائنان طلام شب ده نوزوی را احتدار کرده بود و بیست
 نصف شب محکم بر ناله رحل بسته در ساحل رود باز مهدداری کسود نا ضروره زام
 و دیگران که رخصت انصراف حاصل نه سده بود مرافعت نموده ندانکا رسدند
 و او آخر روز حسب الطب رفتند و دنانر استمال مسود اوزان زبان عذر خواهی
 و دل خوئی را کساد و فایم علی حان را واسطه حصول رضامندی صاحب
 و گفت که بالفعل نه قسمتی که تعیین یافته و معروض کرده است قبول نماید سال
 آیدنه که سرفصل خواهد آمد نامی مدعا و معاهد نادانج می رسام از انکا که
 معدوم سلطنت نوع دیگر سده و احتلال کلی در او صاع مملکت راه یافته
 نكدام پیش گرمی زیاده نوبین انا و امتناع نماید و طامع حرک و اتعال نا اهل
 و عقال در خود نمی دید حر ادعان مغربی و مناصی نصاب سکوت وزرید
 منکمله لوازمه دنوانی و خدمات محال کهنه پاره حیری بالمقطع قرار گرفت
 و موضع سید پور و موضع کوحا و معموله پرگنه حویلی و موضع پانمول عمله پرگنه
 بیجا پور را وا گذاست و عدم مزاحمت نوشته داد و موضع نكول معموله نهامه
 معون ماند و مریخص ساخته خود کوچ نمود و زام نادیکران معاودت کرده
 یادردهم شهر رحب المرحب وارد احمد آباد گستند و نوشته وا گراس * موضع پانمول را
 نرد حوان مرد حال مرستان و او دطهار اینکه نرگنه نك پور در دست بمن نعلی
 یافته جسم از حقوی ندرینه نوشده ۸۱ حقون مددل صاحب * مصرع *

آسنا را حال این است وای نرنگانه

* نك *

ما ریلران چشم ناری داستم خود غلط بود آنچه ما یدداشیم

پس سرانداخته و تبع مدافع و مصالح را در علاف تعاهد کرده دم بخورد
 کسیده بودند هریم رمیگذار لیمری رجوع آورده چهل هزار روپیه را متعهد ادا
 گشت حورن موسم درول بازار فریب بود نه سمب دیگر متوجه نه گسته طفل عود
 فرا کوفه نه دراهم آمد و سری پ راو حسب الطلب رف و نه رام که دسب
 از حمص امور کسده متعاهد بود و کار داخلی ادای محصول نگاران کهنه بازه
 که بدون مهر دیوانی و متصدیان صورتی نه داشت نوشته رگهاته راو رسد که
 آمده ملاهی سود انعاما نپل سکیدیو که بهدائی حوامرد خان نه پالی یور
 ستافه و یک لک و پانزده هزار رومنه نه همه حبب بر محمد بهادر موحدار آنکا
 بطریق بیسکش مستخص نموده و تعهد ایصال آن را بر دمه حوان مرد خان گراشته
 معاودت کرد و از دردیکی قصه بدکر یک رنجیر فیل و پارچه پوشیدی ناو داده
 رخصت نش نموده نه کوچهای متوالی ناراده الکا نا رگهاته راو نه باع شاهی
 رسید فایم علی خان و راقم و عزیز الدین محمد خان و حاجی نور الله نه اتفاق
 نه صد ملاقات روانه سدد اتعافاً رگهاته راو از دهولعه سری ب راو از رخصت
 انصاف داده نه موع تاوا پور معموله پرگنه حوازی ندر کهنه که از ندر
 نه فاصله هعب کوه رافع اسب رف و گلف و سید بعضی مقدمات نا مومن
 خان متصدی آنکا درمیان آورده ده هزار روپیه نه صیغه کاه و دانه بر چورازی
 مقرر نمود چون مطهر علی و راهد علی حمعی از تگارت پیسگان مسلم و هندو
 سکده ندر دناور امور چند از مومن خان دالسی ندر رگهاته راو آمده تالیمری
 همراهی گرفته بودند نه مقتضای رف که تعجل راو روی درپیش و (۱) نعل در
 آتش داشت نه اسدمالب آنها برداخته مومن خان را سغارش عدم تعرض نموده
 فرستاد و خود کوچ نموده نه قصه نلاد پیوسب فضا را رام ندر همل زور رفاف
 نپل سکیدیو وارد آنکا گشت و سر سام ملاقات سر سری بهم دسب داد چون
 ایام نمر و عینی سدد گرما و سوز هوا که مرج در روعن خود برسته منگردید
 و دیلومر از بیم حدت حورشید سرا از آب بیرون نمی آورد -

(۱) نعل در آتش کناه از اضطراب و بقرازی باشد ۱۲ برهال *

فوج نایی امر مامور سده بود چندی متوقف گشته تاتفاق او ددان صوب روانه شد و داماهی گایکوار جهت بدو سب پرگنات حصه حوس نسبت بهیل کوچ کرد ار انجا که دنانر نارسائی کار پروازان که از معاملات دکهانیان عاری بودند مقدمه تعلقات و حاجت که حسب الحواش زام صورت نه سب و کوچ رگهناپه راو برر میداد لیمری مقرر بود (۱) اعراض نموده نه ناده در آمد و متعاعد گشت *

کوچ نمودن رگهناپه راو نه صوب لیمری معموله
جهالوار و مقرر نمودن سری پت راو به
نیابت بلده و امور نظامت و معاودت
نمودن بعد گرفتن پیشکش زمیندار
آنجا به عزم مسکن به سمت
دکهن و طلب داشتن
فدوی درگاه

رگهناپه راو از معاملات گذر دودسم نه عزم گرفتن بدسکش زمیندار لیمری معموله جهالوار عرف بیرم کالم کوچ نموده متصل مومع کوحرب یک گروهی بلده فرود آمد و سری پت راو بدد نامی از همراهان خود را نه نیابت بلد ورتق و فتق مهمات نظامت مقرر فرمود - و سدجوی مرهته را ناحماه انتر سر فوج ساخته تعینات او کرد و عمال در محلات بلده و برگده حوبلی نصر نموده روبراه آورد و نه لیمری پیوسته نه تعین مورچال و انداختن طرح جنگ برداشت ارانجا که از ممر کثرت و اندوهی فوج و تبار مسخر گشتن بلده از زمینداران و کولنل و ممدردان معلوف واهمه و هراس گسته سدر ممانعت را در

(۱) اعراض کسر اول روی از حدری گردانیدن ۱۲ *

گفته سوم سپهر حمیدی اندیشه ذلت‌عق محمد ملوژ الدین خان صدر صونه و فاضی
 وصل الله و عزیر الدین محمد خان نکسی و فایع نگار و معتسب که برای نام
 امورات دلساهی معصوم بر ایدها گسته و تنهو ساه ذکر سیئنه و محمد انانکر
 و محمد عظم رئیس قوم نواهیرو جمعی از صرافان و نکات پیشگان مسلم
 و همود که در ملاقات رافم انتظاری داشتند رفته رگهائنه راو را دید و
 عدد الاسعساز اندکی از بسیار گعب و سعید امور مالی و ملکی صونه در میان
 آمد نه استماع و دل خوئی پرداخته نارچه یوسدنی فراخور رفته و مرلب
 شرفس داده مرحص کرد و زور دیگر حسب الطلب فادون و صوابی که در عهد
 حضرت حلد مکان د معال کهرؤ یارحه و سایر وعبرهما معالاف بلده مقرر
 و مستمر بود بدعاف و رسموات احدانی فاطمیل بیسین را در حسو ملها نموده
 نا زر بهر خود مرتب ساخته مصحوب مکرران دفتر دیوانی فرستاد رگهائنه راو
 از روی آن طوماری بخط همدنی و ربان مرهئی درسب کرده نکار پردازان و سرسته
 داران خود سپرد که بدان موجب نامورات مرحوعه هر محل و مکان طریق
 معاملم را مسلوک دارند و زور دیگر ناتفاق دامالحی گایکوار نسواری فیل
 و آراستگی امواج دکهدن از دروازه ایدر که نه دهلی دروازه استهار یافته داخل
 بلده گسته تعرح کنان در فلعه بهدر در آمد و تا هنگام اصغرار سمس توقف ورزیده
 نراه در پیچه ناع نه حیمه گاه رف و صلاح آن کوچ نموده متصل گذر دودسر
 ساحل رود سابر برول کرد رافم بیر حیمه خود را در آنجا فرستاده رف و گعب
 و سعید خدمات و حاجیر در پیش گسب همدراں اوان پاندر و بددت که سانس برین
 بصوف سورده شتافته برد بیسکس آن صلح را گرفته آمده نا رگهائنه راو پیوس
 و حوال مردخان متعلل و اسباب خود را روانه بلده پشی ساحب و موحی اران
 تنهل سکهدیو بعنوان بدره رفته تاند فکر رساند و خون نا رگهائنه راو فرار کرده بود
 که (۱) فاندی لسكر نموده پسکس از محمد بهادر فوحدار مالی نور بدهاند بر آمده
 در حب مرار راحو شهید نبون بلده فرود آمد و نه انتظاری تنهل سکهدیو که نا

تبدیل حا کرده پس باغ عاری الدین حسین جان فرود آمد و راگهو شکر را
 ناتفاق کهدو بیسکار نتهل سکهدیو نا جمعی نه کوتوالی نلده معبر ساحب و او
 مریب نصف شب از دروازه را یگهر داخل گسته در قلعه بهدر دستب و دروب
 حصار را که حسب حنی بود امر کسودن فرمود و صونه نه تحب و تصرف
 مرهته رف -
 * شب *

تحب دارا گر مادی یایدار اندر حسان
 نام شاهی از سکندر کس نه بودی بر زبان

و روز سلج نتهل سکهدیو نا همراهیل حویس در بهدر در آمد و حون فرار ملاقات
 حوان مرد حان نا رگهنامه راو دران روز مقرر بود آحر روز بخانه اش آمده
 نا حود بود رگهنامه راو که سواره شده بود در آن طرف حوی سائر در یگ د
 یک دیگر دو چار شده ملاقی گشتند و رگهنامه او را نه خدمت حویس طلب
 داسب و سه سر اسب تحان و برحی امسه و نک رم دگدکی مرصع تواعس
 را گرفته یارچه پوشیدنی نه صابطه دکهن و یک ریکریل داده زحصب فرمود
 و بموجب اظهار حوان مرد حان تمسکی که محمد عظم کرانی نائب طلب
 گرفته بود نتهل سکهدیو محصلان سداد و علاط حماعه مرهته را گماشته نه خبر
 و علف وایس گرفته بد و سپرد و او نه سرانجام باز بردار و روانه ساحتن متعلق
 و انات الدب اشتعال ورزید چون از گردس فلکی صونه نه تحب و تصرف
 ییسوا نالاحی راو رف سیرار صواب و روابط داساهی که از مدتی تحکل
 داسب از ستوح این سابعه دفعه رسته امیدواری بهبود و جمعیت و پریشانی
 امروز و فردا گسب و دفتر توقع از هم یاسید حاوی اوزان در حرکت و سکون
 متردد و متامل گسب و در مآل کار هر چند نک خیال و برید اندیشه را نه
 اطراف و اکناف چار دانگ ممالک هندوستان در اندد درین حر و زمان مکانی
 و مامنی که حالی از حلال دسد دسب داسب نه هدور آف و حود درین
 دیار نامی اسب حون سرو کار نا مردم دو در آمده بود -
 * شب *

نا همین مرد مان نباید صاحب چه توان کرد مردمان این اند

از روز داخلی سوار و پیاده در سر رشته حضور وجه سه نندی داده سود در حویلیهای قدیم و جدید تعلقه خان نهاد و برادران و واستگان و نوکران کسی از سرکار نبود بیاید موضع کهنه مع یوزه کهریا که نائب سیم قصه مآثر و موضع ناسه موده در و نسب و دیهات حاگیر محمد خان و خان دوزان و عند خان نوزار نصف محال و با فام ملی خان و روزآور خان و متصدیان و نوکران و واستگان مراجع میخواست شد هر جا دادند در شهر و پورجات و قصات نمایند و آمد و شد دارند یا نبود کسی مراجع نبود نه تفصل صدر قرار نامه نه عمل آمده ای درویش اس قرار نامه نادهران دپل تا عمل سرکار داده سد و از طرف داماحی راو گایکوار که نصف حصه دار اسب بیراند هری این جانب اسب ملهاری هولکرحی آیا سندی و رامکندر نئل سکهدیو سکها رام بهگود و مانهو راو و گونال راو نمصون سرخ صدر نوشته دادند و صاج آن که صراف روزگار طبع مهرور نگار نگار گرفته در حارسومی بازار عالم آباد دکان معاملات داد و سند کسوده چون سکه در زر نسب و تحرکات انامل پنجه سعاعی سره و فاسره را از هم جدا کردن آغار دهان درات کائبات جسم انتفاع ترکف سیمین پرورس از هر سو درختند که کیسه هلی زر سرخ نک رویه سعید مرسوله رگهاتیه رو ناپتام تسلیم مفتاح دروب نه خوانمرد خان رسید و موه سناه قدیم و جدید از سوار و پیاده و عمله و فله خون مگس سیرینی نگردس جمع آمدند حماعه عرب که سد تقاضای سان از دیگران ریادتی داشت انجام کار را نه سماح و لکاح رسیده وجه طلب خودها شمرد و گرفتند و نه قدر حال بعضی را که لاند داسب بعضی داد حماعداران و سواران سایرنا محمد عظم کرانی که ملعی ظلمت می سد و نه سختی و درشتی پیس آمده بودند چون عهده برائی نه داسب نه معقزی رف که هنگام برهم ری را گدکائس نبود موقوف بر فانو داشته نه کف و سفید و وعده و وعید و سخنان چرف و درم تمسک نه میعاد و افساط نوشته دود و نسب و هفتم شهر حمادی الاولی فلعه بهدر را حالی ساخته رجوع نه بیب الاصل آباد و احداث نموده برول کرد و رگهاتیه راو از مکان قدیم

سرد بوقتی و گره نرند بدن چه سود نا وجود این مراتب نماند تمام حسب که
 نانی احوال سخنی لازم بیاید نکوس حواس مرد حان سطری ازان معال مرو
 حوادث ازانجا که هوش و گوشش را بسته بودند موبده گسب و در ناسخ گسب
 که فردا آخر روز قرار ملاقات پنهل سکه دیو و سکه آرام مقرر است باید آمد که
 باتفاق دیدن سود روز دیگر بیست و یکم حوان مرد حان و فایم قلی حان و رام
 نا معدودی از مخصوصان و کار برداران از راه دریچه ناع در فصای رود نارسا
 محاذی قلعه که سامیانه حسب ملاقات و انعقاد محفل طرفین برپا کرده بودند
 رفته قرار گرفت - فایم قلی حان رام را تکلیف همراهی نموده نماند آوردن یتیل
 سکه دیو و سکه آرام که در پناه درختان متصل ناع عاری الدین حسین حان آمده
 در پلی درحان انتظاری بسته بودند شتافته آورد و نالمسافه محذاً عهد و پیمان
 و پیرانی و اگراس نلده پش و محالات دیگر بلا شرکت و مراجع غیر و
 مطالب چند که نه دعوت مرموم کرده بود نکال و ناندهری چنانکه از سواد
 نقل آن واضح می گردد موکد و موطن بایمان ساخته نه وداع یک دیگر پرداختند *

نقل قرارنامه به مهر بالاجی راو

آنکه یاد داشت قرار داد که نا شهاب و عوالی مرتب حوان مرد حان
 نانی مقرر نموده سد ازان سرمو تفاوت بخواند سد تا عمل سرکار و هر کس از
 برداران و از اولاد این حاد باشد ازیں قرار داد عدول نه کند برگه پش و عده
 در و نسب بلا شرکت نه محال حاگرد قدیم برگه یتیل محال برگه دیگر محال
 برگه سمی محال برگه موبدیو محال برگه بیسلنگر محال برگه تهران محال
 برگه کهرالو محال برگه ادهی یوز معه تهاوارة محال برگه بیجا یوز در و نسب
 محال دربین ولایت حاگرد معرر نموده شد بلا شرکت در عوض حاگردات منعرفات
 از موضع کتزار و غیره فوج سرکار و نائب نا فوحدار دیگر در برگات حاگیر مربره
 نرود و نه هیچ وجه مراجع نرسد واحدی نه علب دانه و کاه مراجع نه سود
 از برداران حان نهاد نا جمعیت سه صد سوار و یانصد پیاده مداومی نوکر ناسد

بر قصد و دوستی رگه‌بندیه را و بر دینای دیده و سهوت استعوار صوبه از دربار جهان
مدار تا و بدرگاه ملک درگاه فرستاده بود از نظر امدس گریسته و در حواف
حسب الحکم اعلیٰ بهر وزیر احمدک معدر جنگ نهاد که سرب صدور یافته
بود و او را فرمود *

نقل حسب الحکم اشرف اعلیٰ

آنکه رفعت عوای نداه تعایب و معالی دستگاه علی احمد خان نهاد
مرد مرحوم والا ناسد ترمی متحصن انتشار مرهفته رسید و معضل معروض ازگاه
عظم و حاشه گردید بر طبق حکم جهان مطاع در ذات استقلال صوبه احمدآباد
نه سپاه و عوای پناه حواف مرد حاش مرفوع گسسته آن عوای پناه دیر
دعایق ساس دستگاه در بدو رسب و صط و ربط آن حاشه در داحت نه خاطر جمع
و استعلال تمام ناسد و احوال آنجا بی کم و کسب معروض ممداسته ناسد درین
تاکید اکید دادند بتاریخ عرّه حمادی الاولی سال سسم حلوس معلی علمی
گسب - نمکرد وصول برد حواف مرد حاش روم و دید که *

یک چراغ اسب دران خانه و از بر توآن

هر کجا می نگریم انکمنی ساخته اند

و کار پردازان و محفل آرایان در هر گوشه و کناری سرها بهم آورده نه سعب تمام
نه تدکار و تکرار فرار مدار صلح متعق الملط و المعنی می بردارند و از راه سوخی
و مزاج آن یکی ندیگری می گوید - *

هر چه داری فروس و گوس نگر کرلم یا ناسمل حشر است

زافم ولیم علی خان را از رسیدن و مضمون حسب الحکم که دسب آویزی بود
موی آگاه صاحب او را بیز چون در صمن واسطه کاری امر مصالحه بندرسب
کار خود و مدعا حاصل کرده بود تا دیکران موافق یاف و گفت که *

لب مکسا گرچه در دوسها سب کرس دیوار سی گوسها اسب

دانس که قیزار سبب فصا حسته و قدر کار خود کرد اکمون اظهار حکم والا علی
رؤس الاسهاد سولی وحسب حاصران وحسب عائنان ماحصلی ندارد وار آهی

ندارد و هر که نا او در افناد بر او بد پرداخته نترساف هوس را سرائیدن آغار کردند و ترلرل در ارکل بعلل استعلال انداختند و طومار ابواب صلاح و فلاح کار را تن نه مصالحه در دادن و تسلیم بلده نمودن و فلدۀ متابع پيسوا نه گردن افکندن و افتداد و کردن را رهدر و رهدمون گسته نه سد و مد مخوس انکابی آب و تاب داده فصل بعصل بدلائل عقلی و بعلی مدلل و مدرهی ساخته فرأت نمودند بالضرورة حوان مرد حان فارغ تاب آشتی و سلسله حدثن امر مصالحه سد ر بتیل سکبه دیورا واسطه صاحب و او رگهاتنه راو را که منتظر لطیقه عبی و سیدس ندای لاریبی بود و گمان ظهور بکر این معنی که در محیله اس و خودی نداسب نمی برد و معاینه صورت این بود که در مرأت صمیر نمی دید آگاه صاحب و در واقع چنین بود که اگر یک ماه دیگر نایداری می شد نه استعزاز حوتبه و چیزی بطریق مال امانی بلده انفصال می یاب اما چون مسیب ایردی آنکه نه عرصه ظهور آمد تعلق پریروز بود چه سود - ندکه مراد رگهاتنه راو از اهتزاز نسیم این نامه دونه سگفتن آورد و مانند گل حداد شده بر خود نالند برای بستند منادی و اظهار مدعا و مافی الصمیر احارب آمدن معتمدان و کار برداران حوان مرد حان داد و فام ملی حان و حیرن رام پدسکار و مغلل حی مدار کار و لعل داس نادردهم شهرحمادی اولی بیرون سداخته یک سدا نه روز توقف ورزیده بعد گعب و سدد لک روییه بعد دنابرمع تعاضای سپاه و هدگام ملاقات حوان مرد حان یک رنکیرفیل که داخل تواضع دیکر ناسد و تسوید فرار نامه معمر نموده معاود کردند از آنجا که حمدی در رسیدن روز موعود معمر بالنسب انصرام این امر در حمر توقف و تعویب افتاده و چون وقتس رسید رگهاتنه راو محمد دوران ولد محمد نابی حالوراده حوان مرد حان که نه همراهی بتیل سکهدیو بود کیسه اسرمی وحه مقرره را سپرد و او را بلده فرستان که رفته خاطر نسل نموده بیاید و فرار گروم که بتیل شکبه دیور سکهارام دیوان رگهاتنه راو نا حوان مرد حان ملاقات کرده بالمواحهه عهد و پیمان را موکد و موطد نایمان سازد اتعافاً در همان روز چون معروضه فدوی درگاه که مستمل

نصیب ' کنگره' وارد کوتاه دیدند باز داشتند به تدبیر ترتیب بعد دیگر پرداختند و به وصله یزور و دو روز و گاهی روزی دو بار هر دققی که مترتب می شد میبردند ' کنگره' که حصار مرتفع و پهنای واقع شده راهی کسوده نمی گشت دیوارها حاصل یو که از عدمات گولف توپا و دیدن بعد حرات گردید چون از درون حسب چینی عریض کرده بودند فائده به نکسند نالحملة تا روز انفصال که چندین طوایف به کسید حسب و دو بعد زده بودند که بعضی از آن از کندن پس طرف و بستی آب معطل گشت و یک دو دفعه سدهورام نائب فوجدار کرد ' جمعی راه دیکه بینان دیوار حصار که از مار و ارباب یاد گرفته ساخته بودند بر آمده بر مورچال بیرونش ریخت و چندی از طرفین کشته و حسته شدند - کار برداران و پیادگان عرب و برهیل و سواران که حوان مرد حال در پش فرستاده بود به تدریج هنگام ظلام لغائی که شخص ناصره از مساهده عاری و معطل بود فائده نده به بلده آمدند و چندی دیگر آسانی حرب نگردن مانده دانند و خود احضار رسیدگان طرفین را حوز و حمیر می صاحب از آنجا که بنابر سوج این سکنه زده آمدنی محال بلده و برگشت مسدود بود و از سکنه شهر که از دادن نبوده و صادرات به ستوه آمده طام سان طاق گشته حوان مرد خان از آئینه ناصه سان صورت سرکشی و امتناع معاينه می نمود و از سوق گفتار شان خواهشمندانی حکومت مرهته مفهوم می شد تکلیف بیوره و در حواس نسبه متکلف ساختن را در پی و ف حالت زور سوزیدن تصور منکر و نسب نکست اندوخته خود رن گوارا نمود -

در هر روزی فصاد صد بیس وای دستن بلعد بزرگ خویش چون بنابر حرج ساه که هنگام کار بود لاجار مرغه سرانجام پنجاه هزار روپیه بنام کار پردازان انداح آنها به حسب ظاهر نه ها و هون دفع الوف داشته چاره رفع آن را در موردین ساط حکومتس دیده نامخصوصا حیراندیس در لباس دوستی و مآل اندیسی به اظهار حوهای چند در چند که عهده برائی نا این موج گران و غله و تسلط پیسوا نالهی راو که درین حرو زمان اسب امکن

افتادن لاسها بودند برداشته بودند و روز دیگر حاسوس را با حواب حوان مرد خان و خود مرخص صاحب که دفعه دوم دو نفر حاسوس با حواب رسیدند و نزدیک بود که چهره صالح دموداری نماید اما بداند بعضی امور و بدنامی اندیشیده دست ازین گفت و سفید نار کسید حوان مرد خان در گرفتند گمسانه کسانهای مکاس دار پیسوا و یسر سناهی دهانکر نائب داماهی را از بلده بر آورد و کرب سوم پوسته زگهانیه را و نکوان مرد خان رسید که صوبه اریسگاه خلایق و جهانهای بما تعلق بر گرفته است استادگی او بی حساب است اگر دست آویزی داشته باشد ظاهر سار درین عرصه در بدین دمدمه ها بسته و بودهایکه از ندر سور و بوده رسید بود بر قرار آن نص گرفتند و فعلا را که در سوزا کرب و حفرس حمانه مرهته چون موس دراز ناحی و ماند کرار تیر دیدان و طریقه حمانتی و عرب امتی اند که بصورت آدمی و آدمی را سوخته و دیو حصلتا نکه آسودگی و حسنگی را نه میخیزد از مطعومات بدان حوار و (۱) فائق چندی دانه را آسائنی داده و از مللوسات نه لنگوتی ستر عورتی گرفته حلال و حرام را دساخته جسم مروب را از آب بی آرمی سسته ناندوختی دحائر دیلوی طای و در گرد آوریس یگانه آمان -

* منطومه *

گروهی نه ضرورت آدمی	و مردم جدا دوزار مردمی
نه دردل ترحم نه در دیده سرم	بان هم نگرند نه گفتار سرم
ر سرما و گرما ندارد ناک	سنگ اند و آهی نه از آب و خاک
ننگ اند، آیدد خورد و بزرگ	ننگال و دندان خوردند گریگ

در اندک فرصتی و کمتر مدتی یعنی چند را بریده بر برینان حصر مانین دروازه حاملوز و دروازه بند رساننده ناروب انداسنه آس دادند و یک برج نا مدبری دیوار از سرفا جدا سده افتاد و سکس و ریختنی بهم رسانید و نوعی نه شد که نه بوزس و سهولت توان صعود کرد دکمیل نه هکامه آرائی قدم حراب پس نهادند و جنگ توپ و تفنگ از طرفین در پیوست چون دست

(۱) فائق بران ترکی بان حورش را گویند ۱۲*

کار نمود طریقی بسبب از دایرة امروزی نابر داشته ، معطایب مورچال پرداختند
 اینها یکی از آن احل گرفته ها که از فصیل نائین آمده بودند نه قصد بسبب
 بود و نبود کلا بکانه میثا لعل صوفه نویس دفتر دیوانی که متصد نه فصل
 آن حاسب در آمد چون وصیه را مانند نسخ خویش برگسته دید و رو
 بر گردانیده مسح عریض گذا نموده زبان معدوب نه عکس و نیز کسود و سرانکسار
 بکاک سوده زندهار حوا و امان طلب گسب - * شب *

کتابی ندید درون آمدن که بتوان از آنجا برون آمدن

سنگها لعل عظمین خاطر ساخته در حوار خود نگاه داشته نه زام که در آن معرکه
 حاضر بود طاهر صاحب - حواں مرد خان را ازین معنی آگاه نموده او را بکانه
 خویش آورد - زور دیگر احارت رحصب او را گرفته یک دستار داده مصحوب
 چویدار خود از دروازه را بگهر بیرون فرستاد و او چویدار را همراه بود رگهاته زاوروب
 و سرگرسست را بیان نمود رگهاته زاور چویدار را بکصور طلب داشته از احوال زام
 و تعلعه استفسار فرموده واقع گسب و گفت که جمعی دیگر در معبود الحکرو در
 گوشه و کنار اندوا دارند اگر از کج حفا بر آورده بفرستند حواں اسب - طاهر کرد که از
 گم سدها اطلاعی و خبری نیست مگر لاش جمعی که بر خاک هلاک تلطیده
 بمطمره نیستی خریده ادد افتاده - گفت چندی را همراه برده آنها را بر آورده
 بدرون بفرست - پاسی داد که بدین جمعی که درین وقت که از هر دو طرف مستعد
 نه درم و بیکار اند صورتی ندارند مگر لاشها را از بالای دیوار حصار نه حندق اندازند
 و معدودیکه برای برداشتن آنها در بیرون آمده باشند گرفته ببرد و تا بدین آنها
 توپ و بندوق سر نه دهند و متعرب آنها نگردیده ممکن اسب رگهاته زاور را این
 معنی مستحسب آمد و یک دستار نه چویدار داده مکتوبی بنام حواں مرد
 خان و زام معنی بر سلسله حدیانی امر مصلحه بعلم آورده حاسوسی از آن خود
 را تا هر دو حریظه رحصب کرد - زام بس از اطلاع مضمون مرمومه بود حواں
 مرد خان رفته کسان را برای ادا حتن لاشها در بیرون و بنگدن توپ و بندوق
 فرستاد و جمعی که بموجب فرار بیرون آمده پلهای را گرفته متصد و منتظر

* بیب *

ر هر سو بران نارهٔ پر خطر سد از نودبان ساه راهِ دگر
و از انتصاف اللیل که ندین کار بردا حنند ههگام سحر نه دو ساعب از شب
مادهٔ مریب هعب صد نعر با دشمن حاصگی رگهاتنهٔ او دسب بر دامن حرأت
ردهٔ سرار حاک کنگرها بر آورده بر فصیل جمع سدد * بیب *

کسیدند صف بر فرار فصیل مصر اندزون شد یکی سیل بدل
و جمعی بیانی فرود آمدهٔ انتظاری فرول دیگران داستند صفا را راحبوتی از
داندان دروازهٔ کالو پور که مامند کَلَمُ نَسِطُ دِرَاعِیْهِ بِالْوَصِیدِ حفته بود ناگاه چشم
جهان بیس و گسب و بران حماعه افتاد و دانست که حقیقت حیسب و این جمعب از
کدسب حقتکل استرسی حدری را سدار و حردار نمود و آنها بندوی چند
حالی کردند سواران طلا یه که دران بر دیکگی گسب کدل رسیده بودند آوار
بندوی را سیدده حلوزیر خود را رساندند مستحفظان آنجا نه سب گرمی
آنها قدم حرأت بیس نهاده از نالا و پائین بختگ در پیوستند که محمد مناز
سروانی نا چندی از طرف دیگر رسید و مریب بسب و پنج نعر مرهته را
بر حاک هلاک افتگدند از مساهدهٔ این حال که طسب رسوائی از نام افتاد
یابی اسعاصم دکهندن نه لعوس در آمد و از طریق که صعود کرده بودند رو نه
هبط نهادند و از هول حان بعضی سب از پا خطا کرده بر روی یکدیگر افتادند
افواج مرهته که درین وب رسیدهٔ انتظاری فتح الباب داشتند مرین یاس
حلوکسیده برگستند درین صمن (۱) طَطَطَ (۲) طَلِيعَةُ ساه حازری از نام افو
مشمری بلدهٔ آوارهٔ گش حوان مرد حان حردار شده گره گیرا خود را رسانید
و آتس حنگ توپ و تعنگ از هر دو جانب رانه کشیده در گروب - * بت *

دها ده بر آمد ر دیوار و نام بختگ از دو سو شد سی اهتمام
و تا نصف النهار از سیب و فرار در کوشش و کسب کوتاهی درمت چورن پیشرو

(۱) طَطَطَ بمعنی کرو فرامست ۱۲ -

(۲) طَلِيعَةُ ناول معنوح مقدمهٔ لسكر ۱۲ *

فلینر بود که هداسب - فام ملی حال که نه محافظت و حصاب برج و نازه می
 پرداختند ، رسیدن حوان مرد حال اطمینان قلب حاصل نموده حوان از سب
 رنده دای ر فده یوئی گزشته ملال و کسالت طاری حال سال گسته بود نه
 لب فده دما حقتی و تدارک مافات معود و معود را نجا آورده نه سکون سکده
 سپر در آمدند انداده و ایضا را فراموش ساخته بزور افتاده خواب عقلت
 نمودند - * معطومه *

چو سمع سلسل گزیدون دسب عدل شب تار آمد نه دسب
 فرو هسب حوزسند زین رکاب سرباسانان گران سد بخواب
 سنی چون ^(۱) سده روی سسته ^(۲) نه فیر نه بهرام پیدا نه کیوان نه تیر
 و حوان مرد حال حستکی ده نوردی همراهیان را بخاطر گزاینده کسی را نه
 حفظ و حراست تعیین نه ساخته بود جماعه دکهیان که بنیسته در انتظار موص
 و کمین و او د حستجوی رحله مانند عوز فابوس حلال نه گرد سمع حصار می
 گردیدند نزدیک نه دروازه کالو یوز شرمی بلده رسیده چون محکمه خاموشان
 بی صدا و ندای بیدار ناس یافتند از روی حرم و احتیاط هر چند استراخ سمع
 نمودند عوی حرقیر خواب از مناحر دماغ نه سماح گوش شان برسید طهور
 این طبعه تنی را از بیداری نخب و یلوری و فب دانسته بر سه برج بد نابها
 واستند اراک که درجه چند مانند معراج عمرشان کوتاهی کرد نه کندن
 و افکندن سرفات اشتعال ورزیدند - * یب *

یکی کرده از رحله دیوار یسب رده در گریبان آن رحله دسب
 و مدسر مسرع را نخب رسایندی این سباف بد زکهاپنه راو اشوات کردند
 ر افواج مرهته از استماع این مزده متعاف یگدیگر هر کس از حائیکه سدید بی
 تحاسی رو بدانصوب بهاد و چون طوفان بلا موج زبان نه پای حدار حصار بیوس
 جماعه که نه شلم مراد عروج کرده بودند کنگر هوا هموار نموده راه در آمد

(۱) سده نام سنکی باشد براق و صفا *

(۲) قمر بر وین میر روعی باشد صفا که بر کشی مالد *

و معبرینی دریی حوی افتادند از آنجا که او از صلح سر و هوی عمارت دموده از راه بالا به صوف پی‌گرفته تهراد و از آنجا که فریب هستاد کروهی بلده دانه داسب سادس نامی از متعنه بلده که در ره نوردی و رودگی طای بود و بس از وصول رگه‌ها به راه بر نالاف کانگریه روانه سده سراج یافته ملکی گردید و حصص بوصح انکامند حوان مرد خان نمکود استماع نکوح طولانی نه رادهی نور آمد و توپ خانه و حماعه عرب و زوهله و بناد گن دیگر و سوارانی که اسبان شان توانائی ایلغار نداشتند با اسباب و نه اردو و سمران مصکوب روزآور خان نرادرس نه بلده پتن رخصت کرد و فریب دوصد سوار حراز حوس اسبه ناک رفتار را رنده و انتکاب دموده ستاب روی و مسازع را از ناصدا استعاره کرده رو نراه آورد * یب *

عربو زوارو بر آمد نه ماه بر لزل در آمد نه بی راه و راه

و اواخر در نه قصه کری پیوس و بنادر استراحت و آسودگی چارنایان و رفع احتناح سری ناکنداس سب توقف ورزیده امر نه (۱) حینه اوسی دموده کره رفتار گسب و عدل سعدیر را سنک ساخته حون سنل راه احمد آباد بس گسب روز جمعه دوازدهم هنگامی که همور یاسندان نلی حصار بعضی نکواب و نرجی نذار بودند رسند *

دم صبح کیس ساه رزین حسم ر مسبق نر آورد نطل و علم
نه گستند سب رنده داران حراع نون رف سودای حواب از دماح
رسید آن ستا ننده سیل دماح ندریای سارمتی ناگهان

وار گدو سیملی نیکادی فلهه نهدر نا و حودیکه مورچال محالف نردیک ناح
عاری الدین حسین فایم بود عده سده در آمد و ناعب تقویب یسب گرمی
لسکرو جمعیب تستب خاطر سکه گردید و از در آمدن حوان مرد خان رگه‌ها به
او (۲) سر حسات سده متعیدان مورچال آن صوب را بر علق و زری و تعاول
شعاری مورد عتاب و خطاب صاحب - سب دیگر که شب سردهم بود سر دمه

(۱) حینه رزه لعنت ترکی ۱۲ *

(۲) سر حسات شدن کنا نه از نا حصر گستی است ۱۲ *

نوسه داماحی گایکوار کوسخی تعلق دار نداد نه عرم نلده ایلغز نموده ههگام شام
 سب ههقم شهر ربیع الدانی موصع محمود آباد لهوگری دو گروهی شهر را تاخته
 فرود آمد روز دیگر دسب اندازی تر راچیور و بهرام پور نموده نه موصع کوچرت که
 از نلده بغعله حوی آف سارمندی واقع اسب رسیده عارت کرد و ندادا اکتفا نکرده
 آتس مهر سوخته حیمة رد - پتیل سکیدیو که نموص کهیة بیوسه محمد دوزان
 و د محمد نانی وطنی دار آلتا آمده ملافی گسب و همراهی گرید - و رگهفاتنه
 راو بیو ملحق گرید و اتفاق روز دوسعه هستم و ف اصغر اسب ناسی چهل
 هزار سور بر آلت کاکریه برول نمود و روز دیگر متصل هزار حصص ساه بهنکی
 عدس سره جنوبی نلده سر ساحل رودنار سار فرود آمده افواج را محاصره تعسم
 نمود *

میں در ترلرل رسم ستور ر گرد سپه آسمان را قاتور

سم سمائی نلده نه عهده و اهتمام داماحی گایکوار معیز گسب و او در یوزده
 وعی عدد الله افامب گرو و حبب سرفی از کنار تالاب کانکر نه و یوزحاب
 آن طرف سپرد گوپال شری و حادب عربی و جنوبی ندمه خود و سرداران
 دیگر تعلق بردوب -

نگرد نلده حلقه سب آن سپاه چوهاله که رد دایره گرد ماه
 و نه نستن مورچال و سینه و ساحتی دمدمه و حفر نعب امر فرمود جماعه
 دکهبیان مانند مور و ملج در اطراف و حواد پراگنده گسته نامر ماموره نه
 شعب تمام ندادا عارت نلده را تیر کرده شب و روز خود و حواد و آسودگی
 در خود حرام ساخته در حایه حوئی فتح الباب سرگرم گستند خون هور مکانی
 را استحکام نداده و بغاهی مرتب نه گسته بود از دور که نموداری میکردند
 برسیدن گولگ توپ از فراز بروج سنگ تعرفه میان شل می افتاد *

فرورد سرد کردن فراغ فرورد آسودگی را حراج

قائدانی که نرساندن خبر در حواد مرد حال تنگامسی در آمده بودند و نامر
 بعد مسام که از حندی مکان معین بودن او خبری نرسیده هر کدامین براهی

توقف ورزیده روزآور حان را ندیسی امر مامور سارک اولی و انسب خواهد بود
 چون اراده الله بدو دیو دیوستانه و در دیوان فصاحم عراس نامصا رسیده بود
 بخاطرش بنامد یاسج داد که در همین سی چهل گروهی خواهم بود اگر دور در را
 اتعاق سود برادر را رخصت نموده معاود می نمایم - * بیت *

دیده را گفتم که در هجران حرا ندانم

گفت بشعیدی ادا حاء القصاصی العصر

و کوچ کرد و پیسکس گیوان نه سرحد پالی یور بدکاه گروهی بیوسب بحسب
 اتعاق محمد بهادر موحداز آنجا ملا می گشته ناهانی سربانح فزای صلح
 سیروهی را در بطرس حلوه داده نه طمع در انداح و تقدیر عدل حرم و
 احتیاط را از کف حوان مرد حان رسیده کسان کسان نه فاصله عد کروه دور
 برد رگهاتنه راو نافعان داماحی گایگوار با فوج سنگین که از طریق عدر سلوک عازم
 این صوب گشته بود رسد و ناگهانی حمر و صول و عبور دریایی بریده در نلده آمد و
 مسرعان سریع اسیر نه تعام یکدیگر متوالی و متواتر رسانیدن این حمر برد
 حوان مرد حان روانه گشتند و دروب حصار را بسته حشت حین نمودند - * بیت *

نه بسعد درازهای حصار کسادند ر حود در کارزار

رعایا و برایای سکنه یوزحاب و فیات قرب و حوار با احمال و افعال و اهل و عیال
 رسان و لوران رو نه نلده نهاده در نهاده چهار دیوار حصار در آمدند فایم علی حان
 نظر بر فل جمعیت متعینه شروع نه نگاهداس نمودن محافظت برج و نازه
 و نص (۱) قدرنگ بر سرفات یزداح و حمعی از سواران را نه طایفه سب
 گسب درون حصار معزز فرمود ر صدا هلی نندار ناس و خوشتر ناس از فرار فصل
 بلند گسب رگهاتنه راو از اطلاع حالی بودن شهر از حوان مرد حان و سپاه
 مساعدت و عا و نازری بحسب نهداسته نعال بیک گروه و مانند ریح عاصف
 و برو حاطف و ناس صوب نهاده دو گروه یکی ر نندار نه پندری عبور نمود
 و فوجی را سرکردگی پندل سکهدیو نه طریق معقله رخصت فرمود و بموجب

باندور پدّت از نالاف کانگریه کوچ نموده بر مومع بیکول چهار گروهی که در خاکبر
شرطی دیوانی صوبه و ترام تعلق داشت فرود آمد و دست تطاول مرهفته بدانجا
دراز شده بعضی نه عارت رمب و یکدو معام دران حا وزریده نه فرودگاه سابق آمد
و پیام آستی درمیان آورد حوان مرد حان حنون رام و منگل حی حها را مرستاد
و آنها دو شدانه روز تومف گزیده پیکر مصالحه را بدادن ملیل نه عنوان صیاص
و یک سر اسب مادیه نمودار ساختند و او نه صوب او لکه سورفته سداس *

برآمدن جوان مرد خان به عزم تشخیص واخذ
پیشکش و آمدن رگهناته را و برادر بالاجی را و
و داماجی گایکوار و محاصره نمودن بلده و
رسیدن جوان مرد خان بطریق ایلغار
و بجنگ پرداختن و تسلیم کردن شهر
و تعلق پذیرفتن صوبه با بیشوا

حوان مرد حان سر از روانه شدن پاندرو پدّت که از ممر او خاطر را جمع
ساحب چون هنگام از تعاق علاّت و (۱) حصّاد و (۲) حصّاد مرزوعات رسیده بود
نه عزم تشخیص پرگنات و گرفتن بیسکس رمیداران صلح رود ناسر محمد منار
سروانی همراهی خود را نه محافظ قلعه نهدر گراشته ناتفاق روزآور حان
برادرش بالوارم توپ خانه متصل ناح ساهی داخل حیمه گسب ارانکا که
دران اوان صوتی از اراده رگهناته را و برادر نالاحی را و ذفوح گران نایی سمب
گوس میو سید بعضی مردم بعدالغور دور اندیس از استماع این خبر که
حمان عدو و کد میزب ضار ساختند که اگر بمقتضی رمب خود در بلده

(۱) حصّاد درودن عله ۱۲ کبر +

(۲) حصّاد بفتح اول و صاد معصمه برآستن در حان است ۱۲ *

گرفته بودند همدویان سالم برگشت که نه حوان مرد حان رسانده سد یاردهم
 دیعهده فاضی نظام الدین حان نه محکمه عقی رو بهاک حوان مرد حان برای
 احراقی امروز سریعیه نه روز عیداصحی فصل الله حواهراند او را حلب داده
 دحلل کار فرمود و خدمت شخصی گری و رفائع نگاری صوبه که نه منصب داری
 بافی منده که رجوع نه شخصی نماید و نه حاجیر داری و نه حومی از بادشاه که کسی
 احبارنویسان را برسد بحر نامی که آن نیز مدرس گشته از انتفال علام حسن
 حان نه عرب الدین محمد حان حلب مهر علی حان معر شد و د سال هوار
 و صد و سب و شس ناندرو رنگ پدّت از طرف بسرا نالاحی راو نایوح نادر
 نندوبس واحد بیسکس رمیداران متعلقه حصه نشوا عبور دریای مهدری
 نموده نه کهعیایب روآورد مومن حان متصدی آنجا از روی حرم و احتیاط نه
 محافظت روح و ناره پرداخته مستعد مدافع و ممانع گردید ناندرو مصلحان
 حذراندیس فرستاده گفت - * مؤلفه *

مرازیست ناتوسردشمنی توسامان جنگم حرا مکنی
 بس آمد و رف و گفت و سدد مخاصم رانه محاکمت مددل ساختند و نیکدیگر
 ملاقات کردند هعب هزار روبیه نه صیغه کاه و دانه نبردیگه جوراسی فراز گومت توابعات
 متعارفی پارچه از طرفین نه عمل آورده نه وداع یکدیگر پرداختند مومن حان نه
 موصح در حواست ناندرو پدّت چهار ضرب رندوزک و تقی بیگ حان که از
 همراهان مخیرالدوله در کهعیایب اقامت داشت ناحمعی از سوارویناده تعدیات
 او صاحب پاندرو رنگ از آنجا کوچ نموده در سواد بلده متصل قلات کاکبریه فرود
 آمد حوان مرد حان دروف حصار مسدود ساخته نه حفظ و حراست روح و ناره
 و تعین مورحال سرگرم گسته ناره دن پوز را که در مقابل آنها بود نه مردم کاری
 سپرده آماده زرم و بیکار گشت دکهمان بوب هارا که از کهعیایب آورده بودند پس
 انداخته نه جنگ توپ و تعنگ و ترکتاری در آمدند - * بیب *

فراوان سواران آگن نورد سدد از سر کعبه مددان نورد
 و روزی چند آسلی حرب در گردس در آمده بعضی کسته و حسته گردیدند

در پیس و سپهر ممانعت در سه کسیده مستعد رزم و پیکار گسب - رگه‌داتنه راو
 در پیرگات سوز و آل طرف دریای دریده و زود نار مه‌دیری که بلا سرکب غیر در
 و ست در قحط و تصوف داماهی بود نه فراریکه تقسیم یافته در پیرگات رسد
 حویس عمل . موحدان یعنی فرمود و تدبیر فرستادن و کلا برای گعب و شعد
 معامله بلده و برگشت دستگیر که به سرکب محل موده و تحیل کار نمودن دنگریقت
 د بیمه حصه دیکور بحول مرد حان پوش حان مرد حان بموجب نوشته
 هجدهم سپهر حمدی^{۱۱} و بی او^{۱۲} در معامله مرهفته سریک کار سیوک رام نائب
 داماهی در محلات بلده و پیرگت حویلی صاحب و در تدبیر فرستادن و کلا بود که
 در بین حذر معاودت گه‌داتنه راو تدبیر بعضی امور به صوف مسکن حویس
 دریاف نموده موقوف داشت و سیاهی دهانکر از تغییر سیوک رام به نائب
 داماهی مقرر شده آمد حوان مرد حان جنون رام و متکل حی کار برداران خود
 را به استقبال فرستاده در بلده در آورد هجدهم سپهر سعدان المعظم به تعنی گماستگان
 و ناغان پرداخته و چندی بوقف ورزیده پسر خود را نائب گراسته به برده ستان
 و کساحی به^{۱۳} مکاس درای حصه پیشوا رسیده در راحور تا رسیدن سائب
 او بمب گوب و یازدهم سپهر زمضان آمده حوان مرد حان را دید و خلعت
 حلقه طلا و پاکلی اوصاف را را گرفته به امر ماموره سرگرم کار گسب و محمد
 منور الدین حان صدر صونه که سابق برین به دکهن ستانته بود برگسته آمد اراکاکه نا
 معرفت الحضره چنانکه سبق ذکر یافته گعب و سدد تعز صونه به حوان مرد حان
 در پس بند و هدیه‌جات وجه احراحات به حضور رسیده احاروت تعزیر فرمان و^{۱۴}
 سن به دارالاساء و سناه عطاات بد گردیده حون در کار حانته عینی حکم محکم
 اموج دیگر رزم رده کلک تقدیر شده بود هجدهم سپهر دی‌عده الکوام وزیر الممالک
 محمد خلک معرفت الحضره نواب بهادر رانه بهانته مسور امور سلطنت بهانته
 حود طلب داشته به د کسب و ترمیم فرمان و عطای عطیات در حذر توقف به
 آمد چون کار برداران ناگاه و^{۱۵} تدبیر اعتماد راحه رام ناراین وجه احراحات را به

منصب و خطای تنگ عالم حان و تعدیم امور مأموره معوض گسب و فموده کلک بدائع سلک سده پس از سپری سدن مدت حیات مستعار عند الله تنگ مرزا تنگ پسر س خطای و منصب فوحداری از انبغال پدر س ر نارسال حلعب استقلال و معل بیگ برادر او تنکویر منصب مداسب و خطای حیر طلب حان دستور سانی مقرر گردید بعد ارتکال آصف حاه که ناصر جنگ نه سرداری دکهن مستقل گسب مکتدا دوسته استعزاز و تعیین وفایع نگار و فوطه دار پرداحب و چندیکه دورگه فلکی گردس نمود ناصر جنگ ندعا کسته افتاد ر احتلائی در اوصاع سرداری دکهن پدیدار گسب و بدر هر ساله بعد وضع احراجات لاندی صوری از حاصل پرگفت مپی نالیسب فرستاد - تنگ عالم حان در س وف فانیافته تدبیر بر اصل اندیشید که آیدده وامی نه کسی نه دهد و بلا سرکت حمیع معصول را در تحت و تصرف خود آرد با ارکان حضور مهم ساری نموده نه دریعه معرف الکصرف نواب بهادر نه منصب دو هراری داف یان صد سوار و خطای تنگ عالم حان بهادر و سند پرگفت از دفتر حالصه شریعه حاصل نمود و دسب آویر سه ندی و حصه مرهته جمع و خرچ را برادر ساخته فار ع النال گردید *

قرار گرفتن حصه پیشوا بالاجی راو در بخش
داماجی گایکوار در صوبه و آمدن رگمنا ته راو
برادر پیشوا نا بدر سورت و دخیل کار
شدن نایب او در بلده و باقی سوانحیات
آن سال

همدرین سال در حصه مرهته صوبه میانس بدشوا نالاحی راو و دامحی گایکوار قرار بالمناصه افتاد و رگمنا ته راو برادر بدسوا نا فوج گران و دامحی عازم این صوب گشته در چهار گروهی بدر سورت رسد و مورچال بر حصار سب معدد محمد حان متصدی آنکا بمکافط طرح و ناه پرداحب و دسب مدافع

۱. مددال خوف آموس و عفس طلا که حسب اعرمیس معرف الکصب مرتب
 نموده با برخی تکائف و یک حق مزوچیل مددال طلا کاری که بسیار نه تکلف
 بود و بعضو ارسال داشته رسید چون تعایب مرعوب و مطموع بود معرف الکصب
 نظر بر پیش آمد داشته امام ودوی درگاه آسمان حاضه نکذاف اقدس گزاندند و پسند
 طبع دشوار پسند گسب از راه فصل و عطا حکم خلعت چهار پارچه و لدوس خاص
 و سرینج مرصع سرف صدوزنوب و حوائج و کدل سد که بفرستند از آنجا که درین
 مدد نه سب خلعت سه شصت مرهته که نه صلح سوزنجه فوج کسی می نمود حوان
 مرد حان ۱۰ اعلو گرفتن پیسکس آن صوب رسیده بود درین ایام که بداند بعضی
 ووز و تقسیم صوبه میل داماحی گایکوار و بدسوا نالاحی را و گعب رسیده
 د مدال آمده و فوجی بدین سمب رخصت شده و صوب را عیدیم سمرده فایم
 فلنکان را نه ندان لمده مقبره ساحنه سدب و هفتم شهر دیعدده الکرام ندان
 صوب بر آمد و پروانه مهر وزیر الممالک در باب استعمال انوالمکسن حان کرورده
 محال دهمه پارچه ندان رام ووز ورمود و در سائل هرار و صدر صص و بدج حوار
 مرد حد اول نه سمب تپوکه ناره و کولوار پیسکس گیران نه کانهوار ستاف
 و نه اسلام نگر عرف نوادگر رسیده بعد از حالت و تقاضای وف پیسکس گرفته
 نسب و سوم شهر ربیع الاول معاودت نموده نه نداده در آمد - چون مومس حل
 متصدی بددر کهدایب را نا گماشته گایکوار دوسته صدافسه رو میداد از استماع
 تقسیم مرهته صوبه فیمانی بدسوا نالاحی را و داماحی گایکوار برج لعل پیسکار
 خود را برد بدسوا فرستاده اسدعا نمود که حصه بددر کهدایب بطرف بدسوا
 قرار دهد و دئی او را بیارد چنانچه حسب الخواهس او نه عمل در آمد
 و نائب بدسوا رسیده دحیل کار معزر گسب *

مقرر شدن فوجداری و عاملی پورگنه بهروج از خالصه شریعه نیک عالم خان

ساعدا در صمن ایام حکومت مهاراجه انبی سنگه کعب توسل حستن
 عدد الله سنگ فوجدار پورگنه ۱۰ روح و حمو سر باصف حاضه نظام الملک و تحویر

و ندانند مریخی احزاب و حلق میده که دایه مددی و بعد راس کولیان
 ممدی واقعی نمی سد سبی بر سکنه نداده و پورحاب نمی گرسب که بی
 ناکل کولیان نه هئنب اجتماع در آمده نه شگفتن دروب و بعد ربی حدرز مسانی
 و بریدس داکس اسوا پودا حته از برن کالا و سر کد حدا و کد نابو و اطفال حورب سال
 فعل و نائغ عکارگان ستم دیده نه عنون نمی رسانیددد - * نظم *

دروز و برون دایه کولیان رعایای مسکین نه آه و فعل
 مموده سبی از سعی تاسکبر که ناید ر درها صدای تفر

و نا امی سوار ع و طوق نکائی رسیده که پنگ صارا حطر و برید نسیم را حدر تانه
 مترو دس و مسافری حه رسد و بدون دستکاری بدوئه انفسه صاله طریق موافل مسدود
 و بی رهبری آنها حاده این معنی معمود اگر احدا نابل گرفته در جاب سورد - * نظم *

دسب داسارگر دراز کند بدل گرسوی پدسار کند
 یک نیک حامهاس نستاندد همچو سپرش میده گرداندد

و نوعی برهم حوربگی نوموع آمده و سررسته تدبیر گسیخته که اصلاح پذیر نمود
 و حدره سری آدها نکائی رسیده که از خوف سواران فراق آن گروه گادران نه کنار
 حوی ابار سارمتمی نه انعراج خاطر گادری نمی توانستند نمود و مکرر اتفاق سده
 که سرورف شان رسیده ر خوف را می نرودد لهدا درین وف مرتکب این
 امر سدن را مناسب حال خویش ندیده از افعال آن امتناع ورزید حوان مرد
 حان از حقیقت آگاه گسته راعم را تکلیف نموده که برای او سلسله حدان توسل
 نه معرفت الحصر سده مربوط سارد فرمان تفر صوبه داری برای او حاصل کند
 حون خواهس این کار حهب حود ندانس بوسب که اگر او را معرفت الحصر
 دستگرفته حود ساربد و نه عطیات نارگاه والا و صدور فرمان والا سان امیدار بخشند
 از دل و حان در خدمت گزاری حاضر نخواهد بود و هرگاه یاد فرماید نا جمعیت
 موجودی حاضر خواهد سد چون این معنی از اظهار وکیل معرفت الحصر رسد
 گفت که مارا موکل او منظور بود هرگاه او این قسم بوسته نالری پاس خاطر س
 حون با حوان مرد حان ساعه بیسب اگر او کفالت امور مرفومه بوسته بدهد
 مدول سب همدران اوان حددی از مگس بران که نامطلاح هدد چوتری گویند

نقل پروانه بمهر مغرب الحضرت و الخاقان جاوید خان نواب بهادر و بافی سوانکات آن سال

آنکه وزیر و عوای بداد سپاس را به علی دستگیر علی محمد خان بهادر
مسمول مرام را دستگیر در از پیشگاه خلافت را بهادر علی حلق و حیره
و سرپنج مربع و مصلح سمیرانی استعلال دیوانی حمداد و مصلح یک
هرابی داف و خمس صد سوار و خطاط بهادر و مصلح و صدی داف بدکه
سوار و خط حانی و محمد رفیع و محمد سعید سرور و یانصدی داف
و بدکه سوار و خطاط کاظم علی خان به محمد عدد الله سرور و رباب پده از
حضور بر نور مرحمت گشته ناید که سکر تفصیلات و عدایف نازگاه و آنجا آورده
بکصور جمع امور عرصداش به بند و استعلال به امر کارهی عنقه سرگرم
و حذر دار باشند به حسن مکرر به طهر آید - ارم به شرایط اداب برداخته گرو
و حواص مرد خان را دید و از یک سر اسب برکی بواضع دمود - حوری اوزار
عرصداش و پنج مهم دیار بنایه سرور خلافت مصدر و عریضه به معرفت انکسور
و الکافان در ادای سکر تفصیلات از سل نمود چون در مهر خطاط بهادر را درج
به ساخته بود معرفت انکسور توکیل ناکید فرموده در دارالانکلاص بهر دیکر مرتب
ساخته بر عرصداست رده از نظر اقدس گزینید بالضرورة تدبیل مهرها کرد بحسب
اتفاق دران اوان راحه بیتی بهادر متلاسی صوته احمد آند گسه فرد بدکه هزار
رویه پیسکس بدرع معرفت انکسور داده بود بحسب حواله و کدل فرموده گفت
که فرد سوکل خود فرستاده بفرستد که اسباب دعا و علم بهم رسیده اگر خواسته
باشد بالفعل او را تکلیف پیسکس بیست هرگاه باشد خوف اسب از انجا که از
کردن فلک دوار حالت این دیار از تعلب مرعنه بعدی انکامده که اسر
پرگند و محاللات در دست در بک و بصرف آبهارونه و در بعضی که نا حواص
مرد خان بطریق نامداعه فراریافته سوپیک و سهیم طالب نا وجود گریس پیوره
متعدده و مصادرات مجموعه فریب چهار لک و صد و پنجاه جهت داخل صوبه رسیده

مراجعت نموده بمسب امور و مراجعت نموده بدیانت و منگل حی چهار که مدار کاس بود نه گفته اهل عرض نار داشته منلعی مصادره گرفته حلع و یالکی داده نه دستور سانی مستقل گردانید درازدهم سپهر رحب المرجح بردهمونی حنا؛ نخل گماشته بهاؤ سنگه دیسانی بدر مکالم موضع بدود معمواه آنکا شتاف چون دران ایام بهاهی از دیوار حام ندانکا اندا بهاده بوددد حنگ بوپ و بعدگ در گوف حوان مرد حان که بر پست فوج ایستاده تعزیرص و برعد بر ناحب آنکا می نمود - عدد الواسع بحسی که نا بیس گراش و برحم تیر بدود در علطدد و چندی دیگر کسته و حسته گستدد انفاغاً گولگ بعدگی در پهلوی راس متصل بداف بحوان مرد حان رسد پوست مال گرسب و آنکا را بتاحب در آورده نه بلده آمد *

و رود عطیات بارگاه فلک اشتباه و اضافه منصب و خطاب بهادر به فدوی درگاه آسمان جاه

همدران سال و حنده مال از یدسگاه عظم و حلال بموجب عرض معرف الکسرب و الکافان حاوید حان که نه خطاب نواب بهادر سر بلند گسته اراکاکا که از قدیم متوجه الکال این بیارمید بود چنانکه مکرر سنی ذکر یافته بموجب حلع حاصه چهار پارچه و سربیع مربع و سمسر فصوصه ته نسان و عطای اصافه منصص که از اصل و اضافه دو هزاره ذات یک هزار سواز و خطاب بهادر ر حکم علم و نغاره و مناصب مناسبت برادر و فدوی رادها معتکرو مناهی گسب و این نوید مسرب حاوید از نگارش راحه رام نازاین وکل دربار جهان مدار یدرایگ انکساف یافت باسج نوشت که این مراتب را نه حسب طاهه ساز و سامانی مطلوب و حال صوبه و کار پوشیده بسب توحفات نواب بهادر که بسب نکال رام اسب کافی اسب او کیفیب مرمومه را طاهر ساحب حواب سد که امیدوار اسفاد طاهری بیر ناسند علم و نغاره بروم موقوف حلع و سربیع و سمسر نا پوسته نمبر حود که نمدرلگ سدود حوالگ وکیل گردید و در اسرع اوفاف نا محمد آباد رسدد *

ماوی د گاهه سیه حمد کتېو گلمې نکس قدس سه ندام اتم وړد فرمود حمان
و معارف اگاه سازد محمد که د مسعود جمع وامت داسته ناسته خلق می
پرواحه مسر رتعمه سر حمدی ادری حب هستی نه دلهای هستی
د ر مړید نس گلمدی بر مصعب او ند دادند و دداه الدین حال که نه مصعب
سه هری دت در هرز سوا سرور بود در بهوچ از چندی سکوت داس
چهاردهم حمدی ندای دکل حیاتس از پا در آمده ر ا کساکس زمانه
ر اسب -

۱. قطع نکل حیات سوژور رسب

چون اره دو سر نفس اند کساکس اسب

ریسب و دوه سپهر مصن راحه رای سنگه درایدز رحب هستی نه عالم هستی
بود - و دهم شهر سوال چون ندوبسب کوبوالی از سیکس سوانکاه نه سد دستور
سالمو سلم نه حال گردید و در سپهرستان و خود صعدر حال برادر حواں مرد حال
فساد احلاص اربعه حادث و طاری گسب و طمع نه دفع آن متوجه گردید چون
تاف معاصم نوازرد پهنو بر بستر ناتونی نهاد و هعدهم شهر سوال یکی از
ی نا کل عناصر چهار گانه غالب آمده پیکر خاکیس را از نا در آورد * منظومه *

چا، طبع مخالف و سرکس چند زوری بود ناهم حوس

گریکی ریس چهار سد غالب خان شنین سرآید از فالب

حواں مرد حان فریز اددوه و ملال ماتم داری پرواحه و این معال نه گوشس
رسید -

گر بندر بود سانه میبرد عندی ریسب

ان ماتم سعب اسب که گویدد حواں مرد

و روز آر حان برادر ریس از بسلسلکر بنابر تعریه نه نلده آمد و بعد از بعین حواں
مرد حال حبب بند و نسب و شعیص یرگناب ر گوتی ریسکس ر میبداران
ملع بود سانه متی برآمد و فایم علی حال را نه فیاب نلده مقرر ساحب و در
سال هزار و صد ر سعب ر چهار پس از انعراف آن یانردهم ماه ربیع الاول

اسب -

* مطبوعه *

حرانی این ملک اریسان بود و درساں جهانی یرساں بود

اگر رفع ایسان کند سهریار سود ایمن از فتنه ها ای دینار

و نه معرب الکصرف بوسه که اگر از بندگاه فصل و عطا مصلدی گری آنکا
 عام هر پرساد حواهراده اس مرحمت سود حور، باب بیب الله اسب در نابی
 آنکا را نه عهده و اهتمام علی محمد حال که ناصر دیونی صونه احمدآباد مأمور
 اسب و از حسن سلوک رعایا و توانا راضی و سافر دهاده اوارم امداد و اعانت
 آنکا آورده دخیل کارمی نماید و اطفالی این دائره میگرد و این معنی از
 ترمیم رای گنگا داس نه رام واضح گسب - سه چهار روز نه گریسته بود نه فرد
 حقیق مرسوله راحه را که معرب الکصرف حواله راحه ۱۰ ام ناراین وکیل کرده
 فرموده بود که موکل او محل اعتماد اسب و از احوال و اوضاع این ملک
 واقف بنویسد که اگر بندر را متعلق ساختن نه دکن فرس علاج داند برنگارد
 و او بکسسه فرد را که از سل داشته بود رسید نامی بوش که اطفالی رنانه آس
 عالم سور آنکا بدو آب یاری معاون سردار دکن درین وب نه نظر نمی آید
 و ازی که نام مدوی درگاه را مندرج ساخته ازان اطلاعی نه دارد و ساعه و تعویب
 عائنه دوسته اسب بالکمله سدد مصلدیگری نه دم هر پرساد سرف صدور یافت
 و راحه رگه پناهه داس نبات را برام و بندکاری برای گنگا داس و دو هزار سوار
 و همان قدر پیاده نایک ریکیر فیل تکویر نموده انتظاری انفصای ایام نازان که
 در پیس بود داسب و دوسته رای گنگا داس رسید که مستعد باشد که بکود
 رسیدن موج نه سوهی گده خود را ملحق سارد ارانکا که مسیب ایردی بدان
 نه پیوسته بود تا عدد العفور نامی رساله دار و راحه گفتگو واقعسد و راحه تا حواهر
 راده کسته افتاد و این معنی صورت نه سب همدراں سال حواں مرد خان سیضی
 نامی را از تعبیر سلم نه کوتوالی نلده معزز صاحب و خلعب و نک رنجیر فیل
 ماده معتاد فاضی نظام الدین حال که از حضور مرحمت گسه بود رسد ر دو قطعه
 پروانه مهر وزیر الممانک در تاکید حسن ملموس حص و دخیل کار ساختن

استدعا نمودن راجه گهناتپه داس دیوان صلاب
 جنگ بهادر سردار دکن متصدی گری بندر
 سورت را بنام هرپرشاد خواهرزاده خویش
 و کشته شدن راجه با خواهرزاده بردست
 عبدالغفور رساله دار و سوانحی که
 دران سال رو داده

آنکه که هنگامه و فتنه و فساد اندر سورت چنانکه سعی نکند به صلح
 نکند میدهم، انا عمو، و تکارب پیسگان خصوصاً از الاف حس و مال نه ستوه
 آمده نه چاره حوی و طریق محصلی هر چند بیک حدل و بید اندسه را نه
 اطراف و انکاف دواندند غیر از التکا بردن نه صاحب سوکی که ملع و مع بین
 فتنه دیگران تواند نمود نارگسب نکند بهدا سطری از درد (۱) نال و سرخ حل حساس
 مال نه راجه رگهناتپه داس دیوان صلاب جنگ بهادر سردار دکن دوستند از
 اتعاف رای گنگ داس پیسکار دیوانی صورت احمدآناد حوس دران کار اندر هرح و
 مریح که در دیوانی حر نامی و فسانی نمادده معطل و ما حصلی که اوفت گزاری
 تواند نمود نداس از جندی نه دکن شتافته ناراجه و لای سده از راه
 حیدرخواهی نه تعزینی نرجی ا و نه سلام روی راف را ظنهر ساخته مستان
 گردایند و ابواب رسائل میمنس مفتوح گسب رجه رگهناتپه داس بدین التماس
 شکان بندر سورت و رفع فساد بدین معرب الحصر و الکافان حارید حل که راتس
 و فائق مهمات سلطنت بود حقیقت هنگامه و حرانی و درجواسب سکده آنکا
 نه پایه سپر خلافت مصدر معرص داس که ما دامیکه یابی سعد و حمد حل
 و سید اچس و این حماسه در آنکا برآ اسب ته عد و زیدن سخص فتنه و محال

نداشت بسیار بد واقع شد - مستترام به تصور اینکه پرورش عهد نموده مورد تحسین و آفرین خواهد گشت نتیجه نالعکس دید از راه غیر پهلو برستو ناتوانی نهاده در گرشب گویند که خود را مسموم صاحب الکاصل صدر محمد خان به رتی و قتی مهمات حکومت متوجه گشته فارسگان را که به تعلقه انتیاع اسپان عربی سرکار والا و داروعلی^(۱) آرمار نادرشاهی معتکر بود نائب معمر صاحب و چندینکه او بدین امر پیام نمود علی نوارخان که نانی مدانی این همه معرکه آرائی شده توقع بیایب داشت اظهار رخص نمود - نادر پاس خاطر صدر محمد خان فارس خان را موقوف داشته بدو سپرد و او فارس خان را از بدر سورب بر آورده که به سمب نسبی متعاقب بپسوا رفته افامب گروم و مترصد وقت و فایوشب - همدران اوان دو نفر حاسوس فرستاده بپسوا نالاحی را با نوشته نامرد خوان مرد خان متسعر بر این که چهارم حصه مرهقه صوغ گکرات ناو تعلق بر پرخته و پندل سکهدیو را بدین امر مامور ساخته ام باید که گماشته های داماحی گایکوار را از محالات و پرگفتابی داخل سازد و محدود معاون او ناسد از انکا که دران هنگام فمانی بپسوا و صلاب جنگ بهادر سردار دکی نائری قتال و حدال افروخته گسب و کار به صفوف پردازی و معرکه آرائی اندکامند این معدی در حر توفع مالد چون دران ایام نادر علیه کفر اهل اسلام از حمایت دین حضرت حبر الانام به مداهنه و مساهله می پرداختند عذده اصنام اکثر حاکمده راسب کرده تب برستی آغار نهادهد چنانکه در شاهپور اندرون ندده در بهلوی مسکندی این معرکه برپا شد و هنگام اذان و افامه صلوٰه چون حروس بی محل نافوس و حرس ناله و فغان بر میدادند حلل کلی به حالت مصلیان بهم رسید لهذا خدمت آندکارد فامی محمد نظام الدین خان حقیق حال را طاهر ساختند شریعت دهانه را در دین دامنگیر گسب روز جمعه بعد ادای صلوٰه با جماعت مسلمین حاضرین بیاده نا متوجه آن حاکمه حراب صاحب *

(۱) آرمار چهاری را گویند که مردم سده نسه نا مصالح جنگی توان سوار شده در درنا

نادر محافظت چهاراب نکار از معاطه در دای منگردند *

الحرام که فریب هسب مائة ازين قصه معقضى گسته بود حماه و لندیس
بدوعی در بندر سورت رساندند که احدی نا حذر نگردید - * بیب *

عجب مردم آبی اند این گروه

که دریا بود فرد سال بی سکوة

* منطومه *

و دفة طاهر سده -

جهان در جهان فتنه انگیز دید

سی آتس فتنه را تر دید

سی حادثاتها نوی و کهن

ر آسب آفتاد از بیج و ن

از مشاهده این حالت و دریاف حقیق که یسر و دامادش مدلع حظیر بصرف
این فتنه انگیزی در آورده اند نه توبیح و تشبیح آنها پرداخت اما چون تیر صفا
از نصب حسته بود فائده مترتب نه گسب سید اچهن فریب دو مائة دیگری
پایداری نمود ازانجا که آذوق فلعه منحصر بر رنج کهنه سده بود عارضه (۱) رحیر
در متحصصان افتاد اکثری ره نورد مطموره بیستی گردیدند و نامی ماندگل آماس
کردند بالصوره نا حافظ مسعود حال چون جمعیت وافر فراهم داشت سلسله
حدان امر مصالحه گشت و او بجمع جهات خاطرش مطمئن ساخته احمد
پسر خود را نا جمعی نه فلعه فرستاد و سید اچهن از تفکلی چار دیوار بر آمده
سکانه او آمد - حافظ مسعود حال فلعه را متصرف گسب و سد اچهن را روزی
چند در کعب حمایب داشته نا متعلقان براه کستی روانه مدعی نمود و او ازانجا
نرد ندسوا نالاحی راو نه پوده شتاف و این راعه در محرم سال هزار و صد
و شص و سه بهایان رسید و بساط فساد در نوردیده سد (۲) حدد زال انگلیس که در
مدعی بود نه مسترلام گماشته خویش نگشت که حاب داری سید اچهن نمودن
و برناد دادن لاتی و در مبارع حکام ما تعارب ندگل را در آمدن مدلسب

(۱) رحیر شکم رفتی نا بسجس ۱۲ *

(۲) حدد زال نه لعن انگلیس ناظم ازانجا را گویند ۱۲ *

به محافظ^(۱) ناره دریا تعین صاحب که بر سر^(۲) حور لنگر انداخته^(۳) روارو
آمدنی اطراف را ملاحظه نموده و اگرارد نالحملة جنگ توپ و تعنگ از
قلعه و حانه ولاتی انگلس در گرفته عالمی را نه و نالا صاحب و جمع کدیر از سپاه
و رعب از صدمات گوله ره دورد وادی عدم می گشتند و اموال را مدعه تکارب
پیشگل و اهل حربه و بیوب و دکاکس راسته نارارها نه عارت و سوحب در
می آمد- * نب *

جهانی سد از کسته نالا وزیر
کسده ر کستی نمی گشت سیور

و سلامت کوچه و مراحل نه محادی قلعه نالاب حدوق رسید از انکا که حانه
حافظ مسعود خان نالابی انگلس قرب و جوار واقع سده بود از دشمن در نعل
اندیسه داشت و نظر نه متان و استحکام عمارات لاتی که از صوب گولته توپ
یا نقب رخنه پریر نمود مستحفظان آنکا را که حمانه پیدانگان هندی بودند بددل
قد حال و امیدواری آیدده و استعمال رهبری نموده یورس بود و آنها در رفتند
و مبلغ خطر بعد و حدس نعارف و آتس مهر تلف گسب ناوجود این سادکه
مستترلام استقلال از دسب نداده بحدگ و رساندن کومک و بعضی ضروریات
و فب بی رف فابو یافته نه سد احین می برد احب چون گرفتن قلعه بحدگ
و یورس صوب پریر نمود معرکه حدال و قتال نامتداد انکامید و مبلغهای کلی
هرزوره مصارف این هنگامه را و فار محمد خان سرانکام می نمود و فریاد
و فغان مظلومان ستم دیده و آه و ناله ملهوفان عم دیده نه عیوق رسیده گوس
ساکنان مله اعلی را کرساحب از انکا که موسم آمدنی چهاراب نمود چندی
در حرکت عریص صعدر محمد خان تا حنری رو داد تا آنکه در ماته دیحصه

(۱) ناره عبار از است از حسی نا آنکا که چهاراب کلان لنگر اندارد دواره کروه
است و نهیدی دواره را ناره گویند ۱۲ *

(۲) حور لنگرگاه *

(۳) روارو جمع روزی که نوع کشی اسب ۱۲ *

گسته منضم آن بود که آینده او را نه حکومت بپارند و می نباید تحتام درنگ داشتند ندی الحال بر اصار تحلف اجماع نموده مهر مودم اکتون که مادی دنامه او بر آمده و اراده آوردنش در بیس اسب بر چه حمل توان نمود قطع نظم از عهد سکلی که بود ما جماعه انگلیسان مدموم ترین حصائل بکوهنده اسب کسی را که بآن صورت بر آورده آواره ساخته باشند و بر عزلش اهتمام داشته و عهد و مواعدی بسته شده باشد هرگاه تمکین یابد توقع بکوتی نمی توان داسب و جسم داشت بمودی را بساید و می منحور این معنی و نا سما هم داستان بیستم ر مورچال در خانه ولایتی حویش فائز کرد ولاتی باصطلاح آن جماعه مکانی را گویند که امدعه و افسه خرد و فرحب در انحصاری سود الحاصل مستترام جانب داری سید اچس را بر دمه همب خود گرفت و کم معاوب *

او چسب بسب -

نه کنس حواهی منان را بنگ بسته دل چون سنگ را بر جنگ بسته و جنگ توپ و تفنگ نا مسعود خان و مورچال علی نوار خان آغار دهد علی - نوار خان نا و فار محمد خان و حافظ مسعود خان محفل کنگاس طلب داستن سعدر محمد خان آریسته گفت -

چنان نفس آریم نروزی کار که حیوان سود دیده زورگار و زایها نران فرار گرفت که حون کپتان انگلس مخالفه گرفته اسب جماعه ر لندیسان را که ناری دعوی هم جسمی دارند نا خود موافق ساخته ندین کار مامور سازم و آنها این معنی را پریا گسته کستنی حد روانه تهنه نمودند که سعدر خان را در یرنده حفا که انگلیس وعیره اطلاع نداند بنارند و علی نوار خان عیالته نریدی نباید رساندن این بود از راه نراری روانه فرمود ر بر کماهی حالات و نداد آگهی داده بسب -

چو نامه بخواستی سنگ نرسین که بی روی نوهسم اندر هگس مستترام نرین تمهد ر ندر واقع گسته ^(۱) عرانی چند مسکون از مردم کاری

صادق آمد تا وجودیکه عالمی سوحب و حکرهای بی حارگل کداف گسب زگ
 سحاب سان را گرم نه کرد ر عرق حمت سان نکوس در بنامد مقلب
 العلوب بکاره دلپای شان را برگرداندد بی جنگ و فراع بیس ارانکه دوت
 نآنها رسد و کار ناستعمال آلاب حزب انکامد رو گردان سدد نکسی ناندعه و لکفه
 ملتکی نکاظ مسعود خان گسته منکمله وحی که سب برای خرچ سناه
 رسیده بود نایک سر اسب تواص نموده ما بقی را توسع سعرو ران راه معور ساخته
 بر آمد و سرحد را سلامب که بهلوان ریده حوس اسب نه بهروچ رسانده
 سناه بی سردار چون گلک بی شان و تن بی سرهر کسی کدج عافب بدسب
 آورده متوسل و سبیک علی نوار خان گشب و او زور دیگر بی ممانعب نه دربار
 در آمده اصطبل و فیل خانه و امانه را صط نموده صدای بنام صعدر محمد خان
 بر آورد و مورچال بر ملعه سب و اران آهلی اساس - * منطومه *

که سد سکندر درش از ستنر ملک همچو گردس بر (۱) خاک زیر
 رسانده معمار بی اشتعا ماهس حندق فصلس نماه
 که توپ های زوئنن تی اژدها بکمر سه طقه چیده سده اسب آنس در دهان شان
 انگدند و بر دربار خانه حافظ مسعود خان و مورچال گرد و بیس گوله سان
 تگرگ آتشن ناریدن گوب - * منطومه *

سد از آتس لقط هنگامه گرم سر و معر از سنگ عراده نرم
 پریسان سده معرها از دماغ رسودای تی دیده سرها فراع
 رمه تا نماهی تناهی گوب نو گوئی جهان را سیاهی گوب
 سده آتس توپ زیران شرار جهنم سده از سرایش حصار
 مستترام کپتان انگلس از استماع صدای بنام صعدر محمد خان نکاظ مسعود
 خان که درین هنگامه سمشروش "ر" مسکور دماغ نمود که وب بر آوردن صعدر
 محمد خان سکلی که نه مهوور جمهور "کار" سکل و نایمان موکد و متیب

(۱) خاک زیر سینه نه پشت حصار را گویند ۱۲ *

رز گری نداشت که در ضمن او را ندانم بلا اندازند پراگنده خاطر بود - * مصراع *

در کارم و بیکارم چون مد بحساب اندر

دراز و مدار میگزرازد تا آنکه فریب ده هزار از سوار و پیاده درد نخسی در دربار
مراهم آمد و نسب هزار روپیه سید اچس برسم علی الحساف که فرد افرار
انداحتی طرح حدگ معین گسته بود برای تقسیم ساه فرستاد علی نوار جان
آگهی یافته نقول آنکه دسب بیس روال ندارد بدستنی را کار فرمود و نواردهم
حمادی الاولی - * نظم *

دم صدحکس مهرمال سپهر همه کینه گردید و گراش مهر
بر آمد بریس توس ترگام بر آورد احسده تبع از نام
قطع رسا صله رحم نموده مسارع و مسالع کرده نه عرم برداشتن مستحفظان
درب حصار و دسب آوردن دربار سوار گشت و حدگ کدان دروازۀ چند دسب
آورده نه معتمدان خود سپرد چون جمعی درین هنگامه از طریقین کشته و حسته
سدد حکاف سده و اندیسۀ عنبر از پیش روی حافظ مسعود خان بر حاسته
آردید کسان خویش را نه مددگاری و بستن مورچال فرستاده مستعد رزم و آماده
پنکار بسب و نموح قلعه و اسارۀ او تحارت پیسگان اتعاق نموده نوکران
خودها را سربیک کار ساختند و از هر طرف نائزۀ فتنه رانده کسیدن آغار بهاد - * دب *

ریک فتنه انگیز شوریده کار بسی فتنه برحاسب از هر کنار

فوج سید اچس که نه سرداری و نا شلغی نخسی ندانر اطفلی نران فساد
کمر بندی نموده بودند ناسداد طرق و کوچۀ بددی سدل بلا راه در آمد آنکما
ندریا پرداختند و تدبیری نکار نموده داکین مساکین راسته بازار حهتی را که گمان
رحمۀ یورش مخالف میوم آتس دادند که مکر سد آتسین مانع شود اردکا
که اکثر خانههای ندر حیطان و سعس بی سب اسب نه یک لمحۀ در
گروم و از همسایه همسایه دیگر سرایب نموده بهوجا که رسید تر و حسک
را سوچ - * دب *

گفته اند آفب همسایه نه همسایه رسد ر گریبان حه ربانها که نه شد دامان را

حاضر خود را جمع صاحب با حافظ مسعود خان که بنابر افساد دروب بر روپس
 از سد اچهن متوحس بود بر ما می الصمیر حویس آگاه ساخته بر فاف دعوت
 نمود و او احاب کرد و نه صاندیدد یکدیگر علی نوار خان نگاهی نه تعدیل
 اناس نا سد عدد الله عددوسی صاحب سحاده نه بوستان ددر وهد نه ساخته
 بحافاه آمده دحلل وار گسته نه پیوستن سهام سرانجام مرام در حانه کمان
 اندیس در کمی دسب و حافظ مسعود خان که بنابر حراس حویس حمعی را
 بتارگی از حمعیق قدیمی افروده نا خود داسب حامی او گسب سید اچهن
 ازین ساخته آگاهی یاف -
 * بیب *

تنگ سد بدلس بهان فراح وفس وی شد آسمان فراح

در عدو مدافعه و اطعای ناگز و فته در آمده محمد هاشم نامی بخشی خود
 را نه نگاهداشت ماهوز ساخته با حمعیق ساق و لا حق بمکافط دربار مقرر
 فرموده حلب داد -
 * دب *

ای که بی تاناه می یوسی لفس عاف

اول از تعویم چاک سده ساع را بنس

مفتاح و فاسم و طفر علامان حدسی تنع بیگ خان که حالی از رشد نمودند رفاف
 وفار محمد خان برادر راند آفای خود را راح دانسته و مردد آوردن صعدر محمد
 خان را سنده مرافع گردیدند و حمعی دیگر که توسل نا علی نوار خان داستند
 از سد اچهن حدائی گریده بدو پیوستند علی نوار خان پرده از رخ کار برداشته بر
 سیل اعلان علی رؤس الاشهاد بفرام آوردن سباه اشتعال ورزید و حسب الطلب
 حافظ مسعود خان حماغه حبوس از دندا راحبوری که نه معاون طلب داشته
 بود رسد بد گروه تعارب بیسگان بنابر حفظ حال و مال که از رودان هذگامه سلس از
 اتلاف حاضمان عدوت گرفته بودند بقول آنکه مار گریده از ریسمان می ترسد بقدر
 حالب نوکر گرفته در بر روی خودها بسته دستند حافظ مسعود خان اگرچه نه عهد
 و ایمان مؤکد نایمان نا علی نوار خان دسب یکی شده بود اما نادیسگ آنکه
 معاد انسانی سد اچهن و او سارش نموده باعدار طاهر این معرکه آرائی حدگ

نار پیرس در آورده مصادره نماید و آنها بتعریس دریافت ما فی الصمیرس را نموده
به حائفاة سند عیدروسی رفته دحیل آن حا سدد چون در بندر سورب بغائر کثرت
میریدان و حرمب آنها معرر شده که دحیل آنها را احدی متعرض نمی
نوادد سد و گویا (۱) نستی فراریافته سند اجپس کفاره گنبری آنها برهدموی علی
نوار حان که آنها متوسل او نوددد حمل نموده ندطی گسب و بدعام کرد که نالعمل
حددی نه دارالسورر نرهان یوز که وطن اصلی ر مسعط راس اسب نرود و در بندر سورب
نمادد او ار اسدماح ازی حمر موحش که در محبلة اش نمی گرسب درکار حود متکبیر
گست حون چاره نداسب ملتکی اعدر عدم سرائعام سقرگسب فائده مترتب نه
گردید و ناسم آمد که نبرون برآمده در ناع نقل مکان نماید که ما بحناح خواهد رسد
بالصروقة رفته نرود آمد و کمر عداوت بر افتراع حکومب حالو چسب سب چون
بدولت حریمه که بی آن این امور صورت بدیر نمود که گفته اد * مبطومه *

چو خواهی مستخرکمی کسوری ر گدگی کن آراسته لسنری
دلبر بپیدسب ههگام کار حو ناری است بی نال و بر در شکار
هتر نریکه چنگال و ددانس ناسب ندرهان روز میدانس بیسب

در نکر اندیسه عواص فکرت را عوطه وز ساحب مشیب ایردی یازری نمود
و در بمن تدبر که هم سنگ و حب لولوه تعدیر تواند شد بدستش افتاد
یعنی وفار محمد حان ولد صعدر محمد حان که برادر رنش می شد و او
داماد ننگلر حان نرد والده و مادر رنش ار اندوختههای آنها راف بود مصکوف
معدمدی گفته مرستاند که اگر انغان نماید سید اجپس را بر آورده صعدر محمد حان
را که در صوبه تهنه آواره دسب ناکامی اسب طلب دانسته بدستور سانب بحکومب
مسئعل سازیم - وفار محمد حان که حطب رده ار دسب رفتن فلهه
و محکوم دیگری بین الکوف و الرحارندگانی می نمود و متعلغان صعدر محمد
حان که نوید آوردن او را شدددد نا او همداستان گشته نعهد سرائعام احراحات
که درین کار صرف سود نموده قوی دل ساختدد چون علی نوار حان ازی ممر

(۱) تب نفتح اول و سکون سن مهمله بمعنی سد است ۱۲ - نرهان *

و معنی پیدا داشته در چاره خوئی و بهانه ساری افتاده با خود منگب * منطومه *

مداش ایمن از دشمن کفیه حوی اگر چه بود خورد خوردش مگوئی

اگر حصم جاری بود در رهی تواند که در با حلد ناگهی

انواعاً زوری حافظ مسعود خان بغاوت تفرح قدرهاست مرزوعاف و سره دامن صه
 که هنگام رسدن علف نوزس بود و خوردن دُرْمَل نوزن نلعل که کرکی در گویند
 و باصلاح اهل گکرات یونک نامدد با حماعه حدشنان و همراهمان بیرون ستاف
 سید احسن ظهور این معنی را از مساعدت و فایزری حکمت تصور نموده نه
 صلاح و صوابدید خیراندیشان عدل حرم و احتیاط را از دسب داده مستحقطان
 دروب حصار شهر پناه را نه الدسداد انواع و منع در آمدن او مصحوب یکه سواری
 اعلام نمود و او همه حاکمان بر دروازه که میر سید امر به تعلیق می فرمود و فوراً
 حافظ مسعود خان آگهی یافته نه سرعت تمام رجعت فیهری نموده برگشت
 چون دروازه رسید بروی خویش بسته یاف رویدر دیگر آورد تا آنکه دروازه بپای و فتی
 رسد که در کار نسبی بودند و او سبب حسته خود را بدوزن انداح و بکانه
 خویش آمده از سد احسن استفسار و ناعب این حرکت نمود و او گریختن
 کندی را متمسک ساخته عذر دتر از گناه گف امارع سده و دعدعه که در دل
 حافظ مسعود خان جا گرفته بود رائل نه گسب و در محافظت و حراست خود
 بس از پیش پرداخت و بهائی تخم دفاع در مزرع سینه اس کاسب ارادها
 که ایام افعال سید احسن رو باد نار داس و روزگار عذار طریق بیوفائی بيموده هر
 تدبیری که می اندیشید نتسکه نالعکس می بخشند و هر فردیکه می ناحب
 کعتین مراد بر خلاف خواهش او می امتاد و مهره معصونه اس را نه مردار خانه
 می بود و حال زیاد نا کامی بر چهره معصودس می نسب - * لب *

دندرجو کعتن و تقدیر جو نفس

در دست بوهسب لیک در دسب تو نسب

درین ولا نه خاطرس خطور نمود که ولی الله و کالی نامی را که در ایام حکومت
 تبع ننگ خان مصدر امور خبر و شر بود دستگاهی بهمرسانده اند در معرض

برانگیخته شدن گرد باد فتنه و فساد در بندر سورت
 فیما بین سید اچهن و علی نواز خان و طلب
 داشتن صفدر محمد خان بامر حکومت
 و متصرف شدن حافظ مسعود خان حبشی
 قعله را و رفتن سید اچهن به مبنی

سابقاً روانه شدن صفدر محمد خان به صوفه تهنه و متمکن گردیدن سید اچهن
 در امر حکومت بندر مبارک سورت و مقرر گشتن علی نواز خان به نایب و فرار
 باقی سوم حصه در آمدنی حاصل در عوض تذکوة نه حافظ مسعود خان حدسی
 مشروحاً رم رده کلک بدایع سلک گسته چندیکه روزگار ناپاددار مساعدت نموده د
 سکه آنجا فراری و آرامشی از مهره گامه قتال و حلال بی فعل و فال دسب دم
 داد فلک دوار و گودرن دوز کجوتار را بسک گریبان گنر گسب و از راه عدوت
 سپید آسا نفعاری نموده بر نام فیروزه حصار مدحمتن نفعی مربی ساخته سنگ
 بنده در آرامش سکان آن گل زمیں انداح و بزرگ خویش نه سر گردانی
 معتلا گرداید -

بلک را غیر اریس خود بیست کاری که یاری را خدا سارد ر ناری
 ر هر کجا مجمعی دید پراگنده صاحب ساهداین معال آنکه سید اچهن رتی
 ر فتق مهمات متصدی گری را تکف احتیار و مصطفی اقتدار علی نواز خان نهاده
 خود در قلعه عیس و کامرانی عیس می نمود جمعی از حوسامد گویان تارة
 ورگار و بزرگ ساران عذار بنابر پیس آمد خود نمهدنی بسته از در خبر سگالی
 در آمده سپیم و شریک بودن حافظ مسعود خان را که بنابر وفای گردنی در بر
 آوردن صفدر محمد خان و ممدو معاون بودن او رسانی پیدا کرده و جمعیتی گرد
 آورده از تدبیر طرمی منتهی می نهاد مجموعی دیگر ملنس ساخته خاطرش را
 ر و مدحرف کرده ر دسمشش نعم دادند سید اچهن اظهار امر موهومی آنها

سایر بلده موسومۀ جوان مرد خان و بنام تنک عالم خان ده هزار روپنه از محصول برگندۀ هروح وزود فرمود جوان مرد خان را از رسیدن احکام والا آگاه صاحب اراکها که از ابتدای سرپر آرائی حصر و قدر قدرت حکمی بنام او صرف نقد نبافته بود عرق سهر حمدانی الاولی به عنوان تعظم و تکریم به خانۀ رافم آمدۀ گرو و اراده داشت که به انعداد حکم اسرف بودا حده آن وجه را بدهد اما بنابر اعوانی موعودان سباطین الانس به عمل در بنامد و حسب الحکمی که نامرد تنک عالم خان بود فرستاد جواب رسید که پس از بحال آصف حاه برگندۀ نعلی بنامر جنگ بر رویۀ احارب او مطلوب است چون بنابر نعلی ارکان دولت که با خودها نراج دانسته گاو به حروس یکدیگر می رسند و علنۀ مرهتۀ روداد و هی عظم و ضعف حسام در تسلط سلطنت بهم رسد ادعای احکام والا نالکل از مدان بر حاسب و نار نوسی به سد همدان اوان جوان مرد خان سادی حده سوزان دسران خویش در بدس نموده ده لوازم سادی برداخته برسم مبارکند نار دیگر احبابی بدعب اسرهمی نموده نمود و محصلان نعلی فرمودۀ دمعرض ایصال رسانند و محمد جنگ گهروگه فصدانی در بلده پتن مصدر فساد گسته آنکارا قص نمود جوان مرد خان بنابر اصلاح ندان صوب ستافته بددونس کرده برگسب و فداوالدین خان که از حددی در موضع اندر سوبندۀ بنام داشت از بودن آنکا و صحبت با حدس که عدای است اللم ملول گسته از جوان مرد خان استدعای آمدن بلده نمود چون او راضی نه گسب و حق دیرینه را فراموس کرد لاجار نه بهروح رفته سکوب ورزید و سیوکرام نامی به نیاب کپاندی راو در بلده آمد و حناردن پندب نا فوجی نموضع کهیرة رسدۀ دو هزار روپنه به صیغۀ کاه و دانه گرو و نه صوب برگندۀ نهدل وا مکندۀ دیگر به تسکنس و بحصل حصۀ مرهتۀ راهی گسب جوان مرد خان بنابر اظهار بعضی منابع الکدر محال کرایه دکاکس را که از ابتدای آبادی بلده در دعواه فقرا و مساکس معبر بود موقوف صاحب و معادی بر آورده سد انواع حیراب و شراب نموده که دیگر مفتوح نه گسب و عدد الکسین خان چون معطل بود بسب امری از احمد آباد بر آمده به صوب رودیۀ و اراکها تا بهروح رفته روانۀ دارالکلاوب گردید *

سته می شود و استماع آواز حوان مرد حان که اصرار نالیهدام قصر و حودس
اسب نموده از حاکم سفینه برآمد و گمانش نه یمن پیوس و دانسب که
مطلبش چنسب و مقصودش کسب در را کسوده نا شمسدر آخده دسب از
حان سترس شسته برآمد و سعب گوئی آغار دهاد - هر که دسب از حان نسوید
هرچه در دل دارد بگوید - و رو نسومی فراهم آمدگان که بدلر ار پا در آوردن او
جمع شده بودند آورد و آنها بیکدفعه از هول حان کوچه داده در میان گرفتند
یکدوئی برحمس مکروح گساهد که از هر چهار طرف هجوم آورده از نا در
* دسب * آوردند -

سبه حویر سد سربد یل را نا همه مردی و صلاب که اوسب
لش او را کسیده از در بکته ناع در ریگ رود نار سارمستی انداختند و هنگام حقتی
بر نروں دروارۀ حان یور مدعون گردید جمعی که در ناره دس نور بودند این واقعه
را شنیده هر کسی راه خود گرفته کفاره کسود و اسب و یران و نالکی نا ادانه
آنکه نو حوان مرد حان نه صط در آورده از روی حرم و احتیاط مسرعی فرستاده
معدر حان و روز آور حان نرادران را که بموضع اوبکه اداه معموله یثن رسیده بودند
و صورت رویداد آگاه صاحب و بوش که حون نظام حواهر داده سهار مقتول
نا همراهیان در اردو اسب منادا ازین سادکه واقع گسته مصدر امری سود آنها
نه معرد اطلاع نه محافظ حویس پرداخته در همان مریه حاجمفته نظام را گفته
فرستادند که حدائی گردیده بهرحا که خواسته باشد بود و او از وفوف این معنی
هراسیده رم و معدر حان و روز آور حان بلده در آمد *

ورود احکام والا در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص و ارسال سر رشته ها و سوانکات آن سال

همدران سال از پیسگاه عظم و حلال احکام مدسی نمهر وزیر الممالک
در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص بیسب هزار روبه نعام مدوی درگاه
و حسب الحکم در باب رسانیدن ده هزار روبه مدحمله آمدنی محالاب

صدد انتقام و دفعس در آمد و با مخصوصان قدیمی که از بدمعاسی او دلگدازان
بودند طرح کدگاش انداح و گفت - * منظومه *

بر آم که ترک مدارا کنم بر او دسمنی آسکارا کنم
مرا خار خار اسب از وی نسی چرا خار در ناگزارد کسی

'کمون هنگام آن اسب که مرهمی بر حواحاف سدل رانفس که بددل اسب دهم و از
ف و گراف و تعاضایس را رهم و رایها بران فرار گرفت که او را نه نهانده
طلب داشته از منل بر دارند و در او احر روز دوشنبه چهار دهم سهر صفر که سام
عزوب آفتاب هستن بر سر دیوار دسمنی رسیده ارد گسته بود بیک احل که
برای طلوس رف گریبان گذر گسته در بهدر آورد و بر سر در رساند و او جمعی را
حون گرگل سده بخون مسلح و مکمل دسسته یاف عدد الاستفسار معلوم نمود که
برای تعاضای طلب دسسته اند و او بمویه را نه فهمیده معصد طلوس را بدان
حمل نمود و حبال دسب که بنابر اسمالت و گفت و شدند این جماعه حواهد
بود چون پا نه گورستان صحن اندرون گراش دلیرانی همراهی محمد مبارز
سروانی سان فضاء آسمانی رزه بوس که بدنی امر معرر سده بود احل
وار ناستعدالس آمد و سمسری بر او انداخته معروح ساحب و او ازین حرکت
حیرت رده سمسریکه در دسب ملارمس بود کسیده رودر آورد و او کناره گرفت
سپهار نگال اینکه حوان مرد خان بیرون اسب آنکه سدنی اسب معصورس
سود بهمان حال قدم پس نهاد خارج و معروح متعاض یکدیگر راهی گسند
دزین بن جمعی دیگر را مستعد و آماده مشاهده نمود و حوان مرد خان را دران
جمع بناف دعدعه بخاطرش حطور نمود نه تصور اینکه شاید همین جماعه
بی مرضی او هنگامه آرا سده باشند خود داری نمود تا در بفر روهیله که تا او
بودند نه حکره در آمده در رانسب ازانجا که حوان مرد خان از روی حرم
احتياط بریسب نام تا چندی دسسته ترعب و تعریص مردم نه فتلس می
نمود و بددومی چند بر در حکره حالی گسب چون تکتگ در نازک بود گزاره
شده یکی را نه مطموره دسستی فرستاد سپهار از مشاهده این حال که رایگان

گست دنداد بدمستی و خود سری آعار بهاده از خود حسانی بر گروم * ندب *

ناده بر خوردن و هسیار دستن سهل اسب

گر بدولت رسی و مسب نگریدی مردنی

و روز 'روز در اسباب تحمل و تکبر افروخته بر آراستگی دکل خود نمائی می افروزد

و عود کم در محکم قلب فلدس بر احگر دندار می سوحب و رایحه نکور (۱) حنلا

از گینل بلند بر واری نمسام حان می رسانند تا آنکه راج اسود سودا در کاج

دمانس آسوده سب و معرس را برسان ساخته بعضله غرور که مدموم تریس

حصانی نا پسندیده و دائل تریس سده نکوهید اسب ملوب ساحب و بدوسته

د محافل صد دستنی ر نالا دستی را می محسب - * ندب *

کاکل از نالا نسیدی رتغه حاصل نه کرد رف از افنادی پهنوسن ماة شد

و بنظر حقارت در همراهان حوان مرد حان از اعالی و ادانی می نگرستب

ر در محاورات و مکالمات عدان زبان نهوده گویش در کف احتدار نماد و از حاده

طریقی ادب دور افتاده پارا از انداره گلم مرا ترک بهاد - * لمولعه *

هر آنکو بهد پار انداره بیس برودی سر آرد ایام حویس

از ادکا که مبلعهای رسومانس نالا رفته حوان مرد حان بمقتضای وب تلکی

معاشوب او را گوارا ساخته تحمل می ورزید و موقوف بروف داشته گفتار

و کردار ناهنجارس را نادیده و ناسمده می انگست و بدر تعافل رده در لوریده

سیرس ممداد و این معنی را اقتدار خود تصور می نمود - * بیب *

سراف غرورس چنان برد هوش که نودی یکی برد او بیس و فوس

و کارس بکدی انکامید و سر خود سروس نوعی حارید که هنگام بر آمدن صعدر

حان بنابر بددوسب که او را تکلیف همراهی شد سر بار رده امتناع ورزید و گفت

که اگر مرا نه سر خودی نه این کار مامور سارند فرمان پریرام و گرفته نا دیگری

همراهی نمی نمایم و نظام حواهر راده اش را ناهمراهان تعین ساخته خود

نا معدودی نامر موحداری افامب کرد حوان مرد حان که او را تنها یاف در

آنها را مسلمین در مقام افتعام اند و عداد کلی دارند نتأند الهی و افعال
 ناساهی از اراده ناطله آنها که این شهر اسلام را چون نا کوز و حالوز صمیمه
 رمندداری ماروار نمایند و مسلمین را مستاصل گردانند موصون و محفوظ ماندند
 درین ولا از اشتهاز باقی صونه داری صونه گکرات از پیسگاه خلافت و جهاندانی
 نه سب سبکه برادر ابهی سبکه مسلمین و عدیه سبکه شهر در گرداف حنرب
 افتاده اند و دل بر ترک وطن مالوف نهاده اند لهدا امد داریم که برای
 رضاء ارحم الراحمین و حاتم الدین رحم بر احوال ما جماعه مسلمین و عدیه سبکه
 این شهر نموده اس ملتئم را نه مهر و سهاد خود مرین سازند که بصور
 ناریانل درگاه سلطین سبده گاه برتغه اعتبار رسده تلاس آنها درغه بریرائی
 نهاند که مایان ناظمندان خاطر در شهر اسلام سبکی ورزیده دعای دوام دولت اند مدد
 حصرب قدر قدرت ساهدساة دین بروز معدلب گستر مواظب می نموده ناسم
 انتهی - اما مهاراحه پیش از رسدن محصر مسیح عریم این صوب نموده بود
 در سال هزار و صد و شص و دو حصد سراسر عربی و برحی نکائف از بندر
 سورب که برای و ریوالمالک می بردند در بروده کهاندیر او کسندده گروپ هرچند
 که درین باب بوسته حاج وریز نام او و پندسوا نالاحی راو رسند فائده نه بخشند *

به قتل رسیدن محمد شهباز ووهیله

ارحمه سوانکاف اس سال نه قتل رسدن شهباز ووهیله اسب معصل این
 محمل بر سنیل احتصار آنکه او درایام حکومت حکم الدوله نا دوسه سراسر
 و حندی از بنادگل افاعده وارد این دیار گسته در رمزه سایر ملارماں نا آنکورس
 معدر بود مانده بر طرف گسب و در همین ملک در ایدرو امکنده دیگر نوکری
 نموده چند راس اسب و سرانجامی بهم رسانند و در هنگامه آرائی ریدکوحی
 برد معتخر خان آمد و شریک کار گسته مصدر مردد گردید و نا او حندی روافب
 گریده آنروئی و مکنتی از حطام دیبوی بدسب آورد نه حسب اتفاق ناسی
 صد نفر ووهیله از سوار و پیاده وارد احمد آباد سده بود در اندک فرصتی و کمتر
 مدتی ساعر حوصله اس از ناده مائی و معنی لب ریرو از شراب محسوب مالا مال

راو مدار علیه راحه ساهو نکاهی بدرس بتعلقه بیسوائی مستقل گسب کسان
 خود را فرستاده رینگجوی را که کهادی راو نار داشته بود خلاص کرده بودند
 و مرزا لهر اسب حال سوانج بونس از مهم بتکاملی بتعلقه که ارباب تحریر را
 کسی نمی پرسید بروسال حال بود باستماع خبر وصول امیرالامراء به خودهنور
 نظر رسانعه و معرفتی که نا او داسب مراد بیگ را برای نام نائب معزز ساخته
 روانه گسب - حوال مرد حال از بعزز صونه بهماراحه بحسب سنگه از راه عافیت
 اندیسی علاج واقع را بوس از رومج بتکاطر آورده صورت حال و معصری بهمهر
 و دستخط سادات عظام و مساندج کرام و اعدا و اسراف و سرگروه بتکارب پدسگان
 مسلم و هندود مرتب ساخته بدرگاه معلی ارسال داسب *

نقل محضر

آنکه حصرف ظل الله حلد الله ملکه التماس جمهور مسلمین از سادات
 عظام و علمای دینی الاحترام و متصدی ال خدمات بادشاه دینی پناه آنکه در
 عمل صونه داری بهماراحه انبی سنگه در بلده احمد آباد و برگلاف مضاف
 صونه گجرات آنکه از بهسب و عاراب امتعه و اموال عربا و حجر حادها
 به خیال دبینه و هنگ حرمت اسلام و ناموس مسلمانان و تحریک مساحد
 و اماکن برزگی و امساء مراسم کفر و بطلان و خرید و فروش حمرو حناریر
 در هر کوحه و بازار برسندل اعلان بظهور رسده تراحدی ارادانی و افاسی
 مخفی و پوشیده بوس و راحبوان همراهی انسان بعضی از نساء مسلماب
 را به طمع و ترعب و بعضی را نا کراه و ترهیب از دینی متین سید المرسلین
 بارتداد گوشتار کرده بهاروار برده اند و عظیمه مصعب در اسلام آن اسب که آن
 رفان مسلمه تا حال دران دیار رده اند و مسلمین حارث استخلاص آنها از دسب
 این کفره ندارند در هنگام محاصره بلده وصیح و سریف مسلمین دل از حادمان
 برداشته و مال و متاع بآنها وا گواشته نامتنال حکم ناساهی و حمیب دین
 حیر الانام علیه السلام از شهر برآمده شریک جهان نا لسكر اسلام سده ازین حب

داران وجه پيسكس و ندرانه نكصور پر نور ارسال منداشته ناشدد فدوى دير
 نددونبب صوبه دموده ارسال مى داشته ناسم - شششم براى انفصال معدمات
 و معاملات سرعى داروغه عدالت مسلمان نگاهدارم يا از حضور مقرر شود امير
 الامراء محلك را بكتاب اقدس از نظر انور گزراندد و چهاردهم از پدسگاه عظمى
 و حلال مهاراجه نخب سنگه نعطلى حلعب سس يارچه بطور خاص و سر پيچ
 و سمندر منصه مروع تفويص صوبه دارى احمد آناك از تعير فخرالدوله سر نلددى
 ياف و نه همراهى امير الامراء نلدر نددونبب صوبه دارالخير احمير و حودهپور
 رحصب گسب و نهانى معتمداں را نلدر درياف حعقب و حالت صوبه
 و مرهده فرسناد و آنها نه ندر و فطمر واقع گسته رفته طاهر ساحندد - * مصرع *

آن مصر مكرم كه تو ديدى حراف شد

* نيب *

دران چمن كه تو ديدى گلى نه ناو نمداد
 حراف در آمد و سر سدرى نهار نمداد

حرف طامب عهده برآئى در حرد نديد اراده اى صوب نكرن همدران اران حوان
 مرد حان محمد شهنار روهيله را كه مصدر ترداب گسته حلعب و يكرنخير ميل
 در عوض طلب داده نلدر نددونبب يرگنه كرى رحصب فرمود در همان روزها
 در نى راه فيل سبط گسب و حوسحال چند نكر سيئه كه نمدانه عمرش لرير سده
 بود وديعب حيات مستعار نه فانس ارواح سپرد و محمد شهنار از صلح كرى فراع
 حاصل نموده آمد چون ايام درود حصاد مرزوعات رسيدة نون صعدر حان نلدر
 تسخيص و گرفتن پيسكس صلح دريلى سانر برآمد و راگهوشنكر نامى نه نلارب
 كهاندى راو در نلده در آمد و از نكهن حنر رسيد كه آصف حاة نظام الملك
 رحب هستى از جهان فانى نه عالم حاودانى نرد و سرودارى نكهن ناصر حنك
 حلف ارشدش تمكى ياف و فخرالدوله از اسماع تقرر صوبه مهاراجه نخب
 سنگه درنگ و توقف را مناس حال نديده رشته اميد امر موهوم را منقطع
 ساخته نراه گودهرة عارم ححسته نبيان گرديد ازانجا كه نالاحى راو ولد نلحى

صوبه داري مهاراجه بخت سنگه و به تمشيت امور نظامت جوان مرد خان و ديواني فدوي درگاه آسمان جاه

مهاراجه بخت سنگه درادر مهاراجه انهي سنگه متووی رمنددار خوددهپور که چندی نيس اريس بموجب حکم حصر فردوس آرام گاه با جمعيت همراهی حوس بصور آمده در بدگي درگاه والا حاضر بود پس از ارتحال آن حصر ملازم امدس فائر گشت چون در ايام حکومت درادر در احمد آباد آمده و از صوبه واقف گشته بود درين ولا تدريعه امير الامراء سادات خان الداسي بعز صوبه بناء حويس کرد ارتحال که امير الامراء از حوز و تعدی ماروارنل که دران و ب نه عرصه ظهور آمده اطلاع داس مسروط بسراط حلد که بطريق محکما دوسته بصور امدس سپارد رسانيدن درجه پريرائی را متعهد گسب و او دوسته داد *

شرح مچلکا

آنکه فدوي درگاه از راه فصل و کرم بخدمت نظامت صوبه گجرات سرورار سده اقرار می نمايم که شرح ذيل در تعديم خدمات ناساهی موافق صائطه پردازم و خلاف آن نه عمل ندارم - **اول** محالات حالصه سريعه را تصرف نکم عاملان را دحلل داشته امداد و اعانت می نموده باسم - **دوم** اهل خدمات ناساهی را موافق صائطه متعلقه خدمات دحیل و از حسن سلوک خود هرکس را راضی دارم - **سوم** منصب داران که حاگير در صوبه گجرات تدکواه دارند تصرف حاگير آنها نکم و راضی نامه بصور والا ارسال ميداشته باشم - **چهارم** مسلمانل سنگه صوبه گجرات را از حسن سلوک خود راضی داشته باسم بی موجب کسی را آزار و ايدا نرسانم - **پنجم** آنچه در عهد حصر حلد مکان صوبه

فرار یافت امرایان در پی الاحترام و کافه انام از لسکری و شهری یدسکسهای لاغی
 ندس کسیدند و نهارها بر فوق فائق از زر و حواهر ریخته ران حکم و سلس الهی
 و تهدیب کساد رطب اللسان و عدب البدن گسترد و آداب بها آورده بموقع
 عرص رسانیدند - * منطومه *

که سادسته نعب ساهی توئی سراوار ظل الهی توئی

گل طرف ناع فراحان توئی چراغ فرا خار دیوان توئی

یدر بر پدر ساه و سهراده حوان و حوان نعب فراده

بود دس با حمله در دامن همه بدگانم دیرامد

دو جا دس اندیم بهر نهار یکی دس تو دیگری در نهار

تعلات حسروانه شامل حال نار یانل محفل قدس گسب و نهان الملک
 ابو المنصور حال بهادر معدر جنگ را بخلع خاصه و چهار ف و سرینج و حنجه
 با بر کلکی و فلمان مرصع بقوص و راز اعظم و دستوری معظم بر نواخته وزیر
 الممالک ساختند و مرجم خلع خاصه و سرینج و حنجه و سمسر فصه
 مرصع و سپر تفرز منبر آکسی و امیر الامرائی سادات حال بهادر دوالعقار جنگ
 سرفروزی یافت و رتی و فقی مهم سلطنت برای صائب و ید اقتدار معرف
 الحکمر حابد حال تکویر فرموده بخلع خاصه فامب فابلتس را سر بلندی
 کسیدند و نه رای رایان ناگرم خلع فاحره سرانجام مهم دیوانی حاله
 سرینجه و دیوانی تن عطا گردید و سایر بدگان درگاه معلی فراحور رتبه و مدرک
 نه عنایات نادشاهی از خلایع و حواهر و اسب و فیل بهره ور و کامناب گسترد
 چون حمر سرب آرائی نه احمد آباد رسد حوان مرد جان بنواحب نوب
 شادمانی امر نمود و منووی اس و امان بنام فامی تلند آواره ساخته رعایا و برای
 را آگاه گردانند و خطاء بلاعب شعار بایه معدر را بالعب همانون مرتبه بر تری
 دادند و در دارالصرف و حوه اسرفی و روبه بخلوب سکه مدارک احمد شاه بهادر
 دانشاه عاری تازه روئی گرم *

حدر موحس نعوض رسد فسم عریم فرموده نه مانم و سوگواری پرداخته
 عمل موک طغر نومان را بصوف دارالخلافت معطوف داشتند و در مقام
 اودیره تعلقه پانی پ برور مدارک سه سده عرق شهر حمادی الاولی بر تحک
 مورونی حلوس اول فرموده برهان الملک صعدر جنگ چتر سلطنت بر سر
 آنحضرت افراسنه آداب بها آورد و متوجه بنس گردیدند پس از ورود به سواد
 دارالخلافت لاس آن معصوم رحمت الهی را متصل مرار حصر نظام الدینی
 ازلنا یحاک سپردند و اموجد حکم اسرف آن حصر را فردوس آرام گاه بر
 صعدر روزگار مند ساختند -
 * بیت *

دوام ملک و تعالی مدیم کس را ندست
 حدای راسب تعالی مدیم و ملک دوام

سلطنت حضرت ابوالنصر مجاهد الدین احمد شاه
 بهادر بادشاه غازی و صوبه داری فخرالدوله
 و تمشبت بامور نظامت جوان مرد خان
 و دیوانی فدوی درگاه

چون سواد دارالخلافت مصر حیات ملک احسان حصر مدر مدر کنوا
 رفعت ظل طلیل اله احمد ساه دادسای گردید امرایان عظام و ارکان دولت و روز
 امرو حان داطر و مقرب الحصر حاوید حان نا تحک روان و چتر و سائلان
 رنگاری و افعال کوه بیکر و اسپان باد رفتار نعم آستان نوس و استقنال ستافته
 سرف اندور ملازم گستند و آنحضرت سواری تحک روان و از حتر سلطنت
 و جهانداری بر فرن همایون افراسنه نا کوکنه و حسم متوجه قلعه ارک
 دارالخلافت و دولت خانه مدارک شدند و برور فرجده پندسده سسم شهر
 حمادی الاولی که ساعت معتار انجم شناسان بود در اورنگ خلافت و فرمان
 رزانی آنا و احداث دالارت و الاستحقاق حلوس نانی چون حق نمکر و سکه برور

در چنین هنگامه از معروضه مهربان دارالسلطنت لاهور ندروءه عص ناز یابان حضور
 فیص گنجور رسد که احمد شاه اندالی نا فوج گران از دارالملک کانل گزشته
 متوجه این صوب اسب حکم معلی شرف بعد یاف که افواج فاهره سرکردگی
وزیر الممالک میرالدین خان و انو المنصور خان صدر جنگ میر آس
 و سادات خان دوالعزاز جنگ و امریای کرام و نحسین عظام و راجه ایسر سنگه
 رمنددار آمبر نالو ارمنه توپ خانه و ادوات و آلات نبرد بمقابل و مدافعه شتاند
 ارکان دولت فرمان بریر گشته ده سار و سامان یساق اشتعال وریدند و در اندک
 فرصتی از ییسگاه حجاب خلایف مآب دستوری یافته متوجه گشتند و در دو سه
 مفرلی رسیده بنابر دعوی همسری و همجسمی که اطاعت یکدیگر ساق بود
 محفل کنگس آراستند و رایها بران فرار گوی که از جانب اعدس در حواس
احار نادرشاهزاده جهان و جهانیان احمد شاه بهادر نمایند که در رکاب طغر انتساب
 بوده بالصرام مهم پردازد - سادات خان بدارالخلافت آمده التماس امریای
 را بمعص رساند درجه استعسان و پذیرائی یاف و نادرشاهزاده را رحص فرمودند
ازانجا که طبع اشرف مائل و راغب سدر مملک عدس گشته بود هرچند اطباء
صالح نه تدابیر لائق مداوا نمودند سودمند نماد -

* بیب *

چون فصا آمد طبيب انله شود آن دوا در رفع خود کمره شود

حوس شک نسس و سس سهم ربیع الثانی سال هزار و صد و شصت و یک هنگام
ادا حاه احلهم لايستاحرون ساعة ولا يستعدمون در رسد داعی حق را انیک گفته
طائرو روح معدس تأسانه مردوس بریں بروار نموده پردگان تقی عرف و سدان
عصم برعاب صناب ملک و مال ارتحال آن حصر را تا و رود رایب طغر
آیاب نادرشاهزاده حوان نصب محقق داسته مسرع سریع السر نرد وارب
تعب و نگی روانه ساختند و این داعی در هنگامی رسد که در نواح سر هدهد
نا فوج ساة اندالی نلامی فریضی دسب بهم داده و بدعباب معارک جنگ صف
آراسه گشته و نصای الهی انگول توپ وزیر الممالک خان نکار شده رور دیگر
اندالان شکسب حورده رفته بودند نادرشاهزاده ازاده تعاف داشت چون این

سراگراشتنی و شربت ناگوار مرگ از پیدمانهٔ اجل چشمدنی و درین نصیه نا مرصیه
 ساه و گدا و عی و فقیر مساری و چاره و درمانی ندارد - * منظومه رباعی *
 این خورد و بزرگی که تمام انسانند در دست زمانه همچو انگشتانند
 امروز اگر بلند و پستی دارند فردا خو بکوانند همه یکسانند
 و شاه راهی اسب مسلوک که هیچ آبی از آباد و وقتی از اوفات سناه روزی
 بیست که ارزه روان ملک عدم از صغیر و کبیر حالی و حلی داشته باشد *
 * منظومه *

ر مادر براد آنکه آخر دمرد نکود هیچ نازد و چیری ندر
 اگر مدد لوح خویش آیدب نآحر همیس حال پیس آیدب
 دوف آفتابی بر اوج کمال کر انکا بیفکندش آخر و بال
 همیس مدلل است این ملمس رباط که گسترد آنکا فریدون سباط
 همان اسب این بر کسیده زوان که بدست داراس در زیر طاق
 عرص ازیں تمند عم اندوز و بیان حکر سور و موع واقع ناگیر ارتحال خداوند
 تخب و تاج و انتقال ستاده باج و حراج محمد ساه نادر شاه اسب که چون
 آن حصص آخرین سواری نادر تنبیه و تادیب علی محمد روهیله که از حاده
 فرمان پریری منحرف گسته نایه پیمای طریق صلاب شده بود فرموده رایب
 طغر آیب بر امراشته تا مسکن او قدم رنجه داشته حلقه اطاعت در گوسس
 انگنده نه ساه راه هدایب رسانیدند و هم عدان فتح و طغر خون حورشید خاوری
 رجوع نه بیب الشرف دارالخلافت شاه جهان آباد فرمودند از انکا که هنگام بوارس
 طفل رحیل ازیں دارفانی نملک خاودانی فریب رسیده بود و فراس عیدی حبه
 انتقال آنکوب در عالم مدس سرپر آرائی می نمود فتوری در مملکت وجود
 سریف و آسودی در عنصر لطیف بوجود آمده انکرامی از حاده اعتدال در مزاج
 همایون طاری گسب -
 * قطعه *

کوس رحلب خو کوف دست اجل ای دو جسم وداع سر نکنند
 ای کف دست و ساعد و نازد همه تو دیح یکدگر نکنند

بدو پرداختند و بای استعجاب او از حای روم نه سعی و کوشش تمام ازان
 و رطه حوس حوار رو نه پناه حصار بهاد ناز گبران نه دنبال شتافته حددی را کشته
 و هسته تا دروازه همراهی نموده رساندند نالکمله چون مدد محاصره بطول
 انکامده بود و در آدوه و مصالحه جنگی منور راه یافته حماغه مارواریان
 همراهی راحه رای سنگه و گکراقتیل و ریعان سیر حان و مردم متعومه بیادگل
 و عمله و فعله بوپ حانه ندانی آغار بهاده بدرخواست مرسومات زیاده از معزی
 کار نه سماح و لحاحب رساندند لاجار رینکوحی ملکاء گسته پیام آشتی
 و سردر آن ولعکه نروں فرستاد - شعر حان و راحه رای سنگه نه کفالب محمد
 سهار روهیله که عدار از بهادهری باشد بر آمدند و شیر حان نه ناره سیمنور و راحه
 نایدر شتاف و رینکوحی و محروالدوله نا کهاندیرار ملامی گستند و او محروالدوله
 را مدد حرج بعدر فلدل معور داسنه روانه پتلاد نمود و رینکوحی را دستگیر ساخته
 نگهداس و آفا محمد حسی و محمد سهار کومکدان را حلاع داده رخص
 فرمود از سوج این سابعه فداء الدن حان که در فصد امرته نه دلگرمی
 رینکوحی امام داس بومف را صلاح حال دداسته نه کبر ببع افعال نمود
 و ازانکا بموضع انتر سونده مسکی حننا رمنددار آمده سکوب گروب *

افراشته شدن رایت ظفر آیت بادشاهزاده جوان

بخت وارث تاج و تخت احمد شاه بهادر

بمقابله احمد شاه ابدالی و رحلت حضرت

فردوس آرام گاه محمد شاه بادشاه

ازین سپنجی سرا به مملکت

جاودانی

چون در عالم کون و فساد مسیب ایردی ندان تعلق پریفته و عادت الله
 بران حازی گسته که هرودی حیاتی را حهاں فانی بدود کردی و این سپنجی

سراگراشتنی و شرب ناگوار مرگ از پیمانۀ اجل چشیدنی و درین قصیه نا مرصیه
 شاه و گدا و علی و معیر مساری و چاره و درمانی ندارد - * منظومه رباعی *
 این حور و بزرگی که بعام انسانند در دسب زمانه همچو انگشتانند
 امروز اگر بلند و پستی دارند فردا خو بکوانند همه یکسانند
 و شاه راهی اسب مسلوک که هیچ آبی از آب و وقتی از اوقات سنانه زوری
 بیست که ارّه روان ملک عدم از صعور و کبیر حالی و حلی داشته باشد *
 * منظومه *

ر مادر براد آنکه آخر بمرد نعود هیچ نازد و چیری نبرد
 اگر مدد لوح خویش آیدب نآحر همی حال پیس آیدب
 دروب آفتابی تر اوج کمال کر انکا بیفکدش آخر و بال
 همی منزل است این مدعس رباط که گسترد آنکا فریدون سباط
 همان اسب این تر کسیده زوای که بدسب داراس در زیر طای
 عرص ازیں تمهد عم اندور و بیان حکر سور و موع واقعۀ ناگیر ارتحال حدادد
 تخب و تاج و انتقال ستاندهۀ ناح و حراح محمد ساه نادر شاه اسب که چون
 آن حصاف آخرین سواری بنابر تنذیه و تادیب علی محمد زوهیله که ار حاده
 فرمان پریری مدحرف گسته نایه پیمای طریق صلاب شده بود فرموده رایب
 طعر آیب تر افرشته تا مسکن او قدم رنجه داشته حلقۀ اطاع در گوسس
 انگده نه شاه راه هدایب رسانیدند و هم عدان فتح و طعر خون حورشید حاوری
 رجوع ده بیب الشرف دارالخلاص شاه جهان آباد فرمودند ارانکا که هنگام بوارس
 طفل رحیل ازیں دارفانی ملک حاودانی فریب رسده بود و فواس عینی حبه
 انتقال آنحرف در عالم مدس سریر آرائی می نمود فتوری در مملک وجود
 سریف و آسوبی در عنصر لطیف بوجود آمده انحرافی ار حاده اعتدال در مزاج
 همایون طاری گسب -
 * قطعه *

کوس رحلب خو کوم دسب اجل ای دو حسم وداع سر نکند
 ای کف دسب و ساعد و نازو همه تو دیح یکدگر نکند

کرمک محصوران پردازد و او شنکر نموده بکمرانه هنگام درخشدگی علم
 زرنگاری زور از افق سرمی گرم و گیرا رسیده بر فرودگاه آنها ریخته بکندگ در
 پیوسب عدد الواسع و همراهان که از وقوع این واقعه و سنجش این ساندع عامل
 و بیستری در مورچال محکمی فلعه معتنس و اکثری هبور از حواب حرگوس
 سرور نداشته و رچی بروج احتیاج سرمی می پرداختند که این نارله ناگهانی
 مامدد فصای آسمانی فرود آمد - سد ممتبا ولد سید نور الله و سد فقیر الله ولد
 سد فاسم که از روی تهور و جلالت عار فرار را بر خود روا نه دانسته خون مرص
 اسب سواری نه یافتند پناهه دم حرأت بنش نهاده نا بکدیگر گفتند - * بیب *

یا بر مراد بر سر گردون نهم با یا مردوار در سر همب کدم سر
 و نه مدافعه و معالیه در آمده سر راه بر حریف گرفته بکندگ کوته پراو داد مردی
 و مردانگی داده عرصه نمود را بخون رنگین ساخته سرح روئی هیوه ها بر افروخته ار
 پا در آمدند و دسب تطاول مرهته بر عارب نه و ادواب حرف چیره گشب رفقای
 عدد الواسع را توفیق فراهم آمدن و نه معالیه پرداختن رفیق نه گسب و هرکه هر حا
 بود من بکارسه قدرنج بر حواده ازان معرکه هولناک رو نه نلده نهاده هنگام
 شام (۱) ناعلی مدکسره و عنان گسسته و دهل سکسته در آمدند - * بیب *

بود مرگ خوشتر ازان زندگی که آرد بروی تو شرمندگی
 و این واقعه هجدهم ماه صفر المظفر روی داد و بهکوان ناعیمب طفل عود
 کوته بربکوحی پیوسب *

مقرر شدن کهان دیرو از تغیر رینکوجی

و رسیدن او و محاصره نمودن بورسد

و دستگیر شدن رینکوجی

ارادکا که آومان نائی نازل طبیعی در گرسب ادناکا نائی روجه نابو
 راو سعادت پی پسر او ملن متکفل امور گسته بود کهانددی را و بدو توسل حسب

حور ماهی بی آب بی باب سده به قطع علائق مساکن آنا و احدات حلالی
 وطن گردیده آوارۀ نادیده ناکامی گسترد و فاوله نه‌فاوله بصوب مالوا و اطراف و اکفاف
 راهی شدند و حساسی و سمیری از ره روان عالم فانی نه ماند فریاتی که اراں و وب
 ویران و بی چراغ گشته تا حال صوب آنادی نه گروم و احدی از رفتگان باوطن
 نرینه گشت و این حالت نا هنگام نرول رحممت سال آینده امتداد یاب تا
 آنکه ارحم الراحمین فصل خود را شامل حال فانی ماندگان فرموده نه مصداق
 مصمون صداف مسکون و الله ابرل می السماء ماء فاحنا نه الارض بعد موتها
 فرمان داد و آب حداتی نه خلق تسنه کامل و حال لب رسدگان وادی
 حرمان چکانده اربن بلیه رهائی بخشید -
 * رباعی *

هر چند ندیم ما نکوکاری تو هر چند گنه کدم عیاری تو
 اراطن رسب ما کسی آگه بسب اینها کل آنسب که ستاری تو
 و در سال هزار و صد و سبب و یک چون حشر اربحال ندم حال متصدی ندر
 کهنایب معروض بایه سریر خلاص صیر گسب از پدسگاه فصل و عطا حسب
 الحکم بنام موسی خان نهم‌وزیر الممالک مرحمت سد و او نامر حکومت آن
 سا اسعال ورزید *

تعیین نمودن جوان مرد خان شیخ عبد الواسع بخشی را با فوج جهب استخلاص قلعه جتیلیور و برگشتن او بی نیل مقصود

ساعاً نه تصرف رفتن قلعه موضع حنبلور معموله برگنه حولی بدسب
 کسان مرهته و بر آمدن عیدر حدسی رفم رده کلک بدیع سلک گردیده دریں ولا
 جوان مرد خان جهب افتراع و استخلاص آنجا عدد الواسع بخشی را با فوج
 و چند صرب رندوزک و حرایر تعین فرمود و او بدادکا ستافته نامر محاصره و دستی
 مورچال اسعال ورزید رینکوحی که تعزیمی در سواد فصدۀ پتلان آمده بود اربن
 معنی آگاه گشته بهگوان نامی را ناحمعی از دکهدان رخصت کرد که نه

اسب و تدکیا کان یعنی محط گناه که بفارسی حسک آخور گویند اسبهار دارد که د. ار مدغ (۱) نالده و مرون حاله و مُحَدَدَه سالقه حدس حد بی انعاق نه سده که فطره آبی از آسمان بریزد نماد و پرگناهی از زمین سر بر درد نانه مرزوعاب چه رسد علاوه حوادث و (۲) عاهات دیگر گشت *

چنان حسک سالی در آمد دیدید که هوش از سر خلق عالم پرید
در آسمان سر سر بسته شد نه نهج گناه از رمی رسته شد
معان از که و مه نگردون رسید بریدند از رندگانی امید
خوان مرد خان نا جمهور انام از خاص و عام سه روز - توالی (۳) ناستسقا
در آمد و حویلهای اسک از حسمه سار چشم روان گشت و حر عرق (۴) ادفعال
و بدامب اثر احاب طاهر سد و هر چند نظر انتظار بر خار سوی آبان خار
گست سواهی سواد دود آه حسرت لگه انری مرئی نه گشت و غیر نعره علاوه گل
صدای رعدی نگوس برسید روز دروز پلغ تسعیر علاف و کفغ درج حبوبات نالا روم
و سه آثار و چهار آثار نه میوان نلاس سنجیدگی نام حالتی عریب و وحش
عجب دیدار گشت عوام الداس و ریاب که بخوردن بیجهای گیاه اطفالی دائره
حوج می نمودند گروه گروه ره نورد وادی عدم می گشتند حیوان بی زبان در سب
کاری بی انسان گرفتار آمده از بی کاهی کاهنده گله گله نچراگاه نیستی می
ستافتند اکل میته - ماح و حلال گشت تالاب ها و آبیزار حوس کاسه گدایان
و مغلغل حسک و حالی ماند محط آب در گرایی علاف افروزد درد سابرمتی
حدولی نیست نماد که وصوی دسب از حان سستی نه دمم ادا می گشت
و مطهر کریمه یا ارض انلعی مآءک و یا سماء افلعی و عیص الماء حلوه ظهور نمود
کافه رعایا و عامه نریایی پرگنات و ریاب حصواً از صلح پتن از ممر بی آبی

(۱) نالده کهنه حاله گرشته محدده ناول مصوم و ذال مکسور سال دنگ معیست

و سال محط ۱۲ *

(۲) عاهات جمع عاهت بمعنی آفت است ۱۲ *

(۳) ناستسقا طلب آب نمودن یعنی نازان خواستن *

(۴) ادفعال شرمده شدن ۱۲ *

چنانچه گزارش یافت - کیدار را و بی عم داماحی گایکوار نعلی دار برگناب سرکار بندر سور را بقرار دادن سه لک روپه بکتاب داری حویس طلبداسته بود و انکام کار صدر محمد خان به دهی که نگارش پذیرم به عرصه ظهور در آمد و سید اچس در امر حکومت مستقل گسب کیدار را و فایافته مصدر شورش و فساد گردیده پندام داد که اگر صدر محمد خان دخل می یاب وجه قرار داد میداد اکنون که امر حکومت بر او قرار یافته آن وجه را بدهد و چندنی در پی هنگامه طرق و سوار ع آمد و روپ نکاز و متردیدی مسدود مادی خون از سید اچس تدارک به عمل در نمی آمد لاجار تن به فضا داده سوم حصه آمدنی محصول بندر را تا ایصال آن وجه تنخواه بوسه نائب کیدار را و طلب داشته دخیل و سهیم کار صاحب و پس از استقرار و باوجود ایصال زر بسبب بعضی حوادث که روی نمود بیدخل نتوانست سد و مجموع حاصل بندر به سه قسم منقسم گردید حصه اراں متصدی و بعضی در وجه تنخواه حافظ مسعود خان نائب یاقوب خان دنداراچیوری و بهر سوم از مرهته معزز گسب همدان ایام پروانه مهروریر الملک اعتماد الدوله در باب دخیل کار ساختن گماشته بدیع الدین خان وفای نگار کهتره پارچه و سایر بنام مدوی درگاه و رود فرمود و به عمل در آورد همدین سال در عسره دوم مائة شعبان المعظم فریب به نصف الفهارمیی لره که در پی مدت اقامت رافم دریدیدار گاهی بسده بود واقع گسب و ماندد، وریدن نسیم در گدسب که بعضی را محسوس نگسب *

وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات

به تر لوتره اشتهاار یافته

ار حمله سوانکات عرب افرای این سال که به سامب افعال و ددوب ما مردم مانع برول (۱) عب السماء گسته وموع قحط شدید که در افوا اهل گجرات به تر لوتره که عبار از سقوط هزار و هسب صد و سه نکر ماحیب

(۱) عبث ناران و ناران ناریدن ۱۲ *

فرستاد مستر لام که پندس روی قلعه متروصد آمدن عمده التکار بود نه مکرد بیرون آوردن بلا توقف نه حائغ خویش فرستاد خود نه دربار آمد و نا علی نواز خان نائب متصدی رفته نه مقتضای رف و گف و شدیدی نموده برگشت و حائغ خود را استحکام داده بنسب و زوری حدد گزاند عمده التکار را نه تبدیل لباس نهاده کستی نمئی رساند و او همانجا سکوت ورزیده از اندیشه گرفت و گمروا رسب *

قوارگوفتن حصه مرهته در بندر مبارک سورت

چون از ابتدای فساد مرهته درین صوبه که در نواحی بندر سورت سرکردگی بدلاخی گایکوار نه عرصه ظهور آمد اربابا که چنداں قدرت و مکنتی نداشت متصدیان آربا نه معانله و مدافعه می پرداختند حنائکه در محل خویش سبب دگریافته تا آنکه نه مرور سهور و سندس که جمعندی بهم رساند دسب تطاول نه تاحب و نا راج برگدات آن صلح دربار ساحب که رستم علی خان نا فوج آراسته در ایام حکومت خود سال نه سال معانله و مدافعه او نه آمده تعاقب می نمود پس از سهادت رستم علی خان که حار سرراة بدلاخی بود تمامی پرتگات آن طرف دریای مهندری و سرکار بندر سورت بلا شرکت عدر بتصرف بلا تشویش در آمد و بهرام خان را قدرت و مکنت مدافعه و معانله او دسب بهم نداد اما چون علای برگدات سورت که سواي آربا نه مروجب می رف و رعایا از خوف متصدی حائف و هراسان بودند نه صلاح و تکلف آنها نا متصدی طریق سلوک مسلوک ساخته فرار داد حصه نمود که رعایا مبرسانده باشند و نه فراج نال و جمعیت خاطر در مساکن خودها آباد بوده نمانر معاملات و مروجب علای نه کشاده پیسایی در بندر آمد و رف نمایند و این صورت تا روداد فراج سید اچهن و صعدر محمد خان گرت دوم نه کج دار مرور استمرار داسب و نظر بر متداب حصار و مرور مصالح توپ خانه مداحلب مرهته در بندر نمیتوانسب سد خون سید اچهن ملهار نامی را از بروده نقرار حق الاعانه نه شرط احراج صعدر محمد خان معاوب طلب داسب و او گسسه افتاد و صعدر محمد خان حرانغ اشرفی دسب آورده در حصار عالم نهاده مورحال سهر پناه بکنک در پیوس

فرسته عمده التکار با احمیری حان دستوری یافته در عین گرمی هنگامه آرائی
 صدر محمد حان که بار دوم برپا نموده بود رسیده سربیک آن معرکه گستند
 بالکمله حدد ماه که بکنگ توپ اندازی و معرکه آرائی منعصی گردید و صورت
 فتح الفات سوز چشم نه کسود چون جمعی از مردم کاری و اعتمادی همراهی
 صدر محمد حان مدل حسین بیگ حان و میر عدد لصمدره نورد سهرستان
 عدم گسند بودند و مواقع تکار و عموم سکنه بممانعب مساهده گردید پیسرف
 کار ددیده دسب منازعب کوتاه ساخته درکوب چهار نمئی و ارانکا نه صوبه
 تهنه راهی گسب همداران اوان چون متوانر و متوالی و اعباب صدرار معروضه
 احنار نویسل و دیگران بعرض اعدس اعلی رسد بدریعه صدر حنگ مفر انس که
 ار هنگام آمدن ار وطن مالوف وارد بندر سوز گسته ار صادق علی حان واقع
 بود حسب الحکم اعلی متصدیگری آنکا بنام او که در احمد آباد افامه داسب
 فرستاد - صادق علی حان بطر برحس معاسرف و قدم ارتعاط نه حافظ سعود
 حان و دیگران کعبه را بوش حواب رسد که چون عهد و پیمان با سد اچس
 موکد نه ایمان گسته اسب معدوریم درین بین محصر و عرصی آصف حاه و مهم
 ساری سید اچس نارکل دولب عائد گسب سد متصدیگری بنام سد معن
 الدین حان عرف سد اچس ناصفه منص و خطاب بهادر و عطیاب نارگاه والا
 و سد قلعه داری نه سید حفیط الدین حان پسر س مرحمت گسب پس ار
 چندنی احمیری حان فرستاده آصف حاه باحل طبعی در گرسب و همراهیانس
 نه دکهن سناقتد زوری حدد فیمانس سد اچس و عمده التکار صعب نه مواقع
 و (۱) مخاوب که دسر آمد بنابر امری عمار کدورب ار تفاع یافته نه عداوت
 و محاصم مدل گردید سید اچس عمده التکار را نه تمهدنی در قلعه طلب
 داسته نار داسب مستر لام کپتان انگلیس طر برهم بیسگی واسطه کعب
 و شیدد او شده تدنری اندیشیده برای بعضی معدمات که بالمسافه عمده التکار
 در دربار تعقیب نماید حضور او را مستدعی گسب سید اچس فریدس را حورده بیرون

از طرفین بزرگ نوردی عدم نه نگاپو در آمدند حافظ مسعود خان حبسی و کیل
یاقوب خان دندار اچپوری و تحارب بدسگل عرب و رومی و حمانه کلاه پوشان
انگلیس و ولندیس و فریکسنس نه اندسته این که حور سید اچپن را هدور
اختیاری و در کار خویش اقتداری دسب بهم نداده مهنا معلوف گسته تی بمصالحه
در دهد و باس مماندی نام آصف حاه که نگوش شان رسیده بود ملکوط داسته
مرعات آن را بنظر در آوردد و از مخاطره آنکه اگر احداناً صعدر محمد خان
دار دیگر تمکن یاند حه سلوک در پسن نماید و سید اچپن در ار انها استمداد
و استعاض در حواسب داسب لهدا باتفاق یکدیگر عهد و پیمان را نه عتاق و طلاق
موکد و موطد ساخته فرار دادد که من بعد صعدر محمد خان یا عبری را در امر
حکومت نگرارد و بعدر مقدور و مندور و نه ممانع و مدافع پروارند و ان
معنی را مستحل ساخته اسامی خودهارا بد نمودد چون مستر لام کپتان
انگلیس که در ^(۱) تَحْنِیم لب و درنگ داشت نادبی الحال نکلنف و سماح
جمهور که تخلف نتواند نمود متحکم صاحب و هر کدام نا مصالح جنگی
و ادوات و آلات حرب الک و روح حصار را قسم نموده نه عهده و اهتمام
خویش گرفته بمحافظ و جنگ در پیوستند و در صورت حال را که محصر
گویند مشعر بر صامندی حکومت نه سید اچپن بدتر ارسال نار گاه والا مرتب
ساخته سپردد و او روانه نمود آصف حاه که از دوسته سید اچپن و نائب
موجداری سهوچ از رویداد صدر آگهی یاف عمده التحارب ملا فخرالدین را که از
امر عدم موافق با تبع ننگ خان و صعدر محمد خان که از چندی از
خان و مان آواره دسب ناکامی مامیدواری برگسب بوطی مالوف نه همراهی
او بصرمی بود خلعت و یک رنجیر فل داده نا احمدی خان نام حماعدار
رحصب فرمود و نه سید اچپن خصوصاً در استدلال و بید معروض داشتن در باب
عطای اسناد درگاهی و نه سادات عظام و مسائلی کرام و اعیان و اسراف و حافظ
مسعود خان و تحاران و کلاه پوشان عموماً در امداد و اعاض و مراعات سید اچپن

(۱) تَحْنِیم مهر کردن ۱۲ *

پناه نه عرم روانگی درول کرد و نه سرانجام سفر و ادای وجه مرسومات سپاه اشتعال
 وزرید سید اچس نه از استعلال و استرداد رده علی نوار حل حواهر راده خود را
 که هم داماد صدر محمد خان بود نه بیانب متصدیگری معمر ساحنه نه دربار
 فرستاد و او محافظت برج و ناره و درب شهر پناه پرداخته نه معتمدان مردم
 کاری سدر و ناساره خلدوس مدانی داسم آصف حاه برآورده سید اچس نه
 فراع نال در قلعه حامی گرم صدر محمد خان بنادر احرا حات لاندی ما یعرف
 خود را آنچه همراه آورده بود در معرض بیع و تحکوه سپاه در آورد و افعال را
 سید اچس خریداری نموده گرم باوجود آن عهده برآئی نداسب و آنچه بود
 متعلقاس بود دساس نمیرسد لهدا فرس اندوه و ملال گردید مفتاح نام
 حنشی علام بیع بنگ خان که معتمد و محرم زار بود و در رفاه بیرون برآمده
 نه صدر محمد خان طاهر صاحب که در هنگام بعدر این ناع از مرط کیا سب
 و عاصب مدی بیع بنگ خان در بحب فلاں حوص منلع کلی را ز سرخ
 بودیع بهاده چون حسمه آنکیوان در ظلمات ارضی پنهان اسب و من اران
 م طلع ام ارانکا که گفته اند که زر سعید برای روز سده اسب کدام وف ریاده
 ارس متعاصی صرف آن خواهد بود صدر محمد خان بدلال او حفر نمود
 و گفتار او را معروض نه صدق یافت ظهور این معدی آئی بر روی کار آورد و مسخ
 عربم سفر نموده کمر هم بر استعزاز مرکز اصلی خویش چسب بسته بهراهم
 آوردن سپاه و بستی مورچال بر حصار شهر پناه اشتعال وزرید - * مخطومه *

دگر ناره آهنگ جنگ ساز کرد در بسته فتنه را بار کرد

مرو برد سر در گریبان فراع مرو مرد آسودگی را چراع

سوی ناره جنگ آوزان ناحند نه تدبیر دیوار پرداختند

و از هر دو جانب آتس در نهاد توپ های رئیس تی افتاد سکنه بدر را که هنوز
 از صدمه اولی آسایسی و از سوگواری در گشتگل معرکه بحسب آرامسی پیدا
 نه سده بود که بار دیگر فتنه حفته که حسمس گرم نگسبه سر از بالی برداسب
 و ندره حرف را مستعل ساخته هوس از کله سان حیر ناد گفت و هر روز جمعی

احسن جمعی از سجعان و مخصوصان را همراه نموده بازاده گرفتنی دربار و رس
مورخانها برآورد متعبدان که از کوچه و محلات و اصف حمام مرهته را همراه
گرفته بکوچه که سر دیگرس نه دربار اتصال داشت در آمدند اتفاقاً در وسط کوچه
حادثه که محمد ننگ نام فرستاده داد ساعه نادر انتیاع و ساختن چند منزل چهار
پنس اریس وارد گشته تا فریب چهار صد نفر معلنه همراهی فرود آمده و از
مساهده هنگامه پیوسته مردم خود را مستعد داشته نه محافظت خانه خویش
می پرداخت و کاری از مدارج عمر و وزید نه داشت درین وقت که آن گروه
نادر عادت مستمره مرهته که بر اکثر خانها سرور دسب اندازی نموده می
آمدند رسیدند و از ممانعت برخاست و جنگ بدو تعنگ در بنوس فضا را
تیر و تعنگ از کمن گاه محل نه ملهار سردار مرهته رسد رسیدن همان بود و تسلیم
شدن همان - دکهدیان لانس او را برداشته رجع فیهری نمودند چون حماغه
مرهته ای سردار سد ممکن اصلی ستانند و از طول انکامندن این واقعه ده
حادثه حرانها از اتلاف مال و جان تکار و سکه رو نمود و ده عمال داکس که
از صدمات گولف بوپا نا خاک ره یکسان نگشت و چه داکس و اندازها مسجون
از امتعه و افسه اطراف و حواب بلاد متعدده نعار و سوختن در بنامد نامی
ماددها برن حال این معال می گفتند -

نه صلح از فرورد ساهان حراج بود شهری و لسکری را فراج

وگر روزمندان کن آورد ملا را اسمان بر زمین آورد

حمهور سکه از صغر و کبیر و صنع و سرب نه ستوه آمدند صدر محمد حل ر
مشاهده اس حال خون بدسب آوردن قلعه بالقوه خوددید از و حاص
عابد که تکار و اعیان بدر از هنگام بیاب تیغ بیگ جان ناو عبار آلود
حاضر اند و درس مدد هنگامه احدی نه معاونت پرداخته تعاعد دارند
اندیسد که منادا در بلای بلوای عام بیعتد بالضرورة پیام گرگ آستی میان
آورده متعلقان را بخند دیگر گراسته دربار را حالی نمود و خود نا جمعی از
مخصوصان در محمندی ناع احداث کرد مع ننگ جان واقعه اندرون حصار غار

بهاذه در گرسب و این تمنا را با خود بخاک برد - گویند که از ممر سر مساری
 از آصف حاکم که نه چشم دیدن روپس در خود میدید و نه زبان عذر خواهی را
 با خویش می یافت ستمی قاتلی نه کار برده از حاکم برآمد سد اجهن
 بطر بر اعدار آصف حاکم و حصول رضامندی او پیوسته در انتظار فرصت و فادو
 منگرا دید با آنکه شامب افعال ناپسندیده و اعمال نکوهنده مردم امر مرهونه
 از گزوفت برآمد و مسند ایرانی با تلافی حاکم و مال سکند آنگاه بعلی
 پریوف و فصا (۱) امضا یافت - بزور موعود سد اجهن با جمعی از مخصوصان
 زو نه فلعه آورد از آنجا که پیوسته بنابر فرامش و تعریف امر بخشی گری می
 ممانعت و مراحمت آمد و رف داس در آمده دروازه فلعه را نه کسان خود
 سرد و گرم و گیترا رفته و بار محمد حاکم فلعه دار را گرفته حدس فرمود . مصرع *

دزان فلعه کس کهن ناره کرد

و رونه مکان حاکم دسی که نه دربار اسنهار دارد توپ اندازی آغاز نهاد - معذر
 محمد حاکم را که ظهور این واقعه هرگز در مصلحه اس نمی گرسب در دهر تحسیر
 افتاده لاحار نه نشتن مورچال و (۲) سینه و حدگ امر نمود و از راه اتحاد بیعام
 فرستاد -

حق فراموش مکی دولاب نو رانکه در دسب گذر اسب گرو
 و فریب سه ماه نآتش فسانی شعله زوری چار دیوار بندر سورت مانند کوره
 حدادی التهاب پریوف چون بیسرف کار از هیج سو بنظر در پیامد سد اجهن
 تدبیری اندیشده ملهار نام مرهته را که از فیکل داملحی نه نماند بروده تمام
 داشت بقرار دادن یارده لک رونه نه صعه حق الا عاده و تا ایصال ان وجه از
 آمدنی محصول سوم حصه میگرفته باشد بمعارف خویش دعوت نمود از آنجا
 که آن حماخته واقعه طلب و خواهشند این قسم امور اند احاب کرده آمد
 و از راه رود تپتی و دریکه با چهار صد سوار حرار دکهنی نه فلعه در آورده سد

(۱) امضا نکسر اول روان گرداندن فرمان ۱۲ *

(۲) سینه نکسر اول بمعنی مورچال و دمدمه است ۱۲ *

حود را نه بعدیم این کار ترعب و بحریص نماید سدد مئیس سمعنا و اطعنا گفته
 ر بالراس و العین خوانده بحسب طاهر اشتدای ملاقات برادر را دسب آویز ساخته
 زر نرا آورد و وارد بندر سورب گسب تنع بیگ خان نظر بر احوب سدد اچس در
 تکریم و تعظیم برداخته مهمان پذیر گردید و او در حلوب مکنون صمبر مرکور خاطر
 آصف حاه را نا برادر درمدان آزرده چندی مدوغب بود ادحا که هر امری در
 گروغب حویس اسب سدد اچس را حرأف سدد و هر حدد در این امر بندر
 پاس خاطر برادر و فرموده آصف حاه در بحر اندیسه دسب و پار د ساحلی
 ددسب دناورد سید مئیس حون دسروغب کار بطریش پیامد معاودت مرکور اصلی
 دموده کنعب را نا آصف حاه طاهر ساحب و مضمون لکل احل کتاب بر حواد
 و گف - * * * * *

بر آید در زمان حونس هر کار نوب حود دهد هر میوه ناز
 توان شد بر همه معصود بیور مگر زوری فردا حور د امور
 آصف حاه را که این حکایب خلاف حواهس و مرعی نگوس رسید مرا عاتی
 که سابق نا سدد مئیس مرعی بوده حلال پریوف نا آنکه (۱) نرد احل بیع نگ
 خان در رسد و نامه طلب حضور رسانیده ار شهرستان هستی بیرون نرد - و صعدر
 محمد خان نامر حکومت متمکی گردید و دستور پیس در امر بحسی گری
 و صاحب افتداری سدد اچس مستقل ماند آصف حاه کره دوم سدد مئیس را
 تکلیف نمود و او بامر تعدیم رسم فاتحه و تعزیه متمسک گسته آمد و برادر او را
 انصرام فرموده آصف حاه نه مبالغه تمام می گف چون همور حددی در
 امضاء تقدیر آسمانی و مشییب پردانی در مکمن عیب (۲) لب و درنگ
 مئیس بود کشس و کوشس را فائده دداسب - * * * * *

تا در نرسد وعده هر کار که هسب سودی ده دهد یاری هر یار که هسب
 سید مئیس که روی نار گشب دداسب لاحار متروغب مانده پهلو بر نستر ناتوانی

(۱) نرد ناول معدوح و رای مکسور فاصد و رسول ۱۲

(۲) لب ناول معدوح درنگ کرد ۱۲ *

وقوع هنگامه بندر سورت و برآمدن صفدر محمد خان متصدی آنجا و مداخلت سید

معین الدین خان عرف سید اچهن

همدریس سال شطرنج ناز ملک دوار و ساطورورگار عذار ساط حصوم
و مدارع فیما بین صفدر محمد خان متصدی بندر سورت و سد معین الدین
خان عرف سید اچهن گسترده طرح جنگ انداح و عرصه نبرد آراس
تفصیل این احوال و تبیین این معال آنکه چون صفدر محمد خان از اذتعال تیغ
تیغ خان از پدشگاه خلافت و جهانانی نامر حکومت بندر سورت مفتخر
گشت سید اچهن را که در حین جناب تیغ جنگ خان به مهمات بخشی
گرمی معزز بود بدستور سائق مستقل داسب حدیقه فلم تقدیر بر اقلان سان روم
رده بود بسر بردد - * نیب *

اس مردم پرنفان حور زوعس و آب حوشد نه یک حا و نه سارد بهم
اراسا که در حین حیات تیغ جنگ خان مدار بعضی جهات و مصالح ملکی
بطام الملك آصف حاه را بطر نه تطام عمده التکار و امور دیگر بیدخل ساختن
او بباطر خطور نمود و این معنی را در پرده حفا منخواست بکلوه ظهور در آرد
پیوسه نا خود کنگاس داسب سید متهن برادر مهین سید اچهن را که در اصل
متوطی دارالسور درهان پرز و در ره رف اصحاب عیام - * نیب *

نا ریس و فس و پسم و عصا مسواک

اینها همه بود و آنچه می ناید بیسب

مدسلک بود در نظر آورده حور از مرانب سنی برادرش نا تیغ جنگ خان
و بخشی بودن او اگهی داسب این راز سرسته را بدو سپرد و در کتمان آن
معالعه فرمود - * مصرع *

مصلحت بیسب که از درده نرو آید راز

و اورا مدار نمشد این امر رخصت بندر سورت نمود که بدانجا ستافته برادر

که او مرد راجه رای سگه در ایدر نوکرنوده رحصب نموده که او را مستمال ساخته نه معاونت و شریک کار گشتن آورد - شهنار رفته معتمد راجه را برای تعدس مدد خرچ و گصب و شنید همراه آورد چون هنگام حدائی گردیدن از مخراالدوله وعده دادس یک رکتر فیل بمیان آمده و نه عمل در پیامده افعای آن و رسانیدن روز مره را حوان مرد خان متعهد گشته فرستاده را رحصب فرمود رینکوحی که در صلع موضع ولاد در اندیسنه دخیل کار ساختن مخراالدوله که دسب رسانده او باشد چاره خو بود راجه رای سگه حسب الطلب حوان مرد خان می آمد کسان خود را سر راه او فرستاده نه مواعد دل پذیر نسوی خود دعوت نمود و او احاب کرده شامل گصب از ظهور این معنی قوی دل سده عزم را تصمیم داد و شیر خان را در طلب داسب و او هم آمده ملحق گردید و کمر بر محاصره بلده حسب حسب -

هرچه تدبیر اسب حر نارینه ندریسب

دوس بین حمر کشته شدن نائب او که در پتلاد بود رسید که هریا نام پسر خوانده کهادیر او که نامر فلعه داری نورسد می پرداخت در سواد فصنه پتلاد آمده دسب تطاول دراز صاحب نائب رینکوحی که نه معامله و مدافع او برآمد برسیدن تیر نندون نادیه پیمای وادی عدم گشب چون مسیب ایردی پیوسته بود اراده نالایق او را عائق گصب و نه عزم گرفتن فلعه نورسد و نصب نائب دیگر رو بدانصوب بهاد و فلعه نورسد را محاصره نمود هریا تخصص حسته نندگ دوپ و نندگ اشتعال ورید از اینجا که بعضی از متحصصان نارینکوحی موافق بودند در ایام معدود کسان او نه سارس آنها در نادها گراشته برآمدند و فلعه مفتوح گصب و هریا در روم چون ربادی حمر تقرر بنائب مرهغه دستور سابق نه کهادیر او استهار داشت حوان مرد خان علی رغم رینکوحی حدارندن پندب را که نه بیابان نعلعه دریاد از طرف او می پرداخت طلب داشته در بلده دخیل کار صاحب و گماسته رینکوحی را بیرون کرد -

* حسب *

طلس حمام اسب این دینیای دوس هر زمان در دسب نا ناک دگر

کهدنی آن صلح نموده نه فصله بی تهلی پیوس و آنکا را محاصر نموده نه
 سعی و کوشش مفتوح ساخته عارت کرد فکرالدوله از تدک طرفی تسعیر آنکا
 را بر خود بسته دینار سهر و آواره کلندی از طلا و عرمداش تا نسب و یک
 اشرفی ددر درگاه والا ارسال داسب ر از نظر اسرف گرسب نالحمله چون هذگام
 نار گسب مرهته رسیده بود کالخی ار را نه دهولعه رسانید محمد خاندان فصاتی
 آنکا که نه بیاب موجداری می پرداخت می دخل شده نه بلده آمد و کسان
فکرالدوله ناتقان مرهته فانس و متصرف گستند رینکوحی از امرهه خود را نه
 سرعت تمام رسانده ملحق گسب حون دزان ایام بر تعارف حصه نیوز
 و مصادرات تا حوان مرد حان گعب و سدید داش و کار بداحوشی ادکامیده
 بود رسیدن کالخی و فکرالدوله را از معتدات رسب و مساعدت نعب شمرده
 باتفاق موضع ساندند معموله دهولعه شس گروهی بلده را نتاح در آورد و ناطق
 و صامب آنکا را عارت نموده منزل گردید - حوان مرد حان بدریاب این خبر
 دا فوج آراسته و لوازمه توپ خانه نه قصد سخون از رود نار سایر گورشته بر آمد
 و پاسی از شب گورشته چون صلاح کار دیدید علی عریب را نه بلده معطوف
 ساخته در آمد کالخی فکرالدوله را سپرد رینکوحی کرده خود روانه مسکن شد
 و او فکرالدوله را همراه گرفته موضع نحر چهار گروهی بلده بر ساحل دریای سائر
 فرود آمد از آنکا که قریات پرگنه حویلی حصه مرهته بموجب قرار که سبق
 دگریانته در تعب حوان مرد حان بود - اکنون مصادرات نه محاصم تبدیل
 یافب محصلان شداد و علاط بر تمام پرگنه تعین نموده چشمه تحصیل هر چهار
 حصه جاری صاحب و از آنکا نه موضع عیس پور دو گروهی دائره کرد حوان
مرد حان بیرنه ازاد مقابله و مدافعه در ناره بین پوز اقامت ورید و هر روز
 فوجی از طرفین نه مقابل یک دیگر نموداری کرده نه جنگ توپ و تفنگ می
 پرداختند از آنکا که رینکوحی را از بدسب آمدن فکرالدوله خیال نصب او
 در سر بود در تدبیر آن در آمده تسعیص و تحصیل کذل روده قریات دیگر آورد -
 حوان مرد حان از مکون صمیرش آگاه گشته محمد سهار روئیل را نظر برسانه

فرود آورد معتبر حان حلف بحکم الدوله که بخطاب موسی حان معتبر و مدهی گشته بود ناراده دارالحکومت فعل مکان داشت از ستوح این سائحه وسیع عریب نموده نه حفظ و حراست معموراً بنادر پرداخته رافعه نا گریز را نه پایه سرپر خلاص مصیر معروض داسب - فداء الدین حان که از سانی رنجدده در موضع دهاون مسکن طالم حاله کولی افامت داسب از استماع این قصه نا مرصه بنابر فاتحه و تعریه نار ماندگان که آمده بود از ممانعت در آمدن زحمت فهری نموده رف و بندش از پیس بر آرند گنها افرو د -

نماید یک نفس رحم سنان دسمم بر دل
ولی از دوسب گر جاری حلد بسیار می رفم
پس از حدی که از بودن دهاون و مصاحب کولیان دل تنگ و متعبر گسب نه رینکوحی دوسته نا فائل نه قصه امرتبه آمده حای گروب و او نه مراعات و دل حوئی سر میبرد و همداران ایام شعه حضور پر نور متضمن فرمایش روعی وی روز ماردی و روعی د اسپک^(۱) که از بلاد فرنگ می آرند حواله وکیل مدبری درگاه آسمانچاه شده بود ورور فرمود نلاس تمام روعی و اسپک بعدر لیل که میسر آمد نا عرصه داسب فرستاد و از نظر افسس گوشت و ار راه فصل و عطا نمرحمت خلعت فاحره سرور سب و حوان مرد حان بنابر بندوبست صلح دریای منسوه که ناسردار نامی کولی متمرد سر نه شورش برداشته مصدر فساد بود محمد شهیار روهیله را نا فوج تعیین ید و او چندی نا او نه رد و حورود پرداخت و نا سردار گشته افتاد *

اودت نمودن کاناجی تا کبیر با فخرالدوله از
ضلع سورخته و وقوع ناخوشی فی مابین
جوان مرد خان و رینکوجی بنابر تفاوت
حصه و مصدر هنگامه شدن او
و بدست آوردن قلعه بورد

کاناهی تاکبیر که نا فخرالدوله بصوب سورخته رفته تسخیم و تحصیل

(۱) د آسپک لغت فرانسه بمعنی سبل که در هندی بالهر می گویند *

کهدنی آن صلح نموده نه فصله بی تهللی پیوسب و آنکا را محاصر نموده نه سعی و کوشش مفتوح ساخته عارت کرد وکوالدوله از تدک طرفی تسعیر آنکا را بر حود بسته دبائر سهرب و آواره کلندی از طلا و عرمداش با نسب و یک اشرفی ددر درگاه والا ارسال داسب ر از نظر اسرف گرسب نالکمله چون هذگام نار گسب مرهته رسیده بود کالخی ار را نه دهولعه رسانید محمد خاندان فصاتی آنکا که نه دیاب موجداری می پرداحب بی دخل شده نه بلده آمد و کسان وکوالدوله ناتفاق مرهته فاص و متصرف گسندد رینکوحی از امرته حود را نه سرعت تمام رسانده ملحق گسب حود دزان ایام بر تفاوت حصه بیوره و مصادرات با حوان مرد خان گعب و سید داشت و کار بداحوشی ادکامیده بود رسدن کالخی و وکوالدوله را از معتدات رسب و مساعدت کعب شمرده ناتفاق موضع ساندد معموله دهولعه شس کروهی بلده را نتاحب در آورد و ناطق و صامب آنکا را عارت نموده مدخل گرید - حوان مرد خان بدریاب این خبر دا فوج آراسته و لوازمه توپ خانه نه قصد سخون از رود نار سابر گورشته بر آمد و پاسی از شب گورشته چون صلاح کار دیدد عدل عریب را نه بلده معطوف ساخته در آمد کالخی وکوالدوله را سپرد رینکوحی کرده حود روانه مسکن شد و او وکوالدوله را همراه گرفته موضع بدحر چهار کروهی بلده بر ساحل دریای سابر فرود آمد از آنکا که قریات پرگنه حویلی حصه مرهته بموجب قرار که سبق دگریانته در کعب حوان مرد خان بود - اکون مصادرات نه محاصم تدیل یابم محصلان شداد و علاط بر تمام پرگنه تعین نموده چشمه تحصیل هر چهار حصه جاری صاحب و از آنکا نه موضع عیس پور دو کروهی دائره کرد حوان مرد خان بیر نه ازاده مقابله و مدافعه در ناره بین پوره افامب ورید و هرور فوخی از طرفین نه مقابل یک دیگر نموداری کرده نه جنگ توپ و تفنگ می پرداحندد از آنکا که رینکوحی را از بدسب آمدن وکوالدوله خیال نصب او در سر بود در تدبیر آن در آمده تسعیص و تحصیل کدل رونه قریات دیگر آورد - حوان مرد خان از مکون صمیرش آگاه گشته محمد سهار روهیله را نظر برسانه

عدوت اسب که کرد که دیوب - * طعنه *

تا بدانی که دادۀ ایرو کس بیارد نکوشش از تو ربود
ور بخواهد عالمی چه شود حواست اوبی خلاف خواهد بود

بالکمله معمران دیوانی را تا دفتر ار حانۀ فایم علی خان طلب داشت و را
گذاشت حمیع خدمات بدی و سیله سنده هشتم دی الحکۀ که یوم الترویۀ بود
نه تمسب امور متعلقۀ حویس سرگرم گردید و معاهد سیۀ نخ و حاسد
پسب فطرب اسود الوحۀ فی الدارین گسب - * طعنه *

نمیر تا برهی ای حسود کس ربکی اسب
که از مشعب آن حر نمرگ نتوان رسب
بدداشت ستمگر که ستم بر ما کرد
برگردن او نماد و بر ما نگرش

اتفاقاً همدران او ان روزه مال که نمیر احمد و محمود کرده داده بودند در بدر
سورب منظور نه گسته چون کالای بد نویس خداوند بر گسب نكسه آن را
در دفتر حانۀ والا سپرد که یاد کار باشد و روزه دیگر نمیر خود کرده داد و در سال
هزار و صد و سسب جوان مرد خان بدسب آویر بر آوردن حسب الحکم اخیالی
بدعب اسرفی بیورۀ نموده بمعرض ایصال در آورد و ربیکوچی بدابر بعضی امور
در بردیکی موضع اسلالی چهار گروهی نلده آمد و جوان مرد خان فایم فلیخان
و زام را همراۀ گرفته رفته ملافی سده معاودت کرد و ربیکوچی رب - اله داد
مصااتی نائب موحرداری دوله که نایکی از فصاتیان آنکا ربکی داسب
کسته شد و فصاتیان فصدہ گری نائب موحرداری آنکا را بیرد و ملحق ساختند
ار آنکا که موحرداری گری نه صعدر خان تعلق داشت بالجمعیت شایسته بد آنکا
شتافته نه تدبیه برداحته احراح نمود و محمد منور الدین خان صدر صوبه از ممر
نکاری و عدم مذاحلب روانۀ دهس گردید چون حلی از فساد کولیان در برگذۀ
مودده و محمود آباد رودا ده بود محمد شهنار روهیلۀ بر آنها تعین گسب و او
بدوبسب نموده آمد *

او احکام را بحوان مرد حلق طاهر صاحب و بطرف مردم ارتفاع که مکرر سنو
دکریافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغار دهاده گف * قطعه *

حوادمردی دو حیراسب ای حوان مرد
نه سویم گوس نه تا گویم راسب
یکی آن کر رفیعان در گوراری
اگر هر لحظه بیعی صد کم و راسب
دوم کرتو بیاید هج گاهی
چنان کاری که ناید عذر شان حواس

احوین قسم معطره یاد نموده عذر حواه گستند که ما را هرگز سودای این کار در
سر و خیال این عمل در دل نبود مدیمی و نمک پروده شما بدین امر نا نالیس
رهون شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سرای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

ایس تلامی فلک نا و نکند نکند گر فلک نمک نکند
اراسکا که او سبحانه تعالی مدقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام از و کسید
که در اواخر واصل گردیدی بدرکات ححیم مرگ دختر و ناحلف مهیدس
و پسرانها و دخترانها یتیم بی پدر و مادر بدیده بی بصیرتش دید و اندوخته
های کسب حرامش ناد رفته برپیشل سده ناها ملحق گشت - * وحید *
نمک و سوده الماس شصیه اند بهم نه علط هر که نمک خورد بر ار عمر نبرد

* قطعه *

جهان پیمانه را ماند بعینه
که چون پر شد تهی گردد نه هر بار
کمون کر مرگ آن ملعون تهی گشت
نه پندارم که پر گردد دگر بار

هر چند که این همه در اربعسی موجب ملال خاطر ناظران گشته و ناعب
صداع سامعان سده چون دل برداسب بدین وسیله حالی نمود و تیر مکل

عدوت اسب که کرد که دیوب - * طعنه *

تا بدانی که دادۀ ایرو کس بیارد نکوشس از تو ربود
ور بخواهد عالمی چه شود حواست اوبی خلاف خواهد بود

بالکمله معمران دیوانی را تا دفتر ار حانۀ فایم علی حان طلب داشت و را
گذاشت حمیع خدمات بدی و سیله سنده هشتم دی الحکۀ که یوم الترویۀ بود
نه تمسب امور متعلقۀ حویس سرگرم گردید و معاهد سیۀ نخ و حاسد
پسب فطرب اسود الوحۀ فی الدارین گسب - * طعنه *

نمیر تا برهی ای حسود کس ربکی اسب
که از مشعب آن حر نمرگ نتوان رسب
بدداشت ستمگر که ستم بر ما کرد
برگردن او نماد و بر ما نگرش

اتفاقاً همدران او ان روزه مال که نمیر احمد و محمود کرده داده بودند در بدر
سورب منظور نه گسته چون کالای بد نویس خداوند بر گسب نكسه آن را
در دفتر حانۀ والا سپرد که یاد کار باشد و روزه دیگر نمیر خود کرده داد و در سال
هزار و صد و سسب جوان مرد حان بدسب آویر بر آوردن حسب الحکم اخیالی
بدعب اسرفی بیورۀ نموده بمعرض ایصال در آورد و ربکوحی بدابر بعضی امور
در بردیکی موضع اسلالی چهار گروهی نلده آمد و جوان مرد حان فایم فلیخان
و زام را همراۀ گرفته رفته ملافی سده معاودت کرد و ربکوحی رب - اله داد
مصااتی نائب موحرداری دوله که نایکی از فصاتیان آنکا ربکشی داسب
کسته شد و فصاتیان فصدہ گری نائب موحرداری آنکا را بیرد و ملحق ساختند
ار آنکا که موحرداری گری نه صعدر حان تعلق داشت بالجمعیت شایسته بد آنکا
شتافته نه تدبیه برداحته احراح نمود و محمد منور الدین حان صدر صوبه از ممر
نکاری و عدم مذاحلب روانۀ دهس گردید چون حلی از فساد کولیان در برگذۀ
مودده و محمود آباد رودا ده بود محمد شهنار روهیلۀ بر آنها تعین گسب و او
بدوبسب نموده آمد *

او احکام را بحوان مرد حلق طاهر صاحب و بطریق قدم از تعاط که مکرر سنو
دگریافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغار دهاده گف * قطعه *

حوادمردی دو حیراسب ای حوان مرد
نه سویم گوس نه تا گویم راسب
یکی آن کر رعیعان در گوراری
اگر هر لحظه بیعی صد کم و راسب
دوم کرتو بیاید هج گاهی
چنان کاری که ناید عذر شان حواس

احوین قسم معطره یاد نموده عذر حواه گستند که ما را هرگز سودای این کار در
سر و خیال این عمل در دل نبود مدیمی و نمک پروده شما بدین امر نا نالیس
رهون شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سرای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

ایس تلامی ملک نا و نکند نکند گر ملک نمک نکند
اراسکا که او سبحانه تعالی مدقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام از و کسید
که در اواخر واصل گردیدند بدرکات ححیم مرگ دختر و ناحلف مهیدس
و پسرانها و دخترانها یتیم بی پدر و مادر بدیده بی بصیرتش دید و اندوخته
های کسب حرامش ناد رفته برپیشل سده ناها ملحق گشت - * وحید *
نمک و سوده الماس شصیه اند بهم نه علط هر که نمک خورد بر ار عمر نبرد

* قطعه *

حسان پیمانه را ماند بعینه
که چون پر شد تهی گردد نه هر بار
کمون کر مرگ آن ملعون تهی گشت
نه پندارم که پر گردد دگر بار

هر چند که این همه در اربعسی موجب ملال خاطر ناظران گشته و ناعب
صداع سامعان سده چون دل برداسب بدین وسیله حالی نمود و تیر مکل

طاهری و صمدا بدریاف ایمنکه درجه حمال و اندیشه اسب آمد و رف داشت
 احکامی که وزود موموده بود نموده گفت که بدانرا تمام حکم صعدر خان را از
 احکام آگاه ناید صاحب و تعریف و اگراسب ناید کرد آن سقی که از در کوشتن
 بهرور خان و افع گشت ارانکا که موش خانگی و ارجع جهات مطلع بود
 و حاریکه از ممر امداد و اعانت بهرور خان در سنده پرکنده اش می خلدند دبعه
 برآمد و سهام مرام را نه هدف مراد دیوسته ناف بحسب طاهر همراهی نموده
 بد صعدر خان آمد و احکام را طاهر صاحب و او گفت که نه حوان مرد خان
 گفته حواف حواهم داد حمله درینس آورد و آن کم طرف بد اندیس که درپیش
 روپس شسته احکام در دسب داسب بحوش آمد گوئی لب را کشود و از
 روی طبرو استخفاف گفت که درین رف سلطنت کنجا ماده و احکام شاهی
 را که می برسد بعداد خان را درحواسب بداند از استماع این گفتار ناهنگار
 ریاد از دهدس رام را عدان حوصله از دسب رف و عالم را در چشم تیره و تار دید
 احکام را از دسب واحب القطعس کسده گروب و گفت که اگر در بد چون
 توانا اهلی اعتبار ندارد اما ما را بعیاب عزیز و موجب افتخار اسب * * * قطعه *
 گر نه بیند بهرور شب تیره چشم حسمه آفتاب را چه گناه
 راسب حواهی هزار چشم چنان کور بهتر نه آفتاب سیاه
 و برحاسب و احرزور حوان مرد خان را دیده از احکام و افع صاحب و گفت
 مناران جهان فلب دسملان شکعد
 ترا چه سد که همه فلب دوستان شکدی

ارانکا که اورا بدر ارجوهات چند خاطر نشان نموده رحبه در مواعد مصادف
 و محالبد انگنده حقوق دیرینه اسلاف و احلاف را نه عقوق مددل ساخته بود
 انر بدیر نگسب و حوانی که مطابق سوال باشد حاصل نه سد و آن مرور مد بر
 از ممر سماتب نا کار برداران دیگر که یاس نمک حواری داشته نا رام بودند سر
 و جهرأ میگفت که اکنون بکه نوع و کدام امید ماده اید کسی که محل اعداد
 و اعتبار بود از منان رفته بحالی خدمات را مگر در حواف دریا بد هیهات هیهات

و مروعی از صدق نه دارد *

* رباعی *

مرد تمام آنکه نگهب و نکرد

وانکه نگهب و نکند رس بود

رس نه ازان کس که نگهب و نکرد

بالضرورة رویداد اوزا نه معرف الحضور بهر حال بوسه فصارا پیس از رسیدن
این سائحه اوزا شخصی در حضور گسب ازانکا که اکثر خدمات حصولی در
تعلی داسب حکم معلی صادر شد که از دفتر حاکمه نوشته از نظر اعدس
نگرانند مکرر آن بعد ترفیم تعلقات حصولی امینی و کوروائی کهثره یارچه
احمد آناد را که او واسطه عوض معروض بود بیر درج کرده گرانیددد و حضرت
طل سبکائی هریک از تعلقات را منصوب نیکی از بچکانه های او بدستخط مرین
فرموددد چون مقام احقر رسیددد حکم سد که دیگری تحویل نماید مقرب الحضور
و الحاکم حارید حان و زای رایان ناگرم که سرف اندوز حضور بوددد بدروه عوض
رسانددد که امینی مقام علی محمد حان مرحوم و درین ولا نه پسرش که
بخطاب پدر سرفراز اسب مرحوم گسته تعلی نه بهرور حان ندارد مگرواسطه او
بوده و از خانه رادان مورینی ساه اعلی زسوان حایگاه اسب و کوروائی که نه
مکسن حان اسب چون هنگام تقرر خدمت پیسکس سرکار والا قبول کرده
و تعالی بهرور حان واصل نه ساخته مکرران دوسته ادد هرچه حکم بصاد حاصل
مرین فرموددد و حکم والا نه سرف بغداد پیوسب که حکم استقلال امینی دهددد
و کوروائی را بیردر سپرد امین نماید که وجه پیسکس را از لوازمه خدمت نه
صدط در آورده ارسال حضور نماید و دو قطعه احکام قدسی بهرور وزیر الممالک از دفتر
حاکمه که مرحوم سده بود درین وفه رسید ازانکا که آن پیر کفثار عدار
و آن (۱) دیوت (۲) لکیم (۳) عدل (۴) حنار از راه حدیب و مکاری نه مراعات

(۱) دیوت یعنی و نای مشدد مرد بی عنوت و بی رنگ و بی حمت ۱۲ *

(۲) لکیم یعنی و ناکس ۱۲ *

(۳) عدل - ناول و نای مصوب و لام مسدد ستم گرو سعت گو ۱۲ *

(۴) حنار - نالغ مع شددد نا عدر کندده یعنی بنوائی کندده ۱۲ *

برده احارت حاصل ساحه از روی ترور صورت عدوی اندیشیده و صیغه مکرری
پیش نهاد صمیر خود نموده رجساره حیا را نه بیل حرام خواری، مخصوص کرده
و دیده احوال بی نصیرتس را نه میل بدوفائی مکحول و معنوب داشته - * تب *
نه از حلق شرم و نه ترس از خدا نه اندیشه کرده رزور حرا
نا خودیکه نا حلف مهینش را پیشکار نه تعلقه کروزائی معرر داشته بود لکن
بعل آنکه - * مصرع *

گدای دوربین فرزد حدود را کورمی سازد

خود پیام گزار این معنی سده بعد صعب و نوم کردار بروج حما دریده عاره بی
آررمی بر رج رسوائی مالدده آمده چون حروس بی هنگام نه ترانگ برداشته
و تمهید بسته حدودس بصرف ان انکر الاصوات لصوت الکمر سهند و بهنو بلند
کرده سرانندن و رنکانندن سامعه آغار نهاده ظاهر صاحب که صعدر حان نا فائم ملی
حان نغاری دارد و نه میخواند که مکنون صمدش بر ملا اند و این عده نکشاید
اراده دارد که داروغگی کهنه پاریه را از تختش بر آرد بعل مصلحت کروزائی
که ازان دیگرست و در سرد شما و از دیگر تعلقات بعضی و صری متصور نسب
امیدی را که از مدیم دارد بعد انصالی یک ماه و گراش حواهد کرد چون
حاره بحر ادعان نداسب سکوف ورزید و آن (۱) همار مساء (۲) مدیم موحب
رضا دانسته رف و روز دیگر که عره شهر حمادی الاولی بود حمیع تعلقات را
صط نموده نا حلف دویمی را پیشکار صاحب که پیوسته نا شمع رعی در
معادل دکابی حیدد - مسوز اوراق تا یک ماه و نیم مهر حموسی بر لب
رده نانتطاری ایغای وعده گزاید (روزی او را طلب داشته گف که چرا نموحب
مراز نه عمل در نمی آید (۳) مهمل و نا مربوط چند از رطاب و یانس گفته رف
و طکم نه یغین بدوسب که گفتار واهی پریسک می معرس پا بر حاندسب

(۱) همار ناول معنوح و نشدد نانی اریس مردم عب کندده و سخن چینی کندده ۱۲ *

(۲) نیم سخن چینی ۱۲ *

(۳) مهمل ناول مصوم و منم نانی معنوح مائع نکار و نهوده ۱۲ *

و مروعی از صدق نه دارد *

* رباعی *

مرد تمام آنکه نگهب و نکرد و آنکه نگهب و نکند دیم مرد

و آنکه نگهب و نکند رس بود رس نه ازان کس که نگهب و نکرد

بالضرورة رویداد اوزا نه معرف الحضور بهر حال بوسه فصارا پیس از رسیدن این سائحه اوزا شخصی در حضور گسب ازانجا که اکثر خدمات حصولی در تعلق داسب حکم معلی صادر شد که از دفتر حاکمه نوشته از نظر اقدس نگرانند مکرر آن بعد توفیم تعلقات حصولی امینی و کوروائی که تیره یارچه احمد آباد را که از واسطه عرص معروض بود نیز درج کرده گرانیدند و حضرت ظل سبحانی هریک از تعلقات را منصوب یکی از بچکانه های او بدست مریین فرمودند چون مقام احقر رسیدند حکم شد که دیگری تحویل نماید مقرب الحضور و الحاکمان حارید حان و زای رایان ناگرم که سرف اندوز حضور بودند دروغ عرص رساندند که امینی مقام علی محمد حان مرحوم و درین ولا نه پسرش که بخطاب پدر سر قرار اسب مرحوم گسته تعلق نه بهرور حان ندارد مگر واسطه او بوده و از خانه رادان موری ساه اعلی زواں حایگاه اسب و کوروائی که نه معسن حان اسب چون هنگام تقرر خدمت پیسکس سرکار والا قبول کرده و تعالی بهرور حان واصل نه ساخته مکرران دوسته اند هرچه حکم بصاد حاصل مریین فرمودند و حکم والا نه سرف بغداد پیوس که حکم استقلال امینی دهد و کوروائی را نیز در سبک امین نماید که وجه پیسکس را از لوازم خدمت نه صبط در آورده ارسال حضور نماید و دو قطعه احکام قدسی بهرور وزیر الممالک از دفتر حاکمه که مرحوم سده بود درین وقت رسید ازانجا که آن پیر کفزار عدار و آن (۱) دیوت (۲) لکیم (۳) عدل (۴) حنار از راه حدیب و مکاری نه مراعات

(۱) دیوت یعنی و نای مشدد مرد بی عزت و بی رنگ و بی حمت ۱۲ *

(۲) لکیم یعنی و ناکس ۱۲ *

(۳) عدل - ناول و نای مصوب و لام مسدد ستم گرو سعت گو ۱۲ *

(۴) حنار - نالغ مع شدد نا عذر کننده یعنی بوفائی کننده ۱۲ *

که رهنما باشد بود طلب داشت و او از و حامی عافیت متامل گسته ار را
 محسوب که آینده نالمره خاطر معکوسش مطمئن ناسد گفت که بدون احارب
 و رحصب علی محمد خان که مدیمی ایشانم و در پندس حکم الدوله بیرنه
 سفارس ایشان بودم برای کار اعدام نمی توانم کرد درین ضمن منظور نظر دیده
 می بصرنس آنکه اگر احياناً صحبت در بگیرد و در سیاه^(۱) چال نلائی افتد
 یا نگمان ستر بکه نه سحره گرفتار آید بدستداری حمایت برآید و بدهد - صدر خان
 بتعلیم آن معلم انالسه پیغام کرد و خان مرحوم او را که برین تمهید حاضر آمده بود
 فرستاد - * تب *

مکی تربیب بدگهر راده را نه بدمسب همدو مدده ناده را
 و او نه کساده بدسالی در سرانجام امور خیر و سررفته رفته پیس آمد کرد و تصرف
 در مزاج صدر خان بهم رسانید سر په سوزش خاریدن آغار نهاد - * تب *

سزار بحوف حاة بدترسود چو گردن قوی ملر از در سود
 ده^(۲) تسع صعب و کثیر مدیم و حدید کار پردازان صدر خان در آمد و در خانه
 برادداری سنگه بلده هادی طریق صلاب و گمراهی گردید و کار بجائی رسانید
 که در او احر جمیع حقوق سالی و حق را نسیاً مسمیاً و هداء مدنوراً انگاشته
 در یک دو امر سهلی خان معفور را آزاده و مکدر صاحب و نارام برد دعا صاحب
 و فتوری در مواد اخلاص و اتحاد باحوال مرد خان و برادرش انداحب * رباعی *

بد اصل و گدا چو خواحه گردن نه نکو اسب

معفور شود بداند از دسمی و دوسب

کرد دائره کوره ر گوهر ساری

از کوره همان برون تراود که در و اسب

نالکمله پس ارتکال والد معفور بیس از پندش متوجه حال نار ماندگان شده
 نه ناس نمک حواری دیرینه پرداحب -

(۱) چال برون شال مغاک را گویند ۱۲ *

(۲) تسع گردن مارو گویند ۱۲ *

گسب -

* بیب *

آن سرکه سرای تیج باشد سرب دهیش دریع باشد
و آن گندم نملی خو فروش معرفتی نا روخه حکم الدوله بهم رسانیده به نمودن
ناعهای سبرکعاب تصور حمایب متکفل سرانجام فریات تعلقه اوشد پس
ارتکال حکم الدوله و آن مرحومه مداءالدین خان و معتخر خان در کرب
و کیس کنگس داستند فصارا حاوی اوزان که در انکا حاضر بود به تعرس
دریافته او را آگاه صاحب و او عیال خود را کنار نموده خود در (۱) کف خان
مرحوم بنه گرب -

* نب *

نکوئی نا بدان کردن چنان اسب که بد کردن به حامی نیک مردان
تا آن که معدوم حوائی بحویکه سنی ذکر یاب فصل گسب و ساط حکومت
شان در نور دیده سد و فراس روزگار فرش امر نظام برای حوان مرد خان
گسترایید و صدر خان برادرش برچار نالش بناب تکیه رده به رتی و فتی
مهمات مالی و ملکی مامور گردید آن (۲) مختال (۳) مختال در مال کار خود
ادسید که هم وسیله زوری و از ممر مواحده و مصادره محفوظ و مصون بوده
باشد خون در ایام حکومت معارالمک و دیوانی خان معفور مدور ار تغییر
و مطمئن امور نظام واقع و صدر خان و کار پردازانش این معامله
عاری -

* مصرع *

گیرم که حدا حامه دهد کو اندام

* بیب *

هر نظری را که بر او رختند حامه ناندازه تن دوختند
نایکی از احوان شیاطین در صاحب و او پس صدر خان تقریب کار پرداری
و واقع کاری او را به کوشش کوسید از انکا که او خواهشمند این چنین کس

(۱) کف حاب و بنه ۱۲ *

(۲) مختال مکر کننده ۱۲ *

(۳) مختال متکب و فریبد ۱۲ *

شیدایی از هم کاران گوی سعب می رنود و از سالهایی دواز در سرانجام مهم
بیش والد زام بدس آمد نموده نامریسدستی می پرداحب و در اعیان و هم
حشمان رُشد و آنروئی پیدا نموده معروف و روشناس گشته - * نظم *

سر ناکسان را بر افراشتی و ريسان اميد بهی داشنی
سررستنه حویش کم کردن اسب نه حب اندرون مار پروردن اسب
از آنجا که کار فرما را بداته بیک ذات دید بازارد ذاتی را کاسد و بصاعت مدالست
را فاسد ساخته بمداملب طریق سلامب می بدمود اما گاه بیگاه که حوصله اش
تلگی می نمود نه مضمون کل شیئی یرجع الی اصله رجوع نموده موسکی می
دوایند - * بیب *

پرتو نمکان نگرد هرکه بیادش بداسب
تربیب نا اهل را خون گردگان برگدند اسب

و بمقتضای کژ طبعی نه دشکی میرکاند - * بیب *

بیس عقب نه ارّه کنی اسب مقتضای طمعنتس اینی اسب
و نا زام که برداشت نمیکرد موافق بدود بالحکم نس از عول مدارالملک
والد معوز چون کاریکه تراخور حال او ناشد بداشت سعارش نموده در سرکار
بحکم الدوله بوکر صاحب تا آنکه بوب حکومت و امر بطامب نه بحکم الدوله
رسید و او نه کروزائی نظامب کثره یارچه و سایر مامور گشت و ارد افعالی
و رشب اعمالیس عالمی متدعنه حسب اتعان فداءالدین خان بغابر امری نا
او^(۱) چب افتاد و بحکم الدوله در معرض نار پرس و صدد گرفتن مصادره در
آمده بمحصلان علاط و شداد سرهدگی عدالوهاب بنگ سپرد و کار نه سکده
و ردن و نستی ادکامید آن کفتار مکار نه عکر وانکسار دسب افتعار بدامن
استشفاع خان معوزرد و ایشان نظر بر آنکه از می گفته می شود و بدام من
سداحته ادد نه سعاع پرداحته مدب بدیر گسب و بحکم الدوله و فداءالدین
خان بپاسداری خاطر ایشان از سر حریمه اش در گوششتند اما از خدمت معزل

(۱) چب افنادس کنانه ارد شدن است ۱۲ *

و (۱) طاحونه ملک که چندی بمرامس گردس نمود در آخر کار دانه و خودش را در هم سائند -
* نظم *

جهان آسیائی اسب مردم را که بر حوس همی گردد این آسیا
دو سنگ بر ریزر آن نه بس یکی آسمان اسب و دگر رمی
تو اندر مانه یکی دانه بخود ناس گرم برد و برانده
که ناگه نگردد همدن آسبا کد استخوان ترا توتیا

و صدر محمد خان برادرش که نامزدان می پرداخت بعد انقراض مام
و سوگواری نه حفظ و حراس و استمال سکه آنجا کیعیف و اعهه نا گیر را
معروض پایت سر بر حلافت مصیر گردانید و هفت سراس عربی نژاد ناد رفتار
و ده هزار اسرمی تمام عیار بغیر پدسکس نارگاه والا راونه نمود - و محمد هادی
وکیل او بدریعه صدر جنگ مدراتس از بطرافدس گزاید حلع و فیل و اصفه
منصب و خطاب نهاد و سدد متصدیگری بددر از بدسگاه فصل و عطا مرحمت
شده حواله وکیل گس *

تعلق پذیرفتن دیوانی صوبه به راقم از انتقال طالب علی خان

اددیرس سال دیوانی صوبه از انتقال طالب علی خان بدادر تقریبی برام
تعلق پذیرمب معصل این محمل آنکه برهمونی و اعوای ملعون دیو حاصلتی
انلیس طربی - عفریب طلعتی - دوس همتی - عول کرداری مردم آزاری از فربه
هنود کم اصلی - بد نسلی - سعده ناری - دمدمه ساری -
* نظم *

کافر بد حاصل بی پیروی همه مگری تمام تروری
همچون عولی دراز نا لائی رسب روئی گریه سیمائی
بد کس بد گهر عجب ملعون همه چیرش حرام الا حوس

از آنجا که حررت حلی در طیب حدس آسته بود در هر امری از امور نه

نسو معموله پتلاد هعده گروهی نلده رسد و گنگادهرنا فکالدوله رفته بدو پیوستند و داماحی چندنی درانکا مقامات ورزیده کهاندیر او برادر خود را نه دادن برگنده دریاد و دیانک دوده راضی و مستمال ساحب و نمرحب درحواسب او فلعنه نورسد را بیر بدو را گراسب و رفح مبارعب و حصومب گسب فداءالدین خان که از زور ناحوسی نا معتخر خان از کهنایب برآمده در دهوان امامب داشب درس ولا که داماحی و دیگران فراهم آمدند برای حصول بعضی مرام خویش آمد و فائده نه بحسد داماحی از نسو کوچ نموده بموضع کو کلنج نه گروهی نلده آمد بعضی گفب و سیدد معاملت نا جوان مرد خان نموده کا توحی تاکبیر را نا فوج مرهته فکالدوله را همراه داده بصوب صلح سورتهه رخصت کرده خود نمرم مسکن برگشت و رینکوحی و فداءالدین خان تا دریای مهندری نه (۱) مسایعب پرداختند و فداءالدین خان نه دهوان ستان و رینکوحی نامر ماسوره اشتعال ورزید ازانکا که فاعنه نورسد مکان بودن رینکوحی در تحب کهاندی راو ماند فصنه امرتهه را که برسی گروهی نلده رافع اسب برای سکناى خویش در نظر آورده اساس فلعجه طرح انداخته نه تعمیر آن جمعی را گراشته بنابر تشخیص نه دهولعه آمد *

ارتکال تیغ بیگ خان متصدی بندر مبارک

سورت ازین خاکدان و تقرر متصدیگری

آنجا به صفدر محمد خان برادرش

اندزین سال کستی هستی مشکور متاع عس و کامرانی تیغ بیگ خان متصدی بندر سورت زور سه شنده نسب و یکم شهر شعبان المعظم از تند ناد مخالف پدس روی احل طوفانی سده درهم سکسب و طعاب ناد نا املس گسسته در گرداب محبط فنا افتاد -

* دب *

درین ورطه کستی فرو شد هراز که پیدا نه سد تحنه بر کنار

(۱) مسامعت بی روی کردن و در اصطلاح بحبث رساندن مسافر است ۱۲ *

میسور و مقدور نمی گسب هر کدامی نه چاره خوئی ملکاء گستند فصارا ملهار هولکر فرستاده نحی راو بنابر تسخیص و تحصيل صونع مالوة موج کسی نموده از بواج پرگنه کوندهره و دوحده میگرش درینموت که رسیده بود و رساننده لونا واده که با صنعت بیرپور نراعی درمیان داسب جهب حصول مرام خویش او را آورده برپور را تاحب چون از کبر پنج مویب المساف بود رینکوحی و افع گسته سرگرسب خود را نه ملهار هولکر نوشته استمداد نمود و او پاسخ داد که اگر دو لک روپنه بعد و در ربحر بدل بشرط بودن یک ماه بطریق حق الاعانة سناه منظور خاطر نشان نماد می آیم - رینکوحی بدیفرته آکوحی برادر خود را با چندی از معتمدان شیر حال نه صیغه یرعمال فرستاده طلب داشت مکرالدوله و گنگا دهر و گوسلخی ارنی تهید آگاه گسته چون تاب معارمب آن موج گران نداشتند دسب از محاصره بار داشته آب دیدده موره کسیده دواردهم شهر صغر طفل بار گسب کوفته رمند - اتعافاً پس از رسیدن فرستاد های رینکوحی ملهار کوچ نموده رفته بود و اتعاف ملاقات دسب بهم نداد - رینکوحی ظهور این معنی را از فتوحات عینی و امداد لارینی پنداشته از تدنگای چار دیوار بر آمده متوجه کار خویش گردید مکرالدوله را دکهدیان برداشته راه دهولعه پیش گرفته آمدند و محمد عظم فوحدار آنها را درون ساخته متصرف گستند - چون از هنگامه آرائی کسان کهاندی راو و برپا نمودن مکرالدوله داملخی آگاه گسب بنابر رفع مناسفه و برار چند سال اتعاف آمدن این صونه نه سده بود کهاندیر او را همراه گرفته نه بروده آمد و رینکوحی را برد خود طلب داسب - گنگا دهر و گوسلخی از رسیدن داملخی باتفاق کهاندی راو سمندده مکرالدوله را همراه گرفته از دهولعه مومع حنیلپور معموله پرگنه حوبلی هعب کروهی بلده که ملععه دارد و در حصه مرهته بود و درین ولا نه بصرف حوان مرد حال در آمده و عذر حدسی از حلال او باجمعی از سوار و پیاده تعین کرده بود منزل گریب شدند و حدسی تاب استقامت در خود ندیده بر آمد و گنگا دهر کسان خود را نه محافظ آنها تعین نمود درین بین داملخی از بروده کوچ نموده نه مومع

نه معادل بحر الدوله نه معروف پرداری و معرکه آرائی پرداخت * * بیب *
 دو صف را مسافت چو نزدیک سد ازان چشم حورسند تاریک سد
 و مداران و زرم طلای هر دو جانب بر روی بگدنگر بزرگناری میدان داری نه
 حوران در آمدند * * بیب *

دواندد بر یکدیگر نازگی صلاح از میان رف یکداری

و در حمله بحسب ناندک رد و حورد فواید اسقامت فصاحتان همراهی شیر
 حان مترلر گسب و رحنه در میدان پایداری دیگران افگند و ناف مقاومت
 پیارنده رو گردان سده مددان را نه حرف سپردند * * نظم *
 گورنران برفتند ران رستخیز بود رسم فصاحتان در گریز
 کور که ران را سد از کار دس و هم چرم نگسب و چونک شکسب
 هم هر دو لسكر در آویختند شب و روز را در هم آمیختند
 از مساهده این حال عرق حمیب شیر حان بگورک آمده عار فرار را بخود
 روا نداشته - * * بیب *

بپنجیده بر خود چو پیچیده مار برآورد شمسرر هر آب دار

و در عرصه کار ران اسقامت وزیده پیاوردی تهو و خلادت مدم حرأت پیس
 بهاده مدافع پرداخت اما از تن تنها چه حیدر اگرچه رستم وب ناسد و ار
 یکه چه آید هر چند که روئین تن بود درین تن مرکس نه بزرنگ ار پا در
 آمد و او که رزه پوس عرق آهی بود پناده رو نرا آورده حریف ار یمس و یسارس
 در آمد نزدیک بود که از پشت نازکی هستیش بیرمود آرند که سقای او حرنه
 آب حیانی که سرمایه رندگس بود رسانند یعنی اسب خود را پیس کسیده
 خود را وفایه او صاحب و نا آنرو کشته افتاد سدر حان سوار گشته ازان ورطه
 حون حوار و مهلت حان سپار بیرون آمده ناتعلو رینکوحی در چار دیوار حصار
 کپرنج بحسب حساب و از طرفین نه مورچال بندی پرداخت بحسب توپ
 و تفگ در پیوستند در سال هزار و صد و پنجاه و نه ازانکه که چندی محاصره
 قصه کپرنج بطول انکامد و از هیج ممری پیشرو کز درویشان و بیروندان

مدعا آنکه پرگنات را بنصرف در آورده ناحمد آباد ناید پرداخت و از حوان مرد
حان داد دل ناید حواس *

تا درمیل حواسته کردگار چیس

و دو روز گف و سدید و عهد و پیمان سپری سد سیر حان در مراقب
و مکاتب متردد خاطر و دودله بود که دوسته رینکوحی مسعر نرسیدن خود
در نواح ناره سندور دعه رسید و سیر حان از تردد نر آمده در کتمان این رار کوسید
چون قصه کپر نبع که در تصرفش بود ازانکا فریب المسافه واقع شده هنگامی
که ششم و گوس طرف دانی در نوم علق عود *

چنان حلق از روی علق حرات که بیداری خود دیدی بحواب
بی حراته خود را نه کپر نبع رسانید صدگاهی که حاج سلطان روز حرات
دعای را از رح سب تاری برداس و سخص منام از کاشانه دماغ عودنگان
نستری حبری کفاره کسید مکر الدوله و دیگران از سب روی سیر حان و رسیدن
رینکوحی نا حتر گستند و پاسه کوف نه تعاون پرداختند اما نگرش نرسیدند
و در سواد قصه کپر نبع که سیر حان معسکر آراسته بود آمده ننگ تیر و تنگ
نائرة حدال و بیان قتال ناز دیگر نرا فرودختند روز دیگر رینکوحی بیر رسیده شامل
سیر حان گردید و از بی دخل ساحتی گماسته کباندی را و واقف گشته نماند
مداحلق نائب خویش مرار نامی را که در نلده افامد داشت مواعید
دلپذیر بحوان مرد حان نوسب ازانکا که تقریبی از (۱) حازی اوراق معاملات
نصف پرگنه حویلی حصه مرهته در عوض پرگنه پتلاد سیدده بخاطر داس
درین وقت فانویافته در حواس نموده پاسخ نوسب رینکوحی را که نهر نوع
در ملک پای خود را فایم کردن مد نظر بود نالصروره برپرفته را گراش و حوان
مرد حان مرار را نه نماند او در مخالف نلده دخیل کار صاحب یالجمله
رینکوحی ناستطهار و اتفاق شیر حان روز دوم *

* بی *

دم صبح کیس ساه رزین حشم ر مشوق نر آورد طفل و علم

مرد حان ظهور این معنی را نه فال تنگ گرفته علی رعم پونلخی نائب کماندی راو را از بلده می داخل صاحب و آمدنی محاللات و برگنه حولی نه صط در آورد پونلخی برصواب آمده کوساحی و گنگدهر نا فوج دکهدی و جمعی از فصائل را که بنام فخرالدوله نوکر گرفته بود برای تسخیر و تحصیل و بدر ساحس شمال حوان مرد حان برگنه موده و امکنه دیگر که هر چهار طرف متصرف شوند رخص نمود و فخرالدوله را مامد (۱) عروس که آراسه سر موح گردانید رینکوحی را که نا سیر حل اخلاص بهم رسیده بود بوسه که نا رسدش موحی را فراهم آورده متطر و متروند او داشت شمرحان از اطراف و حواب سپاه را طلب داسه نوکر صاحب و حسم انتظار بر سارع آمدن رینکوحی چار کرده در سواد قصه کبریمه نسب ازانکا که او از راه خاندس مدرحه این صوب سده بود یک گونه توقف روی داد و ستر حل بنابر احراحات سناه مصطرب گشته فریات چند برگنه موده و درباد را نتاحب در آرد چون هطور حمر واقعی پیوسن رینکوحی نداسه نه معصلی و ف ار اء عافد اندیسی محمد امام ندیع را حب سلسله حقایق امر موافق و یگانگ درد پونلخی پتل ورسناد و خود نعم کپریلج معاودت موده بموضع کدنهال آمد - فخرالدوله که نا فوج مرهته دران بواج رسده بود بطریق سب خون بر شتر حان رسیده نحدگ نمر و نحدگ در پیوس و معدودی ار طرفین گسته و حسته گسند چون صبح فریب بود دسب ار حدگ کشیده بمقابل فرود آمد درین نس محمد امام ندیع که نا پونلخی ملافی گشته ابواب موافق نا ستر حل مفتوح ساخته نا معتمدی ار او رسد و فخرالدوله و سرداران مرهته را ازان واقع ساخته سرداران هر دو جانب را ملاقات داد فخرالدوله نه شیر حل گف که الماصی لاندکر اکون بمددکاری بحب و یارزی وف مرهته طریق موافق و موافق پیموده ممد و معاون اسب کمر هم چسب بسته نندازک ملاقات بردارد و اب رفته نکور آرد - خلاصه

(۱) عروس که کانه از صوبی ناشد رست و مهت که طفلان را ندان برساند ۱۲ برهال

برادران را بحالی او و حصص نمادند لهذا قلم علی را مقرر نمود که بعد از بعین
 ، رانه گسب و بحکم خان موصی را بدو سپرد همدرین سال شدت نرول ناران ترلرل
 و نه مواعد اکثر عمارات افگند و حوان مرد خان بناب و وحداری دهولعه را ار تعیر
 فام علی خان نه محمد عظم کرائی تعویص کرد و محمد سهار روهیله را نا سه
 عد نعر ار سوار و پیاده نوکر صاحب و کسان ار مان نائی رینکوحی را ار حسن
 بر آزرده نردش نردد و کهاندیر او بیر متعاف او درد او مان نائی ستان *

برپا نمودن پوتاجی پتیل فخرالدوله را بنابر نجبش

جوان مرد خان و مقرر گشتن نیابت داماجی

برینکوجی بدستور سابق و رویداد

جنگ شیر خان با فخرالدوله

و رسیدن رینکوجی

اراکا که بنابر مقدمه تعارف حصه وحه بیوره که دران ایام بر اقوام سکند
 بلده نعویس یافته بود و ریاده و کمی بخش مصادرات میمانن حوان مرد خان
 و نائب مرهته کار نه حسوب و ناحوسی انکامیده بود و او سکوة این معدی را
 نه پوتاجی پتیل که دران اوان سر فوح و راتق و فاتق مهماب کهاندیر او سده در
 صلح پرگنه پتلاد رسیده فام داشف تمهدنی نموده فخرالدوله را که در ملعچه موصع
 عداث پور نار داشته بوددد پالکی سواربی و فیل نشان و حیمه تعین ساخته برای
 نمود حوان مرد خان و حصول مرام حویش مانند (۱) متوس و (۲) حواسه
 برپا نمود و درین صمن حدر بحالی رینکوحی نه دستور سانی سایع گسب حوان

(۱) متوس نقطه اول و ثانی و سکی را و سینی بی نقطه صورتی را گویند که مرارعا

در کشت راز ساربد بعیت دفع جانوران ریل کاره ۱۲ برهان *

(۲) حواسه نقطه اول نروین نواسه صورتی باشد که در المار و رراعتها نصب کنند

۱۱ و حویش و طپور اران ترصدده آسندی نه کشت برساند ۱۲ برهان *

و محمد هادی خان و زام را همراه گرفته از صلح دریای و ترک و سایر و پیرا حنده
 سواد فصد بیلدگر که در تصرف روز آور خان نرادرش بود زوری چند مقامات
 ورزید و سود اوزان از استماع کسل ممدی احوی اسمعیل و محمد خان که در
 کهنایب بود عارم بلده گردید و در یک موصع پیشها پور نا کولنل مطاع الطربس
 حنگ رو نمود و چندی کشته و حسنه گستند چند تیر ترام رسد ازانکا که حفظ
 اوسنخانه تعالی سانه شامل بود کاری نماند *
 * بیب *

اگر بیع عالم بحدود رحای نبرد رگی تا بخواهد حدای
 و نور عید الصکی داخل بلده گشت و نرادر او را از کهنایب طلبداس
 حوانمرد خان پیشتر کوچ نموده نا رادهن نور رفته معدر خان را و شمال ساخته
 رفع کدورت نمود و هفدهم سهر بیع الثانی سال هزار و صد و پنجاه و هسب
 بلده در آمد و معدر خان بیردر همان ایام رسید کباندبر او که بصلح سورتبه شتافته
 بود معاودت نموده وارد فصد دهولقه گشت و نایب بلده را از بغیر مور و پندت
 بنام ترمک بدت مقرر کرده روانه نروده گردید ازانکا که بنمانه عمر احوی اسمعیل
 محمد خان لبرر گشت سوم سهر سعدان نکوار رحمت انردی بیوس هور
 از عم و الم والد مرهوم ناسوده بود که اس داع نالای داع سوح و حگوها را
 کفایت صاحب *
 * نب *

هردم زمانه داع عمی بر حکر دهد یکداع نیک نا شده داع دگر دهد
 اوسوس از حوانی او چون امر نا گردید را چاره و در مانی نکر صدرو شکیدائی
 نسیب لایحرم بدعای طلب معرب اشتعال ورزید *
 * بیب *

ما لعنتک انکم و ملک لعن نار از روی حقیقی نه از روی محار
 نا ریچه همی گندم بر طع و حود رقیم صدوق عدم یک نک نار
 چون از ایام بحم الدوله نداد و عکی مرصه بندر کهنایب می پرد احب و از حس
 سلوک نکار را راضی و ساکو و نجم خان را نقس حیر حواهی او نرلوح سینه
 نب و مرتسم بود و پیوسته بصلاح و صواندد او کار میکرد از استماع این فصد
 نا مرصیه منابر گشته ترسم متعارف تعریه ترام بوسته استدعا نمود که یکی از

برادران را بحالی او و حصص نامند لهذا قسم علی را مقرر نمود که بعد از بعین
 ، رانه گسب و بحکم خان موصی را بدو سپرد همدین سال شدت نرول ناران ترلرل
 و نه مواعد اکثر عمارات افگند و حواص مرد خان بناب و وحداری دهولعه را ار تعیر
 فام علی خان نه محمد عظم کرائی تعویص کرد و محمد سهار زوهیله را نا سه
 عد نعر از سوار و پیاده نوکر صاحب و کسان ار مان نائی رینکوحی را ار حنس
 بر آزرده نردش نردد و کهاندیر او بیر متعاص او درد او مان نائی ستان *

برپا نمودن پوتاجی پتیل فخرالدوله را بنابر نجبش

جوان مرد خان و مقرر گشتن نیابت داماجی

برینکوجی بدستور سابق و رویداد

جنگ شیرخان با فخرالدوله

و رسیدن رینکوجی

اراسکا که بنابر مقدمه تعارف حصه وحه بیوره که دران ایام بر اقوام سکند
 بلده نعویس یافته بود و ریاده و کمی بخش مصادرات میمانن حوان مرد خان
 و نائب مرهته کار نه حسوب و ناحوسی انکامیده بود و او سکوة این معدی را
 نه پوتاجی پتیل که دران اوان سر فوح و راتق و فاتق مهماب کهاندیر او سده در
 صلح پرگنه پتلاد رسیده فام داشف تمهدنی نموده فخرالدوله را که در ملعچه موضع
 عداث پور نار داشته بوددد پالکی سواربی و فیل نشان و حیمه تعین ساخته برای
 نمود حوان مرد خان و حصول مرام حویش مانند (۱) متوس و (۲) حواسه
 نرا نمود و درین صمن حدر بحالی رینکوحی نه دستور سانی سایع گسب حوان

(۱) متوس نقطه اول و ثانی و سکی را و سینی بی نقطه صورتی را گویند که مراعات

در کشت زار ساربد بحسب دفع جانوران ریل کاره ۱۲ برهان *

(۲) حواسه نقطه اول نروون بواسطه صورتی باشد که در المار و رراعتها نصب کنند

۱۱ و حویش و طپور اران ترصدده آمسینی نه کشت برساند ۱۲ برهان *

که اکثراً انعام کارش بدیدجا کسید بالعمله روز دیگر که رنگی سب از سمکون
 واد برداخته زو بنامب میرعفر الله بحسبی فخر الدوله ناحماغه کندر از مروه
 سپاه و بحارت پیسگان عارب رده رحمی عربان و نالان رونه سهر نهاده در آمدند
 و در مسعد جامع بدان حال امامب گرویدند سکنه نلده از راه خدا ترسی و حبر
 گبری و بنماز حال برداخته بر سایدن دان و کسوت و مایحتاج بری کسب دکر
 نامی دینوی و ثواب و اجر احزوی حاصل نمودند - روحه و طفل فخر الدوله
 جوان مرد خان اگاه گسند حاجی نور الله را نا ربهه سواری فرستاده آورده معترم
 داشت درین بین فرستاده گنگادهرنا حواحه سرای فخر الدوله که بنابر بعض
 و بحسب او در آمده بود نه نلده آمد و او را برد و مدلهای کای از زر و حواحه
 و اقمسه و اسپال برکی و فلان کوه پیکر و نمایی ساز و سامان امارت و انال
 که لکوک را از رش داس نا اسب و ستر همراهیل و بعضی بحارت پیسگان که
 نامند مدافعه تحته هلی سال برداسند آورده بودند بدسب مرهقه اسناد و حرری
 نه حواص مود حل رسند *

سنگ بد گوهر اگر کاسه رزین سنگد فتمب سنگ دعفراید و زر کم نه سود
 شاج کدو هر چند دسب در داسی سرو سهی رند آسمان دادند که کدام سر سراز
 سروری اسب و گیاه اگر چه نا ر مرد دعوی براری کند و لیکن * مصرع *

اس یکی را نه نگیان دان برد و اس را بحوال *

آمدن کهانندیر او بنابر فراهم آوردن مال مغروته فخر

الدوله و فید نمودن رینکوجی و ملاقات

نمودن با جوان مرد خان و همراه

بردن فخر الدوله و نگاه داشتن

او در قلچه غیاث پور

کهانندی را و برادر داماحی را که او مال نائی نه بیاب او معمر کرده بود

که در آنجا بود بیگانه را دیده سمشیری انداح و اندک حراحتی نه گردش
رساید ناآرزو نرسد ناره در آمد و گف * رباعی *

دیور جدل وصال حال افروزی و امروز چندی فراوان عالم سوری
افسوس که مستوفی دیوان وصال آنرا روزی نویسد و این را روزی

سیر حال تهنیت و هستی نعل نعلی روح زرد در نعلی که یوسف کونال
نعم الدوا در نالی دیوار حصار منین در راه اسلویه و رای پو احداث کرده توفع
ورزیده روانه ناره سدور گسب و سپاه متفرق که تازه جمع سده بودند طریق
معلی حسته گذاره کشند و نعل الدوا ناعمیت همراهی حویس ناره را
عام نموده نشتب صدر حال که از سمب پورحاج ناموح نه چنگ توب
و تعنگ می پرداح و از طرف دیگر دکهنیان معرکه آرائی داستند از سوج
این سانه حرآب کرده پیس آمدند و سرکر و ار احاطه کرده ننگ در پیوستند
تا و م سام که طلیعه سپاه رنگ نمودار گسب ناره حدال و نال ساعه دساعه رانه
می کسید و معصوران در مدافعه ناصی العالیات انداحتی نددون و سب
نان نعل می کوسیدند چون طرف نالی جمع کدیر و آنها سرده نعل نعل بودند
فریب پاسی از سب گورسته سب چهاردهم ماه ده جان عرصه تنگی پذیرد
و سب تطاول دکهنان نعل ناطق و صامب دراز گش و چهار طرف ریخته
دستگیر ساختند * مصرع *

سیری که اسیر سگ سود هم ر فضا اسب * بیب *

چو ماهی نه کام نهدگ افتاد ضرورت دل و حل مدرن نهاد
ارنجا که قذائل خود و متعلقان پسران جمع کثیر از انان و دکور صعیرو کدیر همراه
داس و بدن قسم گرفتار مصیبتی نه سده بودند از حدال بی حمران مرهته
نیرایه رن را از دسب و گردن آنها گرفتند و طرفه حالی که حدال نصیب هیچ
دشمنان نعل بر آنها گرسب دران هنگامه داروگیری از ارواح نعل الدوا در
نیم جان ناطع هف ساله از دیگران حدال افتاد و نعل نعلی از ساکن
سید پور که دران نزدیکی بود پناه گرفته متواری گسب * بیب *

نریعل و ریعلانی دل فرور سربرده نا حوسدلی چند روز

از رفاهت کند و حوان مرد حان را بر اراده حویش آگاه ساخته هنگامی که سیاه
 شام بر لشکر مملکت دم روز ناحقش آورد فردی نصف شب حدائی گرفته
 دیوار را سازگپور آمد - حوان مرد حان ندانجا سناخته بر حورک و او را بوعده
 رساندن یک ریکر فیل در پاداس این عمل مسرور ساخته و حسب نمود بحر الدوله
 چون حدان موحی از خود نداس و اکثر سناه بی زورگار فراهم آمده دوکر
 شده بودند و آنها هر چه نمی رسید که نه حالت ماندن و نه روی باز گشتن
 داشتند در گرداف حدت فرو ماندند *

بهر لیسری چون بلائی رسد	ر ددائی پیشروائی رسد
اگر نایدت شوک حسروی	دل و دست سمسیرن کی موی
کسی کو ددازد ر تو سر دربع	بو ناید دداری ارو زر دربع
تورور درم انگه نکدم بود	ناو گه جهائی دهی کم بود
دلیر تهی دسب هنگام کار	چوناری است بی نال و پردر سگار

حوان مرد حان حدائی گردیدن راحه و بیدائی دنگران از مساعدت وف و یابری
 بحسب یافته بدان بودن شعر حان که اکثر حماعداران بو فراهم آمدگان چشم بر
 و داستند د پندی که سنگ تعرفه در آنها افتد اندسیده از راه برادری نه شیر حان
 گفته فرستاد که که نذیر او نا فوج گران متوجه این صوف است عقوق می رسد
 و حسن معاسرف بحر الدوله را معاینه نمودند ترک مرافق او اولی است -
 اراکجا که از سعیدن پاسخ رانی سنگه که همان مدل د بو میگویم دیوار تو گوش
 دار قطع رسته امید یافتن مدد حرج کرده در کار خود منکیر بود این برانه را
 سعیده بهان مند بریدی عم اندسیده عذر عسر احراحات را بگوش بحر الدوله
 کسیده روزانه نا همراهیان حوس و اکدی حماعداران که مرافق او را گردند
 رو نه یناه حصار بلده آورد و از رویداد این سانه بحر الدوله آگاه گشته خود سوار
 سده حواس که بدلیری برداخته ازان حرکت باز دارند چون او از مکل خود رفته
 بود پی برداشته نه سرعت نه ناحق در آمد چون ناواف بود نه عطی نا
 در یک دیوار اسلوریه که تار آمد و او را دواف دپین بین شخصی از حصارین

گنگاهر و جماعهٔ دکهبیان با چند صرب توپ و آلات و ادوات حرب تعدی صاحب که پیس شتافته در بین طریق فایز یافته بمعالله پردازد او باستعداد تمام رو نراه آورد و بر سه چهار گروهی نموداری کرده حدگ در انداحب فخر الدوله نه پا مردی و استقامت بسنده روزی رو نراه آورد و میگفت *

می امروز کاری کدم بی گمان که بر نامداران سزاید چنان
 بر آم که گردن مراری کدم ده سمسیر نا سیر ناری کدم
 همه جا بمداغه پرداخته رد و خورد کمال بر احوال در سواد بلده پیوسته مکمل
 مفاسی بطرد در آورده مور حال مددی نموده فرود آمد و صدر حال پرده
 ظلمانی سب را پیش رو دیده معاودت کرد و دکهبیان نه فرودگاه خردها رفتند نا
 مردا از پس حجاب عیب چه رخ نماید زور دیگر چون روبرق آفتاب بر روی سپهر
 آب گون روان سد و مهر بلند ران را نادان ساخته از ساحل مسرور بر کشید
 چون ناره بین یوز مکمل موحدا بر سبیل را کسان جوان مرد خان فایم داستند
 و بر احوال اتصال داسب فخر الدوله مور چال را پیس انداخته عزم بدست
 آوردن آنجا نمود و ناثرهٔ حرب در گروم صدر خان و فائز فلیکان نه کمک
 پرداختند و دکهبیان بیر نه ترک و تار در آمدند از آنجا که حیطان مساکس پور حات
 نه یکدیگر پیوسته کسان فخر الدوله در ناله آنها همه جا در آمده نه توپ اندازی
 و بر قنداری مور چال را ناره رسانیده او احرار زور نه تصرف خود آوردند و فخر الدوله
 بدانجا در آمده با فائز استقامت گروم و تدبیر ستی مور چال بر حصار
 شهر پناه در پیس نمود بنابر زور بلده مسدود گردید و حدگ توپ و تعدگ از فرار
 برج و ناره سمب دروارهٔ اسلوریه و رایپور در پیوس و تا پنج شانه زور نا حصار
 و فوج دکهبیان ناآتش افروزی حدال و معرکه آرای فتل سر آمد راحه رای سنگه
 نه صاطهٔ نعم الدوله در حواسب مدد خرچ همراهیان نمود فخر الدوله بطرد
 صوابه ناساهی گفت که برگناه در خاکیر دار و بر کار سرکار والا در حواسب مدد
 خرچ بی حساب اسب و ددانسب که از مدتی آن فائز تعویم پاریس گشته
 و آن دعترا گاو حورده رای سنگه از استماع حواب صاف بیدلی آغز نهاده دل

سر راه درباره سیدوز امام داس با جمعیت موجودی باستقلال شناخته در بیه
 نور ملافی گسب فخر الدوله بنابر نالیف ملوف خلعب سش نارجه و سرپیچ
 مرصع و یک رنجیر میل تواص نموده با خود رفیق صاحب ازانجا که عرو و پندار
 و درستی طبع و دمعاسی او که استهلا تمام داس نظر بر مراب سندی
 روش الدوله برادرش که صیغ او با ناصر جنگ خلعب آصف حاکم مسوف بود
 با کهاندنر او راه سلوک نه یموده نه سنده روزی متوجه اس صوب سده نه سعی
 خبر اندیشان که مکتوبی نه او بوسه مندی بر اطاها سر کسی . بهور و خلاد
 خود بود حوس مرهنه را که درن صوبه افدار بیشتر گسته از وفوف اینی معدی
 اندیسیده عدار - کدرب و وحسب بر دلس پاسده گردید * * نظم *

درستی همه بیس چون خار بی سراناس فاسد چو دیشی کس
 ر یک گندیس حمله سوزده کار کسی فله بر حاسب از هر کنار
 حوان مرد خان که از و اطمینان داس در تدبیر مآل کار خود محفل کنگاس
 آراسه در ظاهر بنابر استعمال و در صی نه تهیه و استعداد مدافع و ممانع
 نسب و چهارم سعدان در فضایی موصع اساره یک گروهی بلده داخل حومه
 گسب و فایم فلیکان را برد گنگی مداز کار کهاندنر او که در دواج پتلاد نا موج
 دکهان رسده بود رحص نموده از و امداد حواس فام ملی خان نا و گف
 و شنید در میان آورده نه معرز داسن هزار روبیه زور مره حرج سپاه گرفته عرق سهر
 رمضان رسید و در موصع عیس پوز فرود آورده - حوان مرد خان از مرافع
 مرهته موی دل گسته کمر همب نسب و جمعی دیگر از گکراتنن را فراهم آورده
 آماده مدافع گردید - فخر الدوله از ناره سیدوز سیر خان را نه هراوای نا سر
 حویس نعن ساخته عزم بیس گردید و راحه زای سنگه را از ایدر طلب داس
 و او در بردنکی فصف کدر دنج ملافی سده خلعب سش پارچه و یک رنجیر میل
 تواص یاف و بر فاف سیر خان در هراولی مقرر گسب و ازانجا کوچیده نه
 صبه بهیل دوارده گروهی بلده رسید و هفتم نه عزم احمد آباد راب عریب بر
 افراش حوان مرد خان داخل بلده گشته صدر خان برادرش را نا موج ناهای

گنگاهر و جماعة دکهیلان نا چند صرب توپ و آلات و ادوات حرب تعدی صاحب که پیس شتافته در بین طریق فایز یافته بمعامله پردازان او باستعداد تمام رو نراه آورد و بر سه چهار گروهی نموداری کرده حدنگ در انداحب فخر الدوله نه پا مردی و استقامت بسنده روزی رو نراه آورد و میگفت *

می امروز کاری کدم بی گمان که بر نامداران سزاید چهل

بر آم که گردن مراری کدم ده سمسیر نا سیر ناری کدم

همه حا نمداخته پرداخته رد و خورد کمال بر احوال در سواد بلده پیوسته مکمل معاشی بطرد در آورده مور حال مددی نموده فرود آمد و صدر حال پردۀ ظلمانی سب را پیش رو دیده معاودت کرد و دکهیلان نه فرودگاه خردها رفتند نا فردا ار پس حکاک عیب چه رح نماید روز دیگر چون ر ورق آفتاب بر روی سپهر آب گون روان سد و مهر بلند ران را نادان ساخته ار ساحل مسرور بر کشید چون ناره بین یوز مکمل موحدا بر سینی را کسان حوان مرد حان فایم داستند و بر احوال اتصال داسب فخر الدوله مور چال را پیس انداخته عزم بدست آوردن آنکا نمود و ناره حرب در گروم صدر حان و فائیم فلیکان نه کمک پرداختند و دکهیلان بیر نه ترک و تار در آمدند ار آنکا که حیطان مساک پیور حات نه یکدیگر پیوسته کسان فخر الدوله در ناه آدها همه حا در آمده نه توپ اندازی و برقداری مور چال را ناره رسانیده او احرز روز نه تصرف خود آوردند و فخر الدوله بدانکا در آمده نا فائیل استقامت گروم و تدبیر رستی مور چال بر حصار شهر پناه در پیس نمود نادر دروب بلده مسدود گردید و حدنگ توپ و تعدنگ ار فرار برح و ناره سمب درواره اسلوریه و رایپور در پیوس و تا پنج شانه روز نا حصار و فوج دکهیلان ناآتش افروزی حدال و معرکه آرای فتل سر آمد راحه رای سنگه نه صاطه نعم الدوله در حواس مدد خرچ همراهیان نمود فخر الدوله بطرد صواطف ناساهی گف که برگناه در خاکیر دار و بر کار سرکار والا در حواس مدد خرچ بی حساب اسب و دانسب که ار مدتی آن فایون تعویم پاریس گشته و آن دعترا گاو حورده رای سنگه ار استماع حواب صاف بیدلی آعر نهاده دل

و لا يستقدمون نوب گذشته بود از پشاکادان نریاض روضه چنان انتفال فرمودند
و نار ماندگان را بدرد فراق و بوعده دیدار بقصایب مبتلا ساختند * * بیب *

برآمدا برار دریای اندوه مرو ناپید سبلی کوه ناکوه
حوس امری ناگیر بود رنن نه کلمه ترحیم انا لله و انا الیه راجعون کشوده نامر
تجهیز و تکعین پرداخته نکاک سپرد امید که او سبحانه تعالی بدور معرف
بنامرود چنانکه ایشان نسب نکال فرزدان شفق پذیری مددول داشتند
لله الحمد که اراپها راضی ازین سه پندگی سرای انتفال فرمودند واهب بی
مدب اولاد و احقاد ما را بدر توفیق رفیق دارد و عوایب امور شان را بخیر گرداند
نمده و حوده * * بیب *

نماد آن فرح آئین بسر که سار فروران چراغ پدر
ارادها که عمحور و حمر حواة حلائق و محور ایدا و اصرار احدی نبود سکده نلده
عموماً آشنا و بیگانه فرین اندوه و ملال گشتند * * بیب *

نیک و بد چون همه نباید مرد حنک آن کس که گوی نیکی بود
بعد فاتحه و رسوم روز سوم رافم که نکسب حال سعف داشت برادران را جمع
نموده نه دلایا و تسلی پرداخته گفت * * رباعی *

دبا جو رباط و مادر و مهائیم نا طن نبری که ما دزو می ماییم
آن حالی درالکلال میماند و نس نافی همه کل من علیها فاییم
و نه یقین که هندی حیاتی را شرب ناگوار مرگ چشیدنی و رحب هستی نه
عالم نیستی در نستی اسب و این عم و اندوه نا نقیة حیاف مستعار فراموس
سدنی نیست * * بیب *

انن ارم گرفته ر دریای بیکران دود دل من است در و اشک من نهان
نکمون تدبیری باید اندیسید و حاراً ناید حسب که نام و نسان آن مرحوم بر صفحه
اوزای ایل و بهار نه نیکی نوب و یادگار نماد * * بیب *

روانس روش و فرحده نانا اگرچه مرد نامس رنده نانا
و فرزد حلف را که نافیاب صالحات اسب مردم از درگاه محیب الدعوات نالعدو

رتحال خان مغفرت نشان علی محمد خان امین کتهره پارچه ازین خاکدان بروضه رضوان

ار حمله سادات عم برای این سال که عالم الحسن رافم بود رحاب والد مرحوم معفور اسب ارانکا که او سعادته تعالیٰ اورا رفیع العلب و حدا ترس آفریده بود ار مساهد حوادث رمانه و اطوار ادوار دران و حرائع این ملک تاب استقامت درین دیار در خود ندیده دل کنده سد و اراده عاصم بخیری بکاطرس حطور نمود که متعلقان صغیر و کبیر را در بندر سورت نه حفظ و حمایت حاصل حقیقی سپرده خود را سرف اندور کوین اماکی مسروه سارد چون ار مدتی احمدآباد مسکن فرار یافته بود پیوسته در تدبیر این معنی اندیسیده اسلب ریاضتی بر طرف ساحب و سرانجام و استعداد سوارپها و نار بردار پرداحب و بنابر حصول دستکا راهداری مرهغه ار دیوخی تا کبیر نائب داماحی و آگهی عزم خویش نه تیغ بیگ خان متصدی بندر سورت نوسب و حواف با صواب ار هر دو رسید و قصد ایشان تصمیم یاب و اراده الله که بر همه غالب اسب بدوع دیگر تعلق پریرف جوان مرد خان آگاه گشته با صدر حل برادرش و ایم فلی خان آمده نه دل خوئی و فسخ عریض نه مبالغه تمام بعد گسب و راضی نه شده مقرر فرمودند که رافم تا فسمب ناسد نه تعلقه امینی نماد و نعلانه نه مکاریان داده دهم شهر حمادی الاولیٰ حرک را تعین کردند - اتفاقا صدیقه خورد سال رافم که ایشان العلب تمام باو داستند تب نموده حدری بر آورد و اراده لایق را عائق گسب چون نمانه عمرس لغیر سده بود در ایام معدود در گرسب و عم سدید عارض حال ایشل گردید که روز سوم او خود تب کردند و روز برور مرض اشتداد پریرف ار درناف حالت خویش اسمعیل محمد خان برادر رافم را که در کهنایب بود طلب داستند آخر الامر کار حیطه تدبیر و تدای و معالجه بیرون رفم درم شهر حمادی الثانی برور دوسنده مرید ددو ساعت ار روز بر آمده که در دیوان فضا ادا حاء احلهم لا یستأخرون ساعته

و در سال هراز و صد و پنجاه و هفت صعدر جان بعد ششصد پراگندت و پیشکش
 و مدد ازان صلح درینای سال معاودت نموده نه نلده در آمد و کهادیر او بیر ار سوریه
 که هنگام برگشت رسید رینکوحی را نائب مستعل گراسته نه مسکن حوش
 سناف رینکوحی نه قصه ازهر مانر بر ساحل حودنار و انرک دوارده کروهی نلده
 آمده نمانر بعضی گف و سدد ملاوات نکوان مرد جان نوسب و او فام ملی
 جان و فام را همرا نه موضع کهنه که ار فرودگاه رینکوحی قرب بود رمب و نندنگر
 را دنده نه تدبیل دسار عد مواحات نسه آمد و کسملحی ار بعیر مرار نایک نه
 دیب حصه مرهته نه نلده رسده تحیل کار گردید همدران اوان مختار الدوله پسر
 ار رسیدن بوسته حات و وکل حوان مرد جان خلعت شش پارچه که مصحوب
 جان محمد جان و وکیل او فرستاده بود رسد و ندع بیوره که حدی ربع گشته
 بود درین و لا نه عنوان سر سماری دکور اهل حربه و قوم نه قوم مسلم و هندو می
 نعرسه نیم روینه که ازان منلعی نه عمل آمد گرفته شد و حس طن عامه رعایا
 و کافه ترانا نه ان بعض الطی سوء مددل گشت و جسم ناسب هم وطنی که
 داشتند نتیجه نالعکس نکشد و حوسی نه اندوه انکامد * * نظم *

چنین اسب دستور حرح کهن که چون سرور آری برآرد زین

درین لاصوردی سرای دو در ر دنبال مطرب رسد فوجه گر

چنانچه فریب چهل هزار روینه نه دو دفعه ار سند فاصل سکاده حسن امام الدین
 که در موضع کرمه آسوده اند و نه دو دفعه ار محمد عبدالواحد نازگان قوم
 نواهر فریب سب هفتاد هزار روینه حنرا قسرا حسن نموده گرفت ازانکا که
 در حکومت حکم الدوله آن مظلوم منلعی نه طریق مصادره داده و درین انام
 که ار همه بیستر سادان و فرحان بود گریان و نالان نه دگرهی اکثر من احنها مقرر
 گسته فرار نموده نه ندر سورب شعل و ده هزار روینه حسن انرلشم سیم
 حسن عرب رورمی تعارب پدشه را که در خانه اش گراشته نه کهدایب رفته بود
 بر آورده گرفت ر ننداد گرفت و گنر و احد و حر گراشته گردید *

نه بغير الدوله فكر الدين حال - اندر سحابت جنگ که نه منصب هفت
 هواربي دات هفت هزار سوار سرافرازي داشب نه گزرايدند دو لک روپنه نه
 عنوان پيسکس سرکار والا مقرر و معوض گردید و نه مرحمت خلعت خاصه و سر
 بديج و حبيعه مرصع و یک رنجير فيل مفتخر و مناهي گسب ارانکا که کيفيت
 کسته سدن معمول ءام نه حضور نرسیده بود او سدد نيادب نلا عدد اسم درد
 سينارام نام صراب که از ساق نا او معرفتي داسب فرساده بوسب که از
 منصب داران متعدده هرکه لياقت نيادب داشته ناسد ر عهده بر آ تواند سد نام
 او را مندرج ساخته نرساند و رسيدن سدد نه حواں مرد حال که متدرد خاطر بود
 راصح گسب و بير کسی که مصدر اس امر تواند سد نه بود لهدا حواں مرد حال
 که تا حال نائب مقبول عالم بود ايس معنی را از مساعدت و فب تصور نموده
 سدد را گرفته بعام حويس مرقوم نمود هرچند که صائطه استقلال اس قسم
 نوشته حات معمول نبود اما بغير اعلان و اشتها ر نسب و چهارم سهر ديککته
 الحکرام بدع ساهي رفته بر سر بسته داخل بلده گردیده مملکتی باسم بکر الدوله
 بر آورد و وکیل را نا عراض روانه کرد ارانکا که در عهد حصت فردوس مکانی و ايام
 حکومت و نظام و کلائی حصر حلد مکان نتخانه چنتا می احداث نموده
 ستيداس جوهری را دمر آنحضرت آنا شرعی گراسته مسعد ساختند و موسوم
 نه قوه الاسلام گسب چنانچه در محل حويس سمو ذکر يافته اصنامی چند را
 که مفصوب بپارس ناتنه معدود موم سراوگان از سنگ مرمر مرتب کرده در
 القطاربي درر معین نصب آنها بود که از تعديرات فلکی بيب الصم بيب الصمد
 گردید ارانکمله دودب را که هر یک بقدر صد می ناسد نه حلقه سکستی محفوظ
 داشته در زمين دس نمود دينی و فب وزينه او صعب اسلام و حبيب دين را از
 فلوب رائل و طنائع را بکظام دينوي راعب و مائل ديده نه اينار رسوب رخصت
 حاصل کرده بر آوردند علی رؤس الا شهاد نه حمل عرا بهادر بلده آورده در نتخانه
 که در روبرو می از قدیم داستند و از خوف اهل اسلام بهائی دران بهانکانه نه
 پرستش استعمال می ورديدند نصب نموده ب پرستی را آسکار ساختند

گشت و نه دیوخی بیوسب - نارحود این حالت نه تصور آنکه خود را نه بهروچ که قرب اسب رساند کوچ نموده نه موضع ندولی چهار گروهی بهروچ رسید و عرصه بر او بنگ گردید رحمی سده از فیل بر اسب سوار گشت و صفوف مرهته را برهم سگفته تا معدودی بر ساحل رود بار بریده خود را رساند حوس بدون کستی عبور امکان نداشت و کستی‌ها را بیک عالم حان که او بر ار و اندیسه ناک بود و چه ناسازگاری دیوخی بدد ناسب لهذا اسب او بر آب زد که نه سناوری گزاره سود ناگه اسدس در و حل فرماد که حماغه مرهته رسده در گزرایدود و فتکیات حل که دستگیر گشت نه قتل در آهد و اسب واقعه در نسیب و یکم سپردیعهده الحرام آن سال روی نمود و سدوح اسب سائحه نه حواس مرد حان واضح گردید از انجا که مقدمه سلطنت که دران رمب می الحمله نه تسلط بود بود مآل کار خود اندیسیده حلال عهد و پیمان تا معتضر حان بدو عیقه سلمی حواشمند بود که او نائب مستقل نأشد نسب *

* بیب *
 بیا که نوبت صلح است و دوستی و ارادت اسرط آنکه نگوم از انچه رمت حکایت اما بنابر گفته عرص گویل که ار و چه اطمینان تواند شد دودله سائحه گفتند *

* نسب *

چون کردی مداس ایس ر آف که واحب سد طیبعب را مگاف نارحود آن دو سه دفعه نوسب و حوادث این معنی در میال آمد که درن بین حدر تقرر صوبه نه معرا دله از بوشدکاب دارالخلافة رسید و گفت و شدیدا موموف مالد *

صوبه داری فخرالدوله فخر الدین خان

بهادر شجاعت جنگ و مقرر شدن

نیابت به جوان مرد خان و دیوانی

عبد الحسین و قائم قلی خان

چون رویداد صدر از معروغه احبار نونسل و عرائص معتضر حان نه عرص عاکفان نارگاه سلطین پناه رسد از پیشگاه عظم و حلال صوبه داری احمدآناد

مداو'الدی حال و معتبر حال نه عددالعزیز حال عرف معقول عالم که نه فلهه
 داری حذیر می برد احب رسید ناستعداد مراهم آوردن سپاه و لوازم توپ خانه
 سرگرم گسته چند صرف توپ و مصالح از فلهه مرود آورد و نه نگاهداشت پرداخته
 رستم را و نامی از حمایع مرهته را در نوکر گرفت و متعذف حال فلهه دار ملهرا
 را که احلاص مدد بود براف دعوت نموده ناتعل و سرانجام رو برا آورد * بیت *

کفوتی که دگر آشنایان بخواهد دید

فصا همی بردش تا نسوی دانه و دام

القصة اول عزم بدست آوردن بدر سورت را پیس نهاد هم حدود صاحب -
 متصدی آنکا از وفوف این معنی نه حفظ و حراست و استحکام برج و نازه
 پرداخته مستعد ممانع بدست ناخودیکه از صلح سوهی گده نالیست گرسب
 مخاطره مرهته را بخاطر بیاورده و طریق مصالحه و التناج نه آنها که در صونه افتدار
 دارند نه پیموده ناستقلال تمام اراان صلح گزشته نه موصع برلچه رسید دیوخی تا کثیر
 نائب دامالحی راو که از سینه روزی او واقع و نه عنوان خودسری رفتن او را
 دیده نه حدود اندیسید که اگر نه احمدآناک رسیده متمکن گردد چه سلوک در پیس
 خواهد نمود - لهدا نه متصدی بدر سورت نوشت که نه استعلال نه مدافعه کوسد
 که از بنروز نه معانله می رسم عددالعزیز حال از وفوف این معنی گرفتن بدر را
 بوف دیگر موقوف داشته عنان عریب نه سمب احمدآناک معطوف صاحب -
 دیوخی تا کثیر سد راه گسته نه مقابله پیس آمد و او جنگ کنان از سیاری
 مخالف بیدیدیسیده قطع طریق می نمود هر روز جمعی از طرفین کسته و حسته
 می گشتند ازانکا که رستم راو در ایام سانس مکرر نه صیغه نوکری نا دامالحی راو
 بوده دیوخی او را تطمیع نموده نکات حدود مائل صاحب روزیکه مقبول
 عالم متوجه منزل موصع کهیم کهنودره گردید جنگ صعب نوموع آمد - کمی
 آدوفه و مصالح سرب و ناروت و کسته سدن جمعی از حماعته داران و علی میان
 نام که هراول بود رحم کاری برداشته در همان سب در کوشش رستم راو که نا
 دیوخی ساخته بود چندی از حماعته داران دیگر را اعوا نموده رو گردان

این امر بود حمل در اتفاق او نموده منعربآزدگی ساختند و او را بحدده باغائل
 موصح دهوان که مسکن طالم حاله گولی اسب رفته سکوت گروم حوان مرد
 حان پس از انفعال معاملت مرهته و کوچ کهاندیر او از نگینه ناع داخل بلده
 گسته نه تمسب مهمام پرداخته روزآور حان برادر خود را نه مناسب بلده پش فرساده
 عرقه سپاه بحم الدوله که اسباب و اثاث الیوب او را در بکراهه طلب خودها گرفته
 بودند بعضی از راه خوشامد که امددواری بوکری داسعد و از اکثری آنچه را
 خواهش نمود از حیمه و فروش طلب داشته گروم و از همان حیمام ترسرس
 فواحه و بساط در ترس گسترده گسب و حدم و حشم بخدمت میام نمودند
 واعتدروا یا اولی الانصار - * بیب *

چنین اسب آئین گردنده دهر که بخشد نه مهر و ساند نه مهر
 و از اسباب و ایال دو رنجیر فیل یی مکنه و دوم ماده بدل سیر حان و یک رنجیر
 حوان مرد حان و یک رنجیر روز آور حان از حماعه داران نه بیمه بها خریدند
 و قویب سی صد حرائر که حرائر چنان در عوض خودها نگاه داشته بودند آنها را
 موکر صاحب و در آخر کار حرائرها را کسیده گروم و هفتاد پنج صرب توپا از
 خود و بزرگ و مصالح سرب و باروت از آن بحم الدوله را نه تصرف خود در آورد
 و بعد از حان برادرش را نائب مباد و زانی و فانی مهمات مالی و ملکی ساخته
 مدائن تشعیص و گرس بیسکس نا موج نه صلح برگنه کری رخص نمود - نظر
 علی حان و محمد زمان بیگ و موسی علی حان و محمد فلی حان صلاح
 و فلاح حال خود را در ماندن احمدآباد ندیده دو اردهم شهر دیقعه الحرام نه
 عزم دارالخلافت روانه شدند و طالب علی حان دیوان صوبه که در حضور بود
 همدران ایام ناحل موعود در گرسب *

روانه شدن عبدالعزیز خان از قلعه جنیرو به عزم

احمدآباد و کشته شدن او در بین طریق

چون نوشتهجات حوان مرد حان مدنی در مداخله صوبه و برآمدن

نایب‌الکامی انعامید اکنون آنچه خدمت‌گزاری از دست من بر آید کوتاهی
 نخواهم نمود - * نایب *

ندی را ندی سهل باشد حرا اگر مردی احساس الی من اس
 حیمه و سرانجام صیاف فرستاده فرود آورد از آنجا که معاملت صوبه با مرهته
 در سب سد صدر خان یک ریجیریل ماده نائب تواص معتخر خان را همراه
 گرفته نارینکوحی ملاقات برده داد و مزار نایب نامی نه نایب مرهته در نلده
 معمر سده آمد سیر خان روانه ناره سدور گردید و کهاندیراو و کناحی از دیکر
 کوچ نموده بدولت روم و رینکوحی را رخصت پنداد نموده نه صلح سورته
 شتاف فداوالدین خان نه رینکوحی طاهر صاحب که از حضور صوبه تعیر نه شده
 و احکام دیگر هم محدوداً در استقلال ورود فرموده اند اگر مراتب نمایند
 و آب رفته نحو آرد می تواند سد او گفت آنچه ما یعرف من بود نه طعل
 سمانه عارت روم اگر برای خرچ سرانجام نمایند حاضران و او بنابر تدبیر این
 معنی نه کهندایب روانه گردید چون رینکوحی را گرفتن نیمه حصه آنجا که در
 عوض بیرم گام حکم الدوله در دست داشت در پیش بود بدانجا ستانته بر
 تالاب نارنگسر فرود آمد معتخر خان و حکم خان ملاقی سده نائب او را تحویل
 کار نمودند و بنابر تمشیت مداخلت صوبه که فداوالدین خان سلسله حدیان
 شده بود محفل کنگاش آراستند پس از گفت و شنید قرار یافت که عکالة
 لک رویه اگر سرانجام یابد کمر بسته می کرد و حوالین در تدبیر آن شده آنچه
 نه ساط حکم خان و جمع دیگر از مدسولان و اربا و از گرفتن نقد و حدس
 تعارت پیسگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار رویه
 و اصل ساخته در تدبیر نامی سعی بودند - رینکوحی را که مدعا از مداخلت
 حصه بندر کهندایب و گرفتن زر بود گفت که من نه نورسد که ده کروزه از
 کهندایب اسب رفته ناستعداد مهم می پردازم هرگاه بقیه وجه معرزه را گرفته
 بیایند نایب ندان امر پیام نموده شود و خود نه نورسد شتاف و مدکشف
 گسب که گفتار و کردار موعی از صدق نه دارد چون فداوالدین خان نایب و نایب

کهاند یر او و رینکوحی کوچ نموده بموضع نحر سه کروهی نلده نر لب نرنای
 سائر منزل گردیدد حوان مرد حان نرتالاف کانیه داخل حیمة گسب و فام
 ملی حان نا جمعی نرفام بر آمد روز دیگر رانم نرد حوان مرد حان روم
 معلوم نمود ۴۲ نلیداس ننانر پیش آمد حود امور چند خاطر نسل او کرده
 مراحتش را بحال حونش مائل ساحنه نا نر هر پندت و کسناهی عللده در
 خلوت اند چون از آمدن رانم آگاهی یاف گفته نرستاد که اندک نوبت نماید
 می آیم دانسب که حه آس در کاسه شده و واسطه کاری این قسم معدمات را
 که مدلس حال حود نمی دید و هر گر حواهمند نبود ننانر پاس خاطر
 رینکوحی که حواة نحر او بعد و ناعب گسته بود رفته این معنی را از
 خدا حواسته پای حود را کسید و از معدمه نصف برگده حویلی که ننگری اطلاع
 نداشت حود را آسانه صاحب نلداس دوسه دفعه در فوج مرهته آمد و روم
 نموده قرار مصالحه را نروا گراشتن برگده پتلان نلا عوض نرسب نمود نرنی ا ننا شیر
 حان نانی نه رینکوحی حسب الخواهش فداء الدین حان بنعام نمود که میخواست
 نرد او بیاید اگر بموضع سر کهیح حود بیایند می او را آورده می رسام و ملاقات
 یکدیگر ندر عمل می آید رینکوحی نر نرا گشته نه میعاد گاه آمد و سیر حل
 فداء الدین حان را نا حود نر فیل سوار ساخته و رتبه های رنانه همراه گرفته دو
 ساعت از شب گذشته ننت و چهارم شهر رمضان از دروازه را یگهر لب سائر نر آمد
 مستحقطل که ایستادگی داشتند منع نر نر نگسته نرینکوحی رساننده معاود
 کرد رینکوحی فداء الدین حان را نه نرود گاه حویس آورد و از سلوک گرسنه
 گله آغار نمود -

حوسرمند سد طعنه نرنی نرن	نیک حادر حنحر پیاپی نرن
نآردگان و حسب انگینختن	نود نر حراح نمک رینختن
نرن طعنه شرمندة حویس را	نه نشتن مکن نیشتر نرن را

و گفت که اگر چه می ند کرده نودم اما از سماند نرنه و فوج آمد عاند
 اندیسی را نا و حود نحر و الحاح نه خاطر نیارودد اگر اتعاق می نود کار

نایب‌الکامی انعامید اکنون آنچه خدمت‌گزاری از دست من بر آید کوتاهی
 نخواهم نمود - * نایب *

ندی را ندی سهل باشد حرا اگر مردی احساس الی من اس
 حیمه و سرانجام صیاف فرستاده فرود آورد ازانجا که معاملت صوبه با مرهته
 در سب سد صدر خان یک رجیبریل ماده نائب تواص معتخر خان را همراه
 گرفته نارینکوحی ملاقات نموده داد و مژار نایک نامی نه بیاب مرهته در نلده
 معرر سده آمد سیر خان روانه ناره سدور گردید و کهاندیراو وکاناحی از دسحر
 کوچ نموده بدولقه رمب و رینکوحی را رخصت پذلاد نموده نه صلح سورته
 شتاف فداوالدین خان نه رینکوحی طاهر ساحب که از حضور صوبه تعیر نه شده
 و احکام دیگر هم محدوداً در استقلال ورود فرموده اند اگر مراتب نمایند
 و آب رفته نحو آرد می تواند سد او گف آنچه ما یعرف من بود نه طعل
 سمانه عارت رمب اگر برای خرچ سرانجام نمایند حصارم و او بنابر تدبیر این
 معنی نه کهندایب روانه گردید چون رینکوحی را گرفتن نیمه حصه ازانجا که در
 عوض بیرم گام حکم الدوله در و سب داسب در پیش بود ددآنجا ستانته بر
 تالاب نارنگسر فرود آمد معتخر خان و حکم خان ملاقی سده نائب او را دحیل
 کار نمودند و بنابر تمشیت مداخلت صوبه که فداوالدین خان سلسله حدان
 شده بود محفل کنگاش آراستند پس از گف و شنید فراریاب که عکالة
 لک روییه اگر سرانجام یابد کمر بسته می کرد و حوالین در تدبیر آن شده آنچه
 ته ساط حکم خان و جمع دیگر از مدسونا و افرا و از گرفتن نقد و حدس
 تکارا پیسگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار روییه
 و اصل ساخته در تدبیر نامی سعی نمودند - رینکوحی را که مدعا از مداخلت
 حصه بددر کهندایب و گرفتن زر بود گف که من نه نورسد که ده کروه از
 کهندایب اسب رفته ناستعداد مهم می پردازم هرگاه بقیه وجه معرره را گرفته
 بیایید نافعان بدان امر قیام نموده شود و خود نه نورسد شتاف و مدکشف
 گسب که گفتار و کردار موعی از صدق نه دارد چون فداوالدین خان ناعب و نایی

احکام واقع گردایده نوکر صاحب و احکام مدسی را برد حواص مرد حان
 ورستاده ار راء ملاطفت ساسله حدان مصادف شده پیغام نمود که المامی
 لایذکر که اکدون صلاح و فلاح کار دران اسم که بدستور قدم ار راء دوستی
 و متخادب در آمده بهدر را حالی نمایند و برادر و از رفاه گردیده نائب
 و استقلال باسد حواف حسب المدعا حاصل نه گشت و حقوق سوانق و لواحق
 نه عقوق مددل گردید و عهد و پیغام موطن دایمان بر طاق سیال نهاده آمده
 بیکار گشت و گفت - * تب *

حسانی که نا خود بر انداختی چنان بدست ناری علط ناحتی
 و صبح روز چهارم شهر رمضان المبارک کسان را بمحاصره تعس نمود و جنگ در
 گروم درن هنگامه خانه محمد ناصر خان و میرزا العابدس و محمد تقی
 سرو مد که سراه و نزدیک بود بغارت روم درن روم مقتضی حان فائز علی
 حان را هر چند تکلیف مر افق و موافق نموده فارع تان آستی سده
 گفت که بالعدل آب رفته بکومی آید نا جماعه که ناحود زمین ساخته شریک
 شود هر چند بیستر گفت تصور آنکه هرگز بمانش التنام و اتحاد بخواهد
 ماند کمتر سنده تقاعد ورزید - کسان حواص مرد حان ار چهار طرف هموم
 آوده خانه را مرکز از محیط گشته جنگ در پیوستند - مقتضی حان بیر بدر
 معذور و میسور نه مدافعه می پرداخت بعضی ار گنراتیان که درن معرکه
 شریک سده بودند ار طرف بانی متوهم گشته حدائی گردیدند محمد شهاد
 نامهمان و جمعی ار محصوران پانی استقامت فرموده رد و حوز داشتند
 حواص عرصه تنگی پریر مصلحتان حیر اندیس درمنان آمده طرفی را ار
 مدارع باز داشتند و فرار یافت که مقتضی حان ار بلده بر آمده در رحم پور
 تا سرانجام راه توقف نموده برو و او بر آمده نه ریدکوحی کعبه سر گرس
 را نوشته جمعی را طلب داشت که همراهی گردیده بیاید درن صمن بعضی ار
 محصوران حواص مرد حان دور اندیسی را کار فرموده خاطر دسان او نمودند که
 چون هنوز عهد و میثاق و معاملت نا مرهته صورت نه گرفته اگر مقتضی حان
 نه کهادیر او و ریدکوحی ملحق گشته احکام استقلال خود را طاهر سارن یحتمل

معاملت نمود - لهذا عجب سنگه پيسكارا همراة رافم و صادق على خان
 رخصت كرد - مدعاى ريڤكوحى ار طلب رافم نادر سلوكى كه نا او و پيڤتقان
 او دمودة بود معكواسب كه درين معاملت واسطه ناسد العصة دران مقام ملاقات
 دسب داد و گفت و شدد استعراار بالمناصحه صوبه نا عجب سنگه كه مدلل
 كار بود بمثل آرد *

رسیدن حسب الحكم اعلیٰ در باب استقلال صوبه بنام مفتخر خان و وقوع خانه جنگي با جوان مرد خان و بر آمدن مفتخر خان از احمد آباد

پس از گذاره گيڤى فداء الدس خان و بحيرام پيسكار كه او ندر دحيل شير خان
 شدة و مانو يافته هډگام شدى به تدليل لئاس به دار الخلاف شتاف تيامى فرقه سپاه
 بر معتخر خان هډگامه آرا سدد بالضرورة ار ناطق و صامب آنچه در نجب او بود
 حوائك سپاه نمود كه داس ناس چون و افعاف صدر بدر بعت حكيم الممالك بعرص
 اقدس رسيد احكام والا بنام معتخر خان مهر و رير الممالك لمعل صدور يافت
 كه ار پيشگاه خلاوت و جهانى صوبه به عدد العير خان مرحمت به گسته
 ناستقلال تمام ناصر نظامت قيام نمايبد و بنام حوان مرد خان در باب دسب باز
 داستي مصحوف فاضال سرب السر رسد معتخر خان ار وفوف اين معنى
 نا چندي مسرت درمياں آورد فرار ياف كه چون در مكابى كه مى ناسد
 قرب به قلعه نهدر و حلى مستحكمى نيسب اگر احيانا ار اظهار احكام طرف
 ناسي اعتقاد امر به نمايد كار به نا حوشى انعامت توان خود دارى نمود حافظ
 شعاع خان كه بالعل عبدالعيسى خان مى ناسد و حلى ناسع و متين
 اسب انتقال نموده به تدبير كار بايد پرداخت و ناسا حا آمده محمد شهاب
 رو هيله و جمعى ديگر را كه نا خود موافق ميدانست طلب داشته بر مصاميتي

را سوار ساخته یک راس بکافه سرحان آمده حاجی و در او احش که مردم به خواب غلبه نموده بودند کسان شمع عافل هادی حان را برآورده بردند صبحی که سپاه سرار نالین برداشت از فداءالدین حان و محمد هادی حان دشمنی نمایند به نکر تحسیر فرورفته به تحسین و تعصب در آمدند هر چند بیستری هستند کمتر یافتند و بعد سه روز که سراج یافتند چون دسب نمی رسید بر معتبر حان جمع شدند سعد حان برادر حوان مرد حان حسب الطلب از راهی پور آمد و اما حی و عذره پندار دینکوحی چون از حوان مرد حان اطمینان خاطر نه داشتند از والد راسم در حواس نمودند که آنها را روانه سازد لهذا به رحب حوان مرد حان هر کدام را نارجه پوشیدنی به صافه دهی داده یک مدول رنه و یک راس اسب برای سواری مقرر کرده مرخص صاحب و آنها رفته دینکوحی ملحق گشته سرگرش را ظاهر نمودند اما محمد حسن که ناصر قلعه داری پلاد و جنگ با مرهته داسب دینکوحی حوان رحبه نمی یاب نه حفر نق و انداستی ناروت ریز دیوار پیام ورزیده مردب صاحب که درین بین حذر داخل شدن حوان مرد حان در بندر و بر آمدن حوانین رسید چون نا آفای مذکور تعارف داسب پیغام نمود که این همه ایستادگی و مردم شکنی برای کسی که بود در میان بیست مقدمه احمد آباد آن صورت یاف صواب آنسب که دسب جنگ کونا ساخته بخاطر جمع نا احوال و افعال بهر حال که خواهد بود و قلعه را تسلیم نمایند باوجود این معنی به محمد علی حان برادر حوان که در بلده بود نوشت که اگر کومک و مصالح حوان مرد حان بفرستد اسفاه می توانم ورزید چون به عمل در نیامد الصلح احمد بر خوانده ناسعلا تمام بر آمده به کهنایب سداب و قلعه پلاد نتصرف مرهته رف دینکوحی چه امتحان که قصد انهدام قلعه در نظر داشت بعد را آنس داده پراپند و ما نقی را مدهم صاحب و نه سرعت تمام برای استعکام امور خود نه عزم احمد آباد کوچ نموده بموضع دونه سه کوهی دو لعه رسد و مصحوب کسناهی سکوان مرد حان پیغام فرستاد معتمدی از خود و راسم و صدق علی حان بنابر

گردید -

* بیب *

نه حاکی بخون کس آعسته شد نه یک مور در ریر پا کسته سد
اعیان ندده ار سادات عظام و مسائخ کرام و سرگروهان نواهد و هود فوفه نه فوفه آمده
نه تهدیب پرداختند سکته ندده عموماً نه تصور و حدال اینکه الحال ناظم هم
وطنی شده حوسیهها نموده نه کسب و پیسته خودها مشغول گشتند و خصوصاً
جمعی که ار خوف گروم و گند در پرده حفا مستور و محکوب می بودند بر
آمده شکرها بکا آوردند که آینده ار دادن نبوره و مصادره رهائی یافتند * مصرع *

رهی تصور ناظر رهی حدال محال

نالکمله قداء الدین خان فریب ده دواره یوم در اندرون حانه بسسته در طاهر
نه تدبیر و حه طلب سپاه و در صمی که نه هدیج قسم عهده برآئی بخواهد سد در
کناره گوفتی و نکات خویش و سله هامی افکنک روحه سیر حال که نا فاندل
مداء الدین خان اخلاصمدی داس در پی وب زوری بکب ملاقات
آمد فوفه سپاه بقول آنکه مارگریده ار ریسمان الکهمی ترسد نگمان اینکه منادا
مثل رنکوحی نه عمل آرند نه گراشتند که فرود آید و او برگسته رف ساید در
حقیقه بیعام سده باشد - القصه سب پادشهم شهر مذکور قداء الدین خان نه
فصد بر آمدن ار کلنگه خویش و رفتی نه حایه شیر خان که پرده سلگون شب
حهان را تیوره و تا، ساحب دیوار حانه را سگافته انتظاری فرو بسستی هدمگم آمد
و رفت مردم داس روحه محمد هادی خان که مادران قداء الدین خان باشد
و او ریر در اندرون بود اریس معامله که تا صبح دم بخواهد ماند سوهر خود را
دهائی آگاه گردانند که او بر تدبیر خلاصی خود اندیسده کناره کسد هادی خان
سیخ محمد عامل حماعه دار را برد خوانده مکون صمتر را در منال آورد و حه
طلب او که فریب بیس هزار روییه می سد ادای آن بر دمه خود گروم که
نرس ورطه برآورده بخانه خود نگاهدارد و پس ار سال حه مذکور مرخص سار
و عهد و پیمان برین معنی سد قداء الدین خان فانو دیده ار راه نقب
نا فاندل بر آمده بکانه صادق علی که فریب بود رف و نه رتبه سواری او فاندل

امری رو دهد و حمایت یزداد سیر جان نانی که در ناره سیفور اقامت داشت از
استماع سوانحات صدر قصه کبر و نج و پرگنه تهامة را متصرف گسته نکسان خود
سرد و با فائز ناحمد آباد آمد از آنجا که مریه سپاه را امید قوی بر نام ملی حل
که مرع زری می پنداستند بود و از دست شان رف و حالت قدرت مقتض
حل که در عدوان جوانی سوانی دل و اسب و گاو و ستر اسناد و وشکانه
و فراس خانه اناطه طاهری نعم الدوله دسترس نه داشت در فداء الدین خان
تقید و بسد دست از دست در بدش نمودند چون حوصله اش برداشت می کرد
او در بدستی از جا در می آمد *

نه آن کرد تا مردم از مردمی که آمد در اندیشه آدمی
و زوری چند نه سختی که نصیب هیچ دشمنی مباد گزرا ندهد بدنی تا خود
اندیشه نه جوان مردخان پیغام نمود بدنی نوع که موصف آب حورس و دم
کسیدن و سر حاریدن ندارد عهده نرانی دست اگر نظر بر روابط سانس در میال
آمده وضعی قرار دهند که تواند بدیر و سرانجام نمود اولی خواهد بود * یب *

چنین اسب بدیر اس رال بدر که رهبرت دهد چون چساید شیر
بنازان جوان مرد خان او آخر روز آمده بعد گعب و شعور و میل و فال تا
حماعداران مقرر گسب که نه عوض فداء الدین حل محمد هادی حل را نه
طریق یر عمل نگاه دارند و او را بحص رفتن اندرون بدهد که رینه بدیر نماید
چنانچه نادرین ستافه روز دیگر پاره پاره طلای مرع و نقره آلات و امس ز رانی
و غیره فراهم آورده در معرض تسکین فیمب در آورده نمود زوری چند بدنی
مموال گرسب جوان مرد خان دیان دیوانی صوبه را نه عند الحسین خان
دستور سانس سپرده محمد اسد الله را بی دخل صاحب و برور جمعه پانزدهم
شهر صدر که ساعت مختار بود تا بحمل و آراستگی سوار سده بمسجد جامع
ستافه نماز جمعه ادا نموده حطه طیده شنیده بخطیب خلعت داده بلا تعب
و عتا که هرگز در مخله اش نمی گرسب سادیه نواران داخل قلعه بهدر

حان و معتز حان برد آنها فایم ولیغان بدسب ما باشد و نخواهیم آورد
 و مستعد پرحاس گردیدند القصه حوان مرد حان گردس چوچ را بحسب مرام
 خود دنده دم ار استقلال و استعداد رده گف * * یب *
 هر شادی که چوچ را موقوف کرده بود آنرا بیک لطیفه وصا کرد روزگار
 و کسان خود را همراهی عالمی موصح عیاش بود داده از هر جا که مواسی آنها بود
 مستور گردانند و جمعی را بر دروازه بهدر فائمه صاحب و بدانر حالی نمودن فلعه
 بیعام و باز بردار فرستاد بالضرورة فداء الدین حان و معتز حان بموجب تکلف
 فرقه سیاه بر آوردن احمال و افعال را آغار بهادند و بودن فدا و اسلاف فداء الدین
 حان در خانه محمد بیگ حان و افعه حل پور که حویده بود و متعاهان و ادبه
 معتز حان بخانه حاجی امیر حسن که حکم الدوله از وفای بهمداری در گرو
 داسب و متصل بخانه فداء الدین حان اسب و فایم فلی حان اشیاء و دانسته
 های خود را بخانه محمد رمان بیگ سوهرهمشیره اس که در خانه مهر علی حان
 می بود معز نمودند حماعداران کسان خود را همراه داده رسانیدند و هم شهر مذکور
 هر یک از خوانین را فرقه سیاه برده فداء الدین حان را در نگله باعی که در پیش
 خانه خود ساخته بود و معتز حان را بخانه حاجی امیر حسن و فایم فلی حان
 را پس از بر آمدن آنها به محاطره هنگامه آرائی دیگران که دندان طمع بر او
 تیر داشتند سید مهر علی و ماروایان فریب پانصد کس از سوار و بناده مسلح
 و مستعد شده فریب دو پاس از روز بقاره نواران از راه مدان بازار بخانه محمد
 رمان بیگ رسانیدند و کسان حوان مرد حان بلا وسواس در فلعه در آمده به رف
 و روپ پرداختند و مستحقطان بر درو فایم گستند فایم فلی حان بموجب قرار
 داد وجه طلب مهر علی و ماروایان را امساط ندی نموده در سرانجام رسانند
 پرداخت و آنها بر دور خانه مهر علی حان به طریق مور چال شب و در فائمه
 گشتند و حوان مرد حان در باطن اینکه چون صحبت با خوانین موافق بیسب
 در وفای او خواهد بود و آنچه لازم خدمت گرایی اسب بها آورده عذر ها
 خواسته خواهد شد پیعام نموده حامی و با خود متعق صاحب که احیاناً اگر

دستی بدر آر و هرچه خواهی برآ
و بی خانه نازک چراغس مرده اسب

زور دیگر هنگامه دستر گردید درین صبح زامالی و عیبه پندتان رنکوحی که در حدس
دودند رهایی یافته برآمدند چون روزداد صدر نه کهاندیر او که ناصر محاصره فلعه
پتلان و حدک آقا محمد حسین می پرداخت رسد نه دماء الدین حال و معنجر
حان بر حناح اسععال نوسب که نالعمل نکهت سپردن فلعه پتلان که در محاصره
داریم نوسنه نعرسند و خود داری نمایند که نه سرعت رسیده رفیع هنگامه دموده
مستقل می گردانم چون آنها بی اختیار سده بودند و بعضی حماعه داران
ناین معنی راضی نبودند جواب درین اندام مسیری فایم علی حال کوچ
نکم الدوله که از چندی نمار بود مختصر گشت و فایم علی حال نمار و داع
آخرین و دیدار واپسین از حماعداران رخصت در حواس نمود اول راضی ناین
معنی نگسته آخر فرار یامب که سید مهر علی حماعدار و ماروایان بطریق
یتافان بر در حاصر ناسند که او اندرون رفته نیاند انعاماً نمکود رسیدن آن صعیفه
و دیعب حیات مستعار سپرد و فایم علی حال نمار نکهت و نفعین بیرون برآمده
ندان امر فایم نمود و فریب ناشی از سب گریسته در حبس نکم الدوله نه
حاک سپرده معاودت کرد و بر در وزارت محل سرا میان مستحقان نسته نه امر
ماتم داری پرداخت و در همان سب اراں حاک گمان لکوک بود حماعداران نه
فایم علی حال گفتند که طلب از وف نکم الدوله و مال اوسب نالعمل
محلطاب آن مرحومه را فلم ندد نموده زور مهر میایان نگاهدارد و او فلا ندر نعد
ملاحظه صدایق و حکرات را مقفل ساخته مهر آن ها نمود و ندرایه را تفصیل
نوشته سپرد فایم علی حان کردند همداران سب او بطریق محلی نرای خود
اندسده نه نعل ادای رحه طلب آنچه از روی حساب برآید تا سید مهر علی
و ماروایان در ساحب و فرار کرد که نافع هنگامه می نهر چهار آنه روز مره
مدرسنداده ناسد و عهد و پیمان را نمکود و موطن نایمان ساخته تا خود رفیق
و همدستان نمود زور دیگر که حماعداران نمار آوردن فایم علی حان پنعام فرستادند
مهر علی و عیبه نخواست پرداختند که سما و ماها همه طلب گارایم دماء الدین

حان و معتز حان برد آنها فایم ولیغان بدسب ما باشد و نخواهیم آورد
 و مستعد پرحاس گردیدند القصه حوان مرد حان گردس چوچ را بحسب مرام
 خود دنده دم ار استقلال و استعداد رده گف * * یب *
 هر شادی که چوچ را موقوف کرده بود آنرا بیک لطیفه وصا کرد روزگار
 و کسان خود را همراهی عالمی موصح عیاش بود داده از هر جا که مواسی آنها بود
 مستور گردانند و جمعی را بر دروازه بهدر فائمه صاحب و بدانر حالی نمودن فلعه
 بیعام و باز بردار فرستاد بالضرورة فداء الدین حان و معتز حان بموجب تکلف
 فرقه سیاه بر آوردن احمال و افعال را آغار بهادند و بودن فدا و اسلاف فداء الدین
 حان در خانه محمد بیگ حان و افعه حل پور که حویده بود و متعلان و ادبه
 معتز حان بخانه حاجی امیر حسن که حکم الدوله از وفای بهمداری در گرو
 داسب و متصل بخانه فداء الدین حان اسب و فایم فلی حان اشیاء و دانسته
 های خود را بخانه محمد رمان بیگ سوهرهمشیره اس که در خانه مهر علی حان
 می بود معز نمودند حماعداران کسان خود را همراه داده رسانیدند و هم شهر مذکور
 هر یک از خوانین را فرقه سیاه برده فداء الدین حان را در نگله ناعی که در پیش
 خانه خود ساخته بود و معتز حان را بخانه حاجی امیر حسن و فایم فلی حان
 را پس از بر آمدن آنها به محاطره هنگامه آرائی دیگران که دندان طمع بر او
 تیر داشتند سید مهر علی و ماروایان فریب پانصد کس از سوار و بناده مسلح
 و مستعد شده فریب دو پاس از روز بقاره نواران از راه مدان باز بخانه محمد
 رمان بیگ رسانیدند و کسان حوان مرد حان بلا وسواس در فلعه در آمده به رف
 و روپ پرداختند و مستحقطان بر درو فایم گستند فایم فلی حان بموجب قرار
 داد وجه طلب مهر علی و ماروایان را امساط ندی نموده در سرانجام رسانند
 پرداخت و آنها بر دور خانه مهر علی حان به طریق مور چال شب و در فائمه
 گشتند و حوان مرد حان در باطن اینکه چون صحبت با خوانین موافق بیسب
 در وفای او خواهد بود و آنچه لازم خدمت گرایی اسب بها آورده عذرهای
 خواسته خواهد شد پیعام نموده حامی و با خود متعق صاحب که احیاناً اگر

رفتند *

* بیب *

که داد که مردا چه آید پدید مگر آنکه مردا هم او آورد
 فداء الدین خان مهر در پیش برحان درویش انگاشته موج خود را که بر تالاب کاذبیه
 افتاده بود نه (۱) با سلیقی محمد حسین برادر راده مستعد ساخته بر موضع
 عیث پور سه گروهی بلده که از ابتدای حکومت در تعلق خود داشته و نای
 احداث کرده بود مرستاده مواسی آن حار را راده آورد مرارعل و رعنا بدندال
 دریچه گردن خاک بر سر بران نه بلده در آمده در جوان مرد خان مستعانی
 گشتند و او ظهور این معنی را از مساعدت و ف و یاری یک بصورت نموده
 بیرتمارا نه هدف مقصود رسیده یاب و خود از تعین روح و تاحب مواضع
 نه در تعادل رد *

* مصرع *

همان رسم دیرینه را کار بس

الحاصل جماعه داران از خلوت دیروره و آوردن مواسی نه سینه افتاده از فداء
 الدین خان استعمار فرار مدار نمودند و او از ساده لوحی آنچه بیان واقع بود
 گف و نه یقین پیوست که ایشان بس از صوبه کشیدند و بعضی از مرسلا
 جوان مرد خان که نا آن جماعه فرار یا احلاص داشتند از خلوت دیروره از راه
 پخته کاری بنابر حصول مدعا و انداختن سنگ تعرفه و از راه درن بدین نمید
 کل را ناب دادند که فداء الدین خان اراده نموده که از راه درنچه ناع واقع بدهر
 نا مدایل نه کهنایب بود و جوان مرد خان متکفل رسانیدن سده امس یا فردا
 نه عمل خواهد آمد و در چندی را بود نوکری و بیش فرازی دادند و بخاطر
 آنها مرتسم گشت یکدیگر را آگاه ساخته او احرور جماعداران سایر توپخانه
 در قلعه رفته فراهم آمدند و مرتب دو ساعت از روز مانده که فداء الدین خان بر
 آمد آنها متقاضی گسسته سختی در بیش کردند چنانچه حوصله اش برداشت
 نکرده بحواب درشک پرداخت *

* بیب *

درستی و بد خوئی آغار کرد در فتنه بر روی خود بار کرد

(۱) با شلق لعه ترکی سردار را گویند *

حان که دوستدار و رفیق اسب تعلق یدید و لیکن طلب سپاه را که حماعه داران
 جمع آمده اند تدبیر نمایند و راپها بران قرار گرفت که فردا حوان مرد حان در قلعه
 بهدر آید و حیر اندیشاش فراهم آمده چون مدلهای خطیر اسب عهده برائی
 معلوم مگر نه تدبیر که علقه دران حوص نموده وضعی مشخص و معنی سارند
 و این معنی را مصحوب بحیرام پیغام نموده هرکسی توانا حوش ستانم
 که شب آستنی تا سحر چه زاید - حوان مرد حان ارس گفت و شنید که در
 محیله اش نمی گزشت شحر امدس را منظر دید و عذجه گل مرادس
 را مندم یافته استسمان رائحه مرام نه مسام حان رساند و گفت * * *
 آن وعده که تقدیر همی داد ادا شد آن کار که ایام نمی حواس بر آمد
 الحاصل صبح روز دیگر بموجب وعده دوسینه رام حروف چون حوان مرد حان
 را دید و او مستعد گشته گفت که من بر سراره در انظام هرگاه علی محمد حان
 نباید همراهی می نمایم و رام معاودت نمود و نزدیک بخانه ناءداء الدین حان
 که فی الحمله در مراحتش اضطراب منظم بود می آمد و دو چار شد و او بر
 والد آمده گفت که ناتعلق بکانه حوان مرد حان رفته نایق گواریم - رام گفت
 که رفتن بکانه اس صلاح و مناسبت ندارد پاسخ داد که همی حاهم حوب اسب
 چون اصرارس را مساعده کرد بحوان مرد حان پیغام نمود و او آمد چون
 حماعه داران و دیگران از رفتن ناءداء الدین حان و آمدن حوان مرد حان آگاه گشتند
 جمعی از آنها بنابر استطلاع انعام کار حاضر آمدند و ناءداء الدین حان و والد رام
 و محمد فلیحان نا حوان مرد حان علقه شسب و گفت و شنید تدبیر طلب
 سپاه در پیش گشت ارادجا که منلع کلی بود از حوان مرد حان که نه حسب
 طاهر نائب شخص دیگر اسب عهده برائی معلوم نعد گفت و شنود قرار یافت
 که نایق یکدیگر مواضع چند از قرب و حوار که گنجایس داشته ناسد فتاح
 در آورده ناطق وصامت آنها گرفته نه طلب کاران ندهند و سی هزار روپیه را
 بر پرگنه حویلی که هنگام حصاد و ارتفاع علالت اسب تنخواه نمایند و مقرر شد
 که فردا صبحی موح از هر دو جانب ندین امر پردازند و بر حاشته نمارل حویش

ساحه کنگاش درمیل آوردند چون فضا کار خود را کرده بود در پس دوازدهم
که همه چشم را برو دوحه و گوس را نه گفارس کسده بودند احلی نه لا و فعم
لب نکساد *

فضا دسلی اسب بعم انگسب دارد چو حواهد از کسی کاری بر آرد
دو در چشمش دهد دیگر دو در گوس یکی بر لب دهد گوید که خاموش
و او که خود را از دسب تقاضای سپاه عاخر میدد و پیوسه گوسه عاغب می
حسب و ناندیشه آنکه آنکه دارد نه فراع نال نه صرف آرد - * بیب *

نه نیک و نه سر آمد جهان همان بهتر که زندگانی نا طبع سادمانه کنند
و بطر نه همین پیش از ورود بوسهجات گعب و سدد بیاب نا حواص مرد حل
چنانچه سعی دکر ناف درمیل داسب بنصور ناطل و حیال مکال * مصرع *
تقدیر حلین بود چه تدبیر توان کرد

گعب که در صونه چه خلوت اسب و ملک نه تصرف مرهته رفته اگر حواص مرد
حان تدبیر طلب سپاه بر دمه خود گنرد ما از خدا میخواهیم که این نلا از
سرما رفع شود *

بر داسیم دل را مندی که داشتیم بر برداسیم رتخمی که کاستیم
چون دوازدهم حل را همه کس برزک خود می پنداسند هر چند که این
معنی برخلاف زای مردم بعد الفکر بود عین صلاح و فلاح کار دانسته مهر
حموشی بر لب نهادهد *

حدای عرو حل را نه صم هر چه کند لطیفها اسب که کس را ازان خبر نه بود
و فریب نه سام هنگام عرل رومی روز و نص رنگی سب علی محمد حان
و محمد علی حان و راف و بحیرام را بنظر اظهار این معنی برد حواص مرد حل
رحصا فرمود *

هر آنکو مهیا بود دولتی را اگر او نبود بگویدس بر لب
آنها رفته نا او گعب و سدد درمیل داستند که رفعه بدستخط دوازدهم حل حان که
نام اشخاص اربعه مدد رح ساحه بود رسید که ارس چه بهتر که صونه نا حواص مرد

سده چه از مقرر سدن صوبه از انتقال بحکم الدوله يا از تعير معرا اسب و محفل
سجی و اندیسه اسب چون در هنگام تسويد اين اوراق نقل آن موقوف نبود
که بحکمه مدبر می صاحب تا ارباب بصيرت و اصحاب دانش در يابدد -
بالکمله بارخود اظهار اين مراتب ازانجا که فداء الدين خان تا عايب حال نه
ناورتي افعال ديگری کار ميکرد و او از ميان رف و دسب فضا نازل از مشاهده
چهره صواب او را مکشوف الدسر صاحب *

ملک را هنگام آن آمد که چون موار حمير

از کف نا مستعدس رود بيرون می نرد

و موراً معتنخ خان و علی محمد خان و محمد هادي خان و نظر علی خان
و محمد علی خان و صادق علی خان و فایم علی خان و بکیرام پيسکار را طلب
داشت و نه رام گف که نا فراهم آمدن آنها متوقف باشند و مضطرانه سرور
حدسی حماه دار عرب و دفعه دار شهباز روهيله و پيسکار محال دار الصرف را که
مدار کارش بود حوادة ساعتی نه سرگوشی پرداخت احقر عباس کرد که شاید
حماة عرب و روهيله را مستعد ساخته حوان مرد خان را پيعام بيرون بر آمدن از
بلده خواهد داد و می الواقع اگر چنين نه عمل می آورد او ميروم که آخر روز
دفعه حوان مرد خان برام رسيد که سرور حدسی و روهيله در دارالصرف رفته فريب
سه هوار روييه که امرور مسکوک سده بود حراً مسراً متصرف گشتند و تمامی
عمله و فعلة آنجا باستعائه و تطلم آمده اند نايد گف که اين امر مناسب نيسب
آن رف کاشف نه عمل آمد که سرگوشی چه بوده و بحکمه دفعه را نه فداء
الدين خان و معتنخ خان و محمد هادي خان که حاضر بودند نموده گف که
همين حرکت نبيحا خود را بدسب خود معرول ساختن و تيشه نربای خود
دن اسب معتنخ خان بيز تصديق قول نمود اما فداء الدين خان را بکاظربه
گوش و از رومع اين واقعه نر خاص و عام رف شهباز عرل گش * * بيب *
حو خواهد فضا سر نگوب کند نکر دار بد رهمروب کند
بالکمله آخر روز که طلب شد گان گرد آمدند نقل حسب الحکم را نقل محلس

و مصادرات متنوعه نه ستوه آمده بودند - * رباعی *

سهم مکن که ندیسن گسب راز رود روال
نداس دهر همان ندرویی که می کاری
دهقان سال حورده چه حوس گفب نا پسر
کای حان نارایی بکر ار کسته ند روی

به تدکار و تکرار آن محافل پرداخته نتر تمام غیر مکرر سرائیدن آغاز نهادهد نا
آنکه فال فال ارنی نعمه نوائی و ازان سرود صدائی گوش رد فداوالدین حان
و معتخر حان گسب و از بقاعد ورزیدن حوان مرد حان سبه ناک گسته
معتخر حان بخانه اش آمده او را ند فداوالدین حان که در نکه ناع فرود
آمده بود ند چون عذر برسیدن وجه مدد حرج در میان آورد مدلی ار ند
محمد هادی حان دهانید و او ظاهر بهانه نا ایصال آن رحصب شده نار نه
سهر در آمد و ار گفتار بعضی که نقل حسب الحکم و نوشته مقبول عالم را
برای العین معاینه کرده بودند و تقریر علی رؤس الا شهاد که نه شد و مد آف داده
مردم مدعتند و بهانه حوئی حوان مرد حان را دیده فداوالدین حان ندانر
تفتیح و تشخیص صدق و کذب این معنی حورده داخل بهدر گسب مسود
اوران را نظر بر ارتباط قدم و هم محلتی خیال استکشاف این امر مبهم و استعلام
راسب و دروغ گفتار مردم در سر افتاد صبح روز یکشنبه شهر سعدان المعظم سال هزار
و صد و پنجاه و شش بعنوان دیدن رفته ملافی گسب و تقریب نمود و او نقل
را نا نوشته مقبول عالم طاهر ساحب - رانم ار راز یگانگ ناطهار اینکه نوشتهجات را
نه نظر والد رساند و نار فرستد گرفته نا حود آورده نمود و ار راز حلوص اتحاد
کیعب را نه فداوالدین حان اعلام کرد و او گویا که معظرو مستان بوده بلا توقف
نآمدن و آوردن اشاره فرمود فریب نه نصف النهاری رفته طاهر ساحب که نوشته
و نقل را نه بهانه نمودن والد آورده اسب اگر او را گفب و شدند مد نظر بوده
ناشد مصحوب کسان حود حواهد فرسناد و بیر آگاه ساحب که ار مضمون نقل
حکم صریحاً ساخته و مجلس پیدا و هویدا اسب که نه صانطه مستمره درگاه والا ندب

رسیدن نوشته عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم
 در باب نیابت صوبه با نقل حسب الحکم والا
 بمهر قاضی جنیر مشتمل بر تقرر صوبه
 گجرات نزد جوان مرد خان بابی
 و هنگامه نمودن سپاه و نشانیدن
 فدائ الدین خان مفتخر خان
 و قایم قلی خان را جهت
 طلب خودها و تصرف نمودن
 جوان مرد خان صوبه را

عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم که از جانب آصف حاکم ده قلعه داری
 ملعه حیدر نام داشت از دریافت خبر ارتحال نعم الدوله و احتلال اوضاع این
 ديار بمیدنی نموده بعل حسب الحکم بمهر وزیر الممالک اعتماد الدوله بمهر
 قاضی حیدر مرتب ساخته و بنای صوبه را بنام جوان مرد خان تحویل نموده
 پوشش و مصکوف دو نفر ملازم خویش فرستاد و او آنها را بعد در آوردن بلده
 و اطلاع بر مصمون مرفومه بنابر مصلحت و تعلای و مچ چندی در یکی
 از حاکمهایس بار داشته از در آمد و بر آمد و بر خورد مردم منع فرمود و تدبیر
 و گنگاش دخل نا حیر اندیشان پرداخته و برای فراهم آمدن جمعی شهرت داد
 که رمیعدار کهج نا رساله سوار و پیاده ده معارف خود حواله بدین دست آور
 حبب نگاهداشت مردم را خبر نمود و ناظهار رسیدن مدد خرچ معین از سرکار
 فدائ الدین خان در شهر آمده تقاعد ورزید اما رسیدن فرستاد های مقبول عالم در
 افواه جمهور والسنته عوام افتاد از آنجا که عامه رعایا و کافه برایا از دادن بیوزره

آگاهی یاب که کهاندیراو و ریدکوحی بمقامه نلاد بداحتیه و حنگ
توپ و تفنگ در گرفته اس بموح در حواس آفا محمد حسین موحدار
آسکا بد و دفعه سرب و ناروت مصعوف کهازان ندانکا فرستاد و بلیداس مقدم
را بنابر گف و شدد امر مصالحه و شکوه و سگاب ریدکوحی درد کهاندیراو
رحص فرمود و مبلغی نه صیعه بیوزه و مصادره بر تجارت بیسگان نلده مزر
نموده تمکوا سیاه کرد ازانکا که فداوالدین حان مرد آرام طلب بود بدبیریکه
انکا مس روی نمود ددانش بحاطرش حطور نمود - * بیب *

دسا دول که آید برگرز گاه چو مرد آگه نداسد کم کند راه

گف و شدید دیاب صوبه نا حوان مرد حان در بدش کرد و بحیرام یسکار نا
عک سگه مدار کاراود بدل بمن آورد - خلاصه مدعا آنکه محالات نلده
و پرگنه حویلی را دروجه مصارف حواین و گراشته طلب سیاه از سانی
والحق و تشخیص و تحصیل پرگند و پیسکس و موح کسی را بر دمه خود گرفته
مختار گردد - * بیب *

دس تو شاید عیان را سپرد

هم پایی مردی سا وهم دس درد

و عامل ارین که در مکن عینی چه مستور اس زوری چند نه بفتح اس
معامله سر آمد - * مطعه *

جرح میخواست تا کند صری لنکس مکد و مکال نبود

آخر الامر آنچه حواس نکرد بر طریقی که در خیال نه بود

دزین بین حتر صوبه داری عبدالعزیز حان عرف مقبول عالم سهر پاب - ازانکا
که در فوسفحات دارالکلاف فروعی از صدق ددانش از حمله ازلیف تصور
گمید و چندی ارین نه گشته بود که دو نفر ملازم مقبول عالم نا مکتوب او
و فعل حسب الحکم تفر صوبه درد حوان مرد حان فرستاده بود رسیدند و در بیروز
از روی حرم و احتیاط متوقف گشته حوان مرد حان را از آمدن خودها اعلاه
نمودند *

نصوب ناره سیمور بدررد و متعاف او حلیله اش ناحارت فداءالدین حان ناچند
 منزل رتبه و پالکی رینکوحی بر آمد - گویدد که مملعها ظروف طلا و نقره و اسباب
 دیگر از آن او که بطریق حق الاعانت داده نا خود متصرف گسته در تختس
 مالد و العهده علی الراوی - رینکوحی که از موضع سر کهیح چون مرعی که
 از تنگنای معس رهائی یابد بیا وری نال تختس پرداز نموده یک راسب خود
 را باشیانه نوزسد رساید و مکتوبی بنام فداء الدین حان و معتبر حان و بعضی
 اعدا مستمل در این که لکوک را نقد و خمس حانه نه عارت برده اند و این همه
 از آن داماحی اسب نار حواسب آرا نردمخ حویس دادند و فراهم آوردد اما
 از خوانین حواف نرب نالحمله تا معدور نه صرب و شتم و شکسته و شلاق از
 اندرام ند سر انکام که ماده و مصدر این معسده بود انچه بعمل آمد گرفته بنابر
 عورت و پا داش کردار نا هککاش چار صرب بریش و نروتش رده گوش و بیعی
 را نکر لک سیاسب از صعه رویش حک ساخته حرسوارش کردند - * مصرعه *

وان گنه را این عوف همچنان بسیار بیس

و نگر سهر و محلات تشهیر نموده در پیش چوتره کوتوالی شکمس را پاره
 ساختند و از فته انگیریش رستند - * نظم *

حرا ناسرا گوی را ناسرا سب	رکس هر چه آید همانش سرا اسب
نه ند طبعان دیک حوئی مکن	نا فعی و عقرب نکوئی مکن
نه عورت محاس ررودس سترد	درا انکمس آنرویس نرد
میان دو کس اتش افروختس	نه عقل سب خود درمیل سوختس
پس از پرش حرم دیرینه اش	نکشتند و رستند از کیسه اس

پادردهم شهر حمادی الثانی فداءالدین حان نابعاق حوان مرد حان مفتخر
 حل را حب تمسبیه مهام بلده گزاسته نه عرم تسخیص و تحصیل برگکات
 و گوفس پدسکش نصوب پرگنه نهیل بر آمده فریب یکماه بدان امر اشتعال ورزید
 که حنر و صول کهاند یرا و برادر داماحی و عدور نمودن در بای مهندری و مملع
 گستی رینکوحی را سعیده معاودت نموده بر تالاف کانگریه واقعه سواد بلده آمده

را نهان ساخته اند یوسف کووال را با فوج مقرر نمود که تمام سب کوچه
 ندنی نموده محله او را ناس دارد و با نامدانی که راع سب تازیک چهار
 صدمه حرة نار مهر پریدن گیرد و شعیفه زور جهان افروز عرصه روزگار را محبط
 گردد دور خانه و محله سحر جان کوچه ندنی نموده قائم گردد که شاید از گم
 شدها نسله نابد و نه مکل شل بے نرد سیر جان تمام سب در اندسه که
 سخص مقام نه حسمس آسنائی نمی گریب و از (۱) نلواسه جهلوس از ستر
 استراح کماره داش نادر حفظ آبر و مردم خود را مسعد ساخته سب رنده
 داری نمود نزدیک بود که آس جنگ در گرفته خشک و تر را ناهم سورد والد رام
 که ندیدن و داء الدین جان رفته و احمر در خانه که در یک محله راع سب آگاه
 شده ارن سابعه والد را اطلاع داد و ایسان و داء الدین جان را ارن حرکت
 و گاوس مانع آمدند و نه صدیق مول سیر جان برداشتند که فی التواع ارن
 راعه او را خبری نموده و محمد هدنی جان همراه خود گرفته برای اسمالت
 و رفع شر نرد سیر جان آمدند و حماعه که کوچه ندنی نموده بودند برداشتند
 و سب شیر جان را گرفته بخانه حوش آوردند و این فتنه فرو نشیب و سیر
 جان نا شام متوقف بوده بخانه خود رف اما معرر گسب که یددنل ریدیکوچی
 را نه سپارد و نار گیران و سپاه پدسه او را از شهر نروون نماید چنانچه قرب
 سب نر پدندان را کسان و داء الدین جان گرفته در خانه سید عقیل جان نار
 داشتند و نار گبران را نروون کردند و از پدندان نر راماحی و کساحی را نا
 دوارده کس که معتبر بودند در ندر طلب داشته مند نموده دنگران را از سه
 ندر ساحب بحسب افعان قرب ندر کس از دکور و اناب دکهنی مندسونان
 کساحی در خانه رام بودند کسان و داء الدین جان که برای نردن آنها آمدند
 نادر ممانع که رام منکعل شد و گراسند و ررحه سیر جان رنل ریدیکوچی
 را فانو کرده نه تدیل لئاس نر آورده نه نورد ورسناد و سیر جان قرب ده زور
 در خوف و رجا در حکاک تسویر گرانیده صلاح نودن را ندیده نهان شکار نموده

(۱) نلواسه نروون چلپاسه و نلوسه نروون و موصوفه اصطراف و بی فراری و بی آزامی *

نگر، سب انواع معرو^(۱) مناص را معلی یافت تا لزوم دسب صراعت و استکتاب نداسی روحی سیر جان که صندی سردار محمد جان عورنی بود رد که مکر او مردانه در استخلاص قدم گزارد و نه تطمیع حال و مواعد استعمال و نگرین افکندن فلاد امتثال و احسان برداحب و آن مخدرة پریرا گسته انگس قبول بر دیده نهاد و نه تدبیر این کار در آمد فضا را دران ایام عوس نادا علی سدر فوس سرة که در موضع سر کج آسوده اند اتعاق افتار و اهل گجرات از راه اعتقاد ارس و مرد اندر ریافت و فاتحه مرور عوس ندانکا شافده نساری بدترت می نمایند آن مسبور دسب آور رفتن آنکا رینکوحی را در حجاب ربه رانه تا خود ندوس برد و از آنکا بیس ااهی کرد و فائلس را در محلی که عیرا اطلاع نداشت پنهان صاحب و نوعی این عمل نمود که سوهرنش واحدی بدان راه ندرد و مصداق اس کند کی عظیم حلول ظهور نمود -

* انداب *

ر کید رن دل مردان دو نیم اسب ران را کیدهای دس عظم اسب عیران را کند کید ران حوار نه کید رن بود دانا گرفتار ر مکر رن کسی عاخر منادا رن مکاره هرگر خود منادا مرور دوم که دواردهم آن ماة بود اسی رار سر بسته کشوده گسب و سدر جان و دنگران آگاه شدند فضا را در همان روز فداء الدی جان در ناع صناف حوان مرد جان داشت و از سیر جان بدرو عده گرفته بود اما او بدانتر تعص و تحسس چگونگی رفتن رینکوحی و از ممر حجاب از علب حویس متعاعد گسته متدد خاطر بود بروم و عده پیامد و او احرارور نا جمعیت همراهی آمده ظاهر صاحب و خدا را نگوا میگوید که از رفتنش محبر نمودم و نه گفت و سدید بعضی تقریبات برای دسب آوردن منائل رینکوحی بحانه آمد فداء الدی جان بیر فریب یکپاس از سب گورسته در بهدر آمده بواسط حوان مرد جان پیامهای حسوب آمیز داده گفت که البته منائل رینکوحی را باید سپرد او هر چند بیستر حسب کمتریافت فداء الدی جان نگمان اینکه آنها

بر آمدن فداءالدین خان به عزم تشخیص پرگنات
و گرفتن پشکش در باغ شاهي و رفتن رینکوجي
در پردهٔ خفا ببورسد و روانه شدن شیر
خان بباره سینو و و سرانکات دیگر

چون همانین فداء الدین خان و معتضر خان و حوان مرد حان عهد و پیمان
مؤکد نامان نمیلان آمد دوم سهرحمادی الاولی فداءالدین خان به عزم تشخیص
پرگنات و گرمین پسکس و بندوبست زمینداران و کولیان که هنگام ارتفاع علالت و حصاد
مرزوعات رسید و میدان را از حلال اعدار حالی و بنظر دیده گف - * یب *

چنان گشت گیتی که ما خواستیم

حدایاتو از چشم بد دور دار

* رباعی *

تا گردش گردون فلک گردان اسب نس عامل پرهیز که سرگردان اسب
تو عره مشور شادی که داری در هر سادی هزار عم پنهان اسب
معرض را از معتمات وم و یاروی نصیب دانسته نه ناع ساهی فرود آمد
و بنابر سرانجام توپ خانه و بر آمد سپاه چندی توقف ورزید - شیر خان مکرر
در باب رینکوجی گف که چه باید کرد حواف شافی حاصل نه گسب رینکوجی
از استماع این معنی از انکا که حوان مرد حان از وم نعم الدوله از و گرائی
حاضر مصر داشت در بحر اندیشه مآل کارحویش در گردان تندیر افتاده چاره
حو گردید و بتصور آنکه بر شیرخان هم چه اعتماد شاید نمراعات حوان مرد حان
نمی عمس نا فداء الدین حان دسب یکی سده امری را اندیشدد که در معرض
هلاک افتد بیش از بیش حواداک گسب - هر جدد نه نظر (۱) تعمق و (۲) تنوق

(۱) تعمق در شدن در چنری ۱۲ *

(۲) تنوق یک نگرستی در کاری ۱۲ *

مداو الدین خان مرعی میداداسب و فیما بین شجر مخالف که از پیشتر در صمیر
 ریخته دواییده بود برخلاف خود تصور نموده بحیال امر موهوم نالعل داس
 و کیل حوان مرد خان بطر بر آنکه او چون مرهون احسان و عواطف بحکم الدوله
 اسب جانب داری او را و مراعات او را مدطور و ملحوظ داشته بدانکه استقامت
 و استقرار حکومتش ناسد ممدومعاون خواهد بود و بدانسب - * مصرع *

گریار حفا نه که از اعیار حمایب

منمعی نارسال رسل و وسائل پرداخت و فرار یامب که یک رنجیر فیل
 و اسب توابعاتی که ناسیر خان نه عمل آمده بود بمیان آمد - * بیب *
 هزار نقش بر آرد زمانه و نمود یکی چنانچه در آئینه تصور ماسب
 و او نا روز آور خان برادر و فایل ناطهار فاتحه و تعریف بحکم الدوله از پتن راهی
 گسته بیسب و ششم شهر ربیع الثانی نسلده در آمد و باحوالین ملاقات نموده
 مخانه شیخ الاسلام خان برول کرد و بموجب فرار عرق حمادی الاولی او را نه
 صیاف موعود ساختند و توابعات و عقد عهد و میثاق با حوالین از طرفین برداشتن
 مرآن پیمان را موکد و موطن گردانیدند - * بیب *

از عهده عهد اگر درون آید مرد از هرچه گمان نری مرون آید مرد

و هنگام رخصت پارچه پوشیدنی و یک رنجیر فیل ماده و یک راس اسب نه حوان
 مردخان و پارچه پوشیدنی و یک سراسپ نه برادرش توابع نه عمل آمد -
 همدران ایام عند الحسین خان که سانس نه سوگنده رفته و ناداماحی ملحوظ
 گسته و در جنگ نانو نایک شریک شده بود چون بعد از آن داماحی بصوف
 سناره گنده روانه سد او برگشته که بمایب آمد و زوری جند در آنجا بوده درینوالا
 نه احمد آناد نادر فاتحه برد مقتدر خان رسید همدران اوان سید راحو صاحب
 سحاده حضرت قطب العالم قدس سره رافع موصع نثوه از سرای فانی نه عالم
 دامی انتقال نمود *

خود پوشیده ندهد که قلعه ندرم گام و نورسد کسان او حالی نموده سپارد -
 رینکوحی نه مقتضای وقت که احامره و او ناس از چهار طرف در آمده دست
 نه عارف کشوده اند منادا کسبه یا دستگیر سود آنچه گفتند شنیده از شهر خان
 بونساییده داد و اورینکوحی را با فاعل و پندبان و نار گبران بکانه خویش
 آورد - کسنا حی با متعلق خود از راه اخلاص که داشت بکانه راقم
 که قرب حواری با مسکن ستر خان اسب آمده سکونت گزید و خانه
 رینکوحی و منسوبان را کسان خواند و عوام الناس جوان نعمت ساخته بردند -
 سکان سنگه هرایی که بنده نه شهرخان آورده نه دهها بیدن منص طلب وقت
 حکم الدوله او را مرخص صاحب و آس هدیه فرو دشن گشت
 فداوالدین خان دم از استعلا و اسناداد رده محاللات بلده برگشته حوالی حصه
 مرهته نه منط در آورده نه محمد هادی خان سپرد و فوحداری کرد را بقایم
 ملیکان داده نوسف را از نعرحاحی مسعود دستور سابق کونوال صاحب مرزا
 نهر اسب خان را نه تعلقه سوانح نویسی بکمال فرموده و بلا سرکت غیر ناصر
 حکومت و منسب نظام بردارنده آقا محمد حسن را بفوحداری بنهاد
 رخص نمود و چهار صد روپنه روز مره همراهیان سترخان معزز صاحب و زری
 چند رسید همدران انام عطای نارگاه والا که بدل ارس برای حکم الدوله مصروف
 رئیس العادین خان گرر بردار مرخص شده بود چون ناودپور رسید حذر ارتحال
 بجم الدوله را شنیده مدفوف گشته حقیق را بحکم الممالک نوشت بعد
 معروض مدسی حکم شد که نه معنصر خان نسریش برساند او از انکا راهی گشته
 بیرون بلده رسد معنصر خان اطلاع یافته نسیب و دوم آن ماله ناتعلق فداوالدین
 خان و شیر خان و اعیان ناراستگی تمام عزم استعمال سفارته رو نه درگاه گیتی پناه
 موافق صابطه آداب بکا آورده گزید و سادانه نواران داخل بلده گسب اند
 رام که حواله بکیرام شده بود مرید پنجاه هزار روپنه از نقد و جنس که در مدت
 بیس آمد خود با حکم الدوله از ممر رشوب فراهم آورده بود نه بدهد و رجز
 و توبیخ از او نه عمل در آمد از انکا که معنصر خان شیر خان را که جانب دلاری

مداودالدین خان مرعی میداداسب و فیما بین شجر مخالف که از پیشتر در صمیر
 ریخته دواییده بود برخلاف خود تصور نموده بحیال امر موهوم نالعل داس
 و کیل حوان مرد خان بطر بر آنکه او چون مرهون احسان و عواطف بحکم الدوله
 اسب جانب داری او را و مراعات او را مدطور و ملحوظ داشته بدانکه استقامت
 و استقرار حکومتش ناسد ممدومعاون خواهد بود و بدانس - * مصرع *

گریار حفا نه که از اعیار حمایب

مخفی نارسال رسل و وسائل پرداخت و فرار یامب که یک رنجیر فیل
 و اسب توابعاتی که ناسیر خان به عمل آمده بود بمیان آمد - * ییب *
 هزار نقش بر آرد زمانه و نمود یکی چنانچه در آئینه تصور ماسب
 و او نا روز آور خان برادر و فایل ناطهار فاتحه و تعریف بحکم الدوله از پتن راهی
 گسته بیست و ششم شهر ربیع الثانی نسلده در آمد و باحوالین ملاقات نموده
 مخاضه شیخ الاسلام خان برول کرد و بموجب فرار عرق حمادی الاولی او را به
 صیاف موعود ساختند و توابعات و عقد عهد و میثاق با حوالین از طرفین برداشتن
 مرآن پیمان را موکد و موطن گردانیدند - * ییب *

از عهده عهد اگر درون آید مرد از هرچه گمان نری مرون آید مرد

و هنگام رخصت پارچه پوشیدنی و یک رنجیر فیل ماده و یک راس اسب به حوان
 مردخان و پارچه پوشیدنی و یک سراسپ به برادرش توابع به عمل آمد -
 همدران ایام عند الحسین خان که سانس به سوگنده رفته و ناداماحی ملحوظ
 گسته و در جنگ نانو نایک شریک شده بود چون بعد از آن داماحی بصوف
 سناره گنده روانه سد او برگشته که بمایب آمد و زوری جند در آنجا بوده درینوالا
 به احمد آنان بنابر فاتحه برد مقتدر خان رسید همدران اوان سید راحو صاحب
 سعادته حضرت قطب العالم قدس سره رافع موصع نثوه از سرای فانی به عالم
 دافی انتقال نمود *

سائر متی بر آمده بدر ردد درین نیس -

* بیب *

شعی را که رو رش ندوده پدید نه یکدار صبح سعادت دمید

و جهان از پرتو سعاع پرچم در تازی ساه کشور بهاری مجلی و معلی گشت
خوس حال چند سیئه و بنیداس مقدم که در مید رنگوحی بودند درین
و م که او بحال خویش در مانده بود فرصت را غصب شمرده بر آمدند
و فداء الدین خان نا شیر خان نزدیک دیوار خانه محمد بیگ خان که بخانه
رستم علی خان که رنگوحی بود اتصال داس و دسب کسان او مانده از
پناه حدود نانداحتی تغلک می پرداختند رسیده امر به شکافتن دیوار و پیروش
نمود و حاجا رحله افگنده ناندزون در آمدند - رنگوحی در خانه رستم علی
خان محصور گشته بکنک تیرو تغلک در پیوس از آنجا که مرزا لهر اسپ
خان نامیر اسمعیل پسرش بنابر ناحوشی حکم الدوله در پناه او سر می برد
و او نه مراعات و حر گدیری می پرداخت و در وفای بود - رنگوحی چون
عرضه را بر خود نگ دید بنابر گفت و شنید پیام مصالحه بیرون فرستاد -
فداء الدین خان او را رخصت انصراف داده بود خود نگاهداشت - الحاصل
دو صوف نوپ را از طرف درباری سائر بمقابل خانه اش بسته برلرل در نیل
استغاث محصوران افگندند - رنگوحی نا همراهیای تر سر دروازه و نامس که
بریک کنار بود کدازه گیر شده بکنک در پیوس -

* نظم *

نالا چون در آید ر دیوار و نام نه دروازه نستن چه سود اهدام

مرد آمد از آسمان چون گردد چه حاصل که دیوار ناسد نلد

و احا مره و او ناس از دیوار و نام سرا نالا آمدند -

* نظم *

ر هر گوسه چندی ر حانک روان دیوار آن خانه نالا دوان

گرفتند پی کا و دیوار و در نایس دسب مته آن نک ندر

یکی کرده از رحله دیوار پس رده در گریدل آفرحه دسب

دو بدکه یکی در هم انداخته و ان پانه نردان ساخته

حو کار ندین حا انکامد والد رافم از راه دور اندسی و غاصب بینی که

چون تقدیر آسمانی نوع دیگری پیوسته بود در حواف گعب
عهد کردم که دگر عهد تو ناور نه کنم

و نرحاسب - و کشاحی مروین یاس از راهی که آمده بوده برگسب نالکمله
آفا محمد حسین که فریب سه ساعت دور ماده سوار گشته رو نه صوب کهارنه
بهاد عوام العاس تماسا بین از هر کوچه و محله فریب هزار کس نه دنبال بر
آمده روان گشتند هنگام چراغ شام نزدیک بچوترة گذر کهارنه رسیدند - * نظم *

شنا نگاه کین مهر فرحنده چهر
فرو سده گرداب بیلی سپهر
حروش یلان نبرد آرمایی
رسر هوس می بود و فوت رپایی
ترلزل بحان مخالف فتاد
گروبران حس و حار از تند باد

مورچالیان آنکا کثرت عظیم و شور و عوای حسیم را دیده و شنیده تسخیر
و امتیاز سپاهی و تماشائیان نکرده آب دیده موره کشیدند و فرار را بر فرار
گرفتند - حامیان بیضه اسلام بهمان گرمی و هائی و هوی یافته کوب نه تعام
پروا شدند - پلی مستحفظان دروازه سلونگپور زیر بر حامیاند نعرایان چوترة
پیوستند و باستماع حذر عله جمع کثیر از سپاهی و احامره در حاله شهر نه توقع
دسب بود و عنوان تماشا رسیده ملحق گشتند و روز دروازه را پی پور و اسلوریه
بهادند از آنکا که پرده ظلمانی شب جهان را تیره و تار صاحب مخالفان از سایه
خویس هراسان گشته و آسنا و بیگانه را ششاخته بی حدک و درنگ بدر رفتند
و بی ممانعت اهل اسلام نه دروازه حمال پور پیوستند و از جانب میدان نارار
پیس روی قلعه بر حله سید عقیل حان و دروازه حارو نه توپ اندازی نائره حزب
را مستعل ساختند - سکان سگه هراری و دیگران از اطلاع رسیدن فوج دروازه
حمال نور که فریب مکان رینکوحی بود یایی بناب و فرار شان در لعرض در آمد
روی افعال را نادانار مددل ساخته رفتند و کسان حواین نعاون کدان تا حانه
التعات حان رسیدند و از هر دو سو عله نموده کار نه محاصره رینکوحی انجامید
و اکثر حامیانی منسوبان او که دران نواح بود نه عارت روم و فریب نه صبح بعضی از
دکهدان که فرص یافتند آنچه توانستند گرفته از دروازه حان جهان مسرف حوینار

عابد بیبی کسود^(۱) لاشه تدبیرش را از هم پاسیده دید و اوصاع اندیشه را
مخل و تراگنده یافت بالضرورة^(۲) ندنی ازان نه کار پردازان دکهی که تا
عاب حال در پیس اندد رام رنگی نداستند ظاهر نموده چاره خوگسب
کساحی برداراده بهاسکر که بعد از کسته شدن او نامر وکالت و آمد و رفت
می برداحب بواسطت بحرام از راه رنگ حوینار سائر در بهدر آمد که
باصلاح ذات البین کوشیده رفع هنگامه نماد و رسیدن او ورام فریب بیکدیگر
بوده و با فداالدین خان ملاقات نموده انتظاری حلول داشت که درین بین
سرخان رسید و در مکل بودن فام علی خان محفل کنگاش و تدبیر انعقاد
نوب و عهد و پیمان موکد نایمان ندسب رسانیدن قران درمیان آمد درین
وقت حیر آمد که کسان رینکوحی بیس فد می نموده درواره سارنگ پور را
گرفته و نه چنوتره کدر کهلیه را مورچال فایم می نمایند فداالدین خان آفا
محمد حسین را با لوح مامور صاحب که بر آنها شتافته بردارد خون کساحی
که با رام ربط داشت و فریب دو پاس در انتظاری موصد مانده پنبام نمود که
اگر اتفاق ملاقات با فداالدین خان در حلولت رو دهد بعضی مراتب که
موجب رفع فساد اسب گفته شود - احمر بعد اظهار در محل عبرت اعدا او را
طلب داشته ملاقی صاحب و او زبان نه عذر خواهی کسود که هرگز رینکوحی
را خیال ناطل در دل و سودای این کار در سر نموده اندد رام مانند آبلنس
نوسوسه و اعوای او پرداخته از راه برده بود اکثرون از کرده حویس نادم و پسیمان
اسب بهر نوع که مرکور خاطرو اطمینان حاصل شود عهد و پیمان را نه تعدید
درمیان آورده روانه بورس می شود و آستی نه همه حال بهتر از جنگ
اسب هر چند او معالعه و فروبی^(۳) دندان سعد کرده بیستر گلف کمتر رسید

(۱) لاشه بر ورش ماشه آدم واسپ و حرا و پروین و مرده جمع حیوانات هم

گفته اند ۱۲ بهان *

(۲) بند ناول مقصود چتر اندک و بعضی گذردگی ۱۲ *

(۳) دندان سعد کردن کنانه از عاجری و فروبی نمودن اسب ۱۲ بهان *

یست حدود و حیطان نامقدس توپ و بندق پرداختند - سر خان نانی که جواب
 بر خلاف مدعا از رینگوجی یاب قطع آمد از و نموده نه سلسله حمدانی
 طرف نانی پرداخته محمد فرید کرانی معتمد خود را برد معتبر خان
 فرستاد که اگر قرار مدد خرج سپاه معین سود درین وب آمده شریک سوم -
 چون معتبر خان از زور بد و اس سائحه مسرعی نه طلب مداءالدین خان
 فرستاده بود و او شناسب عارم این صوف گسته جواب داد که درین وب
 شریک کار ناساهی شدن موجب فتنه یک اسب ناید آمد و قرار داد
 اخراجات هرگاه بر سدد بصوادید مداءالدین خان که بر آمده و میرسد نالمشافه
 ققیع خواهد یاب شیر خان ناصعیب فریب چهار صد کس از سوار و پداده
 فر فرعه هفتم آن ماه موصع اکوچرب آن طرف دریای سائر فرود آمد - صبح
 روز دیگر که نطعی پوش رزین کلاه ناهنگ مملک نیم روز توس ستاب روی
 بر انگیض مداءالدین خان ناصح متعینه بدر کهدیاب و آما محمد حسین
 غائب موحدا ری پتلاد مسارع را از برق و ناد استعاره نموده در رسد و تدبیر
 آوردن شیر خان در یس گشت نظر بر سائعه روابط دیرینه والد رانم حروف را
 تکلیف نمود که رفته بیارد و فایم علی خان را همراه کرد احقر که حاضر بود نه
 مقتضای وب محکور تصدیع ایسان سده ناتفاق فایم علی خان وب و شیر
 خان را دید فایم علیخان ناطهار اشتیاق و انتظار حوابین پرداخته ارادکا که او
 از در آمدن بلده ناطر بعضی امور درنگی داسب اشاره برانم نموده نه پدشکار
 خود گفت که اگر ایسان منکفل شود مصایقه یست درین بن والد رانم را که
 مداءالدین خان نار دیگر نعد و ناع سده فرستاده بود رسیدند چون آف آمد
 تیمم برحاسب و شیر خان نلا و نعم لب نکسوده سوار گردید رانم پیشتر از که
 فر فراره حابور می آمد از درپچه ناع نه فله در آمده ناطر نمود ارادکا که
 رینگوجی از رسیدن مداءالدین خان و آمدن شیر خان بطرف نانی و درین
 هیسه روز حدک که پیشرو کار بنظر پیامد و حیر سگالهایی ادد رانم نتیحه
 یالعکس بخشید در فکر مآل کار افتاد و از گران حواب ععلب بیدار گشته چشم

پایش رسیده عذر لنگی بهم رسانید درین وقت راماحی که سانس رینکوحی
 از راه حمله او را برای چنین روز بیرون فرستاده بود و او بموضع حیپور در هفت
 گروهی امام داسب از اسماع در گرفتن آس پیکار در بلده تا موج حلور بر
 خود را رسانید و میر محمد رمل حماعه دار که او بید داخل بر طریقی ها بود
 سرازه سرای حیاطان را گرفته نمی گراشت که احدی مخالف اران سو نگردد
 ارانکا که مسبب ابرنی نوع دیگر پیوسته بود بمضمون ادا اراد الله سنأ مهند
 سانه درین وقت محمد شهنار رو هنله تا دو صد نفر از افاعده که سانس
 دسب از نوکری نعم الدوله کشیده چندی در سوربه و اندر گزرا بیده دریود
 حسب الطلب رینکوحی در بهرام پور آمد و بنابر زیاده و کمی علوه نوکری
 او صورت نه دسب و رینکوحی بنصرت ناطل آنکه حمعیت بسیار فراهم آمده
 و اکثر دروب حصار بلده در تصرف اسب و مقتدر حان ناشر دمه فیل در ملعه
 ارک اسب تا چند ملعه گیر خواهد ماند اعماص نمود نه همین حال محال
 شیر حان را که بدهولقه رسیده و انتظاری طلب نانی داسب نصاددید اند را
 که اکنون در دسب آمدن چه نامی مانده که بیگانه را سپیم و شریک ناید
 صاحب لهدا منع بوش نالحمله مقتدر حان از رسیدن محمد شهنار حان
 و صورت نه سسن نوکری او آگاه گشته ابراهیم نام روهیله را که نردس نوکر بود
 پس از فرستاده نسمی که اورا صی گسب نوکر صاحب و عکالة هزار روپیة
 نقد داده فرار گرم که فردا پگاهی چون دروب این صلح بلده نتصرف
 رینکوحی رفته از دروازه دریا پور که دسب مخالف اران کونا اسب در آید
 و او بدان موجب عمل نموده گرم و گیرا از گرد راه رسیده مورچال نثوة سیربرا
 برداشته بر مورچال عمارت کاریز مانند نلای ناگهانی و فصای آسانی ریعب
 و جمعی را کشته و حسب دریغوف حرایر چیان نام سه دروازه وقت یافته
 نانداحتن حرایر دسب را کسادند و میدان پیس رو را ار حس و حاشاک
 مخالف ناک روند - و محمد شهنار عمارت کاریز را دسب آورده فایم گسب -
 کسان رینکوحی مدرسه سیف حان و دروازه حارو و حانغ سد عقیل حان را گرفته از

پرداخته نگراش که چوتوره را تصرف نمایند آنها عمارت کار را فائز نموده
 جنگ تعنگ با او و در دروازه بهدر نائره حریف را مشتعل ساختند - کسان
 رینکوحی دسب به عارت داککین راسته بازار کسوده داندوه سیری و دروازه سلاح
 فروش خانکا در آمدند - و سحان سکه با همراهان خویش بخانه سید عقیل
 خان متصل میدان بازار به پیش گرمی آنها مورچال کرده دسب و از هر
 دو طرف جنگ توپ و تعنگ در گرو - اتفاقاً چندی از حرایر چنان که
 نعم الدوله از روی حرم و احتیاط اینچنین روز که اکثر نا مرهته خانه جنگی
 روی میداد برنام سه دروازه تعیین نموده بود که سب و روز در انکا امام
 داشته ناسند چون کسان رینکوحی ازاده نام نمودند جنگ پس آمدند
 از انکا که تمام میدان و عمارت و داککین پس روی بهدر را گرفته بودند مشروط
 نالین که تا یکسو شدن هنگامه آنها نداداحتی حرایر بپردازد و اینها بیر متعرض
 نگردد از یک دیگر خاطر جمع ساختند نالکمله رینکوحی سواران و پیادگان را
 نجهب صط دروب حصار شهر پناه برداشتن مستحقطان انکا تعیین نمود
 و دروازه اسلویه و رایبور را تصرف در آورد محمد عافل حماعدار که در طرف
 بود و حمعی دیگر از برفه سپاه که همدرد او نا میدواری گرفتن طلب داشته
 بودند شریک معتصر خان گشته فراهم آمدند و ناسط الله پسر محمد عافل
 نا همراهیان بر چار سوی راسته نکود آمده ایستاد که درین بین حمعی از سواران
 گهراتی که در رینکوحی نوکر شده بودند و وف کار آمد از جانبی خویش
 مسلح شده ازاده رساندن دس او ندانکا رسید و ناسط الله سر راه بر آنها گرفته
 نگراش که از انکا عدم فراتر بهد و صادق علی خان و سد دور الله نا چندی
 از فلعه بهدر بر آمده در دروازه سلاح فروش که کسان رینکوحی داستند ریخته
 در ساخته حوذه فایم گستند و بط علی خان نا همراهیان بر چوتوره بخاس
 به پس گرمی حاحی مسعود کوتوال رسیده توپها را کشیده بمقابل دسب
 و توپ اندازی آتش تنور حریف را امرواح محمد جعفر حلف محمد هادی
 خان که به محافظ دروازه بهدر می پرداخت از شگاف در تیر مدومی در

و دیگران برای العن معایده نمودند ظهور این امر موجب توقف در سواری شد و حقیقت عذر و مکیدت از حجاب سببه بر آمده کجبه کل کرد و آنچه در سینۀ رینکوحی مستور بود نور نمود و نا حال که این معنی روان بود ندزایب مدح گردید در فکر محافظت خویش و سرانجام حراسه قلعه بهدر افتادند رینکوحی که بیوسته حاسوسان در بهدر داشت که از تعمیر و طمیر ناو حرمی رسانیدند همان دم حقیقت عزم آمدن و موقوف گردیدن از گرفتن فعل بدو رسانیدند و از این حرکت بی موقع نادم و پشیمان گشت که صید در دام آمده رمید و فی الفور فعل را واپس فرستاده گفت که کسان سگان سگه که داعیه فساد در سردار از او ای فعل ناشایسته نه عمل آمده او را مورد عتاب و خطای ساخته بر طرف نمودم و بیرون می دمام اصلا و طعا عذر ملال را پیرامون حیی خیال نگذارند که من بر عهد و پیمان خود قائم هستم خون طشبع نصیحه از نام افتاده بود فائده مترتب نه گشت و رینکوحی بیردانست که اکنون این در زمو پرپر بیست و این رحم نخته گیر نه توقف و تامل درین کار در کار بیست -

* مصرع *

که آفتاب در تا خیر و طلب را زبان دارد

الحال که حریف نا حذر گشت فرصت دم کشیدن و محال سرخاریدن داد در شب دوم سرب و ناروت مردم تقسیم نموده مقرر صاحب که هنگام طلوع صبح و نمایس پیکر نور بخش روز همین که دروازه بهدر کساید بی حذر نه یورش نموده در آید و فریب دو پلس از شب رفته محضر صحیح القول معتصر خان را حذر دار نمود و او نه مستعظان دروب بهدر مدعی کرد که بی رحصب دروازه را نکساید و جمعی را که حاضر بودند محافظت ابواب تعیین کرد که ناگاه -

* شب *

دم صبح کین فاندل بی دربح روشن بر آمد نکف طسب و تیج

کسان رینکوحی موجب فرار بورس آوردند و در مددان پیش روی قلعه در آمده بر چپوتره کوتوالی ریختند حامی مسعود کوتوال نا همراهیان بمقابله و مدافعه

بود معتضر خان بخلوه در آورد و او را مریفته متاع خود صاحب و مدوعی
 مایل و راعب گردانید که نه تعمیر خانه او که نعم الدوله مسمار ساخته بود کار
 برداران خود را امر فرمود ریدکوحی بساط حدیعب و مکدنت گسترده گاهی
 تا فایم علی خان و گاهی تا بکدرام ناظهار احلاص و یک هنتی احتلاط گرم
 حوسیها بداحته نه مواعید تعیین مکن چون صحبت نا حوالین موافق دب
 بسوی خود می کشد و بدین حیل رح آفتاب را نه گل اندودی و ماهتاب
 را نه گر پیمودی که درین بین شیرخان نانی بموجب نوشته ریدکوحی که
 امدوار بیاب صوبه ساخته بود تا جمعیت شایسته از حونه گده برآمده
 در نواحی دولقه رسیده بانتظاری طلب نانی توقف نموده در مریه چوراسی
 کهندایب را نتاح در آورد ریدکوحی را بجمعیهات خاطر جمع گشت
 و جمعیهات حوبی فراهم آمد و بنابر رفتن اکثر سپاه نکالی و برطرفی که
 نه همراهی خود فداء الدین خان تا میدواری تدبیر طلب نه کهندایب برده
 و در آن حاحدس ادیشم نکارت پیشگان را نه صبط در آورده و بر سکنه آنجا بصیغه
 بیوزة و مصادرة و حبی معین ساخته بدان امر اشتعال داشت فرص را
 عقیمت شمدده کسان خود را اشاره نمود که در امکنه سر کوچها و راسته بعنوان
 مورچال فرود آیند و تدبیری اندیشید که چون نتارگی عهد و پیمان در میان آمده
 و صفای ملوف حاصل گشته معتضر خان و فایم علی خان و محمد هادی خان
 را بدسب آویر مشورت طلب داشته دستگیر سازد که بلا درد سری صدا و ندا
 کار صورت خواهد گرفت و می الواع درسب دیده بود اما چون تقدیر تا تدبیرش
 مساعدت نداشت پیشرو نه شد - بالجمله بنابر تکلف و حواشمدنی او که
 مکرر گشت پاس خاطر او را مقدم داشته او احرر روز عره شهر ربیع الثانی معتضر
 خان و محمد هادی خان مستعد گشته نه مکن فایم علی خان که مشرف
 بر ساحل حوبیار سائر متی بود آمده نه انتظاری کمر بستن او نه تفرح دریا می
 پرداختند اتفاقاً فیلان را بنآب دادن آورده بودند که سواران یکه تار ریدکوحی
 رسیده فیلمان را کشته یک ربخیر فیل را پیش انداخته بودند و معتضر خان

دمدمه عرایم عداللسان چشم گوس و هوس را نسب و حسب المدعی
 حویس رهنمون گسب و عول صعب کول رده نکانه اش روم فداء الدین
 حان از ساده لوحی ناکل مطمئن خاطر گردیده آن گندم نمایی خو فروش و آن
 دشمن بظاهر دوست را در پرده ظلمانی سب سپیده فکر کادب دمیدن صبح
 صادق انگشته ازان عامل گسب که گعنه اند -
 * نظم *

حذر کن راجعه دسمن گوید آن کی که برانگیزی دسب نعلی
 گرب راهی نماید راسا خون تدر ازان برگرد و راه دسب چپ گرب

الحاصل زور دیگر هنگامکه شد رنگ عدا پسته شب از مکر و حیلب خود را
 پرداخته در بهانه حاجب (۱) نطع شب روی را از برکنده منواری گسب
 و یکه سوار صباح به عرم رة نورزی عرصه روزگار هودج رزین برافه فلک بسته رو راة
 آورد فداء الدین حان نا جمعی از سپاه برطرفی و نکالی ناراده ندر کهنایب
 روانه شد و بدر حائے صادق علی حان و سد نورالله که سرراه بود رسیده گفت
 که تا مراجعت در بهدر شب و روز پیش معنضر حان بوده نا حذر ناشد آنها
 که معطل نسته بودند هر کدامین نا ساگرد پسته و برادر و برادر راده نغابر
 بپاس حقوق نمک حواری رفته امامت گروندد از ناب نصیرت و اصحاب
 حدیث از ملاقات نوشینه و حلوت طولانی که دنگر برا اطلاع حاصل نه گسب
 و روانه شدن دفعی فداء الدین حان را در گرداب حیرت فرو رفته نمکنال فروده
 و فاس تمهید و تدبیر عقل اندازی و حالی ساحن مندان را سنجیدند -
 اندد رام که نر تدبیر حویس را بهدف مرام رسده دید نازگی (۲) مکاروب
 و (۳) مدالس را در بیس نموده دکان فریب و نرویز کسود و احتباس امساء
 حیل وری و اممشه انواع دمدمه ساری مدسوح و منقوش که برای چنین روز
 آماده و مهیا داشت نآمد و شد صفا و مسا در حلا و ملا ناره نثاره و رنگ رنگ

(۱) نطع حامه چرمی که عذارا و دردان نوشد ۱۲ *

(۲) مکاروب روایه ناری کردن و حیل کردن ۱۲ *

(۳) مدالس فریب دادن ۱۲ *

گسته و برد تدبیرشان در مردار خانه افتاده بود حدادان انری سوای درفتن ناتفاق
بخانه و مترتب نمی گشت - * مصرع *

چو گویش هوش نداسد چه سود حسن مقال

اند رام در طاهر فارغ ناب حیرخواهی و دل سوری گسته شعدده تاره برپا کرده
در لباس دوستی نه دشمنی پرداخت و در یک پرده دو هوا سرائیدن آغار
بهاده نه فداءالدین خان و معتخر خان گشت که چون درین ایام بدان رفیع
تعاضی سپاه و احراحات زر مطلوب اسب خوش حال جعد سنه و نلیداس
معدم برپاد که در وف بحکم الدوله در جمیع امورات حروری و کلی و ناب دادن
کل حیر بیوره و مصادره مدحل کلی داشت در معرض بیان در آورد که اگر
بدسب رینکوحی گیرانیده شودد آنچه نه صیغه مصادره از آنها نه عمل آید
نموجب فرار مستمره برادر نکسی سبب سود بد نامی عاید حال رینکوحی
میگردد و ناعهای سدر نموده خاطر نسل کرد که آنها حسن و مع این کار را نه مهمیده
با او همداستان گستند و او که در ضمن این عمل افتدار و را نمود علنه خود
اندیسیده بود هر دو را رینکوحی طلب داشته مد نموده محصلان علایق و شنداد
برگماشب و از هر یک صد روپیه نظری محصلانه حدرآ فرسآ میگرفت و محمد
هانی خان که دران ایام در سرانجام مهمام می پرداخت هر شب کسان
خود را مرستاده نیمه وحه محصلانه بار حواس می نمود تا آنکه رفته رفته
پرده حبل رینکوحی دریدن آغار نهاد و (۱) نعیه ترویش بر روی کار افتادن
سروع گردید و حوالین را مظنه بدرجه یقین پیوستن گرفت - اند رام تعرس
این معنی نموده نه چاره حوئی اسداز رجه عذر و در دوری چاک گردان
مکر رینکوحی را او اخر روز در قلعه بهدر آورده حیمه شب ناری برپا کرده
با فداءالدین خان و معتخر خان محفل خاص آراس و حلوت را از غیر
نرداح و تایک پاس از شب گشته نه سعدهای گونا گون و انواع
بسولات و عهد و پیمان موکد و موطد نایمان روز در میان آورد و بد میدن

(۱) نعیه بر روی کار افتادن کنایه از رسوائی است ۱۲ *

دسب آویز سخی حیدان اسب در فواعد یک هتئی ترلزل نداید افگند و حانۀ
مرا حانۀ خود دانسته ندسنورسائی از آمد و رمب مغور و از ملافاها مسرور
دارند و رحصت سدة رمب و نا خود فرار داد که انس دمنه اگر ملک نه کام دل نگردد
گذر آنها نه مقام ما افتد بی قامل مرام خویش حاصل نموده نارع النال گردم
حوانی را که نا و نک رو کردن و (۱) معاهرت نمودن مری صلاح نبود چون فرار
یافته بود که هر دو یکجا نکانه اسب دادند رمب معتکر حان نه نهائی سوار
گشته عارم حانۀ او گردید و از ربائی حاسوسان حذر آمدن او را بوحذب سنده
عذر ملاقات گفته فرستاد معتکر حان از عرص راه برگشت و مکون صمیرس
آنکه وداوالدین حان و او هر دو یکجا خواهند آمد فضا را همدراں اوان حاحی
نکر حماعه دار عرب که او نر از حمله طلبگاران سدوائی بحکم الدوله بود
حسب الاسارة ریدکوحی از نرد ستر حان نائی ناظهار بر طرمی و نلاس نوکری
نا چهار صد عرب رسیده در بهرام پور نرود آمد وداوالدین حان آگاه گشته بر
دیگوحی پیغام نمود که او را از راه دروازهائی متعلقۀ خود رحص در آمدن بلده
دهد اما او مدع بربرنگشته از دروازۀ حمال نور در آورده نه حسب طاهر در حانۀ
سیر حان نرود آورد و در صمی مورچال قائم صاحب و در حواف وداوالدین حان
عدری که بدترار گناه ناسد گفته فرستاده که حون متعلقان حاحی نکر در سهر
و پس از مدتی وارد گشته مچلکا گرفته ام که بقاصلی طلب از سمانکند نمانان
راه داده ام روزی چند بطرمی خواهد رمب اگر بر خلاف طاهر شود نه عذف
می توان بیرون صاحب خاطر را جمع دارند هر چند که نرد بعضی از اصحاب
ندش و از باب دانش آعار صدور اطوار ناهدکار و تحکم و گرم و گنر مردم
مصادره که بخود سری و خود رائی میگرد و چه از تقریر کسانیکه درین هنگامه
نوکر شده بودند و دریاب مدعاء او نموده رمانه ساری او را روانه ناری می
انگستند و صریکا نه کرات و مراب که او نرد وعا می نارد و نخوانی از راه
حیر سگالی طاهر می ساختند از انکا که بچرب ربائی اسون اندد رام مسکور

(۱) معاهرت ناکه دشمنی آشکارا کردن ۱۲ *

دیگر صید بدام افتاده رمیده شود زوری حده نه دل خوئی و گرم حوشی گزاینده رام صاحب و نارینکوحی فرار نموده حمعی را در خانه مسلح ساخته در کمی نار داس و تنفر یکه بعض مشورت در پیس اسب خواندن را بخانه اس برد و آنها حالی از دهن رفتند اتفاقاً رام در دران محفل برفام حاضر بود چون حد انمی حواسب دران زور حرأت نکرد و حوائین برگشته آمدند از آنجا که مردم گجرات که از مدیم الایام ناوالد معوط و مربوط بودند بعضی از آن کمی دستگل بر تدر او آگاه ساختند و صوتی از من معنی گوس رد حوائین کرد نه مقتضای روف در ظاهر خودها را بآن آشنا ساخته فرار دادند که من بعد هر دو یکجا بخانه او بناید روف اند رام که بنیسته آمد و روف داشب دریاب نموده از سر نو بنیاد رام نمودن صید رمیده و آوردن نه (۱) تله بهاد رینکوحی از دسب برداشتن صد بدام افتاده دسب بدام دسب تاسف می سود تمهیدی دیگر سب و پیغام نمود که بنادر فراهم آمدن مردم که نه پاس آنزوی خود اسب ظاهر بیدل را دسب آنزوی سده که هر زور صوتی تازه که موجب ملال و حدیثه خاطرها سب بر می آورد - * بیب *

بعدر تو نه توان رستی از عذاب حدای و لک می نتوان از رنای مردم رسب نادیده ای که منادا از استماع این از احب و سهرت بی اصل حللی و رحمت در بیدل مصادوف افتد و موجب بعرت و وحش یگانگ گردد لهدا تمامی سپاه نو نگهداشب را بیرون رخص می نمایم و در ناطی بخیال این که راماهی نا حمعی بیرون رفته بر هعب هعب کرههی بلده افامب گریند و بحاطر جمع نه نگاهداشت قصاتیان پرداخته گوش بر آوار ناشد که هنگام طلب بلا توقف خود را رساند او را بیرون فرستاد و رینکوحی نه صوابدید اند رام دو دفعه در بهدر آمده نالمسافه معدداً نه مصقل رنای باعتقاد خود موربانگ سببحل فلوب را ر دوده مصفا ساخته گف که از تعاعد وز زیدن دید و نار دید که باعث

(۱) تله بقیه اول و نانی عمر مشدد مطلق آنچه حانوزان دران بعید در آند و در هدی

* نسا *

نه بیدمد مدعی حر حویسنی را که دارد پرد؟ پندار در پیس
 سچان سنگه را که درد او نوکر بود بدسب آورد در حواس طلب سوخته
 ستوانی نه فراهم آوردن سوار و پیاده و بی اسپه فرفه سپاه گکرانی و آفامی
 مامور نموده (۱) چوب پش در دسک روی ییم صاحب و از حررت خاطر
 دسان فداه الدین حل و معتکر حل می نمود که اگرچه او را اراده فسد و حیال
 باطل تقاضای طلب در سر اسب اما من بخواهم گراش که از موه نه فعل
 آورد - رینکوحی - اندد رام را که دانی معانی اس امر بود پالکی و اسب
 و حلب و آفتابی داده پدسکار و رانی و فاتی مهمات گردایند و او نه اسدلال
 و نورک تمام نه کشاده پشانی دو هفته درد حوایی آمد و روف نموده در نام
 اوضاع و اطوار مکرر ارانکا که روز بروز سحر بفاق را نه نمر عدم و فان نار وردید
 اندس صعب نگوس هر یکی عدد العرص افسونی تازه میخواند و رینکوحی
 را حیر حواه بقل میداد و گاهی سب نگاهداشت را بدی ترانه مترم کشته
 مرمه می نمود که بدان حوف داملی اسب که هنگام طلب نرووف در سیده
 شریک کار نه سده و مملعها نردمگ او نامی اسب بلکه استظهار و استمداد از
 سما چشم داسب دارد و هر صبح فصلی تازه انسا نموده میخواند و هر سام
 تصدیف نوی در آهنگ دو گاه مرسته در یک پرده دو نوامی سرائید ارانکا
 که من العوام از اجتماع مردم مکنون صمیر رینکوحی استظهار نموده بود حوایی
 شده ناک گشته چندی یای خود را از آمد و روف حانگ او کسیده داسند
 اندد رام نفوس دریافته از راه حله انگیری و دمدمه ساری دوسه دفعه عول
 کردار از راه نرده نارینکوحی ملامی صاحب و او در نقسی که معسوح و مرسته
 اندد رام بود نرح کار آورده در اطمینان خاطر و رنگ ردائی مرأت صمیر از
 عمار وحسب و رنگی نه ایمل روز برداخته اندد رام از اندیسگ انکه ممانا نار

(۱) چوب نسا در دسک روی ییم کنانه است بمعنی انکه نه نام دیگری باشد و مدعی

خود حاصل سار چنانچه در معاورات معارفی مصطلح اسب ۱۲ *

کلی داشت و در سال گزشته او را مورد تقصیری ساخته نظر انداز نموده و او
 حریف برداشته قرار بر قرار گردیده و ب خانه اش را بجم الدوله میهدم گردانید
 از آنجا که عجب مایه فتنه و فساد فطرتی داشت درین وب قانون یافته با
 ریگکوحی سازش نموده بود او آمد و از مساهده اوضاع و اطوار و بدلی اهل
 کاران و نقاق حواین باعولی ریگکوحی برداشته دیو کردار در رگ و پوست او
 دریده با نتراع ملک از راه مرد و نه تمهیدات و تسویلات دورار کار رهمون گردیده
 او را با خود همداستان صاحب -

با بخردی راه طعمان سپرد رهی آن چنان مرد دادان سپرد
 کسی را که برگشت روز بهی * بگردن صیدس بحر گم رهی
 ریگکوحی به طمع افتاده شب و روز سر گرم تدبیر گشت و باعتبار ظاهر با داحتن
 معطله در ارتحال و تاسف بحم الدوله و دل داری و حدر سگالی فدا الدین حان
 و معتخر حان افرو و در باطنی بتالیف و لوب آشنا و بیگانه بحائب داری خود
 اوقات سدانه روزی را مصروف صاحب حواین بمرنه مقتضای وب طریق
 سلوک و مدارا می پیمودند که -

درستی نه بدد رکس نرم گوی بعرار ره نرم گوئی مبهوی
 و می اندیشیدند که -

از آن سهمگین از دهای دمان باسون بیا بیم شاید امان
 از آنجا که سیده اش از بعض و نقاق ممثلی گشته بود از او حرطاهر داری که رایحه
 وفاق نه مسام اهل حرب از آن نمی رسید نه ظهور نمی آمد و (۱) مسامح
 و (۲) مسالم حواین را که از راه (۳) مساهل اکثر برای دیدن منرفتند حمل
 بر اقتدار خود و صعب طرف ثانی پیدا داشته دور دوران ملک را نه مرام خود می
 اندیشید -

(۱) مسامحت فرو گزار کردن و برمی کردن *

(۲) مسالمت با کسی آشتی کردن *

(۳) مسالمت آسان گرفتن *

الممالك در استمال و بحفظ حراس صونه برداحتی ناتفاق بنام فداوالدین
 حان و معتبر حان سرف صدور نام و هدم سهر صغر المطهر رسید حواین
 شرائط اسعدال پرداخته موافق صاطه رو نه درگاه معلى آداب بکا آورده گونده
 مضمون آنرا نه گوس خاص و عام رسانیدد *

نقل حسب الحكم

آنکه سهام و امارت بدهلی سالت دستگاهان فداوالدین حان بهادر
 و معتبر حان بهادر مورد مراحم والا ناسد عرصی مرسله از نظر انور گرسب
 و کعب رحلب نعم الدوله بهادر مرحوم معروض مقدس گردید چون رضای
 الهی است چه چاره در هر حال سلامتی نندگان حصر را حوایل ناسد
 از آنکه که تعصل و عدايات حداد سلاطین مآب شامل حال مدویان و دولت
 حوایل است نه متقصای خانه راد بروزی و بصلای بی پایل و تفقداد نمایان
 حسب بحال آن سهام پناه و حلف الصدق عوالی نشان معتبر حان
 مرعی و مددول گردید - حکم والا صادر شد که آن سالت دستگاه در مقام
 تربیت و دلداری حلف الصدق آن مرحوم نوده مراسم کمال دلبری و دل
 خوئی بنعیدم رسانیده عدايات حداد خافانی را حسب بحال خودها روز افروز
 دادند و نا صدور حکم معدد ناتفاق نكدنگر از فرار واقع در حفظ و حراس ملک
 ناساهی پرداختد لهذا فلی منگرد که حسب الحكم اعلى در حمیع امور تعلقه
 صونه دبیغه از دفائن حرم و کار پرداری فرو نگرارند چون اسم فداوالدین حان
 مقدم بر نام معتبر حان مددج و در طاهر نه س و سال و رنده بمرله عموی
 معتبر حان می شد لهذا فداوالدین حان حکم را بر سر خود بسته بانفاق نكدنگر
 برنک حوصه قبل سوار گسته سادیانه نواران داخل بلده گردیدند و این معنی
 ناعب آبیاری تخم بغل که کاسته سده بود گردند و روز بروز رو نه سرسری آورد
 و فیما بین نه سوز مراحى و معالقب بهانی حوصه حسب و در افواه و السده
 خاص و عام افناد ابد نام که در برد نعم الدوله در اکثر امور حیرو شر مدحل

که اصطلاح هدد زیارت گویند اعیان و اسراف ندیده و ارکان فوق سپاه از نوکرو بر
 طرفی از سپاه تا سعید فراهم آمدند پس انعراج فاتحه سرداران جماعته داران که نوکر
 بودند فداء الدین خان و مقتدر خان هر یک را فراخور رتبه باستمال و دلدهی
 پرداخته نمودند بحالی دستور ساقی خوشدل ساخته رخصت نمودند اما روز
 بروز تسلط و رعنی که از حکم الدوله در دلها حاد داشت روز بانگشاد آوردند یکباره
 از میان برخاست و هر فردی از احاد الدین حسب المدعی خویش نقشی
 بسته بی مکانا ناطهار پرداخته در انجا آن کار نیکوکار و سماع مدرسین
 طلب کاران ستواتی ساقی و لاحق که مهتاب حکم الدوله سرگردان گمنامی فرو
 برده در انتظار فرصت و فالو چنین روز منگرا میدادند نه طمع احد مرسومات ماضیه
 خیال بسته حاکما فراهم آمدند فداء الدین خان که در حین حیات حکم الدوله
 صاحب اختیار و صارف مصروف مهام مالی و ملکی بود درین ولا یر ناقدار
 تمام بانصرام مهام متوجه گشت بعضی خدمات و تعلقات را که تغییر و تبدیل
 نموده نه مستندان خود مقرر کرد ظهور این معنی بر اکثری گران آمده حکم بقاق
 در مزاج وفاق گشته شد از انجا که بالفعل مدعی در وجه مصارف مطلوب بود
 و بنابر خشک سالی از برگشت چندانی نه عمل در بنامده فداء الدین و مقتدر
 خان گاهی بخيال گرفتن چندی از فایم علی خان و همسر اش کوخ حکم الدوله
 و گاهی بتقریب پیس کاران و اهل کاران که اسم نویسی آنها را بعید مبلغ مرسوم
 می ساختند و هر روز گنگاس نه عمل می آمد تا آنکه کار پردازان اربس تمهید
 و افع گشته اتفاق نموده بکانه ریگجوی پناه برده نهاد هر طلب گشتند چون
 کاری آنها ندد بود لاچار والد رانم و صادق علی خان را کفیل گرفته آمدند ظهور
 این معنی بر علاوه بیدلیهای آنها گردید همسیره فایم ملیخان از مشاهده این
 اطوار بر مال کار خود اندیشیده ما یعرف خود را از نقد سوای پندریه بتدریج بکانه
 محمد رمان بیگ سوهر همسیره اش فرستاده سنگدار شد الحاصل چون حذر رانم
 حکم الدوله بتدریج حکیم الممالک معروض نارگاه فلک استاده گردید از انجا که حاده
 ران پروزی شیوه این دودمان والا شان اسب حسب الحکم اسراف اقدس نه مهروریز

بود لهذا در مورد سوف داسب از اجتماع آمدن و بیماری نجم الدوله در طاهر بعنوان عیادت به احمدآباد آمد و در دفعه اتفاق ملاقات شد همدرین سال مدوّه ارباب کمال و اسوه اصحاب معال - * تب *

حرد به مکتب او همچو طفل در انجد

هتر بحسب او همچو بچه در مکتب

مولانا نور الدین بعد طی بود و یک مرحله از مراحل زندگانی بهم سهر سعدان روز سه سنده وفات روال روی به عالم قدس نهاد شخصی از طلحه وارث اهل بیت تاریخ پلوه *

ارتحال نجم الدوله از سپنجی سرا به دارالبقا و رسیدن

حسب الحکم اقدس بنام فداءالدین خان

و مفتخر خان و بهم رسیدن مخالفت

با یکدیگر و جنگ رینکوجی

در سال هزار و صد و پنجاه و شش چون مرض نجم الدوله از تداوی و معالجه در گرش - * نظم *

بود اندران درد آمدد سفا دادند احل را طیبیان روا

چو ر اندازد نگرش سوءالمراح فرو ماند علح طیب از علاج

هستم شهر محرم الحرام رحب هستی ندان دستنی فریب یکپاس و بیم از روز برآمده ترسب و در اوائل شب در مقبره رستم علی جان که در ندده واقع اسب مدفون گردید - * طعه *

با یار گر آرمیده ناسی همه عمر لذات جهان چسبیده ناسی همه عمر

در آخر عمر وفات رفس ر جهان حوانی بود آن که دیده ناسی همه عمر

فداءالدین جان و مفتخر جان این سانکه را به حکیم الممالک معصوم علی جان

بوشته عرصی بحکاف اقدس نموددد و نامر مانم و سوگواری پیام ورزیددد روز سوم

از وصف بهرام خان واقع کار این مرمر نوم اسب هراول و ^(۱) صَافِ مصروف
 انفصال معاملات مرمر ساخته بصواب دید نه صوب کولوار و کهوکِه ناره کوچ
 کرد و موحدازی برگنه پتلاد را از تعیر معتخر خان نه فداءالدین خان تعویص
 دود و او آقا محمد حسن را نه بیاب حویس درستاد الحاصل عرف سهر رمصال
 نه لولیانه دائره سد و ازانکا کوچهای متواتر کهوکِه رسده بیشکش بهاوسدکه
 رمیددار و چندی دیگر سیهور را انفصال داد ازانکا که شیر خان بدر
 کهوکِه را که تابع بدر کهندیاب اسب متصرف گشته بود نائب نص
 نموده نقیه ماه صنام را در انکا مقام ورزید دوم سهر سوال المکرم متوجه
 کاتبیار سده پیسکس گدران بصوب هالار و اسلام نگر عرف توانگر روی آورد فریب
 بیس روز نا رمیددار آنجا جنگ توپ و تفنگ میان آمد آخر الامر پدکاه هرا
 رویه پیسکس مقرر گشت و سلم شهر دیقده الحرام کوچ نموده رایب مراجع
 ناحمدآباد افراس ازانکا که از ساق عارضه حسمانی نجم الدوله بالمره نصحب
 مددل نگشته بود رونه اشتداد بهاده معمر مرض استسفا گردید در هنگام عید
 از نظر علی خان و بجیرام روز آور خان را همراه گرفته بصوب کولان برگنه بدل
 برآمدند و چندی در آن طرف گرفتن صامی و بیشکش پیام داستند زوری
 کولان در اندلی طریق بشوخی پیش آمده دست اندازی نرارد و نارایان نموده
 آنچه نقابوی آنها در آمد کشیده بردد سهاب الدین خان حالوراده روز آور خان
 که نکومک پرداخت گشته افتاد و چیر دستی شان بیس از بس گشت لهدا
 العود احمد بر خود خوانده ناحمدآباد آمدند نجم الدوله در هنگام مراجع از
 رمیداران سر راه پیسکس گیران هکدهم شهر دیکه الحرام که مرض بدرجه ^(۲)
 چهارم پیوسته بود داخل نده گشته پهلو بر ستر ناتوانی بهاده صاحب فرائش
 گردید - زیمکوحی که نه عزم روانگی برد داماحی حدائی گردیده رفته بود پیس
 از عمور دریای مهندری میما بین نابو نایک و او جنگ بوموع آمده و نایک برگسته

(۱) صَافِ مصروف یعنی معتخر دخل و خرج ۱۲ *

(۲) هرگاه مرض بدرجه چهارم رسد مهلک است ۱۲ *

مریپ یکماه درنگ نمود چون دولقه نه فایم ملی حان تعلق داسب در بین
گفب و سیدید معاملب پرگفب اوربجیدة هنگام سب بیخترانه بر حاسته
نا حمدآناد ستافب مررالهر اسب حان ناستماع حنر نعبری تعلفه ار بلده آمده
دریافب انکراف مزاج بحم الدوله نادر مطعنه رهمونی عدد الکسین حان را که
دریافب نمود ار بیگرمتی حونس اندیشیده پناه نه ریگوحی نرد - عدد الکسین
حان که در نورد نود ار ریگوحی مایوس گشته روانه سوهی گدغه نرد داماحی
گردید همدران سال بکنرام پیشکار بحم الدوله نادر آسایش و رفاه حلو الله ما بین
دروازه حمامدور و دروازه ندد که در انکا ندر منل پنج کوه نسب محاورت
آب حندق آب چاهها فی الحمله حوب اسب ناولی احداث نموده مرتب
ساحب -

نبرد آنکه ماند پس اروی بحالی پل و مسعد و چاه و مهمانسرای

بالحمله بحم الدوله و ریگوحی ناتفاق یکدیگر ار مقامات دولقه نکوچهای متواتر
بلیمری بیوسدد چون آنکا تعلق بیرم کام داسب ریگوحی انفصال تشخیص
مریاف متعلقه رمنددار آنکا در پیش کرد و گفب و سدد درمیان بود که نوستکات
داماحی نمرید تاکدد و فدعی شدید نادر هنگامه آرائی نانودایک که نر او فوحکشی
نموده می آمد رسدد و اونه عکلب تمام کار را معطل و مهمل گراسته ار
بحم الدوله رخصب گشده راهی گردید بحم الدوله نا کار پردازان حویس
محفل کنگاش آراسته گفب که امسال نادر امساک نازان نقصال کلی در
مزروعات و گزانی حنوبات در بلده رویداده که فیروپیه بهفب هسب آثار
پیوسته اسب و طلب و بدخواه سپاه را عهده نرائی بیسب و ار انعامات حسده
امسال میدان ار حنل و حود مرهغه چون سینه صانی دنان حالی و مصفا اسب
که داماحی بحال حود در ماده فرصب را ار معتمدات رفب ناید شمرد و کمر
همب چسب بسته چندی در صلح سوزته که ار اندای حکومت اتفاق نشده
نادر گزرانید و چیری بهمرسانیده نه سپاه ناید داد نادران محمد ملی حان را که

سال نسب و پنجم حلوس معلی ملی شد نالجمله مومن خان زوری چند در
 پتلاد مقامات وزریده نه رینکوحی از در مصالحه در آمده نوسب و پس از آمد
 و شد سعراء چون نوزسد مکل بودن او که از پتلاد نه فاصله پنج کروزه رافع شده
 عداالدین خان و معنجر خان نلنر ملاقات و رسانیدن پیام ربانی فرستاد و آنها
 مرحورده نموده فرار ملاقات نجم الدوله گراسته همان روز معاودت کردند نجم الدوله
 روز دیگر از پتلاد روانه نوزسد گردید رینکوحی که دو کروزه باسقتال بیرون آمده
 ملاقی شد او را با خود در حوزة ساندده برتالاب آنکا فرود آمد از آنکا که خدمه
 و سرانجام حریده همراه داسب رینکوحی چند منزل حیمه و بعضی از اسباب
 ضروریات فرستاده در حواسب نمود که تا هنگام توقف درنی محل مهمان خواهدد
 بود و روز مره در وجه مصارف آن معین ساخته فرستاد و هر روز دو هفته صدا
 و مسا ملاقات نموده محاسب را نه مخادب مددل گرداندد زوری حسب
 الخواهس رینکوحی برای ملاحظه فلعهجه بنا بهاده او رفب رینکوحی نتواصعات
 پارچه و اسب با سرافسار نقره نه همین بهج نه عداالدین خان پرداخت و چند
 کس دیگر را پارچه نه صانطه دکس داد نجم الدوله نلنر استمال و حذف فلوف
 فریات چند که رینکوحی خواهش داشب از چوراسی نلنر کهندیاب و پرگنه
 پتلاد در و نسب بلا سرکب غیر با و نوشته داد و فرار یاب که بر هنگام حصاد
 و حصاد مرزوعات باتعان یکدیگر نه صلح سورته ستلخته ناحد پیسکش پرداخت
 و از آنجا کوچ نموده نه کهندیاب آمد حلی مسعود را از تغیر یوسف نه کوتوالی
 بلدة رحصب کرد همدران اوان عارصه مرض حسانی عارصه حالس گردید بالضرورة
 فریب یک ماه و نیم دران حا افامب وزریده چون فی الجمله مراחס نسرحد
 اعتدال گرائید کوچ نموده بموضع نسو آمد و رینکوحی بموجب وعده در آنکا
 با مروح خود ملحق گشت و چندی نلنر (۱) نکس وعود کسال مقام نموده
 نکوچهایی متواتر نه دولقه آمد و یک رینکوحی میل ماده ناب حرید نجم الدوله که
 از اودیپور آورده بودند رینکوحی داده نه تسخیص پرگنه دهولقه متوجه گشته

(۱) نکس ناول مصموم عود کردن بیماری *

آداب رفته شادبانه نواران بخانه آمد و روز آور جان نرادرش را چندی در احمدآباد گراشته نه پتی شتاف نالحمله مومن جان ار محمود آباد کوچ نموده نه بصدقه دریک رسیده نه بمسب مهم آباد مقامات کرده نه پتلاد راهی گسب همدان او ان ار پیشگاه خلافت و جهاندانی مومن جان بلافاصله منصب که ار اصل و اصفه شش هزاره داف شش هزار سوار و خطاط بحکم الدوله مومن جان بهادر دلاور حدنگ و عطای خلعت حاتم شش یارچه و سر پنج مرصع و یک ربخیر و ماهی مراتب سر فراری یاق و درین باب فرمای والا شان که بسرف صدور پیوسته بود مصحوف فاضدان ممر سیر فرستاده حکم الممالک معصوم علی جان رسید مومن جان حتمه بیرون قصه نصب نمود ارادها که صانعه معنی است که سوانح نویسنده که هم داروغه داک است فرامین و احکام والا را می رساند خون ار حرکت عدد الحسن جان که ناعوای میرزا لهراسی جان سوانح نگار حالوی او میدادند خدمت سوانح نگاری را نه محمد فلی جان تحویر نموده خلعت داد و فرمان را بدو سپرده پیش فرستاده و خود بامر استعمال و تقدیم آداب شتافته گریب *

نقل فرمان والا شان

آنکه شجاع پناه سالک دستگاه مورد اعطاف مطهر الطاف لائو العنائب فانی المرحم مومن جان بهادر نوارش نادرشاهی امیدوار بوده بداد که درین زمان میمنت مری بهجت افرا فصل و کرم حسروانه ار راه ندده نوازی ر عاطف گبری آن فانی المرحم را نه عطای خطاط بحکم الدوله دلاور حدنگ و ماهی مراتب و خلعت و قیل و عنایت اصفه منصب که ار اصل و اصفه شش هزاره دات شش هزار سوار که اران حمله دو هزار سوار دو اسپه باشد سرمایه اندوز معاحرت و مناهات صاحب شکر اس نوارش معتمد معلی نجا آورده در ندیعه و نادیه معسدان شقاوت نسان سعی و کوشش نه کار برد و این معنی را ناعب مجرا در حداف خلافت عظمی شداسد تحویر یازدهم شهر ربیع الدایی

سال نسب و پنجم حلوس معلی شد نالجمله مومن خان زوری چند در
 پتلاد مقامات وزیده نه رینکوحی از در مصالحه در آمده نوسب و پس از آمد
 و شد سعراء چون نوسب مکمل بودن او که از پتلاد نه فاصله پنج کروزه واقع شده
 عداالدین خان و معنجر خان نادر ملاقات و رسانیدن پیام ربانی فرستاد و آنها
 مرحورده نموده فرار ملاقات نجم الدوله گراسته همان روز معاودت کردند نجم الدوله
 روز دیگر از پتلاد روانه نوسب گردید رینکوحی که دو کروزه باسنتقال بیرون آمده
 ملاقی شد او را با خود در حوزة ساندده برتالاب آنجا فرود آمد از آنجا که خدمه
 و سرانجام حریده همراه داسب رینکوحی چند منزل حیمه و بعضی از اسباب
 ضروریات فرستاده در حواسب نمود که تا هنگام توقف درنی محل مهمان خواهد
 بود و روز مره در وجه مصارف آن معین ساخته فرستاد و هر روز دو هفته صدا
 و مسا ملاقات نموده محاسب را نه مخادب مددل گردانند زوری حسب
 الحواش رینکوحی برای ملاحظه فلعهجه بنا نهاده او رف رینکوحی نتواصاعات
 پارچه و اسب با سرافسار نقره نه همین نهج نه عداالدین خان پرداخت و چند
 کس دیگر را پارچه نه صانطه دکش داد نجم الدوله نادر استمال و حدف ولوب
 فریات چند که رینکوحی حواش داشت از چوراسی ندر کهدایب و پرگنه
 پتلاد در نسب بلا سرک غیر با و نوشته داد و فرار یاب که بر هنگام حصاد
 و حصاد مرزوعات باتفاق یکدیگر نه صلح سورته ستغنه ناهد پیسکش پرداخت
 و از آنجا کوچ نموده نه کهدایب آمد حلی مسعود را از تغیر یوسف نه کوتوالی
 بلدة رحص کرد همدران اوان عارصه مرض حسانی عارصه حالس گردید بالضرورة
 فریب یک ماه و نیم دران حا افامب وزیده چون فی الجمله مراحمس سرحد
 اعتدال گرائید کوچ نموده بموضع نسو آمد و رینکوحی بموجب وعده در آنجا
 با مروح خود ملحق گشت و چندی نادر^(۱) نکس وعود کسال مقام نموده
 نکوچهای متواتر نه دولقه آمد و یک رینکوحی میل ماده ناب حرید نجم الدوله که
 از اودیپور آورده بودند رینکوحی داده نه تسخیص پرگنه دهولقه متوجه گشته

(۱) نکس ناول مصوم عود کردن بیماری *

گشته آمد چون صورت مداحلب بدد بی بیل معصود (۱) رحمت مهری نموده
 روم و راحه اندد سنگه برادر رای سنگه را در ایدر با مرهته جنگ سد و او کشته
 افتاد و رای سنگه برادرش رحصب گسسه بدان حا ستام *

روانه شدن عبد الحسین خان نایب دیوان صوبه
 بنابر رنجش با مومن خان و سیرد شدن نیابت
 دیوانی به محمد اسدالله به نیابت طالب علی
 خان و متوقف گشتن عبد الحسین خان در
 بورس نزد رینکوجی و بر آمدن مومن
 خان و ملاقات نمودن با رینکوجی
 و راهی گشتن بعزم گرفتن پیشکش
 ضلع سورتمه باتفاق یکدیگر
 و معاودت نمودن رینکوجی
 بموجب نوشته داماجی
 و پیشراهی گشتن مومن
 خان و سوانحاتی که
 در آن سال روداده

سابقا دعویص دیوانی صوبه از انتقال عبدالعنی خان در پیشگاه عررحلال به
 طالب علی خان ندسه او و تحیل کار بودن عبدالحمین خان حالویش روم رده

(۱) رحمت مهری او را گویند که چون آفتاب در سه ماهه سه طری کرده نار
 مراجعت نماید آن را رحمت مهری گویند ۱۲ *

مأه و نیم منقصی سد ارانکا که در اوائل وجه معدده نلانداعه نراحه منرسید نس
 ار حندی امور را نعدراکم ریاد گردید زای سنگه که احراحاب بیستر داشب
 کفاف نمی شد و نیز جسمس از گران حواب عقلب نندار گردید که محاسب
 و معاودب ناظم صوبه و حانب دارای ریدنکوحی شایان سان او ندوده اسب نادم
 و پسمل گسب و در حازه حوئی اس امر در آمده به نظر علی خان نرادر
 زاده مؤمن حال که مربوط بود از مائی الصمبر آگاه ساحب و اوعم خود را ظاهر
 نمود و فرار ملاقات نمدان آمد بهعدهم سهر نیکوکه الکرام مومس حال در ناع
 حندیو کونوال مہاراحه انہی سنگه که متصل دروار، سارنگپور اندرون نلده واقع
 اسب روم و راحه زای سنگه در کمال حکالت سرسرم ساری نریر انداخته
 ملافی گسب مومس خان ندلکوئی و گرم حوسی از حکات تسونر نر آورده به
 ہمراہی خود آورد و نرتواص پارچہ و حواہر و یک رنجیر فل مادہ و تکویر
 تہانہ دارای املدارہ برگندہ موراسہ و منکرینج و احمد نگر و ہرسو رو نراتنج در حاگیر
 مسروط دادہ پروانہ عہدہ از دفتر دیوانی نہ دادن محککلی رجوع اسناد درگاهی
 نہ صیعاد دو سال دہانددہ در حانہ نظر علی خان فرود آورد دریں اندا حگ
 حیون ہوار در رسد ندسب و سوم آن مأہ کسال مومس حال نر مورچال ریدنکوحی
 (۱) معادات ندودہ ریختند و حنگ در گروم فریب دہ زور ار ہر دو حانب
 نانس مسانی توپ و تعدگ ندر حرب امروحتہ ماند و جمعی ہر زور ار طرفس
 کشتہ و حستہ گستند و اکثر حابہای مردم درین حادثہ نداد فنا نہ عارف روم
 ریدنکوحی صوبہ در حنگ شہر ندیدہ ناظہار ریدندگی عرہ معرم الکرام سال
 ہزار و صد نلحاعہ و پدنج راماحی را ندستور سان نہ نساب نلده گراشتہ ندرس
 نر آمد و دو زور متوقف گشتہ ناتعلق حگ حیون ہوار روانہ نورسد کہ فلحجہ دران
 حاندا نہادہ و مصالح حنگی فراہم داشب نخیال اینکہ در پرگنات نلامی پردارد
 ہمدران اوان حیونداس نام ندسب آویر سند عاملی و موحداری برگندہ
 دہولقہ نمہر آصف حانہ کہ ینش ارین از حضور ندستور سانو نکاگیرس نکال

گردیده بدستم شهر رمضان رسد همدران سال از پیس گاه فصل عطا مومس خان
 دارسال خلعت و تک رنکتر فیل مصحوب موسوی خان گرز بردار مقتدر
 و مدهای گشت - تا بدرون بلده دستمال و آداب پرداخته آورد و موجداری پتلاد
 از بغیر محمد هادی خان نه مقتدر خان معوض نمود - شهر رحب المرحب
 این سال مخلص خان که بمنصب سه هزار دات دو هزار سوار و حاگیر داری
 محمود آباد سر فراری داسب در گرسب و سد فناصر خان که نه منصب
 هزار دات دو صد سوار و موجدار حاگیر از احمد دگر ممدار بود بیست و ستم شهر
 شعبان رحب هسنی در سب *

رونداد خانه جنگی با رینکوجی

از آنجا که رینکوجی نه مقتضای وقت دسب از هدگامه آرائی و معرکه
 بدرائی کوتاه ساخته در ظاهر از راه محاصره گرگ آشتی بمان آورده بود اما
 باطلدس که عمار آلود بعضی جهات ماند نه تدبیر فراهم آوردن سپاه و دفعی ساختی
 بعضی در بلده در آمده می پرداخت سحان سنگه هزار دات را که از حدیدی
 آمده بوکر گشته بود نه سلسله حدیدی رفاب گرینی راحه رای سنگه بمواعید
 دلدن در حصص نمود و او که مرض کدنه دیرینه در سینه مومس داشت نه ایذر
 شنافته ناعوای و اصلال او پرداخته نامجمع شادسته آورده در اکرم پور ورود آمد
 رینکوجی ظهور این معنی را عظم شان خود پنداشته باستعمال سناپ و در کمال
 بعظم و بوفتر بر حوز و بداتر بودندس خانه سید مطهر عرف سید مسبو را که سر
 راه و در معنی مورچال بود معین ساخته نه همراهی خویش بدانجا آورده
 رساند و دقیقه از احترام و اعزاز مهمان عربز خود معاف نداشته مبلغی روز مره
 نه عنوان مدد خرج سپاه همراهس معزز ساخته بدرسانید و انبطاری آمدن
 حکمگیران بوار مرهته که نا موح دامالحی حسب الطلب او رخصت کرده بود
 بدکشد مومس خان در تراراده اش آگاه گشته از راه حرم و احباط حاکما در
 مقابل و سر کوچها کسان خود را بعین صاحب و از طرفین نه طریق مورچال
 بدیدی نه ظهور آمد و شدانه روز بطر بر یکدیگر دوخته پاس ممداستند و رب تک

سدافته تا او ملامی گسب و فرار ناپ که در یک مکانی که مناسب باشد رینکوحی و فدائالدین حان نه خورد نموده نالمواحه نه دفعه معاملات بردارد و مرخص گسته بدم شدی نه بتلاد آمد و روز دیگر نالعلی محمد هادی حان نه مقام سوحیتره رسیده کعب را طاهر ساحب چون رینکوحی را حلال هنگامه آرائی در سر بود ناملحی نائب بلده نوسه که نگاهداسب سوار و نیاده پرداخته فساد نربا کدد مومس حان از قصد او واقف گسته فدائالدین حان را آگاه ساحب لهذا از سوحیتره حرکت را بر توقف راحه دانسته بی آنکه صدائی و ندائی از کوس رحیل بر آید کوچه عطلی داده نه صوف کهنایب رایب عریض برافراسب ملهه که دران نزدیکی بود آگاه گسته حمعی را مامور ساحب که حلورنر نه تعاف دارند و آنها نزدیک موضع باز نمودار سده ننگ در پدوستند چون سر دمه فلل بودند ناندک رد و خورد عطف عدل نموده رفتند و فدائالدین حان بر تالاب نارنگسرواقع سواد بندر کهنایب فرود آمد و خود حریده داخل گسب روز دیگر ملهه بر موضع حله مونه دو گروهی بندر بقصد معرکه آرائی آمد - فدائالدین حان محمد حسین برادر زاده اس و روز آور حان و آقا محمد حسینی محسی را با لوازمه توپ خانه بمعالله برداسن آنها مامور ساحب و ننگ توپ و ننگ نا آنها همه حاجک کدان نه قصه بتلاد رسیدند درین صم ناملحی نائب رینکوحی در بلده سوحی آغار نهاده نهانه خوئی می نمود مومس حان بدر مورچال سده مستعد بود و از راه نائرة افروزی کوتوال رینکوحی در آمده ناسف کوتوال مومس حان گفتگو نموده و معدودی از طریقین رحمی شدند یوسف او را دستگیر ساخته در بندر بستاد - رینکوحی ازین ماحرا واقف گسته ناملحی فوج رو با حمدآباد نهاده در اکرم نور ندرن بلده فرود آمد و بموجب نوشته مومس حان فوجیکه بتعاف دکهنان نه بتلاد رسیده بود در یک شب خود را نه سهر رسانید مومس حان از رینکوحی دریاف ما نه التراج نموده روز دیگر خود رفته او را مستمال ساحب و با خود نریک حوره فیل سوار کرده در بندر آورد و تکلعلاب و تواصعاب متعارفی نجا آورده رحص فرمود و اونه حیمه خویش شتاف فدائالدین حان که در بندر کهنایب متوقف بود عازم بلده

و دور محمد هادی خان را محبط گشته بکدنگ در بنوسب خون قرب نمود
 و دادالدین خان مختبر سده بغاۀ کوچ بغاوش در آورده ناگدند حنمه و نار بندی
 امر نمود رافم حروف که در خدمت حونس و از موضوع و معمول قضیه اطلاع
 داشت ستافه استفسار نمود و کشف نه عمل آمد نه معصلی رفب گفب که
 تا نار بندی و زو دراه آوردن کار محمد هادی خان تمام اسب هنگام معصلی کوچ
 بیسب اگر کومک بعن سود اولی اسب که اورا ازان معرکۀ هولناک رهائی
 بخشید آنگاه هرگاه کوچ نماید مختار اند بکدرام پدسکار و دنگران این معنی را
 مسدکسن شمرده بآفا محمد حسن که بنابر حرم و احتیاط قرب و حوار فوج مرهت
 از آخر شب نا جمعی بنرون دائره گاه امام داسب امر نمود که نه سرعت نه
 کومک بردارد حواب آمد که همراهان از صدای طبل رحیل در فکر حرو و نار
 خودها نه لسكر آمده اند بها نا معدودی مانده ام لهذا دادالدین خان
 ندמידن کرنای مقام پرداخته فوج را نه کومک فرستاد اما درین کوس کوچ
 و کرنای مقام اکثر اردو نارازیان که سردار را مضطرب حال دیدند تسلط برجیده بعضی
 بموضع بسو و برحی نه سوختیره که قرب بود مامن طلب گشتند العصه بعد
 کشتن و حسن دوسه نفر فغانان همراهی حمزه کاکر که او بیررحمی سده بود
 برگشته رفند محمد هادی خان در نیی طریق نه کولیان ملکی گسته رسید زور
 دنگر مقام ورزیده بموضع سوختیره دائره نمود و نریدکوحی نوشت که فرستادن
 محمد هادی خان بنابر بعضی مطالب بود که در راه این ملحقا گرشب حواب
 آمد که از نادانستگی امری واقع شده نه ملهار نوشته ام بلا وسواس ایسان را
 نفرستد محمد هادی خان بکها چند راضی رفتن نمی سد و کار نه حسوب
 و سبب گوئی انکامد - آخر الامر رافم و بکیرام را همراه داده رخصت کرد
 از انکا که ملهار سر راه بود اتفاق ملاقات شد و بعضی گفب و سفید معاملات
 میان آمد - بکیرام صلاح رفتن خود ندیده از همانکا برگشت و محمد هادی
 خان نارام نه پتلان رسید و متعلعل خود را که در انکا داسب در پردۀ ظلمانی
 شب که حشم اعیار پوشده شده نه کدبهای فرستاد زور دیگر رفتن خود را فرد
 زیدکوحی صلاح داداسنه رافم را تکلیف نمود لاچار بغار پاس خاطرها نه نورسد

متوجه گشته رسید و جنگ سبک در پیوست و چندی از طرفین کشته و حسته گشتند آخر الامر آقا محمد حسن بخشی رساله فداالدین خان و دم حلاوت و تهور پدس به ده آن وحسی صفتان را بدر ساخته مساکن آنها را آنس داد - * لمولعه *

گزیوان اران حایکه کولان گرفتند از بیم حس در دهان

درین د و حورود رحم تدر نزدیک بناگوش آقا رسد چون کولیان فرار را در فرار گزیدند مومن حال نه چراندن و بریدن مرزوعات رسیده و نا رسیده آنها نمود آنها را بهار حواه گشته رجوع آورده بمسکس و صامنی عدم تمرن دادند ازانکا که در ایام بدسی تهاه دار در ازانکا می بود محمد ستاب و مهتاف حماعه داران را نا جمعیت آنها در ازانکا تهاه دار ساخته فداالدین خان را پیس رحصب فرموده حود بنده مراجع نمود فداالدین حال بصوب برگنه هر رسول روانه سده تشخیص کنان بموضع ساتیمه و ازانکا نه ناره سیهور و در صلح برگنه تهاسه نگرفتن پیسکس اشغال داسب که از نوشته محمد هانی خان موحدار یقلاذ واضح گردید که فمانی او و ریککوحی که دران هنگام در ولعه دورسد بنا دهانه حویش افامب داسب حدد زور پیس ازیں در مقدمه معاملت برگنه گفتگو واقع سده و جمعی از طرفین کشته و رجمی شده اند و اکدون موحی را فرستاده کار تشخیص و تحصیل را بد ساخته و بیر نوشته مومن خان نقدن رسد که بدان صوب ستافته آنچه مقتضای وف ناسد نه عمل آرد لهدا بان سمب متوجه گسب و ار راه موبده در نواح یقلاذ رسد - طاهر شد که ملهار نامی نا فوج فرود آمده مصدر سورس اسب محمد هانی خان موحدار ازانکا محمد جعفر دسر حود را در ولعه نه محافظت گراسته بدابر ملاقات و گراس احوال آمد - ازانکا که ملهار عقب نموده از اندیشه قرب رسیدن فداالدین خان جمعی را مستعد بر سر راه داشته بود محمد هانی خان و بداری مقدم که بکعب بعضی مصالح رحصب کرده بود و بموضع مهلا و رسیده چندی برای استراحت و خوردن آب در تکیه فقیری مک داسب همراهیان عافل و پراگنده هریک سایه درختی را گرفته بعضی بدوع احتناج دسری استعمال داشتند دعوی فوج مرهته رسیده حمله آورد

نقل فرمان والا شان

آنکه سخاوت پناه سالب دستگاه مزبور اعطاف مطرح الطاف لائق العادة فاضل المرحمت مومن جان بهادر دیوارس ناساهی امیدوار بوده دادند که عرصی متضمن شورش و فساد اسعیا که بهارگاه عظمی و اعتلا ارسال ناسنه بود از نظر امور اظهار صداگستر گوسب و فرمان والا شان بنام دانی رمور سلطنت عظمی و امف اسرار خلافت کبری سرحند نکرنگ وفادار سالار یکه جهان حق گزار رنده حوائس مدع السان مدو امرای بلند مکان محصل نکرنگ نلا استثناء عمده ودویان خاص نظام الملک بهادر فتح جنگ سپه سالار آصف حاکم که آن ناحیه در پیک اسب در باب اعانت و امداد آن مزبور اعطاف والا صد و ریاضت ناید که ناسنعلال تمام در بعدم خدمت نکوسد و اس معنی را مدح بنائیک داد *

نقل فرمان والا بمهر وزیر الممالک در باب مرحمت الوش و صدور فرمان والا شان

آنکه امارت و انالک سان سنی امکان گرامی قدر مزبور مرامم والا ناسند درین ولا حصرت شاهنشاه آفاق حربورهای ولایتی برای ننگل حصرت قدر قدرت فرستاده بودند حصرت حدیو دس و دولت نه معنای نده نواری و یاد فرمانی حربور بطریق الوش مع فرمان والا شان آن سالب سان تعصل فرموده اند می ناید که آداب و اسنعلال عظم بر فادون فاعده نجا آورده عرصه اسب متضمن سکر عانات در حواف منسوز قدر نوام بهارگاه ملک حاکم مرسل دارد در سال هزار و صد و پنجاه و چهار مومن حل نه قصد فوج کسی و نسنخص نرنگان و نندوسب و گرونی بیسکس و صامدی رهنداران و کولان نناع ساهی در آمد و نادر سرانجام نوبخانه و بر آمدن سپاه زوری چند متوقف گسه نداد الدن جان مرافعت و همراهی نمود - و نداد الدن جان کوچ نموده نموضع دهبور و ارد گسند معسکر آراسب کولیان آنجا ناسنظهار موم راز و کربوه ننگ بیرو ننگ منادرب نموده بیس آمدند زور دنگر مومن جان از اسنماع حارگی کولان حدود

* قطعه *

توان دران مساهده کردن بجسم سر کعب کواکب و اشکال آسمان
 حاسوس احتران شود و ناظر ملک بر سطح او بمدد نزدیک دیده بان
 تریک حانس دریای برده که به بحر عمان بنوسه و در سده زوری دو دفعه حورس
 بمدمی انکامد و بی نامردی مراکب حسنی گزستن ازان متعذر بل نا ممکی
 داماحی به نس بودن موزحال و بریدن نف استعال ورزید تک عالم حان که اکنون
 از قبل آصف حاه نه فوجداری آنکا می برداحب بکنگ بوپ و تعنگ بمدافعه
 برداخته کیعب حال را تاآصف حاه بوسب و ایام محاصره مدب سه مایه نا متداد
 کسد درپی بین دواۛ حان نامی از فرد آصف حاه نا نوشته حاب بنابر ممانع
 رسد داماحی را که بدس آمدن حصار بکنگ و قتال تیسر بربر بدود ناس
 خاطر داسب آصفحاه را معدم داشته دسب کسد و نه مسکن خود شتاف
 همدران سال مومس حان عاملی و فوجداری بتلاد را از تعیر صادق علنخان
 بمحمد هادیخان مقرر ساحب و فمانس فام فلی حان فوجدار دهولعه و نائب
 رینکوحی حانه جنگی واقع شد فائم فلیخان غالب آمد و مرهقه را دستگیر نمود
 که بموجب اظهار رینکوحی مومس حان دوسته نا یکدیگر التمام داده دستور
 دخیل کار گردید از آنکا که علی حامد حان داروعه داک کوکمه حصر اعدس در
 جنگ نادر شاه به همراهی امیر الامراء حان بنار گسب داروعگی بحکم الممالک
 معصوم علی حان مرحمب سد و لهر اسب حان حالوی عبدالکسین حان که
 رشتن فزاد نا مومس حان داسب از بعنرا فم بتعلقه سوانح نویسی مقرر گسته
 رسید همدران اوان از بیسگله فصل و عطا مومس حان نارسال فرماں والا سان و الوس
 حربره و مداء الدین حان تهانه دار صددل یوز و حان پوز از اصل و اصانه بممصب
 سه هزاره دات دو هزار سوار و حلب فاحره و شمسیر و عطای علم و بغاره
 و خطاب بهادر امتنار یافتد و عطیاب که مصحوب حواجه اسد الله حان گرر بردار
 ارسال یافته بود رسد حوادپی سرائط استقلال و تقدیم آداب رو بدرگاه عرش استماع
 برداخته گرفتد و از ناع شاهی سادیانه دواران داخل ملعه ازک سدد *

مهندری نموده بود صلح کنار خوندار سائر دهاده موضع مانده را محاصره کرد
 و مهندار آنجا بمناقب اندوهی و قوم راز و حصان جنگل و کنرب راجپوتان
 و کولیان سپهر ممانع بر سر کسندۀ دسب مدافعه در بیس نمود و بعدنگ بوپ
 و تغنگ از هر دو سو پرداختند از آنجا که در حوالی آنادی و دائره لسکر آب
 کمی داسب داماهی بکفر حاة امر فرمود در اندک فرصت چاه متعدد کنده
 سده و اهتمام کلی در ناحی آنجا بدس بهاد همب ساحنه آغاز جنگل بری
 و پیس بردن مراحل و مورچال نمود و فریب یک ماهه مهندار پای استقامت
 مشروده خون دیگر در حدود تلف مقاومت بدد مکان را حالی نموده در روف
 و داماهی آنجا را نانس مهر سوحنه و ر قوم رازها را از بیخ کنده حیطان و حدران
 مساکن سکان آنجا را مسمار ساح و نه صلح سورنجه راهی گسبه ناهد پیسکس
 و مهنداران آن صوب پرداخت *

معاودت نمودن داماجی به سوهن گدده و محاصره نمودن بهروچ و سوانکاتی که دران سال روی داده

چون داماهی از صلح سورنجه و پرداخته متوجه سوهن گدده مسکن خویش
 گردید از آنجا که بهروچ سر راه واقع سده و از دیر نار پیلاهی را بمنای دسب
 آوردن آن مکتون صمربوده آرزو را نا حدود برد و داماهی پسرش را که مکتب
 و قدرت کمال درین صوبه بهم رسید اراده تسخیر آنجا را بکود مصمم ساحنه هنگام
 بر گسب نامر محاصره فیام نمود چون قلعه آن حا در قرار بپه خاک سیار
 مربع که - * بیب *

از بلعدیس فرو ندوان کرد آس دیده بان ر نور رحل
 که اندیشه بلند همتان نه حصیص آن نمی رسید و بهم دور نیلان از ادراک
 بایگان فاصر ناره رفعتش محکم عمام جهان بیمای و دامن شور مدعش ملنمع بن
 آس پای -

و مواقع مرئی گسب با حارة نه تعلقه خودها رفتند مومن حان و رینکوحی از بندر کهنایب نه عزم بیرم کالم کوچ نمودند والد راف از عرض راه رحصب شده با حمد آباد آمده دس از پیوستی بیرم کالم تعیین مورحال و ستن مرحله و دمدمه استعال وزریده حدک توپ و تعنگ در گروپ و موب یکماه که بدین و بدو دسر آمده و صورت تسخیر آدکا در مراف فتح الدف مرئی گسب مومن حان را که طلب سپاه بالا رف دیگر پیس ازین توقف را صلاح حال خود ندانسته حدائی گردید و نه سمب برگشته کوی و بیکانوز نه تسخیر و تحصیل مال واحب و پیسکس راهی گسب - رینکوحی نامر محاصره تمام دانسته حد و عهد دس از پیس بکار برد محصوران که باوجود روانگی مومن حان حلی در اساس ندیان عزم او مشاهده نکردند حماة عرب و روهله از و حامب عاصب اندیشیده متقاضی طلب گردیدند اگرچه نهاد و سنگه از روی حرم و احتاط دور بینی را کار فرموده از حدس عله و کاه و آنچه مایحتاج سرب ناسد آدومه فراهم آورده آنچه نایسب میداد آنها را که بهانه حوئی منظور بود حواهس زر نقد که دران رف سرانکام نمی توانسب سد کرده هنگامه در پیس نمودند - بالصروره عارح ناف مصالحه گسب مسروط اینکه فلعه پاتری را با چند مویه ناو وا گراورد تا بیرم کالم را تسلیم نماید رینکوحی راصی گسب - دیسانی نادهران معتبر را کفل گرفته بر آمده نه پاتری شتاف و بیرم کالم بدستور ساق نه تصرف مرهغه در آمد مومن حان تشخیص و تحصیل کفان بموضع مانده هفده گروهی نلده رسیده بود که خبر آمدن داماحی با فوج ده هزار سوار بر ساحل رود مهدری سدید لهدا اراکبا کوچ طولانی دواردهم شهر رمضان ناع شاهی خود را رسانند فدائالدین حان و اعیان رفته ملاقی شدند دو روز درانکا اقامت ورزیده نلده در آمد همدران اوان شخصی طاهر نمود که در چاه رافعه محمود آباد که آبرا چاه نوکین می نامند گندگی از آن سلاطین گجراتیه چون آب حیوان دران چاه ظلمانی ندیان و مستوز اسب مومن حان جمعی را نه هستکو و کندن و بدسب آوردن آن تعیین فرمود هر چند بیشتر حسند و کافتند کمتر یافتند داماحی عمور دریای

دند در کهنایب در ناع موصع عیاب نور سه گروهی نلده مدخل نمود در پی اندا حتر
 نعیری ملهار و نعر ندان دماحی نه رینکوحی ندستور سانی واضع گسب ندانرا
 گماسنه های ملهار را از محالاف نلده بی دخل ساحنه گعب که رحه حصه
 مرهته را نامان نگاه دارند و فداء الذین حان را نه ندان گراسنه راند و اسمعیل
 محمد حان برادر رافم را نه مرافف همراه گرفته نه کهنایب رسید و نه نمسیب
 مهام پرداح چون از نارسائی دارو نه در محصول فرسه کمی فاحس روی داده
 بود اسمعیل محمد حان را دارو عکی معرر نموده که فطر بر حس سلوک دبر نه
 دکار را مستمال ساحنه دحتر نقصان بردارد و در واقع درسب دنده بود که در
 اندک مدت تمرکز اصلی در آمد و فریب دو ماله که در آنجا مقام داشب
 رینکوحی مسارع را از برق و ناک استعاره نموده نه پتلاد ده گروهی کهنایب
 رسیده از آمدن حونس نا بعضی پیغام معاملت معدمدنی را ندان احبار و اطهار
 اختیار کرده درد مومس حان مرستاد و مکرر پیام آوزان طریقی آمد و رب
 نمودند و کار بداحوشی اندکامید مومس حان زوری جدد بر نالاف نلدرسر مرموف
 گسته برینکوحی دوشب که رف کدورب و تعقیب معاملاف مرموف بر حضور
 و مواحه و ملاقاتها اسب و اولاف نوفف آمده و محاصمب امکادب مدخل
 کردند چون در دن عول ملهار و نصب رینکوحی بهادر سبکه دیسانی بیرم کام
 که از بد معاشی گروه مرهته سنوه آمده اندا را نه تصرف خود در آورده
 و حمعی از عرب و زرهیله را نوکر ساخته در حصار را بروی دیگری بسته ناسنکام
 نرح و ناره برداحنه مسعد نه معانله و مدافعه نسنه بود مرار یاب که مومس
 حان و رینکوحی نافعان ابر شناده آن حارا مسنخلص سارند و نرح دو طبعه
 متصل دروارا حمال بور مسرف بر مکال بودن نائب مرهته نواحدا ب گسته طبعه
 نالا را برداشته ندستور سانی نگاه دارند گوپال سبکه کونوال رینکوحی نا نوشته
 مومس حان رسیده دخیل کار گسب و بموجب مرار داد طبعه اعلی نرح برداشته
 شد حوان مرد حان و راحه رای سبکه که حسب الطلب مومس حان نظر بر نا
 جامعی صعب نا رینکوحی نا حمدآناد آمده نوفف داشندد چون صوب الیام

یور را در طعنه دسکاری عددا الوهاف کوتوال مرتفع ساحب که سر کوف حادثه رستم
 علی حان ناسد و تومی پله س بر قرار آن نصب فرمود الفصه فریب یک ماه
 و نیم فداء الدین حان و ملهار مکرر ملاقات نمودند چون تنقیح بعضی جهات تعلق
 بحضور مومن حان داشت فداء الدین حان و مادھو بدتف نائب ملهار که
 همدران روزها از بلده آمده بود در او احرامه صیام باحمد آباد آمد و انصال
 معاملات سد همدران سال مومن حان صنیع محمد ناصر حان حلف مومن حان
 دیوان بیسی را حبس معتکف حان پیسرس حواستگاری نموده بریب و ریب
 تم'م کدحدا ساحب بلیداس معدم درناد که دران او ان در انکاح معاملات
 و بنای امور بیوز و مضاربات و واسطه کاری مرهته بنس آمد نموده منلعار را
 داف و رعایت داس صد اسرفی بعنوان بدر مدارکد سادی نه مومن حان
 یدس آورد از راه حوس آمد و بیس آمد رهمون گسنه در کار برداران دیگر
 فراخور حالت و ندین صنعه اشرفی بیوز بر سائر فرق سکند بلده از صرافان و تکار
 پیسگان و گروه نگروه و فرقه نعره و بر فریات پرگنه حویلی و عمال برگداف معر
 و معصلان بعضی شده بمعرض ایصال در آورد و این بدء کار حبر علاوة
 بدعاب سانی گردید و موحرداری کرد از تعیر محمد زمان حان نه معتکف حان
 تعویص شد *

شتافتن مومن خان به صوب بندر کمربایت و رسیدن
 رینکوجی از تغیر ملهار خونی به نیابت داماجی
 بدستور سابق و روانه گشتن مومن خان
 باتفاق رینکوجی بعزم بیرم گانم و معاودت
 نمودن باحمد آباد

چون هنگام نزل نازان منقصی گسب و طعیانی رود نازها فرونشست در
 سال هزار و پنجاه و سه مومن حان بدادر بعضی مصالح امور ملکی و اصلاح کار

راه نزدیکی موصوع کندی محمد علی خان از احمدآباد تا بعضی از بناهای ربانی
 مومن خان رسیده همراه گسب محمد حسین برادرزاده فداءالدین خان را که
 بعد روانگی او مومن خان نظر بر قصد هنگامه آرائی مله‌بار تا جمع فریب هزار
 کس از سوار و پیاده تا سه چهار صوف توپ و یک رنجبر فعلی نمودند و اندک
 که هوس فوج کشی در سرش افتاده بود نه سمب مودده فرستاد و دو روز فعل
 از ورود فداءالدین خان بموصوع کهنه آمده مقام داسب ملحق گسب حون مله‌بار
 حونی بر موصوع بهوج که از آنجا فریب اسب رسیده بود فداءالدین خان از بدوس
 حون نه کهنه و حواهدس ملاقات بنعام نمود و روز دیگر باغیان محمد علی خان
 که مله‌بار در از فرودگاه حون پس آمده بود بر حورود نمودند و فرار یافت که در
 سواد فصدی نژاد مقدمان و رعایا را طلب دانسته و صلاح یکدیگر نه قطع و فصل
 و بقتل معاملات بردارند فداءالدین خان کوچ نموده در صاحب ریز قلعه فوحذار
 دیشی دایره نمود و صادق علی خان فوحذار آنجا مهمان بدیر گسب مله‌بار در
 دایلی و عده بردارنده رسید و گفت و شنید در پیس گردید و بنابر گزارش بعضی
 مقدمان بخیرام نزد مومن خان رخصت شد اتفاقاً دران اوان کولیان صلح برگشته
 بدیل سر نعمان برداشته مصدر شورش بودند مومن خان عبدالکسین خان
 و بخیرام را بایک رنجبر فعلی و فوجی همراه داده بنابر تئیه و نادید آنها
 رخصت فرمود و یک دو مکان را آتش دادند از آنجا که جمعیت قلیل بود
 کولیان فراهم آمده نه خیرگی ورد و حورود پس آمدند بخیرام اندک رحم
 تیر برداشت حون بدسرف کار ازان سر دمنه فلیل بنظر بر پیامد تا حمدآباد
 برگسب و نظر علی خان حسب الطلب مومن خان از یتلان خریده آمد
 و محمد حسنی تا فوج همراهی حونس بصوف برگشته مودده و از آنجا نه سمب
 بیکانور ستافته بمقتضای حالت وقت تستخص و بدسکس گرفته بعد ورود
 فداءالدین خان تا حمدآباد وارد گردید و فوحذار کرد از تغییر محمد ناصر خان نه
 محمد زمان خان ولد فداءالدین خان مقرر گسب از آنجا که در سالی یک دو
 دعه تا نائیان مرهغه خانه جنگی رو میداد مومن خان برج پهلوی دروازه حمل

و کوفتای بدر برگسته رفتند زور دیگر و حه بدش کس و صامنی فیصل گسب و در
 صلح ماندوه کوچ نموده معام کرد و کلاهی رسانیدار آنجا رجوع آورده نه کم و ندس
 دمه خود را بری ساختند چون قصه کبر بدج فریب بود رفته دایره نمود
 و تسکین مال واجب نه عمل آمد ناراده دهیب و عارف فریات برگد بپر بور که
 رسانیدار لونا واره متصرف بود بهصص نموده نه ناره سمور و ارانکا بدو کوچ بر
 ساحل رود نار مهندری دایره گسب و چندی بدار آمدن سلطان سنگه مدارکار
 رسانیدار لونا واره توقف روی داد که در این اندا دوسته حاف مومس حان متصم
 اندکه ملهار خوبی تمامی علاف برگداف را زیر برق داشته ار رعایا درحواسب اصافه
 دارد چون بدوس صلاح و استرهای عمالان طرفی تسکین صورت نمی گنرد کار
 تحصیل بدداسب و اراده پرخاش مکنون صمیر دارد لهدا برودی مراجعب نموده
 خود را نا حمدآناد رساند ارانکا که معدمه رسانیدار لونا واره فیصل نه گسته انتظار
 رسیدن سلطان سنگه داشت بدو زور دیگر درنگ ورید که او بدر آمده دو راس
 اسب و سه هزار روییه نه صغه بدر خاطر نسان نمود و فداوالدین حان نه موحب
 مرید تاکید نه تعجیل تمام نه کوچ طولانی نه ناره سمور و ارانکا نه قصه کبر بدج
 آمد و بکمال اینکه پس ار و رود آنجا گماشته ملهار که در کبر بدج اسب مسکور
 وصول لسكر بحسب اطلاع او نوشته باشد و او که سر پرخاش دارد اگر بین طریق
 دو چار سود چه رح نماید ار راه حرم و احتیاط داروغة توپخانه حدسی را مدعی
 نمود که آخر شب توپها را ار دیاری مهور که در زیر قصه حریان دارد نگرارد
 وحتیا رسانیدار آتر سوپیه و کولنل ماندوه را بوسب که بر گزر کهلوازه ساحل رود
 وانرک بدار محافظ و گرانیدن اردو حاضر سوود و خود دو ساعت نه سب
 مافده بی آنکه صدائی ار کوس رحیل بر آند که محالف آگاه سود کوچ نموده
 گرم رفتار گردیده نه قصه بهیل پنوسب در بین راه نوشته مومن حان مدعی بر
 آنکه چندان اضطراب بیسب نه خطر جمع ار حانکه رسیده باشد نه صوب برگد
 بتلاد که دران بدیک ملهار امام دارد رفته نه قطع و فصل تشخیص اتفاق او
 پردازند لهدا اطمینان قلب حاصل کرده نه دو کوچ بموضع کهپرا آمد و در اندای

ساحه نكسۀ منارك رسانند تا رفع دد نامی گردد آنها در باب عس و محصول دارالصرف ظاهر نمودند لهذا تا مدت يك سال محصول از معسوسه معاف و مرفوع العلم صاحب با وجود آن تا حال در بیروناب بالمره رفع دد نامی صرف احمدآناد نه شده و خدمت امینی و موجداری پرگنۀ بتلاد از بعد محمد هادی حان نه صادق علی حان و موجداری کرد از تعبر محمد حسن نه محمد ناصر حان بعوض نمود *

تعیین نمودن مومن خان فداءالدین خان را با فوج بنابر تشخیص پرگنات و اخذ پیشکش زمییداران و گرفتن ضامنی کولیان و سوانحات دیگر که دران سال روی داد

اراسکا که هنگام ارتفاع غلاف و حصاد و حساد مرزوعاف و موسم طرح کشی تسخیر و گرفتن پدسکس و صامنی زمییداران رسد مومن حان فداءالدین حان و نظر علیخان را بدین امر مامور صاحب چون هر سال حوانسد حان با وجود نصریف پرگنۀ پتن و پرگنات دیگر هرگاه حسب الطلب می آمد مدعی بعنوان مدد خرچ همراهان روز مره منگروف و این احراحات گرانی مندود - درین ولا روز آور حان برادرش را نه فرار مدد خرچ دلیل معبر نموده نه همراهی فداءالدین حان رخصت فرمود - فداءالدین حان کوچ نموده بر موضع دهبوره معمولۀ چوراسی بهیل دائرة کرد کولیان آسکا سپر مانعب ترسر و نسب مدافع در پیس نموده تا دو روز بکنگ تبر و بکنگ پرداخته وجه بیسکش و صامنی دادند و اراسکا بر موضع انتر سولنه معزل گردید و سه روز نه گفت و سید انصاف پدسکس متوقف گشت در اندای آن سنی کولیان بر مقدمۀ لسكر بر توپخانه آمده شوحی آغار نمودند - نظر علی حان با همراهان حوش نكومک رسد انعاماً تبر بدوون پوست مال روی سینۀ او را حراسنده روی

مومن خان و دادالدين خان و نكسرام نكسكار را نيسوا فرستاد و او نسيب و بلنكم
سهر حمادى الاولى آمده نا مومن خان ملاقى گشته خلعب و سر ينج مرصع
و اسپ نا سه اسرار نعره و مريد نكخانه ناسب خلعب نه همراهيان تواضع گرفته نه
خانه رستم على خان كه محل اقامت نائب مرهته فرار گرفته فرود آمد مومن
خان كه پس از روز چند بار ديد نمود او بدر تواضع اسپ و بارچه پرداخت
چون هنگام ارتفاع غلات مريد رسیده بود و مله‌ها چمدى در نلده توقف نموده
مادهو نام پندت را نائب معمر ساخته بنابر تسكنص برگذات حصه خود بر آمد
خون در مقدمات ديوره و صادرات و قطع و فصل معاملات كار پردازان مومن خان
حصه فرار واقع نه گماشته مرهته مى دادند كس مكس و گفتگو واقع شد - مادهو
پندت خون از خود حمنعتى نداشت محمد اله دين عورنى و حمعى از
گكراتنان را نوكر گرفته نه گروم و گذر كسايكه مقدمات شان انفصال يافته بود بنابر
تقديعات مقدار كم و نيس حصه خود پرداخت - كسان محل نه ممانعت پس
آمدند و از طرفى كار مورچال ندى و خانه خنگى منكر گسب چمدى از
خاندن آماده و مستعد درم و ينگار بودند كه مصلكان حذر انديس رفع هنگامه
نمودند و كار نكنگ و خدال نرسند اما در صم اين هنگامه چند روزه خانه راعه
پس بازار قلعه ارك كه منسوب نكگديو كوتوال مهارچه كه او رميدى را از شارع
گرفته عمارت كرده و در روز داخل شدن مومن خان ناسب مرهته افنده نهاسه
نام و كيل آنها در انجا مي بود چون مريد نه چموتره كوتوالى بدرواز بدير بود
مومن خان داستان آن را مناسب ندانسته مصمار صاحب همدران سال روز آور
خان نادر خوان مرد حل كه نظريه پرمال مله‌ها برد حماه گوسائين صلح اودندور
نوده درين ولا كه ادائى وجه دمه سد خلاص گسب و نه پتن رسیده و ازانجا
بنابر ملاقات نا حمد آباد آمد چون در ايام حكومت مهارچه كار پردازان او در
مكال دارا نصرب طلا و نعره را مس امير نموده نه سكه رسانیده بودند اشرفى
و روبينه نصرب احمد آباد ند نام و تاراج گسته درين ولا مومن خان صرافان
و عمله و فعله آن مكال را گف كه روهلى معسوش را گذار نموده تمام عدار

سب او را در کشف حمایت خویش حای داده صلاح زور دنگر از دروازه
 حان جهان متعلقه مرهته بیرون نمود و او نه اندر سداب و این واقعہ در سب
 و سوم سهر صغرا مظفر رو نمود ازانجا که نادر ساه در سبم سهر صغرا آن سال روانه
 ایران دیار گسب و سلطنت نذات حصوف اقدس استغفار بر تربت احکام مدسی
 مستمل بر روانگی او و استعلال تمام ناطم و دیوانیان ممالک محروسه صادر
 گردید مومن حای یس از ورود حسب الحکم موسومہ خویش زور جمعہ نمسعد
 جامع سداب خطب خطبہ طنبه را موسی بالغاب اقدس اسرف اعلای
 نه سمع اعلی و ادانی رسانیده محلل گشت و در دارالصرف سکه تمام همافون
 مسکوک نموده چهره اسرفی و روبه تازه روئی پیدا کرد رزهایی مسکوک نادر ساه
 حون در احمد آباد چندانی نه سکه نرسد بود شکسته سد اما در رزهایی ازکاتی که
 اکنون از سمب دکهن آورده رائج ساحه اند و ناسام سکه مددم و حدید هر دربار
 معلوط اسب نه عنوان ندرت ازان نظر می آند همدراں ازان معمد نافر حل
 ولد موسی حان دیوان بیسین که در انام حکومت مهارجه نذار الکلافه سناه
 بود آمد و مومن حان موحذاری کرد را از نعر صادق علی حان نه معمد حسنی
 برادر رانده فداء الدین حان معزز صاحب *

معاردت نمودن داماجی راوگایکوار از ضلع سورتمه

باراده مسکن خویش و مغرور ساختن

به نیابت بلده بملهار خونی از تغیر

وینکوجی

همدراں سال که داملحی از حدی نه صلح سورتمه سناه نه گروان پمسکس
 استعال داشت درس ولا که ازان وادی واپرداحب ناراده مسکن معاودت نمود
 رنکوحی که نمانر ملاقات روف نه همراهی خویش بود رملهار خونی را از نعر
 او از بروده نه نماند معزز نمود و او نه موصع عسی زور در کروهی نلده رسد

* بیب *

بقصدس گرم سعی سستی کند مسادا که او پیشدستی کند
 اتفاقاً روزی بر سر حائۀ شخصی نایکی از برادری هرازی گفتگو واقع شد و او نزد
 مومن حان داد حوای گسب مومن حان نه سحان سنگه گفته مرستاد که
 مردم خود از تعدی و ستم بی خارگان نار دارد که بسبب از مراجع حائۀ کوتاه
 سارند و او از راه نکوب که دود پندارد در کالج دماغ بی معرس پنچده و حدب
 حوائی که سعنه از حنون اسب از بیک و بد دندیسیده حوای بی موع داد
 که حوصله اش برداشب نکرد -

* نظم *

چو دانسب کان رحم حورده حریر ناسد رمورا تدارک پذیر
 حفا دیده از خار حاراش سی چرا حار در پا گران کسی
 چون ماده از سانس پخته سده بود سرا نمود و (۱) کچه کل کرد جماعه عرب
 و نارگیر بردن و ستن متعديان امر کرد و کسان هرازی نه حمایب او پیس آمدند
 و حدی از طرفین رحمی گسند و جنگ و مناوع از انها سراپب نه سحان
 سنگه نمود کسان مومن حان روز آورده در حانۀ اش که در میرا دور می
 ماند محصور ساختند و جنگ توپ و تفنگ در بیوسب رام سنگه هرازی
 کشته افتاد و یک شده روز برد و حورب گوسب و بر سحان سنگه عرصه تفکی
 برنرمب -

* بیب *

بد اندیس دیده را حتر گرد که سدند در حلقه شهر بند
 در حازه حوئی دسب آوردن (۲) مداسی تا آخر روز دوم استقامت جنگ
 ورزیده حون کار از کار گوسب و کار دس با ستخوان رسد عهده بر آئی را بخود
 دیدده با جمعی از سواران حوس اسبه با سمسیر هلی آخته از یک جانب بر
 آمده همه جا ناران خود را بکانه رینکوحی رسانیده دحل او گسب
 و اناب الدیب سانس و لاحق از صامب و ناطق نزاراج روف - رینکوحی آن

(۱) کچه کل کردن کنایه از طاهر شدن و فاس گردیدن حیوهای بهابی باشد ۱۲ *

(۲) مداسی نازل ۱۵ ج دربرگاه *

فادر ساه که نا بودنس در دارالحکومه در بعضی بلاد هند دنی مصمون موزون
بروحه در اهم و دنا در رده بودند -
* سکه *

هسب سلطان بر سلاطین جهان شاه شاهان دادر صاحب فرائ
و نروح دنگر حلد الله ملکه صرف فائ مکن در دار الصرف احمد آباد سادر هم شهر
محرم الحرام سال هزار و صد و پنجاه و دو در رونه و اسرمی جندی
مسکوک گردید *

وقوع خانه جنگی با سجان سنگه هزاری و بر آمدن او از بلده

همدراں اوان فلک سعده نار معرکه ناره آراسب خلاصه کلام آنکه سجان سده
هراری و رام سنگه و گودر سنگه همراهان بهداری رتی سنگه که ارو حدائی
گریده در احمد آباد ماده نا حمعیب فریب هزار سوار درد مومس حان نه سرح
نیس فرار نوکر سدد ارانکا که منلها طلب آدها افوده نالارم نه سب
گرمی کنرب برادری و حمعی دیگر که گروه اور امساهده نموده شامل او گسته
بودند ار راه عزور و نمدار خود را فراموس ساحنه و پا را از اندر گلم فرار نهاده
نه درستی و سعب گوئی نه نعلای آن مبدراح -
* دب *

کسی کو بهد نای ر انداره نس نه بید سرحوس در نای حویس
مومس حان نه معنای وف نه ملایم و ملاطع اسمال داده نه
دع الوف می گزاردند -
* دب *

نرمی سود سهل کار درشب نوان شعله آنس از آب کس
و او ار نگ طرمی زوری در بهدر برادری خود را مسعد ساحنه نه هنگامه آرائی
نسب و کار را نکائی رساند که آنس منده در گنرد مومس حان از راه
دور نیی نه قسمی که اورامی گسب منعان و افساط ادای طلب او معر
ساحنه نآف ناری ربان شرنس و سکنان سحر آفرنی رحصب نمود و در تدبیر دع
او در آمده می ادیسید و بهانه حوئی داسب و نا خود می گف -

خان دانی سرخ دستخط الفته نوشته بدهد اما بموجب فرار داد روزی چند گزرایدۀ در دیور و اندرون همان آس در کاسه سد که بود راحه رای سنگه که از حددی در احمدآباد بود - نعره روانگی ایدر رحص سد - مومن خان نتواص نارحه و حواهر و اسب پرداخته مرحص ساحب و همدراں اوآن محمد مومن بحسی و برادرانۀ مومن خان ده منص و حطاف نظر علیخان سر افرا گردید *

طغیانی رود سابز

همدین سال رود سارمتی طعیانی نموده در معمورۀ بلده در آمد و موج حاده بدان صعب استلا یافت که اندیسه دفع آن محیط نمی شد از تعزیر اکثر معمربن واضح گسب که از طعیانی ایام حکومت مهتاب خان در عهد حصوب حلد مکل که بدان امراط در ایام ماصیه و فرون حالیه گاهی اتفاق ده سده بود از آن یک درحه پدستر اسب و بعضی حا فصل شهرار پا در آمد و اکبری از حیطان و حداران عملات ترلرل پذیرفته حون سهرستان سنا ارسل عرم فواعد بناها منهدم سد و عالیها سافلها مرئی گش و حددین فویات سواحل را حرانی رسانیده و در شهر دیکحه الحرام آن سال که از اتفاق گردش فلکی و مرور ایام و لیالی و تصاریف سهر و سندن نو روز جهان افروز در روز عداصحبی حلولۀ ظهور نموده مجمع عیدین در محفل بهاری دسب داد و برد صا این مؤده را بدوستان رساند برگس که همواره در انتظار این ساراف چشم امندوار کسوده بود حاصه طش بر بدو بخشید و ساهدساة نادر شاه که از ایران دیار نه عرم سیر بهارستان هندوستان نا فوج گران نرحهل گروهی دارالکلاف رسید و پس از وقوع جنگ سلطانی کار نه مصالحه انکامید - معاصم نه محادب فرار گرفت و دو نادرشاه را چون سمس و ممر اجتماع واقع گسب و ناتفاق یکدیگر ددارالکلاف وارد گسته در اسد نرح فله ازک چندی فوان السعدین نه عرمۀ ظهور آمد اگرچه سوانکات آنکا و ممالک دیگر را مدحلی نه تسوید این اوزان که منحصر بر روزداد صوبه گکرات اسب ددانش بدادر تعزیر سنگه

نقل قرارنامه

آنکه اول در تمام شهر و پورجاب محصور وعده ده فرار بصفا نصف باید گزین
و بوجهی می الوحوة تعاوت و تعاوت نمیاں بیاید شرح دستخط مومن حان
آنکه ان شاء الله تعاوت نخواهد شد پندت هم در بیرون نکند دوم آنکه سد آمد
در شهر آدم این جانب بود فائم باشد و برداردت حمل پور و دروازت حان حان
چوکی هر دو نباشد شرح دستخط آنکه چوکی ما نخواهد بود سوم آنکه
سافوکاران و اهل حرفة شهر و موزجات از اندی عمل در هر دو طرف آمد و
مدد باشند حد روز اسب بموجب منع ناظم برد اینکانب نمی آید چنانچه
دستور قدیم پیس منصفیل ان جانب آمد و رب داشته و اگر احانا کسی
عذر پیس آرد مردمان این جانب طلبنده ندارد کسان بطامب معروض نباشد
شرح دستخط آنکه کسی مزاحم نه خواهد شد دستور آمد و رب خواهد کرد
بعاوت بیست چهارم آنکه برحدوبت کونوالی هر کارنکه نب مزوعی وعده نباشد
کونوالان هر دو سرکار بانعان انصال دهند تعاوت یک دام نه نمایند اگر بعاوت
ظاهر شود تحقیق نموده نه عمل آرند و بر پندت حان مردمان هر دو سرکار برابر
بوده انامی را نه صط داسند صامنی و محکلا وعده مواد نصف نصف نه
عمل آرند شرح دستخط آنچه بانان برسد الدنه نه صامنی نه هر دو بدهند بر
پندت حان دستور مردم باشند پندم آنکه در کچهری بطامب و عدالت
داروهای هر دو طرف یک حائسند دستخط مزوعی وعده بلا تعاوت
نه عمل آرند و کسی را که بطلبند از هر دو طرف آدم برود و بر پندت حان
مردمان هر دو جانب ناسند شرح دستخط هر دو دارو یکجا کار نمایند ششم
آنکه ان جانب از شهر نه ملک گبری برود بطر برلیل جمعیت بر نائ ان
جانب بستی ثابت کرده نا نائ حر و کل عمله و فعله کوس نه نمایند و احیاناً
اگر برای حوات و سوال معاملت پرگنات از عاملان طرفین فساد شود در شهر
نا نائ بدسلوکی نه عمل بیارد مصلت دلیل را درین باب در میان بدهند
مداء الدین حان عبدالکسین حل علی محمد حان صادق علی حان روز آرز

خان دانی سرخ دستخط الفته نوشته بدهد اما بموجب فرار داد روزی چند گزرایدۀ در بنرو و اندرون همان آس در کاسه سد که بود راحه رای سنگه که از حددی در احمدآباد بود - نعره روانگی ایدر رحصب سد - مومن خان نتواص نارحه و حواهر و اسب پرداخته مرحص ساحب و همدراں اوآن محمد مومن بحسی و برادرادۀ مومن خان ده منص و حطاف نظر علیخان سر افرا گردید *

طغیانی رود سابز

همدین سال رود سارمندی طعیانی نموده در معمورۀ بلده در آمد و موج حاده بدان صعب استیلا یافت که اندیسه دفع آن محیط نمی شد از تعزیر اکثر معمربن واضح گسب که از طعیانی ایام حکومت مهتاب خان در عهد حصوب حلد مکل که بدان افراط در ایام ماصیه و فرون حالیه گاهی اتفاق ده سده بود از آن یک درحه پدستر اسب و بعضی حا فصل شهرار پا در آمد و اکبری از حیطان و حداران عملات ترلزل پذیرفته حون سهرستان سنا ارسل عرم فواعد بناها منهدم سد و عالیها سافلها مرئی گش و حددین فویات سواحل را حرانی رسانیده و در شهر دیکحه الحرام آن سال که از اتفاق گردش فلکی و مرور ایام و لیالی و تصاریف سهر و سندن نو روز جهان افروز در روز عداصحبی حلولۀ ظهور نموده مجمع عیدین در محفل بهاری دسب داد و برد صا این مؤده را بدوستان رساند برگس که همواره در انتظار این سارف چشم امندوار کسوده بود حاصه طش بر بدو بخشید و ساهدساة نادر شاه که از ایران دیار نه عرم سیر بهارستان هندوستان نا فوج گران نرحهل گروهی دارالکلاف رسید و پس از وقوع جنگ سلطانی کار نه مصالحه انکامید - معاصم نه محادب فرار گرفت و دو نادرشاه را چون سمس و ممر اجتماع واقع گسب و ناتفاق یکدیگر ددارالکلاف وارد گسته در اسد نرح فله ازک چندی فوان السعدین نه عرمۀ ظهور آمد اگرچه سوانکات آنکا و ممالک دیگر را مدحلی نه تسوید این اوزان که منحصر بر روزداد صوبه گکرات اسب دداشت بدان تقریب سکه

رای سنگه رجوع آورده نده هزار رویه انفصال داد فداه الدین خان ارانجا کوچ
 نموده بغضه چهار گروهی اندر دائره نمود راحه رای سنگه رخصت اندر و وعده
 صواب گرفته رب روز دیگر فداه الدین خان و حوان مرد خان و محمد موسی
 برادران موسی خان اعلان همراهان نه اندر ستانه بعد صیانت رای سنگه
 یک راس اسب نه فداه الدین خان و یک راس نه حوان مرد خان و یک
 راس نه محمد موسی بواسطه نموده بخیمه گاه بر گسند و ارانجا نه دو کوچ نه
 قصه بد نگر نه حوان مرد خان تعلق دارد رسد او بدر نه لوازم صواب
 و مهمانداری و بواسطه اسبان پرداخت و کوچ نموده نه قصه بدسلنگریوس -
 چون حاما سر گروه کولیان کا کریم که بوفور کولان محمود اشتهار داس
 دم بکوف رده از حوان مرد خان نمی اندسند و نه سرحدی و حیره سری
 دسب بطاول نه فریاد پش دراز ساحه نه موضع بالنسبه نه افاده بود بدابر
 در حواس حوان مرد خان متوجه نموده و نا دسب او گسب و او تاف
 معارضه بدآورده زونه مسکن خود بهاده رب و آن حارا بداراج بد آورده
 معارفت نمود و از بریکی قصه کری حوان مرد خان رخصت پش شد
 و فداه الدین خان نا حمدآناد مراجعت کرد همدان او اس قاضی نظام الدین خان
 نا یک رخصت عذاب نارگاه والا داخل بلده گسبه موسی خان را دید *

مقورگشتن بیوره برسکنه بلده و اخیای بدعت
 مصادره و رویداد خانه جنگی با رینکوجی
 بنابرستم شریکی زیاده و کمی حصه و طغیانی
 رود سابرمتی و اتفاق نوروز جهان افروز
 بروز عید اضحی و به سکه رسیدن روپیه
 و اشرفی بنام نادرشاه

حون بدر بخش عامه رعایا و کافه برایا در حصص هبوط مدلب از کسف
 عده دسب و راس ماروا دین بد اساس نارج عرب و مرج افعال ناظم نوروزی

حان نه صاطه و فادون معرزه مستمرة نه لوازم استعمال پرداخته و زو نه دارالخلافه
آداب تقدیم رساننده گروم و عدالتکسی حان نائب دیوان و حدنی دیگر
را که مصدر ردوات بودند متخلع ساخته سادیانه دیوان داخل بهدر گردید اعلان
و اشراف و سر گروهان و رئیسان هر گروه و هر فوج آمده رسم تهییج بها
آوردند - خلعت خوانمرد حان حوس در پتی بود مصحوب همل گزر بردار
روانه نمود و نه تمسک مهام و انتظام امر نظام متوجه گشته صادق علی
حان را از بعدر حاجی مسعود و رام سنگه سی هفت هزار روپیه سالانه سه
ددنی بالمعط معرزه نموده نه فوجداری کرد تعنی صاحب و پرگنه نموده را
در وجه سه ددنی تنخواه کرد - چون هنگام از تفاع علاف و حدوبت رسیده
بود خود در بلده اقامت ورزیده فداءالدین حان را ناصر تسکین و تحصیل
پیسکس و گرفتن صامنی عدم تمر و عصا کولیاں صلح رود سائر مامور
صاحب و حوال مرد حان که حسب الطلب از پتی آمده بود راحه زای سنگه
را نا فوج آراسته نه همراهی او رخصت فرمود فداءالدین حان تسکین کدل
و بیس کس گذران نه موضع جراره رسید ابقا دران اوان موضع بان مول
معموله بیجا بوز در خاکتر رام تحویل یافته بود - نه تعزیت تسکین آن ها دران
معام نه لسكر ملحق گس و فداءالدین حان همراهی حوس نا هنگام معاود
نگاهداسته رخصت انصراف داد و از معاملت برگنه بیجا بوز را پرداخته
نصوب احمدنگر کوچ نمود و اراکنا بر سر حیب سنگه رمنندار موهی نور دلس رهبر
رسیده بعزم تاحب آنکا متوجه گس و جنگ در پیوس و از هنگام صدا تاف
مسائرتة افوری توپ و تفنگ نوز حرب مستعل گردید و فوج دو صد کس
از سوار و پیاده کسته و رحمی گستند و بنابر فلیب مکان ازان طرف چهره فتح
در آئینه طغر نمودار نگردید زور دیگر که حسرو شرمی نوی فوج ربرحدی حمله
در نگاری بر افراشت فداءالدین حان حیب عربی آن ها را که احتمال بدسرب
کار در نظر آورده بود فروز آمده توپها را نصب کرد - رمنندار سواي ادای وجه
پسکش مخلص ر عمری در خود ندیده بواسط حوال مرد حان و راحه

و بسمل گشته خود را خود معزول ساخته بیرون رفت و حونا گدشه بی منابع
و شرک غیر در تصرف سحر جان در آمد انعاماً دران اوان میرهربرحال در
حضور نقضای الهی در گرفت و سیر محمد حل و معمور جان که در امدوازی
مداحلب و رسیدن سندمجدد موقوف بودند بدصدمات گزرانده به دارالخلافه
برگستند و فوحداری سورنیه از انتقال هربر حال در پیسگاه عرو حلال نه هم
علی خان برادر رانده مومن حل که در حضور بود مرحمت گردید و او برای
فرستادن نائب نه عم حوسس بوسب نظر برهنگامه هر ساله مرهته دران صلح
و گمان ایستادگی شیرخان موقوف بر وفادار - داماحی برهنگام برگشت
از سورنیه معاودت نمود چون کولیان بته چنوال که معسدان مقرری اند تنبیه
و نادید آنها را لازم سمرده بر موصع چهندار مسکن کاناحی سرگروه آنها شناس
کولیان فراهم آمده نعلک بدوستند دکهدیاں بیره پندش نردن مراحل حد و عهد
موقوفه نه کار نرده روزی چند تصور حرب را گرم ساختند و تخاصب در بیامد لهدا
داماحی مومن حل را بناصر فرستاده کومک ناچند صرف توپ بوش و او
فداوالدین خان را نا جمعیت سائسته و توپ خانه بعین فرمود دوزور دیگر
کولیان پای اسعاصب مسوده هنگام سب حارا حالی ساخته بدر روند و آن
حائاس مهر سوخته گردید و فداوالدین حل رخصت سده نه احمدآناد آمد
و داماحی نه وطن رفت و رندکوحی را از درباری مهدری بدستور سانی نه
نائب نلده احارب برگشت داد *

رسیدن عطیات بارگاه والا مصحوب زین العابدین خان گوزبردار و استقبال نمودن مومن خان بهادر و سوانحات دیگر

در سال هزار و صد و نجاه و یک حلاج و عطیات بارگاه والا که سانی مرحمت
گشته بود درین والا مصحوب زین العابدین خان گوزبردار بیرون نلده رسید مومن

مستخفطان دروب حصار و کونوال مدعی نمود که احدی از لسکران را بی احارب در ملذۀ نه گزارد و فداء الدین خان و اعیان ملذۀ رفته ملاقات نموده آمدند دیوچی نه عوم روانگی صلح سورده نه دولقه رسیده بیس زاهی گسب ازانکا که هموز شیر محمد خان نائب موحرداری حونا گدھے بنابر سرانکام روانگی توقف داسب که معموز خان سدد آزانکا را آورده نائیل برد مومن خان نالش این معنی نمودند در حواف کعب که هر دو نه صاحب خدمت بوپسند سدد مكدد هر که برسد دحیل سود چون دیوچی از دولقه نه سورته شتاف مومن خان نه عوم نعدونسب کنار دریای واترک در موضع عیس پور دو گروهی ملذۀ روز چند معاملات ورزیده نه موضع کنولیح بر کنار آن رود فرود آمد و گولیاں آن صلح بنابر ادای پیسکش و صامی رجوع آوردند همداران اوان بیس و هشتم شهر شعبان المعظم سید محمد سعادة نسین حصب شاه عالم قدس سرۀ رحلت نمود و در حب مرار اناو احداد حویش مذموم گردید مومن خان صاحب سعادگی آن خا را نه سید حسین عمو او تحریر کرد و بعد چندی که سدد تولیب از حضور نه سدد عبدالشکور برادر راده سید محمد رسید سعادة نسینی دیر بر او مرار گرفت و مومن خان نه دریاف حدر رسیدن دامالچی از سوهی گدھے و عوم دریای مهندری و پیوستی نموضع ازاس از موضع کنولیح طفل عود گرفته داخل ملذۀ گشب و دامالچی بدولقه رسیده نه صوب اولکه سورته شتاف و شیرخان نانی بدستوری مومن خان نکوهکه محال حاگر روانه گردید ازانکا که میردوسب علی نه دیان میرهربرخان در حونا گدھے افامب داسب و جمعی از گجراتیان را که طلب آدھا امروده بود و در تعدیم نوکری محیلی داشتند تقاضا درپیس کردند آن بیچاره که بدام حیلۀ حوالۀ آدھا گرفتار آمد بنابر رهنمائی بعضی که در باطن نا شیرخان دسب یکی بودند بفرار نالمناصفته او را طلب داشت که باتفاق تشخص و تحصیل نموده از دسب سپاه خلاص شود او بدین معنی راضی سده آمد و چندی نه مقتضای وفب گزرایده نوعی سلوک در دسب و برحاسب در پیش نمود که آن مرد ساده لوح پریسان

برادران مبارحه انهی سنگه آمده ملافی شده یدسکس رمعداران موهی پور در
ناسی که تعلق اندر دارد انفصال داده نا سرحد نعلقه خودها همراهی گردیدند اندک
سنگه رخصت شده نادر شنایب و زای سنگه برادریش بنابر تکلیف مومی حان
که فراجور حالت مدد خرج برادرش مهر کرد همراهی احدار نمود همداران ایام
سیر محمد حان نامی از تعدر منردوسب علی نه نایب فوجداری حونا گدھے
از طرف منرهوهر حان نه نلده رسد فداءالدین حان نایب صونه را دید از انکا که
راماحی نایب رندکوحی بر دیهاف وا راضی مدد معاش سادات ثنوه و رسول آباد
و دیگران کاوش و درخواست حیری ناسب - آنها برور جمعه در مسجد جامع
مراهم آمده نه ممانعت ادای صلوه و خطبه برخاستند فداءالدین حان و افق
گسته ناستمال بر داحنه گفت که راماحی را از حرکت نیکا نار مندارم دمار
و خطبه خوانده سد و صعه گرفتن وجه مقاطع که بدعب ناظمان بیسی بود
حاری گردید و میماین کونوال طرفین بر ریاده و کمی حصه مصادرات گفتگو واقع
شد و سه چهار کس از خاندن رحمی گشتند و منصب قضای نلده از انتقال
مستعید حان نه محمد نظام الدین حان حلف فصیل و کمالات دستگاه
مولانا نورالدین که دران اوان در حضور بود مرحمت گسب و صدراالحق حان
برادر راده اش دخیل کار گردید خون مومن حان پیسکس گران نه صلح پالن پور
پیوسب نهاف حان فوجدار آنکا ندریعه شتر حان نانی ملافی سد که دران اوان
حتر آمدن دیوخی نا کتر نا جمعیت دوهزار سوار در نواحی نروده نوصوح
پیوسب لهدا معاودت نموده نموضع بسی دانه نسب گروهی نلده رسید
و پنهان حان را رخصت انصراف داد و حوان مرد حان بنابر نندونسا پش
برادر خود صعدر حان را گراشته احارب گرفته رب و معمور حان نامی نه
فوجداری حونا گدھے نه نایب منرهوهر حان نه نلده رسد - سدد را ننام خود
طاهر ساحب و دیوخی نا کثیر از درانی مهندری عبور نمود و مومن حان
چهار دهم شهر سعادن از موضع خاحی پور نژادی هفب گروهی کوچیده نه سواد
نلده در ناع سید حسین حان عرب سدد حان منصل بهرام پور فرود آمد و نه

که به بیایب خود معز کرده بود رخصت گردیدند همدراں او ان فاضی مستعید حال که بمصص هزاره دات یک صد سوار و از چندی بهلو بر سر ناتوانی داسب دستم سپهر حمادی الدانی رونه محکمه عقدی بهاد و در حب آب و احداث خویش در باغ مدفون گردید مومن خان حنر رحلت او را سندده تکونر نامه مصص فضا از انتقال او مواضع صابطه بنام حواحه نورالدین احمد سررس فرستاده دحل کار گسب و کوچ نموده بموضع مانسر دائره کرد و رمیددار آنکار حوج گسب اگرچه روزی چند بیر طاع و احتی رخصت اهل گکرات از حصص نکب ناوح عرب صعود کرده از وناں و محاق گروم و گنر زهائی داسب درس و لا کم ر دس در چنوبه کوتوالی بدعب مصادره و مواحده احیا مدیر و هرسب کولان سر عصاں برداشته در بورجات دسب اندازی و بدن کالا و اسیر و روانه به قطع طریق مترد دیں دراز ساختند مومن خان دسکس گنران بموضع سوخا معموله کری رسیده بدانر تسکینس برگشته بیکانور معاملم نمود - ریمکوحی حب ستم شریکی که اهل کاران مومن خان در حصه محل بهائی زیاده از نصف متصرف می سدند و او در ظاهر دسب آویر ایام دسهره را آکوحی برادر خود را ناحی گراسته به نداده آمد همدراں او ان راماحی نئی از سنگ حارا برا سیده در سلطان پور ناکانه برایش احداث نموده نص کرد و فوفه هود هگامه برنس را آراستند و نک گونه کاوس فماینس موحداران و عمال محل و مرهته در زیاده و کمی حصه در پیرگناب بمنال آمد - ریمکوحی بدستور سانی راماحی را به بیایب نداده گراسته بازاده اینکه علکده سر خود بیسکس گنرد بصوف نرم گانم و صلح سورتبه برآمد و آکوحی برادرش چندی درد مومن خان بوده حدائی گرنده بریمکوحی ملکی گش مومن خان پس از انقراض معاملم بیکانور رونه سمب برگشته ایدر نهاده از رمیدداران موهی پور در تاس که آنها را رهبران گویدند به تسکینس دسکس پرداخت و پرتبی رمیددار موضع مانسه که در فوج بود دسب و سه هزار روپیه و رمیددار بر سوره ده هزار روپیه پیشکش عدول نموده برعمال داده رخصت شدند مومن خان حون به نواحی ایدر رسید اندک سنگه و رای سنگه

گزشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر
 اشرف اقدس اعلی و سرافراز شدن او باضافه
 منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
 پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی
 چهاردار و برآمدن مومن خان بنابر
 بندوبست و اخذ پیشکش زمینداران
 ضلع دریای سابر متی

چون عرض داشت نادر مرسوله مومن خان مبنی بر فتح احمدآباد معروض
 عاکمان پایه سرپر حلاوت مصیر گشت از پیسگاه فصل و عطا ناصفه یک هزار
 داب هزار سوار که از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار داب و دو هزار سوار باشد
 و خطاب بهادر و علم و نقاره و مرصع خلعت حاصه و سرپیچ و حیعه مرصع
 و شمشیر منصفه ده نسان و یکربند در فیل و حکم پالکی چهاردار و صدور حسب
 الحکم والا در تحسین و آمیزش و بندوبست نمودن صوغه احمدآباد سرافرازی یافت
 و عطیات موصوفه با چند دسب حلاج فاحره حبیب خوانمرد خان و همراهان که
 در پی (۱) یسان مصدر تردد سده ناسد مصحوب زمین انعامدین خان گزر بردار
 مرصع گردید و امیرالامراء مصاص الدوله پس از تحسین فراوان بوسه * مصرع *

این کار را تو آید و مردان حلیں کنند

اران حاکم ایام نازان منصفی گسب و هدیگام از تغاع غلاب (۲) و حصاد (۳) و حصاد

(۱) یسان لغت ترکی بمعنی مهم است ۱۲ *

(۲) حصاد بفتح اول بمعنی درویش *

(۳) حصاد بفتح حاء معجمه بمعنی ناک کردن درخت است از جار ۱۲ جامع *

میکردند و خون در صوبه حاکم دیگر اکثر جنگ صف و میدان نه تخصیص
مکارنه دکنهینان دارد و آنها نه وز رده عهده نرائی معذور سل نبود اگرچه اکنون
از آنها تک گونه نامی و نسائی داسندد بمروز نام از مهر نیکاری و صطی مزارع
و نه قبل و عارف در آمدن بر طرف شدند و معدودی که مانده اند از اسباب
طاهری عاری دنان سب محتاج نظر بر چرخه رنی رنل و کنهران
دارند و نسائی آنها ازادل و گمنامی حد که سپاه گبری را بد نام
ساخته برسر پا آمده و از رنگ و نام بی خبر بعنوان باز گبری نوکری می
نمایند -

در کسوف خاص آمده عامی چند د نام کمدد نکو نامی حد
و برخی از آنها که نه ضرورت حرأ را کار فرموده نکواب و مراب ناظراف رنه
صیب آزمائی کردند نکال تناه برسان گسند آمدند -

* شب *

گرمی را نآسمان دوری ندهد رساده از زوری

اگر اطمینان خاطر از حکام حاکم و نددیست و امنست طرق و سوار ع بهم رسد
و وسیله روزگار و احرائی کسب و صنعت جدا ندهد در اندک فرصت احتمال
آبادی متصور است یمکو الله مایسا و نند و یرانی و حرابی نددی اندک امید
که در بوره رسول انان مکان مرار حصوف ساه عالم قدس سوه که مسکن سادات ساهده
و نماند بی آباد بود سیری آمده مصدرا اندا و اصرار آدم ر حنوا گسند حای
گروم مومس حان آگاه گسند نا فوج سوار شده سکار نمود و سرآن سع را کفایب
کرد - اکنون در نلده خون نندری عمارات درس مدت آفات خصوصاً نه تحدید
مهندم گردیده و برری یک دنگر علطیده حرانهها گسند شعال و رونا و حکا سه
و وحس و طبر حنگلی معاره و آسنان ساخته اند - چنانکه اکثر اوفات برای العین
مشاهده می شود -

* رباعی *

آن مصر که حمسند دران حام گروم رونه نحه کرد و سیر آرام گروم
بهرام که گورز منگرفی دائم دنگر که چگونه گور بهرام گروم

گزشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر
 اشرف اقدس اعلی و سرافراز شدن او باضافه
 منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
 پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی
 چهاردار و برآمدن مومن خان بنابر
 بندوبست و اخذ پیشکش زمینداران
 ضلع دریای سابر متی

چون عرض داشت نادر مرسوله مومن خان مبنی بر فتح احمدآباد معروض
 عاکمان پایه سرپر حلاوت مصیر گشت از پیسگاه فصل و عطا ناصفه یک هزار
 داب هزار سوار که از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار داب و دو هزار سوار باشد
 و خطاب بهادر و علم و نقاره و مرحمت حلب حاصه و سرپیچ و حیعه مرصع
 و شمشیر منصفه ده نسان و یکربند در فیل و حکم پالکی چهاردار و صدور حسب
 الحکم والا در تحسین و آمیزش و بندوبست نمودن صوغه احمدآباد سرافرازی یافت
 و عطیات موصوفه با چند دسب حلاع فاحره جهت جوانمردان و همراهان که
 در پی (۱) یسان مصدر تردد شده باشند مصحوب زمین انعامدین خان گزر بردار
 مرحمت گردید و امیرالامراء مصاص الدوله پس از تحسین فراوان بوسه * مصرع *

این کار را تو آید و مردان حلیں کنند

اران حاکم ایام نازان منصفی گسب و هدگام از تغاع غلاب (۲) و حصاد (۳) و حصاد

(۱) یسان لغت ترکی بمعنی مهم است ۱۲ *

(۲) حصاد بفتح اول بمعنی درویش *

(۳) حصاد بفتح حاء معجمه بمعنی ناک کردن درخت است از جار ۱۲ حاص *

نآنها داسب واگراسه بیرون رفتند زینکوحی نا معدودی ار مخصوصا که درحانۀ رستم علی حال بود در اندیشه آنکه اگر کار ندیدجا رسد بیرون برآمده نتلامی و تدارک بردارد مومس حان ار عاصب بینی و مآل اندیسی که ار بیرون رفتی ار فساد عظیم منصور اسب فداوالدس حان و معتمدان صلاح اندیس را فرساده بمعصای و فب نه سخنان دلپذیر استمالب داده گفب که ناسدگل سهر اکثر سپاهی و ار اعیل اند ار خوف بیکرمی حود انس معرکه برپا نمودد و مارا نا سما رناعی بیسب - آیدده نه دکهندان بقید داشته ناسد که مصدر ایدا و اصرار کسی نگردد و رفع هنگامه شد - دکهندان که بی مکانا بکانه هر کسی در می آمدد تکربه حاصل نموده پارا ناندازه گلم حوش درار ساخته بکانهای دور و نواح حانه رستم علی حان فابع سدد و دروازه حانکها و دروازه حمال پوز ندان حرف حوار بتصرف حود نگاهد استه ما نعی را را گراسته همدراں اوآن رام که بعد عاسوزا ندان دیدن برادران نه کهندایب رفته بود نه همراهی متخلص حان که ار چندی دران حانوف داسب بنده رسده سعادت اندر خدمت نا ترک والد گردد - ار انعام ایسان را عاصه حسامی که معتضلی سرب اسب زوی نمود لهندا متعلقان را ار کهندایب طلب داسب و در اندک فرصتی نا حوسی طبع نه صعب مددل گسب حوان مرد حان که مزب یک سال در رفاه مومس حان بود درس ولا رخصت روانگی نثن و در حواس برگنه کهرالو که ارانجا فرب و حوار بود در عوض برگنه برانستج در حاگیر روز آور حان برادرش نمود مومس حان سدد و تکویر نامه نهر حود داده رخصت فرمود چون خبر بر آمدن ماروزانان و در آمدن مومس حان نه دور و نزدیک رسید گروه گروه ار اطراف و اکلاف رعانا و نرایا و تعارت یسگان که ار حوزو بعدی آنها بدریج آمده در فریات و برگناب و بعدر سورت و کهندان و تا حخته نیداد هر کسی نه مامنی نهاه حسنه متروص و مدنظر وفب سمرمی بردد حب الوطنی گردنل گیر سان گردید و زونه احمد آنان و مسکن آنا و احداث حودس آوردند -

* رناعی *

حب الوطنی ار ملک سلیمان حوسر حاروطی ار سدنل و رنجان حوسر
یوسف که نمصر ناساهی میکرد میگفب گدا بودن کدعان حوسر

گزشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر
 اشرف اقدس اعلی و سرافراز شدن او باضافه
 منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
 پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی
 چهاردار و برآمدن مومن خان بنابر
 بندوبست و اخذ پیشکش زمینداران
 ضلع دریای سابر متی

چون عرض داشت نادر مرسوله مومن خان مبنی بر فتح احمدآباد معروض
 عاکمان پایه سرپر حلاوت مصیر گشت از پیسگاه فصل و عطا ناصفه یک هزار
 داب هزار سوار که از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار داب و دو هزار سوار باشد
 و خطاب بهادر و علم و نقاره و مرصع خلعت حاصه و سرپیچ و حیعه مرصع
 و شمشیر منصفه ده دنان و یکربخدر فیل و حکم پالکی چهاردار و صدور حسب
 الحکم والا در تحسین و آمیزش و بندوبست نمودن صونته احمدآباد سرافرازی یافت
 و عطیات موصوفه با چند دسب حلاوت فاحره جهت جوانمردان و همراهان که
 در پی (۱) یساق مصدر تردد شده باشند مصحوب زمین انعامدین خان گزر بردار
 مرصع گردید و امیرالامراء مصاص الدوله پس از تحسین فراوان بوسه * مصرع *

این کار را تو آید و مردان حلیں کنند

از آن حاکی ایام نازان منقصی گسب و هدگام از تغاع غلاب (۲) و حصاد (۳) و حصاد

(۱) یساق لغت ترکی بمعنی مهم است ۱۲ *

(۲) حصاد بفتح اول بمعنی درویش *

(۳) حصاد بفتح حاء معجمه بمعنی ناک کردن درخت است از جار ۱۲ حاص *

نصف اختیار حویس گرسب و بر محالاف کهژة پارچه و سایرو پنه نخاس و دار الصوب و حواهری بازار و دیرینه برگ تندول و زوعی معدوی و ستری معدوی و کررها و حکلات نائیل و حواله داران و موحداران و تهاغه داران دور و دواج تعین نموده گف که در جمع محالاف نا نائیل ناظم که راتق و فاسی مهماند در مهمات مرحوعة مالی و ملکی بعنوان حکومت نالمناصعت می برداخته ناسدد - از انکا که از هنگام ابتدای موحکسی ناساها راندا و امرايان عظام نه دکهن دکهن آنها را معل می نامند اکنون سربک و سهم کار گشتند حصه معل و حصه مرهته ریان رد گردید و این ابتدای دخل مرهته در بلده اسب - * مصرع *

عوعا بود دو سادسه اندر ولایتی

رویداد خانه جنگی فرقه سپاه اهل گجرات با رینکوجی بنابو تعدی و زیاده سرب مرهته بر مساکن آنها

دکهن را که هرگز این زور در محله سال می گرسب و در حواف ندیده بودند ناگهان رخ نمود - از راه تعجب هر زمان از حائی حسته و هریک حشما را مالدده می گف - * مصرع *

اینکه می ندیدم نه نداری اسب یارب یا بحواف

و از راه بحواف و خود سرب و عرو برای فرود آمدن هر حاو مکانکه سدد خاطر سال آمدی نه مهر و علنه در آمده فص می نمودند و از ممانعت صاحب حانها منع ندیر نمی گسند و کار از گفتگوی ربانی نه سنگ و چوب و مسب و بیسانی می انکامید ستم دید گانی که هنوز از صدمه بیدانی مارواریان و آوارگی حانها در خانه خودها نیاسوده و بعضی راسب نه کرده بودند بدین بلنه ناگهانی گرفتار آمدند از انکا که خانه سید مطهر عرف سدد مستو که مکان نا وسع و عمارت معروف و تعلی سید افضل و سدد نصرالله برادران سدد مد نرداسب آنها تاب تعدی

داخل شدن مومن خان ورینکوجي متعاقب یکدیگر در بلده احمد آباد و فرود آمدن رینکوجي در خانه رستم علي خان

روز مدارک جمعه چهاردهم شهر صفرالمطهر که ساعت مختار اسحق سلسال بود مومن خان و مداءالدین خان و حواں مرد خان بر میلان کوه پیکر بافقن مستعید خان و امی و عدالدکسن خان نائب دیوان صوبه و علی محمد خان و مومن علی خان و محمد علی خان و ناصر محمد خان و محسن خان و صادق علی خان و سعد نورالله نا دیگر حماعه داران گجراتی و آفامی و موج آراسته و توپخانه پدراسته از بارگاه دین پور که امام داشت سادینه نواران از راه دروازه رای پور به بلده در آمد و بمسجد جامع ستافته نماز جمعه ادا کرده خطبه طینه سنده حلقه نه خطب داده داخل قلعه ازک هدر گردید و مداءالدین خان نائب و بکیرام را به پیشکاري بطامب و حاجی مسعود بافق ران سنگه هرازی به موجداری کرد تکویر نموده منادی امی و امان و ابطل ظلم و عدوان نام حضرت پدر قدرت بلده آواره کرده که احدی مرتکب ایدا و اصرار عامه رعایا و کافه برایا نگردد - اعدان بلده از سادات عظام و مشائخ کرام و ندهای نادلهی و سر گروه ها و سپه هر طائفه و هر قوم فراخور حال به یس آوردن ددورات تهدب و مبارکداد گفته لب بدعای توفیق کسوده مرخص شدند - رینکوجی که از روی چند پیس ازی نادر ملاقات داماحی راو که از صلح سورته معاودت نموده به مسکی حودمی شناس رفته و او را تا دریلی مهتدری رسانیده به دولقه آمده و نادر بعضی جهات دران جا متوقف بود - مومن خان و مداءالدین خان را ناستمالت و عنوان استقلال فرستاد و او بیر نا موج دکهیان نا راستگی تمام به بلده در آمده بکانه رستم علی خان که بر لب آب حوی ساهر و برای بودندس مقرر گسته بود فرود آمد و بموجب قرار داد تقسیم دروب شهر پناه در دروازه رایگهر و خان جهان و حمال پوز و دروازه ندد و اسلوریه و رای پوز کسان خود را رسانیده بس و کشود آنها را

گشتن فداء الدنیا حال و محمد مومس بود بهمداری نظریون کروگان ناشد که
 بلا رسواس بر آمده بلده را تسلیم نماید معمر گسب - * نظم *

چو هنگام آستی گرم سد دل سخت کیی آوزا نرم سد
 نکردد شب پاستان چراع بهادد سرها نکواب سراع

و فرار داد صلح بهر و کفالت سرداران طرفین مسلح کردند از آنجا که صوبه نا
 مرهته نالمناصعه منعسم گسبه بود سرانجام بعد و حدس بیر بهمان بهج تقسیم
 یافت بهمداری در اسعدان و سرانجام روانگی در آمده توبهای قدیم و جدید ناسرب
 و نارت نامی مانده که منار الملک فراهم آورده گراسته رفته بود چه مهارحه نه
 حودهنور مرستاد و چه نا حال نه صرف در آمده و چند صرف توپ که از خرید مهارحه
 از سرب نه کهنای رسیده و مومس حال آورده بود گرفته و مواری بدکاه صرف
 توپ آهنگی و ناکاره را گراسته سسم سهر صغراو احررور بر آمده بیرون دروازه ایدر
 متصل ناره حاجی یوز رونه حودهنور فرود آمد و معانیج دروف را تسلیم نمود در همان
 شب محمد یوسف از طرف مومس حال نه کونوالی بلده معمر شده نانعاق کوتوال
 ریدیکوخی داخل بلده گردید و نه حفظ و حراسه یرداحده دروازه اسلورنه رانپور را
 بنابر آمد و سد مردم مفتوح ساحب - بهمداری زوری چند نه سرانجام نار بردار
 و ایصال وجهه معمره متوقف گسبه نا اموال طاهری فراهم آورده جانبای مردم
 و افعال فراوان و نال و مظلمه بر گردن گرفته روی اذار نه مازوار بهک - * بیب *

نمادد ستم گار بد روزگار نمادد سرو لعب کردگار

و مومس حال بنابر رسیدن ساعت مختار درنگ ورزیده کیفیب را بها نه سرب
 حلافت مصیر نا ندر عرضداس و مسروحا حالات را نامیر الامراء مصمص الدوله
 نوشته مصکوف مسرعان ممر سیر ارسال داشب و نه جمیع فوحداران و عمال فتح
 نامه ها بوسب - سکته بلده از روز فتح انواب درهلی سادمانی بر روی حودها
 کسوده شادان و فرحان نکانه در آمده از نرس اناب الیب و کندن دیینه
 اددوهناک گسته کسانى را که دسترس بود شروع نه تعمیر و حدر بعضا کردند *

* شب *

حسوا در عشق نازی کم ر همدورن مناس

گر برای مرده سورد رنده حال خویش را

و موزچالیان اطراف را توفیق حمله آوری نه سمتی نه سد مگر محمد رضا داروغه
حسبی رسا و فدا الدنسان که بطرف دروازه حاکمیهان تعیین بود پای حراب
نفس نهاده خود را در دیوار احاطه آنها رسانده بدرجه سهادت فائز گردید -
مومن حال را نفس حاصل گشت که بپای مردی این سیاه فتح حصار نه یورش
صورت پذیر نیست و کساد کار را منحصراً بر انسداد طرق رسد دانسته ناهتمام
پرداح و کوسیدن آثار نموده نه مستحقطن و د عن بلیع نموده و آنها
بیر - * نظم *

مرفتند از دیدها حواف شب نشستند آئین خوردن ر لب

سب و زور را در هم آمیختند حسک در ره حواف و حور ریختند

بهداری هر چند بحر و تهدید و آزار محمد معاهدالدین حال پرداح
دامی نه عمل نهاد لهدا مرحص صاحب و او تا فائز بیرون بر آمد العصه چون
از بیرون تمام اوقات مصروف انسداد رسد بود دانسته و کاه در بلده و خود عدا بهم
رسایید - ناخود آن مازادبان سگ حال فریب یک ماه و نیم بهر صورت گزرایدند
و کار بر حصاریل نه کمال صعوبت پیوست - بهداری بتاوتان و سرداران را جمع
نموده صلاح طلب و چاره جو گشته گفت که نه ماه کامل در نگاهداس بلده
آنچه شرط حصار داری بود عرصه ظهور آمد و از مهارحه سوای احکام که انعیاد
امر رسد کومکی و حرانه سرانجام نباشد و موسم درول نازان نزدیک رسیده
و حال بلده و آذوقه و مصالح جنگی طاهر اسب بموجب صلاح بتاوتان و اهل
مشورت پیغام صلح مسروط تا آنکه چون مصلحی طلب سپاه نالا رفته و نه سرانجام
نار بردار که بیستری حار بایل بچراگاه عدم شتافته اند در اواخر ماه محرم
الکرام سال هزار و صد و پنجاهم بیرون فرستاد و پس از گفت و شنود و آمد
و رم میانکیان لک رویه بعد و فلیلی از نار بردار تا ایصال بعد و حسن و راهی

* نظم *

دلیران و سحران کار آزمائی بر آن بسته نالا بهادد نای

هژیران ستانل نسوی فرار همه تیرددان نکین (۱) گرار

نکردند اندیسه از سنگ و بیر گرسند چون ناد ازانکا دلیر

مارواریان که بنابر حرم و احتیاط جنس زور حور بر فصل از صدمه گونه توپ پناهی
نمادده بود در پس دیوار حادها محافظه می برداحتند بمکرد نالا بر آمدن
چندی را نه تیردنگ علطاندند -

کسی را که حرأت بود دستر سود کسته در معرکه ییستر
حور توپ اندازی نسب رسیدن اهل یورس موقوف گسته بود مارواریان گرم
و گنرا در پناه روح هر دو جانب در آمده بر جمعی که ماندند مورد کار نالا بر آمدن
و (۲) درنا مطار مبلحه بودند ناداحین سنگ و بنگ برداحند - * تب *

مرو ریختند از سر نازه سنگ بهادد آنس نگوس بنگ

و فائم عللحان و میر ابوالقاسم آن دو سید عرب را نا چندی از معلنه و همدوسانی
شریب خوشگوار شهادت چساییدند و نانو راو بیر در علطند دیگران را پای از فرار
کسته بلعددن در آمد و حود داری نتوانستند نمود - در مکر حان بر آزدن ازان ورطه
حودحور افتادند و بنابر در آمدن نه سلامب کوچه ها که هریک بر دیگری
سقف داشت هجوم واقع شد و جمعی کسته و حسته گستند - * نظم *

یکی را در افتاد از سر کلاه دگر را ن افتاد بر خاک راه

دهل رن فراموش کرد از دهل نگردن دوالس نگردند عل

سی کسته گستند رسالا و ریر همه از یورس حان سلن گسته سیر

فائم علی حان و میر ابوالقاسم را در حب مرار ابراهیم سپید نفس روی نازه بین یور
نحاک سپردند و روجه نانو راو همراهی شوهر گریده حود را سوحب -

(۱) گرار نکاف فارسی بسم اول یورس گوار بمعنی حوک بر ناسد که حقت حوک ماده

امست ۱۲ بهان *

(۲) در نا توپا لغة ترکی کلدگ را گویند ۱۲ *

و آماده نرس امر کمر دندی دموده گوس بر آوار صدای شلک توپخانه فرار دمدمه سرسلامت کوجه باشد که نمکود آن برد دانهارا پیس انداخته بمعادل خود حمله ور گردند اگر توانند بالا بر آیدند و در آیدند و الا نه حریف را سراسیمه تا خود مسعول دارند تا نه کومک و معاونت یکدیگر نتوانند پرداخت - * نظم *

ر هر دفتري نکتۀ گفته شد ر هر لکۀ گوهري سفته شد
که فردا بود زور ناموس و نام تن آسودگی باسد آنکا حرام
ر دنیا عرض نام و دنگ اسب و نس چه نه رانکه نامی نماد نکس
و فراهم آمدگان بدیرفته رخصت شده ده فرار گاه خودها ستافته ناستعداد آلا
و ادراک حرب استعمال ورزیدند - * نظم *

در اندیشه گردن کسان یک یک که فردا نه کام که گردن ملک
همه شب هز تران ناموس و دنگ در اندیشه کار ساری جنگ
ر آئینه تیغ ر نگار گوس نه صقل ردودند ر نگار حوس
کمان کیانی یکی کرده دگر یک صلا داد خود و رده
زور دیگر هنگام صبحگاهی که ترک رزی خود تا حنجر گران خطوط سعای از
تنگنای سلامت کوجه خط استوا بقصد پیوس دژ دسیدان سامی حصار پیورده سر
بر آورد مومس جان نه پس گرمی حامیان حورۀ اسلام و رینکوحی تا دکمیل
و جماعته تا دنگ و نام فریب نه سلامت کوجهها نشسته امر نه سلک توپخانه
فرار دمدمه ها دمود - * نظم *

شد از آتش توپ هنگامه گرم سرو معرر سنگ عراده نرم
ر دودس جهان ابر آهنگ بود چه انري که نازان آن سنگ بود
و بر بهی که معزز شده بود فائز علی حان و میر ابوالقاسم تا جمعی از دالوزان
معلیه و هندوستانی و از یک طرف دکمیلان سرداری ناوراو علی رزم یکدیگر
بطریق معهود در سلامت کوجهها در آمده برق آسارها را در حندق بر آورده همه
خلدي و چانکی پا بر پشتهای سنگ و کلوح حدور مدمدمه جنگ بحدل المتین
عروة الوثقی رده جمعی بر فرار دیوار آمدند و دیگران در کار بر آمدن

یورش نمودن مومن خان و رینکوجی و به شهادت
پیوستن قائم علی خان و میر ابوالقاسم و پیشرفت
نشدن کار و تقید نمودن در انسداد طرق
رسد و صلح نمودن بهنداری و بیرون بر
آمدن او و در آمدن کوتوال مومن خان
و رینکوجی در بلده

حون صنو معلس محصوران و جنگی عرصه متحصّل چنانچه سم
گزارش یافت بدرجه کمال پیوست و محاصره یزداران سلامت کوچه‌ها را که
ندان اهنام داشتند نهار حندق رسانیدند و مواعد نیل رح و ناره و سرفات
مابین دروازه بند و اسلوریه نهار اسراف دمدمه و نص توپها بصرف گوله منزلزل
گسته اهدام نام و از ترفاندن سنگ و کلوج مانند (۱) کند راه سربالایی که نه گام
رنی و پای مردی دلیری و دلاوری بمعراج مراد عروج و نه سلم مقصود صعود
توان نمود بهم رسید مومن خان رینکوحی و سرداران حود و دکهیدیان را طلب
داسته محفل کنگاس آراس و گعب و سدد چگونگی یورش بمیان آوزن - دلاوزان
و گردن کسان طرفین هریک بعد حوصله و مقدار تهور و خلادت حویس رای رد
و فرار یافت که جمعی از نهادان اسلام و شعاعان نا تنگ و نام نا فائم علیکان
نکشی رساله فدا الدن خان و میر ابوالقاسم اریک سلامت کوچه و دکهیدیان
همراهی رینکوحی از کوچه دوم در آمده بخندق حصاره گزار سوود و قدم دلاوزی
بیس نهاده بر فرار پسته بر آمده در آیدد و عوب ناروی شعاع و حلاوب
نقتل و اسر سیه درو نان ماروار پرداخته نلده را مسخر سارید و حوان مرد خان
و مورچاندل دیگر از چهار دور حصار که مرکز وار درمیان دارد هنگام سحری مستعد

(۱) کند بر وین ححل بمعنی دل بلند که نشئه خاک باشد ۱۲ *

تنگ گسب از طرف اکل و سرب که موافق مزاج میسر نمی سد و از مشاهده سلوک بهمداری با مجاهد الدین خان هر چند که بحسب ظاهر عهد و ایمان بدان اوردۀ چون زور برور کار بر او دشواری گسب و رسته امید بودندس بریدۀ می سد بر مول و فعل او چه اعتماد و بقول آنکه العریق یتسب نکل حسیس -

* نظم *

بدیدی امید وفا را دو رنگ حواص فرسته بحسب از پلنگ
 نبود ایمن از مکر او یک رمال نمی داسب از وی امید امان
 چوران رهز طیب بدوۀ امید که بر مار افعی که کرد اعتماد

مدادا تهمب و افتزای بسته اگر خود نباشد دیگر را رهمون گردد حدانخواستہ حلل در آنرو و عاصب کار به کجا انکامد لهذا باطهار کسیدن تصدیعات ماکول و مسروبات در حواس احارۀ رفتن بیرون نمود و او نه کسادۀ پیسانی گعب که هرگاه ارادۀ نماید از هر در یکۀ خواهدد رحصب اسب خون در صورت بر آمدن نه علایبہ بیر از سگ صعلان ماروار منیعۀ دروب چندی حنالات و اندیسۀ دور و دراز محاطر میگرشت از انکا که رفتی را گوش رد او نموده و او بیر سر را حدانیدۀ بناران با مستعظان درواریه رایکهر که فریب بحانه و یک گونه ربط و اعتماد بهم رسدۀ بود در هنگام انکمن آرائی انکم برنن چرخ طارم بر آمدن را مقرر کرد و مومن خان را آگاه ساخته حبب فرستادن دو راس اسب که در نزدیکی باغ عاری الدین حسین آن طرف حوی سانب دروب میعاد که شب نیست و چهارم ماه دی وعدۀ الکرام بود بوش والد و زام حسب القرار بر آمدۀ فریب دم سبی فرد مومن خان رسیدیم - روز دیگر بهمداری و افع گشته رفعه بوش که عدر رحصب کرده بحصرانه رفتن موجب تصدیع شدۀ باشد بهر حال چندی در همین نزدیکی توقع ناید داشت تاچہ رح نماید و میر محمد رمال و فریب بیسب بفر پیادۀ که در حانۀ بودند آنها را بنابر محافظت تاکد نمود *

پدر بار داشتند و نه تهدید و نقید در تسخیر و صغ تصدیع آن مرد پرداختند و در خانه اس هر چند بیستر هستند کمتر یافتند - لهذا حندی بدسب سقاوت پیسگان ماروار گرفتار ماندند گویند که اس در گل حیر کاشند رحیم یاور جان بوده اسب نالکمله حرن برج حیوانات درو آواز بیوسب و کاه بهای رعراں بهم رسانید از سکنه بلده که تصدیعات بعضی بنابر نگاهداسب خانها یا از ممر دیگر ماده بودند از ادات و دکور نگاره و طع امدد کرده و دسب طمع از جمیع جهات برداشته و درون بهادند و چه مستوراف صاحب عجب و عصمت که گاهی از مدب العمر پا از دهلیز خانه بیرون نهاده و صورت و صورت نامحرمی ندیده و ندیده علی زوس الا سهاد جادر بر سر و طعل در نعل گریان و بفرین کنان حوران گویان که از حور فامه کسی طامع سل طاق گسته صد تسوس و هزاران تسونر افتان و حیوان بر آمدند و از دسب و دهل سگان و گربه که لقمه از دسب می ربودند ککاسکل حلق می رسید عجب حالتی و عریب وحشتی عائد حال گردید مصر بدان عظم و کثرت حلق نوعی حالی و بی چراغ گشت که نپس می الدار عیره دیار صادق آمد -

* نظم

در آمد نه بیاد مردم کمی نری شد درین ناحیب آدمی

ر محط آنس دیگدانهامرود چه محطی که آنس از انکا نرد

اما نه حسب اتقان معدود یکه ماده بودند و مارواران کم و بیس عله بدسب می آوردند اگر کسی بسرواف می رسید و استدعا می نمود مروت نگار رده سپیم حودس ساخته درو هم می فروختند والد رام که تا حال نامید رفاه امور و بردا استقامت داشت اگر چه از ممریای بدی ناموس که بر آورد رهایی یافته اما بنابر حواسته هلی اکثر آسدا و بیگانه مسلم و هعود که هزاران را مالیب بود و از حروف مارواریان آورده تمامی حشرات خانها را مملو و مشحون ساخته هر کدام اسم خود را بران ثبت نموده بیرون رفته بودند بنابر حفاظت آنها که بعون و حفظ آلهی بیس از رفح هنگامه بهر کدام سالم رسید توقف داسب از انکا که عرصه نعلب

رسایید و او در باب طلب تمهیدیکه داده و پرداخته بود توطیه نموده برداشته گفت که معاهد الدین حال که نا فاضی مستعید خان مراب دارد و نایک دیگ سازش نموده مستحفظان در بجه زیر بنیان دیوار حصار را بوعده نخل مال و نوکری بیش هزار مومن حال حوذه متکفل گسته نا خود همدستان ساخته بودند که ازان راه حمعی را از بیرون در دنده در آورده معرکه آرا شوند و چون نا خبر گسته به تعدیل مستحفظان پرداختم عزم سان ناطل و اراده سان فاسد گردید اکنون او را بنابر توبیخ و تسدیع این ادا طلب داشته سما را آگاه ساختم که نا وجود بودن در سهر حلی حیثات دور از کار در سر دارد که موجب حرانی عالمی است و بدین کلمات زوی اندود و سخنان معقول بانبات تهم و افترا پرداخت - راف در باب مکنون صمیرش نموده از راه سوخی و یکتاندلی در آمده گفت که داعی اس همه تکلف در سخن آراستی و معادی پیداستی ندارد عرص مفهوم گس - * بیب *

بر آبی که ترک مداوا کنی برویس در دسمی وا کنی

گمانست بر علط و نفسی است بر آف - آن دفتر را گو خورد وجود طاهر پس حدانی است بی معرار و چندی به عمل نکواهد آمد خود را و دیگری را بجه ساختی کار پس بی حاصل - چون دانست که به مهم مدعا رسیده متعسم گسته گفت که کمتر از یک زوپیه به خواهد داد و شمار بدین گاه کاری بناسد رخص سده بود هر چند مناعه نمود که بهای بی مروتی و کم فطرتی است که او را گراشته بروم و فب دیگر او را تنها ناید طلید فائده به بخشید - * بیب *

حوار حازه سکسب مدعی سب دانستادی کس نگردد درس

بهداری بر حاشته باندزون رف و راف آمده معاهد الدین خان را از ماحرا آگاه صاحب که در این اندا معرا یسارل که بر عمرو و طمیر گفت و سعید واف بود از راه مدالسب آمده گفت که بهداری می طلبد و بدین محاکلت راف را از انجا بر آورد و معاهد الدین خان را به معصان علاط و سداد سدره یتافیل فرو در خانه اش فرساد و پرسس را که در س هعب هشب سالگی بود آورده برد

و حکمرانی اموال پادشاهی را وا نموده آنچه از دست حامد خان نامی مانده بود سوازی چوب و نکتۀ سگسته - چیرے نگداس *

نشانید بنهداری محمد مجاهد الدین خان نائب بخشی و وقائع نگر بمظنه زرداری

از آنجا که سراج الدین برادر سیح الاسلام حلی که در اوائل ایام حکومت مبارزالملک رحب هستی برسته بود و در عهد حضرت حلد مکان منیع حظیر سرکار والا را بصرف نموده مجلس نه لباس فقرا ساخته زر بسیار در امور خیر مانند ساحس مسلحد و زیاط رچاه صرف نموده بهداری از بربر بعضی خانه براندازان در کماهی حالات او واقع گشته نگران این که از مخلفات او برد محمد مجاهد الدین حلی پسر منیع خواهد بود در اندسۀ و بدتر دستگیر نمودن و مصادره کردن از ناحود کنگس داس و بنصور اینکه اگر در ظاهر حندی را فرستاده گیرانیده دوستاق^(۱) سارد منادا عتوب را کار فرموده استنادگی نماید و حمعی نا از مرافعت گرفته هدگامه آرا سود و چه رو دهد و اگر ندیا طلب دارد ساند عذر اندیسده عذر آرد - آخر الامر زایس بران فرار گروفت که ام را و او را نه طلند که او دیر نلا تسوین خواهد آمد و مصحوف یک کس گفته فرستاد که امر ضروری در دین اسب باید آمد رافم حالی از دهنی نه فله رفه بهداری را که در اندرون بود از آمدن حونس آگاه صاحب و او را که آمدن دیگری منظور بود گفت می آم که درین نس مجاهد الدین خان هم رسید رافم فقرا ایساول را که محرم زار بهداری بود گفت که اکبوس ما هردو حاضر ایم اگر امروز فرصت نداسد رف دیگر او رفه آمده نکوسم گفت که اندک صبر نمایند که سمارا رخصت میدهیم ازین سخن دریاف نمود که ازین احصار و طلب مظلونس کنسب و قصد معصودس چیسب درین بین کس بهداری نه طلب رافم آمد و نه ممکنه دستس بود

(۱) دوستاق لعب ترکی معنی هند است ۱۲ *

گویند از تحتها دو طعنه طرح انداخته می ساحت چندی را مهلب حواس
 خون داماهی را مرید دو ماله از آمدنش منع می گسته بود و یکوخی را نا جمعی
 دیگر گراشته خود روانه صلح سوزته گردید زام بعد از چهار روز رفتن او برای
 حصول احاط متعلقان بود بهمداری شتاف اتفاقا در همان روز حانگی یکی از همد
 صاحب بیوت را و آمده انات الیب و دمنه را بدست آورده در کمال سعف
 دسته نام باطهار مدعا پرداخت و اولنا توقف و اهماستدستی دروازه
 رای یوز داد فوراً مکانه آمده سواری ران را در دلی ها که ناندازه دریچه دروازه
 ساخته بود سوار کرده رو دروازه نهاد از انجا که موسم رمسند از پوشش و ضروریات
 دیگر که انسان را از آن گزیری نیست همراه بود یکی از مستعطفان دروازه اسباب
 و نظرات هر بینی مال پنداشته حیرخواهی بهمداری بخاطرش بطور نمود نه
 نهانه گرفتن احارت نالمواحه رفتن از آن مطلع ساحب و حواب شنید که فلانی یعنی
 زام که در انکاس هرکرا بیرون نماید یا هرچه ناسد مانع نه شود مدفع
 و حاکم رده آمده دریچه را کسود و سوارها و اسباب از خود و دیگران که همراهی
 را رسنله نکات و بیرون بر آمدن دانسته آمده بودند از آسنا و بیگانه همه را بر آورد
 اتفاقاً همداران او از متعلقان مومن حان از بندر کهنایب آمده واکبر سوارها و
 باز بهدار ریادتی ندانکامیر بهمان سوارها نه کهنایب بود احوای اسمعند
 محمد حان که از چندی باعائل سکونت داشت رفته نه فراج نال دستد
 و یک گونه اسراج فلب از آن ممر حاصل گشت نالکمله مومن حان بعد
 داماهی ناهتمام تمام نتمام رساییدن سلامت کوچه ها نصدق و مسرف ساختن
 دمدنه ها و اسنادان طرق آمدنی کا و دانه بیس از بیس سرگرم گشته و ننگ
 سنده روزی توپ و قندگ دمی نمی آسود - متحصنان بیرون از پشت حدار پای
 کمی در مدافعه و حذراری نمی آوردند و داد مردی و مردانگی میدادند
 و درین رد و حوردها -

* شب *

تهی شد و سودا دماغ بسی نماد آتس اندر چراغ بسی

بهمداری ندانرساییدن روز مره لسكریان از هر جا و هر که بود گرفته میرساییدن

که موجب انی همه تسویس خاطر اسب از دو صورت بیرون دسب که پندشروم
سد یانه اگر مدعا حاصل اسب صونه داری را دنگری خواهد کرد و اگر فصد دیکه
نالعکس بحسد حال و حال و مال در معرض تلف اسب - * تب *

نسی رفته سه روز سر دسمنی نداند کسان در دشمنی

هرگز ما انی سوا در سر و اینی حال در خاطر حظور نمی کند - چون سر سده کلاعه
سکنی ندیده کا کسید و حرف آسنا نگوسس رسید - * تب *

سکنهای سخته ده و هوسمند بدقتاد آن بی حر را پسند

ملازمکه در سس روی ایستاده بود از حکره بیرون کرده دسب نه کمر رده حمدهر
را بر آورده گفت که اگر آنکه مذکور سد معرون نه صدق اسب نداد کردن قسم
و برداسن حمد هر نالکل خاطر برسان مرا جمع نمایند ر مکون صمیرس بیور کرد -
یاسخ گفت که هرگاه نداد کردن ایمان که موجب تسکین قلب سما اسب ما را
بر قول و فعل سما چه اطمینان - بنابراین بهداری قسم یاد نموده حمدهر را برداسنه
گفت که از من ندی و مکر دهی عائد حال سما نخواهد سد رانم بدر بهمان برج
سوگند حود - چون از طرفین مواد ناطنی سر را کرد و جلسهای بهانی رائل
گسب از ادکا که گفته اند که نا بدور گرم اسب نال می گیرد گفت بنابر
کنرب عیال و گرانی تصدیع کمال وعده بر آئی نمی تواند سد - اگر رخصت
نماند فائل را بیرون بهمانی فرستاده حودها ناشنم گفت نالعفل داماحی
نا اندوه کنر در بیرون اسب و خداوند که حه رح نماید و معدمه ناموس نازک -
لهذا چندی صبر لازم که او نظری بیور رخصت میدهم - سرانجام سواری
مهیبا دارند و صفقه دسب که نا صلاح قول گویند گرفته آمده ماحرا را بحدمب
والد گزارش نمود - و جلس طلب بهداری رفع شد اما بنابر آوردن متعلقان که
موجب نای ندی و تسب خاطر بود نا انتظار بی روانگی داماحی می گرسب
العصه از رسیدن مورچال بهانی دیوار حصار داماحی مکرر پیغام نمود که نیک دبعه
از چهار طرف بیورس ناند نمود شاند از سمنی فتح الغاب و صورت مراد حلوه مگر
گردن - مومن حان نه بهانه مرتب سدن مرحله روان که باصلاح همد رن کده

و لسكرها فراهم آورده و احبار هر روز بده ارضين معاش و فقدان كاه و دانه و ديرون شتافتن بسيارى از مازواريان و نوكران چگونه عقل ناور كند كه بمعص گفتن و مهمانيدن اين همه معركه را برهم رده خواهد روم - چون لا حواب بود گفت راسب اسب و فراهم گمان نمى رود چون ديد كه مريدس اثر پذيرنه گسب و تمهيدس حله بر آمد - بر انديسه پخته ملتوى گراشته بنا بر علط اندازى گفت كه دستخط و مهر ايسان درين باب رفته تمام مومن خان نونسايدده بفرستند كه مصحوب آدم خود فرستاده حواب طلب حواهم داسب و عذر در پيس آورد كه ديش بر مورچال بيدار بوده حسته ام الحال رخصت شود و برخاسته بدرون حكره راهى گشت كه درين اثنا گوياداي عيني سروسى نگوش هوشم رسانيد و اوسدكانه تعالى ميخواست اسب كه از شرآن طالم مختال در حفظ و امان خود دارد ملهم صاحب -

سى فعل كادرا نداشتد كليد كشاييده ناگاه آيد پديد
چون مكرون خاطرس هويدا بود بر رانام حارى شد كه در حلتوت چيرى گفتن
اسب طييد و در حكره دويد و شسته - * ييب *

ناو لب كشادم ر راه صفا مخواددم برو داستان وفا
كه اگر قصد و عزم اسب كه بصورت شريع پناه نه حيله سارى نا دو گوس
و بيلى ما را برآورد اميرى اسب محال و حنالى اسب ناطل - * مصرع *

رهى تصور ناطل رهى حيال محال

و بدون بودن متعلقان و ناموس كشتى و كسته سدن را بر خود گوازا ساحه ايم -
* رباعى *

گفتم كه مگر تخم هوس كاشتني اسب
بى بى عظم كه حمله نگراشتني اسب
نگراستني اسب كار عالم يكسر
الا عرب كه آن نكه داستني اسب

و اگر مظهر اينكه معاد محاد داري مصوب اراده همگامه در صمير داشته باشيم

بر اندلی حسنی و هم مسرئی و تعارف دیرینه مومس خان اگر مصدر هنگامه شود
 مباحثه عظیم و وفات حسیم متصور است جاری نه دلس حلیده ریخته داس
 اگر چه از سانس همین خیال مرکور خاطر او بود و موقوف بروف می داس
 درین ولا که طافش ازی اندیشه خطرناک طاق گسب فیلست مستعید خان کرده
 شعبده بازی آغار نهاده زوری حسب الحکمی مهر عمده الملک امیر خان بر آورده
 ایسان را طلب داس که بعضی مسورت در پیش است و موقوف بر حضور شما
 است اتفاقاً یوم پنجشنبه چون صائم بودند عذر آوردند پس از در زور دیگر که طلب
 نمود نه نهانته خوردن منصف و مسهل گزرایدند از انکا که از بر آوردن فاسی و
 حرانی نار ماندگان معانیه شده عرب کلی ناته بودند از آمد و سد کس بهنداری
 بهاب نه بکر بکر مرو رفتند - * رباعی *

در دهر همنسه مرد دانا را از است
 پیوسته نصیدش ر فلک آراز است
 نگو نبود هدر بگیتی آری
 چون میخورد آن تبع که جوهر دار است

احقر التماس نمود که عذر آوری هر زوره موجب رناتنی وحسب و مخاطره
 بهنداری میگردد منادا کار بنا حوشی انکامد - اگر صلاح و حصص ناسد رفته
 از مافی الصمیر او اطلاع بگیرد و آنچه مناسب روف ناسد جواب دهد * بی *
 اگر زمانه نگرگی دهد ممالک را زهر زور سلامت ناند کرد

این معنی مستحسن افتاد و برد بهنداری رفته تقریب طلب والد را در میان آورد
 بهنداری دیگران را خیال مستعد خان کرده لب ناسخ نه تمهدی که درین باب
 اندیسیده و طلسمی که برین امر بسته بود کشوده گفت مرا یعنی حاصل است که
 ایشان رفته مومس خان را بفرمانده الله او ازی هنگامه آرائی دسب خواهد
 کسید و در حکمی مهر عمده الملک رسیده است در جواب گفت اگر این معنی
 محقق است ازی چه بهتر که موجب رفاة عالمی است مدب تر خان دارد اما
 خود را متصف ساخته بصور نمایند که درین مدد که محاصره بطول انکامیده

نه کس را محالای که بید دلبر
 و پیاں سالار سالار بریر
 ر آمد شد سنگ و تیر تعنگ
 رمین آسمان هر دو گشتند تنگ
 کسی کو سر از پاره کردی برون
 نه تیر تعنگ آمدی سر نگون
 وراں سو همه مارواری دژاد
 رعیرت رده آتس اندر بهاد
 همی داشتند حای خود استوار
 نروم مقابل ر پس حدار
 و پیاں خو سر نرزی از حنر
 نه سنگی یو پسلی شدی معر سر

تا آنکه حیدق انداسته شد و مورچال بنای حدار حصار بیوسب - بهمداری آگاه گشته پناوتان عمده و جوانان کار که بود او می بودند تعیین نموده خود دیر همانکا مستعد نه مدافعه دسب - دکهبیان نه طمع بهب و عارت زیاده از معدور و مسوهم بر تسخیر بلده که بنای دیوار رسیده بودند گماسته سعی موفوره نه کارمی بودند - مومس حان از چیره دستی مرهته از راه دور اندیسی که مدادا دکهبیان رحنه یافته نه مهر و علنه در بلده در آید و قتل و عارت نمیان آید شهر تلف خواهد شد و حدا داد که پس از پرده عب چه عرصه ظهور آید و این معنی را در طاهر لب آسنا می نمود اما در باطن مردم خود که نواف آنها مامور بودند گعب که با انداحتی توپ و تعنگ و های و هوی و حوس و حروس طاهری معرکه گرم داسته از در آمدن بلده پرهیز و احتراز دارد و کار را بدانکا فرساند که دکهبیان در بلده راه یابند و آمد و شد مردم را از بلده که پیس ازین مسلوک بود مسدود صاحب مارواریان را خیال نرداستی مورچال زیر دیوار سر افتاد و از راه دریچه پایان نمیان حدار که راه بعدق بیرون ساخته بودند بر آمدند چون آنها عافل نبودند چندی کسه گسه و حسه حسه حائب و حاسر معکوف و معدول برگستند همدراں اوان که کار محاصره نه تعسر انکامید وحد و جهد مومس حان و دکهبان بیستر از بیستار واضح گشب بهمداری را که از طرف مستعد حان فاضی خاطر جمع گسب از والد رافم که بعصل آردی نامی و نسائی درین دیار دارد و بخبال آنکه میر محمد رمان حمایه دار نوکر او دسب سنی دارد و حمایه پردیسان و جمعی از گکراتیان که ملازم اویند نا ایشاں مربوط درین وب که کار بدشواری پیوسته نظر

معدنی بر آورد که اگر احدی منصدی امر تعدی و زنون حیرتی خواهد شد
 حوش^(۱) هدر است فی الحکله اطمینانی حاصل گشت مارواریل از آمدن داماهی
 و اثر نه بحسبیدن افسون بهنداری بر او که رفام مومس حان را قائم داشت
 و فراهم آمدن سپاه گجرات برد مومس حان که من حبب الكموج فریب بدحاه
 هزار سوار و نغاده سده ناسد بهایب اندیسه ناک و هزار سال گسته بدسندآوری بدرفه
 کولمان بدوسه دفعه بعضی از بدلان ماروار که فریب سی صد کس از سوار و پنداده
 ناراده حل نه سلام بردن نه و طی بر آمده بودند چون سب و روزیتان بیرون
 نه تقد تمام ناسداد رسد عله و علف می پرداختند گرفتار شدند و بر ح حنوب
 بحهار آثار که گندم و حورا بیک بها می فروختند رسد بهنداری انواب لب آب را
 که حبب آنگری حسب حین نه کرده بود مسدود صاحب و معط آبیر علازه
 گردید بعد زوری چند داماهی بدان نار دید مومس حان دروازه بیں پور آمد یک
 ربخیر فیل و یک راس اسب و حواهر و چند حوان امشه و حند دسب حلاج
 نه همراهان تواصع او را گرفته مذکور و مشورت تسخیر بلده درمدان آورده نه حیمه
 گاه حوش رف و ربیکوخی را امر نمود که بدفاق معمد مومس و متعبدان
 مومس حان دساحی دمدمه و نصب کردن توپها و بیس بردن مورچال بعید
 نگار برد چنانچه دکانس دورویه رسته نارار واقع بدرون دروازه حمال پور و بیوت آنجا
 را حواف ساحنه مورچال را نه کنار حندق رسانیدند و شروع نه انداسن نمودند
 دکهندان پیوسته بدستارهای ر قوم و سندهای یرار خاک و حاشاک بر سر کسیده
 می انداختند و توبی چند بمقابل دروازه آورده نگوله افکنی اسعال ور زدند
 و از طریق حنگ سبک در بیوسب که شب و روز حور و حواف پیرامون شان
 می گشت *

نگار برد آسینس بر زدند تس آسودگی را فلم در زدند
 چومرگان حوان دو صف درم سار یکی در دسب و یکی در فرار

(۱) هدر ناول و نای معنوح و ناول معنوح و نادی زده و بدال مہمله ناغل و هره شدن

دردیگ برار حضرت ساه دهنکهن سدس سره بر ساحل رود نذر سابر فرود آید مومس
 حان معاودت نمود - هزار روپیه نقد و احساس لوازمه صیامب فرستاد داماحی بنابر
 فرار بمکانیکه معبر شد آمده نرول نمود - بمنداری از استماع رسیدن داماحی و
 کیغیب ملاقات و مواحات مومس حان نا بمنداریان و پٹا و تان و حنر اندیسیان
 محفل کنگاس آراسته امیری را اندیسید که برهم رن انفاق مرهه نا مومس حان
 سود و سنگ نفاق بر میبای و فای رند لهدا مصکوف معتمدی بداماحی بعام
 نمود که مومس حان رینکوحی در صونه سوای محالاف بلده و بندر کهنایب
 و پرگننه حویلی ناامناصه فرار داده اگر حاجت داری او را فرو گزارد در محالاف
 بلده و امر حکومت تمام صونه ناامناصه مرا قبول اسب و بنابر خاطر جمعی
 پٹاوتان نامی را کفیل میدهم که سرمو تفاوت نمیان بیاید داماحی این معنی
 را به مومس حان طاهر ساحب و او به مقتضای وقت تن به فضا در داده ندان
 موصح راضی گسب و در عوض بندر کهنایب پرگننه بیرم گانم بلا سرک
 تعلق مرهته ساحب و قریات پرگننه حویلی را نایک دیگر تقسیم نمود و در محال
 صدط عسور مکاس داران او را دحیل کار کرد و ندین تدبیر رحنه انگنده بمنداری را
 مسدود ساحب - زور دیگر داماحی بنابر عسل گزر دودیسه رود سابر متی که
 ناعتقاد همدوم محفل متدرک اسب و در دردیکی ساهی ناع واقع شده سوار گسب
 و دیوار حصار شهر پناه که بسمب دریا اسب از دور ملاحظه کنان ندان گزر رسید
 و پس از انفرع عسل هزار روپیه به عنوان حیرات برنار داران تقسیم نموده معاودت
 کرد و تمامی روح خود را به همراهی رینکوحی بمورچال مقابل دروازۀ حمال یوز تا
 دروازه بند تعیین کرد و بنابر پیش بردن مرحله و انداستن حدق و اهددام دیوار
 حصار مدعن بلیع فرمود ازانکا که اهل سوق و حربه و مردم آنرو طلب نا
 اهل و عیال بتدریج از شهر برآمده در پورحات سکوب گرفته نداد و ستد سودا
 و معامله و نه کسب و پیشه نفع نال در آرایس و پرایش نکاکیں پرداخته بودند
 از آمدن دکهنیان ندان کثرت و انبوهی که شیوه عارت و کالا ربائی را معتاد اند
 حوصاک گستند و این معنی به داماحی مدکسف گردید لهدا در اردوی خود

* نيب *

همی دسب افسوس نردسب سود بهر لکطه عم نر عمش می فرود
 متعلقان سریع پناه که حال بدین موال ددود هراسان شده در تدبیر استخلاص
 و حفظ حودها و رفتی نرون که برملا نمی توانستند روم از حانه برآمده نگوسه
 و کدازه متواری گشتند و نه سارش مورچالان در لباس گمگامی شوی بیم سعی
 جادر نرسر و نقچه در نعل لبران و تسان نه بدرنج برآمدند - ازانجا که اهل
 عب و عصم گاهی نه چینی مصیبتی گرفتار نه سده و کویچه و نارار را ندیده
 اگر در اندای راه بیناکی از مارواریان دو چار سده اندک تهدید می نمود نقچه
 ادداحتی می گریختند و او افکنده را عییم شمرده متصرف میگسب نالکمله
 نه سعی و مسقب تمام که حق تعالی هیچ دشمنی را نصیب نکند رومه
 سریع پناه پیوسند *

رسیدن داماجی راوگایکوار با فوج گران در بلده

وملاقات نمودن مومن خان وجد و جهند نمودن

در تسخیر حصار

همدران اوان داماحی راوگایکوار که از سوهن گرهه نقصد این صوب در
 آمده بود با فوج گران نه قصه نرناک رسید مومن خان بدریاب این حمر نمانر
 تمهید ملاقات اوریکیرام پیسکار خود را رخصت فرمود داماحی بیسب و هعتم
 سهر سعدان المعظم بموضع عدس پور نعامله دو کروه دائره نمود مومن خان دا
 داء الدن حان و فاضی مستفید حان و عدد الحسین حان و مومن علی حان
 محمد علی حان و صادق علی حان و چندی دیگر نعرم ملاقات روم - داماحی
 بیر تا بیرون فرودگاه سواره در رسیده ملاقی گسب و نکیمه خویش برده دو راس
 اسب و طوطی مرورید و پنج جوان یارحه و یارده دسب حلاج نه همراهانش تواص
 نموده با مومن خان نه تعدیل دستار ناصطلاح هعد عقد مواحاش بسته فرار نمود که

و منتظر ورود رفعت موعود تا سام نسیب انری پیدا نه سد روز دیگر با نصف النهار
 جسم انتظار بر شاعر چار صاحب دیده اش سعید گسب چیری مرئی نگر دید
 شکی بدلس راه یامب و حواس که خود رفته بیارن بحسب اتعلق در همان روز
 حذر تولد پسر حوالمرد خان از پتی رسیده و حسنی و طوی و ولیمه بنا نهاده فردای
 آن روز صیامب موس خان داس و سریع پناه را بیر^(۱) نسالمی وعده گرو
 و او نه طمع آنکه مدتی در نلده نکورن دان حواری و نحره و نرج کر و روعی متعن
 که آن هم بدسوازی گاه گاهی منسر می سد نتصدیع تمام گزرایده اکون ازی
 مائده آسمانی خطی وافر و تمتعی متکانر برای دحیره روز بیک و ند و رله
 و اعتشاشی حبب عیال که رارق العناد از حواس عینی کرامب فرموده ناید
 برداشب و سکم را که مایه عیس آدمی گفته اند نه تناول الوان نعمب اطعمه
 لدید و اسام مسمعات و مسویات لحم طبر مما یشتهون و شرب ادواع اشره حوس
 اگوار لده للساریین که صیامب نسی بتکلف حواهد بود یک دعه از عذاب بر آرد
 و از حراء نما کانوا یعملون عامل گسته رفته مستمل بر عذر دیامدن حویس بنابر
 احباب دعوف حوان مرد خان دوسته درد بهنداری فرستاد پاسخ آمد که درهما بجا
 افامب داشته هر روز صیامب تناول می نموده نلسد احتیاج تصدیعات کشیدن
 سهر بیسب و نخواهد آمد و نالمره خاطر خود را از ممر اندیسه او فارغ صاحب
 سریع پناه ازی حواب از غلب بیدار گشته داسب که مقصد ازی رونا ناری
 چه بود در پس رانو قریب ناسف و ندامب ماندد محابین و آدم دیورده در
 نکر اندیسه مرو رفته پای درحج چه کلم نسیب و نرنا بخردی و نا تجربگی
 خود رنان ملاص و نغری کسود و نمی داد سود -

* بیب *

چنین اسب رسم سرای دعل که رهت دهد چون چشاند غسل
 و سرور و شادی واسطه کاری امر مصالحه نلدوه و ماتم داری اهل و عیال و ناموس
 و مایعرف که در شهر اسب چگونه از چنگال ستم پیسگان ملواری سالم حواهد ماند
 معدل گسب -

(۱) شالم مهبان طعیلی را گوید *

تسریف ناید بود متعاقب راز سر سینه در رفعة مختومه می رسد هر چند مکرر بسیار
گفت او کمتر سبب ار استماع وعدة اگرچه می الحمله ندیده عقلت از گوشش
بر آمد اما نگران آنکه شاید این دروغ راست ناسد و بدین رفتن چاره نداسد
بدین الحوف والرجاء بیستم شهر سعدال سوار گسسته سببالح الدی سخر لدا هدا
و ما کناله معریفی را بر خواند و زو براه آورد و منحرف پا از دروازه شهر بیرون
دهان آدم بهنداری که بمسایع آمده بود فی العور نه مستعطفان آنجا
گفت که اگر سریع پناه نار گشت نماید در آمدن نه دهد و او پیش
راهی سد از آنجا که هنگام سحری سروس عینی ندای لاری می موده دو چار
شدن (۱) مَحَلَّة پرحو و آخور آگنده از کاه سطر حواحه دده رسانی نگوش آن
سنور خوانده بود حانی نامید تازه کرده تران موده حال مسانی و گام رنی آغار نهاد
و بهرازان خان کندن بتگامشی در آمد -

بود روز کوناة و مدخل دراز مدخل رسم گر کدم ترکنتار

بصد نسویس افغان و حیران نگبو نموده لنگان لنگان نه لسكر گاه مومین حل
رسانده نه کام و مراد دل رسید - و لسكر نعمای الهی نجا آورد در تمام سب سر
نه سعادة گاهی نه سکود گراشته تا سحر بر نداسد - سریع پناه چون گل
حداد و فرحان نا دل سادان نا مومین خان ملافی شده حسب الحکم را رسانید
و افسویکه نتارگی یاد گرفته بود تکرار نمود - چون حسب الحکم خوانده شد
همان مصامعی سابق که مکرر رسیده طاهر گسب و چون فیک نگرستند از تاریخ
تکویس مدت سه ماه رفته تعونم پلانی گسته لهدا اصحاب حدت و ارباب دانس از
فریبی و میانس استعذاب فرمودند که بهنداری از راه گرپریت نادر بر آوردن و آواره
ساحلی سریع پناه سبب آوری بدستس داده سبب سر نموده و وعدة
رسیدن رفعة موعوده فرعی از صدق ندارد و حضرت فاضی را ناوجود فصل و کمال
آن عول بیانان ماروار (۲) گولس رده از راه رده اسب الحاصل سریع پناه مترصد

(۱) مَحَلَّة توبرة *

(۲) گول نا کاف فارسی بر ورن عول بمعنی مکرر و توب *

سس رسیدی یا مهره کهره^۱ بپوشش در آمدی نه مدسب اسمی تنمدا عرق طمع
 بکرب آمدی دل در سینه اس بیوار نموده تپیدی و گر نقد حوی نام خو سندی
 حرمس حرمس نالیده دنداد توقع تیر ساحلی * * نظم *

سنی سنی بسس ار گمان دارد سدره مرگ در دهان دارد
 کسته رانور دسب اندر دسب در کف آئنده سکندریس

یا چار دسب و یای رفاق عنکبوتی که از صعب نا یکدیگر می سود کمری دم
 حرممیں گیر مامدد تصویر تسریح اعصاب و عروق و معاصل عظام بربرپوس
 دمنی نمایان * * لمولعه *

مصور گر کسد تصویر آن سعدیر لاعررا ربار حمامه نقاس بوید راه محسورا
 و از سدب جوع یاه و دم خود را حادیده عربی سکلی و عحیب هیئتیی بهمرساییده
 ناریس (۱) قریوس شکسته و سر اسار و عنان ار هم گسته نا یار دم پاره پاره که نران
 حیوان گرانی میکند * * نظم *

گر نه پستس کسد صورت رین تا نگردن فرد رزد برمیسن
 کس مییاد حانج رییس ر انکه مهمان کس اسب آئیس
 در بیاید ر فوط چسپانی ار تعش تنگ چون سلیمانی

بهر قدم سکندری خوریدی و بهر گامیکه نه کار فرمانی مهمیر بر داستنی سر در
 آمدی اندک مسافتی که نه سعی و دشواری نور دیدی حامی گرفته نفس سرد
 بر آوردی نران حال آن بی ربال برنی مروتی راکب دفرین نمودی بنابر رکوف
 مدرقه از باب شرع که اسب و گاوان سواریس را بیرون کرده بود بهرار حر نقیل
 نمواید و مواییی خو و گاه کشان کسان آورده حاضر صاحب و تکلیف سواری که
 احارت برآمدن ار دروازه رای پور داشت نمود سریع پناه بیعام کرد که اگر
 در محب وعده بر مصمون پوسته نهایی که اصل مدعا و علت عائی این حرکت
 اسب مطلع سارند بهتر خواهد بود - پاسخ آمد بالفعل ساعت سعد اسب

(۱) قریوس بفتح اول و صم نای انعد نروین معسوس کوهه رین اسب را گویند و آن
 بلندی پیش رین اسب است و نا نای فارمی در آمده و صم اول در دنده شده ۱۲ برهان *

بدون بهداری محمد نور الله و محمد سهریز مصلداران را ندن امر مامور صاحب که در رکاب سریع پناه روند العصه هنگام مراجعت بخانه نا خود گداز داسب که نالکرم و العیس که مهارحه از در مصالحه در آمده و برای تمسیت این امر مرا مامور ساحه از مساعدت نخب و موافقت و ف اسب * * لمؤلفه *

اگر صلح گیرد بدستم قرار نسی سود بینم درین روزگار و سب را بطارقه طلوع و افول نواب و سیار^(۱) رصدی^(۲) نشان^(۳) رنج^(۴) نعدان همه جسم گشته نه ستاره سماری و تکرار و تذکار این مصرع مرمه می نمود *

امسب عجب سنی اسب که فردا می شود

حواف را حرام ساخته نه^(۳) نلواسته رنده داشته پایان رساید و هنگام در آمد پیک صا در بن ظلم اعلی و بر آمدن ظوفاں مساء از گندد حصراء که طظطنه رزین کوس رحیل خسرو سرق نرحاسب معد و آماده سده میان را چسب سب و جسم انتظار بر شارع طلب بهداری و امیدواری سعدن سر مکون سربا گوس گسته نسس *

نسی دامی گوس کرده فراح که از رار سرسته نا دد^(۴) سماح

که باگاه آدم بهداری نا یک راس اسب که از حوز فافه کئی سکمس نرپش چسپیده حسک و فاق و در قران علیی مانند گاه گاهیده و از حدائی حوطافنس طاق و چشم انتظارس سپید گسته اگر تعربی از کهکشل و گاه بر صوتی نه گو

(۱) رصد ناول معلوج ثنائی رده جسم داشتن و راه را نگاه داشتن و در شرفنامه است که چنوتره نه بلندی هف صد گر که حکما بجهت دانستن اسرار فلکی ساخته اند و حملگی نوانت را یک هزار و ست و دو کوکب مرصود کرده اند ۱۲ *

(۲) رنج نکسر اول و سکون ثانی و حتم انعد معرب ربک امسب و آن کنایی ناسد که مدحمان احوال و حرکات افلاک و کواکب را ازان معلوم کند ۱۲ *

(۳) نلواسته بر وزن چلباسه اصطراط و بهراری و بی آزامی و میل نه چنری دانش ۱۲ *

(۴) سماح و سماح نکسر اول هر دو معنی سوزاج گوش و نر سوزاج گوش رسدن ۱۲ *

هنگامه صریحا نه خبر نبیرون کردن را بمقتضای وقت صلاح و فلاح کار نمیدانست و میخواست که از راه مخادبت و مخالفت و مداملت^(۱) این کار صورت گیرد و چندی پیش ازین که دفعه نای بدست آویز احکام نبیرون می فرستاد آنها دریافت ما می الصمیر او نموده دفعه نویسی و جواب طلبی از خود رفع کرده بودند درین و لا که خبر بر آمدن داماحی ناموح گران از سوهن گرهه و رو بدین صوف بهان رسیده نظر بر افعال و اعمال شدیعه خود که صغیر و کبیر و برنا و بیر از و نه ستوه آمده اند دستر از پیستر از ممر آنها مسوس و تراگنده خاطر گسته در چاره حوئی این کار افتاد و از راه تدلیس و ترویج آن انلیس تمهید نوی و خیال تازه بسته و لباس طاهری آراسته بر رخ کار آورد که بدان وسیله سنگ تفرقه دران جماعه افتد و هریک را حد اگاهه باید برآورد *

مسوگر مسون نوی سار کرد سر حقه دمدمه نار کرد
و حسب الحکم نه مهر امیرالامراء بنام مومن خان که مهاراجه چندین احکام فرستاده بود ظاهر صاحب و فاضی و ارباب تحریر را طلب داشته حواحه مستعید خان را مخاطب ساخته گفت که مهاراجه حکمی فرستاده و دستخط خود نوشته که مصحوب شما نفرستد و نهائی سرگوشی *

مسون دیگر حوادث در گوش او ندر کرد گوئی ر سر هوش او
دمدمه را نه کار نوده دمید و گفت که مهاراجه فقره که استشمام نوی مصالحه ازان بمشام توان رسانید مرفوم و حواله آن مخصوص نه شما کرده امروز که مجمع اسب امسای زار مغاسب بدست فردا عند الهداف گفته خواهد شد و بنابر نمود طاهری حسب الحکم را سپرده بود مومن خان رخصت کرد - شریعت پناه از استماع امسون آن افسار که سریع الاثر بود در رگ و پوستنس دویده از حاده مآل اندیشی نه صد فرسنگ دور انداح و از حوشی در پوست نه گنجیده دهان را لدریز تدسم ساخته انگس مدب بر دیدن قبول بهان و نه شعف تمام و امید مالا کلام مرخص گسب از انجا که در شریعت عرا ناثغات مدعا بی گواهی عدلین حائر

(۱) مداملت یا کسی نرمی کردن در کاری *

در حادثه‌های بی صاحب بفرار نال سرای خود انگاشته در آمده هرچه ندسب
شان می افتاد متصرف می گسندد و شهادت بقا بدن و بدن کالا می پرداختند
چون ایام رستگان بود ناسعف عمارات را کدده سوختند * * بیب *

نظر بر در خانه هم دوختند ندرند رنجیر و در سوختند

عریب حالتی و عجب وحشتی بر نامی ماندگان ندده که لاچار بودند میگرست -
رورانه خوف گرفت و گنر بهنداری و شب هراس گولی از خورد و خواب افتادند
و طرّف ترانکه چون بدن حادثها نعام کولان استهار ناسب مارواران دیر نآن امر
اشتعال ورزیدند الحاصل چندی عالمی ندین موال ته و نالا شده کشتی صدر و
فرار شان در خار موخه حوادث و گرداف نلا افتاد بالصروره بهر نوعیکه صورت
منگوب نه سازش مورچالان درون و نرون آنچه فابل بدن نا خود بود گرفته
دستداری ریسمن از دیوار حصار ندرواره از کشمکس و بیم و هراس شانه نوری
وا می رستند اما آنچه از مسی آلات و ظروف بدنکی و اناب الیب که نقل و
تکویل آن دشوار بود نرحا می ماند که بهنداری و کولیان خداوندی می
نمودند * * بیب *

نماد آشکارا ر حیری نهان نهان دان نهی ماند ندرار نهان

نرح مس می من شاه جهانی ندرارده رویه رسید لیکن خریدار کجا - مسهارا
مسکوک نموده نه تحکوا سپاه میداد *

بیرون شتافتن خواجه مستفید خان قاضی بدست

آویز حسب الحکم بفسون گری و دمدمه

سازی بهنداری

ار انکا که بهنداری پیوسته از بدن حواحه مسدعید خان فاسی و دوسه کس
نددهای نادشاهی که ادبا نمانر کثرت متعلقان و عیال ناری در حرکت و نقل
لاچار بودند خاطر او نا جمع و حواس حمسه اش پراگنده و ار اندیشه نریا شدن

هنگامه صریحا نه خبر نبیرون کردن را بمقتضای وقت صلاح و فلاح کار نمیدانست و میخواست که از راه مخادبت و مخالفت و مدامت^(۱) این کار صورت گیرد و چندی پیش ازین که دفعه نای بدست آویز احکام نبیرون می فرستاد آنها درباب ما فی الصمیر او نموده دفعه نویسی و حواف طللی از خود رفع کرده بودند درین ولا که خبر بر آمدن داماحی ناموح گران از سوهن گرهه و رو بدین صوف نهادن رسید بطر بر افعال و اعمال شدیعته خود که صغیر و کبیر و برنا و بیر از و نه ستوه آمده اند دستر از پیستر از ممر آنها مسوس و تراگنده خاطر گسته در چاره حوئی این کار افتاد و از راه تدلیس و ترویج آن انلیس تمهد نوی و خیال ناره سسته و نلناس طاهری آراسته بر رج کار آورد که بدان وسیله سنگ تفرقه دران حماعه افتد و هریک را حد اگاهه باید برآورد *

فسونگر فسون نوی ساز کرد سر حقه دمدمه نار کرد
و حسب الحکم نه مهر امیرالامراء بنام مومن خان که مهاراجه چندین احکام فرستاده بود طاهر صاحب و فاضی و ارباب تحریر را طلب داشته حواحه مستعید خان را مخاطب ساخته گفت که مهاراجه حکمی فرستاده و دستخط خود نوشته که مصحوب شما نفرستد و نهایی سرگوشی *

فسون دگر حوادث در گوش او ندر کرد گوئی ر سر هوش او
دمدمه را نه کار نوده دمید و گفت که مهاراجه فقره که استشمام نوی مصالحه ازان بمشام توان رسانید مرفوم و حواله آن مخصوص نه شما کرده امروز که مجمع اسب امسای زار مغاسب بدست فردا عند الهداف گفته خواهد شد و بنابر نمود طاهری حسب الحکم را سپرده بود مومن خان رخصت کرد - شریعت پناه از استماع افسون آن افسار که سریع الاثر بود در رگ و پوستنس دویده از حاده مال اندیشی نه صد فرسنگ دور انداح و از حوشی در پوست نه گنجیده دهان را لدریز تعمس ساخته انگس مدب بر دیدن قبول نهاد و نه شعف تمام و امید مالا کلام مرخص گسب از انجا که در شریعت عرا ناثغات مدعا بی گواهی عدلین حائر

(۱) مدامت نا کسی نرمی کردن در کاری *

حان که مدعی دیگر مصر داسب امتناع ورزیده درشتی و تند خوئی اغار نهاد -
 رام حروف را بدر حوصله برداشت نکرده از حا در آمد و در مقابل بحواب پرداخت
 و صحت نه (۱) مصارف انکامیده مدعی گسب درین بین خوشحال حد
 سبه که در انکا بود از مشاهده مکالمات حسب الاساره مومن حان جمعی از رعایا
 آورده شروع بداد خواهی و تطلم نموده گفت که زارعان از حاملان برآمده
 آواره و سرگردانم اکنون که بدهای نادساهی حانب داری بهداری را منظور
 داشته گفت و سعید می نماید تا وضع ما را مشخص نه کنند بخوانم گراسب
 که بد او رود - الحاصل ناکراه تمام او احر زور مرخص صاحب و بدواره اسلوزیه
 رسیده بانتظاری احارب در آمدن درنگ شد - از اتعاف فقیر انام یسارل محل
 اعتماد بهداری که بدار خبرگیری دروب و بروج حصار و مد عن مسدعطان
 برآمده بود دد انکا پیوسب و حالی از دهی رخصب در آمد داد چون رفب
 تنگ بود برای ادای صلوة نه مسعد دستور حان گکراتی متصل باندرون درواره
 در آمدند درن بین هرکاره فرساده بهداری نارفعه رسیده گفت که از گذر بهرام پور
 در لسكر رسیده خون از انکا برآمده بودند پی را برداشته درینکا رسیدم خلاصه
 مضمون مرفوعه آنکه زور چند بد مومن حان متوقف ناشد که احکام دیگر
 که منعاف میرسد حواب انرا بدر گرفته خواهدد آمد و منعسف گردید که چون
 یک گونه از بدس این جماعه حلشی دارد اکنون که بیرون اند همانکا باشند
 لهذا مدع آمدن بوسب و آنچه را رام بصور کرده بود از حکاب شبهه بیرون آمد -
 نالحمله در حواب بیعام نمودند که رفعه بس از در آمدن سهر رسید والا نه هانکا
 توقف می ورزیدم نالضرورة بهداری طلب داشته ناهی کرن و کهرام و
 چندی از حیر سگالان نکاری بسته بر سر گرسب مطلع گردند و از وفوف
 موع ناحوشی که نارام در باب رخصب بطریق این کریمه عسی ان تکر هوا
 شدئا هو حیر لکم بمنصه طهور آمد *

حدای عرو حل را بضم هرچه کد لطیفها اسب که کس را از ان خبر ندود *

احکام ورود یافته این ها مدعی آنها اسب و حواف همان اسب که احکام وئی نعمت بر سر و جسم تابع امراء هرگاه رفتن سنگه قلعه ارک را که مکان نائب دسین اسب حانی نموده بر آید و انهی کرن در امور نظامی سر گمر کار شود و مداءالدینی خان داخل شده ناستمالی رعایا و برایا پردازد و ارباب شُرع سرف مستقل گردند و سنگه بلده که بنا بر حور و ستم بیرون بر آمده اند بخانه حوردها نه طیب خاطر آند سده راضی نامه بدهند مدوی درگاه آسمان حاه معاودت نموده نه کهنایب خواهد ستانف درین دکر و مذکور فریب دم سب گرسب حور معاودت صورت نمی نسب همان حا مادند مومن حل بنادر بیک نامی رحیم یاور خان سراول حاگیرات را گفت که تمامی حاگیر حاگیر داران و اگراست اسب نائیل آنها بر معاللات بروند مرحامب بیسب و روز دیگر نه فرستادهها گفت که نالعلل آنچه در حواف گفته سد بهنداری را بوسته اطلاع دهند تا چه پاسخ رسد از انکا که نورالدین احمد حلف فاضی مستعدن حال که داماد محمد مجاهد الدین می شد و محمد پناه یسر رحیم یاور خان که هر دو نه طریق نوکری همراة مومن خان بودند بنا بر دیدن آنها و بر آمدن بعضی مطالب توقف را رفتن شهر ترحیح دانسته سکوت ورزیدند رام حروف از راه دور اندیشی بحصور حوایی بخدمب والد که مدعای نداسب طاهر صاحب که سانی مکرر این قسم حواف در میان آمده اکنون نه تکرار آن برداحتی و انتظار پاسخ داشتن تکصیل حاصل اسب و از (۱) معاتلب ماروازیان دور بیسب که پس از رسیدن رفته حواف نوپسد که همان حا ناشدد چون ناموس هر یک در شهر و سهریسیب بر آسوف درین صورت فناحت عظیم و وحامت حسین متصور اسب اگر رخصب رفتن شود مناسب خواهد بود این معنی بسند خاطر همهها سد و فرعه حصول احارت بنام رام انداحتند رحیم یاور خان را که محل اعتماد بهنداری بود بنادر گواهی نا حور ندیده طاهر صاحب که صلاح در رخصب اسب اگر حسب المدعا حواف حاصل خواهد سد نار دیگر آمدن دور بیسب مومن

و حیف و مدل ناهدی عائد نگردد و در امور شریعت عرا ارباب شرع سریف مستقل ناسدد می پردازند ناسد و سهامت و عوالی پناه مومس خان ارحائیکه رسیده ناسد نه کهدنات مکان خدمت معاودت نماد و نه سب استعانه مردم نلده ایالت مرتبت مومس الیه رتن سنگه را بنس خود طلب داشنه نکاس دیگری را معزز می نماد تا رسدن او آن تهور پناه نه نددونسب امور نظامت پردازند ناید که مطابق یرلنغ فضا تلنغ نه عمل آورده از فرار واقع و نددونسب پردازنده در آنادی و پردازح رعایای آنکا مساعی حمیله نه تهور رساندد اندرین ناف ناکید دانسنه نه عمل آورد و سه لعافه احکام که ننام مومس خان بود سپرد حوایی نمود؟ برسانیدن آن و پیام اطاعت و انقداد حکم امدس درد مومس خان فرستاد آنها که محکور بودند از راه دریچه دروازه اسلورنه نه بیسب و چهارم شهر حمادی الدانی فریب دو پهر در آمده بعد احذار و رسیدن رحصب گرشدن از مور چال او احررور ملاقی سدد و احکام نه مطالعه در آمد حناچه نه مطالعه تحریر نقل یکی از انها که مصمون واحد داش پردازح *

نقل حسب الحكم اعلى به مهر وزیرالممالک اعتماد الدوله

آنکه رفعت و عوالی نلاه شهاب و معالی دستگاه مومس خان مورد مراحم والا ناسدد حکم جهان مطاع عالم مطیع پیرایه صدوریات که صونه داری احمد آنان نامارت و ایالت مرتبت راج زاحیر مهارحه انهی سنگه دستور سابق نکال و ننانب نلده دستور اکثر آنان رفعت پناه فدالددس خان که نایک صد سوار و دو صد نیاده در شهر نه محافظ و اسمالک که نوحی می الوحوه حیف و مدل و حور و تعدی نسب نکال سنگه نلده عائد نگردد پردازد و در احرای امور شریعت عرا ارباب شرع سریف مستقل ناسدد و آن معالی پناه برطبق حکم معالی از حائیکه رسده ناسدد نه کهدنات متعلقه خود که مالی اسب معاودت نایدد مومس خان در پاسچ گعب که سابق نه همین مصمون

به گراشته عاقل و عاقل بدود - جماعه مواردين كه يك گروه و يك ذات بودند سلامتی خود را از چنگال اهل اسلام و دكمندان در نگاهداشت چار ديوار حصار دانسته در سبهای ناربيك مائة نر بروج دوز حصار تمام سب نامروحتي چراعن و مسعل و گفتن حيدرآباد ناس و هوسيار ناس همدیگر را آگاهانده شب رده داري می نمودند و مور حالیان بیرون نامند در آمدن حائهای خود در بدیبر فتح بناف و سنله و چاره خوئی دانستند چندی نگناه را اعلم عدد الله به تهم حده و سارش نا بیرونندان به سعایب ساعیان و حوسامد گویان از حدا بی حدر دسب و پا و گوس و ندی و حان از سکنه موارواریان برناد روف و ندی بهج در بیرون بمطنه رسانیدن احبار و رسد عله نادرین چندی زاره بوزن وادی عدم ساختند همدران اوفاب فاصدان از درد بهارچه نا شش طعه احکام قدسی و مهر اعتمادالدوله وزیرالممالک و امیرالامرا مصمامالدوله و مطهر حان در استقلال و نحای صونه بهارچه و گراستن فداءالدین حان و معاوند موسی حان به کهنبایب سه طعه ندام انبی کرن و سه لعافه ندام موسی حان رسید بهرداری و ستعید حان فاضی و علی محمد حان و محمد معاهدالدین حان نائب شخصی و مدوی درگاه و رادم یاور حان سراول را طلب داشته احکام موسوم به انبی کرن را بمطالعه در آورد - چون همه بیک مصمون بود تا کورنر نعل یکی از انها پرداخت *

نقل حسب الحکم بمهر اعتماد الدوله وزیر الممالک

آنکه تهور و خلادت دستگاه انبی کرن مورد مراحم والا باشند حکم محکم معرم قدر توام شرف صدور یاف که صونه داری صونه احمدآناد نامارب و ایالت مرتب راج راحدر بهارچه انبی سکه دستور ساقو نکال و ندایب دستور اکدرادن برقع پناه فداءالدین حان که نا یک صد سوار و دو صد ناده در شهر بوده بمعاظم و استمام سکنه نلده که نوحهی من الوحوة حور و تعدي

بر آورده نه معام فراموش و عدا میسرساندند مارواران حانها را بی حدادود حالی یافته نه نهانگه جستجویی علیه و گاه چیزها در آمده مال معب و دل بی رحم آنچه یافتند برده مالک شدند در همان ایام محمد ناصر خان ولد معتمد خان که در بندر سورت سکونت داشت نا جمعی از سوار و بناده و چند نفر عرف آمده نه مومن خان پندوس و صادق علی خان نا محمد ظاهر برادرزاده اس نا حممت حوی از حوناگده رسیده شریک کار گسب و کدوب و اندوهی فوج اسلام بناده و افرون گردید و در اندساد طرق و شوارع که برگاهی وحده ارحمونات ندزون شهر نرسد نهد و حبه اهتمام ورزیدند و زور زور کار بر متحصصان دشوار و عرصه ننگی پرنوب اکثر از سواران آفامی و مارواری ملزم بهمداری دطر بر حال صیی معائن و انلاف اسپان بی احاره نه بردستی از دروازه حال پوز بیرون ستافته مورچالان معائن را آگاه ساخته بود مومن خان رفته نوکر گستند - کار حیوانات نجرانیدن برگ درحب و آخور افکنده سلنه^(۱) و مرلها^(۲) رسید دیوار حصار سمب مور حال حوان مرد خان که در معائن سکان سنگه هراری داشت و از صدمه گولهای توپ انهدام یافته حراف گسب که مکان حا گرفتن مستعظان نماد و از اندادن حسب و خاک ماند سر نالی که بناده توان صعود کرد بدید آمد بهمداری صادق چونی از حانهای مردم طلب داشته بخاک انداسته نکلی شکسب و ریص فائم نموده پناهی مربب ساحب و ندن منوال دیوار منصل دروازه ندد که نه نه همان سکل و صورت شده بود از ان حا که حدود دور مردم نزدیک دیوار حصار میهدمه نلکه از ان در ارتفاع بیستر نه نظر درآمد سوراخها کدده کلوح انداز ساخته در پشت آن پاسانرا حالی داد و از رتعم و حواف احداث و احتراز نموده شب و روز دقیقه از حرم و هوسناری و حترگیری دمی نامرعی و مهمل

(۱) سلنه ناول معنوح و سکون نانی و فتح دوفانی حای مردار و ناک را گویند بهنی موصح که دران سرگس و بلیدی و حاکرونه و امثال آن زبرد و بهندی او کرله گویند *

(۲) مرلنه ناول معنوح آنربر *

در مورچان معال ریخته دسب برد نماید چنانچه مکرر مارواریان خون موس از سوراخ سر بیرون نموده بدان امر استعمال ورزیدند و جمعی را کسته و محجور ساختند و میخهایی آهنی در گوش توپها رده کار نامه‌ها به عرصه ظهور آوردند از آنجا که بمقتضای مصالح امور ملکی باعتبار ظاهر و باطن استمال و پاس خاطر مهاراجه که در حضور بود از پیشگاه خلافت و جهانداری احکام مطاعه در استقلال و بحالی صوبه نه مهاراجه و در گراستی فداء الدین خان ناصد سوار و دو صد ناده به طریق قلعه دار و معاودت نه کهنایب نام مومن خان چون از تعدی رتن سنگه بهداری رعایا نالاس داستند تا مقرر شدن نائب دیگر از طرف مهاراجه در حعط و حراسه نلده و دیانب نظام نام انهی کرن پناوت بمهر امیرالامرا مرحمت گسب و مهاراجه فرستاده بود - بهداری مستعید خان فاضی و ارباب تحویر را طلب داشته نمود و رفعه بهرامهی کرن نا حسب الحکم موسومه موسی خان فرستاد و او در حواف بوش که حکم ولی نعمت بر سر و جسم هرگاه رتن سنگه که مصدر ایدا و اصرار حق اسب از احمدآباد بر آید فدوی درگاه فداء الدین خان را در قلعه گراشته میبرد از استماع این باسخ که موافق مراحس نبود سکوب ورزید و سب و زور آتش حرب از هر دو جانب التهاب یافته نخل حیات حددی را از طوفین می سوحب و یوماً فیوماً تسعیر و غلات حنواف و (۱) علیق نالاروب کافه انام از خاص و عام را پای استقامت از حالی لغرید اکثری از انات و دکور دسب عیال و اطفال خورد سال را گرفته حورعان گویان نه فعان در آمده ناراده بیرون ستافتی بر دروف شهر فراهم آمدند مارواریان این حالت را رفاة حاصل حودها پنداسته سانب برین که مانع بودند وا گراستند اما بشرطیکه احدی از بعد و حنس مالیب دار نا حود بیرون برد لاکن اکثری از نقد و حنس پنهانی نه سارس مستعظان برده در پورحات سکوب گرفته فارغ از اندیشه می گستند و هر روز دسته دسته بدیس متوال از مصائق شدت و مهله و اراسته بیرون بر آمدند و از مقابل احدی متعرض احوال آنها ندده از ورطه عدا و محبت

(۱) علیق حوامب و گیاه را گویند ۱۲ *

یافته و سیل ادای آن شده درین ولا مومن خان نظر براف گزینی بردارش
 برگشته برایش را در خاکرور آور خان تکونر نمود که تحصیل مال واح آن حا
 را در وجه معرزه می فرستاده باشد و نه مردم مورچال گعب که در هرجا که قابل
 بریدن تعب و ساختن سلامت کوچه بنظر آمد شروع نمایند در دوسه مکان
 محکمی دیوار و بروج حصار نزدیک دروازه بند بدان امر استعمال ورزیدند
 و فوجی را آراسته نه سب گسب که کولان گاه و دانه برای حلب مدعب در
 بردن ظلمانی سب نه بلده می بردند مقور صاحب که تمام شب پنبش روی ناع
 ساهی که محل آمد و رفت آنها اسب حذرار ناسد و نگارند که پر گاهی
 و دانه عله نه محصوران رسد باوجود آن کولان که خان گران بها پیس آنها بدری
 ، مفرنی ندارد نظر بر منابع کلی خان ناری نموده بهرحله می آوردند و کسی
 را که فصای آسمانی گرینان گتر می گسب ددسب مستعظان می افتاد -
 سربش را با ناز نه مستری احل داده ندس را سنگار می ساختند و برج عله و گاه
 روز نور بالا رفت که در عرق شهر حمادی الثانی یستاره گاه که یک اسب را کافی
 باشد بدو روزه رسید ماروارپال در شب های تاریک ماه فراهم آمده مبروعات
 حوائی پورحاف در دیده می آوردند مومن حل در نه درودن نافی امر کرده
 میدان را باک صاحب و مهیم نامی که باجمعی از بیاده نوکر بهمداری در
 بوزنگ پور آن طرف دریای سائر افامب گرفته هنگام شب نه معاوب کولان
 رساندن گاه و دانه می برداحب مومن خان فوجی را تعین فرمود که در آنجا
 بوده در انسداد طرق پردازند و آنها بی حدراده شنافته مهیم را دستگیر ساخته فائم
 گسند - بهمداری بدریامب حذر بردن تعب و سلامت کوچا درستی که گمان
 رسدن تعب بود در اندرون حندق عمی کده یر آب نمود ارانجا که قرب
 انقصای ادام نوشکل بود بنابر نمناکی رمی یعنی چند از خود حراب گسب
 و دوسه را که بهمداری سراج ناف ناطل صاحب و یک دو مکانی را که بنظر
 آورده در زیر بدان دیوار حصار سراج نموده نه حندق درون رسانند و دریچه های
 مسدود گراشته مردم کاری را تعین کرد که در هنگام فرصت و غلب طرف نابی

در مورچان معال ریخته دسب برد نماید چنانچه مکرر مارواریان خون موس از سوراخ سر بیرون نموده بدان امر استعمال ورزیدند و جمعی را کسته و محجور ساختند و میخهایی آهنی در گوش توپها رده کار نامه‌ها به عرصه ظهور آوردند از آنجا که بمقتضای مصالح امور ملکی باعتبار ظاهر و باطن استمال و پاس خاطر مهاراجه که در حضور بود از پیشگاه خلافت و جهانداری احکام مطاعه در استقلال و بحالی صوبه نه مهاراجه و در گراستی فداء الدین خان ناصد سوار و دو صد ناده به طریق قلعه دار و معاودت نه کهنایب نام مومن خان چون از تعدی رتن سنگه بهداری رعایا نالاس داستند تا مقرر شدن نائب دیگر از طرف مهاراجه در حعط و حراسه نلده و دیانب نظام نام انهی کرن پناوت بمهر امیرالامرا مرحمت گسب و مهاراجه فرستاده بود - بهداری مستعید خان فاضی و ارباب تحویر را طلب داشته نمود و رفعه بهرامهی کرن نا حسب الحکم موسومه موسی خان فرستاد و او در حواب نوش که حکم ولی نعمت بر سر و جسم هرگاه رتن سنگه که مصدر ایدا و اصرار حق اسب از احمدآباد بر آید فدوی درگاه فداء الدین خان را در قلعه گراشته میبرد از استماع این باسخ که موافق مراحس نبود سکوب ورزید و سب و زور آتش حرب از هر دو جانب التهاب یافته نخل حیات حددی را از طوفین می سوحب و یوماً فیوماً تسعیر و علای حنواب و (۱) علیق نالاروب کافه انام از خاص و عام را پای استقامت از حالی لغرید اکثری از انات و دکور دسب عیال و اطفال خورد سال را گرفته حورعان گویان نه فعان در آمده ناراده بیرون ستافتی بر دروف شهر فراهم آمدند مارواریان این حالت را رفاة حاصل حودها پنداسته سانب برین که مانع بودند وا گراستند اما بشرطیکه احدی از بعد و حنس مالیب دار نا حود بیرون برد لاکن اکثری از نقد و حنس پنهانی نه سارس مستعظان برده در پورحات سکوب گرفته فارغ از اندیشه می گستند و هر روز دسته دسته بدیس موال از مصائق شدت و مهله و اراسته بیرون بر آمدند و از مقابل احدی متعرض احوال آنها ندده از ورطه عدا و محبت

(۱) علیق حوامب و گیاه را گویند ۱۲ *

لهذا رنكده از حضور بر آمد ارگان دولت از راه دور اندیسی كه منادا او
 ناحمد آنك رفته عذار انگیز فتنه و فساد شود از پیس گاه مكده و اعلا مطهر حان
 سداقت مسدال ساخته بملازم ابس فائر گردانید و احكام مكدد مستمل بر
 تهدید و تخویف در عدم اطاعت حكم ابس در معاودت نه كهفداف و دس
 بار داشتن از هنگامه و استقلال مهارچه ناعتدار طاهری بنام مومن حان نوشته
 دادند امیر الامر از اندیشه اینکه از طلب داشتن مهارچه بحدود كه بنابر
 مصلحت و ف بود بهداری نوعی دیگر طاهر ساخته مومن حان را بیدیل سار
 و حلل در عرس افكد حسب الحكم در استمال و ترعب بر اراده او چنانچه
 از فعل آن واضح میگردد فرستاد *

نقل حسب الحكم

آنكه شعاع و عوالی یداه حلاوت دستگاه مومن حان مورد عدايات
 ناهشاهی ناسد درین ولا کیعب رسدن آن عوالی یداه نا مور حمعیب و توپ
 خانه بر دروازه گروهی نلده و متوقف بودن بر ساحل دریا بسب طعیانی آب
 معروض عاكفان عده سپهر رفته گردید از انكا كه امارت و ایالت مرید مهارچه
 انهی سكه از حضور پر نور نه آرردگی روانه وطن شده بود بموجب موصع معدس
 معلی امارت مرید مطهر حان بهادر او را بملازم ابس آورده بفوارشاف
 حسروانه مسدال گردانیده حسب الحكم اعلی فلی میگردد كه اگر احادنا نائب
 مهارچه ابن معلی را بسب آور ساخن شهرت بكالی و استقلال طاهر كند
 آن عوالی یداه قابل اعتدار ندانسته بكاظر جمع نه عكس تمام خود را نه نلده
 احمد آنك رساندد و مهر عنوان نائب مهارچه را بر آورده نه مداحلب و بدونس
 صوبه فرار واقع بردارد و روداد معصل معروض دارد درین باب از دستگاه عظم
 و حلال تاكید اكند سداسد - الكاصل بهداری ناهدام دكاكن و حذور ودر كه فرب
 و حوار نه دنوار داشت ناندیشه اینکه چون موج اسلام محاصره دارد و در
 بس آوردن مورچالها سعی اد منادا نانكا رسده پناهگنر شوند چنانچه دكاكن

ددر کوچ متوالی بر کنار تالاب کانگریه که در سواد بلده واقع است رسیده حمله
 رد و بازه دس پور مکل فوحدار دسین را که مازواریان حالی کرده بودند نتصرف در
 آورد و فوحداران و عمال در برگدات باتعلق مکاس داران رینکوحی تعیین نموده
 گف چون هنگام^(۱) ارتجاع ر حصاد غلات رسیده بروی تحصیل مال واجب
 نموده بلا تامل حبس مصارف لسكر می فرستاده باشند و نه تقسم مورحال
 و محاصره رستن مرحلهها و اسباب قلعه کسانی در معادل دروازه کاو پور حوان
 مرد خان و در مسحدیکه دنام سیدی سسر اشتها دارند و محادی دروازه سارنگ
 دور میر اموالعاسم و برادر دروازه اسلوریه سد نور الله و در اصل پور ملک چها نمو
 وار دروازه حمل پور تالب آب سارمیتی دعهده محمد مومن نکسی و رینکوحی
 هر کدام را با جمعیت سائسته و مصالح جنگی از توپ و حرائر بند و مچیان و سرب
 و ناروت نا ماکن مقرر کرد و آنها فائم گستند بهداری دیر پناوتانرا نه محافظت
 دروب و برج و بازه و نصب نمودن توپ و گراستی^(۲) مدزونک حونی و سنگی
 بر^(۳) شراف^(۴) الگ حصار و حش چین نمودن دروازه گماش و در همان روز
 حنگ توپ و تفلک در دروازه اسلوریه شروع گسب درین ادا بحرام که نه
 سوهی گذهه بدابر استحکام دیان امر مصالحه و قرار داد نه داماحی را و آوردن
 سپاه رفته بود محمد عمرو قادر و چندی حمایه داران نا جمعیت شایسته از سوار
 و پیاده آورده شامل فوج شد و ناعب تصعیف سپاهی و انوهی لسكر گردید
 و پس از برتیب یافتن مرحله و ساحین دمدمه توبهای روئین تن را نصب
 فرمود و آن اردها پیکران آتس فشانی و دیوار افکنی آغار نهاده دمی اروا
 ماندگی حرار ففس سرد بخود نمی کسیدند و کیفیص منع بدیر نه گستی
 و رسیدن مومن خان نه کهیره از نوشته بهداری بهمارحه بدرجه ایصاح انکامید

(۱) ارتجاع بند شدن و از جا بر آمدن و غله و دانه که از مراوح بردارند ۱۲ *

(۲) مدزونک بر ور رینورک سنگی را گویند که بر کنگرهایی قلعه و حصار گرازد چون

دشمن بپای دیوار آید بر سرش اندازند بهدنی متواله خوانند ۱۲ - نهان *

(۳) شراف جمع شرفه بمعنی کنگره است ۱۲ *

(۴) الگ نورور بلند بعلی اول بمعنی نهاده دیوار ۱۲ - نهان *

چون بدروازۀ حمال پور رسیدند مستعظان آنجا بدر آمدن احبار طلب گسند -
 بالضرورة در بهرام نور توقف نمود بهمداری را آگاه ساختند - رحم یاور خان را که
 حیر حواۀ خود مداندست طلبنداسند عند الکسبی خان را گفته فرستاد که نعلب
 فرات مومس خان بودس در شهر مناسب بیست - متعلقان خود را گرفته بهر
 طرف که خواهد بود و او که ایمانی را حواہس مند بود از مساعدت نعلب
 دانست متعلقان را نه کهنایب روانه نمود و خود نه مومس خان ملحق گس
 ازانجا که فرستادن حال محص در آوردن عند الکسبی خان بود از محکم مکاہد
 الدین خان نائب بخشی و راعم نه گرفتہ عہد و پیمان کہ مصدر امری نه سود
 طلب داشت ہمداران ایام میردوس علی نامی نہ نعلب میر ہریر خان نہ
 موحرداری حونا گدہہ از بعدر محس خان رسدہ روانہ شد بالکملہ مومس خان
 از موضع نسو کوچ نمودہ بر ساحل رود و انرک مکندی موضع کهنہہ دوارہہ کرہی
 بلدہ نادر طعنای دریا و شدت نازان کہ دران سال نافرط بود فریب یک ماہ
 توقف ورزید بهمداری کہ قطع امید بودن احمدآناد کردہ بود در معز کردن ندورہ
 و انواع مصادرات و کندن خانہا و گرفت و گنر و از فرار واقع اسعال وزرد کہ
 دفعہہ از دفائی ظلم و تعدی فوت و فرو گراسب نمی کرد و جہ خانہا کہ نہ
 سعاب ساعدان حدانا ترس خانہ بر انداز نداد فنا رف آس ظلم التہاف نافہہ
 نرو خشک را می سوحب - اگر نیکویر کلیاف و حرویات پردازد از مقصد نار ماند
 خون بهمداری پنوستہ نگارس حالات و کوچ و مقام و ارادہ مومس خان می
 برداحب مہاراحہ در حضور استدعالی احکام مسمل بر استقلال خود ر نام مومس
 خان در مسع عریب و معاودت بندر کهنایب می نمود و ازکان دولت دمراف
 طاہر داری برطنق حواہس او نوشندہ می دادند لیک ازانجا کہ امیر الامراء
 مومس خان را نوسندہ بود نظر بران از ارادہہ حوس نار می آمد الکاصل چون
 ایام برشکال پراسکال معقسی گسب و طعنای رود و انرک کہ موحب توقف
 بود فرونسب مومس خان عرہہ شہر حمادی الاولی بانفاق حوان مرد خان
 ورنیکوچی نافوح آراستہ و نوپ خانہہ بیراستہ ازانجا در حاسب و عبور نمودہ

ناظمی نوشته حاکم امیر الامراء مومنین خان رسد که هر چند دینار مصلحت
و رفعت در ظاهر احکام برسد مدعی اعتبار ندانسته از عزم خویش باز نماند و سعی
موقوفه دست تعدی مبارزین را از سرستم دیدگان احمدآباد کوتاه سازد - انحصار
بعد شیوخ حشر عیدری بهمداری و رسیدن نوشته حاکم طلب مومنین حاکم نه
در دیک و دوز فرقه سبزه که در آمدناری حشر روز سنی بروز می آورد و دینار
پاس آید که گدازنده گدازنده مدعی فرج بعد سده داشتند سادات و فرحان بدل خویشی
رفتی وطن و سکندری مسکن و نوکری نا وجود برول سد نازان و طعنای زدها
و ناله هر روز حوق و حوق و موج موج پیوستند مومنین خان فریب یک ماه و نیم بر
تالاب بازگسر دستعداد نوپا خانه و فراهم آمدن سبزه متوقف بود درین بین
محمد علی خان و آقا محمد حسن برادرش که نا شعاع خان و رستم علی
خان و بهرام خان مصدر بروداد بودند نا جمعی رسیده ملحق گشتند و بپیر حشر
حرکت خوانمرد خان که از پتی بر آمده در دیک رسد کوچ نموده بموضع سوختن
ده کوهی بندر برول نمود و همدان مقامات حوان مرد خان نا جمعیت سایسته
سامل سد از استماع حشر کوچ مومنین خان و رسیدن سوختن و اجتماع سبزه
بهمداری یعنی حاصل کرد که او عزم مصمم دارد عدد الحسین خان را که رسته
فرانس نا مومنین حاکم دارد بخدا آنکه منادا مراعات خویشی نموده در صورت
بودن در شهر فایز یافته مصدر کاری سود و از افعال سلیعه خود می دانست که
کافه رعایا و عامه برابا همه تسنه حون اویدند ناندک صدائیکه بلند سود بلوای عام
بر حیرد اوزانه ارباب تحریر و رحیم یازر خان نار دیگر تکلیف نموده بعضی از
پناهمایی بی سروپا که یافته بود رسانی حواله کرد -

* ند *

ر نا گفتنیهای بیهوده گفت گهوار حرمهزه بسیار سمع

و برد مومنین خان روانه نمود هر چند که برد ارباب حرد واضح و لایح بود که ازیں
پنعام رسانی تحصیل حاصل است حون چاره داشتند در عین سد نازان نه
سوختن رسیده ظاهر ساختند مومنین خان دو روز دیگر مقام ورزیده کوچ نموده
بموضع نسو معموله پلان همدان کوهی بلده دائره نمود و فرستاده را رخصت کرد

رفتار بود مهاراجه که در دارالخلافه بود روانه کرد و خود با پتاربان و بهمداریان و حیر سنگان بمشورت ششانه روزی محفل کنگاس آراسنه حددی در اندیسه و دبیرگار گزراید - چون مازوربان بدو دفعه ساق ههنگام عول نه مدلب و حواری برآمده بودند اکمون بیر نظر بر دمعالسی خود بدشتر ار بیستر اندیشه ناک بود - هر چند نه نظر تامل و تعمی بحال سکته نداده نگریست احدی از منصدداران و اعنان و سناة پیسه صاحب اسعداد که سرزده و اسمی داشته نشند و مصدر امری تواند سد سوای جدی از بدههای نادشاهی از نائب دیوان و فاضی و ارباب تحردر و متصدیان محال کهنه بارچه که برای نام بر تعلقات ماده و آنها بیر نه علل عیال نازی و عدم استطاعت نقل و حرکت نه کم و بسس ساخته می گزراندد چون صریحا بر آوردن آنها را مناسب ندانست بمهدی که در ظاهر حوس نما باشد حلال کرده نه عنوان گزاس پیام عدد الحسین خان نائب دیوان و مسعید خان فاضی و علی محمد معاهد الدین خان نائب بحسی و فاع نگار فدوی درگاه و رحیم ناور خان سراول را حواری بخواری رحصب نمود و باعتقاد خود حلس را از دل بیرون کرده مطلع را صاف صاحب - پیغام آنکه مومس خان را مهائیده نگویند که نالعمل دسب از ههگامه آرائی و انداحتی حلال در بددوسب کوتاه نموده فسح عریص نماید چون مهاراجه در حضور و حقیق حال را نوشته اسب نوعیکه حواب نرسد نه عمل خواهد آمد فرستادها که معذور بودند لاحار نه بددر کهنیای ستافته بقول آنکه نقل کفر کفر نمی باشد پیام گزار شدند و فریب یک هفتنه درانکا توقع زوی داد درین ضمن حواب مهاراجه بود بهمداری رسید که صونه از پدسگاه خلاص و جهانانی بدستور بحال و برقرار اسب متعاف احکام استقلال میرسد بهمداری از راه ظاهر بیبی این معنی را کمال استعلال پیداسنه و مقدمه مومس خان را قبل و فال انگاشته صلاح بودن بدههای نادشاهی را که مصالح امور نظام داسب ناآنها بوسب که اگر حواب نا صواب حاصل کرده باشد بهتر والا پای بدان نموده برودی عارم این صوب شوند ارانکا که ناموس آنکماعه در سهر بود تعاعد و بخلف را مناسب ندانسته آمدند اما در

اعلان و اعلامه و یفتن سهرت نه نزدیک و دور نه نواح بوب سادمانی امر
 نموده نقل حکم اقدس را بهر قاضی کهنایب و برد عدد الکسین خان نائب
 دیوان و مستعید خان قاضی و ارباب تحریر ارسال داشته نوشت که ناتقان یکدیگر
 بهداری را واقف گردانند - سیر حال از اجتماع رویداد صدر از دهکام کاروه
 تعیناتان بهداری را بحصص انصاف داده خود دست از مرافعت طرفین کوتاه
 ساخته در دایره سینور رفته تعاهد وزیر عهده شهر عمر المظفر مطبق سال هزار و صد
 و چهل و نه مومنی خان بر تالاف دینکسر در سواد ندر داخل حیمه گردیده
 مسرعان سریع السیر برد رینکوحی که دران دواج ناشاره او متوقف بود فرستاده
 برد خود طلب داسب و فدائ الدین خان عمه زاده راتق و فاتق مهماب
 و محمد مومنی برادر زاده را بخشی و محمد زمان بیگ همراه را دارو عه
 توپ خانه مقرر نموده نه نگاهداسب سپاه از سوار و پیاده مامور گردانید
 و نوشته حال طلب حمایه داران نا طراف و حواب فرستاده حواص مرد حال
 را نوشت که ناحمعیب شایسته خود را ملحق سارد و از اتعاف همداران
 اوقات چند صرف توپ هعب خوش اران حمله دو صرف نله رس که هریک
 مقدار بسب آثار پخته ساهکهای تیر داسب و معتمدان مهارحه از ندر سور
 خریده نادر سهولت تکمیل کسی روانه ندر کهنایب کرده بودند رسید مومنی
 خان این معنی را امداد عینی و فتوحات لازینی تصور نموده ساحتن اراده
 و لوازمه مصالح آنها اشتعال نمود و رینکوحی حسب الطلب آمده ملافی
 گسب و گعب و شنید معامله نمان آورد - فرار برادر بخشی ناله ماصعه صوبه
 سوای محاللات نلده و پرگنه حویلی و ندر کهنایب بسط رفاه و احراج
 ماروایان نه عهد و پیمان و مواپیی مؤکد نایمان افتاد و نصلاح طرفین تکیرام پیشکار
 مومنی خان ناتقان معتبری از رینکوحی برد دامالحی را و نمانر تاسیس و تشنید
 اسبس و استحکام مواد فرار داد معرزه و برای نگاهداشت جمعی از سوار
 و پیاده دکهنی رخصب شد - بهداری نمکورد مشاهده نقل حسب الحکم
 و رسیدن خبر بر آمدن مومنی خان حقیق حال را نامل مصحوب فاصدان تیر

گردید و پهاک خان نائب راحه نخب سکه را از مصمون حکم آگاه ساخته تکلیف حالی ساختن مکان کرد حورن اسنادگی داشت نازک رد و حورن ددر رمب و حوران مرد خان آن حار را فایض گردید ظهور این معنی موجب بی استقلالیت موحداران دیگر گسب و بهمداری را حلیش هر دو بهم رسید حوران مرد خان کیعقب بدسب آوردن و مداخلت را نه مومن خان پوشیده آگهی داد و او که حشم اندظار بر شارع حار داسب حسب الحکم موسوم حور را ظاهر ساخته بدسور معهود و صانطه معمول نه شرائط استعمال و تقدیم آداب برداخته گرمب و مصمون را نه سمع حاصران رسانند *

نقل حسب الحکم بمهر امیر الامراء

آنکه سحائب و عوالی پناه خلادت و معالی دسبگه مومن جان مورد عیایات نادرشاهی ناسد از چندگاه اقسام و انواع ستم و فراوان احد و حور گوناگون تعدیای نائب ناظم صوبه احمد آباد و کندن حادهای مردم برای مال مدفوع و تحویل زر سر مردم از ناسندگان شهر بدفعات و کرات معروف حداد والا گردیده هر حد از حضور اقدس نا مارت مرتب مهارحه ادبی سکه ناکند طلیع و مدعی شدید بعمل آمد فائده نه کرد لهدا از پدسگاه سطوت و حلال صوبه داری احمد آباد از مهارحه تعبر شد و حکم اعلی لمعان صدور یامب که آن عوالی پناه تا مقرر شدن صوبدار منصوب از بددوسب صوبه حوردار باشد و نائب مذکور را از شهر بر آرند و نگذارند که بدریامب حور عرل دسب حور و ظلم بیستر در آر نماید و احدی را ادیب رساند نارسدن صوبه دار منصوب محافظت نداده و مردم سکه بعهده حور دانسته فراز واقع در حفاظ سعی نماید و نه تسلی و استمال رعایای ستم دیده و نفعی ما فات بردارد - چندی را نائبان مهارحه نه طمع احد و حر معید کرده اند خلاص گردانند و نا مرهفته منتشره نواح صوبه سلوکی که مناسب وقت اسب مسلوک دارد نالعمل مصلحت درین اسب ناید که بر طبق حکم والا بعمل آرند نتاریخ دهم شهر محرم الحرام سده هیژدهم جلوس والا فلیی سد و نادر

اعلان و اعلامه و یفتن سهرت نه نزدیک و دور نه نواح بوب سادمانی امر
 نموده نقل حکم اقدس را بهر قاضی کهنایب و برد عدد الکسین خان نائب
 دیوان و مستعید خان قاضی و ارباب تحریر ارسال داشته نوشت که ناتقان یکدیگر
 بهداری را واقف گردانند - سیر حال از اجتماع رویداد صدر از دهکام کاروه
 تعیناتان بهداری را بحصص انصاف داده خود دست از مرافعت طرفین کوتاه
 ساخته در دایره سینور رفته تعاهد وزیر عهده شهر عمر المظفر مطبق سال هزار و صد
 و چهل و نه مومنی خان بر تالاف دینکسر در سواد ندر داخل حیمه گردیده
 مسرعان سریع السیر برد رینکوحی که دران دواج ناشاره او متوقف بود فرستاده
 برد خود طلب داسب و فدای الدین خان عمه زاده راتق و فاتق مهماب
 و محمد مومنی برادر زاده را بخشی و محمد زمان بیگ همراه را دارو عه
 توپ خانه مقرر نموده نه نگاهداسب سپاه از سوار و پیاده مامور گردانید
 و نوشته حال طلب حمایه داران نا طراف و حواب فرستاده حواص مرد حال
 را نوشت که ناحمعیب شایسته خود را ملحق سارد و از اتعاف همداران
 اوقات چند صرف توپ هعب خوش اران حمله دو صرف نله رس که هریک
 مقدار بسب آثار پخته ساهکهای تیر داسب و معتمدان مهارحه از ندر سور
 خریدده نادر سهولت تکمیل کسی روانه ندر کهنایب کرده بودند رسید مومنی
 خان این معنی را امداد عینی و فتوحات لازینی تصور نموده ساحتن اراده
 و لوازمه مصالح آنها اشتعال نمود و رینکوحی حسب الطلب آمده ملافی
 گسب و گعب و شنید معامله نمان آورد - فرار برادر بخشی ناله ماصعه صونه
 سوای محاللات نلده و پرگنه حویلی و ندر کهنایب بسط رفای و احراج
 ماروایان نه عهد و پیمان و موایی مؤکد نایمان افتاد و نصلاح طرفین تکیرام پیشکار
 مومنی خان ناتقان معتبری از رینکوحی برد دامالحی را و نمانر تاسیس و تشنید
 اسبس و استحکام مواد فرار داد معرزه و برای نگاهداشت جمعی از سوار
 و پیاده دکهنی رخصب شد - بهداری نمکورد مشاهده نقل حسب الحکم
 و رسیدن خبر بر آمدن مومنی خان حقیق حال را نامل مصحوب فاضدان تیر

صوبه داري مومن خان كه بعد از گرفتن دخل
 باضافهٔ منصب و عطای خلعت و خطاب بهادر
 و حكم پالكي جهالردار و در او اخرايام حكومت
 به و الارتبه منصب شش هزاري ذات
 و خطاب نجم الدوله مومن خان بهادر
 دلاور جنگ و صدور فرامین سر
 بلندي يافت و ديواني طالب
 على خان نيابت عبد الحسین
 خان و محمد اسد الله

بعد زويداد مقدمهٔ بهرام خان آس ظلم و عدوان ماواران كمال النهاب
 پذيرم كه حرك و تررامی سوح و مريد و معان مظلومان عم دنده و ناله
 مملوفان ستم كسده در گندد حرج انير پيچد اسرار ماوار از ممر عرور و پندار
 و استظهار فوت و مكذب مهارحه كه دران اوان بحصور انور افامب داشب
 و مرنى بودن امير الامرا كه راقى و فاق مهماب سلطدب بود تصور عزل و حلال
 تعيرى در مخيله شان نمى گرش ماوار نه (۱) تسع جمهور سكه نغراع نال
 تسدعال داشدند كه (۲) تديع شان حرجان و مال سپاري تريمى نداشب و صرافان
 معند و تكارب پدسگان صاحب بروت گجرانى كه در اردوى معلی سودا و
 معاملات مى پرداختند نه ملاحظهٔ جانب داري امير الامرا خون دل را حورده
 حرأت كسودن لب نه شكوة و شكاي و تطلم كه پيشروم بخواهد شد نداشند

(۱) تسع ناول معنوح گردن مار و كردم ۱۲ *

(۲) تديع نعل اول و كسر نانی و عن معنمه مار و كردم گرده ۱۲

خود ندیدند - نه کار بردن سم وائل یا افگندن چاه و آب انداز سپردن نقد رندگانی
 و می بهییدند نوعی و اهمه عائب آمد که بعضی نگران و اندیشه اینکه
 شاید بومب گروم و گنریدو سراپ کدد بسکه درین باب متعیر و متعیر
 گسب از حوز و حواف افتاد مدحونه حنون شده در گرسب - * نظم *

رعایای مسکین نه تنگ آمدند رنگی نه کام دهنگ آمدند
 ر طلسم فعان ستم دیدگان سب و زور میروم بر آسمان
 سکه نائف مطلوبان و فرید ملهوفان بلند گسب گوس کزوبیان مله اعلی راکر
 صاحب ظلم حفا پیسگان ملروار دندی اندکامد که هیچ جسمی ندیده و گوسی
 نه شنیده بود ازان حمله اندکی از بسیار و مستی از حرور آنکه مسکینی بدسب
 ظلم سان گرفتار آمده فید گش آن سنگین دلال محصلان فرستاده رن بچه
 اش را کسیده نه فلهه می آوردند - چون آستن بود - هنگام بر آمدن سنگ
 سب در فلهه از خوف اسقاط حمل آن صعیفه ملهوفه گسب - بعضی از عاصب
 اندیشان ملرواری که بعنوان نکارت و صرامی وارد این دیار شده بودند از مشاهده
 ندمعاسی بهنداری از مآل کار اندیشیده دسب از داد و ستد و معامله کسیده
 در فکر سر سلامت بردن خودها افتاده فریب دو هزار کس رونه ملروار بهادند
 نالجمله مومن حان ناستماع رسیدن سیر حان نه کهیرة جسمه نگاهداشت سپاه
 حاری ساخته ناستعداد توپخانه پرداخته نالجمعیب قدیم و حدید از کهنایب نه
 پتلان آمد اتعاقاً رینکوحی که نه عرم روانگی دروده دران نواح رسیده بود کسان
 خود را فرستاده نا خود موافق صاحب و گف که چندی در همین صلح
 متوقف باشد تا از پس پرده عب حه نه عرصه شهود آید شیر حان که نموضع
 دهکام کاروه آمده افامب داسب نانتطاری عبور رینکوحی از دریای مهبداری
 درنگ ورزید - بهنداری دیر ندریاف حرم مومن حان نا فوج در پتلان استعداد سپاه
 و توپخانه نموده عرم مصمم شتافتن نه پشش گرمی سیر حان گوس بر آوار
 روانگی رینکوحی می کسند مومن حان ناستحکام فلهچه پتلان و محافظت
 فصد نه تعیین ساختن مردم کاری حاضر جمع نموده نه کهنایب برگسب و عدد
 الحسین حان رحصب شده نه احمدآباد آمد *

پرداخته رخصت کرد و او نوددهم شهر دی صبحه الحرام در محبت نور بنابر فراهم آوردن سپاه و پیوستن تعیناتان دو روز مقام ورزیده موصع کهنه شناس - موسی حان از استماع این معنی بهمداری را نوسب که پرگنه پتلان از روزیکه عهدۀ می گردیده مبلغ کلی نه صرف سپاه و تعمیر فلججه در آورده از صدمۀ آب دکهنان مصون و محروس داشته اکنون که فعل از انفصالی مدب منعهده احارۀ شمر حان را معز نموده اسب اولی آنسب که معتمدی را تعیین نمایند که از وجه احراحات و تحصیل مال واقف شده و اصلاح نالماواحه رعایا مربب ساخته دخل بدهد لهدا بهمداری سبها چند نامی مارواری را بدین امر مامور صاحب و عدد الحسن حان نائب دیوان صوبه بتعرب ملاقات موسی حان بانعل او روانه شد همدران اراں بهاد حان حالوی که در تنن نه ندان راحه بعب سنگه نه فوحداری می پرداحب بنابر امری سدد منرو سید محذوف نام فصدانان آنکا را نه دعا کسب و در سال هزار و صد و چهل و نه برتاب راو برادر داماحی راو از صلح سورته که از گرس کهندنی وا پرداخته نه عرم روانگی مسکن خود که ایام بر گسب رسیده بود معاود نمود و در بنن طریق بیمار گسته حدری بر آورد و نه موصع کانکد معمولۀ دهولعه پیوسنه رجب هستی بر نسب بهمداری که بر مردم آزاری و خانه بر اندازی کمر سعوات حسب بسته سواپی احد و حرنه بهم دزوع و بستی افرا و گرس بنوره بانواع متنوعه که گاهی نه صنعۀ سرسماری و قوم نه قوم و فرقه نعرفه که هرگاه بیک نوعی از انواع مختلعه وضع و اختراع نموده محصلان سدان و علاط تعیین نموده بمعرض ایصال در می آورد - لوحی از سنگ را که باصطلاح گجرات پایبه گویند مدققس نه محرفات و دزوع چند از امان معلط که آیدده بدین صنعۀ تکلیف بخواهد شد در ساحب مانک چوک بنابر فریب مردم نصب می نمود و الواح متعدده تا حال محل شاشۀ سکان اسب و معلعی بعنوان ناندهری بنوره سال نه سال از جماعه صرافان و بکارت پیسگان و جمعی دیگر را اسم نویسی نموده نه طریق اسمرار معین ساحب و عالمی از ظلمس بستوه آمده حلالی وطن گرددد و برخی چون سبدل وجه مصادره یا بنوره که طامب عهده برآئی در

خود ندیدند - نه کار بردن سم وائل یا افگندن چاه و آب انداز سپردن نقد رندگانی
 و می بهییدند نوعی و اهمه عائب آمد که بعضی نگران و اندیشه اینکه
 شاید بومب گروم و گنریدو سراپ کدد بسکه درین باب متعیر و متعیر
 گسب از حوز و حواف افتاد مدحونه حنون شده در گرسب - * نظم *

رعایای مسکین نه تنگ آمدند رنگی نه کام دهنگ آمدند
 ر طلسم فعان ستم دیدگان سب و زور میروم بر آسمان
 سکه نائف مطلوبان و فرید ملهوفان بلند گسب گوس کزوبیان مله اعلی راکر
 صاحب ظلم حفا پیسگان ملروار دندی اندکامد که هیچ جسمی ندیده و گوسی
 نه شنیده بود ازان حمله اندکی از بسیار و مستی از حرور آنکه مسکینی بدسب
 ظلم سان گرفتار آمده فید گش آن سنگین دلال محصلان فرستاده رن بچه
 اش را کسیده نه فلهه می آوردند - چون آستن بود - هنگام بر آمدن سنگ
 سب در فلهه از خوف اسقاط حمل آن صعیفه ملهوفه گسب - بعضی از عاصب
 اندیشان ملرواری که بعنوان نکارت و صرامی وارد این دیار شده بودند از مشاهده
 ندمعاسی بهنداری از مآل کار اندیشیده دسب از داد و ستد و معامله کسیده
 در فکر سر سلامت بردن خودها افتاده فریب دو هزار کس رونه ملروار بهادند
 نالجمله مومن حان ناستماع رسیدن سیر حان نه کهیرة جسمه نگاهداشت سپاه
 حاری ساخته ناستعداد توپخانه پرداخته نالجمعیب قدیم و حدید از کهنایب نه
 پتلان آمد اتعاقاً رینکوحی که نه عرم روانگی دروده دران نواح رسیده بود کسان
 خود را فرستاده نا خود موافق صاحب و گف که چندی در همین صلح
 متوقف باشد تا از پس پرده عب حه نه عرصه شهود آید شیر حان که نموضع
 دهکام کاروه آمده افامب داسب نانتطاری عبور رینکوحی از دریای مهبداری
 درنگ ورزید - بهنداری دیر ندریاف حرم مومن حان نا فوج در پتلان استعداد سپاه
 و توپخانه نموده عرم مصمم شتافتن نه پشش گرمی سیر حان گوس بر آوار
 روانگی رینکوحی می کسند مومن حان ناستحکام فلهچه پتلان و محافظ
 فصد نه تعیین ساختن مردم کاری خاطر جمع نموده نه کهنایب برگسب و عدد
 الحسین حان رخصب شده نه احمدآباد آمد *

آداب الدب که اکثر اندراس یافته حدادان مالک به نظر ننماید بدلال رحیم یاور خان معظم الدین حسن خان را در حائے خودس رسانده - * دب *

ناگیره گهر سرشنه نقدیس اسب نا پاک اگر ملک شود اندلس اسب و محصلان سداد و علاط بر گماشت و به علف و حسوب تمام به ده هزار روپنه که واصل سارو محلفات شیخ الاسلام خان حوائے او نمود که بمعرض تبع در آورده آنکه ازان به عمل آمد واصل صاحب نتمه را از خود داده انرا بی دمه نمود -

بالکمله رینکوحی از تنگنای حصار نیرگام بر آمده ناستغمال پرباب را و شناده ملحق گردید و از رمندگانان صلع دریای مهدوی کهدبی گنران بر ساحل رود و انرک دوارده کروهی نلده رسده مواضع چند را بناح در آورد - بهدربی چون از مومن خان قطع رسته امداد و اعان کردی بود نکوان مرد حال که از سال گرشته بنابر عدم ایصال وجه بنخواه داران و حسارت کسی دکهمان در نذنگر کناره داسب نوشک که احدی از بنخواه داران مراحم احوال نکواهد سد نکاطر جمع آمده شریک سود اما او از راه دور اندیسی که قول و فعل مارواریان اعتماد را نساید عذر آورد پرباب را و تمامی صلع و انرک را به نکصل در آورد و فوحدار بهیل هرا سیده به نلده بنوس پرباب راو در پرگنه حویلی احمدآناد در آمده موموع ولاد و از انکا نصور پتتهاپور و حهاله رفته بدولته معاودت نمود و بعام نعر چوتنه مصکوب محمد اسمعل ساکن آنکا درد بهداری فرسناد و بدفعات گعب و شعود نمان آمد صورت نگرف لهدا پرتاب راو مراب دو هزار سوار در فسنه دولته گراسنه به دهنده سناف همدران اوان کتتهاهی که همراهی ناحی راو گریده بود نامهار هولکر نراه ایدر نا سرحد دانته رسده آن حا را بناح در آورد و اکثر سکنه رنار داران و متمولان نذنگر و فصات ننگر که از چندنی نران حا سکوب داشند از آمد آمد دکیان که به شعاب حلال گرینخته پناه برده بودند برهمنائی رهبران رسده دسب انداری نمودند و فریب ده لک روپنه از بعد و حدس آنها نتازاج بردند و متوجه پالن پور گسته به نهب و عارت پرداختند بهاد خان حالوری فوحدار آن حالک روپنه کهدبی بدول نموده بر عمال داد

خود ندیدند - نه کار بردن سم وائل یا افگندن چاه و آب انداز سپردن نقد رندگانی
 و می بهییدند نوعی و اهمه عائب آمد که بعضی نگران و اندیشه اینکه
 شاید بومب گروم و گنریدو سراپ کدد بسکه درین باب متعیر و متعیر
 گسب از حوز و حواف افتاد مدحونه حنون شده در گرسب - * نظم *

رعایای مسکین نه تنگ آمدند رنگی نه کام دهنگ آمدند
 ر طلسم فعان ستم دیدگان سب و زور میروم بر آسمان
 سکه نائف مطلوبان و فرید ملهوفان بلند گسب گوس کزوبیان مله اعلی راکر
 صاحب ظلم حفا پیسگان ملروار دندی اندامد که هیچ جسمی ندیده و گوسی
 نه شنیده بود ازان حمله اندکی از بسیار و مستی از حرور آنکه مسکینی بدسب
 ظلم سان گرفتار آمده فید گش آن سنگین دلال محصلان فرستاده رن بچه
 اش را کسیده نه فله می آوردند - چون آستن بود - هنگام بر آمدن سنگ
 سب در فله از حواف اسقاط حمل آن صعیفه ملهوفه گسب - بعضی از عاصب
 اندیشان ملرواری که بعنوان نکارت و صرامی وارد این دیار شده بودند از مشاهده
 ندمعاسی بهنداری از مآل کار اندیشیده سب از داد و ستد و معامله کسیده
 در فکر سر سلامت بردن خودها افتاده فریب دو هزار کس رونه ملروار بهادند
 نالجمله مومن حان ناستماع رسیدن سیر حان نه کهیرة جسمه نگاهداشت سپاه
 حاری ساخته ناستعداد توپخانه پرداخته نالجمعیب قدیم و حدید از کهنایب نه
 پتلان آمد اتعاقاً رینکوحی که نه عرم روانگی دروده دران نواح رسیده بود کسان
 خود را فرستاده نا خود موافق صاحب و گف که چندی در همین صلح
 متوقف باشد تا از پس پرده عب حه نه عرصه شهود آید شیر حان که نموضع
 دهکام کاروه آمده افامب داسب نانتطاری عبور رینکوحی از دریای مهدی
 درنگ ورزید - بهنداری دیر ندریاف حرم مومن حان نا فوج در پتلان استعداد سپاه
 و توپخانه نموده عرم مصمم شتافتن نه پش گرمی سیر حان گوس بر آوار
 روانگی رینکوحی می کسند مومن حان ناستحکام فلعچه پتلان و محافظ
 فصد نه تعیین ساختن مردم کاری حاضر جمع نموده نه کهنایب برگسب و عدد
 الحسین حان رخصب شده نه احمدآباد آمد *

بداشت بدفع الوقت می گزرانند زوری در انام محاصره مرهته حاسوسی
 نموده مکل بودن بهندرای را در نظر آورده هنگام نصف النهار که هوا گرم
 بود و اکثر مورچالیان نخیمه گاه بنابر ضروریات بشری رفته برصف را عدم
 شمرده فریب پانصد سوار از حصار حلوزیر قاجان آوردند بهنداری که نا
 چندی از مخصوصان نسسه از رسیدن این نالی ناگهانی دسب از پا خطا
 کرده یکی از تنگدانه‌ها در دور تالاف موهن سراسب متواری گسب جماعه
 مرهته چون او را ندانند بلا توقف عطف عنان نموده در پناه حصار در آمدند
 الحاصل فریب یک ماه نامر محاصره آنها پرداخته فقدها را بریر نرح و دیوار
 حصار رسانید و در تدبیر انداشتن ناروت و ردن آتش بود که پوسته حات مومن
 حان محتر در رسیدن پرباب راو برادر داماحی و دیوخی ناکیر با جمعیت فریب
 ده هزار سوار رسید - بهنداری اولاً این معنی را حمل بر تمهید او که در عزم حل
 اندازد نمود که ثانیاً حواسدس او رسیده در صدیق مول مومن حان گواهی دادند
 که پرباب راو عمود در نالی مهندری می نماید دیگر صلاح وب در توقف و درنگ
 ندیده دسب از محاصره نار داسب و در انتصاب اللیل دفعه توپ خانه و اراده
 نار کسی و اردو را سبب احمدآناد کسبل ساحب و خود هنگام روارو سب نار
 و آمد آمد زور در دیار رو نراه آورده مسارعب را از برق و ناد اسعاره کرد
 همراهیان که او را نه عجب تمام ره نورد ستان ردگی مشاهده نمودند دسب
 نکردن و یال نازکی رده نگفتن حاتم^(۱) نور و حاتم کهر از یکدیگر گوی سبب
 می رودند -

یکی حاتم افگنده ناحان برد کله آن دگر نا سر آسان برد

و یک حلو آخر زور هنگام اصغر از شمس ناحمدآناد رسید - رینکوحی چون خبری
 از رسیدن پرباب راو بداشت نه تصور حدع مارواریان درنگ در تعاف نمود پس
 از معقن شدن ملحر جمعیه از یکه ناران حوس اسپه را بدندان فرسناد و آنها در

(۱) نور و کهر رنگهای اسب است نور معروف و کهر یعنی اول و نانی نروین سقر رنگ

کبک را گویند و لعه ترکی اسب ۱۲ نهال *

کرده و از آن مقلد بر سر رینکوحی شتاف ازانکا که با او جمعی ملل بود نه صانطه مستمره مرهته جنگ در گیر نموده بسواد قصه دهولقه راهی گسب بهمداری بیر بدندال او داندکا بنوس - رینکوحی بصوب بیرم گام رف - بمداری دیب چند مارواری را به موحرداری و عاملی آنکا نص کرده معاملات وزرند و حواسدس بدادر حدر گری رینکوحی برستان و طاهر گردید که او نمومع مکهدارد 'فامب دارد - بمداری روندان صوب بهاد او به معصلای وب خود را در پناه حصر بیرم گام کسندة تحصن حسب بهمداری چند صرف توپ ار بلده طلب داشته مابوچه آنکا گردید - رینکوحی ماتعان بهاروسنگه بمعافظت برج و ناره پرداخته و توبی را اندر یکی عددگاه و تالاف موهن سر که سر کوب بنظر در آمد باجمعی از دکهندان بزور حصار بطریق مورچال قائم ساحب - دوردهم سهر حملای الاول بهمداری رسیده بر تالاف گنگا سر معادل حصار دائه نموده توپها را بسب و تدر حرف نه شعله افروزی توپ افروخته گردید درین بین پانصد سوار مرهته ار بوده که بعنوان کومک رینکوحی بر آمده بودند هنگام آمدن تبهانه دار مومع نارپچه معموله پرگنه حویلی رارده بر آوردند و بسب انداری داندکا نموده بصوب بیرم گام ستافه فامو حسته بکصار در آمدند چون از صدمه گولف توپ مورچال عددگاه که بپوسته برداثره گاه بهمداری کساده منکسب اکثر رجمی و راه عدم می بپمودند مارواریان رفع شرآن را اهم دانسته پورش نموده ریختند از دکهندان جمعی کسته گشته و دقینه السیف راه فرار پیس گرفتند و از حد تبع خون آشام خود را در تالاف موهی سر انداخته عرق بکرفا گردیدند و توپ و حرائر و بدوق بدسب مارواریان در آمد - بهمداری آنکا را معاسب مورچال دیده خود قائم گشت و نه ساختن مرحله و بریدن نقب پرداخت - همدران ایام فوجی از مرهته که در قصه سر تال عرف تها سره جا داشتند با کولیان آن صوب اتعاق نموده بر قصه کپر پیم هکوم آوردند - نائب موحرداری آنکا ناندک ردو خود که تاب مقاومت بیارزد باعانب فصائیلان بر آمد و آن حا بتصرف مرهته در آمد بهمداری هر چند بمومن حان بدادر آمدن بمیرد تاکد بنوس او چون از کندش اطمینان

مارواریان بر خود می ترسند زور و سب در اندیشه مآل کار افتاد از اسماع تفرز چوتنه و آمدن داماحی به دهولقه بهانی معتمدی را فرستاده تا او سارس نموده طلب داس داماحی که خواهشمند این قسم امروز بود بدان صوب سنان و هنگام سب که نزدیک حصار پدوس بهاوسنگه دنوار مکان بودن خود را سگوده مرهته را ناندزون گرو و دولت محمد نانک فصائی را که صاحب (۱) نمس و برادر قاتل پدرش که در او احرا حکومت مدار الملک کسته بود گذرایده تعال رسانند و فصائیل دیگر را احراج نمود و کلنا عامل و فوجدار مارواری را بنابر مصلحت و سب شعاع نموده رها کنید و او آمده آنچه دید و ترسرس و سب بهمداری را طاهر ساحب - چون حصار بدرم کالم بنصرف در آمد داماحی را و جمعی را بنواهند دسائی بمحافظ آنجا گراسته خود به صلح سوربه و سب و تا رسیدن ایام برگشت به اوطان و ملعه به صیغه کهددی گرفته معاودت کرد و ریدکوحی را که مصدر ترددات نمانان شده بود مورد تحسین و آفرین ساحبه فوحی را به همراهی او تعین نمود و بنابر استحکام مداحلب چهارم حصه گراسنه به مسکی خویش شداف و در سال هزار و صد و چهل و هشت بعد از روانه شدن داماحی چون استعراز حوتنه بدرن اذن بهمداری صورت یدیر نمود ریدکوحی در موصح ناوله معموله دهولقه که عمده برگذات اسب استقامت گریده در گرد و نواح بلده گرد فتنه و فساد بر انگیزد و سب به پیب و عارف کساده هر روز سوزان مرهته بنابر فرامی و ترکناری در بردنکی بلده در آمده بودن و سستی و فل و عارف مردودین بردا حتنند - بهمداری نمدنه و نادیب او را پیس بهاد هم ساحبه بر آندا تالاف آن طرف دریای سابر دائره کرده نگاهداس سابه و سرانجام توپ خانه روزی حدد متوقف گسب - سوزان مرهته تا بردنکی فرودگاه ناحس آورده بودن و بودن کهی لسکر بدس از پیس ههگامه آرا گستند - بهمداری کوچ

(۱) نمس ناول و نانی معمول رسنده و منم مقبوح بنون رده فصغ را گویند که صد ناره ده در بحث آن باشد بعضی گویند لعب ترکی است و در اصطلاح مقرر شده که شخصی که جمعی همراه او باشد آن را صاحب نمس گویند و بعضی گفته اند که ده هزار سوار یک نمس است ۱۲ *

از روی خویش نمود - خون مرید المسافت بود ناندک رد و حوزد خود را رسانید -
 ازانجا که بویی چند فیتله بند در پیس روی مدرل گاه حیده بود بر سرهته
 حالی گسب و سنگ نغره در حمعیت ادبا افکند و مانند نواف العس
 پراگنده سحاب رینکوحی از ظهور این معنی در همان نزدیکی مدرل گزیده روز
 دیگر گف و سدد استقرار نائ چوتنه بمیان آورد - موس حان بمقتضای وف از
 در مصالحه در آمده پریرو و تسلط افتدار رینکوحی بدش از پیس گردید و چوتنه
 این طرف درونی ممدزی بر داماحی مسلم گسب و او در در همان رودی نا موج
 گوان در رسید - صعدر حان نانی که بنابر روداد هنگامه دکیمیان در پریگات
 متعده به تسکین و بحصل مال واح چنانکه نایس بتواسب
 برداح و حسارت کلی دیده سب کسد و بنابر اظهار احوال ناحمدآباد آمد
 و بدکواه داران بهمداری متعاضی گستند چون عهده بر آندود برای حفظ آبرو
 حمعی از گکراتیان بوکر نموده در خانه خود متعاعد گسب و چندی بوعده
 و وعد گردانیده روزی بدسب آویر سکار سوار شده به رادهن پور ستای -
 الحاصل رینکوحی به داماحی راو ملحق گسته بصدقه دهواقه آمد ازانجا که
 بوحدار پریگات بدون اذن بهمداری به گماشته های او بر چوتنه دخل می دادند
 مصدر شوپس و ساد گسب و اکثر بوحداران از خوف به سهر آمدند

رفتن قلعه بیرم کانم در تصرف صرته و بر آمدن
 بهمداری بمقابله رینکوجی و تحصن جستن
 او در حصار بیرم کانم و محاصره نمودن
 بهمداری آن جارا و برگشتن بی
 نیل مقصود

معمر شدن کلیا نام ناحمات مارواریان از تعیر شیر حان نانی به موج داری
 بیرم کانم درین اوزان سنی دکریافته ازانجا که بهاو سنگه دیسائی از در آمدن

رینکوحی مستعد گشته راهی شد انعام رینکوحی بدر نه همین اراده تراوی آمد
که در بین طرقی بلاعی فریقین دسب داد رینکوحی از گرد راه رسیده و از کم
و دسب بیدیسندۀ سرکن پرکن خود را تر حریف رد - * نظم *

دو رویه سوزان بر انگیختند جوانان بهم از دوسو ریختند
نه شمسدر هندی و نوک سنان بهمدگر آویختند دکمیدیان
فصا را سر کنتهای در حمله نخسب از پا در آمد و جعدی کسته گشته
و برخی حسنه حسنه بر آمدند - کنتهای ناب مقاوم دناورده سکسب
فاحس خورد و اندان و حیران بنای فلعهجه فوحدار دسین پتلاد نظر تر سابقه که نا
مومن حان داشت آمد - مومن حان که ناسماع هنگامه آرائی رینکوحی از
کفهایب دناکها آمده بیرون قصه افامب داسب بمقنصای وب ترلی
(۱) فرسندۀ نه سلوک طاهری مستمال ساحب و او شب را گزرایدۀ زور دنگرو
بمسکن بهادۀ وب و بعش رینکوحی ده چند دسب - معدمان و رعالمی برگدات
اطراف و فریاف رجوع آوردند و دناور یعنی (۲) مکاس دار پتلاد ددان صوب آمد -
مومن حان که از اسماع آمد آمد او نعرم مدافعه از حمله گاه حوسب بقاصله
سهلی ایستاد بود جمعی از سواران حوسب اسپه که هول سوار گویند سناهی
بمودند فدوی حان نخسی مومن حان نا جعدی از گنجرایان بدر حلوی نموده
نازاده گرفتن سر راه آنها تاحتند - ناحتن همان بود و جنگ در گرفتن همان -
از فصای آسمانی گولۀ تعنگ فدوی حان رسیده در علطند همراهیان لاس او را
گرفته روی نگریز بهادد رینکوحی که ملصق بر پاسب آنها کمین داشت نه
تعاف فرازیان در آمده خود را نه مومن حان رسانند - بعضی از بیدلان همراهی
او بیدرمتابع لاش که از رسیدن مرهته پای اسماعب سان نه لعرب در آمد
بدر رفتند برخی از آنها نا در بندر کفهایب حلونار نه کسیدند بالضرورة مومن حان
ناجمعی از نامی ماندگان تعنگ تر و تعنگ در بوسب و جنگ کنان قصد

(۱) ترل نصم نون و مسکن رای منقطه آنکه برای مهبان مهبان سارند ۱۲ *

(۲) مکاس نکسرمم حبب کردن حراح و حراح گرفتن و ناح گرفتن *

داری مومن خان منقصدی گسب صدر خان نانی بطریق احارۃ متعهد سده شتلف چون بهمداری را از طرف بهرام خان اطمینان ملک حاصل گسب کلال چند نام معروف نکلیا را که در رمقه سائرانداس بود از انجا که درس (۱) مدالست و (۲) تلنس را از انلس تعلیم داسب از تعریسیر خان نه فوج داری ندره گانم حمعی ' مارواریش همراة نموده فرستاد و شتر خان بر آمده نارادۃ ناره سدور معال حاگرد نمومع کهرده آمد و سدد بیانب فوجداری سورقه از انتقال بهرام خان ندم محسن خان د'لوی او رسید و معلس خان حاگردار محمود آباد نادر ملاوت مومن حل نه کندهایب ستدفته چندی افامب وزید *

مقرر نمودن اومان بآئی چوتنه این طرف دریای
 مهی را از تغیرکنتهاجی کدم بنام داماجی
 گایکوار و آمدن رینکوجی به نیابت او
 وجنگ نمودن باکنتهاجی و شکست
 دادن و وقوع جنگ با مومن
 خان در سواد قصبه پتلاد

همدرین سال اومان دائی چوتنه این طرف دریای مهدری را از تعیر کنتهاهی کدم نه صمیمۃ چوتنه آن طرف نه داماحی گایکوار مقرر ساحب و رینکوجی نامی نه بیانب او نا فوجی از آب مهدری گرسنه نارادۃ مداحلب در آمد و بنادر بندوبست و برداستن گماشته های کنتهاهی نرد و حوزد و تاحب فریات برداحب کنتهاهی ندر حهب ایستادگی دحل سرعت هرچه تمامتر حوزد را نمومع اندد موگرپی معمولۃ نللاد رسایید و نارادۃ مقابله و بر آوردن

(۱) مدالست ناول مصوم فریب داس *

(۲) تلنس نعلۃ کاری کرد *

انری از (۱) ننه واردوی بهرام خان نامی نه گراسته بمدرل گاه حویش آمدند ارانجا که نثوان و بهمداریان متمکن گردیدن بهرام خان را در سوربه محل خود می دانستند و آنکه در مخیله شان نمی گرش نسل ترس وحبی صورت گرفت جمعی از آنها از راه دور اندیسی گاو بخرمی مومن حال سده تمهید نموده بهمداری را ظاهر ساختند که او نظر براندازی حسی و همعومی اول سدد عهده داندانی را فرستاده کمر بهرام خان سب که کار نایی حاکماند و این معرکه در ناشاره او بر پا گشته بود صلاح کار این سب که نه همنی گرمی او را از میان ناند برداس که دیگر کسکه سرورده داشته نانش درین صوره بیس و درین ناف نا صرار و مبالغه کوشیدند بهمداری که بهره از فعل و یک گونه نا مومن خان اتحاد داس و بدر حرات و مهابت بهرام خان مشخص نه گشته دور اندیسی را کار فرموده ناین حکایک همداستان و هم آوار نه گس اما این زار سرسته نماده زبان رد خاص و عام گردید چنانکه بیسیری از احامره ماروار صریحا در راسه و نارافاسلی آن پرداخته ناسمه ندین براده مبرم گسته نه عنوان ناشایسته می سرائیدند تا آنکه رفته رفته این نعه گوش رد مومن حال گردند - (۲) تشب خاطر بهم رسانیده (۳) تمارض نموده و از بهمداری رحصب حاصل کرده بصوف کهناب شتاف - همداران ایام که امتراح فصلین بود رافم ننام انکراف مزاج از حادّه اعدال نامحدآناد آمد و بهمداری نا النام بدیرونی حراحاب فریب دو ماه در آنجا معامات ورزیده نس حصول صحت چون هنگام آمدنی مرهقه فریب بود نه سمب دیگر منوچه نگردیده نه نلده معاودت نمود و بیسترار بیسترار راه نخوت و عروزی که در فتح کامنایی بر بهرام حال بهم رسانید ناهد و حر و گرو و گدر که مهراج نانش در هنگام عصب دسب کمی پیارده بود آستن ستم نالا شکس برگنه موده وار هر مائر و نریاد که ایام احاره

(۱) ننه بصم اول نار و حای آن *

(۲) تشب براگدگی *

(۳) تمارض بیماری نمودن بی بیماری *

معزک سرب نا گوار 'حل چسبندد بهرام حابی نامی بود که بر طرفه
شد - * رباعی *

ای چرخ فلک سکار کردی همه را دل برده روزگار کردی همه را
نامی بهادی و مرادی دادی حوس یک یک بر گزار کردی همه را
سید نور الله و حمایه د'راں و اشکریں که پس از گشتن آف از سر از نوم غلب
دیدار سده مستعد زرم و بنکار رسدند عرصه نمود را از وجود سردار خویش تهی
و از مکلف بر دیده هر کدام بنس و پس نه و اردو را بر جا گراسته نه فکر سر
سلامت بدن از آن مهلکه دل گسل افتاده بدر رفندد مارواریان را که این گمان
نمود حوس مبدان را یک ناره از وجود حریف حالی دیدند دسب نه بهد
و عارت اردو از ناطق و صامب در از ساخته مانند جوان یعلی ترکان در نمودند
ری سنگه بهمداری از روی حرم و احتیاط که لسكر مخالف عطف عدل داستند
منادا درین صمن حیلله ناسد نا پناوتان نامی و مرد مان کاری در مبدان ایستاده
در تفکص و تحکس مآل کار بهرام حان که حدیجی بداشت بود که ناگهان یکه
سوازی (۱) پلارک هندی آخته - * بیب *

ربص و رعافس دورای و دو روی زبان آستی حواة و دل حدگ حوی
چون رون حاطف و ریج عاصف اسب تازان بصوب رسا مژده فتح گویان مانند
فصلی آسمانی برانر بهمداری رسده حانک دستی نکار برده موه بعد احری نه
در رحم منکر نمایان یکی بر ناصیه و دیگری بر شانه نواخته نه تهییب و مبارکباد
پرداحب حصران او را در میان گرفته بر خاک هلاک انداختند و معلوم نه شد
که چه کس و از کدام مروه بوده هر چند دستر حستند کمتر یافتند گویند که پس
از پراگندگی چهره او را ناآتس سوار ایدده بودند که تسخیس نه سود نالکمله
بهمداری پناوتان را بجای خود ناوا پرداحتن مردم از بهد و عارت گراسته
رحمدار نه حیمه برگسب و بردیک نه یک یاس و بیم از روز بر آمده مارواریان

شد و هنگام تافدن سپهسوار زرین سپهر روز و رو دفرار نهادن سناهنی شب در مور حال
پس رو دواید ارانکا که اکثر لشکریان و حماعه دران که دنابر عسرب حرج نرفا
گردنی مند عظم در بهرام خان داشتند چندان رمعی سردار دگراشته اطاع
پر نر نمودند مورچال هارا حالی گراسه نعوی در حابهی فصد که فرود آمده
نودند و نرخی در حمة که در دیک بود پازة ارانها که طوائف معدنه برای عسرب
همراة داستند ناستراح می برداشتند و بهمداری و مارواریان را کم حرأب
پنداسته رموع اینواضع بخواب و خیال سان دنگرسب و چندی ار حرأئر چیان
و پیادگان نرمدار که آنها نیر نعل آندک -

* مصرع *

آلوچو نآلو دگر دنگ نر آرد

نه ععلب و بیخبری در مورچال نر می نرند ار رسیدن ناگهانی مارواریان
سراسمده ار حواب نر حسته حرکت المدوحی نموده سربا نرهده رو دفرار نهادند بهرام
خان در نیرون حمة نا چندی ار مخصوصال و هم صعدان افامب دآسب ار
مساهده این سانکه رمعی ار روی خلادت و نهور ذاتی ار قلب مواض و کثرب
مخالف بیمدیسیده نلا ترمف د' معدودی که حاضر بودند سوار گسته در میدان
مبارزت نحلان در آمده سرراة نر حریف گروب و ننگ کوته یراق در پیوسب
ارانکا که شردمف ولیل نودند مارواریان ماروار ندرزش حلقه رده نرد و حورد
نردانند انوتراف ولد ملتعب خان و پسران مهر علی خان و منر علام عالم
حماعه دار و چندی ندرجه شهادت فائز شدند و حود نیر رحمهای کاری سمسیر
و دیره نر دانش محمد ملی خان که حسب الطلب ار کهو که نا حروری سرب
و ناروب و حرج همان شب وارد سده دنابر هنگام شب و بیگاه در فصد نمومف
گسته بود نا معدودی ار استماع نربا گسنن هنگامه نه ععلب در رمعی که بهرام
خان رحمی شد رسند چون کار ار کار گرشنه و عرصه را ننگ دید او را که امید خان
نری نداشت نر داشته نه صوب سپهر راهی گسب که دس ار یک دوساعب
تسلیم سد سناسب او را ندانکا رسانده نخابک سرب واحدی ار آشنا و بیگاه
نرحنات و ممانت و نردن بهرام خان اطلاع نیامب و ار سلسله کاظم بیگ که همه ار

روزگاری و آوازی حاتم از بد معاشی مازواریان به ستوه آمده بودند بر پا شدن
 این معرکه را از مساعدت وب و یازوی نخب تصور می نمودند از استماع
 این معال که باعتبار ظاهر نوی بی دی وحس بمسام سان می رسید حمل بر
 عجز طرف ثانی نموده امر موهوم علفه خود را موعی پنداشته متعلق اللفظ
 بحوش و حروس در آمدند و باظهار تهور و حالات پرداخته گفتند - * نظم *

که تائیم گر زوی اریں رستخیز شود حرمین ما نداد ستیر
 هریمب نمائیم گورین بلا شویم از وطن ها نه کلی خدا
 حداتی وطن سحاب باشدسی کجا آورد تاب آن هر کسی
 درحینکه سد کدده از حای خویش نه بیند در آنجا دگر نای خویش
 خدا گسب هرگه که تیر از کمان شود از کمان دور تر هر رمان

که هیچ یک ازین مقالات در وب کار از موه احدی نه فعل پیامد چنانکه از سون
 کلام آینده بوضوح می پیوندد - الفصه بهرام خان که در عین جوانی سرد و گرم
 روزگار نه چسبده و تجربه حاصل نه کرده بود از استماع گندار واهی بیبوده گویان
 موی دل گسته راضی نه صلح نه گردید و فرار بکنگ افتاد فرستادهای بهمداری
 معاودت نموده آنکه دیدند و سپیدند گفتند بهمداری بیر دل بهاد رزم و بیکار
 گسته از آنجا برخاسته بمصله دله توپ بمقابل حریف فرود آمد و از هر دو جانب
 با مروحتن دائره توپ توپ را گرم ساختند بهرام خان که پسب نه فصله
 دهددوه حمله زده بود از روزگار گسستن حدک بمصله سهلی از اردو (۱) سامیانه
 نصب نموده شب و روز استقامت کردند و تا سه روز متوالی توپها دهی از آنس
 امسانی نداشتند که از لیسر بهرام خان شقه مستمل برسیدن فعل سعد دیدت
 صوبه داری که موعی از اصل نداسب رسید و بدین شهرت دهل سارو رندو کوس
 شد مانی بنواش در آورد بهمداری آخر شب روز چهار سنده عره ماء حمادی
 الاوی آن سأل نه کمر بندی فوج امر نموده نامامی سپاه که موب سس هعب
 هزار سوار مازواری و گجرات بود مکمل و مسلح سده بقصد برداشتن معال سوار

(۱) سامیانه لعب ترکی بمعنی ساه نال ۱۰ *

آمد و رب نمایند همراه گرفت و محمد اشرف عوزی که عذر لنگ درد را بنام مومن داس با جمعی مدد خرج معوز نموده بود مهراج نام بیسکار که بجای خود در بلده نصب کرده بود یعنی فرمود که در قلعه از یک نه محافظ بردارد از آنجا که کولان چالسته حور سده بودند در همان ایام حاسوسی نموده شنی از جانب دیوار مسرف دریا برد نانی از شاخ درختان درسب نموده نه قلعه در آمدند و از مکانی مکانی که محمد اشرف فرود آمده بود دکان صراف مارواری را نه صرف در شکافته کسب حد از رز نقد بردند و احدی مانع و مراهم آنها نه سد - الحاصل بهمداری کوچ نموده نه قصه دهولقه و از آنجا موضع کوته را بتاح در آورده منزل کرد - روزی چند بنامر گرد آوری حدس علت مبهونه معاملات وزرید که خبر دوستی بهرام حال را نه دهددوه که قرب پانزده کروزه حاصله داشت ششده کوچ نمود و بموضع هواله بنعاف هعب کروزه از بهرام خان دائراه کرد و بنامر ملحق گسین مومن خان و شیرخان و صدر خان که از مکان خودها در آمده بودند بوقف وزرید و آنها در همان منزل بنوسند کوچ نموده بموضع دمولی معموله دهددوه چار کروهی فرود آمده ناآبایان و بهمداریان و همراهان خودس محفل کدگانش آراسته در صلح و جنگ و (۱) مکادب و (۲) مکاشحت (۳) مطارحه نمود و آنها بران قرار نام که مومن حال و صدر خان نانی و نائب دیوان صونه و ارباب بکر بر را بنامر رفع مکاصم و قرار مصالح و معاودت مسروط بر اینکه خون حسب الککم اقدس در باب استعلال مهارحه ورود فرموده امسال دسب از مزاحمت و متارعت بهرام خان نار دارد و در سال آینده بهر که حکم صعدن نه سرف صدور پیوندد بی ممانعت نامر مداحمت پوزارد باید فرستاد - خواندن بعد احوال بهرام خان سنانه در بدرون حیمه گاه ملاقی شدند و آنچه ناآنها حواله بود نادای رسالت پرداختند از آنجا که برفه سناه گکرات از ممر بی

(۱) مکادب با کسی دوستی دانستن *(۲) مکاشحت با کسی دشمنی کردن *(۳) مطارحه ناول مصوم با کسی معنی بر افگندن *

سریعه تعلق پذیرفته بود نرهان الملک که مری بهرام خان و علی زعم امیر الامرا
رسد و بیش آمد او را منظور و مری میداست سند آنجا نامه او از دفتر
حاصله حاصل نموده فرستاد و احکام والا مهر و رتر الملک در نان اعاب و ار
داستن بهمداری نائب مهاراجه از مخالف و تقلصی سه ندی تمام مومن
خان و دیوان صونه و بخشی و فاع نگار و مدوی درگاه سرف و رود یاف بهرام خان
نقل سند را بنابر ملاحظه بهمداری فرستاده خود به تهیه گرفتن دخل پرداخت -
بهمداری پس از اطلاع این معنی از آنجا که بحسب اتفاق دران سال آب
عوس حوزی مرزوعات در تمام صونه و حرانی سند رویداده بود آنرا دسناور
نموده به تمهیدی مقدمه عزل بیرم گام را از ارباب تکبیر رسانیده به حضور روانه
ساحب و عرض اقدس رسید حکم والا سرف صدور پیوس که امیر الامرا و رسد
و او برخلاف نرهان الملک حسب احکم مهر خود در استقلال و بحالی ندم
گام تمام مهاراجه نوشت و در داک که درد رام و رود یاف به بهمداری رسانده
رسد گرفت بهمداری بمکرد وصول حکم که حسب الخواهس او بود نقل آن را
مهر مستعد خان فاضی درد بهرام خان فرستاد و او بخند پس نرهان الملک
ارسال داشته حقیقت حال را بوس - نرهان الملک ازین معنی تر آشسته
در حضور اشرف اعلی نا امیر الامرا درین مقدمه گفتگوی حسب آموذ نموده
به بهرام خان پاسخ بلام آورد که بحسب جهات خاطر جمع داشته بهر نوع که دادد
و تواند در مداخل بیرم گام کوشد بهرام خان به پس گرمی آن در اندک
مرب قریب سه چهار هزار سوار و بیاده از مدیم و حدید تکبید نموده چند
سرف توپ و لوازمه حرف سرانجام داده صادق علی خان را به نائب حونا گده
گراسته بر آمد بهمداری بیر آگهی یافته فوج مارواری که در پرتاب بود و مومن
خان و شیر خان و صعد خان نامی را طلب داشت و نگاهداشت سنا نامی
مادگان گجراتی و مرب توپ خانه پرداخته ندم معامله بر آمد و عدد الحسب
خان نائب دیوان صونه و محمد معاهد الدین خان بخشی و فاع نگار و رام
حروف و رحیم یاور خان سراول را بحال اینکه اگر نه گفت و نبود کار انکامد

حوانا بددند که نا دمدن نعم صور يوم العسور بدار بسود و رام حلی حون
 رفتش برسیده بود رحمی گشت و شهرت دادند که او ناشان یا ارم سهریان او
 که انکار از افعال نکوهیده او داسند بدین امر اعدام نمودند - تیغ بیگ خان حانه
 اس را بدست آویز بدن مال بهرام خان نه صط در آورد و بمنبع حظیر متصرف
 گشت - چون از ممر چلبی خاطر را پرداخته اطمینان قلب حاصل کرد در صدد
 انهدام بدیل مصر حناب سید علی واعظی که اکثر اوقات امری را دستاورد نموده
 هنگامه آرائی می نمود چنانچه دفعات سنی دکر یاب بعد چندیکه حون
 چلبی پایمال گشت جمعی از افاعده مهدونه را که سدد در یاب مذهب آنها
 طعی داسد برگماسب - آنجماعه فرصت نموده شنی بخانه اش در آمده
 بحسام حون آشام پاره پاره ساحند - تیغ بیگ خان نه کلی از فتنه انگران و واقع
 طلبان خاطر خود جمع نموده مطلع را صاف صاحب و نه فراع نال دم از استقلال
 و اسنداد رده نامر حکومت اسعال ورزید صعدر محمد خان که نامر یاب می
 پرداخت چو در سیمای ملا فخرالدین پسر کهتر عمدة البجار رشادت و جوهر
 ذاتی مشاهده می کرد مکرر بیع بیگ خان را جهت ملحق ساختن او نه
 یدرس ترعیب و تکرص می نموده و می گفت که افعی را کشتن و بجه
 اس نگاهداشتن کار حردمندان بیسب اما تیغ بیگ خان معور این معنی نمی
 گشت و از اندیشه این که منادا برادرش بی اطلاع آواسینی رساد نه مدئی رحص
 کرده فرستاد و او چندی در اینجا بوده نه دکن برد آصف حاه شتاب *

مقرر شدن فوجداری بیوم گانم عرف جهالوار از
 خالصه شریفه به بهرام خان و رسیدن او
 به دهندوقه بعزم مداخلت و بمقابله
 شتافتن بهنداری و رویداد جنگ
 و کشته شدن بهرام خان

دیگر از سوانح این سال کشته شدن بهرام خان اسب تدئس این معال
 برسدل احوال آنکه پرگنه بدم گانم عرف جهالوار که در عوض دولقه بحالصة

کمی در امر تجارت از عمده التکار ملا محمد علی بداسب و پیوسته فریب در هزار
کس از عرب و رومی نبوی بودند و در تر انداختن بهرام حل و عمده التکار
ساعی گسته و در حدی بر آمدن بهرام حل دسب اندازی بر اموال او نموده
چندینچه نالا گریست یح ننگ حل او را بقیه امر سر و مایه فتنه و فساد بصو
نموده عظمی خاطر نبود در تدبیر دفع او نا خود می اندیسید از آنجا که حللی
مرد عیس و نه تکلیف ایام خوانی چنانکه شاعر گوید -

* نظم *

خوانی حلوه دارد دل افروز که هر صدکس بود چون عید نوروز
خوانی فصل عیس و کامرانی است نساط افرای دل فصل خوانی اسب
نه سرب ناده از توانی و نمودن حام ریکانی امدام داشت و ناز معینه که
نامطلاح هدد راه حتی گویند نعلی خاطر بهم رسانیده سیفته و والک آن دگار و ددام
ولف آن عزال گرفتار -

* نظم *

دو چشمس دو آهوی مردم شکار دو اسرو دو سرفتنه زورگار
رمن سوده گنسوی عذر لب در آویخته ر افتابی دو سب
اکثر اوف نا معسوفه خود نه صداب طبع مصمون آنکه -

* نظم *

گل بی زح یا حوس نباشد بی ناده بهار حوش نباشد
نه عس و طرف و کامرانی و کسیدن ساعریک سب و دو سب (۱) بنتوت نموده
داد عسرت می داد - انده اعمار باع مسرف بر لب رود تپتی رافع سده حوس
از راه حسکی حمانه عرب و رومی ملازمان او نه (۲) کسپک می پرداختند تبع ننگ
حل را تدبیری که نا بعدیر موافق داشت نه خاطر آمد و در سنی که بدستور
معهود حللی سر گوم نساط بود جمعی را کشتی سوار فرستان که از دریچه عمارت
حلب دریا که از ناسدائن حالی اسب نالا بر آمده او را مستانه نه بهانکه عدم
فرستند فریب نصف سب فرستانها بدانجا رسیده دستگیری کمد نالا بر آمدند
و حللی را که مسب لا بعمل معسوفه در نعل در محفل حلوت سرگران حواف
عقاب یافتند بلا سوس و تامل نچند رحم متوالی کاری نه مصحح دستی

(۱) بنتوت سب در حای بودن *

(۲) کسپک اعه ترکی بمعنی ناسدانی *

دیده و سدیده بودند طاهر ساختند و معاملت در پئس شد پس آمدند و سد و میل و فال سعی تمام نک لک و هفتاد پنج هزار روپیه بطریق مقطعی قرار نامت خون رزی در میان نبود - عکالة نئسب و پندهرار روپیه را اسب و شتر خود و همراهیان بدادن تمسک میب نموده داد و در عوض نامی روزآور خان برادر و عجب سدیگه بدشکار و اکرا کولی و امرا کولی را که ناحمییب خودها نه طمع مردن عئیب و ناحب برفابت آمده بودند تا ادای آن نه عمران برعمال سبرد و بموجب قرار بدیدن و رخصت سرداران دکهی و راهی شدن ستاب آنها بتواضع پارچه و اسب و یک رنجر فدل ماده برداخته مرخص ساختند خوان مرد خان بعضی دیگر رسیده فرس اندوه و ملال ششب نغاصای طلب سپاه ار سانس ولا حق و وجه فدیاب اسب و شتر علاوه افکار سمدل وجه نامی خلاصی برادر گش - * مصرع *

ای وای که نه سد نتر سد

و در سال هزار و صد و چهل و هفتم محاکات انبغالی حاگیر شرف الدوله و دیگران نه عهده برادر زام که دران اوان نه منصب پانصدی داف پنجاه سوار و خطاب اسمعل محمد خان نو سرامزار سده معمر گش و ار دفر حالصه سرفیه اسناد و احکام والا نمهر وزیر الممالک رسید چون هفتاد و پنج هزار روپیه مدکمله تنخواه بهمداری عوض حاگیر مدصداران بر مومن خان بوصول در آمده و رجم یاور خان بکصور فرساده بود حکم شد که ار وجه نامی بدخواه موصول سی و چهار لک دام موصول موصوفه حواله اسمعیل محمد خان نماند که ارسال دارد ازانکا که دیگر نامی بمعرض انصال برسند نه عمل در نماد *

کشته شدن احمد چلیی تاجرو سید علی
واعظ و روانه شدن ملا فخرالدین به
مبنی از بندر سورت

ار حمله سوانکات این سال کشته شدن احمد چلیی تاجرو سید علی واعظ در بندر سورت اسب شرح این حکایب بربح احصا آنکه احمد چلیی که پای

دیگر دوسته بود نه علق افتاد - زور دیگر که سلطان زور با علم زر ناری تاختن
آورده رنگی سب را نه تعجب الدری محصور صاحب ناگهان گرد عظم علامت
روح حسین نمایان گسب - * نظم *

فر سب دران تیره گرد آفتاب بدان سان که در خاک سوخته آت
زمین در ترلزل و سم ستور ز گرد سپه آسمان را قشور
که دکهندان حلزونر مانند مور و ملخ ریاده از حد و خون مانند نلای ناگهانی
و فصای و نمر آسمانی رسیده ملعه را نطقه وار در میان گرفته حلقه زدند و مانند
دریای خون حوار محیط گشته حصارهای را در گرداب حرب انداختند و حلقه
عذر از حکایت سده بیرون آمد - * نظم *

ز خوش سواران دران ناحیه گزرگاه شد تنگ بر عاص
عقل از سرها حیرتاد گعب و دسب از پا گم گردید اعلی و ادبی مرگ خود را
نرای العین مساعده نموده از حان و مال مایوس گشته بماتم داری خودها
دشسته - * نظم *

گرفته یکی مرگ بر خوستنی و صب دوسته نوردودن
هوس داشت آن دیگری داورزی ز اندیشه مرد و صب نری
چون ازان وز طغ خود حوار ولعه نا پیدا کنار بر آمدن امکان نداشت لاحار دل بهاد
مرگ شده نه صاطه و شعار راحبوتیه که در چمن هنگام کسوف خود را در عفران
رنگین ساخته می نوشند که ناصطلاح کسریه گویند و این علامت اظهار کمال تهور
و شجاعت است و کسی که کسریه درین وف سود نکر کشته شدن رهائی ندارد
لهذا جوان مرد حان نا چندی از محصوران و دلیران ملنس بدان لباس شدند
مرهقه از روی پخته کاری و حرم و هویساری پندتان چند را بدر یارب احوال و کم
و کیف لسكر و نام و نشان سردار متحصنان بعنوان گعب و ششود بنعام گزار فرستادند
و آنها آمده با جوان مرد حان ملاقی شدند دران امن بموجب اشاره بنابر نمود
فرستاده دو سه اسب و ستر را بعضی از سپاه پی رده بی زبان چند را از پا در آوردند
و این معنی را ناصطلاح هدد حوهر نامند که بپر نشان دل بهاد شدن مرگ است
پندتان مانع آمده کار پردازان حوامرد حاضر همراه برد سرگروههای خویش برده آنچه

سپاه تنخواه داران بدادن تمسکات بوعده خود را از نعلی بیداری خلاص
 صاحب و روانه موبعد و سمی محال حاگر خویش گردید و طلب سپاه
 علاوه نقصان احراز داری گسب که نه هیچ قسم عهده بر آئی ازان در خود نمی
 دید اهدا تدبیری نا خود اندیشیده که اگر موافق تقدیر باشد برگردد ایدر را از اند
 سنگه و رای سنگه برادران مهاراجه که قبل از نظر نظام در حاگنرس مرحمت
 گشته و او در عوض حصه رهنداری بآنها داده بود اقتراح نموده امکان حد را
 که گدکاس داشته نتاح در آرد برین عزم مصمم گردید و اگر اکی کولی
 موصع کمپوس را نامیدواری دستبرد و عذمت نا جمعی از کولیان نه همراهی
 خود دعوت نمود و او نه طمع در افداده احاب کرده مراقب گردد و در بین راه
 امر اکولی رمندار موصع ایلول کاتره معموله احمد نگر را نه همان بهج همراه گروته
 بر سه کروس اندر که فلحجه مستحکمی دارد و چهار طرف مندان و سعی اسب
 امامت ورزیده هم بر تسخیر آن حا و ناح و فریاد گماشت - برادران مهاراجه
 وسع و طامع مدافع و مقابله می پرداختند از فصلی آسمانی درین صم ملهار
 هولکر و راجوی سدهنه مرهته نا اندوه کثر فرستاده باخبر او که هر سال بصونه
 مالوه از بردیکی فسنه درحد بدان صوب می سافند بدانجا پیروسته بودند راحه
 اندد سنگه ازان اطلاع یافته چون ازان ناحب فرست بودند فکر بر اصل نموده
 مسرعان سرع السیر نه فعل منلعی چون خود نه نهائی عهده بر آئی بداس
 بر ملهار را و فرستاده معاوی خویش و برداشتن حریف استمداد و (۱) استمداد
 کرد دکهدان انس معنی را از مساعدت بحب و معدمت رف بصور نموده در یک
 برده دو نوازا شدیده گرفی وجه متعنه و ناحب و عذمت نقول آنکه یک گردو
 فاحته دانسته بودند صوب آوردند و حندی برین ماحرانه گرسنه بود که یک روز
 بیس از رسیدن آنها افواة این خبر ریل ردگسته نه حوال مرد خان رسید - حمل
 بر از احف و سهرت بی اصل دادن طرف نانی بدتر مصلحت و انداختی
 سنگ نعره و تدبیر در مندان عزم خود تصور نمود - چون مسیب انردی بدوعی

(۱) استمداد اری حواسدن و فوی شدن بعد از صحنی و دلیر شدن ۱۲ *

دیگر دوسته بود نه علق افتاد - زور دیگر که سلطان زور با علم زر ناری تاختن
آورده رنگی سب را نه تعجب الدری محصور صاحب ناگهان گرد عظم علامت
روح حسین نمایان گشت - * نظم *

فر سب دران تیره گرد آفتاب بدان سان که در خاک سوخته آید
زمین در ترلزل و سم ستور ز گرد سپه آسمان را قشور
که دکهندان حلزونر مانند مور و ملخ ریاده از حد و خون مانند نلای ناگهانی
و فصای و نمر آسمانی رسیده ملعه را نطقه وار در میان گرفته حلقه زدند و مانند
دریای خون حوار محیط گشته حصارهای را در گرداب حرب انداختند و حلقه
عذر از حکایت سده بیرون آمد - * نظم *

ز خوش سواران دران ناحیه گزرگاه شد تنگ بر عاصب
عقل از سرها حیراناد گف و دسب از پا گم گردید اعلی و ادبی مرگ خود را
نرای العین مساعده نموده از حان و مال مایوس گشته بماتم داری خودها
دشسته - * نظم *

گرفته یکی مرگ بر حوستی و صلب دوسته نوردودن
هوس داشت آن دیگری داورزی ز اندیشه مرد و صلب نری
چون ازان وز طغ خودکوار ولع نا پیدا کنار بر آمدن امکان نداشت لاحار دل بهاد
مرگ شده نه صابطه و شعار راحبوتیه که در چمن هنگام کسوف خود را در عفران
رنگین ساخته می نوشند که اصطلاح کسریه گویند و این علامت اظهار کمال تهور
و شجاعت است و کسی که کسریه درین وقت سود نکر کشته شدن رهائی ندارد
لهذا جوان مرد حان نا چندی از محصوران و دلیران ملوس بدان لباس شدند
مرهقه از روی پخته کاری و حرم و هویساری پندتان چند را بدر یارب احوال و کم
و کیف لسكر و نام و نشان سردار متحصنان بعنوان گف و شدند بنعام گزار فرستادند
و آنها آمده با جوان مرد حان ملاقی شدند دران بین بموجب اشاره بنابر نمود
فرستاده دو سه اسب و ستر را بعضی از سپاه پی رده بی زبان چند را از پا در آوردند
و این معنی را اصطلاح هدد حوهر نامند که بپر نشان دل بهاد شدن مرگ است
پندتان مانع آمده کار پردازان جوانمرد حاضر همراه برد سرگروههای خویش برده آنچه

ساحته حاضر نمود چون طلب شد گان فراهم آمدند ناشاء بهمداری بنابر پاس
مرصی او احمد و سرگروهان هر فرقه نالشی خوشحال چند را بمیان آورده رنن نه
نظم کسودند چون در صورت مرستادن لوح و مکه صره حوهری واره و گرفتن
خوشحال چند که دسب اندازی و حرانی بر دیگران سرانب می کرد نه
صوادند حمر اندیسان نا تمام حبب در آمد و محمد معاهد الدینی حان نائب
نخسی و فائع نگار و رام حروف و نكرام پیشکار موسی حان و عبب سنگه بدسکار
حوادمرن حان و رحم یازر حان را نا چندی از مارواریان برد او فرستاده پنعام داد
که همنی امروز از شهر بر آید در صورت ایستادگی هرحه خواهد دید از خود
خواهد کسد مرستاده رفته نادای رسال پر داحتند ارانکا که پس گرمی
از حوادین داشت نه حسب و خیر و حوس و حروس در آمده از بر آمدن
سوار رد رام که صوبی از دلدهی آنها سنده بود و بالفعل که برخلاف مساهده
می نمود خوشحال چند را مخاطب ساخته گفت * مصرع *

مرن بی نامل نگذار دم

اگر درین باب نمسورف پاسخ داده شود خوف اسب که عجب و شفاف ردگی
موجب ندامب و پسمانی اسب نا نعدام و عبب سنگه و دیگری که محل
اعتماد خود دادند بکاره نشسته کنگاش نماد اسب اسب آنها که در حضور
مردم از خوف افسای زار بهایی از او نعم لب را گرفته بودند متعق اللفظ گشته
گفتند بسیار بموقع اسب و دسب خوشحال چند را گرفته در حلول شدند
بمقتضای وفب که از حوادین اعانتی نمی توانسب بعمل آمد صلاح و فلاح حل
او را در بر آمدن دادند و او همان وفب در استعداد بر آمدن برداحته نزدیک
آفتاب رد بیرون شهر در نور الله پور فرود آمد و روز دیگر بموضع پنها پور و ارانکا
در موضع ناسده دوله را نا مسکی کولمان رفته امام و زربد و این فتنه فرودسب
چون مغل از منان بر حاسب نانعراج خاطر مارواریان بیداد گرو بهمداریان
حفاظتیه - * لمؤلفه *

همه رشب طیب همه رسب کار ناصرار مردم همه ماروار
همه دد سرستان همه دد گهر همه تحم شیطان پدر بر پدر

* رباعی *

ار حرم حقیص خاک تا اوج رحل کردم همه مسکلات عالم را حل
بیرون حستم رند بر مکر و حیل هر بند کشاده شد مگر بندِ احل
و یسارِ بدعتی انعام ریاده از حوصله اس رصامد گشته نترانه که یادش دادند
مترنم گشته رف *

بر آوردن بهنداری خوش حال چند سیئه را از بلده بنابر نا موافقت احمد سیئه و فوت احمد

سابقاً رسیدن حوشحال چند سیئه بدسب آویز پروانه از دارالخلاف
بهمراهی راحه نیک سنگه و فنام نمودن نامر سنیهی سمب گراش بدیروته
از انکا که نار گرفتنی مصادره از گنگا داس و معرول ساختنی او از سنیهی احمد
نامی سر گروه نواهر را که در امور گرفتن بیوره و مصادرات و ابواب ممدوعه
ناسترسی خاطر بهنداری می پردازد احب لهذا مرجع جمهور گسته حوش حال
حدد را استعلائی بدسب نمی آمد و پیوسته در اکثر معاملات بیوره و معدنات
مصادره نا احمد کسمکش و ممانع می نمود بهنداری نا طهار احمد که او مختل
کارها اسب مورد عتاب و خطاب ساخته در صدد ایدا و اصرار و رسانیدن حب
نا فید داشتن و بیرون کردن در آمد حوش حال چند نقرس دریام مکنون
صمیر او نموده از آمد و رف متعاعد گسب و جمعی از عرب را نوکر ساخته
بر دروازه حوهری واره و دور خانه خویش رسانده بمحافظت پردازد و بدستور
کپور چند بهندسالی مانع گرفت و گیر مردم شد اتعافا دران ایام مومن حان
و حوامرد حان تقویب امری در بلده پیام داشتند بهانی اشاره هنگامه آرائی
بخوس حال چند کده بودند او تقویب خواندن بدش از نس حوش
و حروش داشب - از سدوح این سانکه بهنداری محمعی منعقد ساخته مومن
حان و حوامرد حان و فامی و ارباب تحریر و احمد و گنگا داس و سر گروه صرافان
و تدارف پدسگل مسلم و همود را طلب داسب و موج را نا توپ خانه مستعد

ساحه نامر تعارت مامور فرمود عمده التکار در بدیبر و اندسه کار خود و نکات
 از تنگای رندان شب و روز بفراری داشت تا آنکه تا یکی از پلسدان طرح
 احتلاط انداحه بدادن انعام و امندواری آندده سارش نموده اسباب کباب
 ندسب آورده و عدالعرص عرائص مشتمل برحالات و سرگرسب خویش به
 مقرب العصره و الکافان حافظ خدمتگار خان بحصور و ناصف حاه که در دهی
 بود پهنایی فرستاد و بنابر مرید احتیاط بدفعات تکرار این معنی پرداخت چرون
 آصف حاه از بندر سورب فریب بود یساول تعن ساخته در اسبکلاص عمده
 التکار به تمهد و بهدید تبع ننگ خان را دوسته مدعن نمود یساول رسده ربانی
 در آنچه بدو حواله بود طاهر ساحب تبع ننگ خان در طاهر با طهار انقاد و بعد
 امر در آمده روزی را حبب خلاصی و ساعتی برای رهائی عمده التکار معین
 ساحب و بتزئیب خلعب گوان بها و اسب (۱) بپچان بنابر نواصع و معدرب عمده
 التکار به کار برداران خود امر نمود و این معنی ربان رد خاص و عام گردند و در
 صمن به اندسه اینکه مار رارحمی گراستن کار خود مندان بیست اگر او رهائی ناده
 بود آصف حاه شناند از (۲) دغبر و (۳) فطمر سرگرسب و ما یعرف خود آگاهی
 داده تطلم نماید مسرد ناند ساحب حور دشمن موی اسب چه فنده ها که بر
 پا بشود و جدا داد که انعام کار به کجا منتهی شود اگر وجودش از میان برداشده
 شود اولی اسب لهدا سم فاند و رهرحال گسل در کارش کرده مسموم گردانند
 گویند که سه دفعه انر بدیره گسب بالاخرش در شعی که فردای آن روز موعود
 خلاصی بود (۴) معنوق گردند و شهرت دادند که شادی مرگ سد و لاش اوزا
 بر پالکی انداخته بکانه اس فرستاد -

(۱) بپچان لعب ترکی اسب عراقی را گویند ۱۲ *

(۲) دغبر ناول معنوق در لعب حامک حورد که بر بست اسدحوان حرما می

باشد ۱۲ *

(۳) فطمر ناول مکسور بومسک نارک که بر اسدحوان حرما می باشد ۱۲ -

(۴) معنوق یعنی رسمان در حلق کسی کشیده شد ۱۲ *

* رباعی *

اگر حرم حقیص خاک تا اوج رحل کردم همه مسکلات عالم را حل
 بیرون حستم رند بر مکر و حیل هر بند کشاده شد مگر بندِ احل
 و بسا دل نداشتی انعام ریاده از حوصله اس رصامد گشته نترانه که یادش دادند
 مترنم گشته رف *

بر آوردن بهنداری خوش حال چند سیئه را از بلده بنابر نا موافقت احمد سیئه و فوت احمد

سابقاً رسیدن حوشحال چند سیئه بدست آویز پروانه از دارالخلاف
 بهمراهی راحه نیک سنگه و تمام نمودن نامر سنیهی سمب گرایش بدیروته
 از آنجا که نار گرفتگی مصادره از گنگا داس و معزول ساختن او از سنیهی احمد
 نامی سر گروه نواهی را که در امور گرفتن بیوره و مصادرات و ابواب مملو
 ناسترعی خاطر بهنداری می پردازد احب لهذا مرجع جمهور گشته حوش حال
 حدد را استعلائی بدست می آمد و پیوسته در اکثر معاملات بیوره و معدنات
 مصادره نا احمد کسمکش و ممانعت می نمود بهنداری نا طهار احمد که او مختل
 کارها اسب مورد عناف و خطاب ساخته در صدد ایدا و اصرار و رسانیدن حق
 با فید داشتن و بیرون کردن در آمد حوش حال چند نفر رس دریاف میکنند
 صمیر او نموده از آمد و رف متعاعد گسب و جمعی از عرب را نوکر ساخته
 بر دروازه حوهری واره و دور خانه خویش رسانده محافظت پردازد و بدستور
 کپور چند بهنداسالی مانع گرفت و گیر مردم شد اتفاقاً دران ایام مومن خان
 و حوالمرد خان تقویست امری در بلده پیام داشتند بهانی اشاره هنگامه آرائی
 بخوش حال چند کرده بودند او تقویست خواندن بدش از نس حوش
 و حروش داشت - از سدوح این سانکه بهنداری محمعی منعقد ساخته مومن
 خان و حوالمرد خان و فلسی و ارباب تحریر و احمد و گنگا داس و سرگروه صرافان
 و تدارف پدسگل مسلم و همود را طلب داس و موح را نا توپ خانه مستعد

روانۀ بلده کرد ازانجا که هنگام فرار موحدازی و در آمدن خوانمرد خان ناند
 هران موی در میاں گرونه آمده بود از اطلاع این معنی ناندهران کسن و کشته
 شدن را برای حفظ آنرو بر خود قرار داده با جوان مرد خان بدرستی و حسوب
 پس آمدند چون او خود را در معرض خطر دید لاجرا از اندلی راه برگردانده حوالۀ
 ناند هران کرد ساعا آمدن رحیم یاور خان سراول و ا گداسب جاگنرات رمورده کلک
 ندان گشته درینولا بهمداری یک لک و نسیب سه هزار روپیه را نندکواه عوض
 جاگنر مئصداران حضور محکمه محصول بندر کنهپای که بعهده مومن خان
 بود داد *

مکاصره نمودن مهماجی برادر پیلاجی گایکوار بروده را و به تصرف در آوردن آنجا

از حمله سوانکاب این سال رمن بروده بصرف مرهته اسب سرح این
 احمال برسدیل احتصار آنکه سحر خان نالی از افعال سردار محمد خان حسرش
 نه ندان موحدازی بروده می پرداخت محمد سر نار سرعم و متعلقان خود را در
 انجا گراسته دنانر بندونست برگنه ناره سندور محال جاگنر روم مهماجی برادر
 پیلاجی گایکوار که برگنه حموسر را در تصرف داسب و از بروده فریب واقع شده
 برهمموی دلا مقدم پاداره که از سندن معدمه دسائی بیرم گام از حدع و مکر
 مارواریان شب و روز در اندسه دور و دراز سرمی بود درین ولا شمر خان نه ناره
 سیور شتافته وم فرصت و فابو دانسته او را برله مکاصره بروده آورد مهماجی
 نا جمعیت سوار و پیاده نا استعداد و اراده بصرف بروده آمد و داماجی را و بیر
 از سوهن گدهه مسکن خویش فوجی معاوب این کار فرستاد محمد سر نار
 دروب چهار دیوار حصار اسوار ساحه بمکاظط برج و ناره پرداخت و هر روز
 جنگ توپ و تفنگ در پیوس - سحر خان بدریاف این حصار بهمداری
 اسمداد نمود او دنانر کومک و اعاد مومن خان بوسب که هرگاه سحر خان
 بر گزر درنای مهندری برسد سربک او سده مدافعه ندهندان پرندار شمر خان

بود بهرام خان حاحی محمد ربیع را جمعی همراه نموده تا قتراع و مداخلت
 آنجا مأمور صاحب و او نامر محاصره و جنگ تند و تعنگ پرداخته در اندک
 فرصت نه زد و خورد ستر رمان را از آن بیسته بر آورده دحلل کار گسب و کیفت
 حس بود و گرفتگی گهواره حاحی محمد ربیع از روی افراد سوانج مرسله مدوی
 درگاه معروض نایب سپهر حاکم مصر گردید چون برهان الملک مری بود فادو
 یافته سطری از حواں مری و تهور بهرام خان و همراهیانش را نه عنوان شایسته
 نه عرض امدس رساند از پیسگاه فصل و عطا حاحی محمد ربیع بمصطف هف
 صدی داد یک صد سوار و خطاب محمد فلی خان سر امراری یاف از آنجا که
 نائب میرهربر خان پیوسته دنگارس شکایب بهرام خان از نائب تحصیل
 و تشخیص محالاب نایبانی و امکان دیگر نه موکل خود نوشت و امیرالا مرا
 صمصام الدوله اظهار گله این معنی را تا برهان الملک داشت درین ولا برهان
 الملک بنایب فوجداری حونا گدده را خود متعهد وجه احارة گسته سدد بنام
 بهرام خان گرفته فرستاد و او که حمعب حونی بهم رسانیده بود بلا توقف
 و اهمال زود حونا گدده نهاد منر اسمعلل نائب معرول را که یک گونه
 ایستادگی در صمیر داسب فرصت داده حرا مرا بر آورد و او که از دسب
 طلب سپاه عاجر آمده بود، برای کشتی سمب تهنه رف و بهرام خان دحلل
 کار گسته نه مهام مرحوعه و فرستادن فوجداران و تهنه داران متعلقه حویس سر گرم
 کار گردید - چون حرا منر فوجداری سورته نه بهرام خان نه نزدیک و دور شائع
 گسب سپاه بی روز کار را وسیله زوری دسب آمد و از جانب رودان صوب
 نهادند و در سال هزار و صد و چهل و شش چون بهاؤ سگه ولد اودی کرن
 دیسائی معقول که پس از گزشتن پدرش مدار کار پرگنه بیرم گام شده بود
 بهمداری که از دیر بار تمول و زرداری او را در نظر داسب و پیوسته در انتظار فادو
 بود درین ولا تدبیری اندیشیده حوامرد خان را که نه نائب فوجداری آنجا
 می پرداخت تظمنع نموده نه گرفتن و فرستادن دیسائی نوشت و او نه
 تمهیدی دستگیر ساخته مسلسل و معلول نموده در زرتنه انداخته تا معتمدی چند

عزت نمودند و از بهمداری سواى مردم آزارى و احدى امر دیگر متمسكى نمى گشت و فوجداران که در نذارک این معنى مى دوسب چون آنها در دادن امر اشتغال داسدد بعمل در مى آمد *

مقرر شدن فوجداري گهواره باره محال تيول نواب قدسيه و بهرام خان و تعلق يافتن نيابن فوجداري سورتبه بعد ازان

چون بهرام خان از بندر سورت برآمد و متعلقان او ند و پيوستند چنانچه سمت گراس يافته چندی که در بهاونگر تعلقه بهار سنگه رميددار سپهر متوقف گشت و ممددار نظر بر ساعه اسلاف او نه لوازم خدمت گرامي مى برداح و بندريج اعوان و انصار و ملازمان آمده ملحق گشتند لهذا بدبر يکه سر مايق اوقات گرامي باشد انديشيده بموس خان دوش که اگر سدد محاللات پايدامى اولکه سورتبه نه طريق عهده از دفتر ديوانى نرسد زورى جدد ددان اشتغال وزرد نا از پرده عيب چه نه ظهور آيد موسن خان حسب الكواهس سدد بمهر عدد الحسین خان نائب ديوان حاصل کرده فرستاد - بهرام خان بدسب آوير آن بقدر ضرورت نگاهداشت نموده سدد نور الله را که از بندر سورت برآمده بود طلب داسب و منوجه دستخمس و محال پايدامى گرديد و در ضمن اکثر پرگناه روز طلب را بمر متصرف مى گسب - چون حقتب سرگرسب خود را از سانب و لاقو که ددان مسعول بود نه برهان الملك اطلاع داد از انکا که برگنه گهواره ناره از افتعال صلاب محمد خان بامى در تيول و کلاى نواب قدسيه مقرر و شتر خان بموجب تکوير مهارحه در تصرف داشب و تکوير درجه بديرائى پيافته برهان الملك آن محال را بدابر داحب بهرام خان سدد از دفتر حالصه شريعه دنامس حاصل ساخته فرستاد چون دران ايام شير خان نه بمسب مهم دنامب فوجدارى بروده اشتغال داشب شير زمان برادر کهنرش در گهواره

بود بهرام خان حاحی محمد ربیع را جمعی همراه نموده تا قتراع و مداخلت
 آنجا مأمور صاحب و او نامر محاصره و جنگ تند و تعنگ پرداخته در اندک
 فرصت نه زد و خورد ستر رمان را از آن بیسته بر آورده دحلل کار گسب و کیفت
 حس بود و گرفتگی گهواره حاحی محمد ربیع از روی افراد سوانج مرسله مدوی
 درگاه معروض نایب سپهر حاکم مصر گردید چون برهان الملک مری بود فادو
 یافته سطری از حواں مری و تهور بهرام خان و همراهیانش را نه عنوان شایسته
 نه عرض امدس رساند از پیسگاه فصل و عطا حاحی محمد ربیع بمصطف هف
 صدی داد یک صد سوار و خطاب محمد فلی خان سر امراری یاف از آنجا که
 نائب میرهربر خان پیوسته دنگارس شکایب بهرام خان از نائب تحصیل
 و تشخیص محالاب نایبانی و امکان دیگر نه موکل خود نوشت و امیرالا مرا
 صمصام الدوله اظهار گله این معنی را تا برهان الملک داشت درین ولا برهان
 الملک بنایب فوجداری حونا گدده را خود متعهد وجه احارة گسته سدد بنام
 بهرام خان گرفته فرستاد و او که حمعب حونی بهم رسانیده بود بلا توقف
 و اهمال زود حونا گدده نهاد منر اسمعلل نائب معرول را که یک گونه
 ایستادگی در صمیر داسب فرصت داده حرا مرا بر آورد و او که از دسب
 طلب سپاه عاجر آمده بود، برای کشتی سمب تهنه رف و بهرام خان دحلل
 کار گسته نه مهام مرحوعه و فرستادن فوجداران و تهنه داران متعلقه حویس سر گرم
 کار گردید - چون حرا منر فوجداری سورته نه بهرام خان نه دردیگ و دور شائع
 گسب سپاه بی روز کار را وسیله زوری دسب آمد و از جانب رود دان صوب
 نهادند و در سال هزار و صد و چهل و شش چون بهاؤ سادگه ولد اودی کرن
 دیسانی معقول که پس از گزشتن پدرش مدار کار پرگنه بیرم گام شده بود
 بهمداری که از دیر بار تمول و زرداری او را در نظر داسب و پیوسته در انتظار فادو
 بود درین ولا تدبیری اندیشیده حوامرد خان را که نه نائب فوجداری آنجا
 می پرداخت تظمنع نموده نه گرفتن و فرستادن دیسانی نوشت و او نه
 تمهیدی دستگیر ساخته مسلسل و معلول نموده در زرتنه انداخته تا معتمدی چند

دارالحکلاف از راه خودهیوز وطن مالوفه خود رتی سنگه بهمداری را نائب صوبه مقرر نموده بر آمد و محکمی ناع شاهي آنطرف رود سائر منی فرود آمد همدران اوان خدمت سوانی بویسی صوبه از تعیر علام محمد خان برام حروف از حضور معوض گردید و سند مهر علی حامد خان داروغه ذاک رسید پس از ملاحظه بهمداری و مداخلت در تعلفه روزیکه دیوان صوبه و ندهای پادشاهی را مهارحه رخصت می نمود ملافی سده خلعت ناف و مهارحه کوچ نموده پستتر راهی گسب مومس خان ناسماع بر آمدن مهارحه بنابر رخصت از کندهایب روانه سده والد رام که پس از معاودت سفر حکار در انکا متوقف بود براف مومس خان آمده بر مقام موضع کلول درارده کروهی نلده ملحق گسند و در روز دیگر همراهی گردیده رخصت انصراف حاصل گسب هنگام معاودت بر سس کروهی نلده باوجودیکه نا مومس خان جمعیب سوار و پناده بود کولیان حواله نه سوچی دس آمدند چنانکه صالح علی خان از همراهان ددیحه سهادت رسید - مومس خان زوری حد در نلده توقف ورزیده نه کهنداد سداف و علام محی الدینی خان فوحدار سورتبه در حضور نه فضای آلهی فوف سد و فوحداری آنکا نه مدهرتر خان از انتقال برادرش مرحمت گسب رتی سنگه بهمداری پس از روانگی مهارحه دم از استقلال و اسناداد رده نامر حکومت ورز کسی ناخذ نوزده و افسام گروم و گبر ندموح نه بهم و سستی اندرا پرداخت و خانه بر انداران خدا سسلس گجرات برهمونی پس آمد نموده گار نخرمی این و آن بستند و نه همین نهج کونوال در نلده و فوحدار در نوزجات نایدا و اصرار کافه رعایا و دبانا که الناس علی دین ملوکهم نابواع متنوعه بمصادرات دس تطاول در ار ساحتند *

آمدن جادؤجی متبنای اومان بائی و سوانکاتی که دران سال به ظهور آمده

همداران سال بر هنگام آمدنی مرهته حادری متبنای اومان نائی نا

ناماند سپرده بودند بدین دمن از بروده نه بلده آورده برحصب مهاراجه اندرون
 حصار متصل خانه او در طویله نخاک سرددد همداران سال فرمان و الاشان نا
 حلعب حاصه شش بارجه و سرپیچ و حدغه مرصع و یک رنجبرفل برای مهاراجه
 و حلعب فاحره هبب مومن خان مصحوب حواجه اسد الله خان گزر بردار که
 از بنسگاه فصل و عطا مرحمت شده بود رسد مهاراجه مومن خان را همراه گرفته
 سسراط استقلال و تعدیم آداب سوار شده حلعب سرافراپی پوشیده و رو بدرگاه
 فلک دارگاه آداب نجا آورد و مومن خان بیر متخل گسته بیار مددی تعدیم
 رساند بعد حندی مومن خان و جوان مرد خان هر کدام رخصت یافته تعلقات
 خودها شتافتند منر عاری الدین ولد نظام الدین خان محنت معسکر حصر
 حلد مکان را بعلب رداری نه سعایب رحم یاورخان کسان مهاراجه دستگیر
 ساخته در چبوتره کونوالی نار داشتند و مدلعی مصادره داده خلاص سد رحم
 یاور خان بدین را گراسب هاگرات منصوب داران آمده روپیچ از سرکار مهاراجه
 می یاف اما بدین پس آمد خود چندین خانه خرابی ها از و ظهور آمد
 سیمیانر فائل و عسائر شیخ الاسلام خان روساهی اندی حاصل ساحب - از انجا
 که حق تعالی مدتم حقیقی اسب نادانش دیدوی را عاجل نمود که در اواخر
 بدین سب محتاج گسته نه مطموره بدسی شتاف و خرابی عذاب احروی آحل
 را برایش دحیره بهاد *

روانه شدن مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه

بدار الخلافت و تعیین نمودن رتن سنگه

بهنداری به نیابت صوبه و تعلق

پذیرفتن سوانح نویسی به

فدوی درگاه

در سال هزار و صد و چهل و پنج مهاراجه نالغان راجه نخب سنگه نه عرم

و سبانه کولیان نكندن و بردن و سوختن دبیعه از دوائی نامرعی و مهمل نه گراستند و مالکان را نکاک نا کامی رسانده کذاب ساختند اراں و پوره رسول آباد و پورجاف دیگر منعلی درگاه ویران بی چراغ گسب و تسلط مرهته که نس از کشته شدن پیلای می مدی رائل شده بود نتارگی رنگی بهم رسانید - چون از ممر فوج حو راج خاطر شای جمع گردید بمعامل رتی سنگه بهنداری که در ریگ سابر متی متصل ناع عاری الدین حسنی پیام داشت در آمده از هر دو سو حوایل یکه تار نکولان در آمده مبارزتها می نمودند لدکی بنابر حو ف رسدن گولت بوپ از بروج حصار دروازه خان جهان که معادی بود حراب ریختن و آوردن حمله نه هئنب مجموع نمی یافتند - مبارزه بنابر موقع حرابی سنار که عهده نرائی جنگ مرهته در مارواریل نمی دند و از حود سوای تماشای ندی از دور کاری بر نمی آمد بزه نملی حمر اندیشان تی بمصالحه در داد و انهی کون پناو و حوان مرد خان را بر اومان نائی فرستاده سلسله حدکان امر مصالحه گسب -

نه از مرد ندل رن برحگر بود سپر ماده نه از گاو در و آنها تا سه روز در انجا متوقف گسته پس از گفب و شدت نه هستان هراز روده نه صدغه مال امنی که کهدنی ناهد و استمرار حوته و سر دیسمکی صوبه صورت صالح نمودند و اومان نائی که بنابر کدوت حرج فوج ته بار طلب سناه شده بود رساندن وجه معرزه را نه عهده حوان مرد خان که فرساده سپرده بصوب بروده کوچ کرد - مبارزه بر پرگنه نرم گام نتخرازه نموده فوجداری آنکا را نه حوانمرد خان داد که نتحصیل مال برداخته فرساده و او برور فرستاد معمله آن نس هراز روده که نامی مانده بود فرساده حود منصرف گشت الحاصل اومان نائی نکوهای مدواتر چون نه سواد بروده پندوس سدر خان نائب فوجداری آنکا بروج و ناره را استوار ساخته مسند مدافعه و برحاس گسب او مان نائی که نتارگی نامبارزه صالح نموده بود باستمال او برداخته بنابر ملاوای طلب داشت و مکس دار حوته از طرف دامالحی گایکوار همراه نموده رحصب انصراف داده بمسکی حود ستایب - کسان سردار محمد خان لاس او را که

پرداختند میرانو العاسم و حمدی که در احل شان تاحیر بود ازان معركة رحم دار
برآمدند - آنها را برداشته هنگام شب معاودت نمودند و رتن سنگه در زیر دیوار
قلعه ازک به حمله حویس در آمد - در ایام گزشته هنگامه شورش مرهته عامه رعایا
و کافه نرایا سنگه پورحاب و مریاف نزدیک که عرب کلی از مشاهده حرابی و پا
مالی پورحاب آن طرف دریا در هنگام نعی حامد حان یافته بودند نا عیال
و احمال و افعال حصار شهر پناه را وفاده خود ساخته درمنان آمدند درین ولا
حدو راج که نظر بر حلاوت و ناری حویس عره بود مانع حرکت آنها شده حنراً
مهرآ نمی گراسب که احدی نه سهر در آید از استماع حمر کشته شدن او از علته
رع و هراس دسب از ناگم کرده حانهایی ما لا مال را گراشته سرا ستمه نا دو
گوس و بیعی دسب عیال را گرفته رو سهر آوردند - صباح روز دیگر که شهسوار
زین کلاه دسب نعارب رنگار کشاده عرصه روزگار مصفا و معور ساحب دکهندان که
از چیره دستی دیروز حنره شده بودند دسب تطاول نعارت اماکن و بیوت
و دکاکن مساکین پورحاب آنطرف کشادند -

* نظم *

فتادند بیداد گر دکهندان رهرحاب آن سمب عارف کدان
گرفتند از حانهآ آنچه بود چه از مسلم و چه ر موم هبود
پس آنکه رکیس آنس افروختند تر و خشک نا یک دگر سوختند

خصوصاً پوره رسول آباد مسکن سادات شاهیه اولادواحقاد حصرف شاة عالم قدس
سره که معازل دلگس و ناعنهای سرسفر داشت و بنابر پاس ادب و حرمت
درگاه کسی متعرض نبود از حدابی حنران مرهته یکباره ریخته دسب نه نهیب
و عارف در از ساختند - سادات عظام بنابر حفظ ناموس^(۱) دفاع را واجب دانسته
مدافعه پیس آمدند از انکا که انعوه کثیره بود عهده بر اندشدد بعضی کشته
گسند و برخی حسته حسته دسب مستورات اهل عصم را گرفته ناطعال حورود
سال نالان افتان و حیران متوجه ندده شدند و اماکن آنها و اسباب درگاه و کتاب
حانیه عالی که در آنکا بود نداد فنا رمب عرص در عرص یک هفته روزانه دکهندان

(۱) دفاع نالکسر نار داشتن و دور کردن ۱۲ *

متعلقه خود کماندعی کوسیده دم ار تهور و حالات میرد نریں هنگامه مهاراجه
 او را در چار توره منصل راج پور مرود آورده و حفاظت پور حرات آن طرف بعهده
 او گزیده بود مسعود و آماده پیکار و مدافعه مرهته از روی حرم و احتیاط گوس بر
 آوار حمر آمد آمد آنها می بود زوری بحسب اتفاق ندیدن سیاهی حمعی از
 سواران دکهنیان که ناصلاح آنها هول سوار گویند چون گاهی جنگ نا مرهته
 اتفاق نه شده بود بلا تامل و اندیشه بمقابله و مدافعه ستایب و آنها بعدادت
 مستمره خود میدان دادن و کشیدن حریف در فلو در آمدند حوراج ظهور این
 معنی را علمه خویش و معلومی آنها پنداشته بی اختیار عدان حرم و هوسیاری
 را از دست داده حلوریر نه بعامت پر ادحج و سرحدی با از انداره فرار برگ
 نهاد که نگاه -

برآمد یکی بیره گردی چو دود کر انکا محال گرسس نه بود
 بحیدد کوهی ناهنگ جنگ دران جنگجو صد هزاران بلند
 از مساهده این حالت عقل و هوس از سرس برید نا سکود حیدد که در درعه
 دکهنیان افتاد و آنها از چهار طرف مانند مور و ملخ هجوم آوردند و راه رسیدن
 کومک و سرب و بازوت را مسدود کرده نافذک رد و حورود کارس را تمام ساختند -
 چندی از دالوزان کشته و برخی حسنه گشتند و اسب و یراق مقتولان و رحمان
 و توپ و حرائر و علم و نقاره بدست مرهته افتاد - بهنداری رن سنگه که نا موج
 گران نزدیک ناآن معرکه بود نا وجود اطلاع جنگ و تا کند مهاراجه دکومک بدابر
 حسدیکه از پیش آمد حوراج داشت تعطل و اعماص صریح نمود و پس از
 گزشتن آف از سر و حرائر نصره نموس جان و حوانمرد جان گفته فرساده که
 استعاصم از دست داده بحسب گیری پر دارند و خود بطرف بهرام پور آمد از
 اینجا که از شاهلی ناع تا پوره حصرت ساه عالم قدس سره که بله دور اسب دور
 ساعت از روز مانده در وقتی رسیدند که دکهنیان مسعود گرونی (۱) اولکه
 بودند لهدا چار دیواری پوره را گرفته سر دادن حرائر و ناں و های هوی

(۱) اولکه لغت ترکی بمعنی علم ۱۲ *

مرد آمد هر چهار طرف افواج را نتاح و تا راج مریات پرگنه حویلی و پورجات مامور کرد مومن حل و حوان مرد خان حسب الطلب مهاراجه شدایش نا همراهان حویس رسیدند و آنها را نه سمب ناع ساهی بمکاظف پورجات آن طرف و افواج ماروارپال را نا پٹاوتان و بهندریان نا طراف و حواند دیگر معمر نموده آماده رزم و پیکار گشت - همدران اوان راجه نخب سکه که نداگور شدافته بود نا فوج آراسته رسیده نا برادر ملائی شد و حوش حال چند حوهری سیئه که در ایام حکومت مدار الملک چنانچه سنی ذکر یافته بدارلکلام ستافته بود ندسب آویر پروانه نمهر امیر الامرا مصماف الدوله در باب نگر سنهی حاصل نموده نه همراهی او آمده مهاراجه را دید و پروانه را نمود *

نقل پروانه بنام مهاراجه

آنکه عنایات حصرف طل سکنای مومنی حال ستوده مآل امارت و ایالت مرتب حشم و نسالت مغرب رنده نوئیدان و الاشان عمدۀ راجهای هندوستان ناد حوس حال چند ولد سیدداس ار پیشگاه معلی نگرسته احمدآناد مقرر شده درحکم خلعت و گوسواره مروارید مامب افتخار برافراخته مامور برای رفتن آنجا گردید بعد رسیدن او نه کار پردازان احارت شود که در امور تعلقه او را دحیل ساحتۀ اظهار معدومات حنر حواهی حلائق و آنادی سهر و رفاهدب کافۀ سکنه را معرون ناصلاح دانسته ار تمسبب آن نفید نماید که حلائق ناظممدان نکار و پیسته خود مشغول ناسدند ناریچ نلکم سهر ربیع النانی سده یانردهم خلوس والا تحریریاف مهاراجه او را نامر سنهی فوفۀ هندون دستور سانس خلعت داده مامور ساحب القصه دکهبیان سر نه شورش و فساد برداشته نه بهیب و عارب دسب کسادد ربن سکه بهنداری نائب صونه نا فوج آراسته ار نام نا سام در ریگ درپلی سائر متصل ناع عاری الدیب حسن و بهرام نور امامب ورزیده متروصد نموداری مرهته می بود حیوراج بهنداری که حمعی ار سوار و بیاده گجراتی و مارواری همراهی او که نه تمسبون بعضی محالاف روز طلب

آمد از آنجا که منافعهای خطر بدست تبع تنگ خان آمده بود نه بدل اموال و زرباسی ارگان حضور را راضی گردانند و سدد و خطاف بهادر بنام حونس حاصل ساخته مستقل گشت - معدر محمد خان برادر خود را نائب و واتی و فاسی مهماب مالی و ملکی گردانیده نه عیش و کامرانی شب و روز داد عشرت میداد و این واقعه در اوائل سال هرار و صد و چهل پنج روی نمود - همدربن سال دهم سهر حملی الاولی سردار محمد خان عورنی در بروده نازل طبعی در گرفت و همانجا بنابر نقل ناحمد آباد امام بخاک سپردند و بیستم همان ماه آوالمقاهر خان صدر صوبه رحب هستی بر سب - مهاراجه نوشته استقلال موحرداری بروده بنام شیر خان نانی فرستاد که بخاطر جمع حردار ناسد و سیح محمد شاه حلف شاه علی رضا سر هندی کنند بر مصحح پدرش ندا نهاد *

آمدن اومان بائی زوجه کهنندی را و دباریه متوفی سیناپتی راجه ساهو و محاصره نمودن احمدآباد و صلح نمودن مهاراجه و بتاخت آوردن بعضی پورجات

اومان نائی روجه کهنندی راو دباریه سدپاتی راجه ساهو که عذارت از بخشی کل مرهته باشد پس از فوت شوهرش بنابر صعر سن سر که از اندفال پدر سدپاتی معز شده بود و چوتنه صونه گکرات بدو تعلق داشت خود متکفل آن امر بود ناوجودیکه دسربش جوان گشته چون حوهر دانی نداشت او نامور سرداری و نوکر گبری و موج کسی بسواری بدل و اسب می برد احب - بدر نام حفر کشته سدن ینلاهی بخدعه مارواران چون مار بخود بنکده کمر انتقام چسب سب و بر هدمگام آمدنی مرهته ناسی چهل هزار سوار و کهنلخی و داماحی راو پسر نلاهی مقتول که نوکران او بودند حوسان و حروشان رو بصوب احمدآباد آورد و متصل موضع فیص آباد عرف ساهداری سه گروهی ندده بر لب حوبار سانبتمی

عمده التکابر دل شکسته شده در کمال یاس ناپدیس مآل کار خودها افتادند - که پیام تیغ بیگ خان رسد که اگر هنگامه آرائی باشا عمده التکابر بوده او خود گرفتار گسب بالعلل اگر خواهش توکری دارد بیاورد والا نه بهرحال که برود مختارند کسی متعرض آنها بسبب سد ولی در حواس چند منزل کستی برای روانگی نموده بهرام خان را دریافته حفا با برادران خود نگهواره رسانده در بهارنگر استقامت گرفت و سید نور الله توکری مدول نمود تیغ بیگ خان را دید چون آتیه از وجود اعیار حالی گسب تیغ بیگ خان اسباب و توپ خانه از صامب و فاطم در آورد و اکثرا بدان کرده حس و سنگ و چوب حصار و عبارات آنجا را کنده در معرض تیغ رساند که انری و علامتی در انکا نامی دماند و ناحاک راه برادر صاحب فاعتدوا یا اولی الانصار چون حاحی رنح از رفقای بهرام خان که پیوسته بحس سلوک معاش کرده در بندر نگوشه عایب کدازه گیری داشت تیغ بیگ خان تکلف مرافق و همقسمی با خود نمود او امتناع ورزیده دیگر بودن خود را در انکا صلاح و ب دانسته گفت که اگر متعلقان بهرام خان را رخص نمایند آنها را بدو رسانم تیغ بیگ خان مصایقه کرده مرحص صاحب و او براه کستی برده رساند - چون و اعیان صدر از روی معروضه ازبان تحریر و تعاراز متواتر و متوالی تعرض معدس معلی رسد بدان رفیع هنگامه حکم شد که مومن خان به متصدی گری بندر سورت و تیغ بیگ خان از تعیر او بحکومت بندر کندهایب سرافراز باشد - چنانچه مومن خان بمرحم حلب فاحره و یک رنجیر ماده قبل امتنار یاب و حواله و کیل شد که برساند و سند مصحوف فاضدان در حدیث مومن خان بهمراهی مهارحه بصوب دهرائی بود رسید و او نسبی دهر نامی را باقل سدد رخص نموده به سید نور الله نظر بر سابقه آشنائی بدان مداحل نوشت و او ناظر این معنی برداخته جمعی را فراهم آورد و در حواس دخل نمود تیغ بیگ خان او لا نه ملاطفت و ملایم مانع آمد چون منع پذیر نه گسب کار بچنگ و حدال منتهی گردید و چندی از طرفین رحمی شدند سید نور الله عهده برداشته در

ملاحظه چون لا حواف بود ناصد تشویر سر اذفعال در دس انداخته حموشی
گردد - * مصرع *

که کس مباد ر کردار نا صواب ححل

درین دس درجن سنگه رمیددار حجر مندوی که از حملة کمین دسنگان بود از در
حجره دسب فرار کرده حجر مرصع از کمر عمدة التکار گرفته در بهلوپس دسب
و دیگران بدورش حلقه زدند از انکا که عمدة التکار مرد صعب الدنه و کوتاه بالا
بود مادد عصعوری گرفتار حلال شاهین فصا گردید و در فقس حجره محبوس
گسب - * یب *

چنین اسب آئین ابن کهنه کالج که گه بر تو تنگ اسب گاهی فراج
همراهان او را نه شدت و عنف از دربار بیرون کردند و هیچ نک را توفیق رفیق
می گسب که درنگی برایش نماید بالضرورة همعرب یاس و دمام ناعنی
مکسره بر آمدند و هر کسی سر خویش گرفته بدر رب تبع نگ حان یتائیل
بر حانها و اندازها تعین نموده ریر مهر فرق در آورد و مرید هسانک لک روپنه بعد
سوی اموال و احساس نه صلط در آمد - * یب *

داده حوس چرخ دساند نفس الله حاودار مباد

بعد دو سه روز عمدة التکار را در دولی انداخته نه قلعه فرستاد - چون دسب از
رجی آنا و احدات خود برداشته بود اندوخته سالهای در از آنها برداد داد - * نظم *
کسی کو نادره اس با بهد تواند کران پای نالا بهد
چو داند کسی پدر و معدار خویش پیشمان نگردد ر کردار حوس
سی آروها که در دل نماد سی پای امد در گل نماد
تبع بیگ حان بر رای صائب خود آوریدها گفته بر اعمال و استغلال تمام تکیه بر
چار نالس حکومت رد و از مساعدت نخب آنکه بعضی از حق ناشناسان
و نمکرامان که معمر کار حاکم عمدة التکار بودند بعارضه عظ آبرو و حراست
ما یعرف خویش که از دولتش دسب آورده بودند از راه حوسامد گوئی در
آمده نه سان دادن دفائن پیس آمد نمودد سید نور الله و سید ولی از گرفتاری

و سلامه علیه و آله در رسید بروز دوازدهم طعام بدر آنحضرت^{قدس} داده - * بیب *

گرمه‌مانی قدم در کنگه ما می‌روی

لطف می‌فرمائی و بر دیده‌ام پامی نهی

و او احاط کرد و ندانست - * مصرع *

کنی سیه کاسه در آحر نکشد مهمانرا

و بروز موعود ناطهار شهر دروعی نموداری مرهته لشکر خود را مستعد و حاضر صاحب و جمعی رژه بوس در حکرة نام نسیمین در کمپین و انتهار فرصت رسانند -

عمدة التجار^۱ بفرار و عده از منزل خویش اراده سواری نمود حیر سگالان و دور اندیشان که استعداد موج را دیده شده بخاطر شأن می‌گدشت در کمال خوف ناطهار آن و موعودی سواری بمعرض بیان در آوردند ار آنکا که دست فضا نازل دیده بخت او را از مشاهده چهره صواب^(۱) مکفوف ساخته بود از راه غرور التغات نکواب نکرده ناحمی از مخصوصان پهای خویش نگورستان شتاب - * مصرع *

سید را چون احل آید سوی صیاد رود

تبع بیگ خان صید را در دام خود دیده نه کشاده پیسانی در کمال تواضع نه تعظیم و احلال مهمان عزیز پرداخته دهن را لبریز تنسم ساخته نه شائب تمام حنر مقدم گویان چون دل در پهلوی خویش جا داد و هر کسی نه مکان و رتبه خود فرار گرفت و فیما بین اختلاط گرم حوشی‌ها میان آمد تا هنگام کشیدن مائده در رسید تبع بنگ خان از راه حریت ناطهار اینکه درین محفل کثرت اسب ما و عمدة التجار^۱ علیحده طعام خواهم خورد و دستس را گرفته بر حاسب و بر نام بر آمد و عبری بدان محفل مخصوص راه بیام بعد فراع از اکل تبع بنگ خان پوسته حات را نا هندیات^۲ بدست او داده گفت همان فرآن که در میان داده بودی گیرانیده اسب بمطالعه در آورد و بحشم عورت نکرد عمدة التجار بعد

(۱) مکفوف بانسا و نار داشته شده ۱۲ *

(۲) حریت معرب کبریت بمعنی مکر و حيلة است ۱۲ *

کس از سوار و بناده فراهم آورده و نهرام خان را بدرون نمود دود بحکوب و پندار که مدموم ترین حصائل ردائل است به کالج دماغس بنجده نور بصرف عقل مآل اندیش را صائغ ساحنه و از جاده روش اسلاف دور انداح - چون اسناف شوک و حشم را فراهم و آماده دید مصموم آن انسان لیطعی آن راه استعنی صادق آمد دستور امرایان به تعین بخشی و عرص نیکی و دور نایش و عرص و معروض برداح - * دب *

راعی روش کنگ دری می آموح
آن دسب ددک و راه او رب دسب

و بخاطرش حطور نمود که یکی از پسران خود را در سلک بندگی درگاه والا مسسک سار - فخر الدین پسر کهترش را که نحوهر دانی آراسته و نه صغاب پسندیده پدراسته بنظر در آمد در حواس منصص سه هرازی و خطاب فکر الدین خان و سدد منصدنگری بدر سورب بلا فید اسم و حسب الحکم اودس بنام حویش متضمن اینکه عمده التکار هر کرا فابل و لائی حکومب آدکا داد و راضی ناسد نام او را درج نموده مسنقل سار و نه مقرب الکصره و الحاکمان حافظ خدمتگار خان که دران ایام راتق و فاتق مهماب سلطک بود بدرجه پذیرائی رسانیدن پوشش و بنادر احراحاب این امور شص هرازی روید را هندوی مرسول نموده از انکا که تدبیر مرحلاف تعدد بود فاصدان با پوشته حاب در فواحی بهروج دسب کسان بع تگ خان گرفتار آمده آوردند و او دس از وفوف مصامس باوری نخب حویس انگاشته از راه پخته کاری فاصدان را نمکابی که دنگری را مجال اطلاع بر آنها نداشت نگاهداس و بنصور آنکه یک دفعه که او را برپا نموده چون کننده حاطر گسب نهرام خان را بار متمک ساحنه چنانچه سنو ذکر یافته تا وجود عمده التکار نافی اسب مطمئن حاطر بحکومب مادن محال عقلی اسب از کمال کیاس و درایب در تدبیر علاج رافعه عدل از وفوع نا خود می اندیشید و بحسب ظاهر در مراعات و حسن سلوک و حاطر حوئی از می افروند تا آنکه ماه ربیع الاول که ایام متدرکه مولود مسعود حسرت سید کائنات صلوة الله

که در حضور بود اطلاع داده و ازانجا تمام تعار عمومآ و نه عمده التجار حصوما
 برسند بهان الملک متضمن اینکه ازين فتنه انگيزی اگر آسبی يا چشم رحمی
 نه بهرام خان خواهد رسيد از انها انتقام کسيده خواهد شد - فاضدان حامل نوشته
 گرفتار عمده التجار گسته بودند و او از در يافت مضمون که مسکون از تهديد
 و تخويف بود هراسده از و حامی عاهد نه بحر اندیشه فرو رفت - چون یک
 گونه از بودن بهرام خان در آنهوه نه طريق حفا اطلاع داشت سيد نور الله و سيد
 وای را نا معتمدی استمالک داده گفت که مصالح جنگی و آلات حرب همه
 معد و آماده اسب بامردی خود بخاطر جمع استقامت را از دست دهد که
 نار دنگر بهرام خان را نه حکومت می نسام - آبهال گرمی یافتند و نا میدواری
 فرار دمرکز اصلی دس از پس حدود چند موده نکوشش در آمدند - چنانچه
 سی هر دو سردار باجمعی از خوانان نا نام و دنگ طريق شهنون ترکسان تبع
 دنگ خان جنگ می پرداختند - ريخته چندی را کسته و رحمی ساختند
 فضا را در این رد و حور ساگرام بخشی که سر گروه فوج تبع بیگ خان بود کسته
 افتاد و حمله و نه را لغات در آورده هم عدان طغر معاودت نمودند اما سيد ولی
 که شمشیرس خطا کرده بر آئینه راندو رسیده بود رحمدار گشت *

قيد نمودن تیغ بیگ خان عمده التجار ملا محمد
 علي را و رفتن بهرام خان بگهواره و سیمور
 و معروض شدن هنگامه ببارگاه سلاطین پناه
 و تفویض متصدیگری بندر سورت بنام
 مومن خان و متصدیگری بندر کنبهايت
 به تیغ بیگ خان که هیچ یک به
 عمل در نیامد

از انجا که عمده التجار ملا محمد علی درین معرکه آرائی فریب ده هراز

حینکه متعلقان بهرام خان نقل می نمودند چون حنّه احمد حلیی سر راه بود سه چهار منزل رتبه که حلسوسی نقدی در آن نمان داده بود او ناظهار اینکه سرب و ناروت می بردار عرص راه کشیده متصرف سد - الحاصل بیع بیگ خان بموجب قرار دار بدربار داخل گشت عمده التبحار وجه قرار نقد حق الاعاده که با دیوچی مرهته بود بصافه حلاع سرداران و تکائف دیگر حوشنود ماحته رحصب نمود - مرفه سپاه و تمامی رعایا و روستائیان با شاره و اعوالی هنگامه آرانان نقضای طلب نه سدت پیش آمده کار بیعمرمتی را نکای نازک رساندند و بعضی اهل کاران و رفقاء بهرام خان که از راه حکومت بعدی نکال نارائیان نموده حسن گرفته بودند ندسب آنها نه همین بلا مبتلا شدند - بهرام خان ناندیسه اینکه مبادا از بد آموری معاندان بی آن رو یا دستگیر شود بصواندید محسن خان حالوبی حوشن هنگام سب نه تدبیل لعلس که سد ظلمانی میان منصرات و عس انسانی حائل گشت خود را در شهر رسانیده ^(۱) متواری صاحب - زور دیگر اصطبل و اموال و اسباب از ناطق و صامب نه صبط تبع بیگ خان در آمد - عمده الدکار ندسب آویر طلب احراحات حصول سدد آنچه حواسب از ائانه نه نیمه بها گرفت *

چند اسب آئین گردیده دهر که نکسد نه مهر و ستاند زهر بهرام خان سه چهار زور در شهر متخفی طور منوقف گشته صلاح بودن را ندیده نه سارس یکی از پاسداریان روح حصار نا محسن خان دم شنی ندسگیری کمند بر آمد و نا آهوه شتاف و سید نور الله و سید ولی را که در آنجا بودند ناحود موافق دانسته آگاه صاحب و آنها او را ناندزون گرفته در پرده حفاکاه داستند اما شهرت گرفت که بهرام خان در آهوه هسب ناندزان تبع بیگ خان فوچی تعیین نمود که سید نور الله و سید ولی را از آنجا ندرن نمایند و اگر بهرام خان را یابند ندسب آورد از آنجا که بر حصار آهوه سرانجام توپ خانه مهبانود سدد نور الله و سید ولی نه مدافعه ندس آمده نکنگ نوپ و تعدگ در یدوستند اتفاقاً در زور مندأ هنگامه آرائی عمده التبحار بهرام خان کیفیب را نه امارت مرتدب نرهان الملك

(۱) متواری پوشیده شونده - جامع ۱۲ *

افسانی و گوله افکنی آغار نهاده در طرفه العین برداشت - بهرام خان از مشاهده این حالت که دو تنه نایسب جنگید بالضرورة بمقابل قلعه مرحله و (۱) دمدمه بسته توپها نصب نمود و بجنگ هر دو سو پرداخت و فریب یکماه ندین مداول گرسب - حلقی کنترار برنا و پیرو مسکن و عنی درین هنگامه از خان و مال رفتند از انکا که بهرام خان از قدیم و حدید فریب ده هزار کس داشت - اما چون درکار حائنه عینی آف حوزد او از انکا بر حاشته و مسیب ایردی بر عرلس پیوسته بود بعضی از نم و هراس و روحی نه شوم طمعی امید موهوم از وفقای نامی بمساهده طول انکامیدن هنگامه و اتفاق قلعه دار و تکران از و حامب عافب اندیشیده رو گردان سده نه عمده التکار پیوستند و در مقاله و معاتله سرپک گردیده ناطهار یکرنگی و بیس آمد بیس از پس نکوشن در آمدند -

* نظم *

این دعل دوستان که می ندی	مگسندد گرد شیرینی
تا طعامیکه هسب می نوشند	همکو رندور بر تومی خوشند
نار و فتیکه ده حراف شود	کسسه چون کلسه زباب شود
ترک صحتب کنند و دل داری	دوستی خود ندوده پندرای

و عوام الناس چه نارشان پیر واعطی وجه از راه خوشامد هر طرف هجوم نمودند - نا بهرام خان جمع ملیل از یاران حانی که بودند نظر بر تهور و خلادت ذاتی دسب از قتال و حدال برمی داشت که دران اوان دیوچی نا کدیر مرهته باده هزار حسب الطلب عمده التکار نه کومک رسیده از ندرون انواب آمد و شد و رسد عله و گاه را مسدود صاحب و این معنی علاوه گردید و از ممر فقدان آدومه کار بهرام خان نه تعسر انکامند - لهذا ندای امر مصالحه بمیان آمد و فرار گروم که بهرام خان دربار را حالی نمود در باع ملا فرود آید - ندانان متعلقان را در حائنه کامگار علی خان گراشته ندانکا رب و سد دور الله و سپد ولی حماعه داران نا همراهیان خود ناآهوه رفتند و ناگزه حرف اطفا پذیرف در

(۱) دمدمه بفتح اول بر وزن رصرمه آنچه که سرکوب قلعه مانند برج از چوپ و سنگ

و گل سارند و از انکا توپ نه قلعه اندازند - بهمان ۱۲ *

آدم فاصی فرستادند عوام الدلس و احامره متتابع پیر ارشاد واعطی ار گوشه و کنار حاضر آمدند - اعلام که نه بهرام خان رسد چون ار سبوح این سانکه آگهی نداشت متامل گشت میر عدد الرحم که رفوع این رافعه نادر سوم طمعی او و حاضر بود نمکون و فوف بر مصموم اعلام نلا بوفع فوج را مستعد ساخته یعنی فرمود که هنگامه آرانان را سنده ندارد فرستاده فاصی آنچه را دید و سدید رحعب مهربی نموده علی رؤس الاسهاد طاهر صاحب - عمدة التکار در کسان خود را نکوجه ندی و گرفتن سر راه آنها بر اطراف خانه حویس امر نموده و ار طرفین حدگ تیر و رنگ در گروب و آسیای حرب نگردش در آمد و پشم شنده روز ددن مغوال سپری سد و دردن انام علنه ار طرف بهرام خان نه عرصه ظهور می آمد - عمدة التکار ار مساهده این معنی کساد و بیسرف کار را ناعاب و امداد قلعه دار دیده معدمدان خود را فرستاده ار بیکلر خان استمداد و استعاب نمود چون ار معدمات سانی که وفا نه عهد خود نکرده خاطرس ار عمدة التکار عذار آلود کدورت بود -

* تب *

کسی کروفاؤ مروف تهی اسب ناو دوستی کردن ار انلهی اسب
 بر حوادنه ناطهار اینکه بالفعل حمیعنی موحود بیسب و آدومه و دحیره مصالیه
 ولعه نصرف آمده معدور دارند نار دیگر پیغام آمد که آنچه مایکناح مطلوب
 اسب مهنا نموده مدرسام بیکلر خان حواهس حضور عمدة التکار کرد که
 نالمشافه ناطهار ما فی الصمیر پزدارد و او آمد و گف و شعود و عهد و پیمان
 نقرار اینکه بعد احراج بهرام خان منصدی نبع رنگ خان ناسد و حصول سند
 حضور دمه عمدة التکار و این معنی را ناکمان و درمدان آوردن قرآن مؤکد
 ساختند و فرار یاف که خون مورجالهای طرفین ار فرار ولعه شغیص نمی شود
 عمدة التکار بر مورجالهای حویس بیرمهای سعید نرنا نماید تا آشنا و ننگاه
 و دوسب و دشمن امتیاز یاند عمدة التکار نلا بوفع و اهمال ار ولعه بر آمده دو صد
 کس توپ انداز و آدومه و سرف و ناروب و بسب هزار روپیه بعد ار راه کشتی نه
 ولعه رسانند و توپهای ازدها بیکر بر مورجال بهرام خان که سمب ولعه بود آس

آمده ده هزار روپيه ديگر برسم حق الديانه نراى خود استندعا نمود - عمده التكار از انجا كه مدلى ار سانى طلب داشف و درمن ولا ديكر نايست داد و بيريك گونه ار تعين ساختن موحدا نه اتهوة و آوردن او در بدير اهانب و مدلب خود تصور مدمود ار تقبل در حواس مير سر نار رده انا و امتناع نمود - و كمر بر عرل و بر آوردن بهرام خان بسب و تدبيرى نا خود انديسيده هنگام شنى دو هزار روپيه نه صيعه بدر برد سيد على واعظى كه مايه فتنه و فساد و حمعى كثير ار مريدان داسب فرستاده ار اراده خود آگاه صاحب سيد كه نقد را نه ديده سرديد بالراس و العين گفته وعده دمندن صبح كه انس الصبح بقريب نمود عمده التكار كه دو سه هزار كس ار سوار و پياده نا خود داشف آنها را مستعد گردايدة روز ديكر هنگامكه شير صبح ار پستان اوس حوشندن گروه بحالعا سدد زين حاسين سدد عذر وس آمد و سيد على و اعطى كه در تمام شب ددين مضمون مترنم بود * * * شب كه اى سب گره روز رستخيزى چرا آخر سكتنر بر نصري

فى العور خود را رساندد و كسان عمده التكار فاصى و مفتى را حاضر ساختند و احمد چلبى و تكاران ديكر حسب الطلب جمع گستند - سدد على و اعطى كه در صدر مجلس حا داشف پس ار انعقاد اجماع سپدد آساحستى نموده شمع كردار در وسط آن مجمع انحصار آرا گشت و فاصى و مفتى را مخاطب ساخته گفت كه انن ار كجائى مسلمانى و در كدام شريعت و كذاب حائز اسب كه بهرام خان نا وجود يكه عمده التكار مدلبها طلب دارد درين ولا بدموح در حواس ديكر مى نمايد و وجود عمده التكار كه وسيله زورى جمع كثير و هر سالة مدلى كلى ار عسور در سركار ناساهى واصل مى شود ار معتمدات و فاسب و بهرام خان اراده استيصال او دارد و فقرة چند مستمل بر وعظ بد لائل على و بعلى در معرض نشان در آورد -

صوفى بهاد دام و سر حقه نار كرد ندياد مكر نا فلک حقه نار كرد و معرر سدد كه فاصى اعلام نويسد و نه هئيپ اجماع ار حانعا بر حاسته بمسحديكه احذاب كرده و متصل نه حانعه عمده التكار بود رفته اعلام را مصحوب

اشتعال یافتن نائرهٔ نزاع فیما بین بهرام خان متصدی بندر سورت و عمدة التجار ملا محمد علی و تعلق پذیرفتن حکومت بنام تیغ بیگ خان برادر بیگلربیگ خان قلعه دار و روانه شدن بهرام خان به بهاونگر

چون بهرام نه سعی و تلاش و سرانجام احراعات عمدة التجار ملا محمد علی
از تعدد مسند خان دستور سابق نه منصدیگری بندر سورت بحال گردید نه
مستحب امور و رتق و تقی مهمات برداشت و میر عبد الرحیم نامی را نائب حویس
گردانید از آنجا که عمدة التجار موضع اُتیه را چندانکه سبق ذکر یافته تربیب داد
و خود رفته در آنجا سکونت ورزید و بندر بسبب را نوعی نمود که هر که پناه
ندانجا می برد احدی یا رای نار آوردند و داسب روز بروز روی آنجا افروخته
و بهائی در صورت بندر سورت نماند در جمعیت بندر علیحدہ مخصوص خود
گردانید اکثری بعدی و اموال آمدنی چهارت راندرین اطلاع و احاط متصدی را
از راه بخوف و خود سری که متصدی را دسب رساندهٔ حویس می بدداسب
فرود می آورد و چندی بدین بهج گرشب بهرام خان تا معذور مراعات را منظور
داشته معاف می ورزید چون کار از حد اعتدال گرسب و نقصان کلی محصول را
معاینه نمود نه صلاح و صوابدید نائب جمعی را نه عنوان موجدازی اُتیه تعین نمود
که نه صنت محصول پردازد نه عمدة التجار پیغام کرد که در خانهٔ قدیم در بندر آمده
ساکن باشد و او نه معصلی و ف حسب الفرموده نه عمل آورد و گفب و سدید
محصول اموال که درین مدت بی اطلاع فرود آورده در بیس گسب و پس از فعل
و مال ناوحدیکه عمدة التجار و حه احراعات حصول سدد را در حواسب داسب قطع
نظر از آن نموده بر لک روبه انعصال داد متر عبد الرحیم نائب را عرق طمع بحرکب

وقوع قحط و وبا

همدران سال محط شدید و سمیع در هوا و مرگ و مریض مردم بهم رسید و علاوه مکروهات بد معاشی مارواران گشت پلنگ تسعیر علات روز بروز بالا رفت و هزاران هزار از اعلی و ادنی به تب کردن دو سه روز که سدهٔ یرقان عدل سابع می شد را مورد عالم دیگر می گشتند که فرصت تجهیز و تکفین نبود و عملة و فعلة موتی بدست می آمد و هر روز جمع کثیر رفتگان دهانخانهٔ عدم را که و ادنی یا دسترسی ندانست در ریگ دریای سابر از کوچت و نازار کشیده می انداختند که طعمهٔ کلاغ و کلاب می شد و بعضی را بریک خار که دو کس برداشته می بردند رانم معاینه نموده مریض و معان کافه نرایا در گندملک پیچید از مویات و فسادات اطراف و جوابد گروه^(۱) علا زدگان از حان و مان آواره گشته کاسهٔ گدائی در دست بدان فروش اولاد و احقاد صعدرو کبیر انات و دکور رونه شهر آوردند -

* نظم *

شکمه فتاد از پی حشک و تر چو^(۲) انکان در یوره گر دریدر
گرسنه شکم نرمد دوح چسم که همسایهٔ گوش بود سب بسم
و راسته و نازارها پر گشت و بیک رویه و دو رویه فرزدان خود را در معرض بیع در آوردند - درین بلیهٔ آسمانی اکثر رنایان مسلمان و اندای آنها از وضع و شریف را مارواریان ندانن کردهٔ نان رشتهٔ رفیق در گردن افکندند و بخوراندن سرگس مادهٔ گاو و سوحتن دانه چند از جو بر سرس باعتقاد خودها ترکیه نموده مرتد ساخته فافله‌ها روانهٔ ماروار کردند و از راه شتاب می گفتند که چون در عهد صرف حلد مکان از خود بهر آسرای ما را گرفته مسلمان ساختند این در معادل آن اسب مهارحه شیر سگه پثاوت و چترا مهته را ناکنر احمال و افعال را که فراهم آورده بود روانهٔ ماروار صاحب *

(۱) علا قحط *

(۲) انکان بوسنی باشد دعاعت کرده که درست از گوسعدن برآورد - برهال ۱۲ *

احمدآباد کوچ نمود فرقه کولان ساحل دریای مہی کہ از کُشته شدن بلاحی و نہ تصرف در آمدن برودہ معلوف و اہمہ گردیدہ مطیع شدہ بودند از بدسب نامدن حصار دہنوئی و ند مولی نادلا معدم هنگام برگسب دسب تطاول دراز ساحلہ شہا بر خدمہ ہا رنختہ و رحمی ساختن مردم و بردن اسب و یراق می پرداختند چنانچہ درین قسم رن و خورد شنی نزدیک حمٹہ حوان مرد خان نانی محمد شریف دوکر حماعۃ دار دوکر او کسند افتاد و از آثار ععلب و بی تدبیری بددوستی کہ بخودی خود صورت گرفته بود برہم خورد القصہ مہاراحہ عدور در نای مہندری نمودہ منخواست کہ براہ برگٹہ پٹلان مہیاتس درین طریق و معدر واقع شدہ اند عارم احمدآباد شود مومن خان کہ برگٹہ در احارۃ اس بود بدائر پایمالی راضی نمی گشت و مدلعی بدس صنعہ مکررا و معسوب در حواس داشت و این مدعی موجب گرانی خاطر مہاراحہ گسب و شدکر داس پدشکار سردار محمد خان را روکس نمود و او برگٹہ را بقرار احارۃ مومن خان بدام مؤکل خود متعہد گسب و مہاراحہ را از راہ برگٹہ پٹلان گزراید مومن خان نہ کدہایب رخصت شدہ رعب و مہاراحہ کوچ کردہ بر لب رود و اترک مقابل موضع کہنرہ مکال وطن داری محمد نانی مقامات چند نمودہ بیس ہزار روپہ نہ عدوان بدشکس مستخص ساختہ ناحد آباد آمد محمد اشرف عوربی برادر سردار محمد خان حرن او در برودہ بود بدائر طلب شدکرداس از احمدآباد نہ پٹلان شنام و علام محمد خان از بغیرہاندی خان نہ سوانج بوسی صونہ از حضور رسید و دنوانی صونہ از انتعال عد العنی خان در پیسگاہ خلوف و جہاندازی نہ طالب علی خان دسٹ او کہ در حضور بود معوص شد و او سند دناب برد عد الحسنن خان حالوی حویش فرسناد اما مہر و امور دیوانی را بدام طالب علی خان جاری نکردہ خود نہمات پرداخت و بدائر فرانتہای فریدہ ممانعب بماند نامد اما رچہ یومیہ بیس و پنج روپہ کہ در عوض سابر فرار گرفته بود بہداری موقوف نمود *

نموده بود مراجعت کرد و چندی که مدبر مدارع متصدیان در بندر سورب
 متوقف گشته بود درین ولا نرا کشتی نه بندر کدهایب رسید نالکمله مهاراحه
 هرچند هم دستگیر دهنوی گماشب از کثرت نارش و محط عله پیس رمب
 کار ندید بعد صائش شدن چار پاینه بسیار و مقامات در ماة از موصع بیهلو پور که در کنار
 دیای دهار در مابین بروده و دهنوی واقع اسب طبل در گسب فرو کومب و اراده
 دستگیر ساحتن دلا معدم موصع پادهره که مدار کار پرگنه بروده نعلب رداری که
 نداددهری تمام پنا و تان نامی و مومس حان و سردار محمد حان عورنی و شتر
 حان و حوامرد حان نابی و سید فصاص حان آمده بود و در فوج فنام داشب
 نا خود مصمم نمود مدبر کثرت نارس که تا در هفته علی الاتصال شدب
 کمال بود و علاوه آن محط عله که سبب انسداد طرق و شوارع از طعیانی رود
 ناهوا و گل ولای که نیم آثار پخته بیک رویه میسر نمی شد و کاه نمرتنه نایب که
 اسپان نرگ درختان گران داشتند و سیارے بکراکاه عدم ستانند اتفاق مراجعت
 ناصطراب که در عین طعیانی نالها بود حمعی که ستاب ردگی نموده نره نورنی
 در آمدند رحب هستی اکثری از انها و چار پایان نه طوفان نلا رفب و بیستری
 از ستوزان در گل ولای از عدم طامب پا نرحا ماندند زور دیگر مهاراحه کوچ نمود
 و نرا ده گرفتار ساحتن دلا معدم او را نه همراهی خود گرفته نه نهان دیدن حصار
 بروده در آمد و لسكریان و بیگانه را از در آمدن منع فرمود از بیرون ماندن نادهران
 دلا را حلوی بی دود و غسل بی مگس پدا داشته سرشامی حمعی را متعاف
 نکدیگره طلنس فرستاد و او ازین معنی متوهم گشته نراسب مادینه که گوی
 سعب از نادمی ربود سوار شد ناربود ممانعب پاسنان درواره نجهانیدن مرکب
 نکاب یافته یک راسب نمکن خود شتاب و زور دیگره مهاراحه دوشب که
 اگر سردار محمد حل را نه نیاب موحذاری بروده نصب میدماید استعاص
 دحل خواهد نو دالا فلا - نالضرورة او را نعوذاری گراسب و حسب النخواست
 سردار محمد حان شیر حان نابی را نقرار حکومت نالمناصعه معز کرده نه سمب

کلامی معقول و ^(۱) منقول و کلمات روی اندود دو سه روزی برداشته هنگام سب که رحصب معرر شده بود و وف بر آمدن یکی از آنها برگشته به عدوان گراس مطلبی به سرگوسی در آمد و به دورحم کاری حمدهر بی در پی پیام احل را نگوشش رسانید - دکهندان فابل را در برفاق معقول راهی ساحمد و لاس ییلاخی را برداشته همان وف رونه فرار نهادند و در نزدیکی فصغ سانبولی آن طرف درنای مهبی سوچندند سکود اسماع این خبر مهاراحه که دندرس را ماموق دندردند سرعت هرچه تمام بر کوچ نمود در عرض راة حمر رسد که عدد اعدی حان دنوان صونه که از چنددی بیمار بود عرق سهر حمادی الاولی بقصای الهی فوف سد مومس حان دنانر رشغ فراب از مهاراحه رحصب حاصل کرده و برای عدد الکسین حلقس حلب مامی و نکور نامه دیوانی از انفعال ددرس گرفته باحمد آباد آمد و بلوارم نعریه پرداح و چهار روز منومف گشده مهاراحه ملحق گردید الفصه مهاراحه نکوحهای منوانر عبور دریای مهبی نموده به صلح بروده در آمد - دکهندان را که نم و هراس غالب آمده بود بروده و برگشت دیگر را حالی نموده یداه نکصار دهبوئی که حالی مستحکم اسب بردند - مهاراحه حنوراح دهبرداری را به صط عله و آروقه و سرف و ناروف و گرب و گدر مالداران بروده تعین کرد و او به دهبهای نزوج و افترای اماب مرهغه و دوپعب آنها مصادرات نمود مهاراحه هب بر ستخر حصار دهبوئی گماسب همداران اوای رحم ناروز حان سراول و اگداسب حاگنرات ماصعداران حضور و متعدده صونه ددسب آونر دسنگ و احکام نمهر امیر الامرا دنام مهاراحه از دارالخلافت وارد احمد آباد گسب و ریس سبگه دهبرداری نائب صونه را دند از انجا که دهبرداری حسب الطلب مهاراحه روانگی داسب برفاق او روانه شده مهاراحه را ملاقات نمود والد راقم از سعر حکار دس از انفرار ملسک و رناروف در مائة صغر آن سال در عرض دبع مائة و دهم که نابعان موسم آن وف در چهاری که عربمب آن صوف

(۱) منقول معن برافته گهن دروعی نکسوب راسنی گهن *

همدراں اوان سدد بحالی متصدیگری ندر سورب سعی عمده التکار ملا محمد علی
ار ندسگه خلاف و جهاندانی نه بهرام خان رسد و منصوب معرول گسب -
مستعید خان ریزار سه ندی آمده فرصدار و برسان حال نحمد آناد مراجع
نمود چون در ان اوفاد عدد الحد خان یسرس و دیعب حناب سپرده بود ار
انتقالس بمصص فصای نلده سر افزاری یاب *

کشته شدن پیلاجی گایکوار بنخدع مارواریان
ورفتن مهاراجه باراده تسخیر بروده و محالات
آن طرف دریای مہی و فوت عبد الغبی
خان دیوان صوبه و تقرر دیوانی به
طالب علیخان نبسه او در حضور
و دخیل بودن عبد الحسین خان
بامور دیوانی

ار انکا که اومان نائی روحه کھاندیر او دنارنه سدایتی متوی که چوتنه
ملک گجرات ندر تعلق داسب درین ولا چهارم حصه این طرف دریای مہی
نه صمدیه آن طرف ار بعد کنتھای و پیلاچی گایکوار مقرر نموده رخصت کرده
بود و او نا اندوه کنر ندر مداحل آمدہ بموجب داگور معموله بهاسره رسد
مہاراجه ار استماع ایتمعی نه عزم معانله و مدافعه ناستعداد فوج و دوتکانه
پرداخته نبرون بر آمد و حندی ار مارواریان را در ظاهر برسم رسال و بنام رسانی
و سلسله چندی امر مصالحه نرد پیلاچی رخصت نمود و در ناطن دوسه دعوی
ار انهارا که مصدر حدعه تواند شد و در ان حماعه مردم این کار می ناسدند بمواعد
دل پریر و مواندو موکد نایمان مستمال ساخته گف که هکام ملافاد ووب
فانو کارس را تمام سارد و رستادها بدیرفته نا او ملافی گسند و نه حرب رنادی و سدروین

متصرف شدند تا وجود آن متصدیان نادرشاهی دستور معمول و صانطه معین
 دحل کار بودند و حق التعمیر می گرفتند مهاراجه تا حاره نقالان ماروار در داد
 و آنها متصدیان را مغل پنداشده کوس بعدا در پیس نمودند - متصدیان در ار
 همسندی و بد صحت تا حدس آن حبیب طلعت را عدانی الم گفته دفر و تعاد
 وزیدند و درستان گمانه نویسنده اکتفا نمودند از آن بار بدو سب متصدیان از آن
 محال بر حساب اگر مهر آنها بردا حلی ادای محصول که بممالک محروسه
 می برد و بی مهر متصدیان نادرشاهی منظور نمی شود بدو دستور محال
 دیگر از سایر و دار الصر و دمه نخاس بی دحل می شدند چون مدار الملک
 محال سائر را در وجه احرا حاف سرکار معلی عهد و احدا دیوان صونه و گراس
 کرده بود در عوض سب و پنج روپنه یومیه قرار داده از سب دیوان بر آورده
 تا حاره نقالان داد و اکثر صواط دیوانی که بی الحمله بعضی دیوان بود بر آمد
 از آن حمله سب المال که همسینه دارو و کسان دیوان صونه نه صط می پرداختند
 در بلده کوتوال و در پور حاف و حدار گرد منصور گسب و اس بدعات صورت
 اسد مرار گرو و در دار الصر چون متصدیان نادرشاهی بی دحل بودند طلا
 و نقره مس آمر گسبه مسکوک کردند و بدین صعه شلیعه مدلی بر محاصل
 آنها افزوده اسرفی و روپیه صرف احمد آباد که پیوسته بی عس و تمام عیل
 بود بدان علب بدنام گردید و سوای بلده در بدرونا ترائی می گسب که تا حال
 تا وجودیکه عس را بر طرف ساختند در بیرونا در بعضی امکنه بدنام اس
 و بر مواص و ازاصی مدد معاس سادات عظام و مشایخ کرام و ارباب اسد حفاق
 نه صعه چنها من قرار داده عامل و بحصیلدار علحدده معرر گردید که اکنون ارباب
 معاس را حر نامی نامی نماده و نه هزار سماح و لحاص سب برداشته
 بعضی را نه عنوان گدائی حبری منسرمی سود و آن جماعه دیر بدامر عدم
 وجه معدس و حور فامه کشی آواره هر دیار گسند - سرب و باروت و مصالحه
 توپخانه که درنی مدد مدار الملک فراهم آورده و فریب بیسب هزار روپیه
 را می شد تا توپخانه بدیوان صونه سپرد کرده بود بدندریج روانه حوددهور ساح

بهندرایان خدا سبّاس^(۱) و سبّاسان^(۲) ماروار احدای ندعات سانس و لاحق دموده احد و حر و گروم و گدرو صیغ و شریف مسلم و همدون دنداد نهادهد و انوات سر و ظلم کمشوده گشپ ناراز اسلام^(۳) کساندی پذیرمب گاو کسی منع گردید مساحد ویران^(۴) و کفائس را روق امرو و در ایام هولی ایدا و اهانب و هنگ حرمت مسلمین را از مستحکات و مستحکسات گرفتند و احدی را یا رای آن نماد که گوید این چون و آن حرا اسب در هنگام روانگی منار الملک و ورود مهارحه که کافه رعایا و برایا از تعدی معرول نه ستوه آمده بودند اظهار سرور و شادمانی داشتند سیما گروه همدون که اکدن ناظم سر گروه آنها سب و مهارحه و برادرش را سبب نه رام و لچمین که نه معدودی او فائل اند داده بخوشی می سرائیدند

از مشاهده معاسر و سلوک آنها نه مضمون رحمة الله علی نداش الاول متدکر گشتند الحاصل اکثری از اعیان و اشراف از مدلب و حواری اندیسده و از ریخته شدن آنرو هراسیده توف و سکوب را مناسب ندیده نه تدریج و مرور ایام ناظراف و اکناف متعرق سده گوسه عافب گرفتند زور برور کار خلق الله نه معوب انکامیدن گروم مارازاران در حانها بربردستی و^(۵) علف مرود آمده عصب دموردد و چه حانه حرانها که عرصه ظهور دنامد *

چو حواهد که ویران کدد عالمی مهد ملک در پنجه طالمی

این همه از شامب افعال و اعمال نا شایسته ما بوده از ما اسب که بر ما اسب محال کثوره پارچه که بکعب احد رکوه شرعیه از عهد حصوف حلد مکان معور اسب و همد و را ناین امر مدامستی نیست و هیچ گاهی سوای اهل اسلام نه تمسیت امور آنجا مامور نمودند چون از ایام نعی حامد خان محصول را ناظمان

(۱) سبّاس ناول معقوج نانی رده نوعی از خلق اند که نک نای بر منعبند و پای دیگر ندارند آورده اند که دبو مردم اند و در دوندن از دو نا بیش مدودند ۱۲ *

(۲) کسان ناول معقوج بی رواج شدن *

(۳) کفائس مساحد برسا ان مطلق دتکانه را گویند ۱۲ *

(۴) علف ناول مضموم درشتی کرن *

بعد و حدس مسخون بود (۱) ینافیان گماسب و نه صرف و سکده دو لک روپیه برگدا داس و سه لک روپیه بر حوس حال عم زاده اش و ما نفی بر دیگران نه پدر حال هریک معمر نموده نه لک روپیه را بعد عی تمام و سدد ما لاکلام در اندک فرصت معروض ایصال در آورد از سفوح این ساندکه موجب پریسانی اندوه کثیر و حم عفرار برنا و پسر سکده گسب خصوصاً عمله و عمله کارحاندکات متعدده انرسم فروشان از چرخ نا بان و (۲) صاعل و (۳) نساحل که اصناف متعومه متعدده دارد گردید و نقصان کلی در معصول محال صددهج باب انرسم در نگاله و بازرسدن احمد آباد که اقسام و انواع افسه مسهوره معروفه برتیب یافته باطراف و اکناف بلاد هدد و سدهده و روم و فرنگ و عرب و حدس و ایران و توران تحارف بنسگان نراری و نکاری می نرندد روی نمود و فرقه انرسم فروشان ازان و ف که گروه علیده بودند بر طرف سدد اکثرون مردم معفر کم و ندس می آزد مهارحه احمد نامی را از قوم نواهر حماعه کلاں که دران هنگام تازه نه عرصه آمده و سنجه قوم حود مقرر گسه بود سنجه کل نمود همدران ایام بدست آور حون حسن معقول آهی فروش بوهرة حماعه حوز که مدار الملک سه لک روپیه ازان و ف ندس حبب گرفته بود چندانکه سنو ذکر یافته درسی ولا یکی از ورنگ او که پیراهن حون آلود آن معقول را داسب بر پا نموده نرد مهارحه داد حواه گسب معلعی بران حماعه مصادره قرار داده گروه و آنها حون از صدمه نخسب هفور بیا سوده بودند بهر نوع ادا ساخته نایمال گشتد و حلای وطن گردده در اطراف و حواب رفتد که اکثون ازان حماعه کسی نمادده که حالی داسته ناسد مگر حمعه نرای نام که وجود و عدم سان مساری اسب حواهدد بود - از انکا که در صوده از مصدداران و اعلان که اسمی و رسمی داسته ناسد نمادده میدان را حالی یافته

(۱) ینافی یعنی اول نرون مدافی ناسان و نگاله دارنده و معانط کدده ناسد

و بصم اول هم آمده اسب برهان ۱۲ *

(۲) صناع رنگربر ۱۲ *

(۳) نساح نافده *

مخلص جان را از جمیع مراتب آگاه صاحب و آوری گنگا داس را طلب داشته حسب الحکم را نموده نسائید و او انهی کرن ناده را از ماحوا پیغام نمود انهی کرن را عرق حمید محرک آمد چون از موضوع و معمول مقدمه واقع نه بود تا جمیع همراهی خویش مستعد برحاش گشت - مومن جان تا همراهان آمده سربیک مخلص جان شد انهی کرن مهارچه پیغام نمود که خون من ناده را گنگا داس ام بدادر استعلاص او مهر دوعی که ناسد تا مخلص جان برحاش حواهم کرد مهارچه او را خرد خود طلب داس از راه (۱) مدالست و (۲) مخادنت بدادر نمود او بخوانس وجه و ناعب رسانیدن گنگا داس را گفته فرستاده استفسار کرد و آنها در حواف احکام را بخدسه فرستادند مهارچه و بهنداریان متعق اللط از روی (۳) مخاتلت (۴) مخاوت بدادند که کعالب و نادهری از جانب مهارچه بوده و این مقدمه از پدنگاه خلایق و جهانداری است مخالف حکم و الا می تواند شد هرگاه ندهای ناساهی بموجب حکم او را گرفته ناسد سخنی برمی و دیگری بیست و در ناطی او را بمواعد دلبد در از حوس و حروش نار داستند و او در نه طمع در افک *
* تب *

طمع را سه حرفست و هر سه تهی از آن بیست مر مطمعان را بهی از افکا که در گجرات مقدمه نادهری نازک است انهی کرن مطعون خلق گردید الکاصل مهارچه مرد رسد مهر خود نوشته داد و در همان شب گنگا داس را در بهر طلب داشته حدس نمود و امرنای او و جماعه انریسم فروسانرا دس گنر صاحب و برای (۵) فروق حائهای آنها که منلها را از حدس انریسم و اناب الدب

(۱) مدهالست - فریب داس ۱۲ جامع *

(۲) مخادنت روانه ناری کردن و حنلت کردن ۱۲ *

(۳) مخاتلت تا کسی فریب آوردن *

(۴) مخاوت ناول مصوم کسی را حواف داس *

(۵) فروق لغت ترکی بمعنی معافط ۱۲ *

جمع نواد مادد - مهاراجه بر عایب و ف و نالیف فلوب حسب الخواهش او نوشته نمهر خود و کعالب عدم تعرض مهربانی کن واند درگ داس را آهور که سر گروه پتاتان بود داد گنگا داس بر اعتماد داندهری که معارف این دیار اسب اطمینان قلب حاصل نمود پس از روداد امر مصالحه بیما بین معزول و منصوب صرافان و تجارت پیسگان و سر گروهان رعایای نلده را همراه نرده مهاراجه را دند و استمال و نسلی طاهری نالمسافه گرفته نامر سیاهی مقام می نمود اما مهاراجه در باطن در صدد مدد و گرفتن مغلها ار و در نظر در آورده در انتظار فرص بود ار انکا که داندهر موی در میان داده حراب نمی کرد و اندیشه اس خیال را نا بهنداریان و مسازان مخصوصی حافی داشت چون در امر مصالحه مبارز الملک مومن حان را نا بهنداری رس سنگه یک گونه خصوصیت و تعاری بهم رسیده بود و او بپدر مبار حواش اسب ترکی که مبار الملک به گنگا داس داده و او عذر نموده به داد رشیدگی داشت بهنداری مومن حان را از مکدون صمیر مهاراجه آگاه ساخته کنگس طلید و او تمهیدی بخاطر آورده گفت دو طعه حسب الحکم اعلی نمهر امیر الامرا مصمام الدوله ناید صاحب یکی بنام محصل حان مصمون اینکه چون گنگا داس در حکومت مبار الملک مصدر احد بیوره متعدده و مصادرات سنگه احمدآناد گسته اسب او را دستگیر ساخته مسلسل و معلول بدرگاه و الا دعرسند و اگر مهاراجه بری معنی ایستادگی نماید سپرد نموده رسید نمهر او گرفته بحصور ارسال دارد و دریمی بنام مومن حان مشعر بر اینکه در گرفتن و مید ساحس گنگا داس که بمخلص حان حکم شده نا جمعیت همراهی خود شریک شود و در (۱) خلدوی این کار مقرر نمود که برگنه محمود آناد چون نصف در حاگیر محصل حان اسب و نیمه دیگر در صط نظامت که بدسوز معزول مهاراجه بپدر تمام صونه را به تحب و تصرف خود در آورده بود بمخلص حان در و نسب وا گزارد - مهاراجه پدبروف - مومن حان احکام را مرتب ساخته

(۱) خلد ولعت ترکی نصم نم و مومن انعامی که نامرا دهد و در عرف هر عطنه

دس مرهٔنه ار تصرف آنجا کوتاه بود چون مهاراجه دحیل کارگش و او ار راه
عابد اندیسی رجوع بآصف حاکم آورده استدعای سد نیاب نمود و ار آنجا
سد و تحویر منصب و خطای ننگ عالم حل بد و رسید و بدین دستاویز حدود
را متوسل او صاحب و در سال هزار و صد و چهل و چهار مهاراجه ار راه دور بدی
نامه مستمل بر اظهار یگانگی بآصف حاکم نوشته مصحوب محمد شاه حلف
عدوة الواصلین شاه علی رضا سر هندی که روابط و تعارف نا آصف حاکم داشت
سر انعام راد و راحله داده فرستاد و بعد چندی مصطفی خان نامی که سابق
نا رستم علی خان بوده در حوال نا نامع مودت آمر و پارچه پرسیدنی و بعضی
پیامهای ربانی آمده مهاراجه را دید و مرید سه ماه توقف نموده روانه گشت
همدران سال آماد در آن حال بخشی و فائز نگار که نه منصب هزاره ذات یک
صد و پنجاه سوار سرافرازی داشت و دیعب حیات سپرد و بعد معروض عدسی
ار انتقال او علام حسد خان در حضور بخشی معزز گشت و سد نیاب حدود
برد محمد معاهد الدین خان فرستاد و او سر گرم کار گشت *

مصادره نمودن مهاراجه گنگا داس سیئه و گروه ابریشم فروشان را و سوانحاتی که در آن سال روی داده

همدران اوان نه تمیدنی مهاراجه نه لک روپنه بطریق مصادره ار گنگا داس
سیئه و ابریشم فروشان حدرا مهرآ گرب معصل این محمل آنکه چون سانی در ایام
حکومب مدارر الملک خوش حال چند سنهه ار امر سیئهی معرول گردیده
روانه دار الخلافه گشت و گنگا داس سیئه کل معرر شد چنانچه در ضمن سوانحات
ایام حکومت او اندراج بدیفته گنگا داس باستقلال بسر انجام مهام دور و او امر
دیگر حسب الخواهش مدارر الملک می پرداخت - هنگام آمد آمد مهاراجه
ار راه دور اندیسی کسان حدود را پیشتر فرستاده در حواس نوشته حات استمال
منفی بر کفالت نارتان، عمده که باصطلاح گجرات نادهیم گویند نمود که بخط

بوپ و تغدگ در گروپ درسی ماحرا جدیدی ده گراشته بود که ناگهان حواسیسی
 ناحی راو که بنابر حذر آوری در فوج آصف حاة داشت بحداج استعجال رسیده
 طاهر ساحتند که آصفحاة بدریاف حذر رفتن او بصوب احمدآناد از مساعدت
 وف و فائو دانسته حورده و سگسار سده نعوم روم و بیکار ترگرز دریای نرنده
 بطریق ایلغار آمد و ایفک ده دندال ما رسیده داند ناحی راو از اطلاع این معنی
 مضطرب گسند همان ساعت فوج مهاراحه را رحصب احمدآناد نمود و دسب از
 محاصره گسند سراسمه سرعب هرچه نامندر که از نون و ناد استعار کرده بود
 چون نروضا از سسب حسته رو نمسکی حوپس نهاد آصف حاة که اراا طرف
 بکلدی و حانکی متوجه بود د، نواحی نددر سورب رسیده معلوم نمود که ناحی
 راو نادک فاصله درسی نزدیکی از طریق عبر مسلوک جنگل کنار دریای شور
 گرسنه - آصف حاة بلا تومف و اهمال ناشده کوب بی را برداشته دندال او
 سناک و حندی از مردال و حار بلیان که در عب مادده بودند دسب لسکرول
 افناد ازانکا که صدرمده گسب معاودت نموده بنابر آسودگی بموضع کوله کامریچ
 نرک دریای تبتی هعب کروهی نددر سورب جدیدی افامب ورزد - ماصدیان
نددر از مبصوب و معزول هریک ناطهار مدعا و استدعای امداد و فرستادن بعب
 و هدایا برداچند مستعید حان که در بیرون بود رفته ملافی گسب - آصف حاة
 بمعنصای وف هریک را مستمال ساحده عارم دکهن گردید راحه بخاب سنگه
 برحصب نرادرش روانه ناگور معال رمنداری حوپس سد - سید عظم الله
 حان حور برآمد کار ندید ندادر الکلاف وف - ناحی راو که نمسکی حور
 شتاب و بدون مصالحه مرهته بس وف کار نمود - گنهای که دران ایام وارد
 صوده گسب مصدر شورش و فساد گردید مهاراحه مومن حان را بنابر ساعه وف
 مدارر الملک سلسله حدان نردر چونه دستور سانی نموده معز صاحب و پرگنه
 پتلاد ناحار مومن حان فرار گروپ ازانکا که برگنه دولعه و بهروح و حمو سر
 و معزول آناد بآصف حاة بحال شده بود چنانچه سمب گزارش یافته عند الله
 دنگ که از جانب مدارر الملک در بهروح فنام داشب و بنابر فلند مکل که

دریای مهبی بد و بدوسته همراه گسب و نکوچهای متواتر بر قالات چند وله نا
 انموه کنرو (۱) حم عقیر فرود آمد گردهر داس ورتن سنگه بهمداریان و کار کدان
 مهاراحه بدعاب نگداس بنام و استحکام بنای صلح آمد و رفب نموده روزی
 چعد نه آب و نعل که حاصه داف مارواریل اسب گزرایده بنای ملاقات نا
 مهاراحه گراسدد و مهاراحه بناع ساهی رفب دوسه روزی در آنکا بدرددع
 الوفب گرشب آحرهای روز چهارم ناحی را و آمده مهاراحه را دید و عهد
 و بدمال بدمال آورده معاودت کرد و فرار یاف که بحیراج بهمداری نا فوج
 مارواریل و سردار محمد خان و سدد فداص خان رسالداران سداه گکرات ناستطهار
 و اتعاق ناحی را و رفته بروده را از کسان بیلاحی افتراج نموده مستخلص سارد
 و سدد عظم الله حاجرا دحلل کار نماید خون او از حدود استعدادی
 و سرانکامی نداسب اهل گکرات جمعی از مسلمین و هندو نتوقع بیاب
 عالمی و نوکری مانند مگسان گرد سدریدی فراهم آمده از نوحه فوج مهاراحه
 و ناحی راو امر موهوره مداحلب را و فوعی بدداشته بنابر سرانکام ضروریات و
 احراجات بعنوان فرص و گرفتن دمسکات لَمْ یَصْلُ و نامرد ساختن تعلقات بنام
 حوندها که صورت دحل نه پذیروب مدلعی سر برآه شد و متعاف بحراج و ناحی راو
 عازم بروده گردید درین نس حدر رسدد که میر فخرالدین که بدعوداری حونه گذهه
 شتافته بود مدر اسمعدل نائب علام محی الدین خان بدریاف حدر ناستعداد معانله
 بر آمده در نزدیک امریلی تلافی فویقین رویداد و مدر فخرالدین نامدر فمرالدین
 ولد سید ععدل خان که برواف دیگر نوددد نه تردواو بمانان داد مردی و مردانگی
 داده کسته افتاددد الحاصل ناحبر او بحراج و رساله داران و سدد عظم الله
 خان نکوچهای متواتر متوالی از آب مهبی گراشته بروده را محاصره نموددد بر
 ماحی برادر بیلاحی که در آنکا بود نا استحکام رُح و ناره برداخته توپهایی که از
 حدگ کاه رستم علی خان بدسب آورده بود نصف نموده تحصن حسب
 فرسادهای مهاراحه محاصره اشتعال ورزیده مورچال بستدد و از طرفین حدگ

خان نگاه داسپ سپاه نموده مورچال ندنی پرداخته نامید فتح الفاف ششسب و منلعی بعنوان فرص ندانس تمسکات تدفعات از پیللحی گایکوار گرفته نصرف در آورد فوجداری پش که نواحه نخب سنگه نعلو داسپ فائث خود فرستاد و میر فخرالدین از همراهیل منار الملک دستخبرانه از اندامی طریق حدائی گردیده با حمدآناد آمد و بمعرف روپ سنگه بدهداری ملاقات مهاراجه و کارساری نموده بناب فوجداری حونه گدده و گرفتن عمل و دخل آنکا را نه عهدۀ خویش گرفته روانه شده محمد پهاژ والد کریم داد حال حالوری فوجدار پالی پور حسب الطلب مهاراجه آمده ملاقی گشت و تحوئر نامه فوجداری از انتقال پدرش حاصل صاحب - همدران ایام محمد ناصر خان حلف مومس خان دیوان پندش که نه بناب دیوانی عدد العنی حال عم حوس می پرداخت آزرده خاطر گشته با خانه کوچ عازم دارالکلام سده بود در راه کولیان موضع داور نهاد عازب نمودند و او نه مشقت تمام برآمده بنلدۀ پش رسد و از آنکا سرانجام نموده روانه شد حوان مرد حال نانی تحوئر اضافه منصب و وطن داری قصه بدنگر ندانس یک ربخیریل از مهاراجه حاصل صاحب *

آمدن باجی را و مدار کار راجه ساهو و ملاقات کردن با مهاراجه

ارادکا که منار الملک جدیدی بیش ازین بدان بعضی امور ناحی را و مدار کار راجه ساهو را دوسته راعب آمدن انصوب ساخته بود و پیش از رسیدن او مقدمات صدر عرصۀ ظهور در آمد و منار الملک روانه سد ناحی را و برای استحکام و استقرار چوتنه از طرف خود با منصوب راهی کشته در نواح بروده آمده سلسله حدانی طریق سلوک نموده نوسب مهاراجه سد عظم الله حال فوجدار بروده و بهروچ را بدانر^(۱) بستید منانی اصلاح فرستاد و او در نزدیکی

(۱) تشلند بمعنی استحکام داری است ۱۲ *

بحیمة گاه رعب همدران اوقات یک رنجیر بیل از لشکر مدار الملک در اشدای راه
 بدستنی نموده گریخته نا حمدآناد آمد و فیلدانان مهاراحه دستگیر کردند - کریم
 داد حال موحدار پالی پور که همراهی مهاراحه گردیده حسن خدمت بطهور آورده
 بود نقضای الهی و دیعب حیات سپرد و لاش او را نه بالی پور بردند شیر خان
 بعد موب صلابت محمد حل نامی و دحیل کار شدن میر اسمعیل نه دیاب
 موحداری حو ناگدھے چون از انتقال بدرس کهوکه ناره و محاللات دیگر در حضور
 امدس در قبول و کلائی نواب قدسیه والدۀ حصرت امدس علی فرار یافته و نه
 دیاب سند مرتضی حل نامی وارد احمدآناد گشته بود بنابر نکال حاگیراب
 و دیدن مهاراحه نا حمعیت شایسته آمد و بواسطه سردار محمد خان عوری
 بدریغۀ راحه نعب سنگه مهاراحه را دید و سه رنجیر بیل و چند راس اسب
 و حرایر از بعد و جنس پیسکس نمود و یک رنجیر بیل و حروری بعد نراحه
 نعب سنگه داده تحویل نامۀ اصنامۀ منصب و خطاب بهادر و نکالی حاگیراب
 انتقالی پدرش حاصل صاحب که بدرگاه ملک نارگاه تعرض رسانیده بدرجۀ پذیرائی
 رساند - مومس خان فداء الدینی حل را نه دیاب متصدیگری بدر کندیای
 رحصب نمود و بدرگاه نا پرگنۀ چوراسی در دستخواه مهاراحه فرار داسب ناالمقطع
 نموده حویس گرب که بموجب افساط می رسانیده ناسد مهاراحه که بنابر
 سرانجام بعضی ضروریات زوری چند بیرون متوقف بود داخل نلده گردیده نه
 تمشیب مهمات مالی و ملکی برداحب والد رافم مدار الملک را تا نواحی
 او دیپور رسانیده معاودت نمود و مهاراحه را دیده نه عرم سفر حکار رحصب شد
 و از کندیای کستی سوار نه بدر سورت ستافه عره شهر رمضان آن سال راکب
 چهار شده نه مقصد راهی گشت مستعید خان متصدی بدر سورت چون از
 طریق خشکی مخاطره مرهنه داشت کستی سوار از کندیای نه بهروچ رسد -
 حرأت عبور از دریای بریده نمی کرد لهذا توقف ورزیده نا پیلحی گایکوار بمواعید
 دلبدیر تعدر چوتنه آنجا راه سلوک مسلوک ساخته نسود بدر سورت پیوس -
 بهرام خان متصدی معرول بمنابع پیش آمده در را بر روپس نسب مستعید

چنانچه راجه همراة امرسنگه نوردگاه مہاراجہ رف و بعد ملاقات حلب و استمال یامب نالکملہ مدار الملک مدار سرانجام نار بردار و اتصال و حہ مغرورہ کہ امرسنگه منعقد بود توقف ورزیدہ در صد و هفتاد و سہ صوف بوب ار حور و کلان سپرد - عدد العلی خان دیوان صوبہ در سرکار والا نمودہ رسید گرفت چون بس ہزار روپیہ نافی بود امرسنگه ناظہار اندکہ معاف مفرساند دمہ گرفت اما نرساند - مدار الملک کوچ نمود هنگام رحیل راجہ حروف مدار والد و احوی محمد اسمعیل و مرخص شدن از مدار الملک رف بعد حواددن فاکہ کہ او فیل سوار اسنادہ بود رخصت الصراف دادہ گف کہ نہ دیان می در رومہ حصر قطب العالم قدس سرہ واقع موضع تہوہ و حصر ساء عالم و درگاه سیم احمد گنہو قدس سرہما در موضع سرکین ہرگاہ اتفاق سود فاکہ می حواددہ ناسد عرب اعتقاد درن ہر سہ مکل مندرک داسب کہ نا ایام حکومت بانصد روینہ در ماہہ سادات تہوہ و ہمال مدر سادات رسول آباد و نور اعراض ایں نرگان ہزار روینہ سال سال و چون از سیم احمد گنہوا خلاقی بود ہر سال در عرس ہفت صد روینہ ممداد و قربان ممدادہ درگاہ و مدد معاش سادات عظام و مسائیم کرام بہنح و حہ من الوحۃ مراحمئی از عمال نمی رسید سبکان اللہ اکبوں کار آہا نہ ککا انکامدہ کہ دیان سب متباح و دامی نمی ناند القصہ مدار الملک کوچ نمودہ بعضہ مورا سہ دیوس و در انکا سید دیوس حال دامادس کہ مریض بود نہ سفر عالم دیگر حدائی گردیدہ رف و در ہمال قصہ مدوں گردید نالضرورہ یک مقام نمودہ کوچہای متواتر نس روانہ گسب - مہاراجہ از مکل مقامات در حاستہ منصل ناع ساهی آمده نار شدن ساعت مختار در آمدن نلدہ توقف ورزیدہ عدد العلی خان دیوان صوبہ و ابو المعاصر صدر و عدد الحد خان فاضی و اماب دار خان نکسی و فائغ نگار و ہادی حل سوادح بونس و اہل خدمات و اعیان و سرگروہ نواہتر و رئیس ہندو ملاقی شدند بعد چندیکہ روز دہی تدرس و ناقتاد ہندو ساعت نیک بود مرادف نسب و ششم سہر مذکور مہاراجہ نارادش خریدہ داخل سہر گسبہ ساعت چند در فلغہ ندر توقف ورزیدہ

حضور ساه نهکهن و دس سره^(۱) چادر رد زور يکه وعده آمدن مهراجه بود از عذر و حذر دعدده بکاطر آورده و داس و دس خود نمود و بعضی عذر بد تراز گناه حواس آن زور در حلف وعده ناخر رسيد زور ديگر مريب سه پهبی مدار الملك اسب سواره بلا وسواس و اندیشه با جمعیتی ملل منوجه حمله مهراجه گردید مارواربان مستعد و عرق آهن صفا آراسته چه از روی احتیاط و چه ببطارقه اهل اسلام ایستادند - * ییب *

توگفتی که دیوان صف بسته اند و یا چون درحرب از رمی رسته اند مدار الملك بصحن حمله در آمد و مهراجه با پیس سرا پرده اسبغال نموده همدیگر را در کنار گرفتند و منصوب و معزول برادر وار پهلوی یکدیگر بسته و حسب و بیگانگی نالعب و بیگانگی مبدل ساختند چون وقت جنگ بود نه بدیل دستار عقد مواحات بسته بوداع یک دیگر برداشتند - مدار الملك معروفگاه خود که همان زور متصل باع محمد امین خان معز کرده اسباب و فائیل را فرستاده بود ستاف - بحسب سنگه برادر مهراجه بنابر عارضه تیر که در رزمه رسیده بود ملافی ده گسب و گویند مهراجه دران زور بنابر حفاظت بهانی زره حاشیه پوشیده بود نالکمله زور دیگر چهاردهم سهر رنج الدانی حک دیوانم از طرف مهراجه بر حسب مدار الملك همراهه فداه الدین خان عمه زاده مومس خان بکوتوالی بلده در آمده دخیل کار گسب و زور دوم رتن سنگه بهداری نائب نظامت معز شده داخل قلعه بهدر گردید اراکجا که والد رافم داعیه سفر حصار مصمم داشت چنانچه سق دگریافته مدار الملك تکلیف نمود که نا اودنی پور همراهی گرفته رخصت شوند و رافم را مصحوب امر سنگه او داروب که کفیل امر مصالحه بود برد مهراجه فرستاده گفب که علی محمد خان امنی کثیره پارچه از حضور معلی رخصت حج نب الله الکرام حاصل کرده و برای رساندن من تا او دینور همراهه بودن او ضرور اسب خون نبات تعلفه از بسگاه خلایف و جهانانی بنام حسنی محمد خان سرس معز شده او ز' دخیل کار دارند

(۱) چادر لعب ترکی که بمعنی حمله است و بحالی دال نای فوقانی هم آمده ۱۲ *

فرستادن مهاراجه مخلص خان و مومن خان را نزد مبارز الملک و قرار یافتن صلح و ملاقات با یکدیگر و روانه شدن مبارز الملک و در آمدن کوتوال مهاراجه در بلده

ار اینجا که مهاراجه چسم مارواریان را ارحنگ ترسیده دید دمسورت حیر
اندیشان مخلص خان حاگردار محمود آباد و مومن خان محسی و فاع نگارنوح
و متصدی ندر کندیای را بنابر هم حدسی و ارتباط سابعه تکلیف سلسله حدانی
امر مصالحه نمود مخلص خان رفعه مدنی بر اظهار استیاق و خواهش ملاقات نزد
منار الملک فرستاد بعد رسیدن حواف نا صواب او احرهمان زور آمده ملاقی گشت
بعد گزارس رسمیات متعارفی و احوالات سرزده (۱) کلافه سخن را بمدعا رساییده
معصی المرام هنگام سب رخصت سده رب - * بیاب *

کارها را سب کند عاقل کامل نه سخن که نه صد لسكر حرار میسر نسود
زور دیگر مخلص خان بنابر حسام حنه و سال حورگی از تردد آمد و سد
متعذر بود مومن خان و امر سنگه او داورت پثاوت عمده مهاراجه آمده گشت
و سعید مصالحه بقرار لک رویه نقد حرج و سر انجام باز بردار از ستوان و آزاده
و بنای ملاقات دید و ناردند میان منصوب و معرول ندین بهج گراستند که هر
کدام از دائره گاه خود حیمه علیحدّه معامله نص نمایند و اول مهاراجه دیدن
کند و زور دیگر منار الملک باز دید بجا آرد چنانچه منار الملک حیمه مبصل
ناع عاری الدین حسنی برپا کرد و مهاراجه در پیس روی فرودگاه خویش برانر معرّه

(۱) کلافه بروی و معنی کلافه باشد و آن رسمانی اسم حام که از دویک بر چرخه

تدریجاً ایصال پیوسته بود مصطوف شده در صد کمر بند و ریختن بر دروازه شهر و کسان در آمد و از ممانعت عاصب اندیشان که خطر احتمال صدق و کذب دارد منع پذیر نمی گشت چون والد راف هم سایه و ربط قدیم داشت از راه اخلاص مکرر کسان خود را فرستاده استفسار حیات و مقام مدار الملک می نمود و والد آنچه بیان راف اطلاع داشت در حواری گفته از آن حرکت بی موقع منع فرمود و او انرام و لحاحب داشت که قرب نصف شب گذشت باز دیگر پیغام نمود که اگر نا لعرص و التعداد مدار الملک رنده باشد اما رحمهای کاری داشته حال بر بخواهد بود چون حافظ حقیقی کسی را که نگاهبان باشد امر رحم نه فعلان و او و کسی را که در حواصی بود نه هیچ یک در سیده صحت و سالم در (۱) کتب عروا فعال بود بالضرورة آدم معتمد او را طلب داسنه با یکی از طرف خود همراه نموده در قلعه ارک فرستاد که از فرار دیوار قلعه مشرف بر دروازه مدار الملک نه شب برده نمود که مادی سیر سرور در حمله شستند سر گشتن در راه را با یکی از مخصوصان تقریر می کند بعد آمدن او سردار محمد حال از اراده خود باز مادی زور دیگر که راف شب از آشنایان برور نمود خیر تدرستی مدار الملک بهار حه رسید و چون پهلوان زرین کلاه در بوسن سنگ تگ زور سوار شده رو نمودن زور کار بهاد سر حنک حویان و زرم طلغان دیواره از حواری در آمد و کمر بندی نموده پشت بر بادر رف ححالب و حرکت بی موقع گشته ندادارک و تلاقی مافات مهیا و مستعد زرم و پیکار گشتند *

همه مرده بودند و برگشته زور بدر رنده گشتند و گیتی فرور مدار الملک گوش بر آوار اراده طرف ثانی داشت که (۲) مهبیان طاهر ساختند که بهار حه امور عرم سوار و صف آرائی ندارد بادر آن وارثان مقتولان عرصه نبرد و بخاک عطلدگان دشب ستیر از هر دو جانب حهب برداشتن لاشها ستافته نایکدیگر در نردگاه دوچار شدند و بی ممانعت و تراغ اتفاق هر کس عریض بعد مدای خود را از آن لجه حویخوار بر آورده راهی گشت *

(۱) کتب ناول و نانی مفتوح جانب و نهاده ۱۲ جامع *

(۲) مهبیان جمع مهبی که بمعنی اعلام کننده باشد ۱۲ جامع *

بالکمله چون حذر میداد گراستی مهاراجه ندلان ماروار نه لسکر گاه حود رسادیدند
عجب قلع و اضطراب در مردم نه راه یاف - نای استعمال ار حای رفته در فکر
حرو بار و کندن حیمة و افگندن جهده نادل در دم و هراس که ماروار دور اسب
گونان نه بار مددی استعمال ورزیدند و کنری از فرقه سنا گجرات و فساد بفریاد
گرد و فواج و تا دونه حلو نارگی نه کسندند و بیسری در خانهای بورجاب
هر کسی که ناکسی سابعه و راهی داسب پناه برده ما من طلب گسب که
هنگام نمار حفس مهاراجه از رزم گاه معاود نموده نفرد گاه بنوس فی الکمله
اطمیدل بعلوب رمیده و دلای بنده پیدا سد و کسانکه نگوسه عافیت کناره گرین
و چون دور رفته بودند در پردۀ ظلمانی شب که فوف ناصر را از مساهده استخاص
و مطالعة احسام معرول کرده بود در لاس عار و حسار نا اعتل و شکسته نزار گاه
حودها آمدند مبارز الماک تا عروب آفتاب در میدرن سادیانغ فتح نواران ایستاده
بود *

شد آن سهمگین نانگ کوس حدل نصوت حوس سادنانه بدل
و نا همراهان گفب که حمة و حرگاه را همنی حا طاب داسته دائره ناید نمود
* مصرع *

سب آستین اسب ناچه راید سکر

محمد امنی طاهر صاحب که آنکه مرکور خاطر بود معون الهی نعرعۀ ظهور
در آمد - صونه را که همدشه مسنعی اران بودند نمیکوهند تمار احوال
مکروخان و اسمال نار مادگلان در گرسنگان لازم - صلاح و انسب انسب که
نسمب نلده مراجع کرده سود لهدا برگسته در فصای ریز دیوار قلعه ارک برکدلو
دریا فریب سه ساعت از سب گرسنه فرود آمد لکن گجراندان را از سالم آمدن
مبارز الماک ناور نمی گسب - خصوصاً سردار محمد جان را که سعد ندان
رسنده و حه حرج را نصرف در آورده حمعی را فراهم آورده در خانه حویس در
انتها فرصت و فادو می بود پس از استماع ^(۱) آراحف که نرد کوته حردان

(۱) آراحف جمع ازحاف که معنی حردروع افگندن باشد ۱۲ جامع *

هر جانب تیر و تعنگ مانند زاله ریختی گوی منار الملک نا آن جمع ملیل
استعاص و زریده سبغ تنر که کم خطا میکرد مرع روح مارواریان را ار فقس تن
می برانید *

عقاب حدنگس گرسنی بحسم چو ساهن فزوب نمودی بحسم
به هرکس که تنرس پرافشان رسد چو تیر او هم ار حانغ رین برید
در آورد بیرس ر دسمن دمار کمانس یکی بود و مران هرار
دماده اران عرصه داروگیر به دد حواه پنعام می بود تنر
چو بحر حرو سان در آن دار و گبر هوا موج می زد ر پرور ندر

آنکاصل درین بین فیل دسان که علامت لواء منار الملک اران اله یار بود نمودار
گشش محمد امین بیگ و او مدائی وار در رسدند و نار دیگر کور که و کوس
در ماتم بو گروستان دفراد و فغان در آمد مارواریان بعدس اینکه منار الملک الحال
در میدان آمد تلاش موموره نجا آوردند حدنگ سحر بیوس *

چنان آذس حدنگ گردند تنر که گفتی بدید آمده رستخیر
اله یار برحم تعنگ رحب هستی بر سب منار الملک منارتهای مردانه
و حلاذتهای رستمانه نموده دبعه دیگر مارواریان را بیس انداخته نا نزدیکی موصع
سر که بیج سه کوه درانید و آنها چون ار دیو لاجول گویران مانند حروف تهی برسان
شدند ار آنجا که ار مطلع فلق نا مقطع سعی آئین حدال و قتال فائم بود - هنگام
اصفرار سمس طریقی دسب ار حدنگ نار کشیدند *

چو شمع شدستان گردون دسب عیان شب نار آمد دسب
مارواریان را خوف و رعب در دلها حا گوی طهور این معنی معص قائند الهی
و افعال بوده که یکی ار دندهای درگاه آسمان حاة باوجود فلب جمعب و
حالت عزل نا چنین رمیددار عمده سر آمد راحهای هندوستان نا موج گران و منصوب
حدنگی که از ان داستانها راندد نموده غالب آمد اگر حمعه ار ودویان آستان فلک
نیل باذتراع ملک رمیدداری و احراج او دسور عهد حصر خلد مکان مامور
شود چگونه خواهد بود لهدا ار ایستادگان نارگاه و الا رمیدداران حساب ها بر گردند

عابد علی خان برادرش در یک حوضهٔ فیل سوار بودند سید عابد علی خان برحم
تیر بندون حب شهادت نوشند سید جمال الدین علی خان برادر را بر فیل با جمعی
از کشته و رجمی همراهیان خود روانهٔ شهر کرد و ناسب ناری در آمد و بدین
طریق سید قائم و بری خان را از معرکه برداشت نه هئیک مجموع روزه شهر
بهادند برخی از بیدلان همراهی اصحاب ممات را وسلتهٔ حناب خویش پنداشته
از ان وادی هولناک که نمونهٔ یوم یعر المرء می اخیه بود بر آمدند ظهور این
معنی موجب کمی فاحش در سپاهی لسكر اسلام پدید آمد لهذا بعضی
از مردم بعد العکر درین وقت حرد را کار فرموده ده طاهر بینی کمی موافق و کثرت
مخالف رفته بر آمدن منار الملک را از ان وادی خونخوار و عرصهٔ گیر و دار
از محالاب علی تصور نموده کشته و مرده اندک شده روزه شهر بهادند و از رویداد
ان ساندکه و گفتار بی خردانه طاهر ندان آن شهرت بی اصل که محض بنصور
باطل و خیال امر موهوم اهل حین بود موجب سه بهری روز در شهر شیوع یاف
محمد امین بنگ و اله یار که بمحافظت بلدهٔ پیام داشتند نظر بر نمک حواری
نعم خان سپاری ناحمعیب موجوده بلا توقف و اهمال از راه دروازهٔ خان نور بر آمده
در میان آب درنای سائر منی نا گروه اندوه از سوار و پیاده که در پورحات متفرق
بودند و چه از همراهیان مقتولان و دور اندیشان معرکه دو چار شدند اکثری از
آنها از راه حرسگالی و رفع بدنامی خویش گفتند که زمین آنها تحصیل حاصل
اسب ساندکار بانمام رسیده ناسد نالعلل محافظت بلدهٔ که ناموس آفا در آن حا
اسب ازیس عریصم اهم خواهد بود آنها گوش نستحان واهی بی معر شان
ندادهٔ سرعت هرچه تمامتر از آب گشته روانه گسندد و اهل فرار که در دروازهٔ شهر
پیوسندند نثار بند بودن در و ممانعت لچار پای دیوار حصار در میدان زیگ
توقف نمودند نالکمله ماروارپال که روزه فرار نداشتند از مساهدهٔ قلب سپاه که
فرب چهار صد سوار سپر سکار نا منار الملک نامی مائده و باستعلال تمام میدان را
قائم داسب عطف عدان نموده نار دیگر قدم حرأت و خلالت پیس بهاده
چیقلشهای صعب و تلاشهای بیس از پیش زیاده از مقدور و میسور نمودند و از

بدان گونه کم سد دران گرد مهر که می‌حست ناصد چراغس سپهر

یکی گفگ گونا پیام رسید سراپیل صور فامب دممد

از انجا که اکثر بدو و مجنای و حرائرین مدار الملک که در پورحاف متعرق گسته چندانای حاضر نمودند عاریان میدان رزم را نرم انگاشته گولگ حرائر و بدو را نعل آن محفل پنداستند و در معادل نه کمانداری پرداختند و دساری از حاندن گسته و محروح گردیدند - رزم طلبان نا دنگ و ناموس از هر دو سو بر یک دیگر تاحتن آورده ناهم آویختند - مدار الملک نگمان اینکه مهارحه و برادرش حنانچه صانطه سرداری و سه داری هدد اسب بدل سوار خواهند بود و عامل ازین که آنها در ان معرکه از روی حرم و احتیاط که شداسا و علم نداشتند ملنس نلداس سایر راحپوتان اسب سوار بودند از دور فلالرا نظر در آورد و از سناچی مخالف بندیسند و نکلان در آمد و ماند بر و ناد حود را بر ایسان رد و در صدمه بحسب صغوف را برهم سگسته نه فلال رساننده دسب آورد - چون از بدل سواران حالی یامب دوسه فصدگ کمان که در عاری دیدن بیادگاری گرفته دسب برداس و مدوحه صید افگی و سمسیرری گردید مارواریان بیر حیب المجموع حمله ور گردیده داد مودی و مردانگی میدادند اهل اسلام پای نداف استوار ساخته کارنامه‌های نمایان نعرضه ظهور رساندند که دهرام خون آشام بر فلک پنجم انگسب تحقیر بدندان گروم و ندفعاب حمله مخالف را گزراهند که از برده عبد ماصدق کریمه کم مس فئه قلیله علب فئه کثره دادن الله حلو ظهور نمود و دسم فتح و طغر بر یرحم اسلام و زیدن گروم مارواریان ناف معاوم دیارده مس پاشدند و مددان را نکریم سپردند *

رهر دو طرف کوشش از حد فرود شکسب آخر آمد دعوم هدد

مدار الملک دوسه مددان اسب تاحتن آنها را پدس انداخته درین د و حورث سید قائم نا حدنی از پسر و امرا و همراهیان و بهمین دهم تری حان افغان و حمعی دیگر از جماعه داران بدرجه شهادت فائر گشتند و بسیاری رحمهای نمایان برداشته سرحرورئی چهره‌ها برافروختند - سد حمال علی حان و سید

منارالملک که (۱) ملصق بر پست لشکریان می آمد توپها را گرفته قلعه ارگ
 فرسنگ درین جنگ که کمتر از قلعه گیر می نمود بسیاری از مردم کاری و شکنج
 نامی اسلام بدرجۀ سهادت فائز و بیستری رحمی شدند اگرچه از راه گزر مومع
 نا دبیج که متصل آنادی پورحاج و مورچل طرف ثانی نداشت سهولت
 نا لوازمۀ بوسکانه و نورک لسكر می توانست گزشت و آنادی پورحاج را بدست
 حب گراشته در انطرف که ممدان وسیع دارد معرکه آراسده می شد این همه
 سعی و مردم شکنی و نعره روی نمی نمود - منارالملک خود نیز از ان راه
 واقع و نیز حذر اندیشان هنگام یورش ظاهر کرده بودند از انجا که تقدیر چنین
 معذور بود پاسخ داد که منابر رسیدن گوله های توپ در محاسرائی واقعۀ قلعه
 ارگ عرب تقاضا می کند محملا حور از کوچه و بازار آنادی پورحاج ناید
 گرسب سررسند برب و انتظام موج از هم گسختند سد و رحاله حماعۀ نکسریه
 و احامره دسب بناراج حانهای مردم که دران وقت آباد بودند و گمان مومع این
 واقعۀ بدان طرف نداشتند دراز ساخته هرکسی چتری گرفته راه خود پیش
 گرفت از ان نازج آنادی آن طرف دریا که نمائۀ معمورۀ شهری بود و از صدمۀ
 ناراج مرهنته در هنگام نعی حامد حان که حرانی یافته بود درین مرتبه رنران بی
 حراج گسب که اکنون آثار و علامات هم بر حانمانده - الحاصل منارالملک که
 سب نه پورحاج داده نمیدان در آمده صف آرا گسب مهاراجه نا نامی موج
 که اکثر سواران قدر انداز برن انداز بودند نعرم نرم پمس آمد * * نظم *

یکی آتسنی قلم آمد نموج طپانکه ر نان موج نرووی موج

دو دریای لشکر در آمد نكوش ر جنگی نهنگان بر آمد حروش

و نائزۀ منال و حدال اولاً نتوبهای زعد کردار و صواعق معکوه نان آتسنی نار
 الدهاب یاف و برن آسا نخر من حان احل رسد گان افتاد و نادیا چون کار از
 جنگ یلغ توپ در گذشت ماروزان کلهم اجمعین سلک رنان نگر می رسیدند
 بهادران اسلام بر نار گئی حلالد را بر انداخته نرهم آمیختند * * نظم *

ر آوار اسپان و گرد سپاه هوا گسب چون روی رنگی سناه

بدان گونه کم سد دران گرد مهر که می هست ناصد چراغس سپهر
یکی گف گوا، پیام رسيد سرافيل صـور فنامب دمـد

از انجا که اکثر بدو و مجبان و حراثريان مدار الملک که در پورجاف متعرو گسته
چندانی حاضر بودند عاريان ميدان رزم را برم انگاشته گولۀ حراثرو بدو را فعل
آن محفل پنداستند و در مقابل نه کمانداري پرداختند و دساري از حاشين گسته
و محروح گردیدند - رزم طلدان نا دنگ و ناموس از هر دو سو بريك ديگر ناحتن
آورده ناهم آريختند - مدار الملک نگمان اينکه مهارحه و برادرش حناچه صانطه
سرداري و سته داري هدد اسب فعل سوار خواهند بود و عافل ازين که آنها در ان
معركة از روي حرم و احتياط که شناسا و علم نداشتند مجلس دلناس ساير راجپوتان
اسب سوار بودند از دور فلانرا نظر در آورد و از دساري مخالف بدديسند
نگولان در آمد و ماند بوي و ناد خود را بر ايسان زد و در صدمۀ دسب
صعوف را بهم سگسته نه فلان رسانده دسب آورد - چون از فعل سواران
حالي يامب دو سه دصصۀ کمان که در عماري ديد نيادگاري گرفته دسب برد اسب
و مدوحه صيد افگنی و سمسيرری گردید مارواريان دير حيب المجموع حمله ور
گردیده داد مردمي و مردانگی میدادند اهل اسلام پای دناستوار ساخته
کارنامهای نمايان عرصۀ ظهور رساندند که بهرام خون آشام برفلک پنجم انگسب
تخيّر بدندان گرفت و ددعاف حمله مخالف را گزراندد که از بردۀ عب ماصدق
کريمۀ کم من فئۀ قليله علب فئۀ کثيرة دادن الله حلوۀ ظهور نمود و دسب فتح و طعر
بزيحم اسلام و زدن گرفت مارواريان ناب معاوم ديارده نس پا شدند و مددان
را بکريف سپردند *

ر هر دو طرف کوشش از حد فرود شکسب آخر آمد دعوم هـود
مدار الملک دو سه مددان اسب ناحتن آنها را پيس انداخته درانيد درين
د و حورث سيد فائم نا حندي از پسر و امرا و همراهيان و بهمين بهج تربي حان
افعان و جمعی ديگر از حماة داران بدرجۀ شهادت فائر گستند و دساري رحمهای
نمايان برداشته بسر حروئی چهره ها برافروختند - سد حمال علی حان و سيد

مورچال بحال معاصره تعین صاحب و در بقعه آنروز و تمام شب ناسدکام و ترتیب مورچال و ادداحتن توپ از طریق گوسب - مدار الملک را نزدیک شام این حرم معین گوسب و مدافع بردن روز همانجا متوقف گشته از راه حرم و عاصم بیدی جمعی را بمصالح جنگی و چند صوف رندورک و حرائر بمحاطب قلعه کالی که متصل فرودگاه بود و برنام مسعد ملک مقصود گجراتی متصل ناع شاهی که بنام منان خان چستی اشتهار یافته چند نفر حرائرچی را گماشته روز دیگر -

* شب *

دم صبح کین آتشیس آفتاب رد از چهره آتس نه مشکین نغاب

کوچ نموده در ساحل برانر گدند دریا خان گجراتی که پیش روی آن ناع اسب دائره کرد و چند صوف توپ ریادتی و باره سرف و ناروت و برخی از اسناد نا جمعی از سوار و پداده نه سپهر فرستاد و آنروز را در انجا گزاید و در تمام آن روز جنگ توپ ناحصار شهر مداه جاری مالد - کسان مهاراجه درین فرصت دروازه ها و گزره های نورحات را حسب چن نموده حذمهای عمیق کدده بخاطر جمع از بسب مستحکمه ها نه جنگ توپ و حرائر اشتعال ورزیدند از انجا که بلندی زمین آن طرف بود اکثر گوله توپ و حرائر ناین طرف خصوصاً در قلعه ازک کار گر می افتاد و دستر گوله های اس طرف بر رشته های خاک می نشست روز دیگر هستم شهر رنج الدانی که سنده صبح از لکه نارنگی شب بر ساحل افق افتاد -

* شب *

بر آمد برین جنگ رینا حرام بر آورده رجسده تبع از بنام

مدار الملک فریب ددر سه ساعت از روز بر آمده نارد مدارب و برداستن مورچال های معادل سوار شده در یک سائر متی بسب بحصار بلده داده بحوالن در آمد و گف -

* نظم *

نه بنیم نا دور گردان سپهر کرا سر بر آرد ر بستی نه مهر
و یا گردش حرج نا نایدار کرا کرد حواهد درین کار حوار
نه بنم تا خود نه هنگام جنگ که ناسد چوموم و که ناسد چوسنگ

دندان گونه کم سد دندان گرد مهر که می‌جست ناصد چراغس سپهر

یکی گف گویا فیامب رسید سراپیل صرور فنامب دممد

از آنجا که اکثر بدو و مجانب و حرائرین مدار الملک که در پورجاف متعرق گسته چندانی حاصر نمودند عاریان میدان رزم را برم انگاشته گولۀ حرائر و بدو را فعل آن محصل پیدا شدند و در معادل نه کمانداری پرداختند و بسیاری از حادثین کسته و محجوز گردیدند - رزم طلغان نا تنگ و ناموس از هر دو سو نریک دیگر تاحتن آورده ناهم آریختند - مدار الملک نگران اینکه مهارحه و برادرش حدانچه صانطه سرداری و سته داری همد اسب فعل سوار خواهند بود و عامل ارین که آنها در ان معرکه از روی حرم و احتیاط که شناسا و علم نداشتند ملنس نداس سایر راجپوتان اسب سوار بودند از دور فلانرا نظر دو آورد و از سناری مخالف نندیدسده نکلان در آمد و ماند برو و ناد خود را بر ایسان رد و در صدمۀ بحسب صعوف را برهم سنگسته نه فلان رسانده دسب آورد - چون از فعل سواران حالی یاف دو سه فصدۀ کمان که در عاری دید بیادگاری گرفته دسب برداس و منوچه صید افگنی و سمسیرری گردید مارواریان بیر حیب المجموع حمله ور گردیده داد مردی و مردانگی میدادند اهل اسلام پای نداف استوار ساخته کارنامه‌های نمایان نعرضه ظهور رساندند که بهرام خون آشام بر فلک پنجم انگسب تحقیر بدندان گروم و ندوابع حملۀ مخالف را گراندد که از بردۀ عبد ماصدق کریمه کم من فئۀ قلیله علب فئۀ کثیره دادن الله حلوۀ ظهور نمود و نسیم فتح و طعر بریرحم اسلام و ریدن گروم مارواریان ناف معاوم دیارده نس پاشدند و مددان را نکریم سپردند *

ر هر دو طرف کوشش از حد فرود شکسب آخر آمد نغوم همد

مدار الملک دو سه مددان اسب تاحتن آنها را پیس ادداحتنه درانید درین د و حورید سید قائم نا حندی از پسر و امرا و همراهیان و بهمین بهج تری حان اعلان و جمعی دیگر از حماعۀ داران بدرجۀ شهادت فائر گشتند و بسیاری رحمهای نمایان برداشته نسر حروئی چهره ها بر افروختند - سد حمال علی حان و سید

و دهبوئی و بهریج بسدد عظم الله حال ناره تعویص یاف و حکم شد
 که محصول مکاتبات موصوفه را در وجه مصارف رساله مهاراجه مندرسانده باشند
 و محصل حال جاگیردار محمود آندک بنابر بندوبست جاگیر رحصب نام
 مهاراجه بهب فراهم آوردن سنا و استعداد فوج نوطی خود سنافته فریب
 نسبت هزار سوار حرار ماروار و ناگور قوم راجپوت جمع نموده نافعان برادر خود
 راجه بخش سنگه متوجه اینصوب شده بعد قطع مدارل وطنی مراحل در نواحی
 نالی نور رسد کریمداد خان فوجدار آنجا استعمال نموده همراه گشت مهاراجا از
 اجتماع اراده ممانعت در مداحل منار الملک و بر آمدن به عزم معانله حفیه
 بسدد بنام ناهیدی بیست هزار روپیه درد سردار محمد عوربی که در بلده
 افامب داس فرستاده دوش که اگر تواند بلده را بتصرف در آرد و او جمعی
 از گجراتیان را فراهم آورده در انتظار فرصت و فلو بسبب از آنجا که ساهوار خان
 و محمد امنی بیگ و اله یار با فوج آراسته دروب حصار شهر پناه را حسب چین
 نموده و برج و ناره را بمردم کاری سپرده تا مصالح قلعه داری از فرار واقع شب
 و روز از حرم و هوشداری دمی عامل و عاطل نبودند سردار محمد خان را حراب
 کاری انفاق نه شد تا کمله چون مهاراجه نزدیکی سندهپور حبل گروهی بلده
 رسد حوان مرد خان و صدر خان که بنابر مراعات صلابت محمد خان عم
 خودها تا منار الملک در رادهن پور گذاره گریس بودند پس از اجتماع فوج
 او حقوق نه (۱) عقوب مددل گشت بمعصلی وف براف منصوب حرکت را
 بر تقاعد و تخلف راجح دانسته بتصور بدس آمد جمعی را فراهم آورده بمهاراجه
 بدوستند و اکثر فوج سپاه بدس روزگار گجراتی و فصاف نامدواری بدرفته شامل
 شدند محمد ناصر خان بسر مومن خان دیوان پستین بی احارب عدد العنی
 خان عم خود تا سه چهار کس از رفعا بمخدرانه از بلده بر آمده درد مومن خان
 که تا مهاراجه بود شناب و مهاراجه نکوچهای متواتر بسووع ادالیه پنج گروهی

(۱) عقوب ناول و نانی مصوب نامرمانی کرد کسی را که حق گزاردن او واجب

صوبه داري مهارجه ابهي سنگه ورسیدن به صوبه
 و وقوع جنگ صف میان منصوب و معزول
 و صلح نمودن بایکدیگر و روانه شدن
 مبارز الملک و دیوانی عبد الغنی
 خان و طالب علي خان و نیابت
 عبد الحسین خان

چون آنچه مرکور خاطر ملکوت ناظر حصرت اقدس و ناعب عطاء مدلهایی
 حظیر نموده از مدار الملک تسمیة بدیروم و نالس گرفتن بنورها و مصادر
 و گروم گزینایا و برایا بدرگاه معدل بداء مکرر معروض گسب و بدائر امری
 نا امیر الامرا صمصام الدوله که رتو و منی مهمات سلطنت تکف اقدار داشت
 (۱) نغاری بمان آمد و ده سب معروف گستن در ماهه رساله متواتر عرایص مدار
 الملک که مسدل براسعقای صوبه بحصور مدرسند مراج مقدس را ارو منصرف
 صاحب و برای متوسل ساحتی ناحود مهارجه ابهي سنگه راحه خودهبور را که
 باعتماد الدوله مربوط بود از بدسگاه خلایق و جهانداپی بعطای خلعت حاصه
 و حواهر و یک رنگیر بدل و هجده لک روپیة از حرانگ عامره در وجه خرج رساله
 همراهی او سرقرار گردانند و بدسگاه صرف توپ از خورد و کلان نا سرانجام عمله و فعله
 از سرکار والا تعین نموده نامر بطامب صوبه احمد آباد از بعدر مدار الملک مرخص
 صاحب و دیوانی رساله همراهی مهارجه و متصدیگری بددر سورت از تعیر بهرام
 خان ده مستعد خان که از منصب اقصی الفصاتی معزول شده معرر گسب
 و تعلقه بخشی و وفای نغاری فوج رساله و متصدیگری بددر کددهایب بهومن
 خان که برطرف گسته بدارالخلاص ستافته بود مرحمت شد و فوجداری بروده

تغافل یکدیگر آمده فرود آمدند چون حداف و مبات صلاب محمد خان
 مستخص ده گسته نگمان سکه هنگام سامی در شهر آوردند چون کار از تدبیر و علاج
 گزشته و وف رحیل رسیده بود فائده مترتب ده گسب مدار الملک روری حمد
 که سپاه و اسباب و آلات نمود را سرانجام داد حذر وصول مهارچه را بهان بور
 ندگاه گروهی نداده سنده کوچ نمود در نزدیکی موضع کالی دو گروهی حادب
 شمالی نداده آن طرف رود سابر مقابل سر راه حوردهبور معسکر آراسب - و محکم
 چهار هزار سوار و همان قدر پیاده بودندار حماه نکسریه و عرب پانصد سوار و هزار
 نفر پیاده با محمد امنی بنگ و آله یار بخشی بود ساهوار خان پسر س ده
 حقط و حراسب نداده تعیین نمود و فریب هفتصد صرف بوپ ار حور و کلان
 و عرب هزار حرایر و معدار دو هزار من سرب نار و مصالح ضروری توپ خانه
 در دور لسكر رنکرنند نموده مترصد و منتظر مهارچه رزم طلب نسب دران
 هنگام جمعی ار حذر اندیشال که راه سخن داستند استعسار نمودند که پیوسه
 استعفاى صونه بحصور بوشتن و اظهار بیرازی نمودن الکال که منصوب می آید
 آماده مدافعه و معانله شدن را چه منظور اسب ناسخ داد که آنکه در معرض بنان
 آمد واقعی اسب ار ادکا که مدلهای خطر طلب سانی ولاحق سپاه نالا رنده
 طاف ادا و عهده بر آئی آن ندارد و دیگر ارکان حضور در حداف امدس بعضی
 سخنان نامناسب نسب بمن عرض کرده اند نالعمل منصوب با همراهانس
 ار اسلام بنگاه اگر کشته شوم ار نقاضای سپاه خلاص و بدرجه شهادت فائز منگردم
 و اگر قصه منعکس گردد جمعی ار کفار را کشته خواهم بود بر بعدیریکه فتح
 آسمانی سب مرا درین صونه بودن نسب و سواى کشته شدن یا مظفر گردیدن
 و موع امر دیگر را حذر واهی دانسته ناور نخواهد کرد که مرا نکر ظهور یکی
 ازین دو صورت شی نالب مدعا نسب همدران اوان میر اسمعل ندان
 علام محی الدین خان نعوحداری حونه گدده شتاب و دحیل کار گش
 و شهر خان بر آمد *

اران روز دیگر کسی را حرّاب اجتماع بر اظهار احوال نمی شود و این واقعه در چار دهم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و چهل و سه رویداد - مدارر الملک عند العریر خان را از تعذر حسین الدین کوتوال بلدة ساحب و از پدسگاه خلّاف و جهانپی رافم بمنصب هعب صدی دات و یک صد سوار بخطاب حسین محمد خان سرمراری یاف *

کشته شدن اودیکرن دیسائی بیرم گم و بر آمدن مبارز الملک بعزم مقابله با مهاراجه ابهی سنگه و در گزشتن صلابت محمد خان از جهان فانی

از سوانح این سال کشته شدن او دیگر و یسائی مذاکرار بیرم گم اسب بیان این معال آنکه علی نام برادر دولت محمد تانک فصّاتی آنجا بدار امری نا و حصوم بهم رسانیده بود فرصت یافته هنگام سی برحم حمدهر کسب صلابت محمد خان از اجتماع این قضیه چون بیاد فوجداری اندک بدو تعلق داشت در بلدة بود بدار تدبیه و تادیب مضامیان از مدارر الملک رخصت گرفته بموضع نالری آن طرف دریای سائر برای فراهم آوردن سیاه رفته متوقف گسب از فصلی آسمانی بعد دو روز فریب پاسی از روز بر آمده هیضه نموده فحاشه در گرسب اتعافاً مدارر الملک همان روز پیش از رسیدن حرموت او در ظاهر عرم بیرم گم را دسب آوید نموده در ضمن برای استعداد و سرانجام مدافعه مهاراجه که در حالور رسیده بود دفعه بی تقریب حریده سوار شده از دریچّه ناع بدهر که مسرف بر دریاسب نا معدودی از محصوصان که حاضر بودند بر آمده بفرودگاه صلابت محمد حلی رسید و حال او را برای العین مساهده نموده قرب گدند اعظم معطم برول نموده حیمه و سرا پرده و سیاه

نمود که کوچها و سوار ع طریق آمد و سد مردم و در آمدن آن مجمع را مسدود
سازد و بگرارد که احدی از آن حماعه و عبری در مسجد در آید و از قلعه نهد
سوار سده سه دروازه مندان گذشته بود که چندی از حبال عوام کالانعام بل هم
اصل آنحماعه که (۱) کلنتره ولاف و گراف شمع رائی را براسی در دل حا
داده چون نفس کالکتر بر لوح سده مرسوم ساحه بودند از مساهده رسیدن موج
نه پشت گرمی حدود عینی بدستستی نموده بر دست نامهایی دکاکش راسته بازار
در آمده نانداحتن حسب و سعال دست حرأ کسوددد - آله یار دعاتر تادیب نه
همراهیان امر گرفت و نستی آنها نمود دمکرد گرفتن و حسی حندی دیگران از
امداد حدود عینی مانوس گسده کرامات گوئی شمع را بر طاق سیان نهاده راه
قرار بدس گرفتند -

* بیب *

ر سهری مکوفوب لسکری سراره حکونه کدد احدی

و اکثری که قرار نام در دروازه مسجد و راسته جسم نه نظاره کساده بودند برواف
قرار یان بدر رفتند شمع که در مکراب دمخصوصان دستسته بود تا سر دمک فلند ماند
که آله یار بکلدی و خانکی امر نه صط دروب مسجد نموده مردم را حبب
دستگر ساحس شمع و رفایس ددرون فرساک و آنحماعه ستر مانعب بر سر
و دست مدافعه در بدس نموددد حمعی از یمن مقدم شمع گوشه نسن نمطموره
نستی اندوا گرفتند و برجی حسته گسند و حوی حوی در مسجد جاری
گشت بقعه السلف حس بدهان گرفته رهائی نامدد و سیخ نا حندی از معتبران
و رئیسان آن قوم اسیر بکته تقدیر کردند و کرامت و سبک سلب گشت
و نه نکوسب شمع اصعاف آنکه نایس داد نران حماعه مهر شد و نه اسرع
ارفات بمعرض ایصال در آمد -

* نوب *

چرا آن کدد عامل هوسمند که از کرده خویش بدد گردد

(۱) کلنتره بضم اول و نای فارسی و نای فرشت و سکون نای فوقانی سجدان بهوده

اران زور دیگر کسی را حرأب اجتماع بر اظهار احوال نمی شود و این واقعہ در چار دهم سہر محرم الحرام سال ہزار و صد چہل و سہ رویداد - مدارر الملک عند العریر خان را از تعذر حسین الدین کوتوال بلدہ ساحب و از پدسگاہ خلوف و جہاندی رافہ بمصب ہعب صدی دات و یک صد سوار بخطاب حسین محمد خان سرفزاری یافت *

کشتہ شدن اودیکرن دیسائی بیوم گلم و بر آمدن مبارز الملک بعزم مقابلہ با مہاراجہ ابہی سنگہ و در گزشتن صلابت محمد خان از جہان فانی

از سوانح این سال کشتہ شدن او دیگر و یسائی مدارکار بیوم گام اسب بیان این معال آنکہ علی نام برادر دولہ محمد تانک فصائی آنجا مدار امری نا و حصوم ہم رسانیدہ بود فرصت یافتہ ہنگام سنی برحم حمدہر کسب صلابت محمد خان از استماع این قضیہ چون دیداد موجداری اندک اندو تعلق داشت در بلدہ بود مدار تدبیر و تادیب فصانیان از مدارر الملک رخصت گرفتہ بموضع نالری آن طرف دریای سائر برای فراہم آوردن سیاہ رفتہ متوقف گسب از فصای آسمانی بعد در زور فریب پاسبی از زور بر آمدہ ہیصہ نمودہ فحاشہ در گرسب اتعافاً مدارر الملک همان زور پیش از رسیدن حر موت او در طاهر عرم بیوم گام را دسب آویدر نمودہ در ضمن برای استعداد و سرانجام مدافعہ مہاراجہ کہ در حالور رسیدہ بود دفعہ بی تقریب خریدہ سوار شدہ از در پچغہ ناع بہدر کہ مسرف بر دریاسب نا معدودی از محصوصان کہ حاضر بودند بر آمدہ بقروگاہ صلابت محمد حل رسید و حال او را برای العین مساہدہ نمودہ عرف کنند اعظم معطم برول نمودہ حیمة و سرا پردہ و سیاہ

کشته شدن جمعی از بواهیرو جماعه کلان در مسجد جامع و گرفتاری شیخ عبد الله از آن جماعه که از مدت سی سال از گوشه انزوا برآمده در آن مجمع حاضر گشته بود

از آنجا که بنابر محاصره دهج نگر لیکریان عسرت کسیده بودند و طلب های سانی و لاحق افروده هنگامه تعاضای سخت در پیس کردند مدار الملک برای رفع سوزس سبایه تدبیر گرفتن بیوره از رعایا و برایا که بدعاعت پئس اریس نه عمل آمده بود واهی را معرر کرد چون از ابتدای سئوح اریس بدعب نا مرصیه و شیوه نا پسندیده بر قوم بواهیرو جماعه کلان که اهل سلب و جماعه اند سوم حصه از آنچه بر گروه همدود قرار منگروم معین بود محصلان بحصیل تعین سددن چون حنر تعیری وافی بود بنابران حرآف نموده و نه هئیب اجتماع بوفه بواهیرو در ظاهر ناظهار عرص دیشانی احوال و عدم استطاعت ادای بیوره که مکرر واصل سده و در باطن نتصور آنکه چون حنر عزل بعد تنقی و تواتر پیوسته مدار الملک از بلوای عام اندیشناک گشته اریس تکلیف در گذرد در مسعد جامع فراهم آمدند اتعافا سیم عدد الله نامی از آن جماعه که از دیباداری گذشته و مجلس بلداس فورا و کسوه مرتاضل بود گویند که از مدت سی سال در گوشه خانه اندوا گردیده از معاشرت و محالطه خلق بعزت داشب از انعقاد اجماع امب آگاه گسته حاضر سدن را در آن جمع از حسداف و مستعکات سمرده تحلف و تعاعد را در جیلین امر حیرار سیئات پنداسته مجمع را تفسیریف خود مسرف ساختند و ران را نه هدیان و هرره کسوده فصلی از مرحرفات چند نگوس حاضران رسید - آنجماعه و دوم سیم را که نعت^ص بعد سپری شدن چندین سال اندوا از تائیدات عدی و الهامات لازمی سمرده جمعی دیگر که دحلی ناین کار نداشتند می سمیل الله داخل اجماع سده سخنان بیمر پربشأن سیم مرور را حمل بر کشف

کرده صدکی بآنطرف پیوس باوجود آن کار بسیاری از سنگی بهلاک انکامند
و از انکا که فریات تعلقه بهج نگر پدس آمدند دسب نه تاحب و تاراج کسانه
آنس داده بدریکی حصار دائره نمود و موز جال بقسم کرده مردم کاری سپرد -
و توپ خانه را بص فرمود از حائین نه توپ اندازی شدانه روزی تدر حزب
را گرم ساختند هر چند رمیدار و سلفه صلح می انگشت اما از محال طلنی
فائده بر آن متربتمی گسب لاجار او بدر فریات اطراف و حواب را ویران
و آنس داده انری از دانه و گاه نامی نگداسب و هر روز سواران حوس اسبه
فراو را بیرون فرستاده طریق رسدن عله و گاه را مسدود نمود از انکا که حب
آوردن دانه و گاه و همنه و سائر ضروریات اردو که باصطلاح هدد کهی گویند بمساب
بعیده بالنسب رف مبارز الملک فوج سنگس تعن می نمود اکثر اوقات سواران
رمندار آگهی یافته در تنگنای کوهستان بردن و بردن از انها می پرداختند
و بدفعات بدانر گشت و شتود معاملت بدیعیع رمندارانه بهانه پرداری نموده
مقدمه را طول می داد و فریب یکماه و دم که بدین منوال بمعصی گشت
فلب گاه و دانه در لسكر بدرجه ام پیوس و احوال لسكریان و چار پایل
نوما نوما تفاع گردید اکثر گاران توپ کسی و ستوران بچراگاه عدم شتافتند
درین اندا خبر تعبری صونه از نوشته حاف وکلانی دربار چهلان مدار دریاب
نمود بالصروقه دسب از محاصره کشد از راهی که نصوب رادهن نور و شور رار
کمتر داشت طفل عود فرو کوفته برادهن نور رسید بشار استمال و تعزیه
متعلقل حوان مرد حال که در انکا بودند خود رفته نه دلجوئی بار مادگان
پرداخته ناحمد آباد آمد - همدن سال نوردهم شهر صفر سدد ععل حال که
نه محصب سه هزاری دانت هزار سوار و بقوحداری گودهرة سرامار بود ناحل طعی
در گوش و دستم شهر دیعده الکرام فدوة الواصلین شاه علی رضا
سرهدنی بکوار رحم ایردی پیوس و در صحن خانه مسکی حویس
که در عهد سلطنت جهاندار شاه از منارل برول یافته بود مدمون
گردید *

رَمَداد، کهچ که هَماسن سرحد گُحراف و صونه تَهته رافع اسب و رَمیدار آند^(۱) نه و نور تعلقات و قربات و ازوردی مداخل و مناب حصار نهج که مسجون ار اوارمغ نوپ حانه و مصالح جنگی و سر آمد رَمیداران این ملک و اسان کچهی که سهره آفاق اسب دران سر رمیی پیدا مسود راهی گردند رَمَد، ار ورف وصد منار الملک پدسر ار ان که در تعلقه او در آند وکلاء ورساده ناده لک محمودی پدسکس قبول می نمود که ار حائکه رسیده ناسد معاود نمایدند پدیرا نسد بعضی رَمدازان که ناوی نک گونه^(۲) بقاری و دعوی هم حسمی داشتند نه نمودن ناعهای سفر و منلعهایی کلی ترهم رن کار گسند که ناندک توجه خاطر حواله صورت خواهد نسد - چون ار بیابان سوز راز که ناصطلاح گُحرانیان رن گوندند و نمساب نسد و نمد کوره نبال اسب بی اب و علف مردم حوار هوش رنا *

دران وادی نحص و صحرای سوم عزال اسب عول و همناسب نوم رَمدے رگوگرد بی آب سر هوائی ر دورج گُحران سر ار ممر طمع صعوب و دسوازی راه که نومل و واقع کاران اس سر^(۳) نوم طاهر نمودند عرم را نضم داد *

رنج راحب دان چو طلب سد بزرگ گردگله بوتلای چشم گرگ و حمیع مران را سهل انگاسب که بزرگان گفته اند *

نا نرده رنج گدج منسر نمی سود
هر کسی مرا حور اسعدان آدومغ آب برداشته نادر آسانن سرشک که سانبان نلی
درنس طاق چرخ^(۴) مقونس کران نا^(۵) کران کسیده گشت ناراده عور^(۶) چول کوچ

(۱) بقار حسم ناک ۱۲ *

(۲) نوم رمن شزار نکرده و حاو مقام و منزل و ماوای را گورد *

(۳) کران رنج اول نروین امان بمعنی کنار که مقابل منان ناسد و بمعنی انبها هم است برهال *

(۴) مقونس ناول مصموم و نانی مصفوح عباریکه آن را نفس کرده ناسدند و در مرندگ ابراهیمی بمعنی نلی مدور که نردنل نالا نوان رن برهال *

(۵) چول نضم منم فارسی نروین عول نبال و حلی ناسد حالی ار آدم ۱۲ *

کرده صدکی بآطرف پیوس نواحود آن کار سناری از سنگی بهلاک انکامند
و ارانکا که فریات تعلقه بهج نگر پدس آمدند دسب نه تاحب و تاراج کساده
آس داده بندیکی حصار دائره نمود و موز جال بقسم کرده مردم کاری سپرد -
و توپ خانه را نصب فرمود از جانبین نه توپ اندازی شدانه زوری تموز حرب
را گرم ساختند هرچند زمیدار و سئل صلح می انگشت اما از مکال طلبی
فائده بران متبذ می گشت لاجار او در فریات اطراف و حوادث را ویران
و آتس داده انری از دانه و گاه نافی نگداس و هر روز سواران حوس اسبه
فراو را بیرون فرستاده طریق رسیدن عله و گاه را مسدود نمود از انکا که حب
آوردن دانه و گاه و هدمه و سائر ضروریات اردو که باصطلاح هدد کهی گویند بمساب
بعیده نالسد رفد منازل الملک فوج سنگس تعن می نمود اکثر اوقات سواران
رمندار آگهی یافته در تنگنای کوهستان بردن و بردن از انها می پرداختند
و دفعات بنابر گفت و شنود معاملت بکدیبع رمندارانه بهانه پردازی نموده
مقدمه را طول می داد و فریب یکماه و نیم که ددین مدوال بمعصی گشت
فلک گاه و دانه در لسكر بدرجتم ام پیوس و احوال لسكریان و چار پایان
نوما نوما تناء گردید اکثر گاران توپ کسی و ستوران بچراگاه عدم شتافتند
درین ادنا حذر تعبیری صوره از نوشتن حاف و گلشی دربار جهان مدار دریاب
نمود بالضرورة دسب از محاصره کشید از راهی که نصوب رادهن دور و شور رار
کمتر داشت طفل عود فرو کوفته نرادهن پوز رسید بنابر استمال و تعزیه
متعلقل جوان مرد حان که درانکا بودند خود رفته نه دلکوئی نار مادگان
پرداخته ناحمد آباد آمد - همدری سال نوردهم شهر صفر سدد عبدال حان که
نه معصب سه هراری ذات هزار سوار و بعوداری گودهرة سرامرار بود ناحل طبعی
در گوش و دستم شهر دیعده الحکرام فدوة الواصلین شاه علی رضا
سپهبدی نکوار رحم ایردی پیوس و در صحن خانه مسکی حویس
که در عهد سلطنت جهاندار شاه از منازل درول یافته بود مدفون

حنه سوزان گسته همان روز اورا مخنون صاحب و تانه سدن حراحب در فلهه
برد خود نگاهداشت و هعب هزار روپنه حواله صلاب محمد حان عموس فرمود
که بلوارم رسمناك بردارد انعاماً بعد چندی که فرورد درنده نضانه صلاب محمد حان
مولود سد دنج هزار روپنه هعب ولتمه مولود و سادی ندو داد که درسم صلاب
و سرور بردا حب *

تمكن يافتن بهرام خان بامر حكومت بندر سورت باعانت عمدة التجار ملا محمد علي

چون در سال گرسنه عمدة النكار ملا محمد علي بهرام حان را بر آورد و فرار
رسدن سدد و سدد ندام هرکه نرسد امداد چندانچه سبو دكر يافته بهرام حان در باع نكم
موقوف گسته هعب حصول سدد نه وکلانی دربار جهان مدار نوشته انطاری
داسب ازانكا که گفته اند *

عذر سود سدد خبر گر جدا خواهد
عمدة النكار را که مقصد ازين هنگامه آرائی ساحن فلهه ائيه مد نظرس بود
سروع نه عمارت آنكا نمود نلكر حان فلهه دار و نبع ننگ حان ناطهار آنكه از قدم
صابطه ناسب و حكم معلی ناند اسب که احدی بی احارب افس حصارى
و فلهه احداث نكند مانع آمدند عمدة النكار که از انها اين چسمداسب نداشت
آزوده خاطر گسب چون ندون زمانمدی حاكم ندرسوف کار ندود نا بهرام حان
مسروط نا نكده در احداث فلهه مراحم نداشت سلسله حننل گسب و او انگس قبول
بر دیده نهاده پرترا گردند عمدة النكار مرنب هسناد هزار روپنه مهم ساری حصول
سدد استقلال خرج نموده در اندك موص ناسب آورد و بموجب فراری که
سده بود پس از مدت ده ماه نار دنگر بهرام حان نه حكومت منمكى گسب
و عمدة النكار نقرع نال نه عمارت حصار ائيه استعمال ورزیده حصن حصینی
نا ر ح ر نازه مسمدل بر راسته نازار ها متعدد و عمارات نس نكلف و آئنده خانه
عالی مسوف بر در نای نینی مرنب صاحب و فلهه دار و کونوال و احنسام فرار
داده توپهای ازدها نبر بر نوح نص فرمود و خود اکثر اوقات در آنكا سکونت

و اداء پيسكس از رميندار بدریعه صلاب محمد خان رسیده نعلب نسب هراز
 زوپیه انفصال نامب چون موسم نرول نازان فریب بود و علف چار پایان نزان صلح
 کمی داسب اهدا العود أحمد سر خوانده معاودت نمود و از رميندار اودمنته و دیگر
 آن که سه راه بودند پيسكس گهران باحمد آناد در آمده نامور مرحوعه برداحب و
 بیانب متصدیگری بندر کدنهایی از بعد نورالدین محمد خان و موحرداری نللان
 از افتعال حوامرد خان نه سند نوارس خان حونس خود تعویض نموده رخصت
 کرد راج کسور داس که بعد ارتحال حوامرد خان پرگنده نللان را عهده حونس داسب
 نلنر ادای نامی حوائج صلاب محمد خان شد بعد چندیکه اسراء دمه دوانسب
 نمود منارالملک در ولعه بندر طلب داشته حدس کرد و از بی حرمتی و ریخته
 شدن آذر اندیسده خود را مسموم ساخته در گرشب - کدنهایی که از صلح سورتهه
 برگشته عارم وطن نو در نردیکی مومع ساند سس گروهی نلده رسیده و از نردیکی
 می گذسب اتفاقا پلن سرکار منارالملک را که برای آوردن چاره در سواد مومع
 عیات پور سه گروهی نرده بودند نا حمعی از یکه نازان مرهده که ناصطلاح آنها هول
 سوار گویند و هنگام کوچ هر چهار طرف نلنر فرامی ترکناری می نمایند دو خار
 شدند سه ریکر را پیش انداخته نریدد از اطلاع این معنی منارالملک اول خود
 اراده تعاف نوده فوج را مسعد گردانده حاجی داسب بالآخرة محمد امنی
 بیگ دیوان والی ناز بخشی و علام حسن داروعه توپ خانه و سرداران دیگر را
 رخصت نمود آنها نرحناح استعکال سناخته هنگام شب نه محمود آنان رسدند
 و فریب نصف سب منارالملک خبر رسد که مرهده بعد از گرفتن پلن از تعاف
 هراسده نکلدی و چانکی دو مدرل یکی کرده رسد لهدا همل ووب والد رام
 رخصت فرمود که نس از طلوع بیر اعظم و عطیه نکس عام نعو رسده از کیعیب
 ندر رفتن مرهده مخنر سارد و آنچه نه صلاح ووب امرب باشد نعمل آرد زور دنگر
 فوج معاودت نموده آمد از انجا که حخته روز آور خان نسر کهنر حوان مرد خان
 نلنر رسوم سادی که در میان آنها منعارف اسب اتفاق نه شده بود - زوری نکصور
 منارالملک نقریب مذکور سد از راه دلکوئی و تالدف فلوب خود معهد حسن

فرین اندوه و ملال در حنمه خونس نعاقد ورزیده تمام و سوگواری پرداخت نمود
 مصی انام ثلاثة مدار الملك حدانچه رسم اسب ندعیه و استمال او رفته خلعت
 و سمنبر و حمده و اسب^(۱) ندعای و نه سردار محمد خان عوزی نیز خلعت
 ر اسب داده بهمراهی سوارى هر دو را بخدمه خود آورد و متصل بساينرد خوش
 خدمه برای بودن آنها یعنی ساحنه روزی چند بود خود نگذاست و حسب
 الاسدعلی صلابت محمد خان بخونر نامهای منصب و حاجیزات تمام کمال الدین
 پسر مهتر منصب هفتصدی داد و خطاط خوانمرد خوان و برگنه سمی و مونچپر
 و محمد انور پسر دوم منصب ناصدی داد و خطاط صعدر خان و فوحداری
 رادهی نور از انفعال یدر بوسنه داد و کوچ نموده بموضع کنج معموله حوبلی
 نه کوهی نلده دائره نموده انام معدود مقام فرمود آنجا که سرانجام خانگی
 مدار الملك بنابر نارسائی کار برداران خاطر حواله صورت نمی گرفت بمنالعه حسب
 اصلاح کار خلعت مدر سامانی بوالد و بنام نه رافم مقرر ساحنه کوچ کرد و قصه
 نوناد مدول گسب معدمان عمل و فعله برگنه نلاد که رسیده بودند بنابر دققیم
 معاملات آنجا مقامات واقع شد چون نلاد را خوان مرد خان نالقطع بر دمه
 خونس داسب درین ولا که او در گرسب رای کسور داسب پسگارس ادای رجه
 احاره را نعهده خود گرفته رخصت شد و مدار الملك کوچ نکوج نربد دینای
 مهی دائره نموده بموضع بهادر و تعلقه سردار سنگه رمدار سوارى فرمود فوج اسلام
 از چهار طرف بوزش آوردند چون مکان فلب اسب تمام روز حدگ نوب و نعلگ
 ماند هنگام سام *

حو سلطان شب نخب شاهی گروب

جهان را ر مه تا ماهی گروب

مدار الملك در همان میدان حیمة حلو نربا نموده فرود آمد روز دیگر که سلطان
 حاوری از افق مسرعی علم رزم نه سحر مملک دم روز بر افراس بهادران کمر
 همب نه بوزش و ناح آنجا حسب سته مهنا شدند که بنعام اطاعت و انقیاد

(۱) ندعای لعه نرکی بکنانه اسب چاق و فربه را گویند ۱۲ *

و بزرگوار و مطلوب بود گفت بصدقه فوجداری سرانجام دهد در فوجداری بدین احد
و حرر مصادرت نه عمل نمی توانست آمد انکار نمودند که مردم آزادی از من نمی
بواند شد از آنجا که مسبب ایردی از افعال ناشایسته و اعمال ناسپیدیء حلول
تعدیب آنها پیوسته بود ایسان استعفاى تعلقات کردند و بدین حال از همراهمان
مومن حال دنوان نمسین که فی الحکمله در مراحمس مساوت و علطب محکم
بود دافاف ده دافاف تعلقات ۱۰ متعهد سده گروم و از انواع ظلم و تعدی
برعانا و دریایی پیرگند و سکنه یوواحاف نموده مدلعها بکمر مصادرة کرد حناکه گررها
و معدرها را باحاراف مردم جدا با سداس داده گروم و گیر می نمود حون
د سالی یک دفعه و دو دفعه نموده که گاهی بصدقه رسد تکارم و گاهی نه عدوان
سر شماری و حانه شماری گروم می سد مرفه نواهیتر حماعه حوزد و بیستری
نه تکارم چهاراب و اطراف ممالک استعمال داشتند و صاحب بزوب وحه بیوره که
حنا مبرا بر آنها معین می گسب طوعا و کرها نادای آن می بردا حندد حس
نامی آهس فروش از آن حماعه که نه سعایب و حانه بر اندازی گروه حود اهتمام کلی
داسب و از دستس آن فری نه ستوه آمده بودند اتعافاً هنگام سبی که بکانه اس
معروف در عرض راه کسته افتاد ورنه مقتول بدست قتل را سر گروه حودها نمودند
بدانرا ن مبارز الملک سر گروهان و تکاران عمدتاً آنها گروم و بد فرمود و بصر و سکنه
سه لک روپیه مصادرة مقرر کرده محصلان - لاط و سداد نه بکصل عین نمود -
چنانچه یکی از سر گروهانی آنها بزور شلاق هلاک شد و ندادن بعد و فروختن حنس
و اثاث الییب و ما بعرف انرا دمه موجب پریسانی و حرانی حال آن مرفه
گردید - همدان ازان که مبارز الملک بر تالاب حندوله مقامات داسب حنر رسد که
حوانمرد حان فوجدار بتلاد که بر موضع نالور سواری نمود و حنگ تبر و تیغ
بدان آمد از فضا گولف بدون بران حب او رسید و رجمی گسب و پس از
تاحب آنجا بصدقه بتلاد آمد - از آنجا که پدمانه عمرس لبریز گسته بود بعد چند
نوم در گدست و لاش او را بدان زمین در معبره آنا و احدادش که در نزدیکی عیدگاه
بلده اسب آورده اند، صلاب محمد حان برادر مهن او پس از سپردن بکاک

من المعروف گردید تا سه شنبه روز بدین حالت ماند بهرام خان بن حبیب
 مسلمی و بخود نریان برای هندو در کشی ها باز کرده نه نامی ماندگان نامها
 و شاج درختان می رسانید و بعد دوزور دیگر کمتر از آن آف آمده یک شنبه روز
 ماند و در سال هزار و صد و چهل و یک منار الملک آمدنی و موحذاری بناد
 از نعره داء الدن حالی نه خوانمرد حالی نانی و موحذاری کبری از نعره برخواست
 منبر منبر الدینی و موحذاری کرد از نعره محمد زمان بهمب دل حال معبر ساحه
 نه تعلقات رخصت فرمود از آنجا که مستخص و تحصیل برگنه حویلی احمد آباد
 تصمیم موحذاری کرد بهمب دل حال تعویض یافته بود و اوزا نامعده ان و رعنا
 موافقت نسد لهذا فرار نموده کفاره گنر گساید و کار مستخص و تحصیل مهمل
 و معطل ماند چون والد رانم را از هنگام نعلی نودن برگنه حویلی در عهد سلطنت
 حصرت حلد منبرل که در حاجت نادر شاهزاده جهان ساه بهادر بود و رعنا از حسن
 سلوک پیوسته راضی و ساکن از خارج انی معنی نه منار الملک واضح و لایح گسب
 لهذا تکلیف نمود که روزی چند دربار نسی پور اقامت وزیده معدمل و رعنا را
 طلب داشته ناعاق همب دل حال ناصلاح پر دارند نمانان روز و سب در آنجا
 مانده معدمل را طلب داسب ورد و بدل مستخص در منان آورد نا آنکه زوری
 والد هنگام شام برای گزارش و اظهار معاملات برگنه نرد منار الملک آمده بود
 در حسن گفت و شنود بی نعره منار الملک رانم و نرادریم محمد اسمعیل را
 فریب دو ساعت از سب گذشته طلب داشت و خلعت موحذاری و امینی
 برگنه حویلی نرانم و نرادریم را خلعت کورائی نظامت محال کفاره پارچه سایر
 و نکاح و دارالصرف داده رخصت نموده روز دیگر نعدمل امور سرگرم کار گسندم
 پس از انقضای مدت یک ماه کار مستخص برگنه سوزب احرا پر نریم منار الملک
 نعرم نعدر سب صلح نرینای مهبی نر آمده نر نالاف چندوله نرول نموده حندی
 نمانر آمدن سپاه و سرانجام نوب خانه معاملات داسب که در حواسب اضافه ده هزار
 روپیه نر برگنه حویلی نمود - والد رانم ظاهر ساخت که امسال در برگنه گندکایس
 اضافه نسدب اگر تکلیف نه شود سال آینده اضافه نمانان خواهد آمد چون نران

که آن حریره خسراف الارض بیسر داشت خصوصاً افامی که آنجا را حریره ماران توان گفت چندی صانع شدند ما نعی حانی سلامت بدر بردند هرچند نه ندیدیم دفع آن کوسید فائده مرتب نه گسب لهدا دل کدده سده موصع ائهوۃ نیم کروهی بندر سوزد بر آب رود پیتی را بطر آورده بدلی حصاری گراشب بهرام خان مانع آمد عمده التکار برور رداری و عروزی که بهم رسانده بود ریکنده کمر بر عرل و احراج او نسب و مهندده اندیسده درد بیلکرینگ خان فلعغه دارنده بر احراج بهرام خان و متصدی گری نه یع بیگ خان برادرش برعب نموده در بطرس حلوه داد بیلکری خان اول ارس معنی سر نار رده انا و امتناع نمود بالآخر نه سماحت عمده التکار که عرق طمع نه حرکت آمد بدادر سر انکام و انصرام این کار نسب و نفع هزار روپیه نعت و سرب و نازود در حواسب نمود - عمده التکار رسانیدن حواسته ها را پریرفته بر آمده جمعی از فوفه سپاه را نوکر ساحنه بعد و حنس را محمول کشتی نموده از راه دریچه فلعغه که جانب دریا اسب رساندد یع بیگ خان ناظهار اینکه نعل سدد متصدیگری رسیده توپ انداری بدربار که مکان حاکم نسین اسب آغار کرد عمده التکار بدر در شهر مور حال بددی کرده بمعاریب یع بیگ خان برخواستنه بعلک توپ و بعلک در پدوسب چندیکه دائره حدال و قتال افرورخته گسب بکار و سکده که خان و مال سان در معرض تلف در می آمد و چه ناشاره عمده التکار که راس و رئیس آنها بود ناتفاق درمیان آمده فرار دادند که حقیقت حال را بدرگاه گنتی دهانه معروض دارند سدد محدد بعام هرکه صادر شود بی ممانعت داحل باشد و نا رسیدن حواف بهرام خان دسب از منارعب کوتاه ساخته دربار را حالی نموده در باغ بنگم واقع اندرون حصار عالم پیدا استقامت وزرد از طرفین اس معنی بکفالت بکار و اعیان مسجل گردید بالصروره بهرام خان دفاع رعب بیع بیگ خان داحل دربار گسته نه تمسب مهم و متصدیگری و حکومت بدراحب همدران اوان دریای تندی طعنایی نموده در معموره بندر در آمد و کستی ها در کوچه و بازار تردد نمودند اکثر مردم از خوف خان برپس نامهای عمارات مرتفع و داحتان دهانه بردند و مال و خان نسبری کانوا

گسب و بندوبست منمردان آنجا و ساحل رود سائر قرار واقعی نموده ناخدا
مراجعت فرمود - همدین سال فرمان و الا شان مصحوف محمد جعفر گور بردار
و حسب الحکم مقدس معلی دروا گداسب و عدم مراجعت برگشته درآه
و بهرج و حموس و معقول آناد که در خاکبر آصف حال بدستور سابق از روی مرحمت
نکال گسته و زود فرمود معارف الملک بصلطه معین بسراط استعجال و آداب
پرداخته گرفت اما بطر برکمی مذاحل و افرونی معارج و موقوفی وجه در ماهه
سه بندی از حضور انور نا وجود رسیدن عمال آصف حال نه عمل در دیار و میر
اسمعدل نامی از حادث علام معنی الدین خان فوجدار سوخته بنابر بفتح معامات
آنجا که سیر خان بانی منعقد بود از حضور رسیده اراده مذاحاجت داسب بنابر
پاس خاطر صلابت محمد خان نه سفارش مدار الملک بعنوان احار و بنای
موجدای آنجا نه سیر خان نکال ماند *

رویداد هنگامه بندر سورت و بر آمدن بهرام خان
متصدی آنجا بنابر رنجش عمدة التجار ملا

محمد علی ولد ملا عبد الحی

ابن ملا عبد الفغور و طغیانی

آب دریای تپتی

همدراں ایام عمدة التجار ملا محمد علی از ممر و مور زرداری دسب از رویه انا
و احداث حوس نار دانسته بکلاف دور از کار که موجب حرانی او شد افتاد شرح
این مقال بر سبیل احوال آنکه او را حواش بنای مکانی مستحکمی قلعه دستور
و مرتب دانستی سر انعام و مصالح جنگی بخاطر خطور نمود - چندی نه تعمیر
حریر و پریم که در دریای سور مرتب بندر گهواره واقع است پرداخته حصاری
و برج ناره اساس انداخت و معلی صرف در آورد و مردم را از هر جا و مکان
ترغیب و بکودن نه سکناى آنجا کرد جمعی فراهم آمده سکونت ورزیدند اما از آنجا

مندی حواب مسئولان اوزا مسرور نه شروط چنډ نود خون حسب المدعا صورت
يدير نه گسب حمناحي دسب تطاول نه بهت و عارب دولعه و مورات كساد -
ار انكا كه سكلن قصه اكثر سناه بيسه اند جنگ صعب نمان آمد خون ار مديم
حصاري ندر آندمي دسب ار چهار طرف مرهته ماندد مور و ملح بورس آورده
نجاح د، آوردند و بيستري قصدانان بر سر ناموس و نام كسته و رحمى گسندد -
آحرالامر ملح معنده بطريق كهدنى گرفته دسب ار قتل و عارب كسيد و وجه
معرور را در انام معدود معروض ايصال در آورده ار راه گودهره و دودخ روانه مالوه سد
و آن پركناب و قلعه چانانير را متصرف گسته نه كسان خود سبرد كه تا حال دارند -
منار الملک بنابر بندونست و احد بدسكش نه سم رود و اترك بر آمده ار لعل
رميدار مانده بيس هزار روييه و ار كولنان ديگه بعدر حال و مقرري بدسكس
گيران و بندونست كنان بموضع نارنولى رسيد دريى نى حتر بدوستن كنها
حى كه ار آمدن حمناحي يك گونه سده ناك بود نه محمود آباد دواره
كروهى بلده استماع نموده بعم مقابله بصوف محمود آباد كوچ كرده بموضع كونه
موديم دائره داسب كه وكلاى كنها حى رسیده گلب و شغدد چورته بعمل آورده
رفتند - كنها حى نه صلح سورته راهى گسب و منار الملک عطف عدان نموده
نار متوجه بندونست و تفهه و تاديب كولنان و گرفتن صامنى عدم تمر و عصيان
و ترك مطاع الطريعى همان صلح گرديد كوليان ار صدمات افواج كه بر دو رونه
ساحل دريائى و اترك مساكن آنجماعته را نتاح در مى آورد رو بقرار نهادند
و مريات آنها نانس مهر سوحه شد آن رونه صعتان همه حا گروبران و ار سايند
حويدش هراسان ناعيان و اطفال و رحل و نقل در نردنكى موضع مهكال معموله
پرگنه پيلود كه حدكل و بيشه صعب دارد و طائرانديسه دران برو نال مى
انداح پناه نردند نهادران شرشكار همه حا پيى آنها را برداشته ندان بسنه سپم
گدن در آمده درمندان گرفته جمع كندر و حم عغير را علف تيع حارا شكاف گردانددند
و نفس واقعى در ان صلح دسب كه تا اكنون در آن مريض قتل و كوسس آنروز
صرف المثل اسب منار الملک ممر حاطروا پرداخته سمب موراسه و احمد فگراهى

* قطعه *

زبان نازدار ای مورد هسار اگر وف ولادت مبارز ایدند
 از آن پهنه نه نزدیک خردمند که فرزندان نامهموار ایدند
 و در سال هزاره صد و چهلم عبدالعزیز خان برادره و مختار دیوان پسین از پیسگاه
 خلایق و جهانمندی از انتقال برادرش بوالا بدنه دیوانی صوبه عظمی خلعت ناحیه
 سرافزاری یافته باحمد آباد رسید و مبارز الملک را دیده هفدهم سپهر صفر المطهر
 دخیل کا گسب و اسد علی خان موحدا، حونا گده الملک طبعی در گرسب
 در حق انتقال که حالت خود را متعذر یافت صلابت محمد خان بابی را نائب
 معوض ساحه در گرسب و او سپرد سدر خان سر خود نمود - حسن حشر رحلت
 اسد علی خان معروض نارگاه عرو حلال گردید علامه معنی الدین خان سیرس
 از انتقال بدر موحدازی آنجا سرافزار گسب و سعد دنانب بنام سیر خان فرستاد
 بعد حدی لاس اسد علی خان نه ساهه جهان آباد نقل نمودند *

آمدن جمنا جی برادر بالا جی را و مدار کار راجه

ساهو حسب الطلب مبارز الملک بنابر

استقرار چوتنه و موافقت نه کردن

معاملت و بتاخذ رفتن دهولقه

و معاودت نمودن او

همدرین سال دنانب بعضی مصالح امور ملکی مبارز الملک ازاده مکرر نمودن
 حوتنه ناحی را و مدار کار راجه ساهو بحاطر آورده نوش و او که پیوسه خواهان
 و حویلی این امر بود حمنا جی برادر خود را تا فوج سنگی برای استحکام دنانب
 قرار داد بحصص احمد آباد نمود و او نه سرعت تمام راهی گسته در اندک
 فرصت بعضی دوله دواره گروهی بلده بیوسه و جهب گزارش پناه اوداخی
 نوار را تا جمعی از بدندان فرد مبارز الملک فرستاد و ازین طرف رای نتهمل

مندی حواف مستولاف اورا مسروط نه شروط چعد بود خون حسب المدعا صورت
 یدیر نه گسب حمناحی دسب تطاول نه بهب و عارب دولعه و مربات کساد -
 ار انجا که سکان قصه اکثر سلاه بیسه اند جنگ صعب نمان آمد خون ار قدیم
 حصاری بدر آنادی دسب ار چهار طرف مرهته مامدد مور و ملح بورس آورده
 نتاحب د، آوردند و بیستری قصدانان بر سر ناموس و نام کسسه و رحمی گسندد -
 آحرالامر ملح معنده بطریق کهدنی گرفته دسب ار قتل و عارب کسید و وجه
 معرر را در انام معدود معروض ایصال در آورده ار راه گودهره و دوحه روانه مالوه سد
 و آن پرگناب و قلعه چاندایر را متصرف گسته نه کسان خود سپرد که تا حال دارند -
 منار الملک دندردنوسب و احد بدسکش نه سم رود و اترک تر آمده ار لعل
 رمیدار مامده بیس هزار روبیه و ار کولنان دیگه بعدر حال و مقرری بدسکش
 گیران و بندونوسب کنان بموضع ناربولی رسید درین نی حذر بدوستن کننها
 حی که ار آمدن حمناحی یک گونه سده ناک بود نه محمود آباد دوارده
 کروهی بلده استماع نموده نعرم مغایله بصوب محمود آباد کوچ کرده بموضع کونه
 مودیخ دائره داسب که وکلای کننها حی رسیده گف و شعد چرتبه عمل آورده
 رفتند - کننها حی نه صلح سورتبه راهی گسب و منار الملک عطف عدان نموده
 نار متوجه بندونوسب و تدبیه و تادیب کولنان و گرفتن صامنی عدم تمرد و عصیان
 و ترک مطاع الطریقی همان صلح گردید کولیان ار صدمات افواج که نردو رون
 ساحل دریای و اترک مساکن آنجماعته را نتاحب در می آورد رو بقرار بهادند
 و مریات آنها نآنس مهر سوحه شد آن رونه صعتان همه حا گیران و ار سایه
 حویش هراسان ناعیال و اطعال و رحل و نقل در نردنکی موضع مهکال معموله
 پرگنه پیلود که حدگل و بیشه صعب دارد و طائر اندسه دران پرو نال می
 انداحب پناه نردند بهادران شهر شکار همه حا پیچ آنها را برداشته بدان بسنه سهم
 گن در آمده درنمان گرفته جمع کثتر و حم ععیر را علف تیغ حارا شکاف گردانددند
 و نفس واقعی در ان صلح بدسب که تا اکنون در آن مریق قتل و کوسس آورور
 صرف المثل اسب منار الملک ممر حاطروا پرداخته بسب موراسه و احمد فکراهی

معیان سواره به صعوبت بد انعامی توان رسید^۱، جنگل بوی و حارسوری پرداخته
 بنوبست رهنمندان آنکا ناف معاومت در خود ندیده^۲، گستی در آمد و از راه دنیا
 ممکن دیگر قرار نمود - چند صوف توپ هفت حوش و اسباب و آبروه که^۳، در
 عدم فرصت نتوانست فعل نمود به عطف در آمد منار الملک معامات وزرید چون
 رهنمندان رجوع ننمود ناهدام قلعه بلنداران و کنگ دراران بعین ساحب که ساند
 از حرانی پناه گاه اندوخته از راه عکر و انکسار در آید فائده مدرب نه گسب -
 ثانی الحال نصلاح صواب اندوستان بدرمتم سکسب و ریخت و بعین موحداز امر
 نمود از استماع ایی معنی رهنما رجوع گسب و یک لک و بیست^۴ پنج هزار
 محمودی پندکس نموده یرعمال داد - منار الملک طفل عود فرو کوفته در گسب
 در بن راه از آنکا که براب سنگه رهنماز هلود که در قوم خود باصاف و بحالت
 اشتباه دارد و سانی اکثر ناظمان ندیس بدو وصل نموده اند صبیغه او را
 حواسنگاری نمود و عروس را به لسكر طلب داشته در کلک اردواج گسب و ندانر
 رعایب و مرید آنرو براب سنگه را بیس کس معاف کرده به همراهی حوبس
 ناحمد آباد آورد پس از چندگاه حلب و اسب و حواهر داده رجعت انصراف
 فرمود - چون حاجیرات اکثر امران و منصدران اسنادگان درگاه معلی و متعین
 صوبه بدستور ایام بعی حامد خان معار الملک مصرف بود به کرات و مراب نالس
 این معنی بحکام امدس بمیان آمد و مکرر دوکل لغات را گذاشت ناکند سد چون
 اثر ندیر نگشته بود در عوض حاجیرات مدیم بلا شرط ار که در صوبه پندکاب داسب
 حکم معلی صادر گسب که تی نمایند و هر یک بعد رسد بحضرة در آنکا گروه
 منصدران متعینه صوبه که محکوم مالدند روز روز احوال آنها به عسر و پیروسانی
 فافه کسی انعامده برخی بر طرف و اکثری برای تلاش تراگنده و جمعی که
 یارای رفی نداسند نال سب محتاج گشته بدرج^۵ ده نوردی ملک عدم گریدند -
 کتلهای و پندلحی ناندن خودها را حاکما بر حوته نص نموده نا وطن
 ستاوندند - کسدا^۶ مدعی کتلهای قلعه چاباندر را که بر قلعه^۷ حنل سامه رعایب
 مدین واقع اسب در مصرف آورده مسکن خود قرار داد و اکثر اوقات مصدر شورش

محمد امان و ائنه یاز قصه پس پست داده تک شعبه تعمیر حرب ا کرم
 داسند و حراتی سدر دس هنگامه نصدت و مریاب گرد و دس رسید -
 کنتهای مدیعه فداو الدین حال موحداهی یتلاد که یک گونه تعارف نا و
 بهمرسدند بود نفع باب مصالح پوداح و دنا بر ریور چوتنه خود سلسله
 خدند گسب و و این معنی را به منازر الملک بوسه استمراح نمود ازانکه
 که مقتضای وقت صرفه در برهم رس نا آن جماعة ریاده بریس گنکاپس نداسب
 مرخص صاحب - مومن حال از یتلاد نه ریاد ستانده رفع صیه نمود - کنتهای
 یک ربحر فیل موده تواص فداو الدین حال نموده وداع کرد اوداحی از
 اعاب منازر الملک مایوس گسبه در فلعه دبهوئی پای استقامت مسرده د
 پیلاهی بکنک و خدال استعمال نمود - صدر الدین محمد خان موحداز بروده
 بیر نه پست گرمی او که نا یکدیگر عهد پندم را مؤکد نیمه ساحه بودند نا
 مددور مدافع می گوسند و نا وجود دوستی منازر الملک منع بدبر نمی
 گسب آخر الامر که چندی این معرکه بطول انجامید عهده برائی را در خود
 ندید چون زوی نار گسب نداسب ناتفاق اوداحی بر آمده مالوه ستانف
 و فلعه دبهوئی و بروده بتصرف پیلاهی در آمد همدین سال برهنگام فصل
 و ارتفاع علالت منازر الملک بنابر بددوسب و گرفتن پدسکس بصوف او لکه
 سوزنه بر آمد و نار دیگر از رمیدار فوافکر لک بوسه معروف صلاب
 محمد خان گروپ از انجا که در انفصال معاملات پدسکس حسن خدمت
 بطور آورد منازر الملک یک ربحر فیل نا داد و هفدهم شهر رمضان مومن حال
 دیوان موده که از چندی بیمار بود در احمد آباد عصای الهی در گدسب و از
 نگارش منبیاں حنرا ارتحال او در نزدیکی فوافکر منازر الملک رسید لهذا چه
 تمشیت امور دیوانی علی وردی خان را که از حضور معلی دیوانی فوج
 همراهی او تعیین بود نا احمد آباد رخصت کرد - بالحملة منازر الملک بددوسب
 کنان و پیشکش گران تاپور بندر و جهاندا که بر ساحل دریای سوز و در افصای
 اولکه سوزنه واقع سب و قلعه مستحکمی دارد و بنابر انبوهی و تراکم اشعار

توقف و اهمال در سرکار می رسانیده ناسعد در پی ولا جوں هداگامه موفقه توپخانه که نهضاتی شدید داشتند و وف کار بود بالصورتی سه لک روپیه را تذخوة بر دوله نمود و بپیر در همل ایام برگه دوله نکاگر آصف حاه دستور سانی بحال گسه و از دوسته حاف و کلای دربار حهاں مدار بوصح پیوسه موجب گرانی خاطر مندر الملک گردید منخواست که پرگنه را بی چراغ و ویران سار لهدا تذخوة رساله توپ حاده کرد والد رافم از دریایب اراده مامی الصمبر و حلف فرار دار نه ظهور آمد نه مسود اوزان نوسه که برخاسته بیاید و منار الملک دوله را نه سمع علامه حسنی داروغه توپ حانه سپرد و او دین محمد متنبلی خود را نه موج داری آنکا فرساد و دران سال مناع کلی تعدی سرای جمع فرار و دادن فریاد با حازه جمع قلل نکراسیمهها بطریق استمراری که بدین صیغه بپیر مناع معتدنه گروم و فریاد حید منصرف آنها رف که در معنی فروختن بود و بنابر تذخوة توپ حانه نار برس این امر نه سد - الحاصل چون فرار فرستادن موج بموجب درخواست اوداحی سد منار الملک محمد امین بیگ و آله یار را که بعد از بددرسب صلح رود مهی بقصد تسعین حهاالوار و بدسکش رمیدداران سوزنه در نواح دهکده رسیده بودند نوسه که معاودت نموده بمعاله و مدافعه بپلاهی و کنتهای نافع اوداحی ستاندد - کنتهای از دریایب این معامله کسدامتنبلی خود را با فوجی بنابر فرامی ورنس گهی و انسداد طرق رسیدن کاه و دانه بدور موج که تعیین سده می آید معمر صاحب و او در گرد و بیس نموداری نموده هر روز جنگ در گیر که حاصل آن حمانه اسب منکود نا آنکه بر ساحل دریایی و انبرک جنگ صعب میان آورده شکست فاحش خورده نه سعی تمام خود را ازان مهلکه بر آورده نه طرف بروده راهی گسته حقیق حال را در معرض بیان رساندد - بپلاهی و کنتهای نه عریب آنکه موج ناظم صوبه سربیک اوداحی نه گردد معالیه موج را اهم دانسته بسب از محاصره دهنوی کسده نا یلغار متوجه سدد و نا موج اسلام که نه مصغه بریاد بقصد بروده پیوسته بود رسیده دائره مال و حلال را بر فروختند

موحداى ديهوى محل حاکم راجا ملک که بنوسه - پيللى بر سر چوتهد
 آغا بدال و قتال مى برداد د اوداى ساخته اتقان آمده بیک کس و و
 د فاعه ديهوى ح داده بدعاف خدمت مى مودانه و کار ر رستمه مودا کسب
 بدوزعد امدى يگ کشته افتاد و فاعه ديهوى لا سربك سوز تصرف اوداى
 در آمد کتده حى بر دس يى ار عسكى حوس سنده سربك بدلاى گويد و
 اتقان محاصره ديهوى بر حاتم عد الدى محمد حى نه د ن اوان موحداى
 برده عدا ر ملک احصا کرده بود بر ساحل د دى مپى بنوسه ار کرا واصل
 او تدره سده مى حواس بنوسه خود را نه برده بنوسه - پيللى ار آمد
 ر اده او واقف گسسه موحى ر بر سر راه بعضى نمود و د عرص طريق بر و بیکه
 جمعى را کسسه و حسسه ساخته و اکبر رحل و فعل نه اناح روف صدر الدين
 محمد حل جنگ کدى دران سب تا اقبال و حيران خود را نه برده بنوسه
 و بمکلفط حصا و برج و ناره حيدرار گسب اوداى که محاف
 پيللى و در فاعه ديهوى و ورف و حوار بود در مدافعه پيللى و کتدهاى
 او خود همدستان صاحب و کسلى او را در برده گرب پيللى و کتدهاى
 بر هر دو مکمل هنگامه آراى نموده بيسر ار بنسبر ناره افروز قتال و جدال گسند
 اوداى صلاح حال و کسند کار در انفاق و طلب کومک از منار الملک ديده
 معتمدان خود را فرستاده بنعام نمود که اگر موح نين طريق بعضى نه يند
 تا پيللى و کتدهاى را با نفاق ادين ملک خارج ساخته آد و منار خاطر
 جمعى پسر خود را بطريق نواکه کروکل ناسد ميغريستم - منار الملک رامى
 نا يمعنى گسب اوداى اندد را و برادر خود را نا يسر حبه استحکام
 و تسيد منالى امور فرار داد و آوردن موح با محمد آباد فرستاد و او بر نالاب کانگريه
 رسیده بعد دو روز ملاقي سده عهد و پيملى را بالمساهه بمنل آورد منار الملک
 خلعت و اسب دادند را و ورفيد صد دس خلعت نه همراه ناس داده
 رخصت فرمود چون در هنگام تفر پرگنه دهولعه والد راف فرار نموده بود که
 بدخواه و رفقه سپاه و مردم توپ خانه نه سود و آنچه بمعرض تحصيل در آيد بلا

به گسب بالصورة زنده از معاملات برگشته برسدن احصاء که تمخواه نوشته
 به سود گف و سدد نموده حلب پوسیده آمدند زور دیگر مسود او را
 با عمله و فعله آنکارا حصص سد مدار الملک آقا محمد امنی بنگ را از بغیر
 محمد سلمان به دیوانی نظام و سنج علام حسن عرف معاهد را از بغیر
 محمد امین بنگ داروغه نوپ خانه معز کرده بهر یک حلب و بر بکر بدل داد
 و موحدازی کرد از تعهد داء الدن جان به محمد زمان ولد محمد امین بنگ
 و موحدازی برده از بغیر حسن الدین صدر الدن محمد جان و پلاد از بغیر
 علی مردان به داء الدن جان نعوض نموده حصص کرد چون حبر استعزاز
 چوتنه مرهته و درمیان آوردن امر مصلحت ناکتهای معروض نارگاه ملک
 اشداده کردند سه لک زوجه که بعنوان درمائه معز بود و در سه دعه رسید
 مرموف حکم شد ارانکا که با مدار الملک فوج گران و نوکران بیس فرار بودند
 حاصل محاللات و پيسکس کفاف نمی کرد بناد احد و حرو مصادرات
 و احبای بدعب مذموم و نوره نمود - نارار ساعیان و خانه برادران ار حدا نی
 حبرا رونقی بدید آمد و محمد امنی بنگ واله یار نکسی را با فوج بنادر
 تسکس و تحویل پيسکس و گرفتن صامی کولیان صلح دریای مہی
 رخص نمود *

آمدن اوداجی پوار مرهته و برانگیخته شدن غبار فتنه و فساد در ضلع بروده و دبهوئی و رفتن بروده بتصرف پیلاجی گایکوار

ارانکا که چوتنه آن طرف در بای مہی از طرف سد پاتی ناپیلای گایکوار
 نعلی داشب وار از مدتی بنادر استعزاز چوتنه می کوسد درس ولا ناحی
 راو مدارکار راحه ساهو اوداجی پوار را بصورت احمد آباد فرساده که رد و حورن نموده
 چوتنه را بنام او فرار دهد و او در صلح برده در آمد پیلای دیر رسیده فسان
 راع واقع سد و کار همکاری و محاذله انعامید - عند النی بنگ نائب

موحداى ديهوى محل حاکم راجا ملک که بنوسه - پيللى بر سر چوتهد
 آغا بدال و قتال مى برداد د اوداى ساخته اتقان آمده بیکا کس و و
 د فاعه ديهوى ح داده بدعاف خدمت مى مودانه و کار ر رستمه مودا کسب
 بدوزعد امدى يگ کشته افتاد و فاعه ديهوى لا سربک بدوز تصوف اوداى
 در آمد کفته حى بدوز دى يى ار عسكى حوس سنده سربک بدلاى گويد و
 اتقان محاصره ديهوى بد حاتم عد الدى محمد حى نه دى اول موحداى
 بوده عدا ر ملک احصا کرده بود بر ساحل د دى مپى بنوسه ار کرا واصل
 او بده سده مى حواس بنوسه خود را نه بوده رسد - پيللى ار آمد
 ر اده او واقف گسسه موحى ر بر سر راه بعضى نمود و د عرص طريق بر و بیکا
 جمعى را کسسه و حسه ساخته و اکبر رحل و فعل نه اناح روف صدر الدين
 محمد حل جنگ کدى دران سب تا افتان و حبران خود را نه بوده رسد
 و بمکلف حصا و برج و دانه حيدرار گسب اوداى که محاف
 پيللى و در فاعه ديهوى و روف و حوار بود در مدافعه پيللى و کشتهاى
 او خود همدستان صاحب و کسى او را در بوده گرب پيللى و کشتهاى
 بر هر دو مکمل هنگامه آراى نموده بيسر ار بيسر دانه او بر قتال و جدال گسند
 اوداى صلاح حال و کسند کار در اتقان و طلب کومک از منار الملک ديده
 معتمدان خود را فرستاده بنعام نمود که اگر موح نان طرب بعضى نه يند
 تا پيللى و کشتهاى را با تعلق ارين ملک خارج ساخته آد و منار خاطر
 جمعى پسر خود را بطريق دواکه کروکل ناسد ميغريستم - منار الملک رامى
 نا يمعنى گسب اوداى اندد را و برادر خود را نا يسر حبه استحکام
 و تسيد منانى امور فرار داد و آوردن موح با محمد آباد فرستاد و او بر نالاب کانگريه
 رسیده بعد دو روز ملاقي سده عهد و پيملى را بالمساهه بمنل آورد منار الملک
 خلعت و اسب دادند را و مويى صد دسب خلعت نه همراه ناس داده
 رخصت فرمود چون در هنگام تفر پرگنه دهولعه والد راف فرار نموده بود که
 بدخواه رفته سپاه و مردم توپ خانه نه سود و آنچه بمعص تحصيل در آيد بلا

ناسد نموده و کلافی خود را فرستاد مدار الملک اگرچه در آن وقت استعداد روح
 و مصالح جنگی آن قدر داسب نه بوده احساس معامله و مدافعه می توانست
 پرداخته ازانجا که مسبب اندکی بدتر افعال و اعمال نكوهنده سنگت این دیار
 مسلط گشتن دکهبدان بدوخته بود مدار الملک نه صلح مائل گشت و صورت سنگه
 نامی از حادث کنتهاهی آمده فراز داد حوته برگشت این طرف دریای مهی
 که ند و تعلق داسب سواهی چوته یرگنه حویلی و محالاف بلده که نالمقطع
 عوض آن نیکوای سد درسد نموده بوستکاف در ناف مداحلب^(۱) مکاس
 دازان بام فوحدازان و عمال حاصل نموده روف و مدار الملک متوجه کار حویش
 گردید بعد انعراج صاع سائر بصوف حبالوار و اولکه سوخته رایب عربم
 بر افراسته دمکاصره ندهوان معموله درم گام مسکن ارحس سنگه رمدندار برداحنه
 بعسقم مور چال و نصب بوپ خانه نمود - صلاب محمد خان فوحدار بدرم گام
 نا شمع اله باز دیکسی در هر اول بود در حواس که مهلب گف و شدند
 نا ارحس سنگه نموده او دیکر دسائی را فرستاد و او دوسه دعه آمد و شد کرد
 و پاسخی که منظور توان کرد ندارد نا ازانجا که یک گونه دعاری صلاب محمد
 خان و دسائی نا رمدندار مصر داشتند بر همین گسند و در اندطاری این معامله
 افداف نه سمت الراس رسد مدار الملک بدتر اسدطلاع و استفسار معدومات والد رافم
 را فرستاد و دیسائی نوعی اظهار میداد را بفرست نمود که نوی عرو و یندار نسام
 می رسد و این معنی خود بمرلغ نعط بر آنس گردید و معاودت نمود انفاً
 گزار سان نمکانبکه بوپ خانه را فبله بدد حده مترصد فرمان بودند افداف نمکمد
 نقی بیگ دابوچه ازانجا مدار الملک احارب بوپ انداری داد گفتن همان بود
 و آنس گرفتن همان بوتهای اژدها بکر رعد کردار بعرض در آمده زلزله در ففان
 حصاریان افکند و از چهار طرف همین آس در کاسه سد و بهادران در نس بردن
 مورچال کمر هم حسب سنده متلاسی گسند والد بود مدار الملک رسده
 کیفیف حال و صورت معال را طاهر ساحب و این معنی مستکس افداف و خود

(۱) مکاس جمع کردن حراج و حراج گرفتن و ناح گرفتن ۱۲ - جامع *

موحداى ديهوئى محل حاکيم سزىل 'الملک که بنوسند - پيلاحى در سرچوته
 آغا بدال و قتل مى برداد ن اوداحى ساخته باقى آمده نيک کسب و
 د فاعله ديهوئى ح داده بدعاب حاکيمى مردانه و کار ر رستمه مودا کسب
 مدبر عدد المنى يگ کشته افتاد و فاعله ديهوئى لا سربک بدر تصرف اوداحى
 در آء کتت حى بدر دس يى ار عسكى حوس سنده سربک ملاحى گرديد و
 باقى مباحصه ديهوئى بود حاکم عد الدى محمد حاکم د ن اول موحداى
 برده مد 'الملک احصا کرده بود در ساحل د نى مېه بنوسند ار کز واصل
 او تيره سده مى حواس سبب خود را نه برده رسند - پيلاحى ار آمدن
 اء او واقع گسه موحى ر سر راه نعين نمود و د عرص طريق بر و يک
 حمى را کسبه و حسه ساخته و اکبر رحل و نقل ملاح زوب صدر الدين
 محمد حل جنگ کيل دران سب تا اقل و حيران خود را نه برده رسند
 و مباحصه حصا و برج و ناره حيدرار گسب اوداحى که مباحصه
 پيلاحى و در فاعله ديهوئى و فوف و حوار بود در مدافعه پيلاحى و کتت
 ا خود همدستان صاحب و کسل او را در برده گرو پيلاحى و کتت
 بر هر دو مکل هنگامه آراى نموده بيسر ار بيسر ناره امور قتال و حبال گسند
 اوداحى صلاح حال و کسند کار در انعاى و طلب کومک ار مدار الملک ديده
 معتمدان خود را فرستاده بنعام نمود که اگر موح نانى طرف نعين نميديد
 تا پيلاحى و کتت هاى را باقى ازين ملک خارج ساخته آء و مباحصه
 حمى پسر خود را بطريق دواکه کروکل ناسد مي فرستم - مدار الملک راضى
 نايمنى گسب اوداحى اند را و برادر خود را ناي سرجهب استحکام
 و تسيد ميانى امور قرار داد و آوردن موح ناهمد آباد فرستاد و او در نالاف کاذبه
 رسیده بعد دو روز ملاقي سده عهد و پيمان را بالمساهه ميان آورد مدار الملک
 خلعت و اسب دادند را و مريب صد دس خلعت نه همراهان داد
 رخصت فرمود چون در هنگام تغیر پرگنه دهولعه والد رانم قرار نموده بود که
 بدحواله مرفه سپاه و مردم توپ خانه نه سود و آنچه بمعرض تحصيل در آيد نلا

کرا دسترس بود بمنها و بنارس روم و مانعی در فضا و دهباه همن دیار
 امام گرفتند در افواة والسنة مردم ان ملک استهزادان که احمدآباد را دو
 نال زمین است یکی دندگرو دوم امرتیه که درین دو قصه اکبر صرافان ر نکارن
 صاحب بروف که سرمایه لکوک داشتند ساکن بودند که بمروز انام و نزول حوادث
 اکنون هر دو سکسته و هداؤ منثورا گسب و احمدآباد مادد مرع نی بر و نال
 سدة الکاصل حانه ران حال که نه کنهپایب رسده بود حسب الطلب نا
 حمدآباد مراجعت نموده در حانه سعادت خان نزول نمود چون واقعات صدر
 تعرض افدس رسد - حانه ران حال ناصافه منصب که از اصل و اصافه شش
 هزارزی دات بدکهرز سوار و خطاب عالی جنگ و سد نعم الدین علی خان
 بدر ناصافه نمایان سرافزاری نواف نعلای و کنهپایب حون هنگام برگسب آنها
 باوطن رسده بود رفتند بنابر بعضی معدمات منار الملک را در ناطی ناسید
 نعم الدین علی خان ریکسی نمایان آمد و او اسباط این معنی نموده عازم
 حضور گردید - حانه ران حال عدد الله ننگ از همراهندان حون را نه فوجدازی
 وامندی بهروچ نکوتر نموده از منار الملک خلعت دهانیده رخصت کرد -
 همدین سال در ماه رمضان پنجه ننگ نوب روح الله خان کوچ منارالملک
 نکوار رحمت اندری پیوس و او حواهر جمعی عائسه بیگم که در عدد از دواج
 ناساها راده محمد عظم الشان بن حلد منزل بود می سد و در حب منار
 حصرف شاه پهنکی قدس سره مدعون گسب * * رباعی *

ای مرگ هزار حانه و یران کردی در ملک وجود عارف حال کردی

هر گوهر قیمتی که آمد نه حال کردی و بریز خاک پنهان کردی

همدران انام بنابر در حواس وجه سه ندی گرفتگی دخل المده و رسالت منارالملک
 را نا سردار محمد حل درجن گعب و سدیدگار بدرستی و نا حوسی
 انعامد ارنجا که والد راف نامی امور واسطه او و فرستادن پوسته نیاب بود
 از ایسل بیر رسده گسب و دیوانی نظام را بعد نموده محمد سید بیگ
 معز صاحب والد ار آمد و روم منعقد گسب حانه دسین سد و بریزک دو ماء

داسب اندوخی و بهاسکر مرهقه نا فوج دیگر از اطراف ایدر در آمده فصدہ بدنگر را کہ ممکن معضرو مسکی رداز داران قوم دنگر صاحب دوف و صرافان متمول و تجارب بیسگان عمدہ کہ داد و ستد الحوک در هر سهر و دیار داستند رسیدہ معاصره نمودند حماعه از سکان فصدہ کہ در ناده بودند ہم چند دانش و استدعای فوج بدانر محافظت آنکا نمودند مدار الملک بدانر حاضر بدودن فوج کہ مصدر این امر تواند سد حذر گیری دواسب نمود نارحودیکہ فصدہ بدنگر فلعہ مستحکم داسب اما چون از وجود فلعہ دار و سداہ حالی بود لاحار بدادن چهار ک روبیہ کہندنی خود را واهانددند و آن فوج از راهی کہ در آمده بود بر آمده رب کدتهاخی و پیلایچی چون عہدہ برائی نا لسكر اسلام و صروفہ در جنگ دیددد ہریک نا فوج خود از یکدیجہ جدا گستہ سیوہ فرامی بیش گرفتند کہ اگر فوج بتعام یکی برانارد دیگری سبب دیگر عدار انگیر مند و فساد داسد اهدا کدتهاخی براہ گودہرہ بصوب ایدر وارانکا نہ فصدہ بدنگر آمد پیلایچی اطوف بودہ معاودت کردہ از دریای مہی عمدہ گسب بالصروزہ لسكر اسلام بتعام پیلایچی کہ رو بسوی بلدہ داسب برگسب و در سواد اندر کدتهایب رسید اما پیلایچی بسرعب فلعہ سورثہ رب کدتهاخی کہ بدنگر را محاصره نمود ازانکا کہ متوطنان آنکا همور از صدمہ نخسب فسادودہ بودند دسب از ناگم کردہ (۱) حرکت مدبوخی نمودہ فرار بر فرار احتیاز کردند و در بردہ ظلماتی سب مسکی آناد احدات حویس را گراسنہ ماندند بواب العس براگدندہ گستند صناع آن کہ سپاہ زور بررنگی سب تار قاحتی آوردہ مرهقه بی ممانعب بقصدہ در آمده آنچه را مالکان نتوانستند برد مالک گستند چون آن حا از معمورہ قدیم ان دیار بودہ مدلعہای کلی از انان العیب و کمدن دفعندہ بر آمد و بران اکتفا نہ کردہ آتش دادند و چہ منازل دلکس بس بتکلف و نقاشی عمارت یافتہ بود سوخته گردید متوطنان و مالکان اذل بریان و چسب گرہل آوارہ و حلای وطن گردید ہر

(۱) حرکت مدبوخی کنانہ از است کہ حیوانی را کہ دبع نباندد حرکتی میکند اما

بعضی مخالفان دیگر و نصیب فوجداران بموجب دستور منار الملک باحمد آباد
 معاودت نموده بر موضع زکھمال دو گروهی سرفی بلده دائره نمود درین صحن
 سید نعم الدین علی حان و نکات علی حان که نه عنوان کومک بعین سده
 از عقب می آمدند نه ساهی ناع رسدند - منار الملک ساه نوار حان پسر دود
 خود را باسعدال فرستاده در بلده در آورد - بعد ملاقات و شرائط صیانت و کنگاس
 سند نعم الدین علی حان با جمعیت سه هزار سوار همراهان حوس با حانه راد
 حان مراجعت نموده جهت بدنه و تادیب مرهته که پس از مراجعت فوج
 برگشته در نزدیکی کندیج نافعان کولان در مکان مناسب چهار درز فرودگاه
 حار نسب از اسکار نمودند بطریق حصار استحکم ساخته و مندر شویس
 و فساد بودند فرار کوچ دلف ر آنها در رحل و فعل را در بداه آن مستحکمه
 گراسه باسعدال پندش قدمی نموده زیاده از محدودت نمودند فوج
 اسلام علیه نموده بس ناساحد و آنها را دران مستحکمه در آوردند - مرهته
 باسطهار حصن سکری و حصار حسنی بکک در نبوس - چون از صدمه
 بویکانه رعد کردار صاعقه ناز که ادس در حوس آن حماة افکنده بود افتاد
 افعال مخالفان تسخیر و مال رسد دیگر با مقاومت نداشتند پای اسامع
 شان از حای روت *

سپاه مخالف دران داوری دیدند از بخت خود ناوری
 بالضروره مدد را بکریف سدره رقاد و بهادران اسلام بیوریوس آورده آنکارا فرودگاه
 خود ساحد - دیگر مرهته را محال بوقف دادند همانجا دعوت کتل و منزل
 بر منزل بریده آنها دائره نموده از درانی مهی گزاینده نه صلح کوهستان الی موهان
 رساندند سیم حسن الدین را در بروده بفرجاری و دیگری را در نهروچ و حموس
 و معقول آباد نصیب نمودند *

خرابی قصبه پدنگر و سوخته شدن آن جاو
 بافی سوانحات

درین صحن که حانه راد حان با فوج در صلح ای موهان با مرهته رد و خورد

الدانی مرادف سال هراز و صد و سی و هشت نه سواد شهر رسیده متصل
 باع محمد امن خان شمالی بلده بر کنار رود سائر فرود آمد - موسی خان
 دیوان صوبه و ابوالمقاهر خان صدر و عند الاحد خان قلمی و آمناب دار خان
 بخشی و وفات نگار و کفتر علی خان سوانج دودس و سیح آله یار و سردار محمد
 خان و سید فیاض خان و سمرانی خان و اعیان و سادات عظام و مسایح کرام
 و منصبداران متعدده صوبه و حوس حال چند دیگر سینه و سرگروه صرافان و تجارت
 پیسگان مسلم و هندو رفته ملاقی شدند - مدار الملک روزی چند در انجا
 معامات و زبیده تکویر فوجداران و عمال و نهاده داران و بدو بست منبرداران
 دکنیان باهل کاران و حیر اندیسان^(۱) حاضری داشت - مصلحت رفد در داخل
 شدن بلده ده دنده ازانجا برخاسته از راه بیرون نزدیک مرار شاه نیکس و دس
 سره جنوبی بلده بر ساحل دریای سائر دائره نمود فداء الدس خان را که نانی
 الکال دکطاف موسی خان و نعم الدوله و صاحب صوبه گی احمد آنک سرافوار
 سد حناجه در محل خودس نهگارس خواهد آمد انساء الله تعالی سی هراز
 رویه در ماهه سه ندی داده بروج داری کرد بعین نمود و کتب علی را نه
 کوتوالی بلده فرستاد - لشکریان که از مدت طول ایام سهر سار و سرانعام اندراس
 بدیده بود نه تهیه اسباب و سامان خودها پرداختند *

برگشتن کنتهاجی مرهته باتفاق پیلاجی و تعب
 نمودن مبارز الملک خانه زاد خان پسر
 خود را با فوج بمدافعه آنها و دخیل
 کار ساختن فوجداران و عمالان
 و داخل شدن او در بلده

کنتهاجی حامد خان را از آب مهی گزرایده چون کسی را بدیدال خود

(۱) حاضری نسکون نالت و فاف بکنانی کسده مسورت و کنگاش کردن و مصلحت

و صلاح دندن جمعی باشد تا هم و بعد نانی هم آمده است و گویند که ترکی است ۱۲ - برهان *

بود و در آنجا صلوات محمد خان و حوانمرد خان نانی نا برادران و پسران
 نا فوج آراسته بدریغ علی محمد خان ملافی سدد و بدر کوچ دیگر بقصد
 مسکری پیوست و بسبب عطی رفی نه نصیحه مهسانه یک روز در آنجا معام
 شد و ازانجا که منزل موصع بسبب زائن بسبب گروهی نلده مقرر بود در عرص
 راه خبر رسیدن حامد خان نا مرهته و موقع جنگ و سکس یافتن فوج مدغلا
 و کسبه سدن حواحه محمد امان وزای راده هر کزن از تقریر رحمی بر آمدگان
 آن معرکه مدکسف و هودا گسب که بعد مورچال بددی نمودن حامد خان
 نا مرهته بر آنها سداقه ننگ توپ و ننگ در پیوست و از صناح نا وب
 استواء از طرفین دآس افروزی تصور حرب را گرم ساحند و از دهسب و هیب
 دکمیل نای استعماص بعضی فصا تان که نه صندع نوکری مدعی گسبه
 بودند بر حای نماده معرفت گستند و برلزل بازگان پانداری دیگران افگندند
 علام علی بیگ و حواحه محمد امان وزای راده هر کزن از مساهده این
 حال از زوی بهور و حلاوت ننگ معلونه صف آرا گسبه بر فوج
 مخالف ردد - * نظم *

رانگ دهل فده از حای حسب بحب دلبران در آورد حسب
 حدنگ از کمانها گسسنی گوب ر موس فرج نون حسنی گوب
 دلبران گجرانی و دهلوی بر امرا حده زانب داوری
 سه کسبه گستند و گستند در لف سد فراوان حوان عرر
 و تا پیس فل سواری حامد خان رسده سمسیرهای دودسنی ردد حواحه
محمد امان وزای راده هر کزن سر حروئی حاصل کرده روانه عدم گسند
 و علام علی بیگ رحمهای نمادان برداشنه مردانه صغوف را برهم شکسند
 نا چندی نه سهر رسد و بغیه السعف عازت رده برحی نامحد آباد و اطراف
 و حواب براگنده گسند و باز از آنها موصع بیب زایی که پیس حیمه رسده بود
 امان و حیران پیوستند بالکمله مبارز الملک بعد وفوف کماهی حالات و رویداد
 نه تدبیر و استعداد معانله و روانه شدن پیس هنگام سب محفل کنکاش آراسب -

* دنب *

نه کار آنگهان زار دل سارد کرد سر حقه مسورت نار کرد
نه صلاح و صواب دید علی محمد خان که واقف و نامرد این مرز و بوم موافق
داس صلاب محمد خان و خوانمرد خان را طلب داشته بعد از عهد و
بمان موعود و موطن نایمان موحدايي بپرم گام نه صلاب محمد خان و موحدايي
پشن نه خوانمرد خان معزز شد و حلاع هر دو کار نه هر دو برداران داده مستمال
ساحب و بتکویر و کعالب آنها بروانه حاف طلب رصمداران را حوتنه و کولیان
دور و بواج رب چون از راه راسب آب که کعاف لسکر تواند کرد بدود فرار
یاف که بصوف پیکابور ستافته کنار رودسا برمتی را گرفته راهی شود و علی محمد
خان و صلاب محمد خان و خوانمرد خان را بطریق (۱) فلویری که واقف از راه
و معبر بودند معزز ساخته روز دیگر طفل رحیل فرو کوف و بر ساحل سانر منی
بدوس و از انکا نکوچهای متواتر آهنگ بس نمود - حامد خان بعد فدرور ممدی
از موضع ادالیح معاود نه ساهی باع کرد چون از فتح الناب نلد که امکان
دداش و حمعید حونی از فوج منصوب و نگاهداس سردار محمد خان
بهم رسیده و رنار رد مردم گسته که منصوب نا بیس هزار سوار حرار داستعداد
تمام می آید بر حماغه مرهته که شیوه جنگ در گیر پای دارند و بر مردم
حویس که فریب چهار بعج هزار بودند عهده بر آئی نمی دید و علاوه آن
عاضای طلب سپاه و اکثر کار برداران که اراده همپائی او نداشتند حدائی
می کردند چنانچه مرلی دهر داس دیوان گجراتی از وحاص عافد
اندیسیده که مبادا بدس سده گرفتار شود فرار نمود روزیکه حدر و صول مدار الملک
نموص پتپابور دوا رده کروهی شدید نا کنتهای بعم دکهن نه محمود آباد
ستاب و از انکا از آب مهی گرازه سده رب مدار الملک ششم شهر ربیع

(۱) فلویر نا واو برورن فنا دور سوارانی را گویند که بحث محافظت لسکر در برورن

لسکر می ناسد و بدکصف واو هم آمده است برورن بحار و نازی بی نقط هم گفته اند

و گویند که لفظ ترکی است ۱۲ - برهان *

موحداران و عاملان بدر رفتند و نوشته حاکم علی الدوانر بن مرید ناکند نوالد رافم
 وزود نام که رود خود را برساند از آنجا که ناصلاب محمد حل و حوانمر حل
 نانی قرار داشت که نافعای ستافند خواهد شد در حواب موحب توف
 در انتظاری رسیدن آنها نوسب و حوانین را که نرد حامد حل بودند ازین
 معنی رافع گردانند زوری که منار الملک بعضد ندام نرول نمود سید
 عقل حل را که برای آوردن یقیه زر از سرکار رالا محصور رخصب نموده بود
 از بندش گاه خلاص و جهاننایی نعطای اضافی منصب و موحداری سرکار
 گودهرة و تهاصرة از بعدر متوسل حل سرافزاری یافته نامبلغ سه لک روپیه درین
 منزل رسید چون آنجا نسرحد صوبه فریب بود عذر نیامدن والد را منطوق
 نداسد بتاکند تمام طلب نمود - بالنصرورة از رادهش پور شب درمیان نه نلدة بقی
 رسد و زور دیگر متوجه فصنة سیددهنوز گسب آخرهای زور در نردیکی آنجا خبر
 پیوس شیع الة یار نکشی ناموح و چند صوب نوب که بطریق منعلا رخصب
 شده بود نافته ملاقات نمود و شیع انسان را چون رافع کار این صلح بودند
 ندانر صلاح وب متوفف ساحنة حمعی از سوار و پیاده ناسندگان این دنه
 ر فاضی علم الدین را از نئی طلب داشته در سرکار نوکر گروه که رهنبری طریق
 و معذر نمادند و تکلیف شیع الة یار دورور دیگر متوفف بود که ماحدداً نرشنه
 ناکید وزود یاف - و روانه شده در معام دانای واره و دو گروهی معسکر نوسنه
 دیگر مشعر بر اندکه از مرفومنه شیع الة نار رسیدن نروح منعلا طاهر سد همانجا بوده
 ندانکه صلاح وب ناسد نصاددید خود نعمل آرند چون نردیک نه لسكر بود رفته
 ملاقات کرد و مسروحاً کوائف و سوانکاب را بمعرض ندان رسانید و نوشته
 ندان نام سردار محمد حل عوزی که در احمد آنان بود حاصل نموده
 نرساند که فانونامه نلدة را بنصرف در آرد حامد حل از استماع خبر نردیکی
 منار الملک نامحمد آنان معاودت کرد و نلاب محمد حل و حوانمر حل
 نانی حدائی گردیده ناستعمال منصوب سنافند حامد حل که پندسته انتظاری
 رسیدن مرهنة داشب و بدفعات نناکید اکید نگاسه بود حون انری طاهر نمی سد

نه تمهد احد نسکس، میداران بصوف حبالوار حمله برون نمود و صلوات
محمد خان و حوامرد خان نای را بفرست ملحق گشتی بعدی تمام نوسب و آنها
بمقتضای وقت از مکان خودها حرکت نموده بدر بنوستند و روزی حدد در بیرونات
گوشه که حدر کوچ مدارر الملک از احمرو بنوستی نه صلح ماروار شائع گردید *

رسیدن مبارز الملک بسرحد صوبه و تعیین نمودن
شیخ اله یاربخشی و غیره بطریق منقلا و روانه
شدن علی محمد خان و ملاقی گشتن در
مقام دانستی واره و معاودت نمودن حامد خان
با احمد آباد و بر آمدن بعزم روانگی
دکهن و برگشتن از عرض طریق با
کنشهاجی مرهته و تصرف نمودن
سودار محمد خان غورنی بلده
را به نیابت مبارز الملک
و روداد جنگ حامد خان
با فوج منقلا و شکست
یافتن فوج مذکور

مدارر الملک از دار العیر احمیر کوچ نموده نراه ماروار عازم احمد آباد سد
و روز بروز حدر آمد آمد منصوب با فوج گران در صوبه شذوع یافد حلال
کلی در بند نوسب فوحداران و عاملان حامد خان روی نمود فاضی علم الدین
در بلده پشن شهرت رسیدن سدد بنای فوحداری آنجا داده علم مداخلت
بر افراشت و فوحدار حامد خان را بیرون کرد و بدین منوال از اکثر مکانات

دموده رفب چون رادهی پور دردنک بود و هندور حنر و افعی ندوسان مدار و
الملک برسیده ندانکا ستاف حوامرد حال نایی موحدار آنکا ناحنر رسدن
و زود مدار الملک در دردنکی مدفوف گرداندد چون ندانر مصالح امور ملکی
دانی الکال که نوحه راناب طفر آناف حنر و در مدفوف گسب
مدار الملک را نرلغ رانگی صونه سرف مدور یاف و او درنگ می نمود
ندانان گور برداران واحدان سدد تعنی سدد که هراولی نموده نکوچاندد رار کوح
دموده راهی گردنده دازالکدر احنر رسید و حنر پیوس او ندانکا متحقو گسب *

زخمی شدن افضل المحققین مولنا نور الدین

ار حمله سانکاب این سال رحمی سدن و دوة المعقفس و اسوة الفاضلین مولنا
دورالدین اسب - معصل این محمل آنکه ازینک نام افعانی همراهی موحدار
کرد که در مدرسه آمد و رفب و نا بعضی ار طلحه رطی سم رسایده بود ار راه
تعصب داعوای یکی ار آنها که مولانا بمصداق قل لا اسئلكم علیه احرا الا الموده
فی العربی ددوسنی خاندان رسالت و ولایت می پرداحب متهم نرفص صاحب
و او ار راه جهالت بعد ادای صلوة جمعه درحنی مراجع در صحن مدرسه رسده
چند رحمی منکر بر سر و دسب مولانا رد - سمر محمد همسیره رانده مولنا
و جمعی ار ملازمان عندد حال که نادای صلوة آمده بودند او را ار خاک هلاک
افگدند و مولنا را رحمی نکانه دوة بمعالجه پرداختند موحدار اریس معنی
واقع گسب لاش او را پس چنوتره کونوالی آورده نرحون حواهی و هنگامه
آزائی و رنکن بر خانج مولانا مصدر سورس گردند لهدا فریب دو هراو کس
ار مردان و معتقدان فرقه سنا و عیبه در خانج مولانا جمع سده آماد و ممانع
و مدافع گسدد و نا سه سناه زور اس معرکه برنا ماند کوتوال درمیلان آمده
افغانان را اریس حرک نار داسب مولانا پس ار حصول انعام رحما و سفا بودن
احمد آناف را صلاح رفب بدیده برآمد و چندی در موضع ساند سس کوهی
بلده افامب ورزد و در محرم سال هراو و صدوسی و هسب حامد حال

سپاه را حاضری ساخته حیمه ندرون رد و بموجب اعلامت واجب عمل می رجا
 انهی سنگه احق مازوا و حتر سئله احق نو و کدزپ سنگه و موج مها ان ندی
 اسان یعیین سدد ر چون مهر سده بود که ایاب عادت ندر دصت مودند
 و منار الملک ندس^۱ مس بطریق عقال ناسد و او مزیت نادرده هزار سوا حر
 و همان قدر پندده و اوارمق توندانه سر انکام داده روانه گسب و عادت ده عا
 ددور نواحی دارالخلافة و صانع زبوازی و کوت بوتلی نافتظار بر آدن و کت
 همانون موقوف بود چون حدر بر آمدن مدبر الملک دا موج گران احمد آد مد
 و ایام از گسب مبرهقه با وطل خوددهاد، آمد داند جان گسب که از حصو
 موج نایب صوب تعیین سده می آند ناید که بمکرد انقضای ایام ان معاود
 نموده ملخص سوود از انکا که سهرت آمد آمد مدار الملک متواتر سدوع نام
 مردم از راه حوس آمد و دنیا سازی چون خصوصیت والد رافم با منصوب می
 دانستند شروع بآمد و رف نمودند والد از عادت اندسی که مبادا ممانعی
 دموع دیگر کامد جان حاضر نشان نموده نایب نکس سود دو و ندس، پس
 ناسعمال شتافتی لازم نهاد پانزدهم شهر سعدان به همراهی عبدالرحیم نای که از طرف
 حامد جان فوجدار کبری معزز شده بود بر آمد رافم و دو برادر مرحوم سعادت اندور
 خدمت ایسان بودیم و در آنکا سب و ر بوقف نموده بود صلاحیت محمد جان نای
 که دایان وقت در بیوم گام پیام داشت از رسیدن رافع گسبه اسدعانی آمدن برد حویس
 نمود - هفتم شهر بمصل بداد کا سپیدد و بعد نایب سده بود خود نگاهداس
 والد کنعبد بر آدن نعره استقبال و رسیدن ندرم گام به مدار الملک نوش
 در حواف دنا بر معر نمودن چند نفر قصاد و حواسنس و نواتر رسیدن احدا
 و رویداد نلده و حامد جان رسد و بعمل در آمد در او اخر همان ماه صلاح
 محمد جان را رفتن بصوب کولوار عروزی افاد - برادر راده اش را نائب گراشته
 رف - همدران اران روز عند العطر صدر جان نای نموب^(۱) مکه در گذس
 و فوجداری ندرم گام از صلاح محمد جان تعدر گسب والد انکا مومع

سایر منی معادلی حصار شهر بناده بر حور و نمود و تمامی افواج مرهفته از ساق و لاق را همراه گرفته به بدر کدپیاب شتافته محاصره استعل و زرنده فاسم حل نامی که از جانب حامد خان در آنجا بود مدافعت و محاربت طرح و ناره یوداحب - اتعافاً در میان مرهفته ها بنابر امری دعای مهم رسیده مدح و تحسین ر مزال گسب و درین رد و حور و ترک را رسد بیتی کسته افتاد و افواج دکنه من مدح و گشته رو نا وطن خودها آور دند و بدر مذکور از آب سالم مالد *

دستوری یافتن مبارز الملک سر بلند خان بهادر دلاور جنگ از پیش گاه خلافت و جهان بانی بصوبه گجرات و مرحمت شدن مبلغ یک کرور روپیه بنابر مهم اخراج حامد خان و تنبیه دکنیان و تنظیم و تسبیق صوبه

چون حدر کسته سدن رستم علی خان معروض پانه سرپر محدد و اعتلا گردید مبارز الملک سر بلند خان ناظم صوبه را حکم معلی صادر سد که نا فوج آراسته و رشکری از عارحین و بد دلی پیوراسته دصوبه احمد آباد شتافته باخراج حامد خان ر تمه و نادیب دکنیان پروارد و یک کرور روپیه بنابر انصرام و سرانجام این مهم از حراته حضور تدکوا گسب و فرار یافد که عقاله پنداه لک روپیه ددهند و آیفده در ماهه سه لک روپیه منمکله نافی میسر سده ناسد حسب العرص مبارز الملک سدد سنف الدین علی خان و سدد نعم الدین علی خان برادران و سید بجانب علی خان برادر راده سدد عید الله خان مطب الملک که در قلعه مبارک وید بودند خلاص فرموده نعطای خلایع فاحره و بحالی مدامب ساق و مرحمت حاگیرات و فوحدارپها نعمان کومک رحص یافتند - مبارز الملک جسمه نگاهداس

متواضع یک یک ربحر بدل نموده که در بساط دایمیت نا افسوسه و برخی از سرانجام
دیگر که پیوسته حامد ح' از ع'رت رفتی اسد' حوزس اظهار سکایب داشت
'واضع نمودند - دکمبیاں بالا دعدعه و وسواس و بی خوف و هراس مانند مور
ر ملخ در برگدای صونه پراگنده سده ناحت و ناراح و گرفتگی مال امایی که نامطلاح
آنها کسندی گویند نه کسندگی دسندی بسبب تطاول دراز ساخته کدتها حی و
یلاخی در تعلقات نامرد حودها متوجه شدند حامد ح' عصانه عصیان در ناصه
سته و طبلسان طعیان در گردن افکند و الة بحوب تر سر گراسته دم از انا و لاعبری
درین صونه رده علم خودسری بر افراسب و علی رؤس الاستهاد طفل مخالفه
مرو گرفته دستعلال و استنداد تمسب بهام و استعداد و سرانجام پرداخت هشتاد
تزار روبیه بعد نا حدس ملنوس ح'ص که داهتمام شدیم الاسلام حان تعلق داشت
حدرا مہرا گرفت و او ادای آن وجه را مسروط بخصص و رفتن کعبه معظمه
را اللہ شرفا و تعظیما داده نه کدما'ب و ازانکا دراه کستی نه بندر سور
ستام و حکمره ہی اموال سرکار و الا را کسوده آنچه مال گرفتگی بود متصرف
سد چون درین هرح ، مرح سرسده گاند که سانی گرفته بود در معرض تلف آمد
مکادات دیگر از دفتر دانه دیوان گرفت و حالصه و حاگروعدرة تمام صونه را نص
نموده و گرفت و گذر مردم صاحب ذروف و مایه دار و توحیه بیوزہ نموده مصلعهای
کثیرانواع و اسام ظلم و تعدی که اسرح راسب بیاید گرفت همدران ایام حامد
حان احمد ملی و حسین ملی پسران سخا'ب حان مرحوم را مسموم ساخته روانه
سلک عدم گردانند - مصطفی ملی را که حوزد سال بود نگاهداسب مرلی دهر
دام نویسنده ناشدند گجرات که مستعد بود خلعت داده دیوان حود صاحب -
صلاب محمد حان دلی بدائر مصلح و فک که بودن ملده اصلاح و فلاح
حوش نمی دانسب موحدا'بی بدیم گام را گرفته بیرون ریم چون حدر کشته شدن
شجاعت حان و ثابیا رستم علی حان در دکن نترمک را و پسر کهادیدراو
سفایستی که کنشهای و بیلاخی نوکران او بودند رسد نا فوج گران متوجه این
صوب گشته در نزدیکی ملده آمد و بنام ملاقات نا حامد ح' نموده در ریگ در ملی

را از بس حدا ساخته بود حامد خان آوردند - و بدلاهی یکدست را اندر دست اویر و گواهی دام و آواره مسوگنده مسکن خود فرستاد و حامد خان سر را مصحوب کسان خویش و احمد آبان روانه نمود و این را در نزدیکی موضع سو که اکنون مرفس در انجا مسهور و معروف و طاف هر آمد و روند است حکاک سرزدند چون روز جمعه هنگام آفتاب زدن این خنجر و حسب امر بآن سر سر حلقه سحائب و گل سرسید نکادت داحمد آبان رسید عرب حالنی و اولاد و آسود و طوفه وحشی د صغیر و کندی و بنا و ندر و آسنا و ننگه انداد در هر خانه مایمی برپا گشت و از هر سرا سیدی برحاسب و با یک شدانه روز چمنبره کوبوالی را آن سر سر بلندی تکسندده در حب انراهم علی خان دهمون گشت - و محمد صائب که مسند انخاص می نمود و این زرم را مطوم ساخته در باریم آن گفته *

که هرگز خلاهی نداسد دران	و تازم این زرم و این داسان
ندان منکم ناما ندان	برای عریزان نیک انداد
سر سرفرازان ر دنیا نروست	سال هزار و صد و سی و هفت

الحاصل مسوین حامد خان که حا نکا در بردن حفا بسته و در روانای دهشت ار و حامد عابد اندسته مند سر نگردان حریف فریده بودند سادمانیا نموده بر آمدند و بددازک آنچه بر انها گرسنه بود مع سی راند بر احتاد میز انراهم را سند نور الله حمانه دار از بهدر همراه خود بر آورده بخانه اس رسانند و او کناره گرفت حامد خان بافواج موهنه موجه ناده گسته بناع ساهی آمده - روز دنگر داخل بهدر گشت سردار محمد خان را که رحمی محمد صلاب رو هیله از حدک گاه برداشته آورد بود بخانه اس رسانند کتلهای و بدلاهی نسواری فلان رسم علی خان و افواج موهنه بعنوان نعره زدن شهر آمده با حامد خان ملاقات نمودند بموجب قرار داد خویش این طرف دریای مهی ده کتلهای و آن طرف از برده و عدیه محالاب و سرکار سورت نصرف بدلاهی قرار نام - موسی خان دیوان صونه و مدیری خان دیوان سلمی هر کدام

۱ - ملک سد و قراول در بغداد عزم و استقلال بقعه لسكر افتاد - اکبری اریس
 حاکم سهمینی دل گسل دسب از اسب ویران بلکه از حاکم سسته نه بعد از اسب
 در پرتو ظلمانی سد مس دخی نراسه فندریج بر آید صدح روز دیگر که دسکسند
 بود مسم علی حاکم 'رحود این حاکم از روی بهوز و خلاد که حلی و فطرتی
 داشت حلیس شکاعت و 'ساعت' را ندا آورد که فداخته بعد ادای مریضه
 مکر و تعصب عدل حوزن مهوه نمود که درین انداز سرباز محمد حاکم عوزی اسب
 سواره در رسد گفت هداگه سواری و زرم برداری اسب (۱) و فکال مهوه ناسقف
 نموده گفت بر همین اسط استقامت گسترده ناسد سسب د' آنکه
 معذور سدلی اسب معوضه طهوز آید - سرباز محمد حاکم صلاح در سواری دیده
 بعد گسب اهدا فیل سواری طاب نمود - ناز دیگر ظاهر صاحب که وب اسب
 سواری و ناحتن اسب نادر آن کوه تمکین و وفار و آن (۲) رایش (۳) مصار شکاعت
 و خلاد حوزن رستم وب سوار رحس گردیده الله الله گویند بر مخالف نه ناحتن
 در آمد یکن درین ناحتن تعرفه تمام نکال مده اسیف افتاد و از کرب افواج
 مرهفته براگنده گسند بعضی کسده و برخی حسده و ناز گرفتار شدند و معدودی
 نوازری نازگی حاکم اسلام بدر بردند سرباز محمد حاکم بطرفی رحمهای کاری
 برداشته در عروک افتاد - رستم علی حاکم که اسم دیگر تاحنه وب مرهفته از
 صدمه و صواب آن سیر بسنه هکا چون دیوار لاحول گردان کوچه داده عدل
 داشتند و احدی را حرب اقدام نمودن معادل در آمدن نمی گسب تا آنکه از
 هر طرف هکوه آورده برحم تدر و ندوه مخروح ساحنه بود و بدل شمسدر بدرجه
 شهادت فائر گرداندد و حسنی علی و احمد علی سمران شکاعت حاکم دوباره
 اسیر بدکته تعدیر گردیدند دکهلان سر آن سه سوار عرصه مری و مردانگی

(۱) مکنان معرب ننگان نکسراول و کاه، ماری L الف کسده کاس و مطلق نمانه

را گویند ۱۲ *

(۲) رایش سوار کار جامع ۱۲ +

(۳) مصار مدان حاکم اسب ناحتن ۱۲ *

ام حاضر است و اگر بحسب ضرورت یک دو مقام دهند نمود لیسکر هم آسوده می گردند - از گروه سپاه پیشه که از احمد آباد (۱) متقاعد رسیده اند ملحق می گردند لهذا عیان عربی بدان سمب معطوف صاحب و اربن بپردازد حامد حل و مرهته آگاهی یابد، نه بپردازند تمام بدو نوشته و بعضی اعدان بلذت در ناطق نه حامد حل متعلق و در صدن انهرام اساس رشد رستم علی حل ساعی و همراه بودند (۲) نموده نموده بتصرف او پرداختند و او هراس عظیم برداشته هنگام شب دپیه در ویران ساخته در رف و در دوسنده پنجم شهر مذکور رسم علی حل بدسواری تمام که جنگ دران روز صعب نبود حد نجه کامگار علی حان و جمعی از شجعان و مردم کاری کشته افتادند تا جمیع چهار صد سوار و همان قدر پیاده از عرب و غیره هنگام شب وف ظلام تا محالعل مکانه کدان در نالاف مومع نسو رسد و اثری از آبادانی و بسادی از ادوه دیاب لاجار مرد آمد و باوجودیکه حمیعت فلیل ماده و آدپه کثرت و اموهی مخالف احدی را محال و برای ریختن نمی شد اما از چار دور مورچالیدها را نزدیک آورده تمام شب گوله توپ و تعداد مامد تگرگ آسپش می دارند - چندی را که وقت رسیده بود بعدم شنافته بر کنار همان تالاب مدفون گشتند روز دیگر کوچ را موص دیابنه مقام نمود از آنجا که آن مومع بتارگی ویران شده و حای بسیار کلاهی اسب مردم بعد فلیل عله و کاه ندسب آورده بسر بردند روز دیگر چهار سده هدم شهر مذکور خسرو حاوزی تبع رنگاری از پیام شب ناری برکسید چون کوچ کرد *

ر دو رویه دنگ اندر آمد سپاه یکی ابر گفنی بر آمد سپاه
که نازان آن بود شمشیر و بیر جهان سد نه کردار در پای میر
ز پیکل پولاد و پر عاف سیه گسب رحسان رح انتاب
نسعی تمام از نام تا شام جنگ کنان افان و حیران بقدر بیم گروه مساب طی
ساحنه برنا نجه که مشهور نه سوئی تلاوری اسب رسیده منزل گردید و عرصه

(۱) متاخر ناری دادی و کارزار کردن ۱۲ *

(۲) تمویه - آراسن و نلیس کردن ۱۲ *

سنگ سد و قنارول در بغداد عزم و استقلال بهمه لسكر افتاد - اكدی ارس
 حالب ستمكنی دل گسل دسب ار اسب و یران نلکه ار حان سسته نه بعدر انداس
 در پردۀ ظلم'بی سب مس دخی نراسه فدریح بر آددد صدح' روز دیگر که دیکسند
 بد متم علی حان 'رحود اس' حالب ار روزی بهوز و حالات که حنلی و طرتی
 داشت حدیس شکاعت و 'ساعت' را عدا آبودا کره نه اخته بعد ادای مریضه
 معبر و تعصب عدل خوردن و بهود نمود که درین اندا سردار محمد حان عوزی اسب
 سواره در رسید گفتم هداگه سواری و زره برداری اسب (۱) فکحل مهوره ناز سعب
 نموده گفتم بر همین گل رهس اسط استقامت کستیده ناید نسبت د' آنکه
 معذور سندی اسب نعوغه ظهور آید - سردار محمد حان صلاح در سواری دیده
 بعد گسب اهدا فیل سواری طلب نمود - ناز دیگر ظاهر صاحب که وفب اسب
 سواری و ناحتن اسب بدادر آن کوه تمکین و وفار و آن (۲) رایش (۳) مصمار شکاعت
 و حالات حورن رستم و وف سوار رحس گردیده الله الله گویان روزمخالف نه ناحتن
 در آمدن یکن درین ناحتن تفرقه تمام نکال همه السیف افتاد و ار کرب افواج
 مرهقه براگنده گستند بعضی کسبه و برخی حسنه و نازۀ گرفتار شدند و معدودی
 بناوری نازگی حان سلامت بدر بردد سردار محمد حان بطری رحمهای کاری
 برداشته در عهوک افتاد - رستم علی حان که اسم دیگر تاحنه نو مرهقه ار
 صدمه و صواب آن سیر بسته هکا چون دنوار لاحول گردنرا کوجه داده عدل
 داشتند و احدی را حرب اقدام نمودن معابل در آمدن نمی گسب تا آنکه ار
 هر طرف هکوه آورده برحم تدر و ندره مکروح ساحنه نرد و بدل شمسدر ندرحه
 شهادت فائر گردانددد و حسن ولی و احمد ولی سران شکاعت حان دنواره
 اسر بدکته تقدیر گردیددد دکهدنان سر آن سه سوار عرصه مودی و مردانگی

(۱) مدحان معرب نگال نکسراول و کاف فارسی ل الف کسیده کاس و مطلق بناه

را گویند ۱۲ *

(۲) رایش سوار کار جامع ۱۲ +

(۳) مصمار مدال حای اسب ناحتن ۱۲

و او ۵ عدد حواهی و نلافی مافات بعد حرابی مصره بیس آمده نایه سرانجام
 از خدمه و ضروریات از هرکه بدست آورده بود ۱۰ قیل سواری و اسب دهانیده
 در موح خود بود آورد و ۲۰ دو زر، مایهسی از مرهقه که ایستادی در روز جنگ
 از خوف دریایی ۵۰ ی را عبور کرده بودند گرد و بنس سدهی و نموداری نه کرد -
 همدان اندام موح دیگر از ۱۰ مرهقه سر کردگی نوار و سموسه آمده بنوستند چون
 حمرکسه سدن سکاغ جان نه دکن رسده بود، چوس نهی و نایه ملک
 گهراف که حوال یعمه سده هر روز موح موح و حوق حوق دکنیان دو نایه طرف
 آورده در آمدند که ۱۰ روز آخر موب هفتاد و هشتاد هزار سوار فراهم آمده بود -
 روز سوم مرهقه چند عرب و ب معانی آورده جنگ در بنوس و ایش طرف در
 ۱۰ نوب اندازی برداختند - از انکه که کتوف و اردحام مکلف بنسرت بود لسكرهاله
 وار مکاصره نموده اممانع دخول و خروج و انسداد طارق رسدن کاه و دانه
 برداختند و از رسدن گولگه نوب که منوالی سب و روز جاری و لسكر اسلام ۲۰
 نهای نمود هر روز اکثری حب شهادت می حسدن نالکمله پس از وصول سانگه
 صد او ناشان و احمره شهر و نایه ردگان همراهی سکاغ جان گردش فلکی را
 حسب المرام حوس دیده هنگامه آرا گستند و دسب نعارف و کسیدن اسبان و احمال
 و افعال و رساندن اندام و اصرار و موسلان و موسوان حامد جان کسوده حکوم عام
 دسب داد و قلعه نهد، رنجه اسباب فراس خانه و توسک خانه او را بردند -
 صدر جان نای از ملاحظه نلوا اندسده بدشواری نهام از دهن، نکانگ خویش
 بنوس و جمعی از متصدیان حامد جان که در نلده بودند هراسنده حانکا
 بنوس و موزاری گستند از انکه که رسم علی جان نماند حفاظت و حراست نلده
 تا مرده فتح نای نمومس جان دنوان صوبه و میر ابراهیم از مپوسان شجاع جان
 برای بودن در نهد، نوشه بود - دنوان صوبه سوار و نمانده نگاهداشت نموده محمد ناصر
 جان حلف خود را بهی سب گسب و طلانه معز صاحب ر میر ابراهیم
 سد نور الله حماه دار را نوکر ساحه در قلعه نهد در آمد و هر روز اخبار واهی
 کسده سدن حامد جان مپرسد - رستم علی جان اگر همل روز اول فتح نماند آنان

پهان خلدی و چانکی فدل خود را نه فدل حامد خان مقابل صاحب و او از
اندادن مہر تہو نا جمعی و دسب پاسدن ہمر اہنانش و رسیدن حریف نہ سنک
عنادی چون نلائی ناگہانی مسالہدہ نمودہ کلمۃ العرار می وہاہ طغر تر حواددہ
فدل فزول نمودہ اسواری اسب کفازہ کسند *

گزینی سنگم ندووری اسب

سوداران مہر تہہ کہ واہمۃ عظم و خوف حسنم از رستم علی خان داسندد درین معرکہ
۱ دور نامساہن گسہہ بچنگ منادف نکردد البکامل رستم علی خان ہمعناد فتح
طغر در فردوگاہ حامد خان در آمدہ حسن علی و مصطفی علی پسران سکاہ
خان و آفا ہادی را کہ مسلسل و معلول در آنجا دید رہاند و نعل و رچل
حامد خان و لسنک پانس آنکہ توانستند عارف گرفتند و تا پنج شش ساعت
در انجا توقف و درنگ ورزیدہ سادیانۃ فتح ہواران ایستاد - چون احدی را در برابر
خود دید سرب و باروز ناچند صرب نوپا گرفتہ و ماہی را منج آہدی در گوس
ردہ معارذد فردوگاہ خویش نمود - بازہ از سپاہ و اہل سوو حامد خان نا رچل
ر نعل آمدہ رستم علی خان را دیدند و امان و رہار گرفتہ ہمرآہ شدند - کفٹہاچی
بعد رفتن رستم علی خان میدان را حالی یافتہ دسب عارف اردوی حامد خان
و گرفتن اسنان و سر انکام نامی ماددگان کسودہ در طرفہ العن بناد فنا داد درین
موضع بدلاچی بردگاہ رستم علی خان ریختہ بتاحب در آورد و سوای آنکہ در ملعہجہ
آنجا نا جمع ا عرب کہ محاکطاب معین کردہ بود نامی نہ گداسب و ارادہائی
نوپا را آس دادہ منکھا در گوسہار و سرب و باروز و اسنان آنکہ توانسب
برد و ماہی را نسوراند چون رستم علی خان رسید انری از مہ و رچل و نقل
بدام جمعی از عارف رنگان کنعیب را تعزیر نمودند بالصورۃ بر نالاب آنجا حمہ
مکتصری ردہ دائرہ نمود و نہ تہماز احوال معروخان برداحب - کاطم بنگ خان
و جمعی کہ احل شان رسدہ بود در حملۃ بحسب رۃ نور وادی عدم گردیدند
۱ الحملہ حامد خان کہ ازان معرکہ بر آمد بود کفٹہاچی رسید و زان ملاہب
و طعن دراز ساحتہ سررس بسیار از تماشا بینی و عارف نمودن لسنکس کرد

علی خان رحل و ثعل را که مسعد و آماده را نوردی بود در ولعجهٔ محصور
آن مرمع آنچه گنکایش نمود با جمعی از عرف گراسته نه تسویهٔ معروف
پرداحب *

چوسد قلب و جناح هر دو صف زاسب
معان کوس و کربا دار بر حاسب
توپهای اژدهای پیکرار داندن آتش مسای آغاز کردند - رستم علی خان
مانند برق و باد گرم و گمرا بر توپخانهٔ مهال زد و در حمامهٔ نخسب داندک زد
و حوزد توپخانهٔ مخالف را بدسب آورد گرد هر لعل دیوان حامد خان بر سر
توپخانه با جمعی بر خاک هلاک افتاد از مساعدهٔ انی حالت میسر
نتهو و محمد صلاب زو هیله که هر ارل بودند مهال در رسدهٔ سردار محمد خان
که فیل سوار بود نه فیل سوای منبرفتهو خود را رساندند و چند شمشیر در میان
بدل سواران زد و بدل و (۱) احتراد واقع شد و دلاورن طومس (۲) مکاتبت و (۳)
مکاشفت آغاز بهادد و آس پنکار بالا گرفته هول رستا حیر طاهر گشت
و در میان خان و تی و سرو دند افتراق روی نمودن گرو و ار هیبت آن واقع
خان گسل دلها در فلق و اضطراب افتاد *

چهل پهلوانان رستم مصاف کشیدند شمشیرها از علف
بهر کس دم آب تدعی رسید نکردند کس زار خود نا امید
ر شمشیرشان آب در آن حدل چشیدند لب تشنه‌ای احل
بود بی تکلف درن خاکدان نه پیر کس سال گردن عیان
که جنگی چنین جنگ حوی چنین ندیدهٔ رمان و ندیدهٔ زمین
چنان گرم شد گیسو دار ستیر که فالت تهی کرد شمشیر تر
مصارا میر نتهو بر دسب سردار محمد خان کشته افتاد و رستم علی خان

(۱) احتراد نهم شمشیرزدن ۱۲ - جامع *

(۲) مکاتبت ناکسی زونرو جنگ کردن ۱۲ *

(۳) مکاشفت ناول مصوم ناکسی زونرو جنگ و دشمنی آشکارا کردن ۱۲ *

احمدآباد بود و از راه دور بینی که جنگ دو سر دارد متعلقان خود را در خانه سردار محمد خان غوری که اوار سانس رفیق و سر فوج رستم علی خان بود بمحمد آله دبی و محمد اشرف برادرانش که در المده بودند سپرده بجهت حفظ ناموس سفارش نمود - سعد خان بانی را به دعای در بهار گراشته دعوم معافله کوچ بکوچ راهی گشته بود در رسیده بمساب دو گروه از فرودگاه رستم علی خان فرود آمد و از گرد راه همان شب کسان خود را با دوستجات آصف حاکم که مستمل بر رفاه و همراهی او رسیده بود نزد بیطخی فرستاده از مافی الصحر او استعلام نمود و او این معنی را از معتمدات وقت و مساعدت بخش دانسته چون از رستم علی خان نه بپهائی عهده بر آید بدست آوردن ملک و برداشتن این قسم حریف را فوری عظم دانسته در همان شب با حامد خان ملافی گشت و عهد منشاء را در سب ساخته حلق و فیل گرفته آخر شب بفرودگاه خود معاودت نمود فوراً این قضیه بدست رستم علی خان رسید و حقیقت عذر از حکایت شده بیرون آمد در جواب گفت که از تو مع امداد و معاونت نداستم تا اینجا رسیدن منظور بود عمل آمد فتح و طغر آسمانی سب از چعد و چون و کم و دیش نباید اندیشید *

با یار کرا خواهد و میلس نکه باشد

اتفاقاً میر تنهو و محمد صلاح روحیله حسب الطلب حامد خان که نصیحه نوکری از مالوه برآمد بودند در چپین وقت رسیده ملحق گسدد و حمیعتی حونی نزد او سوای انواع مرهقه فراهم آمد روز دیگر که حورشدد حنجر گزار بر نام بیلی حصار علم گیرودار بر افراحت رستم علی خان کوس رحیل نواخته با جمعیت چهار هزار سوار و همان قدر پیاده سردار محمد خان و کامگار علی خان را به هراول و احمد فلی ولد شجاع خان بدست راسب و کاظم بیگ خان بدست چپ و محمد پناه بچنداولی و نا حمعی از شجاعان خود در قول حا گرفته سوار گشت از اینجا که هنگام شب حامد خان توپخانه را با فوج به مقابل آورده چیده بود بدیاد توپ اندازی نمود بالضرورة رستم

رطاب مأمدة درین فرصت در بندر سورب توقف ورزیده و حه احسن ناسعداد
 داد بوداخته زاب عربمب دید بر افراسب - طی عاب اندکه کار نمکداده
 و سمارله ناسک'مد و بر بعدنوبه حامد حان انسنادگی نماد اندکه معدراسب
 ۵۰ ظهور خواهد آمد رستم علی حان که حار حار گرفتاری دایوس برادر نه سده
 ۵۱ حلید از راه حمب و عرب توقف را از حن و ۵۱ حمبی بدداسته ناین
 ۵۲ بعضی ۱۰ مسبران همداسان نه گسب و عوم کوچ ۱۰ صمیم نایب چون بیلای
 اول حار سرازه بود و جنگ کنان ناسب زب طرح سلوک و آستی ۱۰ او
 انداخته بمواعد دلدبر نواف حوس دعوب نمود بعد آمد رسد منایکی
 که مصطفی حان بود بیلای که ۵۰ مهنائی از وعده برآنی و زاب معاومب
 ۱۰ ناسب ید زب مقرر شد که پس از عده سدن در نای بریده ناندیکر ملاقات
 نموده عبد و نمان را نالمواحه مژکد ناندان سازد رستم علی حان بهرام حان بسر
 حود را در بندر نایب گراسته نکوچهائی ۵۰ مواتر از بریده گرازه سد بیلای در
 نموح فرار داد رسده نعار مبرل گردید و در بردنمی بروده از طریق
 حواهمسد ملاقات شدند و نمان نعیب بعضی ۵۰ زاب معام چند زوداد و در
 ۵۰ معام مذكور سماع بعضی سدن علی واعطی را که در بریده مکبوس بود
 خلاص صاحب و او عهد نمود که دیگر مریک هدیگمه آرای نسود و سورب
 رخصت نایب و نمان موضع کبویه ناحوه بیلای راو آمده ملاقی سد عهد
 و نمان ۱۰ المواحه نسیم و امان مژکد گردد نموح فرار داد یک لک زونه بعد
 و نک ربکر بدل و نواصعاب دایچه و حواهر نمان آمد رستم علی حان مصطفی
 حان را که نانی اس امر و واسطه گفب و سندن بود نه همراهی بیلای معر
 ساحه رخصت نمود و او بنسبر عبور در نای مهندری کرده فرود آمد زور دنگ
 رستم علی حان در گرازه سده موضع ازاس ۵۰ مموله بثلاد رسید بیلای ناندک
 و صله نیک حاب مبرل گردید اتفاقا همان زور حامد حان و کذهای مرهته
 ر عابد مکمد حان نانی که دران اوان درد حود طلب داسده بود و سید فیاض
 حان و شمرانی حان و عده اعیان را همراه گرفته نالوارمه توپ خانه که در

عظ منوره تسلیمیده بود اکنون در هر سالی ادعای باطنیان و ادیس صلیحه تا مریضیه که
گاهی بعضی بعد بحار و گاهی در هر قوم و گاهی سرشماری و گاهی حادثه
شماری و ملحقها گرفته میشود و عالمی حراف و طایف و دأئمه ال حوادث است * ندب *
ایندکه دیدنی همور حزوی بود کا کلی همور در فد است

« کفر فصل او از حم الراحمین سائل حال شود که این دعای سابعه و لاحقه بدست
و نابود گردد آسودگی در خلق الله دیدید آد آهمن ناب العالمین *

آگاهی یافتن رستم علی خان بهادر از کشته شدن برادران و عازم شدن باحمد آباد و بمقابله برآمدن حامد خان و وقوع جنگ میدان و جان نثار شدن رستم علی خان

چون رویداد صدر بشرح و بسط از کشته شدن سکاغاب خان و ابراهیم ملی
خان و گرفتاری ناموس ده رستم علی خان که نامر متصدی گری بندر سور
و موحدازی بروده و بتلاد ماهوز و بتعاقب بدلاهی که دران ایام فوت و مکذب
بهم رسانیده دران صلح عیار انگیز قلمه و فساد بود در نزدیکی کدل حانا بود رسد روز
روشن در جسم جهان بیخس مانند سب دیخور ندره و باز گسب بمعصای وف
در طاهر نایب رار لب نه کسود و در باطنی از کشته شدن برادران این و در ملال
حاطر بداسب که از دستگیری ناموس و سران شکاغاب خان چون سمع مامندان
می سوحب بالصوره بسب از تعاون کسیده معاودت مسور نمود و دران حا
« روح برگشتن دفعی تراعلی و الدنی واضح و لائح گردید ایلاهی که ترس
گرش معده واقف گسب داشته کوف دران نواح رسیده بسب از بسب سر
مسورس برداسب - رستم علی خان نا اهل مسور نه کنگاس برتیب و سرانجام
نوبخانه و استعداد حرب مسعود گردید - زای اکثر اهل حنرب و اصحاب
ببس نران فرار گرفت که سه ماه ترسیدن موسم برشکال و انام درگسب مرهده

سمسرها آخته ریختند یکی از آنها که می الحمله معروفی داشت سباحته از
عقب در آمده دست ممانعت یمن آورده مانع گردید تا چون آن اندک رحم
و فرو سر رسیده بکمر گریست و او اسل ۱۰ در دوسکانه حال رسانید درین اثنا حامد
حال عصب آلود بیرون آمده امر نمود که لاس ابراهیم علی حال و دیگر کسنگل
بدست چوبه کوتوالی کشیده انداختند و هنگام شب بر حصص ار را در مکانیکه
طرح بدلی خانه ساحتی انداخته بود بکاک سردند و امر به گرم و غیر
«ردم که در گوسه و کنار خورده بودند بسود چنانچه سد العر حال تا حدودیکه
بانی بهمراهی او بکوتوالی آمده و هنگام رفتن تخلف ورزیده ماده بود و خوش
حال چند سینه را بپیر گرفته آوردند خلاص صاحب عامل حال که اسرف علی
حال را آورده بود همراه خود بود والد بها ماندند که عید حال وارد می شود
ایسان را بکمانکه در بهدر داس همراه گرفته اهی گردید که در نزدیکی بهار
خانه بنگاه را تا او دنده ماده کلاخ در چهار طرف پورینه ها محکم آوردند تا چون عید
عید حال معروف همه بود و مواجی می سباحته فائده داشت که درین
دس هزاری آنکما رسیده بار داشت - اما درین هنگامه دستار عید حال روم
فریب دو ساعت نور ماده بکریک بدان مکان رسیده دستار اطمینان خاطریکی
از نوکران عید حال را از راه دریکه مشرب دریا بود رانم که خبری از
انشال داس مصطوف بود فرستادند و چهار ساعت از سب گشته خود بپیر
خانه آمدند - الحاصل عقب آشوب و انقلابی که ما صدق یوم المشور توان
گفت از نام تا سام قائم بود حامد حال و دیگر کسان تعیین نموده خانه
سکعت حال و ابراهیم علی حال را از باطن و صاف بصلط در آورد و موبسلان
و نوکران آنها را هر که بدست آمد مدد فرموده مصادرات گرم و آنچه در بعد
در حران و احتباس چیره داف خانه ساهی بود متصرف گسب و ترسکه بلده
ر هر فرقه و صدف حه مرافق و چه بکارب پیسگان و اهل حرقه و حه معین
طریق ناح که اصطلاح گجرات نموده اسمها را یافته محصلان سداد و خلاص گماسه
بعد عن تمام دمعرض ایصال در آورد از ابتدائیکه رانم وارد این دسار گشته گاهی

سایر و بطرف دیگر هر که راه یافت سائب - ابراهیم علی حاکم پنا مبرد
 ساجات دها قدم حرأت در حلوب حاد نهاده حوس سیر عران و هژو تر ژان در
 آمد - حامد حاکم را که از اطلاع هنگامه از راه دیگر بدرون رفته کسل خود را از
 موع واقعه آگاه نموده امر بمقتل واسری کرد در آنجا داف تصور آنکه ساید
 در محفل سرا نرسد ناندون خانه در آمد هر چند دستر حسب کمتر یافت ناالضرورة
 آهنگ بدرون نمود درین بین مردم از چهار طرف رسیده بصر حوئے تیر و گواہ
 بدوی و شمشیر آن دوحول سجاک را از پا در آوردند درین معامله محمد علی
 حماعه دار همراهی حامد حاکم و فرد اهل حماعه دار ساکی آن طرف دریای
 سائر که پیوسته دم از هواخواهی حامد حاکم می زد بمطعمه اعیان نا ابراهیم علی
 حاکم گسته شدند و حماعه پورینه بطمع سلاح و کسوت هر که از نگاه و آشنا را
 افتند بریر تبع می درج در آوردند و دروب بدهد مسدود گردید که احدی را یاری
 دخول و خروج نموده در تحسین همراهان ابراهیم علی حاکم در آمدند
 و افعاف والد راف که حدد روز بدش اریں واقع حسب الطلب نقلعه رفته
 و اتفاق ملاقات بسده بمقتضای صلاح و ف که آمد و ف را از خود باید داشت
 در آن روز چون از داعیه ابراهیم علی حاکم واقع بدود رفته انتظار بیرون بر آمدن
 حامد حاکم داسب که بعتت این معرکه روی نمود و بیر اشرف علی حاکم
 ولد مهر علی حاکم که بدرجه عاقل حاکم فوحدار ایدر برای ملاقات
 آمده بود در کار خودها در ماندند که مددا مایل را بقصور همراهی ابراهیم
 علی حاکم رایگل و صانع سازد حوس هنگامه داروگر بطرف در رانه بود در توشه خانه
 که می الحمله معرفتی نا محرم حواحه سرا توشکچی والد را بود ناشرف علی
 حاکم کناره گرفتند و لحظه توقف نموده چون این طرف حلوب بطرف در آمد
 اراده بر آمدن اریں ورطه و رسیدن سواری روان شدند در دروازه باغ حاکمه اسب
 سواری بود رسیده اسب را بمقتد که در ابتدای هنگامه چار دادر اسب را
 بخانه آورده و شاگرد پیسه بدرون متعین گشته بودند ناالضرورة پیاده اراده پیش نموده
 طرف دروازه کچهری متوجه گشتند که پنج شش نفر از حماعه پورینه از مقابل

مسموع شد که محمد علی نام حمایدار همراهی حاکم حاکم را که واسطه^۱ بود در نا حود همدان صاحب ناحله ابراهیم ولی حاکم نوری که در نوح
 ممر مریم بود روز یکشنبه چهارم ماه ربيع الثانی فرات کناس از در بر آمده
 سوار سده نهم و سمان که معدودے چند بودند و ملعه سائب چون بدوارة اج
 عمارت ناظم نشین رسید چو دازان و فوجیان و افع مردم زیادی که از آستین سل
 روی حور استسما می نمودند و از سمانی سان اراده دیکر - ساهده میکردند
 شدند و آنها مدح پدر یکسده نواح در آمدند - ازانکا که داب پانچان سگ صفت
 اند فراهم آمده بعنوان مدافع نکره گی پس آمدند و نه نوح و اده گوئی
 لب کسوده سوخی آغاز نهادند ابراهیم ولی حاکم که متحمل و حوصله اس
 برداشت نکرده بنگی نمود و شمشیری که در دست داشت بر یکی از
 اداخته و کروج صاحب رفا پدر سمسره علم نموده زود عمارت دوان حاکم
 سرعت بودند و سوز و عوا بلند شد از اعقاب ازانکا که بدینر شان بر خلاف
 بعد بر بود حامد حاکم هنوز بیرون نمانده در حلوب حاکم داس جمع که د
 بیرون در انتظار بر آمدن دستته بودند از مساهده این معامله سرانجام برداشت
 کفاره گردید و بعضی از مخصوصان که راه حلوب داشتند میخواستند که حود
 را نه حامد حاکم رسانند - سید آسا از حاکمته راهی گسند - ابراهیم ولی حاکم
 از بیرون بیرون حامد حاکم واقف گشته بر سر حلوب حاکم متصل حمام رسید
 ناری بوده متصدی محاللات آصف حاکم و بهار اهل عامل دهولعه و گودهر لعل
 دوان و پتنا نامی مدارکار رمیددار چهارم که دافع و مرهغه آمده بود دو ح
 گسب دنیا کشنه افتاد و رای بوده و باز اهل رجمی گسند و حلوب حاکم در
 آمد درس صمن معدودے که طرق حاکم سباری و (۱) و ملحدت و (۲) قدم از حاکم
 بر آوردن نا او گردیده بودند برگ را برای افع ساهده نموده هر یک تکمال
 در رقی و سرسلامت بران ادا شده متفرق شدند حاکم از راه در بیکه گذر در نای

(۱) ملحدت ناول مصوم دایری کردن و ناری داد ۱۲ - جامع *

(۲) قدم از حاکم بر آوردن کناه از ترک حاکم گسب است ۱۲ *

دحیل کار ساحه ددبر تاحب و تاراج و گرفتگی کهندنی بصوف بدمر گام روانه سد
محاصره نمود - فصدانان و سکنه آنجا چون حصار و پناهنگه ناستطهار آن
مدافعه و ممانعه تواندد پرداختند نداشتند بصوابدید اود یکن ددستی رنهار حوا
آمدند و سه لک و دهکاه هزار روبه بعنوان مال امانی که ناصطلاح دکهنیل
کهندنی گویند فرار یافت و در اندک فرصت محصلان و تحصیلداران سداد
و غلط گماشته در معرض ایصال در آورده متوجه سب دیگر گسب - دیستانی
عاقبت اندیسی را کار فرموده در ضمن تحصیل آن وجه مدعی نه صنعت اساس
حصار بدور آندانی آنجا افروزد گرفته در اندک ایام حصن متین مرتب صاحب
حامد خان باعلان کلمه عصیان پرداخته علی رؤس الاشهاد طبل بعی و مخالفت
فرو گرفت و متصدیان و تعلمداران ناساهی را بددحل صاحب و مکالاف
و پیرگات حر و کل را در و سب صط نموده بدمرد خود سپرد و بدفعات محکدات
سر رشته صوبه را از دفتر حانگه سرکار والا از برد دیوان صوبه طلب داشته حاله
و بایامی و حاگیراب را متصرف گسب - ازان بعد مکالاف صوبه بدمرکار ناساهی
در بیامده و ناطمان در تحب حودها دارند *

کشته شدن ابراهیم قلی خان

اربجا که حامد خان در تدبیر احد اموال شکاعت خان و رستم علی خان
و ابراهیم قلی خان و متعلعان و اهل کاران آنها در آمده آفاهادی معتمد و مدار
علیه خوانی را طلب داشته مید نمود و اراده ندسب آوردن ابراهیم قلی خان را
مرکوز خاطر داشت و او از دریافت این اراده ناصواب در بمر اندیشه فرو رفته
چاره برای حفظ آنرو بمر حان سپاری ندیده نا چندی از معتمدان خود دل بهاد
مرگ سده هم قسم گردید و تمهید ملاقات نا حامد خان گراسته فرار نمود که در
هنگام بر خورد از میان بر دارد اگر رنده ماند فهوالمرا و الا نه نا آنرو ترک سر گفته
ناشد *

بییمیم تا آسمان بلند کرا گردن آرد نه حم کمدد

نوکل دربار جهان مدار نوشت که در پی ولا شعاع حان که قصد شهر می آمد در بدیکی بر دسب کتّهای مرهّنه کشته افتاد و لشکر او بتاراج رفت مدوی درگاه چون دران صلح بدیک بود بدریافت این حمر بر حجاج اسبغال خود را رسانیده نلده را مخاطب نمود و از افعال ناساهی از آسیب مرهّنه سالم مالد - اتعافاً بوسنّه او بدشتر از بوسنّحات دیگران نوکل رسید و او می العوز بعرض رسانده مورد بحسین و آمیزش و بمرحمت حابع و گوشواره مروارید سرفراز گردید - بعد دو روز که کعبی روداد بیان واقع طاهر گسب از حجاب شمه بیرون آمد - حصص طل سبکائی از مدار الملک اسبغسار فرمودند بعرض رسانند که مدوی درگاه از مدتی او را کسده و مرده انگاشته اسب و بوسنّه ساق و لاص علی محمد حان را بحسب نظر افس رسانند - الحاصل روز دیگر صعد حان انراهم ملی حان را نده نا حامد حان ملاقی ساحب و او بتفصای وب نه کلمات^(۱) روی اندود و حرب^(۲) نه دلمری و دلایا پرداخته رحص فرمود - عرّه شهر ربیع الدانی حامد حان بآراستگی تمام بافواح مرهّنه داخل قلعه بهدر کردند - مومن حان دیوان صونه و مدوی حان دیوان پیشین که در احمد آباد توطن اختیار دموده خانه ساخته سکنا داشت و اعدان نلده از مسلم و هود طوعاً و کرها رفته ملاقات نمودند و در حمیع مکالات نلده و برگذات این طرف دریای مهی حوته و سرد یسمبئی کتّهای فرار یاب - حماة دکهدان گروه گروه و حون حوق لے ممانع و دهش در نلده در آمده بعرد و بروح در کوچه و بازار بکساده پیسانی و مراع نال آمد و شد نمودند و آنکه از بدرواب و لشکر سباع حان بعارت آورده بودند در معرض بیع در آوردند چنانکه اسباب درگاه شیع احمد کتّهمس سره از علاف مرار و شامانه و فابوس و ماکر بدیکی که بر درز مرود نص بود کدده آورده بعروش رسانیدند - بعد چنده کتّهای حاجا گماشدهای خود را در چونه

(۱) روی اندود بمعنی مطلا و ملمع و کانه از هر چترے که طاهر و باطن آن یک نوع

نماد *

(۲) حرب معرب کرب بمعنی مکاری و معبلی ۱۲ - برهان *

ملاده در عمارت کاخ بزرگ از دو روز مسسه بود حذر واقعی از روزداد بداسب اظهار نمود حامد خان بعد قتل و عارت و اسیری مائل و حسین علی و مصطفی علی پسران شجاع خان با موح مرهته بساهی ناع هنگام سام فرود آمد و فریب بدو ساع از سب گرونده سر شجاع خان را برد و بعد از خان بانی فرستاد و او نابراهیم علی خان رساندد -

* شب *
حماسی گفت بهرام اندر بهمت که نتوان سب کوز در خانه حق علی محمد خان همان وقت حقهت این واقعه بمدارر الملک دوسته مصحوب فاسدان حلد روانه کرد و آنچه از راه وراس دریاب نموده سالی نوشته بود بعرضه ظهور آمد و تصدیق قول او شد - علی محمد خان و سعد خان ناتعاق برد انراهم علی خان رفته گفتند که الحال شستی درکار یرو هنگامه آسانی که ناری از دسب رفته و مهره تدبیر در (۱) مردار خانه افتاده حمعی که هستند و سب کار رفاص بخواندد کرد فائده مترب دسب درین برده ظلمانی شب نکمهایب و ازادکا بسورف نا متعلقان متوافد رسد و ناتعاق رستم علی خان آنچه مقتضای وقت ناسد نندارک پردازد او را عیوف و حمص دامگیر گسته روان از این عار بر خود نگسب و گفت که چون ممانعت در آمدن حامد خان در شهر معذور دسب - آنچه سدنی سب در همین مکان هر چند که تنها ناشیم بطهور خواهد آمد -

* شب *
بود مرگ خوشتر ازین زندگی که آرد برویم جو سرمندگی
نالاخر نا براه تمام ازادکا بر حاسته بکانه شجاع خان وقت - صباح روز دیگر که بکانه حورشید در گریبان خون آلود شعی چاک رده سر بر آورد - سعد خان بانی و ازادکا تحریر رفته حامد خان را دیددد و افواج مرهته مانند مور و ملج پراگنده سده نتاح و تاراج مواضع و پورچاپ دسب تطاول دراز ساخته بمکانها نکه هرگر نام مرهته فرسیده بود در آمددد ازان تاریخ این صوبه لکد کوب حوادث اسب که اکبوس نالکل نتصرف آنها رفته العصه حامد خان تمهیدیه برای رفع بدنامی اندیسیده

(۱) مردار خانه خانه را گویند که در ناری برد که مهره دران خانه در شسدر ادد

و نتواند که برون بر آید ۱۲ - بهال *

وفیل نسل هر دو سرداران ننگ در انداد و فیل ^(۱) شکعب خان غالب آمد حامد خان فیل سواری خود را بس زاند شکعب خان که او ناحیه یک لا عمارى سوار و هم طفل خود سال نا او بود چون نا لداو حوهر شکعب و نکاو در طیب محمدراسب فیل را مقابل صاحب و از طرفین نه تعدادارى و مرستادن پیام سهام پرداختند حسن فلی ولد شکعب خان که در هراول ^(۲) نا سه هزار سوار حراز و جماعه داران نامى مدل نورنگ منانه و نعمت لودی و مسنى لودی و سند مناص خان و سترادى خان و مساهیر حال و گروه ابطال معرر بود از قرار مدل رسدن حامد خان را بمقابل پدر معاينه نموده هر چند باهمراهان آنکه ماده بودند تکلف ناحى کرد و دسترگف کمتر شدند و هیچ یک را نومق رمق نه گش بالصروره حوا تنها بر گش و منى رسيد که کار از کار گشته بود - بالعملة تيرهاى شکعب خان دبائر حائل بودن ستونهای عمارى اگرچه ميرسيد اما چندان کار نمى کرد و چون وف رسیده بود چند در حامد خان چون ننگ احل پى در پى نه شکعب خان کارگر افتاد - جمعى که نا او ماده بودند در پى رد و خود بعضى کسه و برحى حسته و اکثرى که سالم جدا شدند گرفتار مرهنة گسند - * پى *

ننگ گردش حرج دبلو فرى نه اردو نجا ماند و نه لسكرى

فوج حامد خان دور فیل را گرفته برحم دبره و ^(۳) ترچم کارش را تمام ساختند - سه ساعت برور نامى ماده کهازان بهنگى مرنای هلبله آمله که على محمد خان همراة ایلکى شريف نراى مدار الملك روانه ساخته بود در بن ههگامه مانو یافته نه سهر رسیده رویداد را ظاهر نمودند و او برد انراهم فلی خان که دبائر سهر آمد آمد حامد خان و مرهنة حب نگاهداشت سپاه و محافظ

(۱) نکاد دلبرى را گویند ۱۲ *

(۲) هراول در لعب نرکى اهراول اسب که هراول مسهور سده فوج بس لشکر را

گویند ۱۲ *

(۳) ترچم دبره کوچک را گویند ۱۲ - نرها *

اردو بازار سفکرم نموده روانه شدند - شعاع حان در سواد موضع موته مدینه
 چهار گروه بلده رسید چون احدی را از قرب رسیدن مخالف آگهی نمود داشتیان
 آمدن حمله گروه و مرفه سده و اهل اردو بازار بر یکدیگر مسارع نموده بخوسی
 (۱) روبهرو گوی سعب می بودند انطام نورک فوج و ده گسخته در هم
 آمیخت هر کسی راهی در پس گوی که درین بین یک هزاران مرهته که هول
 سوار گوید نموده ای کرده (۲) حداول رد و حور نمودند نه محرد ظهور این
 معنی یکباره مردم دسب از با گم کرده از بیسر سرعت را از نا دور استعاره
 نموده نره دوری که اکثرون از خوف بود شتاب زدگی بعمل آوردند که بهر نوع
 خود را به بلده رسانند اکثر بدلان اسکر و فصائل براف آنها ناره گی را گرم رفتار
 ساخته بدر رفتند و سواران مرهته بر کمرگاه ریخته دسب عارف و گرفت (۳) اولکه
 کسادند - هر چند شعاع حان نزدیک فوج پرداختند اندوهی روم
 باز و حائل بودن برتال و ارجام اردو بازاریان صورت نه دسب و هر کسی را
 سودای سر خود را تسلیم بودن ازان معرکه سهمگن دل گسل در سر افتاد
 و درین وقت از نظر سردار عاب بودن عظیم پنداشته عیب گری کردند
 شعاع حان نا (۴) شرمه فلل که نا از بودند نیک سمب افتاده حامد حان
 فرص یافته با فوج همراهی خود بر فعل حوصه آهلی رزه پوس عرق آهن
 بمقابل در آمده خون نلای ناگهانی و فصای منرم آسمانی کرم و گدرا
 در رسید *

بر آمد ر کوس صلابت حروش	حروشی که بردار سر حرح هوش
احل از یسار و یمین آمده	نلا ر آسمان بر رمیس آمده
دسی صبح دولت رسیده نسام	دسی را سده زور زوری تمام

(۱) روبهرو که چارنانال هنگام مراجعت نمکال که در آنجا حومی حوردد در رویدگی
 ستاب دارند مسهور و معروف است و در اصطلاح مداول ۱۲ +

(۲) حداول لغت ترکی جمعی که اردبال لشکر آند ۱۲ *

(۳) اولکه لغت ترکی بمعنی عیبت ۱۲ *

(۴) شرمه نکسر شش گروه اندک و ناره چتری ۱۲ - حام

این لطیفه بود بصمیم قلب برنرفته منعهد گسب و مترصد انفصالی انان
 ناردنگی ششپ آصف حاة در حواف حامد خان نلدرا انعام کسی و مرافع
 کندهای و پیلای که بنام او بیر درین باب نگاسته بود مسروحاً آگهی داد
 ر او را بیر عرق حمب بصوکب آمده باستعداد آن اسعالم و زردده در احمد آباد
 کسانی را که نا خود موافق و نا شعاعب خان معالف می دانست بر ما
 می الصمیر و اف گردانید و میرفتجو و محمد صلاب جماعة داران و هدله موطی
 مالوة را برای نوکری طلب داشت و این زار سررسنه زنه رفته ران رد خاص
 و عام گردید بر هنگام آمدنی مرهنة کنهالی نا فوج گران نردنیکى در حد رسیده
 نا حامد خان مرار داد حوتیه را بر عهد و پیمان مؤکد نایمان صاحب و صلاح کوح
 بصوب احمد آباد داده عازم گردانند و بنوسس مرهنة نا حامد خان و اراده این
 صوب اسنهار نافته اطهر من السمس و انس من الامس گردند - انراهم ملی حل
 مره بعد احرى شعاعب خان را آگهی داده برای معارود نوش و او عدل
 عریب را بصوب نلده معطوف صاحب - حامد حل نا فوج مرهنة بقصد
 کنر نبع بنسب کروهی رسیده سیح علان النلی را که درانکا یاب همراه
 حوبس نار گردانند و متوالی نوشنکات حیر سگالن او - * نپ *

در برابر چو گوسپند سلم در معا همجو گرگ مرده در

ار احمد آباد که نالعل رف و فانو اسب ناید رسید مد اراده او گسب
 شعاعب خان نکوحهای متوار بموضع دهنوره نه کروهی نلده خود را رسانند
 ارانکا که حنر و افی و مکان معن حامد خان را که از ممر عقب نالعل
 حواسنس نه داسب بمضمون ادا حاء الفصاعمی النصر بطمع گرفتن بنسکس
 انکا منبرل گریده مقام نمود - * نپ *

نه ندد طمع دیده هوسمند در آرد طمع مرع و ماهی نه ندد

اگر مقام نه کرده عازم نلده می گسب احنمال رسندن داشت - اما حون
 مسیب ایردی نلوع دیگر متعلی گسته بود فصا کار خود را کنر - زور پنحسند
 نیمسب و سسم شهر رباع الاول که کوچ نموده رو نه سهر دهان اکثر لشکریان و اهل

راذ الله سرور و عظیماً بنا برحقى درکاف و (۱) بدسوفات از ندر سرور واذ احمدآناد
گسته روانه درگاه سلاطین پناه بود - علی محمد خان چند دهنگی مریابی هلهله
سرو و آمله که بموجب فرمایش مدار الملک مریب ساخته بود نه همراهی
او روانه کرد - صلاب محمد خان نانی که از مکدون صمبر حامد خان آگهی
داشت درین وقت بودن خود را در بلده مناسب دادسته تا متعلقان روانه کولوار
مخال حاگیر پدرش گردیده کنار گروم *

ملحق گشتن کنتهاجی مرهته با حامد خان و وقوع جنگ با شجاعت خان و کشته شدن او بتصرف رفتن صوبه بدست حامد خان و قرار یافتن چوتنه مرهته و سوانحاتی که در آن هنگم به ظهور آمد

ساله بر آمدن حامد خان از بلده و نگارش سرگرسب ناصف حاه و توقع
ورزیدن در دو حد بنا بر انصافی ایام ناران و انظارى حواف رهمرده کلک ددائع
سلک گردیده آصف حاه از دریاب بغیری صوبه و روئداد و حراب شجاعت خان
در نداشتهن پاس حرمب حامد خان عمویس و برآوردن نآن صورت ناستدعالی
رساله از پیشگاه حلامب و جهانمانی و انکراف مزاج اعدس در ناره حویس در
علاج و امعه فعل از رموع اندیسند *

سر چسمه شاید گرفتن نه نسل چو بر گسب نتوان گرسن نه نسل
کنتهاجی مرهته را برواف و اعاب حامد خان و استیصال شجاعت خان
دعراز تفرر چوتنه صوبه گکراف ترعدب و تکریص نمود او که بدوسته حواهمسد

(۱) ندسوق معرب ندسج است بصم منن برورن مه رح هر چبری را گویند که نسداز

نادر و کم باب و بی مثل و مانند در بهانت نعباس ناسد ۱۲ - برهال *

سرداری نمودن کارپس دیگر مردمی که ناشعاع حان فراهم آمده اند گهرانی و فصلانی جنگ صف و میدان را عهده تر آویستند و نه ورزیده اند معرود مساعده سیدین درهای مرهته بی جنگ پس میدان حراهد داد - از آنجا که سردار نالذات سپاهی نالضرورة کسته حواهد افتاد - ناستم علی حان جمعی از فوفه عرب و آفامی و بعضی مردم آنرو طلب گهرات چون ناپیلجی مرهته از حدی رد و حورود دارد فی الحمله سررسنه و رویه جنگ آنها دسب آورده اسب - الحاصل سعاع حان که در صلح پرگنه کری نه بسکبص و تحصیل یشکس اشتعال داشت نمپیدی نکاطر آورده مومی حان دیوان صونه و علی محمد حان منصدی محالاف منار الملك و ازین بفریرا بوسب که امر صروبی کنگاس در پس اسب ناند آمد لهدا عرب محمد حان نائب دیوان و دیگران حسب اطلب راهی گسته ملافی سدد - شعاع حان اظهار مافی الصیر که احراحات سه ندی نشتر اسب و کعاف بی سود و متوقف بودن حامد حان را در حد مستمسک نموده صورت مجلسی بعلم آورده نمهر مومی حان و علی محمد حان و امانب دار حان بحسبی و وفای نگار و کبیر علی حان سوانح نویس رسانیده مرتب صاحب تنخواه دو لک روبیه تر حرانته عامره گوب و حوائین را رخصت انصراف داد والد هنگام وداع بمقتضای وف و صلاح حال گفت که نالعل بصوب کپریخ و لونه واره اگر بعنوان بدروس بردارد چون حامد حان در آنها روض و فلو دستنه و هفور جمعیتی فراهم نیامده نظری شود بهتر اسب - شعاع حان بمراعات ظاهری انگس قبول بردیده نهاد و در باطن اس معنی را حمل بر مقدمان دور از کار نموده نا محصوصان خود گفت که ملافی بمنخواهد که مادر صونه ناسم بودن حامد حان درین نواح برای ما دسب آویزی خوبی اسب و بر بعدبریکه او را داعه امر دیگر در سر ناسد رده را رس چه قدر کار اسب * دب *

حو بیره سود مرد را روزگار همان آن کدکش نماند نگار

و بسبب دنگر کوچ نمود - همدراوان شیخ علی نامی ایلیچی سرب مکه

مداخلت و اعانت یافتن او دوسته منازل الملک نه علی محمد خان رجوع نموده دخیل کار گسترد عرق سپهر محرم الکرام سال هزار و صد و سی و هفت راقم از دوعه د'محمد آباد آمد - اندرین سال حلب فاجره ناباب حسن منازل مصحوف گزر برداران نه شجاع خان مرحمت گسب چون شجاع خان فریب هفت هسب کس گکرات فراهم آورده و حامد خان را بهر و غلبه بر آورده و رستم علی خان که د مدر سور دو سه دوعه بمعالله و معاتله بدلاهی گایکوار برداخته - نعمت کرده بود یک گونه نام و آواره هر دو برداران و بودن جمعیت همراهی آنها نمودار گشته زبان رد خاص و عام گردید شجاع خان انحراف مزاج اقدس را از آصف حاکم دریافت نموده بدریغی بعضی از ارکان دولت حضور بعرض اقدس رسانید که اگر پرداخت ما هر دو برداران شود و رساله مرحمت گردد فریب بدست هزار سوار که موجود است جمعیت دیگر فراهم آورده هرگاه فرمان شود بمعالله و مدارائه آصف حاکم حاضریم و ایمعی بدریغی احباب معرون گشته سه اک روپیہ برسم علی الحساب بر حرانه بددر سور تندکواه گسب - شجاع خان احمد علی بسر خود را رساله دار معور کرده نه بددر سور بد رستم علی خان فرستاد که نفعان نگاهداشت سپاه و استعداد پردازد - منازل الملک ازین استدعا و بلند برورایها که موجب تاحیر ترحص او شده و افع گسبه علی محمد خان را که مرد بددار معور برای ^(۱) زرین او اعتماد داشت معصی طور که احدی بران مطلع نه گردد بدستخط خود بسرح و بسط نوشت که ازینها آنچه استدعا نموده اند متمسکی و از قوه بفعل می تواند آمد و مصدر چنین امر حظیر می تواند سد نا همه لاف و گراف و لا طائل مخص است والد بعد مطالع حواله راقم و در کدان این راز سر بسته بمالعد فرمودند پس از اندیشه و نامل از کمال کیاس و درایت که احقر مسوده آن نمود پاسخ نوشت خلاصه مدعا آنکه در شجاع و خلادت و سپاهگری این برداران شکی و شبهه بدست که بداته شجاع و مردانه اند لکن سپاهی بودن امر است جدا

(۱) زرین برورن امنی بمعنی محکم و استوار و مصبوط باشد - برهال *

محمد خان را نه بهروج و زاعم را دهوله و نه محال دیگر عمل را بحویر کرده
 فرستاد - هر یک روانه تعلفه گشتند - شکاع حان بفار حالی نمودن بهدر
 حامد خان را گفت خون ایام بر سگال بود او حندی را مهلب طلب گسب -
 شکاع حان ارس حواهس انا و امتناع نموده ننداد حدگ و مور چال نندی
 انداح - از طریق ناثره حدال و قتال افروخته سد و ناسه سانه زور بحدگ
 یوپ و بحدگ و خانه حرائق مردم برآیکی قلعه بهدر تنور حرب گرم ماند -
 بعضی از متوطنان احمد آباد که رشد شکاع حان را کاره بودند درین معرکه
 کسان خود را شریک حامد حان ساخته ناعوا پرداختند - علی محمد حان
 از راه عاصب اندیسی که منادا رفته رفته مقدمه بطول انحامد و سهر عمارت
 رود بود صعدر حان نانی رفته صلاب محمد حان و حوامرد حان را طلب
 داشته گفت که منصوب شخص دیگرس و حواهد آمد - اگر واسطه صلح
 و اطعمای این ناثره کردند اولی و انسب و موجب خوشی منصوب است
 و آنها را سوار ساخته بود شکاع حان رف و او را بنرار یرحاس نار داشته رف
 منامشه نمود - حامد حان بر آمده روانه گردید و بفار انقصای انام نازدگی
 در دوحه درنگ و مقامات ورزیده حقیق روئداد را بآصف حاه نوشته مترصد
 رسیدن ناسخ نسب - شکاع حان بر هنگام فصل و ارباع علاف نعرم
 بندرسب و احد پندشکس رمیدداران صلح دریایی سابر نا جمعیت هعب هعب
 هوار سوار و بناده از جماعه داران عمده نامی گنکراف و فصاف و عرب و دکهنی
 انراهیم علی حان را نه ننداد نلده گراسته بر آمد و رام رای نام را نا جمعیت
 هوار سوار و بناده نعوحداری نموده و انسداد راه حامد حان که اگر اراده اسی
 صوب نماید فرستاد و خود متوجه نس گردید خدمت نکسی گری و وفائیک نگاری
 صونه از تعبیر قوی دل حان نه طالع یار حان در حضور معرر سد و ننداد آن
 نا مانب دار حان رسد ازانکا معارر الملک را دران اوان زر مطلوب بود حنون
 جعل نامی در دارالخلافه برگذ دهوله و بهروج و حموسر و مقبول آباد را
 نالمقطع بر دمه خود گرفته دو لک روپیہ برسم علی الحکساب پندگی داد و برای

صوبه داری مبارزالملک سربلند خان بهادر دلاور

جنگ و نیابت شجاعت خان و وقوع

خانه جنگی با حامد خان

ودیوانی مومن خان

بنا بر بعضی معتمدان که ذکر آن مناسب این اوراق که مختصر بر سوانح صوبه احمد آباد است بنسب نظام الملک بی احبار حصرت اقدس از حضور بر آمده روانه دکن شد و از بیس گاه عر و حلال نامر حلال العدر و زار اعظم اعتماد الدوله ممر الدین خان بهادر نصرت جنگ مقتدر و مناهی گسب و چرن صابطه و قانون این سلطنت است وزیر تغییر نمی سود نظام الملک نوکال مطلق بخطاب آصف حاکم سرفراری یاب و مبارزالملک سربلند خان که بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه ممتاز بود بصوبداری احمد آباد از تغییر آصف حاکم و عطای خلعت خاصه و سرپنج مرمع و یک زنجیر فیل مقرر شد و تا رسیدن او یرلیع فضا تدلیع بنای صوبه نه سکاعت خان سرف صدور یاب چنانچه در ماه دیعهده الحرام مطابق سال هزار و صد و سی و شش (۱) امثله واجب (۲) الامتثال با نوشته مبارزالملک نه شجاعت خان و سدد متصدیگری محالات پرگنه حویلی احمد آباد و دوهولمه و بهروج و حموسر و معدول آباد و نلسار و محال سرطی صوبه از پرگنه کری نا علی محمد خان والد رانم رسید - شجاعت خان نلوارم استعمال و تعدیم آداب پرداخته مدسور نیاب گروم و حامد خان را آگاه ساخته نه تمسب امور نظام از مقرر ساختن کوتوال و موحدار کرد و تهانه داران سر گرم گشت - علی محمد خان سدد درگاهی مرسوله مبارزالملک را نه دفتر دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و جعفر

(۱) امثله فرمان پادشاهان ۱۲ *

(۲) امثال بها آوردن فرمان ۱۲ *

از بغاع دارد فلجمعه دنا بهاد و حصارى بدر آنانى ريز كسند مسكن خود فرار داد
و تدرىج برگه اياول و پرگناب ديگر سرکار سورت را متصرف سده در كودنى
ناح پور و سكل كهانكه دروب كهده دريكي راج نبله و پنج معلى و سادر نسل
فلجمها احداث نموده موب گرم و كنگهالى مرهته ناموح بصوب دو حدو
گودهره رسده نه نهى و عارب و گرفتن مال اماني كه كهدهنى گویند مصدر
هنگامه آرائى گسب و ابتدای در آمد مرهته درين صوبه ازان سال سب
مومن حان منصوبى بدر سورت از نعره دوى حان بموجب سند از فرار دهم
شهر شوال من ابتدای فصل لوئى نذل آن سال ديوان صوبه معمر گسب -
و پس از رسدن ناهمدآباد بنابر مذاحلت نكاحى محمد صالح ناجر دوسب
و سائر دهم سهر دنقعه خود از بدر سورت وارد احمدآباد گشته بسر انجام مهام
پرداح - رستم على حان كه از نعر مومن حان بمتصدىگري بدر سورت
معترض گسبه بود از بروده نعرم بدر سورت شتافته دحلل كار گسب و نه تعيين
موحداز و تهانه داران و بدو سب سر گرم كار گرديد از آنجا كه سند على و اعطى
كه يك گونه ماده فندق و فساد در طميس مخمر بود كه اكثر اوقات دس دين
گويان عوام کالا نعام را فراهم آورده هنگامه آرا مى گسب - رستم على حان
شر فلل بنابر حدو كنير حائر دانسه او را دستگير ساحب و رعاب سعادت
آسب حانى برسانند - زولانه دريا انداخته در بروده محبوس داشب -
مريدانس كه جمعى كنير از موفع عرف و رومى و هدى بدو دسب اراد داده
بودند از مشاهده اين حال پير هنگامه آرا شده منحرفه فبال و حدال ساحند
و يك شنه روز جنگ بدو تعنگ نمان آمد آنها ناف معاوم بياورده از سهر
بدرون رفتند - و پس رستم على حان در سكه نه سلط نسب همدران اوان
على محمد حان والد رام امن كثره بارچه از حضور وارد احمد آدك گسب
و موى دل حان نخسى وفائع نگار متر حسام الدين حان را نائب ساخته روانه
دكن شد *

به دیارب فصلی بلده مقبر ساخته روانه حضور گسار بوالا رتبه افسی العصاف ممتاز گردید و منصب فصلی بلده از بعد پدر به پسر یعقوب دیارب و بموجب عرص معرف الحضور حافظ خدمتگار حال معصول کثرت پارچه و محاللات سائر دلائل صرف فرمایش حضور و ملنوس خاص و انتفاع حدس سرکار والا فرار گرم سرانجام آن در عهد و اهتمام شیخ الاسلام خان معبر گسار و داروغگی اموال و مال از غیر پیر محمد نوحیه الدین معوص گردید *

جنگ فوج مومن خان متصدی بندر سورت با
 پیلاجی گایکوار مرهته و شکست یافتن فوج
 و آمدن کنتهاجی بصوب دوح و تعلق
 پذیرفتن متصدیگری بندر سورت
 برستم علی خان و دیوانی صوبه
 مومن خان و آمدن علی
 محمد خان از حضور

.. حی راو گایکوار که از سانس در صلح بندر سورت مصدر شورش و فساد بود دین انام یک گونه فوب و مکد بهم رسانده نتاح و نواح اطراف و نواح آلبا و قتل و غارت متبر دین دسب تطاول کساده بود - مومن خان متصدی آنجا فوجی را سر کردگی عرت محمد خان و جمعی از همراهیان به تنبه و تادیب او معبر صاحب و آنها بعدر مقدور و مدسور نه رد و حورد پرداخته شکست یافتند - چندی کسته و حسته و برخی گرفتار گردیده مقطعی داده آمدند و تسلط پیلاجی دران صلح زیاده شد و موضع سوندوه معموله نوکروه مصاف سرکار بندر سورت نه مساف سی و دو کروه از بندر که تعلق ترمیدار داشت ناآنها ساخته تصرف در آورد و بر کوهک که نمساف یک کروه

و ب تر حجاج استعجال نا همراهان خویش سداشب نه کومک برادر تر آمد
و هداگم طلوع بدر اعظم و عطیه بحس عالم بدر نفوس - حامد خان که بعرم
مصاف از دریاد کوچ نموده می آمد در عرض طریق رسیدن رستم علی خان
را شهنشده فسخ اراده نه گذاردن پیام متخادب و مصادف درمیان آورده ملاقات
دمود و سپهر معاودت کرد رستم علی خان و انراهم علی خان باتفاق مصوب پرگفته
ننلاد و بروده که در تعلی داسب راهی گردید و موضع دهنوا مسکن کولیان متمرکز را
بکدک رسانده بتاحب در آورده آتش داد و فلعلجه ندا نموده بهانه قائم نمود و در
سال هزار و صد و سی و شش بموجب حکم امدس که افواج فاهره در حودهپور
بعس یافته بودند سکاح خان و رستم علی خان از راه احمد آباد نصرب راجهبرنده
هزاروار لسكر كشی نموده چندی از اما كن معترف آنها را بتاحب در آوردند -
چون مقدمه حودهپور انفصال نائب حکم مقدس در معاودت آنها از حائیکه رسیده
باشدد شرف صدور یافت و برگشته آمدند و از بارگاه والا بمرحمت علاج فاحره
مصعوب ایوب نگ و رمان بیگ گر برادران هردو برادران معتخر و معاهاگی گستند
سکاح خان که در احمد آباد بود تلوارم استعجال و سرائط آداب پرداخته کوشید
و خلعت رستم علی خان که او در بروده افامب داسب نائیکا رساندد و در ناب
موقوفی و برداستی کروره ناظم و مدع گرفتگی عولک و معاللات سائر که بدسب
باطمان پیسن بود حسب الحکم امدس بمهر نظام الملک بنام قدوری خان دیوان
صونه ورود یافت چنانچه بموجب اظهار او کروره کنهرا نارچه و سائر موقوف گسب
حرون خدمت و فائغ نگاری معاللات سائر صوبکات ممالک محروسه که سابق
معمول نموده بصمنه و فائغ نگاری کتھری دیوان اعلی در پدسگاه خلعت
و جهاداری نه علی احمد خان کوکه تفویض یافته بود و احکام بنام دیوانیان
صونه حاب درماده دخیل ساحتن نائیان او صادر گشته قدوری خان گماسته اورا
دخیل کار صاحب و کنیر علی بتعلقه سوانج بودسی صونه سروراری یافته رسید
و مهر علی خان که از چندی بنماز بود بیست و هفتم ماه رمضان آن سال رحمت
هسای برنسب و مستعید خان فاضی حسب الطلب عند الاحد خان پسرش

که بی خوف حکم سد و^۱اد سد خدمت را بود جعفر محمد خان فرستاد و او بدقت دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و هفتم شهر شوال المکرم آن سال دخیل کار گسب همدران اوان حلب حاصه و حنعه مرصع مصحوب سند ناصر خان میرچوکی گذر برداران از بیسگاه خلایق و جهانمایی به حامد خان مرصع گسته بود رسید و او بنا بر ام استعجال و تعدیم آداب موافق قانون و صابطه مستمرا پرداخته گرفت و ناگهنا سبک نام موه ناگر که وضع سپاهانه داسب و آنرو طلب بعارض مقدمه نا کسان فوجدار کرد گفتگو واقع شد حامد خان فوج و توپخانه برخاسته او که در داخل بود تعنی صاحب و بیز جمععی را فراهم آورده مستعد بمدافعه و مبارزه^(۱) اسناده نا هنگام آفتاب زرد جنگ تیر و تفنگ بمان آورد رستم علی خان نظر بر قدم روادط و چون مردکار آمدنی بود رفته او را برداشته بخانه خویش آورد - و روز دیگر ملاقات حامد حل رسانید از آنجا که حرآف و خلایق او را از عافه مساهده نمود برفق و مدارا باستمال برداخته نوکر صاحب - حامد خان بعارض بددوبست و گرفتن پدیسکس بر آمد - چون رستم علی خان وجه پدیسکس کنار دریایی و انرک و مونده را نا لمقطع از حامد خان بردمخ خود گرفته اندرهم ملی خان برادرش را جهت تحصیل فوج داده فرستاده بود بر کنار رود و اترک مقام داشت که درین بین حامد خان نه صلح دریاد رسید و با عوای بعضی از معویان منتعن که تعص بفاق در مرزوعه سیده کاشته بودند حامد خان را برعیب و تحریص بر حاش نا او نمودند - حامد خان بیز بدانروسوسه شطایین الانس برین اراده کمر بست - آنرهم ملی خان از مافی الصمیر طرف نانی و افع گشته در همان مکان نا فوج خود پای استعماست مسرده آماده نرم و پیکار گسب - بعضی از مدافعان اهل گهرات و^(۲) مردم زرد گوس همراهی حامد خان که این گل حیر کاشته آنها بود ظاهر دازی را مرعی داشته در لباس دوستی برای کدازه کسی نا نوشتند بدول فکر و این معنی رستم علی خان که دران حین در احمد آباد بود منکسف گسب همان

(۱) مبارزه بالصم کار از کردس *

(۲) مردم زرد گوش کدانه از مردم مدافع مدیدس باشد ۱۲ - برهان *

امورات متعلقه نظام و تعیین فوجداران و بهانه داران سرگرم کار گشت
اسد علی خان حصار امیر الامرا فوجدار سورتیه که بهمراهی حامد خان آمد
سراستگاه و نگاهداری سنا نموده روانه گردید - سیم الاسلام خان که از ابتدای
حکومت معزالدوله دودنور شرافه اقامت داس درین اوان به احمد آباد
مراجعت نمود چون خدمت کروری سائر ممالک معکوسه در نیسگاه خلافت
و جهانداری معرب الکصرف حافظ خدمتگار خان مرحوم مدته بود سرد داروئی
مکال کثیره پارچه و کروری نلد احمد آباد نسیم الاسلام خان رسید و مومس خان
از تعمیر معزالدوله بمنصه گیری بعد سورت سرافار گشته متعلقه ماموره
آمد - سابعاً در ضمن سوانکات سال هزار و صد و سی و انام دوزر نلب صوبه
نکندر علی خان روانه شدن والد رافم به همراهی سید عقیل خان سم گزارش
یافته که بعد رسیدن مستقر الکلافته اکثر آباد حواحه عند الکمند حل تصور
و سید عقیل خان بصورت عظم آباد برد منار الملک سر نلد خان سنا - انعام
منار الملک حسب الککم نلدشاه سهد از انکا برآمده عارم حضور بود و برنسب
کروهی دائره داس رسیده ملافی سده ددار الکلافته وارد گردیدند چون آنچه مرکور
حاضر منار الملک بود از قوه فعل در نماند و بصوداری دارالملک کابل معر
گشته روانه سد سید عقیل خان و والد را همراه برده نکار و خدمات مکالات پدکات
و پیساور مامور صاحب و قا آب و حورر انکا مقدر بود گزاینده درین سال که
منار الملک استعالی سوبه نموده تصور آمد از انکا که والد را در عهد حصرت
جلد منار نددگی حصرت اعلی معرور و محمد حبال شاه بهادر مدیمی بود
در نبعه معرب الکصرف نهرور خان ملازمت اقدس فائر گشته از اصل و اصافه منصب
هزاره ذات سیصد سوار و خطاط علی محمد خان و محمد جعفر نرادرین به
منصب هفت صدی داف یکصد سوار از اصل و اصافه و خطاط جعفر محمد خان
عائنده سرافار شدند و چون والد را حواهس آمدن احمد آیاد دستر بود
نموج التماس نخدمت امندی کثیره پارچه از تعمیر حیاف علی خان مرحوم
حلب و رخصت متعلقه معرر گردید و برای ارسال چند دسبه سیر نلس و ندا

پسران سعد بن حان نانی نعم استعمال و ملاقات راهی گشتند سعادت حان و رستم حان بنابر پاس حقوق بعنوان مسایع همراهی معزالدوله گردیده تا دویکروز رسانیده نأحمد آناد معاودت نمودند و در عدد و روانگی درد نظام الملک شدند - چون خبر روانه شدن معزالدوله بنظام الملک رسید همانجا مقام نموده نه تحویلر نائب صوبه و دیوان و انتظامی استعالیان نسب و سامعز شدن نائب بنابر حفظ و حراست نداده نه سعد بن حان نانی نوسب و او در قلعه نهدر داخل گردید - مهر علی حان که نعم ملاقات روانه شده بود بنابر عارضه جسمانی در دو حد متوقف گشته نتوانست پدس رتب نظام الملک حامد حان عمومی خود را نه بیانب صوبه و مدوی حان را من ابتدای فصل ربیع توشغان نذل مطلق هفتم شهر حمادی الاول هزار و صد و سی و پنج معز نمود و برگشته نبرم کام در عوض دهولقه بخالصه شریعه قرار داده و موج داری و امنی آنها را نه شاهپور حان و ار طرف او رحمان ملی حان برادرش را نائب نفویص کرد و برگشته دهولقه و نهر وچ و حمو سر و مقبول آناد و نلسار که محالاب حیدر سر حاصل اند در حاگیر نلا سرطی خود گفته رای نبوده فامی را متصدی آن محالاب ساحب و برگشته ایدر در خالصه قرار داده سید عامل حان را نفوحداری آنها معز نمود و فوحداری و حاگیر داری گودهرة بمتوسل حان حسر پوره خویش تحویلر کرد و عبید حان را وفائع نگار ار طرف خود نه همراهی حامد حان و نسبی و وفائع نگاری صوبه نه موی دل حان و عدد الععار حان را کونوال ساخته رخصت فرمود و خود بصوب دار الخلاف معاودت کرد - حامد حان بعد طی منازل و قطع مراحل نه در حد رسند - مهر علی حان که در آنجا نعلب مرض متوقف بود ملاقی شده همراهی گردید و برای ملاقات سعادت حان و رستم علی حان سلسله حدان گشته طلب داسب و آنها که نعم استعمال روانه شده بودند در مقام گودهرة سعادت حان و رستم علی حان در منزل تهاسره رسیده ملحق گشتند حامد حان نکوچهایی متواتر بر قالات کاکریه در ناع مهر علی حان فرود آمد و او نلوارم صنایع پرداخته نیسب و نهم شهر حمادی الثاني داخل ارک (۱) گشته نه نمسب

(۱) قلعه کوچک را که در حصار کلاں باشد گویند *

دستور و اصلاح کار ناهمد آباد معارفت نمود و متصل باغ شاهى مقامات
وزیرده در اندیشه مآل کار افتاد - همداران ایام لاش عدد الحید خان ولى القضاة
که بیست و سوم شهر دیکه سال هزار و صد و سی و چهار در حضور موب شده
بود سوم مائة صغر سال صدر ناهمد آباد آوردند و در باغ قاصى عدد الله پدرش
مدمون گردید *

صوبه دارى جملة الملك نظام الملك و نیابت حامد خان بهادر و دیوانى فدوى خان و مومن خان

ار اینجا که نى اعتدالیها و تصرف اصطبل ناساهى و صطى حاگیرات و امور
حدود سرى و عدم اطاعت احکام و دسى معرالدوله مکرر معروض پایه سرپر خلافت
مصیر گسب - حملة الملك بدار المهمام نظام الملك بهادر فتح حدگ سپه سالار
که از انتقال محمد امین خان نامر حلایل العدر وزارت اعظم معسر و مدهى
گسته بود الدماس صوبه دارى احمد آباد از تعیر معرالدوله نمود بدرجہ اجاب
معرون گردید وحب اصلاح حال پراحتلال او از پیشگاه خلافت و جهانى
رحص یافتند نا موح گران و توپخانه سنگین روانه گسب معرالدوله از اجتماع
این خبر در مقامات باغ ساهى در اندیشه شب بروز مى آورد و نظر بر مردم
همراهى حدود تاب و طامب مقاوم نا حملة الملك مى دید از اطرط افکار
و خیالات دور از کار یکایک ماده سود اعلمه نموده بصور حرکات نا ملائم و گفتار
پریستانی منجر و اظنا شروع بمعالجه نمودند - راحه رگدپاته داس اگرچه دران
روزها نه سب پس آمد بهوگى لعل دامادس که رانى و فاتى مهمات دیوانى
گسته معطل و حانه بسنى گردیده بود از مشاهده این حالت درین رفق حق
نمک را مد نظر آورده معرالدوله را بهمان حال کوچانده از راه اودیپور غارم حصر
گردانند چون رسیدن نظام الملك بدواحى دار العتج او حسن سائغ گسب اعیان بلدة
و مدصداران متعدده و مهرعلى خان و صلاب محمد خان و حوانمرد خان

و معرالدوله متصرف گسب و در آغاز سال هزار و صد و سی و پنج معرالدوله
 بنابر بدو سب و نظم و نسق متمردان و تسخیر و تسخیرات و تحصیل بیسکش
 و میداران سعادت حان را هزار و سی و پنج معرالدوله سمت نته و هموله
 و دنگر پور روانه گسب در بین طریق از رمندار لونا واره هستاد هزار و بیست و بیسکش
 گرفته متوجه پیش گردید و بر رمندار دنگر پور لک روپنه معرالدوله صاحب چون پیستر
 سرحد ملک اودیپور اسب کار کدان مهارانا حکم سنگه نایک رنجیر میل و چند
 سر اسب و تحف و هدایا باستقلال آمده ملاقی گشتند - چون رمندار دنگر پور
 متوسل مهاراناس در باب مراعات او پیام گذار شدند - معرالدوله بنابر خاطر
 داس مهارانا از معانی را قبول نموده پیشکش رمندار دنگر پور را بپذیرد
 و معاودت نموده بصرف برگشتن بیجا پور و صلح دریای سائر متوجه سد همدان ایام
 میر محمد ناصر برادر کلان و محمد معین همشیره راد برهان الملک سعادت حان
 که تازه از ولایت وارد بندر سورت شده بودند نامحذ آناد رسیده چندی توقف
 بنابر سر انعام سفر ورزیده روانه درگاه معلی شدند منیر محمد ناصر بک خطاب سیادت
 حان و نسبی چهارم و محمد معین خطاب ابو المنصور حان در عهد سلطنت
 احمد شاه نادسه نوالارتنه وزارت اعظم رسید چنانکه در محل خویش رهمرد
 ملک بیان خواهد شد ان شاء الله تعالی همدین سال راحه رگهفته داس
 دیوان معرالدوله بنای امر حیرتی را بخاطر آورده ناولی متصل پیچ کوه که
 مابین دروازه سارنگپور و کالو پور واقع است و بنابر بودن آب نازان در حدود حصار
 آن طرف چاهها سیرین اند نظر بر آسایش و سهولت خلق الله طرح انداخته
 بانام رسانید - معرالدوله در صلح بن ناصر تسخیر و تحصیل می پرداخت
 از نوشته حات وکلای دربار جهان مدار استعاط انکراف مزاج اقدس از تصرف
 اصطبل و منطی خاکنرات که تهدید تمام رسیده بود از عصب سلطانی که
 نمونه مهر الهی است اندیشید و حسمس از گران حوات ععل بنادر گسب
 اسبانوا فراهم آورده فارس حاضران را بندر سورت طلب داشته سپرد و رسید منیر
 از گروم و پروانکاف و گدانش خاکیرات بعد حرانی بصره کرده داد و بکشته

گجرات بداسن موی و سرو رلف ر کاکل مربک بودند از دهسب کوتوال و اسماع صط و نسو او از خود سترددد و ریکه مخدّر اهل بدکیم بود شجاع حان آمده ملامی گسب و معر الدوله خلعب فاحرّه گر اندم و سرپیچ و حدعّه مرصع و نک رنکرفدل و نالکی نائب سواری سید حسین علی حان که دسب آورده بود داده فائب مهاب و راقو و فاقو مهماب گردانیده اموراب مائی و ملکی را بقیصّه امدار وند احیدار او معوص فرمود - و همدران اران عمارت عالی سن ایوان در ایوان که نماره دری معرالدوله استهار یافته مسوف بر ساحل رود نار سابر منی مشرق رونه در باع بهدر اساس نهاد - چون برگدّه نلاد و دولقه در حصو نه تدکواه رسالّه والا شاهلی قرار گرفته بود حسب الحکم اقدس امام جعفر علی حان دیوان صونه عرورود یافت که وجه محصول پزگفت را بر سدل همدریاب بحصور لامع النور ارسال می نموده ناسد *

گرفتن معزالدوله اسپان اصطبل بادشاهی و ضبط نمودن جاگیرات وعدم اطاعت احکم والا و بر افراختن علم خودسری

همدران سال اسپان عربی نژاد اصطبل سرکار نادرشاهی فارس حان داروغه انتاع اسپان در بندر سورب حریده نراة احمدآباد روانه درگاه معلی ساحنه بود نس از ورود ناحمد آباد معرالدوله متصرف گسب و آنکه پسندس آمد در اصطبل خویش نسب و اکثری را مردم نعدوان انعام بخشید و جاگیرات مدصداران حصو و متعدّد صونه و اراضی مدد معاش سادات عظام و مسلح کرام نه صط در آورده بهر که حواس ناحتذر خود جاگیرات داد و اطاعت و فرمان پدیری احکام والا رانه یک سو نهاده علم خودسری برداشت و این ددع بند ارو پادگاری و دسب آوتر حرّاف ناطمان دنگر گردند - ننگای حان فوحدار گودهرة که نمار عارضه جسمانی ناحمد آباد آمده بود ودیعب حنات سپرد سه رنکرفدل و چند سر اسب و اثاث الیوب او محمّد هادی نائب دیوان صونه نصط در آورد

تبع در آورده بمطوره دیستی مرستاد و مساکن را با خاک راه یکسان ساخته ابری
از آندمی و نامح ناز نه گراسب *

رحمنده حر ناک آنکا نماد کس از آدمی زاد آنکا نماد

و موقع این واقعه موجب خوف و هراس رمننداران و متمدان دیگر سده
از خود آمده رجوع گشتند و خاص عدم تمرکز و عصیان و اطاعت و مالگذاری
دادند که 'بودن حکومت معاندوله بهیچ گونه حلی دران نماد نیدند و بدو نسب و
امید طریق قرار واقع گشت الفصه معاندوله نکوحهای متواتر بهواج نلده رسید
و در سه مقام وزیده بصورت نه حوال که مسکن کولیان متمدن اسب متوجه گردید
و صط و نس آنکاعه را بروی حواش عمل آورده موحرداری آنکا را برستم علی
حال تکویر نمود و خود نمره داخل شدن احمد آناد راهی گشته سلج شهر
رمضان المنارک نمرک و تکمل تمام و آراستگی فوج و بوبخانه و ویلان کوه پیکر
و انانه حسب و سرانجام امارت امیرالامرا سید حس علی خان معقول
و قط الملک که ندسب آورده بود با این همه طمطراق در قلعه نهدر داخل سده
نه نمسب امور نظامی پرداخت - نگالی خان را موحرداری گودهزه و
حدا یار خان را موحرداری کری رحص فرمود - و الماس نام حدسی که پس
از رفتن بدارالخلافة بهراهی او را در ندگی والاد آورده بحطاف فولاد خان
و کوتوالی آنکا سرافراز سد نکوتوالی نلده معرر صاحب و عزیز نفس او دران
امر نسب که احدی از حماران و دنگ فروشان و او ناشان و لوطیان راجرات
فروختن مسکرات و ارنگات خوردن آنها نمود کسی یاری آن نداسب که بنموجب
متعرض احوال دیگری یا نازار ریدستی پردارد *

* نظم *

عسس گر بیارد حلال در عدا کدد در سب و درفاصی رنا
اگر چوب حاکم نداسد رپ کدد سقله مسب در کعبه م

سکاعب خان که در صلح سورقه از گرفتن پیسکس انزعاع حاصل کرده بود
داستماع حذر و زود معرالدوله ناحمد آناد معاودت نموده بموضع سرکپیچ حب
تعین ساعب ملاقات توقف وزید بعضی از لسکریان و متحدان که شعار اهل

پیوستن معزالدوله بسرحد صوبه و بتاخت در آمدن موضع دبهالی و کشته شدن الف بیگ خان بحسب اتفاق و داخل شدن معزالدوله در احمد آباد

معزالدوله از پیسگاه حلام و جهاندانی دستوری صوبه یافته نراه مالوه عازم گردید - بعد قطع مدار و طی مراحل بسرحد صوبه رسید اعلان و منصبداران و فوجداران دستناله ستافته بتعاضد یکدیگر ملاقی گشتند - معزالدوله بحسب کدبان و ویشکس گیران در پرگنه بهاسره در آمد از اتعاضات در سواری کوچ گذر لسكر بر موضع دبهالی مسکن مسلمانان افتاد - بنابر دسب اندازی بعضی از او نانش لسكر نراع رافع شد و موج در صدد ناحب آنکا در آمد چون حالی محصر بود از هر چهار طرف محاصره نموده جنگ در بنوستند - ناشدگان که معدم آنها بیس رفته ملاقی سده و در موج بود ناستظهار اینی معنی نا احمال و افعال و اهل و عیال نراع نال افامب داشتند که دعوی هنگامه بر نانش لچار بنابر حفظ (۱) عرض و ناموس خان و مال سپر ممانعت بر سر و دسب مدافع در پیش کردند فصارا الف بیگ خان بوالا رتنه منصب و خطاب سرافراز سده بود از یک طرف بیل سوار جنگ پیش آمد و به تیر بندون ره نورد ملک عدم گسب - مسموع شد که چرن آن مکان مختصر بود گوله حراپر لسكریان که ناظرف میرسند بدو کارگر آمد - الحاصل از اطلاع کسبه شدن الف بیگ خان طبع معزالدوله بهم بر آمده مدعن بلیع بقتل و عارب آنکا بکا آورد و جنگ صعب روی داد - آخر الامر آنس داده صغیر و کبیر برنا و پیر آنکا ناسیری در آمدند معزالدوله امر بقتل آنها نمود و تمامی را بر سر

صوبداری در پیشگاه خلافت و جهاندانی معمر الدوله مرحوم گردید و خدمت شخصی و وفات نگار از تعیر سیر الدین به نحیب علی خان که رشته مراب نام معمر الدوله داس تفویض یافت و محمد بهادر ولد صلاح محمد خان نائی بمص پانصدی دات دو صد و هفتاد سوار بلا سرط و مسوط و تهاه دازی سادزه و بیرپوزو حطاف سیر حال بموجب تحریر معمر الدوله سرور ار گردید *

گشته گشتن همشیره زادهٔ راجه رگهناتپه داس دیوان معز الدوله

همدرازان اوان بحسب اتفاق باکسان راجه رگهناتپه داس دیوان معزالدوله قلمی علم الدین فوحدار کرد در بردیکی کاریز نازار گفتگوی میان آمده چندی از طرفین نه کومک برحاشته مدحبحک و حدل ساختند - همشیره راجه رگهناتپه داس از استماع این واقع که فضا گردان گیرس گشته بود بلا تاامل ناحم از عرف و سواران بحمایب کسان خویش در رسیده بحک تیر و تعدگ در بنوس و چندی از حاندیس کسته و حسته گستند - اتفاقاً درین رد و حورد همشیره راجه راجه کشته افتاد - راجه رگهناتپه داس نتوهم اسارهٔ ابراهیم ملی خان پیچ ناب حورده از حا در آمد و باستعداد انتعام و بستن مور حال پرداح و بردیک بود که پر حاش و مدارع دمیان آید چون ابراهیم ملی خان ازین هنگامه بری الدمه بود مصلحان حیر اندیس فرساده گفت که از مدافعت پواج آنچه بدالیست سد و مرا بهیچ گونه اطلاعی ندوده آنها دلائل عقلی و نقلی که نایکدیگر در شهر معرکه حدال آراستن نام حرازی و بدنامی اسب - معز الدوله که متوجه این صوب اسب ظهور این معنی موجب گرانی خاطر اوسب چنانچه شما دیوان آید او هم نائب اسب تقدیر آسمانی که بدان متعلق گشته بود آبرا علاقی بیست پس از گفت و شنود روز دیگر ابراهیم ملی خان سوار سده دیدن راجه رگهناتپه داس نمود و معدرت حواس و هدگامه فرو نسب *

فتاد و نیکه د'عکس بخشید - مغاوت و مصادوف نه مخاصم و محسب
 آسنانی، بیگانگی مددل گسب یاد صحتهای دیرین برطاق دسیان نهاده دنانر
 اساره معر الدوله که در اسیری و فید او رسیده بود کسان خود را بر خانه ناهر خان
 عین صاحب و مور حال بسته اهتمام کلی بدستگیر نمودن نمود و دسب دعوت
 رحل و نقل مدسویان ناهر خان که در دوز و حوالی خانه اس می بودند کشاده
 گسب و تاسه سده روز جنگ برپا و تعنگ قائم بود بعضی از ستران و اسپان
 و فراس خانه اس بفر قلف گردید ار انکا که همراهیان ناهر خان اکثر مردم
 با نام و بیک و بحیب راده بودند داد مردی و مردانگی داده نبات قدم ورزیده
 حالاتهای نمایان بطهور می آوردند و بيشروم کار و ظهور آمدن مکتون صمبر
 سکعاع خان نه نظر می آمد - مصلحان حذر اندیس واسطه کاری نموده طرفین
 را از معارعت نار داشتند فرار یاب که لک رویه ناهر خان بدهد و گلاب رای
 دیشکار و شیخ سلام الله نام از افرانی او بطریق برعمال بخانه سید مدثر حواله شدند
 و ناهر خان از احمد آباد بر آمده بموضع اوالیج فرود آمده در مقام قصه سیددهپور
 با انوپ سنگه بهداری که انتظاری او داسب ملحق گشته روانه پیس گردید -
 سکعاع خان نه تمسب مهم نظام و تعیین موحداران و تهاداران پرداخته
 محمد هندی از همراهان خویش را نائب دیوان صوبه و موحداری کرد نقلسم ملی
 برادر کهنر مقرر صاحب از انکا که فیما بین شاعب خان و صعدر خان نانی از قدیم
 الایام صغای فکوف نمود درین ولا سکعاع خان وف را از مساعدت بخش
 تصور نموده در ناف تعبیر حاگیراب او و صلاب محمد خان و حوامرد خان و تسکوا
 دنام خود و برادران با رویداد عمل و دحل نظام نه معر الدوله نرسب و ابراهیم
 ملی برادر خود را در نلده نائب مقرر ساخته حبب بدروسب و گرفتن پیسکش
 و صامنی عدم نمرد گولیان بر آمد و بر مومع کهیرة متعلقه محمد نانی موج
 کسی نموده ده هزار روپنه گرفت و سکاب دیگر متوجه گسب بعد چندیکه
 صلاب محمد خان از نوشتن سکعاع خان اطلاع یاب نعرم حضور و ملاقات
 معر الدوله روانه شده در اسرع اوفاب رسیده یک راسب رفته معر الدوله را دید

نو سر فرار گردید و فرماں والا سال نعره صوبه معرالدوله و دیانب نظام و سپرد
 دیوانی بنام شکاعت خان و نوشتگان معرالدوله به حمیع منصداران عمده
 در شریک گشتن تا شکاعت خان در باب اسیر ساحسی و قید داشتی بهنداری
 و ناهر خان رسید و دیانب متصدیگری ندر سورب نه شیخ الاسلام خان که در انکا
 بود معرر صاحب - از انکا که دران اوان شکاعت خان در ندر کندیایب بناء
 داشت معدمات صدر از نوشته حات و کلامی حصور و صرافان در احمد آباد انستار
 یامب مهر علی خان که پیوسته چند بیرون عرف و حمعی از سوار و بناده که بنابر
 پاس آرو که از بهنداری اطمینان نداشت اتعافاً در بازار بر سر حیداری
 پسناره کاه نا یکی از مارواریان و نوکر مهر علی خان تراعی واقع سد و رحمی
 گردید از انکا که حیرتبری شیوع یافته و مردم از دمهعاسی مارواریان نه ستوه آمده
 بودند کار بخانه جنگی انکامید مهر علی نیز مردم خود را چه نوکر و غیر نوکر که
 از استماع قصه فراهم می آمدند از هر طرف تعین نمود و جنگ توپ و بعدگ
 در گروب و احامره و او ناش حکوم آورده فلعه نهدر را رو گرفتند - بلی استقامت
 مارواریان از جای رف و نزدیک بود که نه اندرون نرند - اموپ سنگه بهنداری از
 مساهده این حالت چون بر آمدن از دروازه نهدر و راسته بازار سپهر علی رؤس
 الاشهاد از خوف حکوم عام مناسب فدانسب - از راه در پیچه ناع اندرون نهدر که
 نه سمب رود سانب واقع سب بر آمده نساهی ناع فرود آمد و کسان مهر علی خان
 و عوام الدلس در فلعه در آمده آنکه مارواریان نواستند بر تاراج نمودند
 و عماریکه بهنداری سرخ رو نه مکان بی موقع احداث نموده بود بموجب اساره
 مهر علی خان حراف ساختند - روز دیگر میان صدر محمد خان که دُئب
 موجداری گو دهره معرر سده بود بنابر معدمه رجه نار گردانند تا ناهر خان گفتگو
 واقع شد مور جال بندی شده جنگ، بیرو تعنگ در گروب که در او آخر همان
 روز شکاعت خان بر حناج استعکال از کندیایب خود را رسایید ناهر خان نگران
 اینکه او نظر بر احلاص مبدی ها و عقد احرف که بهم بسته بودند بر حورج حوب
 نموده تا آرو خواهد بر آورد و انتظاری آمدن او را ناسب و این گمان نه تلط

و رساله میر بخشی متصدیگری بندر کندیایب از تعیر مهر علی خان نه کاظم بیگ
 خان و روح داری برده بر ما علی نرادرش مرحمت گشت و بر وانه نعلخواه هراز روپیه
 من حمله دو هراز روپیه و یک رنجیر بدل در وجه انعام فصیل و کمالاف دستگاه
 سیح محمد صالح و سیح نظام الدین محمد سمران مولدا نور الدین مهر عدایب الله
 خان نائب و راز ناهر خان دیوان صونه و زود یاب *

صوبه داری معزالدوله حیدر قلی خان بهادر ظفر جنگ و دیوانی جعفر قلی خان پسرش و نیابت شجاعت خان و وقوع خانه جنگی با انوپ سنگه بهنداری و ناهر خان و بر آمدن آنها

در پیس گاه حلاوت و بهانداری در ماه رحب المرجب مطابق سال هراز
 و صد و سی و سه صوداری احمد آناد و متصدیگری بندر مبارک سورت و محاکلات
 حاصه شریعه از تعیر مهارحه احیاب سنگ و مهر الدین خان و عمال دیگر نه
 معزالدوله حیدر قلی بهادر ظفر جنگ که نوالا رتغه منصوب هرازی داب هعب
 هرازی سوار دو اسپه سه اسپه سر قرار شده بود تعویض یاب و نه عطای حلع
 حاصه و سر پیچ مریج و یک رنجیر بدل از حلع حاصه مناهی و معتحر کرد -
 و جعفر قلی خان پسر کهنرش از تعیر ناهر خان دیوانی صونه معزز گشت
 و حسب الالتماس معزالدوله کاظم بیگ خان عرف معصوم قلی از اصل و اصانه
 منصوب دو هراز و پانصد دات دو هراز و پانصد و پنجاه سوار بلا شرط و مسروط
 متصدیگری بندر کندیایب و موحرداری موده و عطای علم و نقاره و خطاب سعادت
 خان بهادر و بیاب معزالدوله و سید فیص الله و منصوب پانصدی داب و یک
 صد سوار بلا شرط بخطاب سید فیاض خان موحرداری و حاگیر داری احمد نگر

طلب نه نماید شرف صدور یاق و پیر ناصر جاری داشتن احراحاب
 سب دوازدهم حضرت رسالت پهای صلوات الله علیه و آله و سب نازدهم سید
 عند القادر خیالانی بدستور سانی و ارسال حرانغ عامره فلا توقف و اهمال بر سیدل
 همدویات و ضبط اموال و املاک قطب الملک و امیر الامرا و امیرانی آنها احکام
 . الا دناهر خان دیوان صونه و زود یاق لهذا اموال سند علام حسن خان
 موحذار گودهرة و سند رستم علی خان موحذار برودة از فاطم و صامب ضبط
 در آمد و متصدیگری بندر سورب از انتقال امیر الامرا نه بحسی الممالک
 ممر الدنیا خان مرحوم گشت و او پیر بنای آنکا را نه ششم الاسلام خان
 نام رد کرد و در سال هزار و صد و سی و سه در ماه ربیع الاول محمد امین خان
 باحل طبعی در گذشت و ناصر حلال القدر و رازب نظام اماک معوض گردید
 نا رسیدن او از دکهی عنایب الله خان نائب وزیر معزز شد همدران او ان
 مهر علی خان که در بندر کندهایب ناصر متصدیگری آنکا می پرداخت
 از کسبه سدن سید حسین علی خان و گورتاری قطب الملک چون متوسل
 بودن مبارزانه و داهر خان را ناسادات واقف بود تصور و گمان این که صونه و
 دیوانی نا آنها بحال نخواهد ماند جمعی از سپاه را وراهم آورده شهرت رسیدن
 فعل سدن دیوانی و بنای صوداری داده بعرم احمد آباد بر آمد و از استنهار این
 معنی نک گونه حلال در تحصیل برگذاف حاکمه شریعه و بددوسب نظام
 روی نمود - مهر علی خان بموضع نوة سه کروه بلده رسیده درول کرد - اعیان
 و متصداران رفته ملاقی سده نا بendarی گشت و سدید درمیلان آمد وراز یاق
 که نا رسیدن اصل اسناد درگاهی متعارض یکدیگر نباشد و مهر علی خان در بلده
 بخانغ حویس آمد از آنکا که شهرت فروعی از صدق نداسب بر خلاف در منع
 او استعفاء بendarی احکام صادر گشت حواحه عند التعمید خان که بحصور رسید
 نه منصب اقصی القضاة سر فرار گردید و موحذاری سورتبه از تعیز او سنوم شهر
 حمادی الثاني اسد ولی خان حشر مصاص الدولة که برتنگ امیر الامرائی رسیده
 مفتخر گشت و محمد سرف خان از طرف او نه بنای فوج داری آنکا آمد

حسم جهان بین قیصر و تارگسب - هر دو برادر بعد کنگاش صلاح وقت چنان دیدند که قطب الملک بدار الخلافه شاهجهان آباد رخصت شود و امیر الامرا در رکاب طغر انتساب ناهساهی بصوب دکن و مهم نظم الملک متوجه گردند - قطب الملک دستوری یافته بدار الخلافه ستاف و امیر الامرا رایات عالیه را بسمت دکن بر امر احب و یکدیگر منزل کوچ سد در ماه دیعده الکرام اعتماد الدوله محمد امنی خان مزاج امدس را که بغیر قصه نامرسته شاه سپید و تعلق هر دو برادر معترف دید فرصت یافته احاره دفع امیر الامرا را از پیسگاه خلوت و جهانداري حاصل نمود چندی از امرایان مدد حیدر علی خان و سعادت خان را همراه و نا خود همداستان صاحب و حیدر خان نام محل توانی را بدس کار مامور فرمود و او مانو کرده روزی در هنگامیکه امیر الامرا از حضور انور رخصت سده پالکی سوار با معدودی از ساگرد پدسه متوجه حمله حویس بودند در عرض راه اردر نارار نتمهید دادن التماس عرض احوال پیس رفته داد و همراه پالکی گشت خون او متوجه حوادث التماس گردید برحم نکرده که بر پهلویس رد کارش را تمام صاحب دستی رده پالکی را علطانده بر خاک هلاک انداخت و امر حلیل العدر وزارت اعظم به محمد امنی خان معوض گردید قطب الملک از معرف رویداد شهراده محمد انراهم انی محمد رفیع السل من حلد منزل را به سلطنت برداشته نا لسكر گران که در ایام معدود برر محسسی و بیس مراری و افرونی مصلحت مهم آمد بعرم انتعام بر آمد و درین طریق بلافی فریقین بسب داد و بس از ظهور جنگ سلطانی از تعدیرات آسمانی قطب الملک دستگیر شد -

جهان را نمایس چو کردار بیست روز دل سپردن سراوار بیست و حضرت ظل سدحانی مظفر و معصور بدار الخلافه رسیده بر اورنگ خلوت حلوس فرمودند و احکام مطاعه بمهر اعتماد الدوله بنا طمان و دیوانیان ممالک محروسه در باب نکالی حاگیر و یومیه و مدد معاش و دام انعام کلهم احمعین بدستور سابق بحال و برقرار دانسته برای اسناد مجدد مزاج نه شود و سند علیحده

خودها تمام داشتند و در آن حاکی می نمود او را تنها دیده فرصت نماند و بدو رحم حمدهر^(۱) کاری که برپهلویش ردگارش را تمام ساحب و از راه دریچه دیوان خانه که مسرف بر کوچه بود حسب نموده گلدانگ^(۲) بر قدم رفته بدر رفت و نا آگاه گشتی مردم رنگ پا خود را نماس رسانید - گروهی که نوکر بودند از اطلاع این امر معنی در همان شب پراگنده گشته بخانه های خودها رفتند و احرسب متعلقات و هم مومنان کپور حدد تصور آنکه کسی آگاه نگردد لاش او را برداشته برای سوراخیدن بر دروازه شهر آورده انتظاری فتح الناف داشتند که کسان بهمداری واقع شده ملایع و مزاحم گشتند و آنها نفس او را انداخته بدر رفتند و نا بکپاس و دم از روز بر آمده افتاده بود آخر الامر بر حسب بهمداری برده اس دادند *

بقتل آمدن امیر الامرا سید حسن علی خان و گرفتاری قطب الملک و تقرر وزارت باعتماد الدوله محمد امین خان بهادر و صدور احکام و ضبطی اموال سید غلام حسین خان و رستم علی خان در احمد آباد

چون خبر کشته شدن سید عالم علی خان و متصرف گشتی نظام الملک حکمته بنیاد اورنگ آنا را در اولی که معدوم محمد دیکو سر انفصال یافته بود در مقامات مستقر الخلافه اکثر آباد نسمع قطب الملک و امیر الامراء رسد روز روس در

(۱) با دال ابعده بر وزن حنجره سلاحی است که آنرا در هندوستان کنار گویند و اصل

آن حبس در معنی پهلوشگاف - برهال *

(۲) آواز کسب شایوان و معرکه گنوا و امانال آنها نامند - برهال *

بقتل آمدن کپور چند بهنسالی نگر سیتهه باشاؤه

انوپ سنگه نائب صوبه

کپور چند بهنسالی نگر سیتهه که از دارالخلافه آمد چندی نزد عدد الکبید حان در سورتهه بود درین ولا که او روانه در گاه والا گسب کپور چند نامحداند آمده نامر سیتهه پیام ورزد - ازانکا که نائب صوبه بنابر احد و حر مصادات ندکا و تهم روز سکنه شهر دسب تطاول دراز ساخته مصدر اید و اصرار رعایا و برایا می گسب *

آنکه ندارد دل رحم پریر تهم پسمینه بهد بر حریر

وای بعلب رئیس مایع و مراحم این امر بود بهنداری بنابر رفایع و موافق مهارحه نا طب الملك و امیر الامرا که خاطر داسب او را ریاده مرعی داشتند نحد عره سد مدع ندیر می گسب و او را مغل خود پنداشته در عدد دفع او در آمد کپور حدد نقرس دریاب اراده نا صوانس نموده از آمد و رب بهدر پا کسده قریب ناصد کس از سوار و پیاده بی روزگار نوکر ساخته بدور حانه حویش مرود آورزد - و اکثر اوقات باطهار پرستش نتخانه که در بهرام پرور رافع بود پیاده پا آن جمع را همراه گرفته می شناب - هرگاه حفا پیشگان از حدا بی حمر ماروار مردم آرا یکی از ناشدگان را گرفتار ساخته می بردند او جمعی را فرستاده از بین طریق نه عطف و ربردستی خلاص می نمود - ازانکا که در مزاج او شورش و رافعه طللی مخمر بود ندرشتی و سبب گویی لب می کشود - قریب یک ماه باین و تیره * معصی گردید - بهنداری از راه حدیعب که حدد مارواریان مسهور اسب حواحه بخش نام از همراهیان خود را بقتل او مامور صاحب - و او خود را بلداس فامدان بلدس ساخته حطوط چند جعلی بنام کپور چند در سب کرده در پردۀ ظلمانی سب نا خود نکانه اش نزد مصا را وقتی رسید که او برحاسنه ناندرون حانه می رفد دران اثنا پیش آمده حطوط را داده مسعول حواددن صاحب - چون مستحفظان هر کدام مکان

ده هزار سوار حرار نه بدر مدارک سورب روانه سار و داسه ماله یک یک و نیکه
هزار روپیه درماهه آن فوج از سرکار و الا از حرانته عامره صونه هرگاه ده هزار
سوار موحودی مهراحه روانه بدر سورب سوند بعد ملاحظه تعداد ماله نماه مبرسانده
ناسد و آر حمله آنها پنج هزار سوار موحودی در بدر سورب و پنج هزار سوار دیگر
پادیده گروهی آنها بر معابر و مداخل حدود قرب و حوار که راه در آمد مخالف
متصور ناسد امام و زرد - چون از معروضه انوپ سنگه بهدای نایب ناظم
بوصح پیوسته بود که اکثر نوپا و رنورکها سوکار و الا و سورب و نا بود که در بلده
اسب مریم طلب سده پنج هزار روپیه تنخواه سد و نرحم افسر عذور
یاف که ناهر خان دوان نا جمعیت سه هزار سوار و هما بقدر ماله عاله
نه بدر سورب سناخته در احتیاط معابر و گذرگاه حدود صونه مراسم حفاظ
و تدوین نه تعلیم رساند که احدی از مخالفین را آن طرف عور در صونه
نه شود - و وجه مشاهره سپاه از حرانته عامره تنخواه دهد و احکام و ادریس
ناک عر ورود یاف چنانچه از روی دستکاپ دیوانی یک لک و هشتاد و یکه هزار
روپیه انوپ سنگه بهداری و چهار لک و بود و دو هزار سی صد هشتاد و سه روپیه
ناهر خان در وجه مصارف ایس سنان از حرانته عامره گرفتند - ناهر خان - معصوم
علی ولد کاظم بیگ را رساله دار معزز نمود و از اصل و اضافه منصب هف
صدی داف دو صد سوار بلا شرط و خطاف کاظم بیگ خان و بنانه داری موده
تکونر کرده نگاهداس سپاه بر داح و بصوف بدر سورب راهی گشت
بعد چندی که وارد سواد بدر گردیده مقامات داش حدرحک نظام الملک
و کشته سدن سید عالم علی خان را سنده باحمدآناک معاود نمود - از بفر
نصی از معبران مسموع گشت که گرنس ناهر خان آن وجه را از روی روانه
حعلی که خود بنام خود درس کرده بود موده اسب و در تاب بی دخل
ساختن گماشته و نایب نگار و سوانج نویس که در محالاب سائر سسته بودند
حسب الحکم بدوان صونه رسید - همدران او ان عدد الحکمند خان فوحدار سوزتبه
بغیر امری روانه در گاه معلی شد *

مراحل و منازل نواح شاهي رسیده ورود آمد - روز دیگر مهر علی خان و معصوم علی در یک هوده قبل سوار سده بافوح آراسته و روح الله خان برادر ناهر خان و متصدیان نادرشاهی و متصداران متعینه صوبه باستقبال ستافته ملاقی گردیدند و بنداری نعلقه بهدر داخل گشته به تمشید مهم بر داحب ناهر خان عرضی متضمن رسیدن بافغان بنداری و تصفیة راه و گرفتن محکمه از رهنمندان و مدعی داشتن با بنداری در محافظت نلده و تعید حسن سلوک با سکنه بحصور ارسال داسب پس از روز چند بنابر محاسبه و احراحات سه بندی نائب ایام بنائب بنداری را با مهر علی خان گفتگو رافع سد و از طرفین کار بناحوشی انکامید - از انکا که او بنابر حفظ آنرو جمعیت خوب با خود داسب بنداری موقوف بر وف داشته می گزرانند - مهر علی خان بودن خود را صلاح و ملاح کار ندانسته به بندر کدنهان که متصدیری آنکا بدو تعلق داشت رف و منصب فصلی نلده از تعدر عنایب الله نعلانی مستعد خان برادر اصبی العضا - عند الحمید خان معزز گسب - همدران آوان معدمه محمد بنکو سیر در مستقر الکلاوب انعصال یاب و صوده داری دار العقی اوحین از تعیر نظام الملک به سد دلاور خان معوض گردید و نظام الملک حصو طلب سد از انکا که او بنابر محالعب اطمینان دداشت صلاح رفتن حصو دمی داسب - بصوب دار السرور برهان نور راهی گسب و در انکا با سد دلاور خان که بعد اطلاع رفتن نظام الملک بموجب اشاره امیر الامرا به دنبال شتافته بود مضاف داده گسته افتاد و نظام الملک عازم حاکسته بنیاد اورنگ آباد شد - سید عالم علی خان برادر راده امیر الامرا که بنیاب سرداری دکر پیام داسب ازاده نظام الملک را در یافه بهرام آوردن سپاه اشتعال وزرید، حقیق حال را با امیر الامرا نگاش لهدا طب الملک و امیر الامرا بعرض افسر رسانده معزز ساختند که ناهر خان دیوان صوده هدوئیات پنج لک روبیه از حمل محصول محالات حالصه شریعه از مال و سائر صونع احمدآناد بحب مضاف سپاه درد سید عالم علی خان ورودی بخاکسته بنیاد فرستد و مهارحه ناظم صوبه فوح

سختی که از آن حمایه روانه حاله سرینه در باب نهخواه نومیه حود حاصل کرده ناسد از حرانه عامره نهخواه دهد - همدرا انام حکم جهان مطاع واحب الاتباع کرامت صدور باب که احرااحاف محفل سب دواردهم حضرت رسالت یدانه سند المرسلین رحمه للعالمین هر ماه در هر صونه یک صد و دوارده رویه معمر ناسد درین باب حسب الحکم دیوان صونه رسد که نا معمر سدن متولی اسی امر حیر نافعان فاضی و ارباب شریعت اظهار سرانجام می داده باشند و منصب قضای دلدۀ از - بعد حیر الله حان بغاضی عذاب الله که در حضور بقوص یافته بود رسیده دحل کار گسب و در سال هزار و صد و سی و دو حکم و الا در باب سرانجام ملفوس خاص نک لک و هسب هزار و پانصد رویه در صونه احمدآناد دیوان صونه رسد که سال نه سال نمصددن فرمایش نهخواه می داده ناسد و داروعکی حیره ناصانه از بعد فتح الله بابو المعاهر حان برادر سیم الاسلام حان معمر گردید و برای خرج مجلس سب نارد هم اسوه المتعین عوث صمدانی محی الدین عدد القادر الکسبی الکیلابی در هر ماه بیر حکم سد که یک صد و یارده رویه احرااحاف آن سب دیوان صونه نهخواه می داده ناسد و همدریس سال همدویات چهار لک و هسب هزار رویه از محصول مکالاف حاله سرینه روح الله حان نائب دیوان صونه نهخواه ارسال داسب و فرج بیگ حان گور بردار حقه سراولی ارسال حرانه و کاعد نهشکش رمدانوان و مطالبه منصب داران آمد *

رسیدن انوب سنگه بهنداری نائب مهاراجه

اجیت سنگه و آمدن ناهرخان دیوان

در ماه حمادی الدانی سال صدر انوب سنگه بهنداری نه بغائب صونه فرساده مهاراجه احب سنگه نافعان ناهرخان دیوان صونه و سید علام حسین حان موحدار گودهرة و تهاسره و سید رستم علی حان نهادر موحدار مروده و مطلب حان موحدار کری و سیرالدین حان بحسی و وفائع نگار ار راه ما روزار بعد مطع

گستر حصرت محمد روسی احترام مری و منجلی و مدوز و معلی گردید بمقتضای
 حفظ فوائدی خاندان حریل و اقتصادی حرم فواید دودمان حلیل گورگانه حرم
 محکم مکرم قوام زیب بغداد و رتبت ایزاد ناف که می بعد اسم مبارک را
 محمد ساء بر مناسبت سلطنت آئین دولت بد و منعم گردانند و جمیع
 مستندان اسعال خلعت و جهانداری و مناسبت اعمال سلطنت شهر یاری اولاً ادای
 سکونت حدت ایرد مسکوت را در بخت اسداه و خلوت این دولت اند مرصود
 د بخت در تعدیم آن وارم مناسبت بعدر توان نکا آورد و نادماً ترفیه و تسلیت حموز
 خلعت را و تسلیت اسرعی حالی خلعت انگشته در بر مناص مواد آن دفعه از دفاتی مدیا
 و نامرعی نگذارد ناید که آن وزارت پناه در وفق حکم محکم بعمل آورد و خدمات
 حر و کل مردم اهل کار بدستور سابق نکال و وجه معرزی تنخواه دران بر طبق اسناد
 بدست معر و مسلم دانسته هر کدام را در حدیل کار دادند و وجه طلب طلبنداران
 را موافق صلیقه تنخواه مدداده ناسند و بعلت اسناد مجدد مراحم نسود درن
 ناف تا کند دادند و بر در نکالی جاگیر و خدمات و یومنه و مدد معاش
 و دام انعام کلیم احمیین بدستور سابق و عدم مراحم طلب سدد عهد مبارک
 حکم اقدس عر ورود یافت پس از ورود احکام مهر علی خان نائب صوبه
 و روح الله خان نائب دیوان و ارباب تحریر و بندهای نادشاهی مدادی نام
 مبارک بلند آواره گرداننده صعب و کبیر و برنا و پیر را از خلوس اند فرین محتر
 ساحدد و خطب بخواندن خطب طینه نالعات همایون رطب اللسان و عدب
 انبیا گسته پایت مدبر را مرتبه برتری داد و چهره طلا و نقره منعم سکته مبارک
 بهای تازه و رتبه بی انداره نعم رساننده اعتبار رواج افروخت حددی در آعار خلوس
 این بیت مسکوک گسب *

سکه رد در جهان ر لطف اله نادشاه زمان محمد ساء

من بعد - سکه مبارک محمد ساء نادشاه عاری - فرار یافت خون پس
 از موقوف شدن احد حریه در ناف یومیه داران حران حریه روانه صادر سده بود
 که از حران عامره تنخواه می داده ناسند درین ولا فرما شد که یومنه

علی خان نکصور افندس ناریاب شده معدومات صدر را تعرض رسانند و بدرجه احباب معزول گردید و در همان روز ضروریات سواری و عنبره مهیا گشته تسریع متوجه مسافر الکلاوب شدند و رزاق و امراء شرائط استعمال و لوازم تهیهی بها آورده پانزدهم سپهر دیفعدۀ الکرام که مطابق هزار و صد و سی و یک هکتاری بود بر حسب موروثی احلاس فرموده خود را محمد ساه ناساه ملقب ساحمد نظم چو مرگ افگند افسری از سری - بخت آسمان بر سر دنگری - همان است این چتر ضروره فام - که گردید گردِ سر سام و حام - و نعطای خلایق فاحره و دوار ساف متکابرۀ قطب الملک و امیر الامراء و عیبه امرا دل را معتصر و سر بلند گردانیدند و دستور ساقی امر حلیل القدر و راز و امیر الامرائی نقط الملک و سند حسن علی خان نقوص یامب و معمر سد که آغاز سال حلوس مبارک را از اندمال محمد فرج سیر محسوب نمایند و مناسیر مطاعه و احکام واجب الانقیاد بجمع صوبداران و فوجداران و دیوانیان ممالک محروسه در بوید مسرت حاوید سرور آرائی نندگان حضرت سرف صدر نام و صوبداری احمد آباد دستور ساقی بهارچه احیب سنگه و دیوانی ناهار خان بحال ماند و مهر علی خان به منصب امور نظام بر داحت *

نقل حسب الحکم در سریو آرائی بنلم ناهار خان

دیوان صوبه

دریں زمان میمنت افغان که بفصل مفصل بی همتا و کرم مکرم حل و علا سریر خلافت مصر و کریاس^(۱) گردون اساس باحلاس نص اقتباس سلطان السلاطین حاکمان الکوامس قدر مدبر بیضا صوب طل طلبل ایرد بی نبار نائب بدل کرم کارسار جهانسل سکندر تمکن حاکمان سلیمان نگن رافع لوی عدل و احسان و دافع بنای حور و عدوان داری معدلب بروز فرمان رایی مراد

(۱) نکسر اول بروز الناس دربار ناساهان و امرا واعیان را گویند و کلناس بر آمده -

سلطنت حضرت فودوس آرام گاه محمد روشن اختر ملقب به محمد شاه بادشاه و صوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و نیابت مهر علی خان و دیوانی ناهر خان نائب روح الله خان

حوس در آن ایام بعد شهادت نادرشاه شهید و ارتحال نادرشاه حب آرام گاه
محمد رفیع الدیجات محمد نیکو سرمدیه محمد اکبر نادرشاه در قلعه ارک
مستقر الخلاف اکبر آباد معتکف بود درین هرح و مرج مردم احسام قلعه را
تا حدود رمی ساخته داعیه خروج نمود و ناگزیر راحه ها و امرا که یک گونه از رویداد
مقدمه نادرشاه شهید از قطب الملک و امیر الامراء عمار آلوده خاطر بودند نسوی
حدود دعوت نموده دوست و از بعضی حقه مراسلات بمیان آمد و این راز
سر بسته به ملا افتاده زبان رد خاص و عام گردید محمد نیکو سرمدیه قلعه را استحکام
داده علم سلطنت بر افراخت - بنابراین رفع این هنگامه قطب الملک و امیر الامراء
در رکاب حصر شاه جهان نادرشاه با لوازم توپخانه از دارالخلافه شاهجهان
آباد به آمده متوجه مستقر الخلاف اکبر آباد گشتند و جدی در محاصره
و جنگ توپ و تفنگ و بستن مور حال در آنجا توقف واقع شد درین صحن
در او احرشهر سوال رحلت شاه جهان نادرشاه روی داد لهذا قطب الملک
و امیر الامراء به سعد نعم الدین علی خان برادر خود که به صوبداری
دارالخلافه مقام داشت بوستند که یکی از شاهزاده های والا نراد را بر حناج
استعمال بدین صوب عازم گردانند که تشریف اروانی داشته سربر آرای سرپر
موزونی شوند از آنجا که تعدیر ارلی و مسیت لم یرلی بدان پیوسته بود که بدگان
حضرت پدر قدرت محمد روشن اختر این محمد جهان شاه بهادر بن حضرت
حاجد مغرل بر اورنگ فرمان فرمائی زبون افرا شوند بنابراین سید نعم الدین

سپهد معمر سده دَرِ نَاف رساندن آن از حرانۀ عامرۀ صوبۀ احمد آباد نروانۀ تنخواۃ و زون یوب و حبیب ارسال بیع لک روپہ زر حدرات کہ در عہد ناساۃ سپہد نداروغی محمد حقیط حان معمر سده بود منجمت آن سہ لک روپہ حوالہ سده برای دو لک روپیہ نافی و ارسال داسنی نہ بعدر سورت نرد داروغہ حکم معلی صادر گسب و سہ ہزار روپیہ حسب الائمنس منرحملہ معطم حان حاجکانان بہادر صدر جہاں صدور الصدور در رحۃ انعام سبح محمد عوب معلم حاج ساکی مکہ معطمہ از حرانۀ احمد آباد تنخواۃ سد و نرد در ناف نکالی جاگیر و یومہ و مدد معاس و دام انعام کلمہ اجمعین بدستور سابق و عدم مراحمب آوردن سعد معدود حکم قدس نورارت پناہ رسد *

آغاز فساد پیلاجی گایکوار مرہتہ در نواحی بندر سورت

ہمدراں اوان پیلاجی راوگانوار مرہتہ در نواحی بندر سورت سر نفاذ برداستہ بناحب و تاراج دہات دسب طاوول دراز ساحب شیخ الاسلام حان نائب متصدی آنجا سید عافل و محمد پناہ را نا فوج بمقابلہ و مدافعہ یعنی نمود بعد جنگ محمد پناہ رحمی سده بدسب مرہتہ گردنار آمد و معطعی دادہ خلاص سده اراں انام نلاجی سال سال مکرر ندان صوف آمدہ موضع سونہرہ معمولہ نو کورہ مصاف سرکار سورت را منصور گستہ مسکی فرار داد و ہم دران سال چند ارانہ جنس اندرسم کہ از بندر سورت احمد آباد می آوردند نہ گرز دریای مہی کولیان آنجا عارب نمودند لہذا مہر علی حان نائب ناظم نک لک و بیخ ہزار روپیہ بموجب محصر مہر اعلیٰ و نندہای ناساھی و دستک دیوان صوبہ از حرانۀ عامرہ گروپہ نگاہداسب سپاہ نمودہ نہ آنها لسكر کسند و مس حملہ آن اندجہ بوانسب جنس معرونہ را از کولیان گروپہ بمالکان مسرد صاحب و صامس عدم نمود گروپہ معاود نمود *

ظل طلیل مرحمت حصرت آفریدگار رب و ربیب ناره و بهای لے اندازہ یاف
 و در همان امکنه سعادت لعمه حکم جہاں مطاع آفتاب شعاع بیزایه صدور و کرامت
 نعت برپوش کہ می بعد نعت ہمایوں و اسم مبارک مقدس را در مناسبت دواہ
 و نگین سلطنت ساع جہاں ناساۃ منعب و منعس گردانند و چون ہمگی دست
 حق طوبت مصروف برافہت کافہ انام و امس و امان حمہور حواص و عوام
 اسب تکمیل ناطمان و موجدان و دیواناں ممالک مکروسہ و کارپردازان مہماں
 سلطنت اند وریں فرامین مرحمت آئین و احکام گیتی نظام برنگارند کہ جمع
 بندہای ناساۃ را از روی فصل و کرم نہ تمسب مہماں و خدمت مفعولہ
 دستور سانی نکال فرمودیم باید کہ در پرورش رعایای عال گزار و رفاهیہ عربا
 و مساکین و حمایت مسافرین و مترددین و قلع و قمع فساد و تعدیہ سرکشان بلاد
 توحہ وافر و سعی تمام نگار برد لہذا حسب الحکم الا علی معروض تحریر می آید
 کہ شکر عیایات و مراحم ناساۃ لہذا آوردہ بخاطر جمع بموجبی کہ از پیسگاہ فصل
 و کرم ارسال شدہ در بخدمت تعدد نمایند و در مکانات دار الصرف صونہ
 احمد آباد حدس طلا و نقرہ و غیرہ را بمضمون سکہ مبارک کہ در ضمن برقیم یافته
 مسکوک گرداند درین باب از پیس گاہ خلاصہ تاکد داند - شرح ضمن بموجب
 سکہ مبارک کہ در حضور اقدس مسکوک شدہ آنکہ سکہ مبارک ساع جہاں ناساۃ
 عاری و ہمیں مضمون تمام نائب ناظم حکم وزوز فرمود مهر علی حان نائب
 نظام از طرف مہاراجہ اخیب سنگہ کہ صونہ نکال بود و روح اللہ حان نائب
 دیوان صونہ ناتعاق دستہ مہادی نام آنکس صرف بلاد آوارہ ساختند و در دارالصرف
 نالہات ہمایوں طلا و نقرہ تمام عیار گسب و در حسب الحکم والا در باب نکالی
 و استقلال خدمت دیوانی و داروعلی و کروزہ گری کثرت پارچہ و غیرہ کل محال
 سائر و امینی پاندہی صونہ احمد آباد و موجداری برگنہ پٹلا و دولہ مصاف صونہ
 مذکور دستور سانی تمام نادر حل عروزد یاف و نیز حکم صط خانہ کنور چند
 مہسالی جوہری ناتعاق نائب ناظم و نقرہ متصدیان ناساۃ دیوان صونہ رسد -
 دہ ہزار و ہستصد روپیہ در ماہ مہارانی دختر مہاراجہ اخیب سنگہ محل ناساۃ

سلطنت محمد رفیع الدوله ملقب به شاهجان بادشاه و صوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و نیابت مهرعلی خان و دیوانی ناهرخان نائب روح الله خان

چون حضرت حب آرام گاه محمد رفیع الدرجات ناساه که از سلسله عارضه نب
دو داسه ا. ا. ا. که مسدب ایردی بدان پدوسه بود که در او احرا نام رندگانی
چندی به حکم دسندی سلطنت کامرانی نمادند بدسند سهر رحب المرجح
فرمانروائی ملک فانی را خبر داد گفته به مملکت حاودانی انتعال فرمودند
و هنگام ارتحال بدادر اورنگ آرائی برادر مهنی خود محمد رفیع الدوله نورزا و امرا
وصیب نموده بود بدادران بدسند سهر مذکور روز سنده بر سر در خلافت و جهانگانی
احلاس فرمودند و بدسند و احکام درین ناف ناطلمان و دیوانیل ممالک معروسه
سرف صدور یافت *

نقل حسب الحکم اقدس در تخت نشینی بنام ناهر خان دیوان

آنکه بدعتضای حکم نالعه الله تعالی که منکعل صلاح عالم و عالمان و موحد
انظام جهان و جهانان اسب بر طبق وصت ناساه حب آرام گاه عارج معارج
درجات علین صاعد مضاعد روصاف فردوس برین ساه رفیع الدرجات طاب ثراه که
سریر سلطنت بدکوس مهنی برادر نامدار والا معدار مرنی سود بدسند ماه رحب
بر سر سنده رفب طلوع آفتاب بحب سعادت رحب سلطنت و کسور کسان
بدکوس جهان افروز بادشاه دین ناه فرارنده قدر و دولت و افعال فرورنده سمع
عظم و احلال - طرار حتر همایون - رونق دیهیم گوزگانی - حافان سکندر منرب
حسرو سلیمان مرتب خلعه داد. دارای عدالت گستر نائب مداف پروردگار

سپهر حمادی الدانی سال مذکور مهر علی خان بموجب حکم عمل آورد و ازان تاریخ تا ایوم دیگر احد حریه در هیچ عهدی معز نه گسته اسب و ندر حسب الحکم والا بدیوان صونه صادر گسب که خدمات احدانی که در عهد حضرت حلد منزل و اناه فرج سیر معز سده و در عهد حلد مکل نموده موقوف - لهدا طلب حن نبوت صونه احمد آباد و ندر مبارک سورت موقوف گسب - که دیگر تا اکلوس نبوت نرس معز نه شده اسب در سپهر شوال اس سال روح الله خان نرادر ناصر خان نه دناست دیوانی از حضور رسیده دخیل کار شد همدران ایام که یک گونه علالت رو نگانی آورده بود نادران نائب ناظم دو نفر از رئیسان عله فروشان را شکم دزیده برستر بسته دوز سپهر گردانند و این معنی ناعب عدوت دیگران گشته چندان گرانی نسد و اشرف علی خان پسر خود را نادر بدونسب و گرفتن پیشکس رخصت کرده معصوم علی ولد کاظم ننگ را رساله داده همراه نمود - آنها نسمب صلح دریایی سانر تا موزی و میکویچ رفته بعد چندی معاودت نمودند و متصدی گری ندر سورت و حراسب قلعه سرحد رام نگر از تعذر حیدر علی خان نه مدوی خان معز شده بود و نعمل در پیامده من ابتدای فصل ربیع مذکور نکل سال صدر نگماشته امارت و ایالت مرتب حسب و شوک مرتب بخشی الممالک امیر الامراء نهادر فیور جنگ سپه سردار سد حسن علی خان تعویص یاف چنانکه سد نایب آنجا نه سیح الاسلام خان رسید او دن انصوب شتاعت و متصدی گری ندر کدهایب مهر علی خان مرحوم گردید اشرف علی خان پسر خود را نائب معز نمود - سانر معز شدن رشید خان نعدوان نامه نری والی ایران نالخته حواهر و اسنان و رسیدن او نه سورت نعرم روانگی رم رده کلک بیان گسته نادر فساد حواج مسقط که راه چهارات ندد افتاد در ندر مذکور توقف نموده بود - دزین والا حسب الحکم والا حواهر و ندره را نه کسان مهر علی خان سپرد - چون پرکنه نهروچ در عهده حواجه عدد الحکمد خان و بموجب حکم محصول آنجا برسدیل هندیات نحصور میروپ - برای عدم مراحمب ایصال زر در حرانه احمد آباد ننام دیوان صونه حکم وزود فرمود *

که درین ولا حکم جهان مطاع آید سماع کرامت صدور نام که حاجتر متصدان
 سرکار والا کلام احمدی از پسر گاه خلافت و جهانداری بدستور قدم نکال و در قرار
 گردیده به دیوانان علمی گردد که محالاب حاجتر داران بدستور سانس نکال
 دانسته بعلب سدد محدود عهد سعادت مهد مراحم و معبرص نه سود و ادنی
 مضمون مورد که سکه معبر شده بود رها مسکوک نمودند - رد سکه بپند نا
 هزاران برکات - شاهدسة بکرور رفیع الدراجات و دهم حمادی اول دیوانی صوبه از بعد
 مهر علی خان نامندی برگده پتلان و دوله و فصنه دوحده از بعر حدر علی خان
 که در سپرد از بود دار و علی و کورزائی کثرت پارچه و محال سائر در پیسگاه
 خلافت و جهانداری ناهر حال که از اصل و اضافه سه هزاره داف هزار سوار سرفراری
 یافته و واسطه گف و سعود امور مهاراجه و طب الملک بوده اسب معبر و معوض
 گست و تا رسیدن روح الله خان برادرش بعدوان دباب سپرد مهر علی خان گردید
 و حسب الحکم اعلی بمهر طب الملک یمس الدوله از قرار یازدهم سپهر حمادی
 الاول سده احد خلوس در باب معافی احد حربه دنام ناهر حال وزود
 یاف *

نقل حسب الحکم در معافی جزیه

آنکه رفعت و معالی یدناه وزارت و کفایت دستگاه ناهر حال محضر ناسدد
 درین ولا سده بهمر امارت و ایالت مرتب حسب رسوک مبرک عمده
 الملک بحسی الممالک امیر الامرا نهاد و دروز حدک سبه سردار دفا رسده که
 در باب معافی حربه بر طبق التماس امارت و ایالت مرتب راج و احسن راجه
 احیی سبک معروض مقدس معلی کردند حکم محکم فاسم سرف صدور نام
 که معاف اعتبار نماید - لهذا حسب الحکم والا علمی منگردد که آن رفعت دناه
 درین ماده بر وفق حکم معلی بعمل آورده متصدان حربه احمد آباد و محالاب
 متعلقه صوبه مذکور را بی دخل سارند و احتیاط بلع نگار برد که احدی
 مراحم بشود - درین باب از حجاب عالمیان مأف تا کند اکند داند چنانکه پنجم

سرگرم گردید - محمد بهادر ولد صلاح محمد خان نانی را موحداً کرد معزز صاحب و دیوانی صوبه از تعمیر حیدر علی خان از نسب و دوم ماه مرتباً از ابتدای فصل حریف است ثل سال مذکور بمهر علی خان تعویض یافت و حسب الحکم در ذل اورنگ آرائی نادرشاه محمد رفیع الدرحاف بمهر قطب الملک یمین الدوله سید عبد الله خان بهادر طغر حاکم سپه سالار یار وفادار مرموم بهم رفیع الدانی سده احد خلوس والا سرف صدور بنوس *

نقل حسب الحکم

رفت وزارت پناه - سعادت دستگاه مهر علی خان محفوظ ناسد - حکم چهار مطاع آفتاب شعاع بدنگان حضرت پدر و پدر سلمان سوک سکندر حسم - مؤسس اساس خلافت و جهاداری - مروح روح سلطنت و اتحاداری رحمت اعم آمیزگار - فصل اتم درگاه دادار - حضرت حلیمه الرحمن - ظل سبحان نادرشاه عاری محمد رفیع الدرحاف سرف بغداد عرایزاد یافت که چون فرح ستر نسبت جنوبی که طاری حال او سده بود از حادث اعتدال انحراف ورزیده اداهای خارج که خلافت طریقه سلسله علیه تدموزیه است بنیان می آورد - نگرانی کردار ناهموار خود رسید و اورنگ خلافت و جهاداری خلوس میمند مانوس ریب و بهاری تازه یافت - ناید که احکام گیتی نظام حکم ناطمان و دیوانیان ممالک محروسه بر نگارد که در تمسیر مهمات انتظام و معاملات صونکات و اطاع بعلهات خودها دستور سانی باستقلال تمام بهرآورد و نوعی صط و ربط و تدوین نمایند که سایر رعایا در مهاد امن بوده بحاطر جمع ندعلی دولت اند مدب و کسب و ندسه خودها مشغول باشند و حسب ندعی امویا از حال صغفا کوتاه گردانده امیدوار تفصلات باشند لهذا حسب الحکم اعلی نگارش می یابد که آن وزارت نداه شکر این همه تفصلات و نوارسات بی پایان نازگاه خلافت و کامگاری نداه آورده بر طبق حکم محکم بعمل آرند - درس ناف از حداب جهاندان مآف تاکنند دادند و بیز حسب الحکم والا در نکالی حاگیر منصب دازان ووزد فرمود

سلطنه محمد رفیع الدرجات بادشاه و صوبه داری مهاراجه اجیت سنگه و نیابت حیدر قلی خان و دیوانی مهر علی خان و ناهو خان

بدان بعضی معدمات که ذکر آن مناسب این اوراق که مدخصر بر رویداد
و سوانح صوبه احمد آباد است بیست میل ناساۃ محمد فرح سید و مطب
الملک و برنا موافق ظهور آمد و امیر الامراء سید حسن علی خان بهادر که
دران ایام سر داری ملک دکی پیام دست از وفوف سوء مزاحی ناساۃ نا برادرش
نا لشکر گران و بالاحی راو مدارا الامهام راجه ساهو را نا پنجاه هزار سوار مرهته همراه
گرفته دنا الکلاب سدای و محمد فرح سیر را معتکف ساخته شهادت فائر
گردانند *

* تب *

وفا را خاک ره کردی حفا را بر فلک بردی

نه سرم از خلق وزیدی نه پروا از خدا کردی

و محمد رفیع الدرجات این محمد رفیع السان بن حضرت خلد منزل هشتم
سهر ربیع الاول سال هزار و صد و سی و یک بر تخت سلطنت اجلاس فرمود
و احکام مطاعه مستملین حلوس مبارک و نظم و نسق ممالک محروسه بنام ناظمین
و دیوانیان صونعات صادر گشت آر اندکاه در هنگام تبدیل سلطنت مطب
الملک مهاراجه احب سنگ را بصوبداری احمد آباد امیندار گردانیده رفیع
خود ساخته بود در در ولا حسب الحکم اشرف در باب بدای صوبه نا رسیدن نائب
مستعل از طرف مهاراجه نامرد مهر علی خان که عمده متصداران معینه صوبه
بود و زود نائب حدانحه او پنجم سهر ربیع الدانی دخیل کار گسته هنگام شب
چراغان حلوس مبارک را بر عملات کاریر نارار نمود و نه تمسند امور مهم نظام

۱. کتاب و معارف آگاه شیخ علی سرهددی و ناصر روبیه سید احمد از مردان
مدوة اعزازی ساز و حبه ادبی قدس سره از حرانگ حریق صوبه مکوه گردید
و خدمت امینی کثره پارچه از عبد منازهیم سند فتح الله نویس یام و از
معروضه مکروه خان و فائز نگار نصر افند رسد که سند حامد از مردان حضر
مکتوب عالم که حبه بهبیب حلوس نداد عدم استعداد و مکاتره راه بتوانس
نصیر رسید و از معمول قدیم هرگاه در عهد پیشی تفریب گزارش تهدیب و
عند حلاف رسیده اند حلب ناحیه و هرار و ناصر رویه نقد و سه هرار رویه
میم ماده فل نا نقد فل عظامی سده ایدا حسب الحکم اعلی ایام دیوان
صوبه عادر سد که سید را سامان راه عذر صورت داده روانگ درگاه ساز چندیکه روان
گردید سابقه روان شدن عدد الحمید خان و سند عقید خان ندرگاه معلی و م رد کلک
بیان گسته چون حوایی مذکور مستقر الخلافة اکثر آباد رسدند سند عقل حال
نصوبه یتنه نبرد سر بلند خان رف و عدد الحمد خان نصیر سابقه در اندک
ایامی نحو حداری سوزنه ساز ار سده مراجعت نموده نصیر بلده رسد و نگاهداس
سببه نموده روانگ آباد گردند و سند حامد ملارمت رسده دستور معهود نقد و ماده فل
یافته رحص انصراف یاف و تولک درگاه مدوة الواصلین احمد کنه قدس
سره نبرد مقصود گسب حندر علی خان نداد مکتوب صلح در ایام مهی
و تدعیه و نادیب متمردان و کولیان پرگنه نموده محالات آنطرف کظم حال حلف
خود را ناری رگه ناتیه داس دیوان نائب معبر نموده بر آمد و چندینی دران نواحی
نامور مرحومه و داحب که از روی نوشته حاف و کلای در بار دولت مدار واصی
گسب که صوبه از مصام الدوله تعبیر شده لهدا نه کظم خان و زلی رگه ناتیه داس
نوش که محرران دفتر دیوانی را نادر مرتب نمودن نسبت ایام دیوانی خود
ناتمامی احمال و انعال و تدعیه و لکعه نه نموده رساد و عربی خان عرف محمد
میرور حالوری موجدار پالی پور را نا رسدن ناظم صوبه منصوب نکعت و حراس بلده
نائب مقرر نموده - کظم خان عز سهر ربع الاول از احمد آباد بر آمد و عربی
خان از پالی پور رسیده داخل گست میر مرتضی ایلچی و رشد خان نامه بر والی
ایران تعام یکدیگر در همان ایام از احمد آباد روانگ مدر سور سدد *

محمد بیگ خان تارگی گرفته بود نکوتر نموده فروز آورد محمد عد الله
 برادر موسی خان که بعنوان مهماندار با ندر سورب از حضور نعین و همراه بود
 از آنجا که پنج هزار روبه در وجه انعام او مرحمت شده و دو هزار روبه از حرانه
 اندوز محل عطا گردیده سه هزار روبه نامی را پروانه نکخواه تر حرانه عامره بنام
 دیوان صوبه رجوع نموده گرو و همدیس سال رسد حال از حضور معلی حبه
 نامه بری با برجی از حواهر فرد رانی ایران نعین گسته بود راز گسب که از
 ندر سورب نرا چهار روانه سود و ندر حکم اسرف ندمع دیوانان صوبه حاف صادر
 شد که هرکه از اهل خدمات بر مکان خدمت خود حاضر نداشت و گماشته او بوده
 ناسد نندخل سازید - چون شریف سعید سرف مکه معظمه راد الله سرفا و تعظما
 و دیعب حناف سپرده سرف عد الله سرف انجا معرر گسته بود درین
 ولا حاحی صالح نام را بطریق ایلکی با پانده راس اسپ عربی نراد و نامه مسدل
 بر ندر گرش ندرس و ندر حواس معرر سد سالانه یک لک روبه ندرسور پدر بنام
 خود نموده بود بعد از گذشتی نامه اسپان از نظر امدس سالانه از حرانه ندر
 سورب ندم او معنی گسب و برای رساندن نکخواه سال حال مصکوب حاحی
 صالح ایلکی بر موسم روانگی چهاراب حسب الحکم امدس حددر ولی حال سرف
 وزود از رانی ناسب و ندر پرلیع زوب که آندده سال نسال نکخواه ممداده ناسد
 از آنجا که فصل و کمال مولفا سیح نور الدین محمد نضمصام الدواء طاهر سد
 حسب الحکم اعلی ندر فرستاده سیح محمد صالح و سیح نظام الدین محمد
 یسراں خود با رساله که در باب حدل تالیف نموده رسید و پروانه نکخواه هزار روبه
 نمره وطب الملک حبه راد و راحله آنها بنام دیوان صوبه وزود فرمود و نام نردها
 روانه سدند حکم امدس سرف صدور پیوس که پنج لک روبه از مکصول حره
 صوبه احمد آباد برای ارباب استغفار حرمی السریع امانت نگاه دارند و برای
 رساندن آن محمد حفیظ خان معرر گست خون در افراد مختار ح نلد احمد آباد
 در ماهه پندهاے منعیده حرانه عامره داخل بود حکم سد مواض معمول در ماهه
 آنها نهدف ناظم صوبه اسپ از آنجا میگرفته ناسد و دو هزار روبه بطریق مدد حرح

«کتاب» و معارف آگاه شمیم علی سرهندی و بانصد رویه بسند احمد از مرزددان
 فدوة اعارف ساه وچه ادين قدس سره از حرانگ حریغ صونه دنگواه گردید
 و خدمت امدنی کثره پارچه از بعد منراهم بسند فتح الله نفویص یامب و از
 معروضه محفوظ حان و فائغ نگار نعوض اقدس رسد که سند حامد از مرزددان حصرب
 محفوظ عام که حبب بهییب خلوس دنا در عدم استعداد و محاطرة راه نتوانسب
 بصور رسید و از معمول قدیم هرگاه در عهد پیسنی تقریب گزارش تهنیت ۵
 عند حلاوت رسیده اند خلعب فاحرة و هزار و بانصد رویه بعد و سه هزار رویه
 عیمب ماده فعل نا بحس فعل عظامی سده اهدا حسب الحکم اعلی نام دیوان
 صونه صادر سد که سید را سامان راه بعد ضرور داده روانگ درگاه سار چنانکه روانه
 گردید سانه روانه شدن عدد الحکید حان و سند عقیل حان بدرگاه معلی رقم رده کلک
 بیان گسته چون حوائس مذکور مستقر الخلاف اکثر آباد رسدند سند عقیل حان
 بصونه یتله مرز سر بلند حان رف و عدد الحکید حان بصور سامان در اندک
 ایامی معوجداری سورقه سرور از سده مراجعب نموده نغرون نلده رسد و نگاهداسب
 سباه نموده روانگ آنجا گردند و سند حامد ملازمت رسده دستور معهود بعد و ماده فعل
 یافته رخصب انصراف یامب و تولک درگاه فدوة الواصلین احمد کدهو قدس
 سره در بدو معوض گسب حیدر علی حان دنا در بدو بسب صلح در ایام می
 و تدبیه و نادیب متمردان و کولیان پرگنه بدوده محاللات آنطرف کاظم حان حلف
 خود را نالی رگهباته داس دیوان نائب معبر نموده بر آمد و چندی دران نواحی
 نامور مرجوعه بر احب که از روی نوشته حاب وکلای دربار دولت مدار واصح
 گسب که صونه از مصصام الدوله تعبیر شده لهدا نه کاظم حان و رای رگهباته داس
 فوشب که مکرران دفتر دیوانی را نناز مرتب نمودن دسکه ایام دیوانی خود
 ناتمامی احمال و انعال و تدبیه و لکفه نه بروده رساد و عری حان عرف محممد
 فیروز حالوزی موجداز پالی پور را نا رسدن ناظم صونه مصصوب بحفظ و حراسب نلده
 نائب مقرر نموده - کاظم حان عرق سهر ربیع الاول از احمد آباد بر آمد و عری
 حان از پالن پور رسیده داخل گسب میر مرتضی ایلچی و رشدد حان نامه بر والی
 ایران نتعاف یکدیگر در همل ایام از احمد آباد روانگ بندر سور رسدند *

ردند ، حلوزیر مرتب نه میل سواری حیدر علی خان رسیده چنلسهای نماد
 ظهور رسانیدند هرکه نفس آمد سر خود را نفس دید - حوادلان حوب از طرفین
 بر خاک معرکه در حوس غلطیدند لکن درین ناحی سرسنگ جمعیت از هم
 گسیخته بتفرقه انعامد هریکی از سرداران بطرفی بر آمدند و بتفرقه السقف
 مانند نجات المعس پراگنده گشته ما من طلب شدند - علان محمد حل را
 اندک رحم سمسیر بر دست رسد - صعدر خان که قبل سواره مکان خود را
 بعضی مخصوصان بمقابل استاده بود از وقوع این واقعه بدین تکلیف مردم دست
 دیگر علان ناف سد - حیدر علی خان که اراده بر حاس بداسبت تعاف بدرد اح
 الکاصل صعدر خان نس از بر آمدن از ان وادی هوالماک بموضع اندر سونده سکی
 بلور میدار رسیده احدا طلب فرزدان سد حدریام که صلاب محمد حل
 و حوانمرد خان و محمد اسد و دیگر افراسب همانرور بتعاف نکندنگر در بورچاق
 آنطرف دریای سابرمنی بهم بنوسه فائل را از سهر بر آورده بصوب بان پور
 شتافتند - لهذا خود بیر متوجه آنطرف گردنده بنوس حیدر علی خان زور دیگر
 کوچ نموده بموضع عس نور دو گروهی نلده رسد و سه روز توقف وز رنده متصل
 مرار حصوب ساه بیکهی و دس سره که در سواد نلده لب حوی سائر واقع سب مرود
 آمد و عره سهر رنح الثانی نناع ساهی اساعامت گرفته نایک ماه و نیم مقام داشب
 و سابردهم روز دوشنبه ماه حمادی الاولی داخل بهدر گشته نه بمسب مهام
 و نظم و دس پرداحب سکر الله بیگ نائب متصدگیری بهدر کدبهات بنوس
 که از بهدر سورب بدرفقه حدردار ناسد و سید فص الله مصب دار متعینه صونه
 که واقع کار این ددار مرورو نوم بود اکثر اموراب و رنق و فنی مهام مرجوعه را
 بدریعه او نانکاح می رسانید و از رویداد مصاف بانی نوعی تسلط و صط
 و بددوسب بهمرسده بود که احدی را محال اظهار خودسری نماد - ازانکا که
 حیدر علی خان حالی از استعداد نمود در نارنج ان فتح گفته * * *

چو رایات حیدر نمودار سد علمهای اعلان نگوسار سد

علمها عذارت^۲ از دو الف اعلان ست چون نگوسار سوخت معی ۱۱۳۰ ماده نارنج اسب

مهر علی حان نگذاردن بنام وجه معتضای قدم احلاصمندی خود بعنوان خبر
خواهی فهمانید از آنجا که مسبب ایرادی بنوع دیگر نعلی بدیده بود آری
مدرت نه گسب - * شب *

عنان تاف سد ارزه ابعاد طریق سلامت برفتس ریاد
تدبیر انسانی روح تقدیر ربانی را بتوانس نمود او احرسب مهر علی حان لے
بیل معصود معاودت کرد و فرار بر جنگ افتاد همانوقت حیدر علی حان دوبخانه
را پیس فرستاده مورحال فائم ساخت ر سرازه بر حریف سب پس از طلوع آفتاب
ع'مات از طریق دوبخانه رعد کردار بعوس در آمده سحاب دحانی بلند گسب
و نگرگ آتشی بازیدن گرفت و از حاندس متهوران دلاوران را عرب حمید و انتقام
کشی بحربک آمد - * شب *

دو رویه صعدران صف در کسیدند همه روی زمی اسکر کسیدند
و دو دریای منازان نه طعنایی در آمده موج رباں رو بیکدیگر آوردند و تودعات
نمایان از پردال طریق بطهور در آمد از آنجا که همراهیان صعدر حان دستری
حماة کولان و فصانان بودند از جنگ میداں و صف آری و رسدن گولت توپ
و حرائر و سرگردانی ناں و جمعی که احل سان رسیده بود بر خاک هلاب افتاده
دیده جسم سان ترسد اول فرقه کولان و گروه فصاتیان که معاوب آمده بودند
کدازه کسیدند - * شب *

رمیدند آن وحسدان لے درنگ ندان سان که بحسب و رنگ (۱) از بلند
صلاب محمد حان و حوالمرد حان و محمد اسد عوزی و تمامی برادران و
امرا نا جمعی از دلاوران و طائفة شجاعان سکنه شهر و متهوران ناسندگان آنطرف
رو سابر که مسهور و معروف و صاحب رنگ و ناموس و پدوسته بعنوان فرانب
با نوکری حوانن مذکور می بودند علو فرار بر خود فرار داده نای شجاع
در میداں مبارزت استوار ساخته رمیدان آن وحشی صفتان و آذر ترلرل در ارکان
نعصی بیدلان نامی مادگان را دیده یک نار نارگی بر انگشده ر لب مغال

برآگنده شدند و رحل و نعل نایی معارف رفیع - معذّر حان دبائر کدرس و عدم طامع نعل و حرکت نرحای خود استعمال گردید چندی از ساگرد پیسه نا او مانده بودند حنّدر فلی حان اربن فصیح و افک گسته هنگامه آزادان را نرحر و نوبیح منع نموده نار داسب و آنچه نوانسب از حنس معرونة مسترد گردانند و معذّر حان را برد خود طلب داشته در بهایب نملق و حابلوسی عذر خواهی و اظهار بحالّ نموده گفت ظهور حنر و سر منقوط و مربوط ناراده قادر معذّر و حالّ سر اسب -

* تب *

نافصا نر نمی توان آمد نا قدر هم نمی توان آونک
از امیری که واقع شد کرد و ناطر خود راه دهد و اربن مدل گفت و سدید
نموده مستمال صاحب -

* یب *

هرکجا داع ناندس فرمود حون تو مرهم بهی ندارد سود
اما او را معذّر نیامد ناظهار اینکه سار و سامان افامب سحر نماده شهر رفته ندارک
نموده میزسم ناوحدیکه مصلحان حنر اندیس گفتند که آنچه مطلوب ناسد درینجا
سر انعام می تواند سد - از انجا که در سر حنال دیگر داسب هرچند ندر
گفتند کمتر سدید و ناحمد آنان آمده شروع نگاهداسب سپاه و فراهم آوردن مرده
از خویش و بیگانه شهر و فساد و جمع نمودن کولیل ناستعمال تمام استعمال
ورزیده در انام معدود نا حنّدر صرف توپ و فریب چهار پنجم هزار سوار و پیاده را
نحند نموده نعرم نلافی مافاب و ندارک گذسته و آوردن آب رفته نحری - انطرف
موضع نشوه سر راه فرود آمد - حنّدر فلی حالّ که از پتلاد کوچ نموده در ان نزدیک
نولب در نایی کهاری که فاصله سهل دارد منزل گرفته از آمدن او ناستعمال نا موج
و اراده معانله آگهی نامب عافد ادبسی را کار فرموده نمی حواسب که
نابره قتال امروخته و عذر کدورت بیستر مرتفع گردد - مهر علی حالّ را هنگام سب
اسطه گفت و سعود و روع نراع نموده دبائر رنگ ردائی مرآت فلوف که در مقام
ننلاد نسیسه بود مکرر فسادة گفت -

* یب *

ندارم نا نو سر نسملی نوهم ساعر دوستی نسکنی

داسپ رسید و او دناور مداحلب نه سیم الاسلام خان آمدن احد حریه دوسپ
 که نا رسیدنس نه حفظ و حراست بلده یرداحنه خبردار ناسد - عدد الکمید خان
 امر حکومت را سبرد نموده عزم روانگی دارالخلاف را مصمم نمود - سید ععل
 حن بیر ذی ناع مهر علی خان فرود آمد که همان زور حواف واند مستمل بر
 معاودت و رسیدن نمودار سه وصول یافد سید ععل خان نلا توقف از بر آمدن
 خویش آگاهی داده دوسپ از حائیکه رسیده ناسدد در عرض طریق آمده ملحق
 گردید - زور دیگر عدد الکمند خان و او ناعان یکدیگر روانه گستند - حیدر ولی
 حن عر شهر ربیع الاول از بندر سوزب ناراده احمدآناد کوچ نمود مهر علی خان
 و صعدر خان نانی و صلاب محمد خان و حوامرد خان و محفوظ خان و فاع
 نگار و محمد مدعم سوانج نویس مصصداران منعینه و اهل خدمت دناور استعال
 بر آمده راهی شدند سیم روح الله برادر دناور خان که بودن خود را مناسب
 ندانست روانه حضور گسب - استعالان بعضی نا کنار دریای مهبی و برخی
 این طرف پس و پس رسیده ملاقی شدند تا آنکه سوان فصد یتلاد مغرل سد
 دناور معااملت آنکا زوری حد مقام زوی داد *

وقوع خانه جنگی با صعدر خان بابی

دوسپ معاملات ملک سعده نار ناری قاره بر زوی کار آورد - معصل
 این محمل آنکه بر سرچاهی که لسکریان آب کشی می نمودند فیما بین
 سعفی صعدر خان نانی و الف بیگ حمایه دار همراهی حیدر ولی خان
 گفتگو واقع می شود از حاندن چندی از پواج که در آنکا حاضر بودند نکمایب
 و اعاب سعفی خود یرداحنه کار از دراع و حصوم ربانی گزرایده بحوف
 و سنگ و نه تیغ و حیدر مدحدر ساختند و دوسپ حمایب از احامره و احلاف
 و سائر الناس گذشته مردم آدمی انکامند و شور و عوعا در لسكر افتاد - کسان
 الف بیگ روز آورده تا فردرگاه صعدر خان رسیدند چون از موقع این واقع ناگهانی
 و موبی بدود هرکه نکاحتی یا جائی بود خود را نتوانست رسانند - نالصروره

موقوف گشتن سه شنبه بازار و مغرور شدن جمعه بازار بدستور ایام پیشین

از قدیم الایام در عهد سلاطین گجراتیه مغرور سده بود که روز جمعه که روز تعطیل و هم بنابر فراهم آمدن مردم بنماز جمعه در مسجد جامع جمعه جمعه بنمازی از بدست دروازه بهدر تا سه دروازه فراهم میگشت و مردم مصداق و فریاد ده یابنده گروهی برور معنی از اطراف و حواصط آمده نه نبع و سراء اسدعال می وریدند و بدین وسطه بنماز جمعه میرسیدند و این طریقه تا عهد حصر حلد مکل مستمر بود - در ایام حکومت یکی از باطلان آن عهد بنابر امری بازار را برور سه سده که در روز تعطیل است تعدی فرمود و آن سیوه تا حال جاری گردید درین ولا عدد الحمد حان نائب ناظم نظر بحاضر شدن اهل اسلام برای نماز پس از انفصالی سبب سال بازار برور سه سده را منع نمود مبنای گردانند و برور جمعه بدستور ایام پیشین مغرور صاحب که تا اکنون جاری است و همدین سال او احمر مائة دیکه الحرام بنابر تکلف سعد عقیل حان و والد رافم روانه دارالحکوف گشت که بدانجا سفینه تلاش خدمت و تعلفه نه بحصیص دیوانی صونه اگر نواد شد پردازد و در نواح اودی برور تا مدر مرصی ایلچی ایران دیار که بدین صوف می آمد و بنابر وقوع خانه جنگی در انجا مدفوف بود برای اصلاح آن بتکلیف محترم حان برادر ایلکی ایسانرا مکے روی نمود که گزارش تفصیل آن مناسب مقام نیست - درین بن حدر علی حان نائب صونه مغرور گشت چون بنابر معاودت از سوربه از سید عقیل حان تعایب رنکده بود او بوقف خود را صلاح حال ندانسته نوالد نوسب که معاودت نموده بیاید که باتعل عارم سویم *

مقرر شدن حیدر قلی خان به نیابت صوبه

ششم شهر صفر المظفر سال هزار و صد و سی سده بنائب نهمر مصاص الدوله از تعیر حواصط عدد الحمید حان بنام حدر علی حان که در بدر سورب مقام

صوبه داری مصمص الدوله خان دوران و نیابت عبد الحمید خان و دیوانی حیدر قلی خان

در پیش گاه حالات و جهانمانی صوبه داری احمدآباد نه مصمص الدوله
خان دوران تصرف جنگ که منصب هفت هزاره داب هفت هزار سوار سرافراز
و نه نصاب امیر الامراء سید حسن علی خان بهادر مدور جنگ نه منصب
امور مدر بخشی گری می پرداخت از تعمیر مهاراجه احب سنگه محکم
گست و مدسور نصاب و مذاحلب و حفظ و حراسه شهر و برگذات تمام
حواحه عدد الحمید خان نسب و چهارم شهر حمادی الدانی سال هزار و صد
و نسیست و نه عزورود یاف - و او دوسه روز نصاب فراهم آوردن سیاه نه کنل ایی
امر کوشیده ظاهر ساحب و نائبان مهاراجه را طوعاً و کرهاً بی دخل نموده بر
آورد - مهاراجه از کنعنب وموع این رافعه در حین مزاحمت که نمدیکی رسده
بود مدخر گشت و چون مار بر خود بنکید - حواحه عدد الحمید خان که از
فنده حوئی او مطمئن خاطر نبود توبهارا بر دروب بلده فسمب نموده نمدم کاری
سپرد و ناسکنام نرج و ناره پرداخته مستعد ممانعت گردید مهاراجه از مومع
سرکهنج کوچ نموده ازان طرف رود سائر در ریگ گرازه سده نه شاهی ناع دائره
نمود و ناهر خان سیم روح الله نوابر خود را نه نصاب داروعکی کتیره پارچه
گراسته ندر پیوس - از انجا که مهاراجه را یک گونه گرانی طبع از عزل و بر
آوردن نائبان بهم رسده بود ناراده پر حاش زوری چند مقامات ورزد - ناهر
خان که واسطه و متکعل امور او بود - نه سحکان صلاح امیر از حدالات دور از کار
نار داشته سرا والی نموده یاردهم شهر رحب المرحب نه خودهیور کوچا دیده ندر
و عدد الحمید خان که نصاب مقامات مهاراجه نحر حفظ و حراسه بلده نامری
دیگر نپرداخته بود نتعین موجداران و نهاده داران متعلقه نظام و معمر ساختن
عمال محکالات شرطی صوبه نه تمسب مهم سرگرم کار گردید *

معاف رنجدۀ دندان آنکا را نه صقدر حان نانی کلیف نمود و اسدعالی روح و احراحات رناده درحواس کرد - چون نه رضا علی برادر کاظم سنگ حان گفت او بلا عذر موجب مرصی و حواهش حیدر علی حان مدول کرده درحواس سدد دنام معصوم علی برادر کلافس که در احمدآناد بود نموده حامل صاحب و بدولعه آمده هر در برادران بانعاق یک دنگر عازم ان صوب سدد چون بعضه امرنلی پدوسدد فتح سنگه مارواری نائب مهارچه هراسدده حونه گذهه را حالی نمود و آنها دحلل کار گسدد - حیدر علی حان را نفس حرأ و خلادت معصوم علی و برادرش بر دل بست گردید - همداران سال عنایب الله حان که برنارب حرمش سرپیش در سال پیش روانه شده بود نس ادابی مناسک ^(۱) وارد ددر سورت و از آنکا نه احمدآناد آمده نراه ماروار عازم حضور یر نور گسب - مهارچه دنامر بدونست و گرفتن بدسکس رمیدداران بر آمده بسکیش و تکصیل کمال سسم سوربه شتاف و نه نوانگر رسده بسب راده ظلی رحه دتش کس زوری چند نه جنگ نوپ و تعنگ مدعی گسب نانی الحال مقدمه آنکا را انصاف - اده ناراده پرستس دوارکان عرف حکب که معدد معتبره مشهوره همداد است بدسکش گیران روانه گسب - سید عقیل حان که بعد از معاودت دنامر عارضه جسمانی در دولعه مدفوف بود و والد از ددر کندهاب نه احمدآناد آمدند و طیب حان از نعیر محمدمعتمد بیوتانی بلده سراپرای یافته رسیده نائمان مهارچه در بلده در اکثر امور بی أعندالیها در یس نموده ناحد و حرپیوستند و دنامر امری نانکی از منوسلان عبد الحممد حان هنگامه برپا سد - از آنکا که دران وف از معصب داران واعیان سناه بلده مسکون بود باستعداد خانه جنگی پیش آمدند - چون مارواران بیس رب کار نه دیدند از در مصالحه در آمده در گزرایدند و نالس اکثر معدمات و بدعاف در پیش گاه خلادت و جهاندانی نعرض رسید لهدا صونه نعیر شد *

عهده او حواله کرده فصوص گرفتند و جمعی که نوکری او را کسرسان خود می پنداشتند فلبلی که از آنها برآمد داده نه دوامه آمدند و ایشان باز نه کندیایب رسیدند *

فوج کشی نمودن حیدر قلی خان بر موضع مونجپور معمولاً بروده و کشته شدن کاظم بیگ خان و مقرر نمودن معصوم قلی برادر او را به نیابت فوجداری سورتیه

همدرآن سال حیدر قلی خان نا فوج آراسته و نوپخانه پراسته ناراده بدو سب پرگنداف متعلقه از بندر سورت برآمد و صدر خان نانی را نا جمعی مرافق حوس از احمدآباد طلب داشت و متوجه بندر گشت - کاظم بیگ خان نائب فوجداری بروده آمده بنوبس و نه هراولی فوج و بندنه معسداں مامور گشت - از انجا که رمیددار موضع مونجپور از راه عبور دوفور کولان نادای مال واحب و بیسکش حواف استی نمی داد کمرهمب ناستیصال و فلح و فمع او بسته آمد - رمیددار سپر مدافع بر سر و دست ممانعب در بندر نموده بکلیک در پیوش و تغور حرب بسعه افروزی توپ و تفلک گرم گردید جمعی از طرفین کشته و حسنه گستند - کاظم بیگ خان که مصدر تردد نمایان گسته تویی را پیس برده مورحال را بدریکی رسانده بود انعاما برسیدن بدر بدوون سقعه اش حب شهادت نوشید - رضا قلی برادر کهترس حسن عرم را عدار آلود اگره ساخته نغائم داستن مورچل بنائمدنی سعاعب و خلادت پرداحب و زوری چند این معامله برد و خورد شنده زوری طول کسید - آخر الامر رمیددار هنگام سبی مکن را حالی نموده کنار گرفت - حیدر قلی خان آن خانه را ناآتش مهر سوخته نادهام مساکن امر نموده نا خاک راه یک سال ساحب و سبب دیگر متوجه گشت که درین بن حجر معاونت سید عقیل خان از صالح سورتیه رسند

از بی طریق بردن کی حموسر والد بنابر دیدن رام که علیل گراشته بودند و نیز یک گونه مزاج سال زاعب سوربه نبود نراة موصع کاری که محکمی بنادر کدنبایب است رسیده از انکا کستی سوار آمدند - شکر الله بنگ اطلاع یافته سواری ناستعمال فرستاده خون هنگام سب بود عذر ملاقات و بنامدن را گفته بنابر صواب فردا را وعده گرفت و روز دیگر ملاقاتها بمنال آمد ر نا بودن دند و نار دند می سد - سند عقل حال نه دروغه رسیده بوسه حاج طلب سپاه بنام صلابت محمد خان نانی و محمد نکی نانی و جماعة داران حرو کل فرستاد - آنها گروه گروه و فوج فوج رسیده نوکر شدند ر بنابر طلب والد رام کره بعد احیری و مره بعد اولی بمالعه بوسه و انساں اعماص نموده نلک و لعل بردارند چون آمد و رف سحر از حد اعتدال گرسب نالصوره ستانند - از انکا که مرید سه هزار سوار فراهم آمده بود کوچ نموده نولخانه رف چون ابتدای سرحد او لکه سوربه از انکاسب سد عقل حال بر موصع پالتخانه سواری نموده بناحب در آورد و عظیم فراوان بدسب لشکریان افکاد - حال موصوف آگاهی ناس قسم امور نه بردارند بود گرد آوری مال معبرته از سنا نه عمل در بنامد مگر مواشی معاودت نموده مرید بدم سبی ناردوی حوسس مزاجعب نمود و کوفت جسمانی ره نوردی مساف بنعده و علاوة عدم جمع امعه مهبونه عاند حال گسب مهبازحه که از استماع روانه سدن او نه سورته بکانه جماعة داران که نوکر شده بودند ندهند گفته فرستاد که اگر حبل در ملک سوربه یا جسم رحم بنائب انکا خواهد رسد نار حواسب اعمال از اهل و عبال آنها خواهد سد - و بوسه حاجت اسی بنام از حانها نه هر کدام رسیده از خوف هر کاری را نه بعلل و نعوین انداخته مساهره را نالا میگردند - این معنی نیز مکتسف گردند - چون از انام بدسب صابطه مستمره ملک گعباب است که آغار ناربع طلب سناة فوجداران سوربه از مقام نولخانه محسوف می سود در چند روزه مقام و انعار طلب آنها لازم الادا گشت سید عقل حال از والد بنابر طلب و بر آمدن اری مبلکه در حواسب نمود انساں صلابت محمد خان نانی نائب فوجداری کولوار که حواهمعد بود مقرر نموده وجه طلب سناة ۱۰

برول فرمودند و محمد بنی موحدار دران وقت آنچه توانست سد نرلی (۱) مه' نموده فرستاد تا سه سده زور برول نارس نموتنه سدت داسب که نعل و حرکت احدی از مکان خود امکان نه بود زور چهارم که ساه خاوری علم جهانگیری بر افراحت و لسكر عماد را مہرم صاحب عریدن فلان سکالی فرو بست و انی نروزی کار روزگار آورد - انعاما دران ایام لعموی ترس که دران خا نومرز و نا بددگی تمام داسب آورده بودند رام را دران حالت رعیت بخوردن آنها ہم رسد چون امید حسانی بداستند مصائنه نکرده چندبرا که دایمک ناول نمود نراج کلی فی الغور محسوس سد و تا دو روز که مداوم کرد گویا حکم آب حیات داسب که نباری عصا مدمی چند حرکت نموده بیرون بر آمد و ابتدای صبح همان بوده اسب القصة در صدد کوچ و حرکت بودند که نوشتنه سند عقل حال ناآمدن دوله رسید که نافعان سورف رفته آید بمقتضای وقت بنابر عدم موافقت مہاراجہ و حیدر علی خان رام را نا متعلقان نه کندهایب روانه فرموده خود متوجه دوله شدند - رام نکهدهایب رسده در یکی از جانبهای محمد زمان تاجر فرود آمد و سکر الله نگ نکوش حلقی و دلبری برداشت - سند عقیل حال از دوله روانه ندر سورف سد و ندانکا رسد - از انعاما دران اوان حیدر علی خان اراده اساس حصار مسمی نعالن نموده بنابر میمنت حسب ندای آنرا دست سید عقل حال که مرد سند اسب داد که گرانست و چندی در آنکا متوقف گسب - که از پیشگاه خلافت و جهانمانی موحدار پی سورنہ از تعذر کنوارانی سنگه ولد مہاراجہ و پرگنه کو لواز نکیدر علی خان معوض گسب و نیامد آنکا را نه سند عقل خان نکلف نمود و او منول کرد والد رام از راه عافیت اندسی که هر کاری و مردی گفته اند اربن معنی مانع گسب و گفب که در موحداری سورنہ سب و زور سوارهای طولانی ناید کرد و اس کار از سما متمسی نمی نواد سد اگر استعفا نمایند اولی سب - از آنکا که سر صا حندانده بود از رو نیامد و نعرم آنکا رخصت سده راهی گسب

(۱) بسم نون و سکون رای منقطه انکه برای مہمان مہنا سارند - جامع *

آخرب سب روانه ساختند و خود مرید نکپاس و دم ار زور تر آمده که اعلی و ادنی تکار و رعانا و ناربا حاضر آمدند سوار سد عبداللہی بیگ بعنوان مسایع ہمراہی گردیدہ برای العین مسہدہ می نمود کہ در کوچہ و بازار ار صغیر و کنبر و ناربا و پسر ناطہار اندرہ و ملال ہم مرید گستہ نآوردن نا رحل و سیرینی و گل و نان نرنگدنگر سعب گرفتہ رخصت می شدند دا آنکہ بموضع کساری در کروہی رسدہ حمعی کنبر ار نکار و ناسدگان کہ سوارہا داشتند و کسانکہ توانائی رہ نوردی یافتند بدانجا آمدند بنابر رخصت آنها ساعتی چند در سایہ درختی نائل معرول و منصوف برادر وار در پہلوی یکدیگر دستند حماہ کہ رسیدہ بودند ار روپہ وامسہ بعدر معذور و میسور پیس آوردہ در حواسب سغارش عبداللہی نگ می نمودند و ایسان معرف احوال ہرنگ سدہ بعنوان ننگ سغارش پرداختہ دسب دسب می سپردند یکی ار اہا چند تولہ نرہ را گل ساحنہ آوردہ بود تر سر ہر دو نثار نمود عبداللہی ننگ را ار مشاہدہ حال مردم روم دسب داد و گفت می درین مدد اس قسم سلوک رعانا نا معرولان ندیدہ ام اس حکومت نمودہ اسب والد در حواف فرمود کہ در واحی را نکسی نہ گراسدہ ام وے موجب زوادر ایدا و اصرار احدی نہ سد ام -

* رعانی *

در بیس اجل ہمہ سہرا ہنج سب و س مکدسمی و ستم و زہا ہنج سب ہرچند بروی کار در می نگوم نیک ست کہ نیکست و دگرہا ہنج سب

العصہ مردم را ہمراہ نائل منصوف رخصت ساخته روانہ پیش گردیدند چون بنابر تر آمدن و رخصت مردم مکی روندادہ بود او آخر زور بموضع نار معمولہ بلاد معرول سد و دران سب مرص زام اسداد نرہوب کہ نا نہ سحر رسیدن سمع زندگی گمال نمود خون ہنور روم معہود نرسدہ یس ار دمیدن ناسر صبح افادہ کلی حاصل گسب و ار انجا کوچ نمودہ نصفہ اہر مابر رسیدند و نارن در گروہ نالصرورہ در مکل موحدار دسن انجا

برول فرمودند و محمد بنی موحدار دران و ف آنچه توانست سد بُری (۱۱) مه' نموده و رساند تا سه سده زور برول نارس نمرتنگ سدت داس که فعل و حرکت احدی از مکان خود امکان نه بود زور چهارم که ساه حازری علم جهانگیری بر افواج و لشکر عام را مہرم صاحب عریدن فعلان سکالی فرو بست و انی بروی کار روزگار آورد - انعاما دران ایام لغوی ترس که دران حان نومور و نا لدگی تمام داس آورده بودند رام را دران حالت رعیت بخورن آنها هم رسد چون امید حنای نداشتند مصائنه نکرده چندیرا که دلمک ناول نمود نمرج کلی فی العور محسوس سد و تا در زور که مداوم کرد گویا حکم آب حیات داس که بناری عصا دمی چند حرکت نموده بیرون بر آمد و ابتدای صبح همان بوده اسب الفصه در صدد کوچ و حرکت بودند که نوشنگ سد عقل حان بآمدن دوله رسید که ناتعلی سورب رفته آید بمقتضای و ف بنابر عدم موافق مہاراجہ و حیدر علی خان رام را نا متعلقان نه کندهای روانه فرموده خود متوجه دوله شدند - رام نکندهای رسیده در یکی از حانهای محمد زمان تاجر مرود آمد و سکرانگ نگ نخواست حلقی و دلبری بداح - سد عقیل حان از دوله روانه بندر سورب سد و ندانکا رسد - از انعاما دران اوان حیدر علی خان اراده اساس حصار مسمی عالم نداه نموده بنابر میمنت حسب ندای آفران دست سید عقل حان که مرود سد اسب داد که گراسب و چندی در آنکا متوقف گسب - که از پیشگاه خلافت و جهانمانی موحداری سوزیده از تعذر کنوازی سنگه ولد مہاراجہ و پرگنه کو لوار نکیدر علی حان مقوص گسب و بنیاد آنکا را نه سد عقل حان نکلند نمود و او قبول کرد والد رام از راه عافیت اندسی که هر کاری و مردی گفته اند ازین معنی مابع گسب و گفت که در موحداری سوزیده سب و زور سواریهایی طولانی ناید کرد و انس کار از سما متمسی نمی نواد سد اگر استعفا نمایند اولی سب - از آنکا که سرما حداندده بود از رو نیامد و نمر آنکا رخصت سده راهی گسب

(۱۱) بضم نون و مکون رای منقطه انچه برای مہمان مہنا سارند - جامع *

تخمین کرده حقیقت را بنایه سر بر خلاف مصدر معروض داسب ملا عدد انکی ولد عدد العوز روانه درگاه معدلت پناه گسته گُوف خود را نایاب رساندد - مراحم واد شامل حال او سد و عطای حلب فاحره و نک رنکر فیل و خطاب عمده النگار امدنار نافه حسب الحکم معلی در ناب عدم مراحم اموال پدرش حاصل نموده آورد ار انکا طلا و نقره در دارالصرف بدر سوزب سارس عمله و فعله آنکا که معشوس نسکه میسرند حندر فلی حال در عدد کعبهات و امام عمار ساحنی در آمده معتر و گذار گر دارالصرف بدر کنهات را طلب داسب و در ناب فرسندن آنها بنام والد رافم نوسب - چون دران روف ایصال در دوله بودند رافم که ناصر دیناب می برداحب از مضمون مرقومه واقع گسته آنها را روانه نمود حندر فلی حال بصور حویس عمار اسرفی و روپنه مسکوک انکا و بدر کنهات را گرفته بغاوت بر آورد و روف اک روپنه بصعنه حیمه از عمله و فعله نار حواسب کرد و معیر و گذار گر کنهات را حلاج داده رخص نمود *

رویداد هنگامه بر ایام عیداضحی بر سر ماده گاو

همدران سال که عیداضحی رسد اهل اسلام بر و گوسپند و ماده گاو و گاومیس بدین قربانی انداخ می نمودند ار انکا که در فرقه نواهر بدستری ماده گاو و گاومیس نان امر صرف منسود - انعا حوالدار گرر کالودوز که آن گروه دران طرف سکون دارند باعقاد حویس امر توانی اندسندده و صونداری و حکومت مهارچه را بطاظر آورده ماده گاوی که بطرس در آمد از دسب یکی ار آنها حبرا فهورا دهانده گرفت لهدا قوم نواهر فراهم آمده درد فاضی حیر الله خان ناظهار ماحرا برداحند و او نگار برداران مهارچه بنعام نمود حوانی که رفع هنگامه سود حاصل نه گسب بدانراں جمهور اهل اسلام سکنه بلد و بورجات اجماع نموده مصدر سوزب و فساد گسند و بردیک درد که عدل و عاف منکر سود بعضی از عاقب اندیشان مهارچه را فهمانده نفاصی بنعام فرسنددد که اهل اسلام موافق دین و آئین خود مختاراند احدی مانع و منعرص آبداننس چنانکه سریع

الله تبارک و تعالیٰ در مهر بهره هفتصدی دات یکصد سوار تبارک دار احمد نکر
محمد اسرف دو صدی دات تبارک دار نیکه پار واو هزاره مهر عبد الله نابصدی
دات تبارک دار نیکه محمد نابی تبارک دار کهنه اصغر علی حاج پانصدی دات
پندکاه سوار تبارک دار پندلود رضا علی ولد کاکم نگ صد و پندکاهی دات تبارک
دار پندکاه رحمان یار حاج دارو ع دار الصرب اسلام نگر دو صد و پندکاهی دات
محمد فصل دارو ع توپخانه حسینی سه بینی وعیره دارو عگل و مسرف
و نیکو پنداران حورگل نلد سوا می موجدان عمده و اهل خدمت صونه و حاکم
داران مدم داستند - همدران اوان حلب فاخره و سر پنج مرصع از پندگاه
خلاب و جهاندانی ناب عطایی رمیدداری ناگور مصوب رضا یار حاج گور نردار
و فرمان والا سان تعویض صونه داری احمد آباد ندسب محمد رمال گرر نردار
رسید - مهار احه نمراسم استعمال و تعهد آداب پرداخته گرم و حسب الحکم
معلی ندام حندر علی حاج دیوان صونه وزود یاف که سی و دو لک و شصت
هزار دام در عوض حوراک دوات دمه مهار احه در سرکار والا مهر سده ناید که از
مکان حید سیر حاصل حاکم شرطی او نعمه حویس گنبد و سی و دو هزار
و هشتاد و یک روپیه ناب فیم خواهر پندکس حس منارک بر دمه اوس
از مکال حاکم اگر نعد و اصل نسار نگردد و حدود داس عامل معزل برگه بهر و
که تعهد لک و نود و چهار هزار روپیه محصول آنکا نموده نقص و اصل
ساخته ناب عدم مراحم او ندیوان صونه حکم رسد و برای ارسال از موجوده
حرائق و موجودات منصب داران و اهل خدمت متعنه صونه ناتفاق علام
محمد حاج نکشی نهر حود و نرداستی گماشته هلی وفای نگار و سوانح نگار
و هرکاره از کچهری احد حریت سرعه چون در عهد حصر حاج مکان نموده نعد
نلع ندیوان صونه رسد همدران سال عمده التحار ملا عبد العزیز که نو مورمال
داري و اسناد ظاهری جہارات متعدد سر آمد ناحرا و مالداران نددر سورت نلکه
این صونه بود نقصای الهی رحم هستی نرسب - حندر علی حاج ناظر
اینکه او لاولد موب شده اموال و انفال را مرو نمود و هشتاد و نیم لک روپیه را

ر ناهر خان که دمنصب هرار پانصدی نلا سرت مقصود بود و ار هنگام فوج
 کسی امیر الامرا بر خود پهپور واسطه گفت و سود اصلاح معاملت مهاراجه
 می پرداخت نمود (۱) انالو که ار حاده اطاعت و فرمان بدیدی انکراف نمود
دست او در دارو عکی مکال کهر نارچه و سائر بلده ار نادر مستارم خان دیوان
معزول سرافرازی باعثه همراه آمد درس نس اسپل عراقی نراد ناب از معانی
والی انرا که مصکوب متر مریضی انلکی فرستاده بود چهار مرکوب انلکی نمان
رودداد طوفان نه نگاله رسید و چهار محمول اسنان نه نددر سوز آمد چون معروض
افدس گست بر لغ نموی خان منصدی نددر سوز صادر سد که ندره حرج
راه رسکسی ار خود نظری مهمان دار متر آخر نعم نموده روانه درگاه معلی سار
ار او پنس ار عزل خود محمد عدد الله نراد خویس را همراه داده نراه احمد آناد
روانه ساحب - مستارم خان دیوان پندس در همراهی گریده رف و موس خان
در منعاف روانه گشت مهاراجه نساعت مختار اهل دستم توقف ورزیده در ملعه
بهر در آمد دران اوان فوج داران و بها داران نموح اسناد درگاهی بتفصیل
دند هریک نمکان خود نصط و ربط نعلف می پرداختند روح الله خان دمنصب
هرازی دات دو صد سوار نلا سرت نه فوجداری اعظم آناد و معمور آناد
و بهیل و اسلام آناد انوطالب خان هرازی دات یک صد سوار نلا سرت فوجدار
گوده هره و حرکال و احرای سار دو حد عربی خان سنصدی دات فوجدار نالی
نوز و دانی واره عصف خان هرازی دات دو صد سوار فوجدار نکا نوز و بها
کهرود و صلاب محمد خان نالی پانصدی دات دو صد پنکاه سوار فوجدار ناره
سینور خوان مرد خان پانصدی دات نکصد سوار فوجدار زاده نوز محمد علی
رند نظر علی خان سپیدی دات بها دار هنر نوز و نابوده متر عدد الکالی صد
و پنکاهی دات تهانه دار اندیج سلور میر شمس الدی بها دار صندل پور و خان
نوز و محمد حلیل پانصدی دات سی سوار بها دار سائوده محمد رحیم صدی
دات بها دار ناملول واصل نگ صدی دات تهانه دار پنداره محمد لطیف

به حدر فلی حان که منصب دو هزار داف هزار سوار بلا شرط سرافاری
 داسب من اندای فصل حریف موی بدل مطابق سال دهم خلوس معلی
 دمرود گدند و بعلنی حلب فاحره و سریخ مریخ مدهی گسته راهی سد
 و بوردهم سپر دیکه الکرام سواد بلده احمدآناد متصل مرار ساة بهنکهن
دس سرة مرد آمده نعی ناندان ناراحب ناصرالدین احمد حان ولد شیم
اسلام حان را بدناب دیوانی صوبه و محمد سق نام از همراهان خود را
مرد کل کهنه یارچه که نصبت دیوانی بود معرز کرد و سید عقیل حان را
موجداری و امدی دوله و ددر کنهائپ را از حلب خود سرد نموده صوب
ددر سورب کوچ نمود و در بلاد احمد حان و موجداری برده کظم نگ حان
 و در نورچ عدد المومن حان را نص نموده داخل ددر سورب گسب و نه
مسیت مهام سر گرم کار گردید والد زام که دندر تعدری از کنهائپ آمده بود
دس ولا که سند عقل حان دولعه راهی سد دستور ساق ایسان را نماید
کنهائپ معرز داسته همراه گوف از انکا که دندر عزل و نص امور پرگنه نرم
حورده و زعا طریق مرار پیموده بودند موی یک ماه نکسن تدبیر والد اصلاح
پریر گسب و از انکا نکنهائپ شناخته بعد چندی زام را نائب گراسته حسب
الطاب سید عقل حان نه دولعه آمده نه سرافکام امور اشتعال وریدند *

رسیدن مهاراجه اجیت سنگه بصوبه

مهاراجه احد سنگه نا موح گران از خودهور نرم صوبه راهی گسته
زور پنکسند دهم سهر ربیع الاول سال هزار و صد و نیس و هسب نفاع ساهی
رسید تکیراج بهنداری نا پناوتان و مهر علی حان و صدر حان نابی و ناصرالدین
احمد حان صدر و نائب دیوان صوبه و فاصی حیر الله حان و عدد الکمید حان
وفاع نگار و محمد منعم سوانح مویس و میر حسام الدین حان مکتسب و میر
ابوطالب کوتوال و محمد اکبر مفتی و منصب داران و متعینان و اعیان و سر
گروهان مسلم و هندود فرقه صرافان و تکار پیسگان سکنه بلده رفته ملای شدند

صوبه داري مهاراجه راج سر عمده راجهای

هندوستان مهاراجه اجیب سنگه زمیدار

جودهپور و دیوانی محترم خان

وحیدر قلی خان

از پستگاه حلاوت و جهاندانی صوبه داری احمدآباد از بعد داوران
تقی مهاراجه راج سر راجه اجیب سنگه راجه جودهپور که منصب سس هراری
داف سس هرار سوار سرافزاری داسب معوض گردید و نارسال خلعت خاصه
و صدور فرمان معنکر و مناهی گشت و فوجداری سوربه تمام کشور ایبه سنگه
دستور سابق نکال سد مهاراجه از قبل خود کنراج بهنداری را ندانست
صوبه و فتح سنگه نامی کاتب را ندانست فوجداری سوربه رخصت نمود و آنها
راهی گسته هضم شهر سعدان مطابق سال هرار رعد و نسب و هفت کنراج
داخل احمدآباد سد و فتح سنگه سوربه سداب و عند الکمید حال نداده آمد
و بصدمه بولست گنج احمد کدهو خدمت نکسی و وفای نگاری بد و مرحمت
سد بهنداری بمسب مهام و انتظام و تعین فوجداران و بهانه داران متعلقه
بطامب سر گرم گردید همداران اوای عنایب الله حال که در عهد حصرت حلد
مکان دیوان حاله سرفه و محل اعتماد و از روبرو امراان عظام آن حصرت بود
از حضور مقدس رخصت سفر حکار و حج لب الله الحرام حاصل نموده وارد
گست و زوری چند متوقف گسته و از رنج راه آسوده بسور روانه سد و بر موسم
راکب چهار روانه مقصد گردید و دیوانی صوبه از بغیر محترم حال و متصدبگری
نددر سور و محاللات حاله سرفه از بعد موسم حال و متصدی گری نددر
کدمهایب از تغیر سد عقل حال و فوجداری بروده و نادوب و دامهای برگده
حویلی احمدآباد و فوجداری از هر مایل از تغیر ندسی دهر د، بانه سر بر حلاوت عصر

بناد برفته بود احد کرده شامل کتاب نمود فلها این جزء کتاب که مستمل اسب
بر افعاب یدکاه ساله صوبه احمد آباد گجرات بعد از انقصابی سلطنت ابوالمطهر
محمی الدین محمد اورنگ رب عالمگیر ناسا تا ابدام قصر حکومت معلنه
از دست مرهته و تسلط ایسان درین صوبه در نظرنا ودان من تاریخ دستاویزیست مونس
و مدرهن - اربن حبب اولاً این حر را که آننده احوال سلف و عذره للحلف است نه
الحاق یک مهرست اسما الرجال و این دیباچه پیسکس ناظرین نا تمکین می نمایم *

اما ترجمه حال مصنف و چگونگی جمع آوردن و ترتیب دادن تاریخ مراب
احمدی را حباب مصنف خودشان در دیباچه حر اول شرح داده ایدکا همین
مدر کالیسب که در سن یکهزار و صد و سب هجری مصنف بعمر هسب
اسالگی همراة پدر که بعده و فاع نگار صوبه احمد آباد فائز بود از برهان پور نه
احمد آباد آمد و کسب علوم و فنون نموده برمره ملازمان شاهلی داخل شد -
بعد از وفات پدر امینی کهتره پارچه ناو تعویض شد و در سنه ۱۱۵۹ هجری
بکله دی حسن خدمات بعده حبلله دیوان صوبه سرمرار گردید ولی چون ملک
کعبار بساط حکومت معلنه در نوردید و رین الدلاد احمد آباد در تحب و تصرف
مرهته در آمد مصنف معلی آیه کریمه تعر من تساء و تدل من تساء برای
العین مساهده نموده حانه نشین گردید و ما بقی عمر در تحریر و تسطیر این
کتاب مستطاب صرف نمود *

اما سن و فاقس محقق دسده این پدر از نسخه مذکوره نالا معلوم میسود
که در سنه ۱۱۷۶ هجری نقید حیات بود و چون در حاتمه این حر میگوید که اگر
حیات مستعار نامی و فراع خاطر از ندرنگ ساری رمانه عذار سعله پرور نا پایدار
پدید آید دفتر دوم را از آغار سال فرحده فال حلوس میمند و افعال مانوس در
صعکه روزگار ندب می سارک ولی مسوده دفتر دوم تا این دم یاب نشده گمان
عالب آنسب که مصنف در همل سال بعمر شصت و چهار سالگی یا سال دیگر
داعی احل را لعیک گفته بصورت مرده و بمعنی رنده حاوید گردید - لسان العیب
خوش گفته *

هرگر بمرد آن که دلش رنده شد بعسب لب اسب بر خریده عالم دوام ما
نواد علی

بسم الله الرحمن الرحيم

دیباجه از مصحف

نکته و فصلی علی رسوله الکریم

اما بعد کتاب مرآت احمدی من تصنیف مرزا محمد حسن الملقب به
علی محمد خان بهادر یکی از تاریخ معدوم خطه گجرات اسب مسدملر و افعاب
هرار ساله یعنی از آغاز حکومت راکان یثن تا انقراض دولت معلیه و تسلط
مرهته - در سده ۱۳۰۶ هجری اس کتاب نایاب در دو مکل در نمئی چاپ سده
بود ولی چون معلوط و نا مربوط علی الخصوص مکل اول ناص و نا نام بود
در نظر اهل تحقیق ودر و میمتی نداشت *

از آنجا که گفته اند کل امر مرهون نوافتها درن ایام مرحدده فرجام که
خطه گجرات از یمن دولت و افعال فرمانروای عدل گستر علم و هنر دروز هر هائندس
مهازحه سر سناهی راو گایکوار حی سی اس آئی - حی سی آئی ای -
سدنای حاصه بدل سمسیر بهادر دام ملکه و حسمه نر حونس می نالد نک نسکه
علمی کامل و صحیح که منحصه مصنف اسب و نمهر او مرن و نام کاتب بعید سن
کتاب یک هرار و صد و هفتاد و شس هجری در آحوروزی نب اسب از کتاب حانه
احمد مصنف بنوسط دربار کهمائت سعی و تلاش و زبر نا ندیر صاحب علم
و من چارلس نار من سدن (آئی سی اندس) که در آنوقت نعهده حلیله وزیر
مال رناس بروده فائز بود از کهمائت ندس آمد - حسب الحکم اسرف
و اعلی مقام این هچمدان عر صدور یاب که فعل نسکه مذکوره گرفته متن مع
ترجمه برن انگیس چاپ داده سود - الحمد لله و المدة که حر دوم متن که در
نسکه مطبوعه نمئی کلیه حذف بود و ارباب نظر مسدان او بودند چاپ سده -
اهمیت و در این حر دوم از این راه اسب که مصنف انچه برای العین مساهده
نموده بخاطر نداشت و از اظهار بعضی ثقات و افعات را بی رعایت یا عداوت
فلمعدد نموده و بفول فرامین و احکام از دفعه شاهی که هندو از دسب کرد حوادث

۵۶۶ نعل فرمان والا شان -

۵۶۸ سلطنت حضرت ساهکهان ناسا و نظام سدا شیورام چندر نائب
نالاحی راو و دنوانی مدوی درگاه آسمان حاة -

۵۷۳ نعیه سوانکاف سال هزار و صد هفتاد و سه بعد روانگی سدا شیورام چندر -
۵۷۴ معاودت نمودن مومن حان ار پونه -

۵۸۰ مقرر ساختن پدشوا نالاحی راو بیاب صونه احمد اناد را نه گنیش آپا
ار تعیر سدا سنورام چندر -

۵۸۴ محکمی ار ورود موک ساهدساة احمد ساة اندالی و شرح سوانکاتی
که در دارالخلافه روئداده و رسیدن سدا سیو پندت عرف بها و عم راده
پیسوا نالاحی راو نا فوج گران و فوج جنگ مددان نا افعل و نه عارت
رفتن فوج دکمدان حکم ملک مدان و صدور حسب الککم نمهر
شجاع الدوله در باب صونه نمومی حان و رسیدن داماحی راو گائوار
در بردوة و اندعال پدسوا نالاحی راو ار مملک هستی ندادار الملک
دستی و روئدادی که تا آخر سال هزار و صد و هفتاد و چهار نه عرصه
طهور آمده -

۶۱۲ سب فرار یافتی اسی اوراق دفتر بحستنی *

- ۵۳۷ نر آمدن راهد علی تاجر و میر نعم الدین و محمد هاسم نخسی ار بندر کهنایب و بدام مصادره افتادن سلیم حماعدار -
- ۵۴۳ معاودت نمودن سداشیو رامچندر ار صلح سورته و داخل گستن در نلده و نر آمدن داماحی گایکوار حسب الطلب پیشوا نالاحی راو و نامی سوانحات آن سال -
- ۵۴۶ کوچ نمودن سداشیو رامچندر ناتفاق داماحی گایکوار بصوف بندر کهنایب و ار آنجا نه عرم بندوبست و گرفتن پدسکس و مقرر نمودن سنتوحی نه دیاب نلده ار تعیر نارو و رسیدن حنر آمدن سلال در بندر سورت و روانه شدن داماحی گایکوار نه پونه -
- ۵۵۰ آمدن سید معین الدین حان عرف سید اهن ار پونه ناراده بندر سورت و بدسب آوردن آنجا ناستطهار احمد حان قلعه دار و بیدحیل گستن علی نوار حان -
- ۵۵۳ رفتن قلعه آهدی اساس بندر سورت نصرف انگلیس و مسلط گستن او در امرحکومت و مقرر ساختن فارس حان نه دیاب سید معین الدین حان و معطل شدن احمد حان قلعه دار -
- ۵۵۷ روانه شدن مومس حان متصدی بندر کهنایب نرد بیسوا نالاحی راو نه راه مندی -
- ۵۵۸ کوچ نمودن سدا شیورام چندر نایب نظام ار لیمری و نه تاحت در آوردن هلود و گرفتار گستن نابهارمیددار آنجا و مرلعب نمودن نه نلده و روانه شدن نه صوب پونه -
- ۵۶۱ رویداد هنگامه بندر سورت فیما بین اهل اسلام و مکاسدار مرهته -
- ۵۶۲ در آمدن ناره سندور نصرف مرهته -
- ۵۶۵ ورود فرمان والا شل در ناف تعویص قلعه داری بنام کوبندی انگلیس و سند متصد یگری بنام سید معین الدین حان و سوانحات دیگر -

- صفحه مصوب
- ۱۴۸۰ رسیدن حنر رویداد احمد آباد نه پونه و بر آشتی پیشوا نالاهی راو و نعن
فرمودن سداسیورام چندر نه امر نظام و اندراج بلده ار مومن خان
و پیوستن او باتفاق داماهی گایکوار نا موح حرار و سدن مورچال و آراسه
شدن معرکه جنگ و قتال -
- ۱۴۸۹ نقل حسب الحکم والا نمهر وزیر الممالک -
- ۱۴۹۸ نقل شقه مری خط انور -
- ۵۰۹ تعیین فرمودن داماهی گانکوار یایلی هرپاله را نعن اسدات طرق نه موصع
کو چرف و مرستادن سداسیورام چندر حواسمرد خان باتفاق سداسیو
دامودر بر گذر موصع نادیم و بهگوار را ده ناع شاهی و تنگی پدیرفتن
امر محاصره بلده -
- ۵۱۰ موصع جنگ میدان نا موح پاپلی هرپاله و رحمی سدن محمد رضا نرادر
محمد هاسم نوسی و کسته سدن عدد العصور جماعدار روهیله -
- ۵۱۸ رسیدن حس علی حل ملعب نه ساه نوار ار نرد پیشوا نالاهی راو حب
رفع هدگامه و تمسب امر مصالحه -
- ۵۲۶ فرار یافتن امر مصالحه نوساط داماهی گانکوار و سوانحاتی که در ان
نس رونداده -
- ۵۲۹ بر آمدن مومن خان ار احمد آباد و روانه سدن نصور ندر کهنایب
و در آمدن دکهیان و گرفتار ساختن سنهورام -
- ۵۳۱ داخل سدن سداسیورام چندر و داماهی گایکوار در بلده و نندوسب
دمودن و روانه شدن سداسیو نصور اولکه سورتبه حب احد پدیسکس
و سوانحات دیگر -
- ۵۳۴ رسیدن مومن خان نه ندر کهنایب و انجام کار سپاه و کسته شدن
برج لعل پیشکار

پدسوا نالاحی راو و تعین سدن سکراچی و دنگراں حبب استخلاص
او و فرسنادن سری پب راو رافم را حبب رفع منافسه و رهائی یافتن
بهگود راو -

۴۴۲ متصرف گسنی حامد بیگ که آیدده بخطاب بیک نام خان بهادر
محاطت گسنه حصار بهروح را -

۴۴۸ هنگامه آرائی بهگود راو مکاس دار بندر که نمایب نا مومس خان و روانه
سدن سری ب راو حسب الطلب رگه پناهه راو -

۴۵۰ شناسنی مومس خان به گهوگه و به تصرف در آوردن آنکا و تعیین
ساختن فوج دسر کردگی محمد زمان خان به صوب سورهند و آمدن
حدود ناحیه مواصعات بتلاد و رفتن به حموسر و عارب نمودن آنکا -

۴۵۳ آتش گرفتن محله دهلی پانچان واقع بلده و سوانکادی که دران اوان
سایح گسنه -

۴۵۵ شناسنی مومس خان منصوبی بندر که نمایب به عزم دستگیر فلجه نو رسد
و برگستن بی بدل مقصود -

۴۵۷ برول ناران شدید و شکست و ریختن بهم رساندن حصار شهر پناه
احمد آباد و آشکارا شدن اراده مومس خان در گرفتن بلده و اخراج
دکه پریان -

۴۶۲ کشته شدن راگهو نائب صوبه بر دسب محمد لعل روهیله و نافی
سوانکات آن سال -

۴۶۷ شناسنی محمد لعل روهیله به که نمایب و آوردن فوج به سر کردگی محمد
رشید بیگ و در آمدن به بلده و بیرون رفتن دکه پریان -

۴۷۳ آگاه شدن مومس خان از رویداد و رسیدن ناحمد آباد بطریق ایلغار
و سوانکاتی که نا رسیدن سداشیو رام چند روزی داده -

- ۳۹۹ فرار گرفتن حصه پيسوا نالاحی راو در نکس داماحی گایکوار در صونه
و آمدن رگه پناهیه راو برادر پيسوا تا بندر سورت و تحویل کار شدن نائب
او در بلده و نامی سوانکات آن سال -
- ۴۰۲ بر آمدن حوامرد خان نه عزم بشعیش و احد پيسکس و آمدن رگه پناهیه
راو برادر نالاحی راو و داماحی گایکوار و محاصره نمودن بلده و رسیدن
حوامرد خان بطریق ایلعار و نکنگ برداختن و تسلیم کردن شهر
و بعلن پذیرفتن صونه نا پيسوا -
- ۴۱۲ نقل حسب الحکم اسرف و اعلی -
- ۴۱۳ بدل فرار نامه مهربان نالاحی راو -
- ۴۱۷ کوج نمودن رگه پناهیه راو بصورت لقمی معموله جهالوار و مقرر نمودن سری
ب راو نه بیایب بلده و امور نظام و معاودت نمودن بعد گرفتن
پيسکس رمنددار آنجا نعزم مسکن نه سمب دکهن و طلب داشتن
مدوی درگاه -
- ۴۲۳ ستافس سری ب راو نعزم گرفتن بندر کهنایب و معاودت نمودن -
- ۴۲۸ سر نه فساد برداشتن کرلیال سعادت سال پس از معاودت سری ب راو
از بندر کهنایب و سوانکائی که در آن آواں رو داده -
- ۴۳۱ نقل حسب الحکم اعلی -
- ۴۳۳ متقاعد گستن احمد ساه بهادر بادشاه از امر سلطنت مکاری نیازی
امیر الامراء عماد الملک -
- ۴۳۵ سلطنت حضرت ابو العدل عرب الدین محمد عالمگیر بادشاه عاری اس
ابو الفتح جهاندار شاه بادشاه بی حصر حلد منزل -
- ۴۳۶ بدل پروانه -
- ۴۳۸ دستگیر نمودن مومس خان متصدی بندر کهنایب بهکوب راو نائب

پدسوا نالاحی راو و تعین سدن سکرراحی و دیگران حبب استخلاص
او و فرسندان سری پب راو راعم را حبب روع مدافسه و رهائی یافتن
بهگود راو -

۴۴۲ متصرف گستن حامد بیگ که آیدده بخطاب بیک نام خان بهادر
محافظ گسته حصار بهروح را -

۴۴۸ هنگامه آرائی بهگود راو مکاس دار بندر کهندایب نامومس خان و روانه
سدن سری با راو حسب الطلب رگهنداته راو -

۴۵۰ شنافتن مومن خان به گهوگه و به تصرف در آوردن آدکا و تعیین
ساختن فوج سر کردگی محمد رمان خان به صوب سورهله و آمدن
حود بناحب مواصاعت بنلاد و رفتن به حموسر و عارب نمودن آدکا -

۴۵۳ آتش گرفتن محله دهکشی پنچان رافعه نلده و سوانکاتی که دران اوان
ساح گسته -

۴۵۵ شنافتن مومن خان متصدی بندر کهندایب به عرم تسخیر فلچه نورسد
و بر گستن بی نل مقصود -

۴۵۷ درول ناران شدید و شکسب و ریکب بهم رساندن حدار حصار شهر پناه
احمد آناد و آشکارا شدن اراده مومن خان در گرفتن نلده و احراج
دکهپیان -

۴۶۲ گسته شدن راگهو نائب صوبه بر دسب محمد لعل روهیله و نامی
سوانکات آن سال -

۴۶۷ ستافتن محمد لعل روهیله به کهندایب و آوزن فوج به سر کردگی محمد
رشید بیگ و در آمدن به نلده و بیرون رفتن دکهپیان -

۴۷۳ اگاه شدن مومن خان از زویداد و رسدن ناحمد آناد بطریق ایلعاز
و سوانکاتی که تا رسیدن سداشیورام چندر روی داده -

- و مقرر گشتی بناب دامالحی رینکوحی دستور سانس و روائداد
 جنگ سیر حال نا مقررالدوله و رسیدن رینکوحی *
- ۳۳۹ اربکال تیغ نگ حال متصدی ندر مدارک سورت اربن خاکدان و ندر
 متصدی گری آنکا نه صدر محمد خان نرادرس -
- ۳۴۰ نعلی ندرین دینوی صونه نه رام از انغال طالب علیخان -
- ۳۵۲ در گذشتی نلگر خان عرف گدا نگ حال فلعه دار ندر مدارک سورت
 اربن فیروزه حصار و عرق سدن رزق و حود نهم خان متصدی ندر
 کهناب در گرداف فنا و سوانکاهی که در آن آوان رو داده -
- ۳۵۳ معاود نمودن کالحی تا گنیر نا مقررالدوله از صلح سورتیه و موقع ناحوشی
 فی مابین حوامرد خان و رینکوحی بنابر تفاوت حصه و مصدر هنگامه
 سدن او و ندسب آوزدن فلعته نورسد -
- ۳۵۶ موقع هنگامه ندر سورت و نر آمدن صدر محمد خان منصی آنکا
 و مذاحلب سند معین الدین خان عرف سید احمی -
- ۳۶۳ مزار گرونی حصه مرهغه در ندر مدارک سورت -
- ۳۶۴ موقع محط سالی سدید که در عوام گجرات نه نرگرتزه استهار یافته -
- ۳۶۶ تعیین نمودن حوامرد خان شیخ عبد الواسع نکسی را نا فوج حب
 استخلاص فلعته حینلنور و برگشتن او بی نل مقصود -
- ۳۶۷ مقرر سدن کپاندی راو از بغیر رینکوحی و رسیدن او و محاصره نمودن
 نورسد و دستگیر سدن رینکوحی -
- ۳۶۹ افراسنه شدن رایب طغرآیب نادرشاهزاده حوان نکب وارث تاج و تخت
 احمد ساه نهادر بمقابلته احمد شاه اندالی و رحلب حضرت فردوس
 آرامگاه محمد شاه نادرشاه اربن سندکی سرا بمملک حاروانی -
- ۳۷۲ سلطنت حصر انوالنصر مکهالدین احمد ساه نهادر نادرشاه عازی

۲۹۷ بر آمدن فداالدین خان به عزم تشخیص برگزیدگان و گرفتن بدسکس در نواح شاهلی و رمس ریدیکوچی در پرده حفا نمودن رسد و روانه شدن سدر خان بنار سیلور و سوانکات دیگر -

۳۰۲ رسیدن دوسته عدد العزیز خان عرف معقول عالم در نواح نیایب صونه نا نعل حسب الحکم والا مهر فاضلی حدیر مستمل بر تقرر صونه گکرات برد حوامرد خان نای و همگامه نمودن سپاه و رسانیدن فداالدین خان و معتبر و فایم فلنجان را حسب طلب خودها و تصرف نمودن حوان مرد خان صونه را -

۳۱۴ رسیدن حسب الحکم اعلیٰ درباب استعلا صونه بنام معتبر خان و موقع خانه جنگی نا حوان مرد خان و بر آمدن معتبر خان از احمدآباد -

۳۱۹ روانه شدن عدد العزیز خان از قلعه حدیر نعم احمدآباد و کشته شدن او در بین طریق -

۳۲۱ صونه داری فخرالدوله فخرالدین خان نهادرسکات جنگ و معرزه شدن نیایب نه حوامرد خان و دیوانی عدد الحسن و فایم فلی خان -

۳۲۴ ارتحال خان معمرت نسان علی محمد خان امین کتیره پارچه اربین خاکدان بر وضعه رضوان -

۳۲۶ رسیدن فخرالدوله سرحد صونه و ملافی گستن سدر خان نای و راحه رای سنگه و پیوستن او بنار بین پور در سواد نلده و گرفتار شدن بدسب مرهته -

۳۳۱ آمدن کهاندیراو بنار فراهم آوردن مال معروته فخرالدوله و فید نمودن ریدیکوچی و ملاقات نمودن نا حوامرد خان و همراة بردن فخرالدوله و نگاه داشتن او در ملعچه عیاب پور -

۳۳۴ برپا نمودن پوتا حی یقیل فخرالدوله را بنار ربخش حوامرد خان

و احد پندکسر رمییداران و گرفتن صامعی گولیان و سوانکات دیگر که دران سال روئداد -

۲۶۰ شتافتن مومس حان نه صوب بندر کهنعاب و رسیدن رینکوحی از تعذر ملهار حوی نه نئاب داماحی بدستور سانس و روانه گستن مومس حان نایق رینکوحی نعوم ندرم گلم و معاودت نمودن ناحمدآناد -

۲۶۳ معاودت نمودن داماحی نه سوهی گدهه و مکاصره نمودن دهرچ و سوانکاتی که درآن سال روی داده -

۲۶۵ نقل فرمان والا سان -

” نقل فرمان والا نمهر وزیر الممالک درباب مرحمت الوس و صدور فرمان والا شان -

۲۶۹ روئداد خانه جنگی نارینکوحی -

۲۷۱ روانه شدن عدد الکسین حان نایب دیوان صوبه بندر رینکس نا مومس حان و سرد شدن بیاب دیوانی نه مکمد اسدالله نه بیاب طالب علیجان و مدفوع گشتن عدد الکسین حان در نورسد برد رینکوحی و برآمدن مومس حان و ملاقات نمودن نارینکوحی و ااهی گستن نعوم گرفتن پندکسر صلح سورنه نایق یکدیگر و معاودت نمودن رینکوحی بموجب بوسنه داماحی و بیسراهی گشتن مومس حان و سوانکاتی که دران سال رو داده -

۲۷۳ نقل فرمان والا شان -

۲۷۷ ارتحال نعوم الدوله از سنجی سرا نه دارالعا و رسیدن حسب الککم اهدس نعام هداه الدس حان و مقتدر حان و بهم رسیدن مخالف نا یکدیگر و جنگ رینکوحی -

۲۷۹ حسب الککم -

خان و میراجو العاسم و پیسرف سدن کار و تقید نمودن در انسداد
طریق رسد و صلح نمودن بهمداری و بیرون بر آمدن او و در آمدن کوتوال
مومن خان و رینکوحی در بلدة -

۳۳۶ داخل شدن مومن خان و رینکوحی متعاف یکدیگر در بلدة احمدآباد
و فرود آمدن رینکوحی در خانه رستم علی خان -

۳۳۷ روزداد خانه جنگی فوج سپاه اهل گجرات نارینکوحی بدار تعدی و زیاده
سری مرهغه بر مساکن آنها -

۳۴۲ گذشتی عرصه داسب نادور مرسوله مومن خان از نظر اسرف افسر اعلی

و سرورار سدن او ناماته منص و خطاط بهادر و عطای خلعت و سر

پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی چهار دواز و بر آمدن مومن

خان بدار بدو سب و احد پندسکس رمیدداران صلح دریای سارمتمی -

۳۴۷ رسیدن عطیات نارگاه والا مصحوف رین العادین خان گرر بردار و استعمال

نمودن مومن خان بهادر و سوانکات دیگر -

۳۴۹ معزز گشتی بیوره نرسکته بلدة و احیای بدعب مصاده و روزداد خانه

جنگی نارینکوحی بدار ستم سربگی زیاده و کمی حصه و طعیانی رود

سارمتمی و اتقان نورور جهان افروز روز عید الصبحی و نه سکه رسیدن

روپیة و اسرفی تمام نادر ساه -

۲۵۱ نقل قرار نامه -

۲۵۲ طعیانی رود سار -

۲۵۳ موقع خانه جنگی نا سحان سنگه هزاری و بر آمدن او از بلدة -

۲۵۵ معاودت نمودن داماحی راؤ گایکوار از صلح سورته ناراده مسکن حویس

و مقرر ساختن نه بیاد بلدة ملهار حوی از بغیر رینکوحی -

۲۵۷ تعیین نمودن مومن خان فداددن خان را نا فوج بدار تسخس پرگنات

۱۸۴ معزز نمودن اموال نائی حوتبه این طرف دریای مہی را از بستر کتہاچی
کدم بنام داماحی گانگوار و آمدن رینکوحی نہ بیاب او و جنگ
نمودن نا کتہاچی و سکسب دادن و رموز جنگ نا مومس خان در
سواد قصہ پتلاد -

۱۸۶ رفتن قلعة بیرم گام در بصرف مرہتہ و بر آمدن بہمداری بمقابلہ رینکوحی
و تخصص حستی او در حصار بنوم گام و محاصره نمودن بہمداری آن
حا را و برگستی بی بیل معصود *

۱۹۵ صوبہ داری مومس خان کہ بعد از گرفتن دحل ناصافہ منصب و عطای
خلع و خطاب بہادر و حکم پالکی چہالردار و در آواخر ایام حکومت
نہ والا رتہ منصب شش ہزاری دات و خطاب بحکم الدولہ مومس
خان بہادر دلاور جنگ و صدور فرامین سر بلندی یافت و دیوانہ
طالب علیخان بیلک عدد الحسین خان و محمد اسد اللہ -

۱۹۷ نقل حسب الحکم بمہر امیر الامراء -

۲۰۳ نقل حسب الحکم -

۲۰۸ نقل حسب الحکم بمہر اعتماد الدولہ وزیر الممالک -

۲۰۹ نقل حسب الحکم اعلیٰ بمہر وزیر الممالک اعتماد الدولہ -

۲۱۳ بیرون ستافتن حواصہ مستعید خان وصی ندسب آونر حسب الحکم
نفسوں گری و دمنہ ساری بہمداری -

۲۱۹ رسیدن داماحی راو گایکوار نا بوج گران در بلدہ و ملاقات نمودن مومس
خان و حد و حہد نمودن در بسکتر حصار -

۲۲۷ تسالیدن بہمداری محمد معاهد الدین خان نائب بحسی و وفالہ نگار
نمطنہ رداری -

۲۳۱ یوزش نمودن مومس خان و رینکوحی و نہ شہادت یدوسن فایم علی

- ۵۷: آمدن اومان نائی روحه کهاندی راو دباریه متوفی سیداپتی راحه ساهو
و محاصره نمودن احمدآناد و صلح نمودن مهارحه و نتاح آوردن
بعضی مورحات -
- ۱۵۸ نعل پروانه بدنام مهارحه -
- ۱۶۲ روانه شدن مهارحه ناتعاق راحه سبک سبکه ددارالخلافت و تعیین نمودن
رتن سبکه بهمداری نه بیاب صوبه و تعلق پذیرفتن سوانج نویسی نه
مدوی درگاه -
- ۱۶۳ آمدن حادثی متنبای اومان نائی و سوانجاتی که درآن سال بطور
آمده -
- ۱۶۵ مقرر شدن موحرداری گهروگه ناره محال تیول نواب مدسه و بهرام خان
و تعلق یافتن بیاب موحرداری سورته بعد از آن -
- ۱۶۷ محاصره نمودن مهمانی برادر پیلاهی گانگوار بروده را و نه تصرف در
آوردن آنجا -
- ۱۶۸ مسموم گشتن عمده التکار ملا محمد علی و ارتحال او بعالم دیگر -
- ۱۷۰ برآوردن بهمداری حوشکال چند سیئه را از بلده دبار نامواضع احمد
سیئه و فوت احمد -
- ۱۷۲ طرح کشی نمودن حوالمرد خان دبار انتراع ایدر و در محاصره افتادن
مرهته و دادن روزآور خان برادرش در عوض معطی طریق یرعمال -
- ۱۷۵ کشته شدن احمد چلپی تاحر و سید علی واعظ و روانه شدن ملا فخرالدین
نه مدتی از بندر سورت -
- ۱۷۷ مقرر شدن موحرداری مدرم گلم عرب جهالوار از حاله شریعه نه بهرام
خان و رسیدن او نه دهددوه نعم مذاحلل و معافله شتافتن بهمداری
و روکداد جنگ و کشته شدن بهرام خان -

با مهارچه انهی سنگه و در گزشتن صلابت محمد خان از جهان فانی -

۱۱۸ صوبه داری مهارچه انهی سنگه و رسیدن به صوبه و وقوع جنگ صف میان منصوب و معزول و صلح نمودن نا یکدیگر و روانه شدن منار الملک و دیوانی عدد العلی خان و طالب علی خان و نواب عدد الحسین خان -

۱۲۹ فرستادن مهارچه معطل خان و مومن خان را نزد منار الملک و فرار یافتن صلح و ملاقات نا یکدیگر و روانه شدن منار الملک و در آمدن کوتوال مهارچه در بلده -

۱۳۳ آمدن ناحی راؤ مدار کار راحه ساهو و ملاقات کردن نا مهارچه -

۱۳۶ مصادره نمودن مهارچه گنگا داس سیئه و گروه اندیسم فروشان را و سواندکاتی که در آن سال روی داده -

۱۴۲ کشته شدن ییلاچی گایکوار بعدد مارواریان و رفتن مهارچه ناراده سنجیر بروده و محاللات آنطرف دریای مهی و فوت عدد العلی خان دیوان صوبه و معز دیوانی به طالب علیخان ندسه او در حضور و دحیل بودن عدد الحسین خان نامور دیوانی -

۱۴۶ وقوع محظ و بنا -

۱۴۷ استعجال یافتن نائزۃ نراج فیمناس بهرام خان متصدی بندر سور و عمده التکار ملا محمد علی و تعلق پدرفتن حکومت بنام نع ننگ خان برادر نگر ننگ خان قلعه دارد و روانه شدن بهرام خان به نهاونگر -

۱۵۲ مید نمودن نع بیگ خان عمده التکار ملا محمد علی را و رفتن بهرام خان نگهوه و سهور و معروض شدن هنگامه ناراکه سلاطین پناه و تعویص متصدی گری بندر سور بنام مومن خان و متصدی گری بندر کهندائب به تبع بیگ خان که هیچ یک به عمل در نماند -

- بطریق منعلا و روانه شدن علی محمد خان و ملائی گشتن در مقام
دائنی واره و معاودت نمودن حامد خان نا حمد آباد و بر آمدن نعم
روانگی دکی و برگشتن از عرص طریق نا کنتهای مرهته و تصرف
نمودن سردار محمد خان عوزی ندده را نه نداب مدارر الملک
و روداد جنگ حامد خان نا فوج منعلا و شکست یافتن فوج مذکور -
- ۸۷ برگشتن کنتهای مرهته نا تعلق نداهی و تعیین نمودن مدارر الملک خانه
راد خان پسر خود را نا فوج بمداغه آنها و دحیل کار ساختن موحذاران
و عمالان و داخل شدن او در ندده -
- ۸۹ حرانی فصد بدنگرو سوخته شدن آن حاو نامی سوانکاب -
- ۹۵ آمدن اوداحی پوار مرهته و برانگیخته شدن عدا فته و فساد در صلح بروده
و دبهویی و رفتن بروده تصرف بیلای گایگوار -
- ۱۰۱ آمدن حمداهی برادر بالاهی راو مدارر کار راحه ساهو حسب الطلب
مدارر الملک ندابر استقرار چوتنه و موافقت نه کردن معاملات و نداح
رفتن دهولعه و معاودت نمودن او -
- ۱۰۳ رویداد ههگامه نددر سورت و بر آمدن بهرام خان متصدی آدکا ندابر ندکس
عمده التکار ملا محمد علی ولد ملا عدد الکی ابن ملا عدد العصور
و طعیانی آب دریای تپتی -
- ۱۰۹ تمکن یافتن بهرام خان نامر حکومت نددر سورت نا عابد عمده التکار
ملا محمد علی -
- ۱۱۳ کشته شدن جمعی از بواهری جماعة کلان در مسعد جامع و گرفتاری شیخ
عدد الله ازان جماعة که از مدت سی سال از گوسه ابروا بر آمده در آن
مجمع حاضر گشته بود -
- ۱۱۴ کشته شدن اودیکرن دیسائی بیرم گام و بر آمدن مدارر الملک نعم مقادله

- ۴۵ گرفتن معرالدوله اسباب اصطبل نادرشاهی و ضبط نمودن حاجیرات و عدم اطاعت احکام والا و برافراختن علم خود سری -
- ۴۷ صوبه دارن حمله الملک نظام الملک و بیایب حامد خان بهادر و دیوانی فدوی خان و موسی خان -
- ۵۲ جنگ فوج موسی خان متصدی نادر سورت نا پنداری گانگوار مرهته و شکست یافتن فوج و آمدن کدنهایی بصوب دوحه و تعلق یدنهوس متصدی گری نادر سورت برستم علی خان و دیوانی صوبه موسی خان و آمدن علی محمد خان از حضور -
- ۵۴ صوبه دارن منار الملک سر بلند خان بهادر دلاور جنگ و بیایب شجاعت خان و وقوع حمله خان نا حامد خان و دیوانی موسی خان
- ۵۸ ملحق گسستن کدنهایی مرهته نا حامد خان و فوج جنگ نا شجاع خان و کشته شدن او بتصرف رفتن صوبه بدست حامد خان و فرار یافتن چوتنه مرهته و سوانحاتی که در آن هنگام نه ظهور آمد -
- ۶۴ کشته شدن ابراهیم ملی خان -
- ۶۸ آگاهی یافتن رستم علی خان بهادر از کشته شدن نادران ر عارم شدن ناهمد آباد و معامله بر آمدن حامد خان و وقوع جنگ میدان و خان نادر شدن رستم علی خان -
- ۷۹ دستوری یافتن منار الملک سر بلند خان بهادر دلاور جنگ از پیشگاه خلافت و جهاندانی بصوبه گجرات و مرحمت شدن مبلغ یک کروڑ رویه نادر مهم احراج حامد خان ر ندیه دکدنیان و تنظیم و تدبیر صوبه -
- ۸۱ رحمی شدن افضل المتحقیین مولانا نورالدین -
- ۸۲ رسیدن منار الملک سرحد صوبه و نعت نمودن شیخ اله یار شخصی و غیره

- ۲۲ نقل حسب الحکم -
- ۲۳ فعل حسب الحکم در معافی حریه -
- ۲۵ سلطان محمد رفیع الدوله ملقب به شاهکهاں بادشاه و صوبه داری
مہاراجہ احب سنگہ و بیانب مہر علی خان و دیوانی ناہر خان
نائب روح اللہ خان -
- ۲۶ فعل حسب الحکم اقدس در تخت سیفی بنام ناہر خان دیوان -
- ۲۷ آعار فساد پیلایچی گائگوار مرہٹہ در نواحی بندر سورہ -
- ۲۸ سلطان حضرت فردوس آرامگاہ محمد روس احتر ملقب به محمد ساء
نابساء و صوبہ داری مہاراجہ احیب سنگہ و نائب مہر علی خان
و دیوانی ناہر خان نائب روح اللہ خان -
- ۲۹ فعل حسب الحکم در سرور آرائی بنام ناہر خان دیوان صوبہ -
- ۳۱ رسیدن ادوپ سنگہ بہداری نائب مہاراجہ احب سنگہ و آمدن ناہر
خان دیوان -
- ۳۴ قتل آمدن کنور چند بہدسالی نگر سیٹھ ناسارہ ادوپ سنگہ نائب صوبہ -
- ۳۵ قتل آمدن امیر الامرا سید حسن علی خان و گرفتاری وطب الملک
و تقریر وزارت باعتماد الدولہ محمد امین خان بہادر و صدور احکام
و منطقی اموال سید غلام حسینی خان و رستم علی خان در احمدآباد -
- ۳۸ صوبہ داری معر الدولہ حیدر علی خان بہادر طغر جنگ و دیوانی جعفر
علی خان پسر و بیانب شجاع خان و موقع خانہ جنگی نا
ادوپ سنگہ بہداری و ناہر خان و بر آمدن آنها -
- ۴۲ کستہ گستن ہمسیرہ رادہ راجہ رگہداتپہ داس دیوان معر الدولہ -
- ۴۳ دیوستن معر الدولہ بسجند صوبہ و تباحث در آمدن موضع دہالی و کستہ شدن
الف بیگ خان - بحسب اتفاق و داخل شدن معر الدولہ در احمدآباد -

فهرست مطالب مرات احمدی جزء دوم

صفحه	موضوع
۵	دیناچه از مصحح -
۱	صونه داری مهاراچه راج سر عمده راجهای هندوستان مهاراچه احب سنگه رمنددار حوندپور و دیوانی محترم حان و حیدر علی حان -
۲	رسیدن مهاراچه احیب سنگه بصونه -
۵	روئنداد هنگامه بر انام عیداصحی بر سر ماده گاؤ -
۶	تعدر سدن سد عقیل حان از دنانب فوحداری دوله و متصدی گدی بندر کهندیای و حسب الطلب حیدر علی حان روانه سدن و دنانب حصار عالم نداه بندر سورت و مقرر سدن دنانب فوحداری سورتهه ار جانب حیدر علی حان ناو ر معاودت کردن از نس طریق سورتهه -
۱۰	فوج کسی نمودن حیدر علی حان بر موضع موندپور معموله برده و کسته سدن کاظم بنگ حان و مقرر نمودن معصوم قلی برادر او را نه دنانب فوحداری سورتهه -
۱۲	صونه داری صمصام الدوله حان دوران و دنانب عدد الکمند حان و دیوانی حیدر علی حان -
۱۳	موقوف گستی سه سنده ناراز و مقرر شدن جمعه ناراز بدستور ایام بیسن -
»	مقرر شدن حیدر علی حان نه دنانب صونه -
۱۴	موقع خانه جنگی نا صعدر حان دانی -
۱۸	موقع محط که بکندوترا اسپهار بافته -
۲۴	سلطنت محمد رفیع الدرجات ناندساة و صونه داری مهاراچه احیب سنگه و کیانب حیدر علی حان و دیوانی مهر علی حان و ناهر حان -

مرات احمدی جزء دوم

مشمول وقائع صوبہ امداد باد گجرات

ار سنہ ۱۱۲۷ ھ تا سنہ ۱۱۷۴ ھ قمری

مصنف

مورخ شیرین سخن مرزا محمد حسن الملقب
بہ علی محمد خان بہادر

بہ تصحیح و تفسیر

سید نواب علی ایم - اے - پروفیسر بروڈہ کالج
و فلیو بمبئی یونیورسیتی

[بہتست معس پرس - کاکہ]

سنہ ۱۹۲۷ ع

